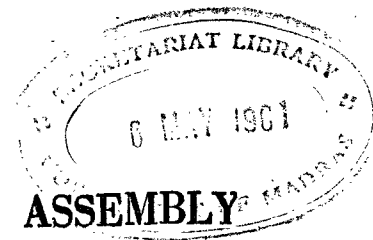

Dr
V211, 31. N60
N61.34
61342

Issued—15-12-1960]

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

DEBATES

OFFICIAL REPORT

FRIDAY, 12TH AUGUST 1960

VOLUME XXXIV—No. 1

CONTENTS

	PAGES
I Questions and Answers	1-28
II Announcements—	
(1) Information re proposed arrest of a Member .. .	28
(2) Information re arrest of a Member	86
III Privilege Matter re arrest of a Member	28-29
IV Government Bill—The Madras Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 20 of 1959).	29-37
V Papers laid on the table of the House	87

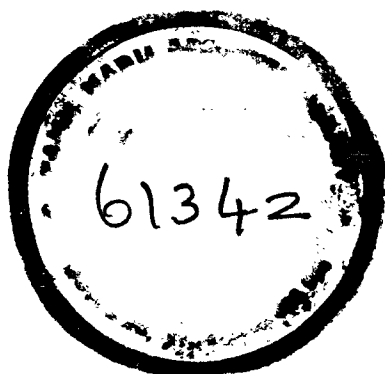
©
GOVERNMENT OF MADRAS
1960

*Legislative Assembly Department
Madras.*

PRICE, 50 naye Paise)

285
D
V 211, 31 N 60

N 61.34

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

NINTH SESSION OF THE SECOND LEGISLATIVE
ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

12th, 13th 16th and 17th August 1960.

Volume XXXIV (Nos. 1 to 4).

TABLE OF CONTENTS.

Friday, 12th August 1960.

	PAGES
I Questions and Answers	1-28
II Announcements—	
(1) Information re proposed arrest of a Member	28
(2) Information re arrest of a Member	86
III Privilege Matter re arrest of a Member	28-29
IV Government Bill—The Madras Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 20 of 1959)	29-87
V Papers laid on the table of the House	87

Saturday, 13th August 1960.

I Questions and Answers	90-112
II Incorrect Report of Assembly Proceedings in the Press ..	112
III Discussion on the Madras State Electricity Board Budget ..	113-188
IV Paper laid on the table of the House	188

Tuesday, 16th August 1960.

I Questions and Answers	199-221
II Adjournment Motions—	
(1) Closure of Mills	221
(2) Death of a person in police custody	221-222
III Calling attention to unemployment of Higher Grade Teachers	222-224
IV Government Motion re: amendment to the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Rules.	224-225

Tuesday, 16th August 1960.

	PAGES
V Government Bills—	
(1) The Madras Public Premises (Eviction of Unauthorised occupants) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 24 of 1960)..	225
(2) The Madras Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 20 of 1959)—cont.	242-300
VI Discussion on the Madras State Electricity Board Budget for 1960-61—cont.	225-241
VII Announcement re:—Business of the House	241
VIII Papers laid on the table of the House	303

Wednesday, 17th August 1960.

I Obituary Reference to Sri K. Natarajan, M.L.C.	303
II Questions and answers	303-330
III Point of Order re: Demonstration within the House ..	306-307
IV Announcements re—	
(1) Message from the Governor	330
(2) Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1960 ..	336
V Adjournment Motion re reported speech of the President of India on the Language issue.	331-333
VI Calling attention to the inadequate supply of Ammonium Sulphate to Lalgudi area.	333-335
VII Government Motions—	
(1) Election to the Madras Land Improvement Board ..	335-336
(2) Change of Non-Official Day into Official Day	380-381
VIII Government Bills—	
(1) Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1960, (L.A. Bill No. 25 of 1960.)	336
(2) The Madras Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 20 of 1959)—cont.	336-380
IX Papers laid on the table of the House	381

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Friday, the 12th August 1960.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (the HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Small-scale Industries

* 121. Q.—SRI S. M. ANNAMALAI: கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிப்பாரா:—

(அ) வடாற்காடு மாவட்டத்தில் “ Economic survey of small-scale industries ” முடித்தாகி விட்டதா?

(ஆ) அப்படியானால், அதன் விவரமென்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) & (b) The field investigations in connection with the economic survey of small-scale industries in the North Arcot district is in progress and the first draft of the report on survey is expected to be completed by the middle of September 1960.

SRI S. M. ANNAMALAI: ஸார், இந்த ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் சர்வே நடத்தும்போது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும் கலந்து ஆலோசிக்கப்படும் என்று கடிதங்கள் வந்தன. ஆனால், இதுவரை இதைப்பற்றி சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கலந்து ஆலோசித்திருப்பதாக தெரியவில்லை. மேலும் ஜூன் மாதமே முடியவேண்டிய இந்த சர்வே இவ்வளவு காலதாமதம் ஆவதற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: We cannot interfere with investigations by experts. They will take their own time. Unless they are wantonly holding up or delaying it is not good; it is not even in the interest of the survey itself, to expedite these things. So far as consultation with Members of the Legislature is concerned, I would request hon. Members to write to the officer who is conducting this survey.

SRI S. M. ANNAMALAI: ஸார், இந்த சர்வே செய்கின்ற பொழுது ஆங்காங்கு இருக்கின்ற சமுதாயநலத் திட்டத்திலுள்ள இண்டஸ்ட்ரீஸ் எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபிஸர்களும் கலந்து ஆலோசிக்கப்படுவார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இது எல்லாம் அந்தந்த ஆபிஸர்கள் கவனிக்கவேண்டும்.

[12th August 1960]

SRI K. RAMACHANDRAN: Is there any such scheme in other districts also, and if so, has the survey been completed in other district also?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Yes, it has been completed in Ramanathapuram and quite a few small-scale industries have been started there.

SRI S. RANGANATHA MUDALIYAR: Is such survey confined to any particular district or will it be taken up in other districts also?

MR. SPEAKER: The Hon. Minister has just answered a similar question.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: This survey is being taken according to the backwardness of the district. We have conducted a survey in Ramanathapuram and a second survey in North Arcot district. As and when these surveys are completed, we will consider other districts and conduct surveys, if necessary.

SRI A. A. RASHEED: May I know the nature of small-scale industries that will be started in North Arcot district?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: That will depend on the report of the survey.

SRI T. S. RAMASWAMI: May I know whether the survey by the National Council of Applied Economic Research has anything to do with this survey and whether in the terms of reference of that committee, small-scale industries had been included and whether they have submitted any report with regard to North Arcot?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: This is carried on by the Small-scale Industries Institute and not by the National Council of Applied Economic Research.

SRI K. VINAYAKAM: What are the basic factors that are primarily necessary to get the Small-scale Industries Institute to carry out a survey in very backward areas like Tiruttani taluk?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It will be considered in due time.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR: ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் சர்வே செய்யப்பட்டதன் விவரங்கள் அடங்கிய ரிப்போர்ட் இந்தச் சபையின்முன் வைக்கப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இதற்காகத் தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் தெரிவிக்கலாம்.

12th August 1960]

Groundnut Flour Mills

* 122 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN,****SRI M. P. SARATHI:**

கனம்

கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிப்பாரா:—

(அ) ஐ. நா. நிதி உதவியுடன், சென்னை ராஜ்யத்தில் வேர்க்கடலை பணியாட மாவு தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க ஏற்பாடாகியுள்ளதா?

(ஆ) எந்தெந்த ஊர்களில்?

(இ) தனியார் துறையிலா, பொதுத் துறையிலா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (a) to (c): The Government of India are contemplating the establishment of a plant in Madras State for the production of high protein food (groundnut flour) with the assistance of the United Nations Children's Fund. The location and other details of the plant are still under the consideration of the Government of India.

Agricultural Banks

* 123 Q.—**SRI P. G. MANICKAM:**

கனம்

கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிப்பாரா:—

(அ) 1959-ல் சென்னை ராஜ்யத்திலே எத்தனை விவசாய பாங்குகள் இருந்தன?

(ஆ) இப்பாங்குகளிலே எத்தனை விவசாயிகள் அங்கத் தினர்களாக இருந்தார்கள்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Three hundred and thirty.

(b) As on 30th June 1959, the number of members in these banks was 264,291 (two lakhs, sixty-four thousand and two hundred and ninety-one).

SRI P. G. MANICKAM: ஸார், நடப்பு வருஷத்தில் இன்னும் எந்தெந்த இடங்களில் எவ்வளவு பாங்குகள் ஏற்படுத்தப்படும்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: ஒன்றும் ஏற்படுத்த உத்தேசமில்லை, அக்கிரகஸ்தரல் பாங்குகள் இனிமேல் கூடுதலாக வைக்கக்கூடாது என்று நேஷனல் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சிலில் முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI M. D. THIAGARAJA PILLAI: அவ்வாறு பாங்குகள் ஏற்படுத்த வேண்டாம் என்று முடிவு செய்திருப்பதால், இனிமேல் கிராமங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு என்ன முறைகளை அமைப்பதற்கு அரசாங்கம் உத்தேசித்திருக்கிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒரு தனி சொஸைட்டி இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் நமது சர்க்காருடைய கொள்கை, அதன் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒரு சொஸைட்டி ஏற்படுத்தவேண்டும்.

[12th August 1960]

SRI T. T. DANIEL : May I know the reasons for arriving at the decision that there should not be any further expansion of agricultural banks?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is ancient history. There has been difference of opinion between two sectors of co-operative opinion in this matter. Some believe that the large-size society is viable and therefore it should be encouraged. That was the view of the Rural Credit Survey Committee of the Reserve Bank. The opinion of the Planning Commission is that we should have a society for each village and it is only then, it will be able to serve the people of the particular village. The National Development Council decided that we should resort to a society for each village.

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸார், விவசாய பாங்குகளின் மூலமாக, தான்ய கட்டுக் கடன்கள் வழங்கப்படுவதாகத் தெரிகிறது. இதன் மூலம் ஒரு சிலர்தான் பயனடைகிறார்கள். இதன் காரணமாக விலைவாசிகள் ஏற்பிப்போவதாக பொதுமக்கள் கருதுகிறார்கள். ஆகவே இதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்குமென்று நம்புகிறேன். அக்கிரகஸரல் பாங்குகள் மூலமாக தான்ய கிடங்குகள் ஏற்படுத்துவதற்கு 10,000 ரூபாய் கடனாகவும், 5,000 ரூபாய் மான்யமாகவும் கொடுக்கிறார்கள். தனியாராகவும் சில இடங்களில் தான்யக் கிடங்குகளை ஏற்படுத்துகிறார்கள்.

SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER : சமீபத்தில் வெளியிட்ட மேத்தா கமிட்டி அறிக்கையில் விவசாய பாங்குகள் மூலமாக விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்ய முடியும் என்று சொல்லியிருப்பதால், திரும்பவும் நமது ராஜ்யத்தில் விவசாய பாங்குகளை ஏற்படுத்துவதற்கு நமது அரசாங்கம் முன்வருமா எனக் கேட்க விரும்புகிறேன்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மேத்தா கமிட்டி ஒரு நடுத்தர மத்தியஸ்தம் செய்திருக்கிறது. அதாவது பழைய முறையில் அக்கிரகஸரல் பாங்குகள் பெருகவும் வேண்டாம். பிளானிங் கமிஷன் திட்டப்படி கிராம சொஸைட்டிகளும் அதிகமாக வேண்டாம், Viable சொஸைட்டியாக சற்றேறக்குறைய 1,000 ஜனத்தொகை இருக்கக்கூடிய இடத்தில் ஒரு சொஸைட்டி இருக்கவேண்டும். இதற்காக ஒன்றிரண்டு கிராமங்களை வேண்டுமானாலும் சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்று சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் ஸ்ரீநகரில் நடந்த மகாநாட்டில் சென்னை ராஜ்யம் இந்த அபிப்பிராயத்தை வற்புறுத்தியிருக்கிறது. பிற ராஜ்யங்கள் வேறு அபிப்பிராயங்களைக் கூறின.

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIYAR : சில இடங்களில் விவசாய பாங்குகளை விஸ்தரிப்பதற்காக பக்கத்திலுள்ள ஒன்றிரண்டு கிராமங்களைச் சேர்ப்பதற்கு அனுமதி கேட்டால்,

[12th August 1960]

அனுமதி கொடுக்க முடியாது என்று ரெஜிஸ்ட்ரார் சொல்லுகிறார். ஆகவே பக்கத்திலுள்ள கிராமங்களைச் சேர்ப்பதற்கு அனுமதி கொடுக்கும்படி அமைச்சர் அவர்கள் ரெஜிஸ்ட்ராருக்கு உத்தரவு போடுவார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு நமக்கு அதிகாரமில்லை. நமக்கு இப்போதுள்ள நிலையில் விவசாய பாங்குகளை விஸ்தரிப்பதற்கு முடியாது. இதனால்தான் இதை விஸ்தரிப்பதற்கு அனுமதி கொடுக்க முடியவில்லை. சென்னை ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த அளவில் விவசாய பாங்குகள் நல்ல சேவை செய்திருக்கின்றன என்பதை எடுத்துச் சொன்னோம். ஆனால் அகில இந்திய அடிப்படையில் ஒரு கிராமத்திற்கு ஒரு சொஸைட்டி இருக்கவேண்டும் என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள்.

T.I. Cycles Factory, Ambathur

*124 Q.—**SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the workers of the T.I. Cycles Factory, Ambathur have gone on a strike; and

(b) the steps taken by the Government to bring about a reconciliation?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir. The workers went on a strike from 11th May 1960.

(b) The Commissioner of Labour, Madras, held discussions with the parties and as a result, a settlement was reached on 28th June 1960, in respect of all the outstanding issues in dispute. Normal work was resumed in the factory from 29th June 1960.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : இந்தத் தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கு அட்ஜுடிகேஷன் வேண்டுமென்று கேட்டதற்கு ரீகன்ஸிலேஷன் தோரணையில் ஒரு ஒழுங்கு நிலையை ஏற்படுத்தினார்கள். ஆனால் அட்ஜுடிகேஷனுக்கு விட்டிருந்தால் இப்போது கிடைத்திருப்பதைவிடக் கூடுதலாக கிடைத்திருக்கும். ஆகவே அட்ஜுடிகேஷனுக்கு விடாததின் காரணமென்ன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஹேஷ்யம் செய்வதில் யாருக்கும் எல்லை கிடையாது. அட்ஜுடிகேஷனுக்கு விட்டிருந்தால் இன்னும் அதிகமாகக் கிடைத்திருக்கும் என்று அங்கத்தினர் எண்ணுவதற்கு என்ன ஆதாரம் இருக்கிறது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. அதோடு அட்ஜுடிகேஷனுக்குப் போயிருந்தால் இதைவிட இன்னும் குறைந்தது போயிருக்காது என்று எப்படி நம்மால் உறுதி சொல்ல முடியும்? நேரிடையாக எவ்வளவு தூரம் தொழில் தகராறுகளில் தலையிட்டு தீர்த்துவைக்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் தீர்த்து வைக்கவேண்டும் என்பதுதான் சர்க்காருடைய கொள்கையாகும். அதே முறையில்

[12th August 1960]

இதில் நானும் லேபர் கமிஷனர் அவர்களும் இதில் கலந்து முடிவு எடுத்தோம். அதோடு இந்த ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டதற்காக அந்தத் தொழிலாளர்கள் வெற்றி விழா கொண்டாடியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது, கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு இதில் எப்படி வருத்தம் ஏற்பட்டது என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

Tapioca

* 125 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Tariff Commission has recommended the formation of a co-operative society for Tapioca Tubers in this State as purchasing and distributing agency for finished products; and

(b) if so, the steps taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Yes, Sir.

(b) Preliminary enquiries made by the Co-operative Department disclose that the scope for the formation of a co-operative society on the lines suggested by the Tariff Commission is limited. However, an Assistant Director of Industries has been appointed recently at Salem to be exclusively in charge of the development of the Sago Industry. He is being asked to explore once again the chances of organizing a co-operative society in respect of sago manufacture.

SRI N. K. PALANISAMI: ஸார், இந்த டாப்பியோக்காவிற்கு போட்டி தென் ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து வருகிறது. நமது டாப்பி யோக்காவை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பவும், இருக்கக் கூடிய போட்டியைத் தவிர்க்கவும் சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: எனக்கு அந்த விதமான தகவல் இல்லை. அங்கத்தினர் எழுதி அனுப்பினால் அதைப் பரிசீலனை செய்கிறேன்.

Beedi Industry.

* 126 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN: } Will the Hon.
SRI A. A. RASHEED: } the Minister for Industries be pleased to state the details of the talk that the Minister had with the beedi workers on 25th June 1960.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It will not be in the public interest to give the details of the talks which the Minister for Industries had with the representatives of the beedi employees on 25th June 1960, as a satisfactory settlement has been reached on the payment of minimum wages in the beedi industry and the licensing of beedi establishments under the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958.

[12th August 1960]

SRI A. A. RASHEED: Sir, may I know whether the Government have held any talks with the neighbouring States to fix the minimum wages for the beedi workers in their States also?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The minimum wages have been fixed in the neighbouring States and they are slightly higher. Discussions which this Minister had with the other States related to bringing in uniform legislation for the regulation of the conditions of employment in beedi industry in all the States.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: ஸார், பீடித் தொழிற் சாலைகளை நடத்த ஒப்பந்தப்படி மாகாணம் பூராவிலும் லைசென்ஸ் வாங்கக்கூடிய உத்திரவை அனுப்பி வைக்காத காரணத்தினால் ஏற்கனவே அரைகுறையாக இருந்தவைகளை மூடிவிட்டு அவுட்-டோர் வொர்க்-ஆக மாற்றக்கூடிய நிலைமை இருந்து வருவது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அதன் விளைவாக வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில், ஜோலார்பேட்டையில் 3-8-1960-லிருந்து ஸன் பீடி பாக்டரியை கதவடைப்பு செய்து அதனால் 1,500 குடும்பங்கள் பட்டினி கிடப்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? ஆகவே உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: An interpolation cannot be a substitute for a complaint. It should be filed by way of a complaint.

SRI A. A. RASHEED: May I know, Sir, whether the other States have agreed to bring uniform legislation for the beedi industries, and if so, when will it be brought?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Yes, on principle they have agreed. When they will bring the legislation depends on the exigencies of their legislative work.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: பீடி முதலாளிகள் ஒரு குறைந்த பட்ச சம்பளத்தை அங்கே ஒத்துக்கொண்டு, அக்ரிமென்ட் செய்துகொண்டிருந்தபோதிலும் இப்போது தொழிலாளர்களுக்கு அதைவிடக் குறைந்த கூலியைக் கொடுத்து அவர்கள் ஒத்துக்கொண்ட கூலிக்கு கையெழுத்து வாங்கப்படுகிறதே அதை நிவர்த்திக்க சட்டம் இல்லாத காரணத்தினால், அதை வேறு எந்த வழியில் போக்கலாம்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: சட்டம் இருக்கிறது. மினிமம் வேஜஸ் சட்டப் பிரகாரம் கம்பன்மெயின்ட் செய்யலாம்.

SRI M. P. SARATHI: இந்த பீடி முதலாளிகள் மினிமம் வேஜலை பூர்ணமாக ஒத்துக்கொண்டார்களா அல்லது தற்காலிகமாக ஒத்துக்கொண்டார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: எனக்கு மனோதத்துவ ஆராய்ச்சி தெரியாது. அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டார்கள் என்றுதான் சொல்ல முடியும்.

[12th August 1960]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், மினிமம் வேஜை ஒப்புக்கொண்ட முதலாளிகள் 3 அங்குலத்திற்கு மேல் சுற்றிக் கொண்டிருந்த பீடிகளை, ஒப்பந்தத்திற்கு பிறகு 3 அங்குலத்திற்குக் குறைவாகச் செய்துவிட்டு ரூ. 1-13-0 கொடுப்பதற்குப் பதிலாக . . .

MR. SPEAKER : The hon. Member is making a speech.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இப்போது ரூபாய் 1-11-0 கொடுப்பதைப்பற்றி அமைச்சருக்கு கம்பளெயிண்ட் வந்திருக்கிறதா? அதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதைப்பற்றி அமைச்சருக்கு கம்பளெயிண்ட் வரவேண்டியதில்லை. மினிமம் வேஜை சட்டப் பிரகாரம் கமிஷனர் ஆப் லேபர் தான் அத்தாரிட்டி. அவருக்கு எழுத வேண்டும்.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, as a result of the talks which the Government had with the beedi manufacturers, has the Government relaxed the rule that the premises where the beedi is manufactured now, viz., small huts and houses of private owners should be licensed and exempted them from getting a licence?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Even at the time when the Bill was under discussion in the Legislature, I explained the difficulties of enforcing it all at once. I said that the Bill will be enforced progressively, step by step and in accordance with that decision only, the beedi manufacturers had to take out a licence, and step by step we will enforce the other provisions.

* 127 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the steps taken to settle the dispute between the workers and the beedi producers in the North Arcot district?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Minister for Industries and the Commissioner of Labour, Madras, held discussions with the parties and as a result, a settlement has been reached on 11th July 1960.

SRI A. A. RASHEED : Sir, may I know whether the beedi workers were given any compensation during the lock-out resorted to by the beedi employers?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir.

SRI M. P. SARATHI : ஸார், இந்த பீடித் தொழிலாளர்கள் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள மினிமம் வேஜை ஒத்துக் கொண்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இதிலே சர்க்காருடைய எண்ணம் என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : என்ன காரணத்திற்காக அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டாலும் இப்போது தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

12th August 1960]

Ex-servicemen

* 128 Q.—**SRI T. SAMPATH :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to start a Co-operative Civil Engineering Society for disabled Ex-servicemen; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) A co-operative society called "The Madras Ex-servicemen's Civil Engineering Workers' Co-operative Society, Limited" has been registered under the Madras Co-operative Societies Act, 1932, on 18th July 1960 and arrangements are being made to start its work soon. The object of the society shall be to promote the economic interests of the members of the society and to find suitable and profitable employment for them by obtaining contracts of work from Government public bodies, private bodies and individuals

SRI M. D. THIAGARAJA PILLAI : பத்து ஆண்டுகள், பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் இரணுவத்தில் வேலை செய்து ஓய்வு பெற்றிருக்கிறார்கள், அல்லது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு புறம்போக்கு நிலத்தை அடமானம் செய்வதில் அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது தொழில் சம்பந்தப்பட்ட கேள்வி. அடமானம் செய்வதுபற்றி தனிக்கேள்வி போட்டால் எல்லா விவரமும் கொடுக்கப்படும்.

SRI K. B. S. MANI : ஸார், இந்த யூனியனில் எத்தனை பேர்கள் சேர்ந்திருக்கிறார்கள்? அதற்கான முதலீடு உதவி செய்ய எவ்வளவு ரூபாய் கொடுப்பதாக இருக்கிறது? நிர்வாகக் குழு எப்படி அமைக்கப்படும்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதன் மூலதனம் 5 லட்சம் ரூபாய். 50,000 ஷேர்கள் 10 ரூபாய் வீதம் இருக்கும். இது பூராவும் மேஜர் ஜெனரல் கொச்சார் அவர்களுடைய முயற்சியில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. ராஜ்ய சர்க்கார் விதிகளின் பிரகாரம் அதைப்போல 3 மடங்கு கடன் கொடுக்க ரிஸர்வ் பாங்கிலிருந்து வசதி செய்யப்படும். இன்னும் டைரக்டர்கள் யார் என்று போடவில்லை.

Choolaimedu Potters' Co-operative Society, Vellore

* 129 Q.—**SRI M. P. SARATHI :** கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) வேலூர் நகர ரூளைமேடு மண்பாண்ட உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவு சங்கத்தின் நிர்வாகத்தில் அடிக்கடித் தகராறுகள் நடந்துகொண்டு இருக்கின்றனவா?

(ஆ) அதன் நிர்வாகத்தை கவனிக்க உத்தியோக பூர்வமான அதிகாரி (Senior Inspector-Secretary) நியமிக்கப்பட்டுள்ளாரா?

[12th August 1960]

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) and (b) Yes, Sir.

SRI M. P. SARATHI : வேலூர் மண்பாண்ட உற்பத்தியாளர் சங்கம் சட்ட ரீதியாக அமைந்திருந்தாலும், தலைவரை துரக்கிரதமாக வெளியேற்றிவிட்டு, இருக்கப்பட்ட மெம்பர்கள் கமிட்டி அமைத்தது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அதுபற்றி என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : வெளியே சென்று கமிட்டி அமைத்தது தெரியாது. ஆனால், அங்கிருக்கும் டைரக்டர்களுக்குள்ளே தகராறு இருந்த காரணத்தால், அரசாங்கத்திலிருந்து ஸீனியர் இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவரைக் காரியதரிசியாக நியமனம் செய்து, இப்பொழுது சொஸைட்டி நடந்து வருகிறது.

Joint Commercial Tax Officer

* 131 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the *ad hoc* rules governing the temporary selection of Joint Commercial Tax Officers were communicated for the information of all Commercial Tax Departmental officers subordinate to the Board of Revenue;

(b) if so, the details thereof; and

(c) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) No *ad hoc* rules governing the temporary selection of Joint Commercial Tax Officers were issued.

(b) & (c) Do not arise.

* 132 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there was any modification in the *ad hoc* rules governing the temporary selection of Joint Commercial Tax Officers when making regular selection of such officers; and

(b) whether the claims of candidates qualified up to the date of issue of the rules was considered for regular selection in consultation with the Madras Public Service Commission.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) No *ad hoc* rules governing the temporary selection of Joint Commercial Tax Officers were issued. The question of any modification to these *ad hoc* rules does not arise. Regular selection of Joint Commercial Tax Officers has also not yet been made.

(b) Does not arise.

Extraction of oil from bran

* 133 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) அரிசி தவிட்டிலிருந்து எண்ணெய் எடுப்பதற்கான தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவ உத்தேசமுண்டா?

[12th August 1960]

(ஆ) அப்படியாயின், விவரங்கள் யாவை?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN. (அ) & (ஆ) There is no proposal to establish a factory for the manufacture of Rice Bran Oil in public sector. There are, however, some enquiries from private parties.

SRI P. G. MANICKAM : அரிசித் தவிட்டிலிருந்து இவ்வாறு எண்ணெய் எடுக்கப்படுமானால், கால்நடைகளின் போஷாக்குக்கு பாதகம் ஏற்படுகிறது அல்லவா? தவிடு கால்நடைகளின் முக்கியமான உணவாக இருப்பதால், அதன் சத்து குறையாமலிருப்பதற்காக, இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதை நிறுத்த முயற்சி எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அந்த எண்ணெயை எடுப்பது மாட்டுத் தீவனத்திற்கு நல்லது; மாட்டின் உடம்புக்கும் நல்லது. ஆராய்ச்சி செய்துதான் இதை எடுப்பதற்கு முயற்சி செய்யப்படுகிறது. இதனால் வருமானமும் வரும், மாட்டுத் தீவனமும் உயர்ந்த ரகமாகும் என்று கேள்வி.

Central Textile Wage Board

* 134 Q.—SRI N. K. PALANISAMI
SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI
SRI M. P. SARATHI
SRI A. A. RASHEED
SRI P. S. CHINNADURAI } Will the Hon.

the Minister for Industries be pleased to state the steps taken by the Government to make the mill owners implement the recommendations of the Central Textile Wage Board?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Government held a series of discussions with the representatives of textile workers and millowners and as a result, an amicable settlement was reached on 30th June 1960. This settlement has been accepted by a majority of the mills in the State. It is expected that the remaining mills also will accept the settlement in due course.

SRI N. K. PALANISAMI : ஒப்பந்தத்தை அமுல் செய்யாத மில்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்? எத்தனை முதலாளிகள் இந்த ஒப்பந்தத்தை அமுல் செய்யவில்லை என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அமுல் செய்யாத மில்கள் மிக, மிக சொற்பம். அவைகளில் இருக்கும் தொழிற்சங்கங்கள் நேரடியாக பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்திக்கொண்டிருக்கின்றன.

SRI A. A. RASHEED : May I know whether any agreement has been reached between the workers and the B and C Mills?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Not to my knowledge.

[12th August 1960]

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : பக்கிங்காம் கர்னாடிக் மில் தொழிலாளர்களுக்கும் மாணேஜ்மென்டாருக்கும் நடந்த ஒரு பேச்சுவார்த்தை முறிந்துவிட்டதனால், மேற்கொண்டு அரசாங்கத்தார் இந்த சிபார்சுகளை அமுல் செய்வதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்தப் பொதுவான ஒப்பந்தத்தை 'கோயமுத்தூர் அக்ரிமெண்ட்' என்று பழக்கத்தில் சொல்கிறோம். கோயமுத்தூர் அக்ரிமெண்டில் இருக்கும் ஷரத்துக்கள் எல்லாவற்றையும் பக்கிங்காம் மில் சொந்தக்காரர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று 30-ம் தேதி நடந்த பேச்சுவார்த்தையின்போது அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மூன்று அதிகப்படியான சலுகைகளைத் தொழிலாளர்கள் கேட்பதாகவும்; அதைக் கொடுக்க இயலாது என்பதும் அவர்கள் கட்சி. தொழிற் சங்கம் விரும்பினால் அந்த மூன்று பிரச்சினைகளையும் தொழில் கோர்ட்டுக்கு விடுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். அதைவிட நல்ல உயர்ந்த சிபார்சு ஒன்று நான் செய்தேன். அந்த மூன்று சலுகைகளில் இரண்டை முழுவதாகக் கொடுப்பதாகவும், மூன்றாவதில் ஒரு பகுதி கொடுப்பதாகவும் மில் முதலாளிகள் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அதைத் தொழிற் சங்கங்கள் ஏற்றுக்கொள்வதாயிருந்தால் அதையும் அமுல் செய்யச் சொல்வதற்கு சர்க்கார் தயாராக இருக்கிறது.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : இதர மில்களில் இம்மாதிரி சலுகைகளைத் தனித் தனியாக கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் போது, பக்கிங்காம் கர்னாடிக் மில்லில் மாத்திரம் 'இந்தச் சலுகையை வாபஸ் வாங்கின பிறகுதான் சிபார்சுகளுக்கு அமுல் கொடுக்கும்படியான நிலையில் இருப்போம்' என்று சொன்னதை அரசாங்கத்தார் எப்படி ஏற்றுக்கொண்டு, இந்த ஒரு 'கன்ஸிலியேஷனை' ஏற்படுத்தினார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : எந்த ஒரு விவாதத்திலும் சரி, சாதாரணமாக ஒரு தொழில் தகராறில் இரண்டு கட்சிகள் உண்டு. தொழிலாளிகள் ஒரு கட்சி சொல்வார்கள்; முதலாளிகள் ஒரு கட்சி சொல்வார்கள். இதில் நியாயம் எது, அநியாயம் எது என்பதைத் தீர்மானம் செய்வது எங்களுடைய உரிமையல்ல; கடமையும் அல்ல. அதை நாங்கள் செய்வதும் கிடையாது. எது நியாயம் என்று சொல்லவேண்டுமென்றால் அதை 'அட்ஜுடிகேஷனுக்கோ, 'ஆர்பிட்ரேஷனுக்கோ' விட்டு விடுகிறோம். 'நீங்கள் ஏதாவது இரண்டு பேருக்கும் சமாசயோசனை சொல்லுங்கள்' என்றால் சொல்கிறோம். அதை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்ற அவசியம் யாருக்கும் கிடையாது. 'இந்தத் தகராறில் சட்டப்படி நாங்கள் மூன்று சலுகைகளைக் கொடுக்க வேண்டியதில்லை; இதுதான் இன்றைக்கு இருக்கும் சட்ட நிலைமை' என்பது அவர்களுடைய கட்சி. அந்தச் சலுகைகளைக் கொடுக்கவேண்டும் என்பது தொழிலாளர்களுடைய கட்சி. கன்ஸிலியேஷனுக்கு வேண்டுமானால் போகலாம். இல்லாவிட்டால் வேறு ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளலாம்.

[12th August 1960]

SRI P. S. CHINNADURAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உடன்பாட்டைப் பெரும்பாலான முதலாளிகள் ஒப்புக் கொண்டிருந்துங்கூட, கோயமுத்தூரிலுள்ள சுமார் ஐந்து முதலாளிகள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. பக்கிங்காம் கர்னாடிக் மில்லும் ஒப்புக்கொள்ளாமல் இருக்கிறது. இந்த விவகாரத்திற்குப் பைசல் காணும் முறையில் அரசாங்கத்தார் மீண்டும் ஒரு முறை, இதுவரை உடன்பாட்டிலே சேராமல் இருக்கும் முதலாளிகளை அழைத்துவைத்து, இறுதியாக ஒரு பைசல் காண முயற்சி எடுத்துக்கொள்வார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கோயமுத்தூர் பகுதியைப் பொறுத்த அளவில், கனம் சின்னதுரை அவர்களும், இதர தொழிற் சங்கங்களும், 'நாங்கள் பேச்சு வார்த்தை நடத்தினது முறிந்துவிட்டது, இனி எங்களால் பேச்சு வார்த்தை நடத்தமுடியாது' என்று தெரிவிப்பார்களானால், சர்க்கார் அப்பொழுது தலையிட்டு, மறுபடியும் அவர்களை மாத்திரம் அழைத்து எந்த முறையில் அதைத் தீர்க்கமுடியும் என்று பரிசீலிக்கும்.

மற்ற பகுதிகளிலே இருக்கும் மில்களைப்பற்றி எனக்கு எந்த விதமான புகாரும் வரவில்லை.

SRI N. K. PALANISAMI : ஒப்பந்தம் செய்யாத மில்களில் ஒப்பந்தம் செய்ய தொழிலாளர்கள் நேரடி நடவடிக்கை எடுத்தால் அந்த நடவடிக்கைக்கு சர்க்கார் ஆதரவு கொடுப்பார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is a hypothetical question.

Employment Exchange

* 135 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the number of persons who secured employment through the Employment Exchange in the Madras City in 1959-60?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The number of persons who secured employment through Employment Exchange in the Madras City during 1959-60 is 3,877.

SRI A. A. RASHEED : Is it a fact that persons who have registered their names as far back as three years, have not yet secured employment and still their names are found in the registers and if so, what is the reason?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is true that people who have registered some three years ago, have not found employment. The reason is that there is a lot of unskilled and clerical applicants. There is a dearth of skilled, semi-skilled and other artisans. Yesterday in the course of a debate, I read out the list of shortages in this State. There is considerable shortage of fitters,

[12th August 1960]

turners, moulders and so on. If the persons who have not yet got employment are in large numbers, to a certain extent they are unemployable also.

SRI A. A. RASHEED : Sir, may I know whether private employers have been asked to take new hands from outside the Employment Exchange and, if so, from when?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No such thing has been done. On the other hand, legislation has been passed, directing private employers to notify vacancies to the Employment Exchanges. The object is that the Government may know, what are the types of employment for which there are opportunities so that it may serve as a guide to young men to seek that kind of training.

SRI K. VINAYAKAM : Whereas the Office in the City of Madras is expected to get jobs for the residents of the Madras City, is the Hon. Minister aware that residents from other districts give a Madras address as if they are residents of the Madras City and take away the jobs that should go to the residents of the Madras City which is only just and proper?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This is an extension of provincial jealousies.

SRI K. B. S. MANI : ஸார், இந்த வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனங்கள் மூலமாக அல்லாமல் அவர்களே ஆட்களை நியமித்துக் கொள்ளலாம் என்று சில தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களுக்கு—பி அண்டு சி, சிம்சன் போன்றவைகளுக்கு—விதி விலக்கு அளிக்கப் பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நான் அந்த மாதிரிச் சட்டம் இல்லையென்று சொன்னேன்.

SRI T. T. DANIEL : May I know whether there is a proposal to allow registration in employment exchanges by means of postal registration?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That matter is under consideration by the State Advisory Committee.

SRI M. P. SARATHI : இந்த ஸ்தாபனத்தின் மூலம் வேலை தேடித்தரப்பட்டவர்களில் ஹரிஜனங்கள் எவ்வளவு பேர், பிற பட்டவர்கள் எவ்வளவு பேர் என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மொத்தம் வேலை கிடைத்தவர்கள் 3,877 பேரில் 485 பேர் ஷெட்யூல்டு காஸ்ட்ஸ், 20 பேர் ஷெட்யூல்டு டிரைப்ட்ஸ், 138 பேர் எக்ஸ் சர்வீஸ் பர்சனாஸ்.

Aluminium factory

* 136 Q.—**SRI M. P. SARATHI :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) சேலம் மேட்டூரில் தனியார் துறையில் அலுமினிய தொழிற்சாலை நிறுவ ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளனவா?

[12th August 1960]

(ஆ) அந்தத் தொழிற்சாலையில் மாநில அரசாங்கம் பங்கு கொள்ளுமா? எந்த அளவுக்கு?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (அ) Yes Sir,

(ஆ) The State Government will assist the promotion in the establishment of this Industry to the extent necessary.

SRI S. M. ANNAMALAI : அதற்குச் செலவாகக் கூடிய மதிப்பீடு எவ்வளவு என்று சொல்ல முடியுமா? பிற நாடுகளில் இருந்து உதவி கிடைக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது இப்போது பூர்வாங்க நிலையில்தான் இருக்கிறது. சற்றேறக்குறைய 11, 12 கோடி ரூபாய் ஆகுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. வெளி நாட்டிலிருந்து வரக்கூடிய உதவி 2½ கோடி அல்லது 3 கோடி இருக்கலாம். இதெல்லாம் “ப்ரொவிஷனல்” மதிப்பீடுதான்.

SRI P. U. SHANMUGAM : யாருக்கு இந்தத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதற்காக அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அவசியமில்லை.

SRI P. S. CHINNADURAI : இந்த அலுமினியத் தொழிற்சாலை மேட்டூரில் நிர்மாணிக்கப்படயிருக்கிறதா அல்லது ஈரோடு அருகில் பள்ளிப்பாளையத்தில் நிர்மாணிக்கப்பட இருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : வெளி நாடுகளில் இருந்து வந்துள்ள நிபுணர்கள் எங்கே நிர்மாணிக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்களோ அதைப் பொறுத்துத்தான் எங்கே நிர்மாணிப்பது என்பது நிர்ணயிக்கப்படும்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இந்தத் தொழிற்சாலை நிறுவப்பட்டால் எத்தனை தொழிலாளர்களுக்கு அதிகமாக வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is too early to foresee. But the object of a big industry like aluminium and iron and steel is not to provide so much direct employment as secondary and tertiary employment. A number of small-scale industries will develop in and around a heavy industry like aluminium. They can use ingots for various fabrication purposes.

Road Transport workers

* 137 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) இம் மாநிலத்தில் ரஸ்தா போக்குவரத்துத் தொழிலாளர் பாதுகாப்புச் சட்டம் செய்யும் உத்தேசம் அரசாங்கத்திற்கு உண்டா? அப்படியானால், அதன் விபரமென்ன?

[12th August 1960]

(ஆ) மத்திய அரசாங்கம் இவ்விஷயமாய் சட்டம் செய்வது பற்றி நம் அரசாங்கத்தை ஏதேனும் கேட்டிருக்கிறார்களா? அப்படியானால் அதன் விபரமென்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) No, Sir. In 1959 the Minister for Industries desired that a Bill be prepared to regulate the conditions of employment in Motor Transport Industry. But Government of India stated that a Central Bill was under contemplation.

(b) A draft Bill of the Government of India has been referred to this Government for comments and it is under consideration.

SRI A. VEDARATHNAM: இந்திய அரசாங்கம் இதற்காகச் சட்டம் செய்தால் அது நம்முடைய மாநிலத்திற்கும் பொருந்துமா அல்லது அதை அனுசரித்து வேறு சட்டம் இங்கே நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: மத்திய சர்க்கார் நிறைவேற்றினால் அது அகில இந்தியாவுக்கும் பொருந்தும்.

Pisciculture

* 138 Q.—SRI P. G. MANICKAM: கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

1960-ல் சென்னை ராஜ்யத்தில் எத்தனை குளங்களிலும், விவசாய நிலத்திலிருக்கும் கிணறுகளிலும் மீன் வளர்ப்புத் திட்டம் அமுலாக்கப்பட்டிருக்கின்றது?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: Sir, during the year 1959-60 fish culture operations were undertaken by the Fisheries Department in 4,188 tanks and in 160 irrigation wells in paddy fields.

SRI P. G. MANICKAM: ஸார், மீன் வளர்ப்புத் திட்டமானது ஒரு முக்கியமான திட்டமாகும். ஆகவே, இத்திட்டத்தில் என்னென்ன காரியங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன என்பதைப் பற்றி ஒரு ஜாபிதாவைத் தயாரித்து மெம்பர்களுக்கு வழங்குவது மிகவும் நல்லது. அந்த ஜாபிதாவில் எத்தனை மீன் குஞ்சுகள் வளர்க்கப்பட்டன, எத்தனை நீர்த் தேக்கங்களில் வளர்க்கப்பட்டு வருகின்றன, இன்னும் எத்தனை குளங்களில் வளர்க்கத் திட்டம் இருக்கின்றன என்ற புள்ளி விவரங்கள் அடங்கிய . . .

MR. SPEAKER: The hon. Member is making a suggestion. He can only put a question.

SRI P. G. MANICKAM: ஒரு ஜாபிதாவைத் தயாரித்துக் கொடுக்க முடியுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: 1959-60-ல் 4,188 குளங்களில் 23.72 லட்சம் மீன் குஞ்சுகளும் 160 குளங்களில் 11,570 மீன் குஞ்சுகளும் விடப்பட்டிருக்கின்றன.

[12th August 1960]

Steel Plant : CANNIYAN A. A. and
SRI N. K. PALANISAMI

* 139 Q.—SRI N. K. PALANISAMI
SRI N. R. THIAGARAJAN
SRI A. A. RASHEED
SRI V. K. KOTHANDARAMAN
SRI P. G. MANICKAM
SRI S. M. ANNAMALAI
SRI T. SAMPATH
SRI P. S. CHINNADURAI

Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the East German Experts have submitted their report after their investigation of the iron ore area and the Neyveli Project;

(b) if so, their main recommendations;

(c) whether Salem minerals can be commercially tapped; and

(d) whether the East German Experts have recommended the starting of a steel rolling mill in this State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) to (d) The East German Experts have submitted their preliminary report on the establishment of a Steel plant in this State. Consultants' reports are invariably treated as confidential. The contents of the Report of the East German Experts cannot therefore be divulged at this stage.

SRI N. K. PALANISAMI: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நேற்றைய தினம் கொடுத்த ஸ்டீல் ரோலிங் மில் ப்ளான்னை இங்கே ஏற்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இதற்காகப் பூர்வாங்க ஏற்பாடுகள் செய்யச் சொல்லி சென்னை சர்க்காரை மத்திய சர்க்கார் கேட்டுக் கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அப்படியானால் இதற்கான ஆரம்ப வேலைகள் என்னென்ன எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: மத்திய சர்க்கார் கேட்டுக் கொண்டது என்று நிதி அமைச்சர் சொன்னதாகச் சொல்வதை நான் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமையில் அது வெறும் ஸ்கீம் மாதிரமல்ல. மேற்கொண்டு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ராஜ்ய சர்க்கார் அதற்கு வேண்டிய ஆரம்ப நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறார்கள். எந்த நிலத்தில் எவ்வளவு பரப்பில் எந்தெந்த இடங்களில் கட்டப்பட வேண்டும் என்பதைத் தேவையில்லையென்று நினைக்கிறேன்.

[12th August 1960]

SRI A. A. RASHEED : May I know when exactly this experiment will be completed and production started? Will the Government entrust this experiment to the experts of other nationalities also instead of depending upon East German Experts alone.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There are three stages in any industrial project of this magnitude. First is the laboratory experiment. Second is the pilot project stage and the third is the initiation of the scheme itself. We have completed all the laboratory experiments required in the first place. The pilot project has got to be established and steps are being taken for that. The East Germans have asked us to ship 1,000 tons of lignite for the purpose of carrying out research for designing the machinery. It is not as if one machine could be designed for all the iron and steel plants in the world. A separate machinery has to be designed for separating different kinds of ore, melting process and so on. So it is proposed to send 1,000 tons of lignite in the course of the year or a little later.

As regards the question why East German Experts alone are consulted and not others, I have told the House a number of times that East Germany is the only country in the world which has utilized low grade ore of less than 30 per cent Fe content by using lignite. So we would go only to that country which has demonstrated the possibility of the scheme rather than follow people who may have only some ideas about it.

SRI S. M. ANNAMALAI : இதற்கு முன்னால் நிலக்கரியை உபயோகித்து இரும்புத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க திட்டம் இருந்தது. இப்போது மின்சாரத்தைக் கொண்டு அதை நடத்தலாம் என்று நேற்று அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும் போது சொன்னார்கள். இந்தக் காரணத்தையொட்டி சேலத்தில் ஆரம்பிக்க இருக்கும் தொழிற்சாலையை முன்னரவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : எலக்ட்ரிசிட்டியை உபயோகப்படுத்தி நடத்துவதானாலும், பழுப்பு நிலக்கரியை உபயோகப்படுத்தி நடத்துவதானாலும் உடனடியாக அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI P. G. MANICKAM : கிழக்கு ஜெர்மனி நிபுணர்களைச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையில் எந்த இடத்தில் இரும்புக் கனித் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அவர்கள் அதை இன்னும் கூறவில்லை.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இரும்புக் கனித் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கும் நேரத்தில் சேலம் ஜில்லாவில் கிடைக்கக்

[12th August 1960]

கூடிய இரும்பை மட்டுந்தான் உபயோகிக்கப் போகிறார்களா அல்லது மற்ற ஜில்லாக்களில் கிடைக்கக்கூடிய இரும்பையும் தோண்டி உபயோகிக்கத் திட்டம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : எனக்கு ஒன்றும் ஜில்லா “பேட்ரியாடிஸம்” கிடையாது. தமிழ் நாட்டில் எங்கு கிடைத்தாலும் உபயோகப்படுத்தக் கூடும்.

SRI K. ANBAZHAGAN : சேலம் இரும்பு உருக்குத் திட்டத்தில் இரும்பு உருக்கு என்ற அடிப்படையைத் தொழிற்சாலை மட்டுந்தான் உடனடியாக ஏற்படுத்த வாய்ப்பு இருக்கிறதா? ஸ்டீல் ரோலிங் போன்ற முதல்தரமான இரும்பை உற்பத்தி செய்ய வாய்ப்பு இருக்கிறதா? நேற்றைய தினம் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்த கருத்திலிருந்து மாறுபடுவதாகத் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். எந்த வகையில் அவர்கள் மாறுபடுகிறார்கள் என்பதை அறிவிப்பார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மாறுபடுகிறேன் என்று சொல்லவில்லை. பேசுவதைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாததால் இந்த மாதிரித் தவறுகள் ஏற்படுகின்றன. கனம் பழனிசாமி அவர்கள், “மத்திய சர்க்கார் உத்தரவு கொடுத்துவிட்டது” என்று கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். அதைத்தான் நான் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. நாங்கள்தான் இதற்காக நிபுணர்களைக் கொண்டு ஆரம்ப கால நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். மத்திய சர்க்கார் உத்தரவு கொடுத்துவிட்டது என்று கனம் நிதி அமைச்சர் பேசியதாக ஞாபகம் இல்லை. சட்ட சபை ரெக்கார்டில் அவ்வாறு இருக்க வேண்டாம் என்றுதான் நான் அவ்வாறு சொன்னேன். அடுத்த படியாக, இரும்பு, ஸ்டீல், அலாய் ஸ்டீல் உற்பத்தி செய்ய வேண்டியதெல்லாம் பின்னால் தீர்மானம் செய்யவேண்டிய விஷயம். எவ்வளவு துரிதமாகக் காரியமாற்றினாலும், இதில் எல்லா நிபுணர்களையும் உபயோகப்படுத்தினாலும்கூட, “பிக் அயர்ன்” வருவதற்கே நான்கு வருஷங்கள் பிடிக்கும். அதற்குப் பிறகு “ஸ்பன் பைப்”. பின்னர் ஸ்டீல் உருக்காக மாற்றிக் கொள்ளலாம். அலாய் ஸ்டீல் செய்வதற்குப் பின்னால் திட்டம் போடவேண்டும்.

SRI K. ANBAZHAGAN : இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்து மத்திய சர்க்கார், மேற்கு ஜெர்மனி நிபுணர்கள் கொடுத்த கருத்தைப் பரிசீலனை செய்வதாகத் தெரிவித்தார்கள். அப்படிப் பரிசீலனை செய்து அதன் முடிவு தெரிவிக்கப்பட்டதா? அந்த முடிவைப்பற்றி நமக்குத் தகவல் கிடைத்ததா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : உலக நிபுணர்களிடையே ஒருவருக்கு ஒருவர், போட்டி இருக்கிறது. ஒருவருக்கு ஒருவர் போட்டி இருப்பதில் தவறு இல்லை. அந்தப் போட்டியின் காரணமாக நமக்கு லாபம் கிடைக்கும் என்றுதான் தோன்றுகிறது. ஏனென்றால் ஒவ்வொருவரும் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் நமக்கு லாபம்தான்.

[12th August 1960]

*** 140 Q.—SRI A. A. RASHEED:** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether the Government have approached Soviet Geologists for the exploration of oil in the State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: No, Sir.

SRI A. A. RASHEED: Sir, is the Hon. Minister aware that the Soviet Geologists have expressed their willingness to take up the exploration of oil in our State and if so, will the Government approach the Union Government for taking up the survey by the Soviet Geologists for the exploration of oil?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: A member of experiments have been conducted by Soviet Experts, German Experts and so on. The position to-day is the Government of India have sanctioned a unit to carry out piecemeal survey of the Cauvery basin. This is the second stage of investigation. The first stage is purely aero-magnetic survey. The second stage is piecemeal survey. The party has arrived and I do not want to state where they are going to conduct the survey.

SRI A. VEDARATHNAM: இப்பொழுது அந்த ஆராய்ச்சியை செய்கிறவர்கள் இந்திய நாட்டு நிபுணர்களா அல்லது மேல் நாட்டு நிபுணர்களா? யார் அந்த ஆராய்ச்சியைச் செய்கிறார்கள்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: மேல் நாட்டு பயிற்சி பெற்றதும் நாட்டு நிபுணர்கள்.

SRI K. S. G. HAJA SHERIFF: It was stated by the Hon. Minister that the second survey had been conducted. May I know Sir, the prospects of getting oil there and what the opinion expressed by these experts is?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The hon. Member knows that nothing is so illusory as oil. The prospects are that the Cauvery basin bears oil resources and further investigation alone will prove the correctness of the present expectations.

SRI K. RAMACHANDRAN: Will this investigation cover the other areas since the report of the Indian Oil and Gas Commission state that the coastal area of Tamil Nad bears oil resources?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Yes, Sir. The idea is that the Cauvery basin, which is in the coastal area, contains oil. We have not yet demarcated the whole area.

Loans to farmers

*** 141 Q.—SRI A. VEDARATHNAM:** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—
(அ) குடியானவர்களுக்குக் கருணைந்த வட்டியில் கடன் கொடுக்க அரசாங்கம் திட்டம் எதேனும் வகுத்திருக்கிறதா?

[12th August 1960]

(ஆ) அப்படியானால் என்ன வட்டியில், எவ்வளவு தொகை, எந்த ஜாமீன் பேரில், எப்போது எவ்வளவு காலத் தவணையில் கொடுக்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) No, Sir.
(b) Does not arise.

Briquetting Factory

*** 142 Q.—SRI P. G. MANICKAM:** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னை நகரில் நிலத்தரி (சுட்ட கரி) தொழிற்சாலை ஒன்று ஏற்படுத்த உத்தேசமுண்டா?

(ஆ) அப்படியாயின், அதன் விவரங்கள் யாவை?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Yes, Sir.
(b) The details have not been worked out yet.

Sugar Factory

*** 143 Q.—SRI A. VEDARATHNAM:** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

திருமங்கலம்கோட்டைப் பகுதியில் கோட்டுறை முறையில் கரும்பாலை துவக்க உத்தேசமுண்டா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: No, Sir.

SRI A. VEDARATHNAM: இந்த திருமங்கலம்கோட்டைப் பகுதியில் கரும்பு உற்பத்தி செய்வதற்கு ஏராளமான வசதி இருக்கிறதே அதை பயன்படுத்திக்கொண்டு அங்கே ஒரு சுட்டிறைவு முறையில் ஆலையை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முன் வருமா என்பதைப்பற்றி ஆலோசிப்பார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: சுட்டிறைவு முறையில் அங்கே ஆலையை அமைக்க வேண்டுமானால் அங்கே இருக்கிற விவசாயிகள் முன்வந்து அதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். கனம் வேதரத்னம் பேர்ன்றவர்கள் அதற்கு வேண்டிய முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு சர்க்காருக்குத் தெரியப்படுத்தினால் அதை கவனிப்பார்கள் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. D. THIAGARAJA PILLAI: தனிப்பட்ட முறையில் அங்கே ஒரு ஆலையை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று முடிபிச்சி எடுத்துக்கொண்டு அது நடைபெறவில்லை அதனால் மற்றவர்கள் ஆலையை அங்கு ஆரம்பிக்க அரசாங்கம் அனுமதிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: எல்லா ஆலைகளையும் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றதான் நான் நினைக்கிறேன் செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

[12th August 1960]

Large and medium-sized industries

* 144 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

நம் ராஜ்யத்தில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் என்னென்ன தொழிற்சாலைகள் (Large and Medium Projects) சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்று சென்னை சர்க்கார் நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The programme for Large and Medium Scale Industries under the Third Five-Year Plan has not yet been finalised.

SRI K. ANBAZHAGAN : இந்தப் பெரிய அளவு தொழிற்சாலை நடுத்தர அளவு தொழிற்சாலை முதலியவைகள் அமைப்பதுபற்றி டாக்டர் லோகநாதன் குழுவினர் அறிக்கையை சர்க்காருக்கு அனுப்பி இருக்கிறார்கள் அல்லவா? அதைப்பரிசீலனை செய்து இத்தொழில்கள் பற்றிய கருத்தை அறிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : பரிசீலனை செய்து யாதாஸ்து தயாராக இருக்கிறது. அதில் சில வகைகளில் ராஜ்ய சர்க்காருடைய கருத்தும் நிபுணர்களுடைய கருத்தும் மாறுபட்டிருந்தால் அதைப்பற்றி மீண்டும் அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்தியிருக்கிறது. அவர்களைக் கூட்டி மீண்டும் ஆலோசனை செய்யப்பட்டது. அந்த நிபுணர்கள் நாங்கள் கொடுத்த புள்ளி விவரங்களை வைத்துக்கொண்டு தங்களுடைய யாதாஸ்தில் சில இடங்களில் திருத்திக் கொடுப்பதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அது கிடைத்தவுடனே அதை அச்சடித்து லைப்ரரியில் பத்து காபியாவது வைக்கலாம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

Golden reef in Tiruttani

* 145 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) திருத்தணியில் தங்கக்கனி இருப்பதாக அரசாங்கத்தின் தவன்துக்குக் கொண்டு வரப்பட்டதா?

(ஆ) அப்படியானால், பரிசீலனை நடத்தப்பட்டதா?

(இ) பரிசீலனை நடத்தப்பட்டிருப்பின் விவரங்கள் யாவை?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) No, Sir.

(b) & (c) Do not arise.

SRI K. VINAYAKAM : சுமார் நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்த இராமலிங்கசுவாமிகள், வடலூருக்கு அடுத்த நெய்வேலியில் பழுப்பு நிலக்கரி கிடைக்கும் என்று சொல்லி இருந்து நடைமுறையில் அது கிடைத்திருக்கிறது. அதே மாதிரி திருத்தணியை பற்றி கச்சியப்ப கவிராயர் எழுதும்போது, அதாவது திருத்தணி ஸ்தல புராணத்தை எழுதும்போது அங்கே பொன் இருக்கிறது என்று எழுதி இருக்கிறார். கேட்பதற்கு அது வேடிக்கையாக

[12th August 1960]

இருக்கலாம். நடைமுறையில் அது கிடைக்கலாம். ஆகவே அதைப்பற்றி அங்கு தோண்டிப் பார்த்து பொன் இருக்கிறதா என்று ஆராய்ச்சி செய்து பார்ப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : புராணங்களில் இருக்கிற விவரங்களை வைத்துக்கொண்டு காரியங்களைச் செய்வது என்பது இந்த காலத்திற்கு ஒவ்வாது. ஆராய்ச்சி நடந்தி அதன் மூலமாக இருக்கிறது என்று கண்டுபிடித்தால்தான் மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முடியும். புகர்ப் தத்துவ சாஸ்திரப்படி இருக்கிறது என்று கண்டு பிடித்தால்தான் அதற்கு பணம் செலவு செய்து மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க தயாராக இருக்கிறோம். அவ்விதம்தான் பணம் செலவு செய்ய தயாராக இருக்கிறோம். ஆகவே புகர்ப் தத்துவ ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டியது அவசியம் ஆகிறது.

Industrial development

* Q.—SRI P. G. MANICKAM

SRI A. A. RASHEED

SRI M. P. SARATHI

SRI N. K. PALANISAMI AND

SRI T. SAMPATH

அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னை அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையிலிருக்கும் தொழில் வளர்ச்சிக்கான சர்வே ரிப்போர்ட் எப்போது பிரசுரிக்கப்படும்?

(ஆ) இந்த ரிப்போர்ட் அச்சடித்தால், அதன் நகல் ஒன்று சட்டசபை நூல் நிலையத்தில் வைக்கப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) : The National Council of Applied Economic Research has not yet finalised its Report on the Techno-economic Survey of Madras State. A copy of the final report will be placed in the Library of the Madras Legislature in due course.

SRI P. G. MANICKAM : இந்த சர்வே ரிப்போர்ட் எவ்வளவு காலத்திற்குப் பிறகு லைப்ரரியில் வைக்கப்படும்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அது முடிந்து ஒரு மாதம் அல்லது ஒன்றரை மாதத்தில் லைப்ரரியில் வைக்கப்படும் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI A. A. RASHEED : May I know, Sir, the main findings in the report? Is it a fact that the Council have expressed in favour of investing nearly Rs. 2,000 crores on industries in our State and if so what is the idea of the Government?

MR. SPEAKER : The Hon Minister replied that the report had not yet been finalised. How can the hon. Member ask this question which is out of order and how does he know what the report contains when it is not finalised? Anyhow, if the Hon. Minister is prepared to elucidate the subject, I have no objection.

[12th August 1960]

SRI N. K. PALANISAMI : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுள்ள, நிபுணர்கள் சொன்னதற்கும், எங்களுக்கு அபிப்பிராய வித்தியாசம் இருக்கிறது என்று. எந்த விஷயத்தில் அபிப்பிராய வித்தியாசம் இருக்கிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நாங்கள் மின்சாரம் போதாது என்கிறோம். மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் இப்போது அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்பது எங்களுடைய அபிப்பிராயம். அவர்கள் இங்கே என்ன என்ன தொழில்களுக்கு லைசென்சு கிடைத்திருக்கிறது என்பது எல்லாம் கேட்டார்கள். இவையெல்லாம் தெரிந்த பிறகு சரிப்படுத்துவதாகச் சொல்கிறார்கள். 307 திட்டம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கிடைத்திருக்கிறது . . . இதுபோல . . .

SRI K. ANBAZHAGAN : பரிசீலனையில் இருந்து வருகிற லோகநாதன் குழு தந்திருக்கிற திட்டமானது 1962-ல் இருந்து 1972 வரைக்குள் நிறைவேற்றப்பட்ட வேண்டிய பத்து வருஷ திட்டமா? அல்லது வேறு சிலர் சொல்வது போல பதினைந்து வருஷத் திட்டமா? எது உண்மை?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தனியாகக் கேள்வி போட்டால் அதற்குரிய பதிலை அளிக்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : மேலும் இந்தக் குழுவானது விவசாயம் இந்த மாகாணத்தில் அதிகப்படியாக அபிவிருத்தியாக இருக்கிறதென்று தெரிவித்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not propose to answer questions about the contents of the report at this stage.

Tamil typewriters

* 147 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) அரசாங்க இலாகாக்களின் உபயோகத்திற்காக, 1959, 1960-ம் வருஷங்களிலே எத்தனை தமிழ் தட்டெழுத்து (டைப்ரைட்டிங்) இயந்திரங்கள் விலைக்கு வாங்கப்பட்டன?

(ஆ) ஜில்லா, தாலுகாக்களிலுள்ள எல்லா இலாகா ஆபீஸ்களுக்கும் இன்னும் எத்தனை தமிழ் தட்டெழுத்து இயந்திரம் தேவை எனத் தணக்கெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) Four hundred and eighty-three purchased as against 600 sanctioned for 1958-59 and 120 purchased as against 500 sanctioned for 1959-60.

(b) Six hundred and twenty-seven are yet to be purchased.

SRI P. G. MANICKAM : ஒவ்வொரு வருஷமும் சர்க்காருக்குத் தேவைப்படுகிற அளவு தட்டெழுத்து இயந்திரங்கள் வாங்கவில்லை

[12th August 1960]

என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகையால் நமக்குத் தேவைப்படுகிற இயந்திரங்கள் பூராவையும் வாங்குவதற்கு இன்னும் எவ்வளவு காலம் ஆகும்?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : நமக்குத் தேவையாக இருக்கும் தட்டெழுத்து இயந்திரங்கள் மொத்தம் 1,300 என்று கணக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 603 தான் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. மீதம் இருப்பதையும் விரைவில் வாங்குவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

SRI K. ANBAZHAGAN : இப்போது அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற தமிழ் தட்டெழுத்துப் பொறிகளில் உள்ள சில எழுத்துக்கள் சரியாகத் தயாரிக்கப்படாத காரணத்தினால் அடிக்கும்போது அந்த எழுத்துக்கள் சரியாக விழவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறதே, இதை ஒழுங்கு செய்து அந்தப் பொறிகளை சரியான முறையில் தயாரிக்கச் செய்ய அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : அம்மாதிரி சரியாக உள்ளவற்றை வாங்க வேண்டுமென்பது தான் சர்க்காரின் நோக்கம். அதனால் தான் இயந்திரங்கள் வாங்குவதில் கூடச் சற்று தாமதமாகிறது.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : தமிழ் டைப்ரைட்டர்களில் வேலை செய்வதற்கு, ஆங்கில டைப்ரைட்டர்களில் வேலை செய்கிற குமாஸ்தாக்களுக்கே பயிற்சி கொடுக்க சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்? இதுவரையில் எவ்வளவு பேர் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்?

MR. SPEAKER : Let the hon. Member put a separate question.

SRI A. VEDARATHNAM : போதுமான டைப்ரைட்டர்கள் கிடைக்காத காரணத்தினால் நம் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய முடியவில்லையா? அல்லது அவை கிடைத்து நாம் நம்முடைய அவசியத் தன்மைக்கு ஏற்ப வாங்காது இருக்கிறோமா? நமக்கு சப்ளை செய்கிற கம்பெனிகள் நமக்குப் போதுமான டைப்ரைட்டர்கள் சப்ளை செய்யவில்லையென்றால் வேறு இறக்குமதி பர்மிட் உள்ள கம்பெனிக்காரர்களிடம் இருந்து வாங்க முடியுமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : போதுமான டைப்ரைட்டர்கள் கிடைக்கவில்லை. நமக்குத் தேவையானதை சப்ளை செய்ய இரண்டு கம்பெனிகள் முன் வந்தார்கள். ஆனால் அவர்களும் இன்னும் பூராவாக சப்ளை செய்யவில்லை.

SRI P. G. MANICKAM : நமக்கு சப்ளை செய்ய வந்த இரண்டு கம்பெனிகளுக்கும் மேற்கொண்டு சில தனிச் சலுகைகளையாவது கொடுத்து சீக்கிரத்தில் அவர்கள் நமக்குத் தேவையான தமிழ் தட்டெழுத்து இயந்திரங்களை எல்லாம் சப்ளை செய்ய ஏற்பாடு செய்வார்களா?

[12th August 1960]

THE HON. SRI V. RAMAIAH : அவர்களுக்குப் போதுமான எல்லா வசதிகளும் கொடுத்து, நமக்குத் தேவையானவைகளை எல்லாம் வாங்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

Industrial Training Centres

* 148 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1960-ல் Industrial Training Institutes or Centres ஒவ்வொன்றிலும் எத்தனை பேர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது?

(ஆ) இவர்களுள் ஹரிஜனங்கள் எத்தனை பேர்கள்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) A statement* containing the particulars is placed on the table of the House.

Sericulture

* 149 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) கோயம்புத்தூர் ஜில்லா கோபிச்செட்டிப்பாளையம் தாலுகா தாளவாடி மலைப் பிரதேசத்தில் பட்டுப் பூச்சி உற்பத்தி யானது எத்தனை ஏக்கரா நிலங்களில் செய்யப்பட்டு வருகிறது?

(ஆ) இன்னும் எத்தனை ஏக்கரா நிலங்களிலே பட்டுப் பூச்சி உற்பத்தியைப் பெருக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன?

(இ) பட்டுப் பூச்சி உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக அரசாங்கத்தின் மூலமாக என்னென்ன உதவிகள் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) 2,130 acres under mulberry on 31st March 1960.

(b) There are no specific proposals as such for expanding the acreage of mulberry. An area of 250 acres is expected to be brought newly under mulberry during this year with the aid of technical advice given by the Sericultural section of the Industries Department.

(c) The sericulturists are supplied with silkworms, silkworm eggs and mulberry grafts. They are also provided with marketing facilities for the disposal of the cocoons produced by them.

SRI P. G. MANICKAM : மேற்கொண்டு தாளவாடி மலைப் பிரதேசத்தில் தற்போது எவ்வளவு ரூபாய் மதிப்புள்ள பட்டுப் பூச்சிகள் உற்பத்தியாகின்றன? அங்கு உள்ளவர்கள் மிகவும் எழைகளாதலால், அங்கே அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருப்பதனால் இன்னும் ஆயிரம் ஏக்கராவது சாகுபடி செய்ய பிரயாசை எடுத்துக்கொள்வார்களா?

[12th August 1960]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தாளவாடி ஏரியாவில் செய்து வருகிறோம். எவ்வளவு உற்பத்தி செய்கிறார்கள் என்பதற்குத் தனிக்கேள்வி வேண்டும்.

SRI A. VEDARATHNAM : இரண்டாயிரம் ஏக்கரா சொச்சம் சாகுபடி செய்ய உத்தேசித்திருப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களே, அது எங்கே?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இரண்டாயிரம் சொச்சம் ஏக்கரா சாகுபடியில் இருக்கிறதென்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். இது ஹோசூர் பகுதி, தாளவாடி பகுதி இங்கே தான்.

Employees' State Insurance Scheme

* 150 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தொழிலாளர் ராஜ்ய இன்ஷூரன்ஸ் திட்டமானது 1959-ம் வருடத்திலே எந்தெந்த தொழிலாளர்களிடையே அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது?

(ஆ) 1960-ம் வருடத்திலே எந்தெந்த தொழிலாளர்களிடையே இத் திட்டம் விஸ்தரிக்கப்படும்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) The Employees' State Insurance Scheme does not apply to any particular category of the workers in a factory. It covers all employees who are employed on any work of a factory as defined in the Employees' State Insurance Act, 1948.

The scheme was not extended to any place during 1959.

(b) The scheme was extended in 1960 to the following five places, where the concentration of insured workers is over 1,500 :

- (1) Peelamedu.
- (2) Perianaickanpalayam.
- (3) Sivakasi.
- (4) Rajapalayam.
- (5) Dalmiapuram.

The Government have decided to extend the scheme to the following places also during the year 1960 :—

- (1) Tiruchirappalli.
- (2) Ranipet.
- (3) Cauverynagar.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : நம் ராஜ்யம் முழுவதும் இந்த ஸ்டேட் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் பரவவதற்கு இன்னும் எத்தனை மாதங்கள் ஆகும்? குடும்பங்களுக்கு இந்தத் திட்டத்தை எப்போது அமுல் செய்வார்கள்? எந்தப் பகுதியில் ஆரம்பிப்பார்கள்?

[12th August 1960]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அகில இந்தியாவிலேயே சென்னை ராஜ்யத்திலே தான் 1,600 தொழிலாளர்களுக்கு மேல் இருக்கக்கூடிய பகுதிகளில் இந்தத் திட்டம் அமுல் நடத்தப் படுகிறது. இந்த வருஷம் இறுதிக்குள்ளாக எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் வந்துவிடும். மேலும் அக்டோபர் மாதத்தில் கோவையில் குடும்பங்களுக்கு இந்தத் திட்டம் விஸ்தரிக்கும் யோசனை இருக்கிறது. பிறகு படிப்படியாக எல்லா இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்படும்.

SRI N. MARUDACHALAM : சென்ற வருஷம் முனிசிபல் தொழிலாளர்களுக்கும் இந்த இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும் என்று கோரப்பட்டதே. அப்படி விஸ்தரிக்கும் உத்தேசம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்போது இருக்கிற சட்டப்படி அவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை கிடையாது. சட்டம் விஸ்தரிக்கப்பட்டால் அவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகை கிடைக்கும்.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENTS.

(1) INFORMATION *re* PROPOSED ARREST OF A MEMBER.

MR. SPEAKER : I have to inform the House that I have received a letter from the Commissioner of Police. The letter was received by me yesterday evening. It reads as follows:—

“ To

The Honourable Speaker,

Madras Legislative Assembly.

Dear Mr. Speaker,

I have the honour to inform you that in exercise of my powers under section 151 of the Criminal Procedure Code, I propose to arrest Sri S. B. Adityan, Member of the Madras Legislative Assembly, to prevent him from causing breach of the peace by staging a black flag demonstration before the President of India in Mount Road on the evening of 13th August 1960 when the President is on his way to the Rajaji Hall, Government Estate, Mount Road, to attend a function.

9.30 a.m. I am communicating this for your information and shall report further as soon as the arrest is effected.”

III.—PRIVILEGE MOTION *re* ARREST OF A MEMBER.

MR. SPEAKER : I have received notice of a matter of privilege from hon. Member Sri P. S. Chinnadurai. He states that hon. Member Sri S. B. Adityan has been arrested yesterday evening at Madurai when he was boarding a train to come to Madras to attend the meetings of the Assembly and that the Government have committed a breach of privilege in preventing

[12th August 1960]

[Mr. Speaker]

the hon. Member Sri S. B. Adityan from attending the meetings of the Assembly and that therefore the matter should be referred to the Committee of Privileges

Hon. Member Sri Kalyanasundaram has already raised a privilege matter that his arrest under Section 151, Criminal Procedure Code constituted a breach of privilege. I will be taking up this matter on the 18th August. The matter raised by hon. Member Sri P. S. Chinnadurai will also be taken up along with the other matter on the 18th August. Hon. Member Sri P. S. Chinnadurai may give his views on the matter on that day and then I will come to a decision.

SRI P. S. CHINNADURAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரே ஒரு விண்ணப்பம் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். 18-ம் தேதி தங்கள் கருத்தைத் தெரிவிப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதற்கு முன்பாக திரு. ஆதித்தன் அவர்களை ஜாமீனில் விடுதலை செய்வதற்கோ, அவரை சென்னை சிறைக்குக் கொண்டுவந்து, சட்ட சபைக்கு வந்து போவதற்கோ கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

MR. SPEAKER : ஜாமீனில் விடுதலை செய்வதற்கு என்னிடம் ஏன் விண்ணப்பிக்க வேண்டும்? நீங்கள் கேட்பது தவறான இடத்தில், தவறான ஆகை.

SRI S. M. ANNAMALAI : நான் ஒரு பிரிவிலேஜ் மோஷனைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அது என்ன ஆயிற்று என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர்தான் இப்பொழுதுதான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதற்குள்ளே கேட்கிறார்கள். அதைப் பற்றி பத்திரிகைச் செய்தியையும் எங்கள் ரிப்போர்ட்டையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டாமா? கனம் அங்கத்தினர் கொடுத்ததை நான் மறந்துவிடவில்லை. பயப்பட வேண்டாம்.

It is being examined.

IV.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS BUILDINGS (LEASE AND RENT CONTROL) BILL, 1959 (L.A. BILL No. 20 OF 1959).

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I move—

“ That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 20 of 1959), as amended by the Joint Select Committee, be taken into consideration ”.

As the hon. Members are aware, the Joint Select Committee was constituted to consider the various provisions of the Bill. This Committee held ten sittings and examined a large number of memoranda from various associations and individuals and also took evidence from certain witnesses. After examining the provisions of the Bill in great detail, the Committee submitted its report on 30th April 1960. A copy of the report and the draft of the Bill as revised by the Select must have been seen by the hon. Members.

[Sri V. Ramaiah] [12th August 1960]

It has always been the desire of the Government to have the minimum possible interference in matters relating to accommodation and rent. The restrictions that have been there were imposed only because they were found absolutely necessary. The Government have all along been thinking in terms of relaxation of controls whenever such relaxation can be effected without causing undue harassment to the public. The Joint Select Committee also examined the various aspects of this question and recommended the gradual relaxation of controls. The Joint Select Committee recommended that all new residential buildings which may come into existence after the commencement of the new Act should be exempted from both accommodation and rent control. The Committee also recommended that all residential buildings the rent of which is more than Rs. 250 should be excluded from the scope of the Act. These suggestions were made mainly with a view to give a fillip to the house building industry which in the past has not kept pace with the rent of growth of population. The Joint Select Committee also recommended that the formula for the fixation of fair rent should be revised and put on a rational footing. The Committee suggested that the annual rent should be fixed at six per cent of the total cost of construction. The Committee also approved a simple formula for calculating the cost of construction on the plinth area. The following formula has been evolved for this:—

Class I buildings—Rs. 16 per square foot for ground floor.
Rs. 13 per square foot for first floor.
Rs. 12 per square foot for second floor.

Class II buildings—Rs. 13 per square foot for ground floor.
Rs. 10 per square foot for first floor.
Rs. 9 per square foot for second floor.

Class III buildings—Rs. 10 per square foot.

Class IV buildings—Rs. 5 per square foot.

The Committee has also decided that an additional rent of Rs. 2 per square foot be allowed for portions with mosaic flooring with skirting. Allowance will also be made for other factors, like gardens, features of architectural interest, etc. It is thus clear that the intention is not merely to rationalise the system of rent fixation but also to ensure that the landlords get a fair return on their property. The Joint Select Committee also recommended that the owners be permitted to let out portions of houses occupied by them without informing the Accommodation Controller. The Committee also decided that the scope of allotment should be restricted. The Committee has suggested that henceforth houses should be allotted only to such Government servants as are newcomers to the concerned city or town and to persons like technical experts from foreign countries and others for whom we are under some obligation to find accommodation. I also assured the Joint

[12th August 1960] [Sri V. Ramaiah]

Select Committee that the Government would review the position of accommodation control after one year to find out whether accommodation control could be completely dispensed with. The Joint Select Committee also recommended that the life of the new Act should be for three years instead of five years. This was suggested to dispel the fear in the minds of some persons that this piece of legislation is intended to be permanently on the statute book. As I have said earlier, the Government are not interested in having any more control than what is warranted by the circumstances.

The Joint Select Committee has also recommended as a further step towards decontrol, that all non-residential buildings should be excluded from the purview of the Bill both as regards accommodation and rent control. Ever after this recommendation of the Joint Select Committee came to be known, the Government have been receiving numerous representations from various commercial concerns and trade organizations. Even the Southern India Chamber of Commerce made a strong plea for retaining controls. The Associations which have voiced their protests represent practically all forms of commercial activity in the City and the mofussil. The Government have also received a large number of petitions signed by hundreds of tenants of non-residential building protesting against this move. A deputation consisting of representatives of various important trade organisation also made representations. This agitation was spontaneous and the momentum that is gained showed that it was born out of a genuine fear of the consequences of the proposed move. These trade organisations have represented that the exclusion of non-residential buildings from the purview of this Bill will lead to unreasonable eviction of tenants. Their fear is that it will also encourage the landlords to demand exorbitant rents. The Associations feel that this step would take away the security of tenure of the tenants of non-residential buildings and this would extinguish the business initiative of the tenant-businessmen. It may also result in large-scale displacement of tenants from non-residential buildings. Since in most cities different trades are concentrated in certain localities, the displacement of tenants can be a matter of serious concern and it can result in the ruining of the business of several individuals. The exemption of non-residential buildings in thus quite likely to result in the unreasonable eviction of several tenants and also the enhancement of rent apart from large scale displacement of tenants and a great deal of avoidable and unnecessary litigation. The Government have therefore decided that it would only be correct to continue to have controls in respect of non-residential buildings. In coming to this decision the Government have been impelled mainly by the consideration that there should be no unreasonable eviction of tenants. The Government have also had in mind the fact some of the landlords are getting a very low rent from their property. The Government desire that the landlords should not also be made to suffer and receive a very low return. The Government are

[Sri V. Ramaiah] [12th August 1960]

accordingly working out a simple and rational formula for the fixation of fair rent for residential buildings. This formula will be similar to the formula for non-residential buildings but the rate of interest will be higher 9 per cent instead of 6 per cent. Allowance to be made for considerations of locality, etc., which are so very vital in case of non-residential buildings will be up to 25 per cent of the cost of construction instead of 10 per cent as for residential buildings. The proposed amendment contains the skeleton of this formula and the actual rates are being worked out. This formula will give substantial relief when put into operation to the landlords. The official amendment that I am moving incorporates these changes.

Finally, I must thank the members of the Joint Select Committee for the keen interest that they evinced in its deliberations and the suggestions that they have made during the course of the sittings of the Committee. I am deeply grateful to them for their co-operation. I hope the hon. Members will also appreciate that the Government's only desire is to secure the maximum benefit to the largest number. With these words, I commend the Bill (as amended by the Joint Select Committee) and also the official amendments that I am now moving, for acceptance by the House.

MR. SPEAKER: The motion moved—

“That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 20 of 1959), as amended by the Joint Select Committee, be taken into consideration.”

May I request the Hon. Minister to circulate his speech may be useful to the Members?

SRI N. K. PALANISAMI: On a point of order, Sir, according to the Rules of the Assembly, Government have given notice of their amendments. We received copies of the Government amendments only yesterday night. What is the convention involved in this?

MR. SPEAKER: What is the point of order that the hon. Member is raising?

SRI N. K. PALANISAMI: Sir, yesterday you were pleased to fix time up to 1 p.m. for giving notice of amendments. But we have received the copies of the Government amendments only yesterday night and we did not have sufficient time to study and give notice of amendments. Thus we were deprived of the opportunity of giving notice of amendments.

MR. SPEAKER: I said yesterday, that hon. Members could give amendments till 1 p.m. At the request of the leader of the Communist Party, I have allowed time for giving amendments till

* Expunged on a motion adopted by the House.

12th August 1960] [Mr. Speaker]

3 o'clock this evening. I did not want to restrict. There is nothing wrong in giving amendments now. Hon. Members have enough time to study and speak on the subject. Therefore I want to inform the hon. Members that the Government can give their amendments at any time and they can give amendments even when the Bill is under discussion in the House. And, it has also happened on many occasions.

SRI M. KALYANASUNDARAM: The right to move amendments is for the purpose of improving the Bill. I do not object to the Government giving amendments at the last moment. But we got copies of the Government amendments, a fairly long list covering almost half of the Bill, yesterday night only. Therefore, my submission is that we should be given time for giving amendments to Government amendments till this evening.

MR. SPEAKER: It will not be possible. Hon. Members can give notice of amendments now itself.

SRI M. KALYANASUNDARAM: We did not have sufficient time to examine the amendment. We have to study the amendments and move amendments to Government amendments and for that purpose time may be given till this evening.

MR. SPEAKER: Then it would be difficult for the office to circulate the amendments before this evening. I am sorry.

SRI R. SRINIVASA IYER: I want to know, Sir, under what rule of the Assembly Rules of Procedure the hon. Member, Sri M. Kalyanasundaram wants to move amendments to the Government amendments. There is no provision in the Assembly Rules for moving amendments to amendments moved by another hon. Member.

MR. SPEAKER: I have already replied to it.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: If the Hon. Speaker agrees I have no objection to allow four days, two days for the Electricity Board Budget and two days for this Bill, since many hon. Members want to express their mind on the substantive amendments. I am prepared, if you permit Sir, for the general discussion being taken up to-day and the clause by clause consideration being taken up on Monday instead of to-morrow. I am also prepared to fix a time on Sunday morning to receive the hon. Member to express their opinion. I am prepared to have it at 10 a.m. on Sunday in the Committee Room, Legislators' Hostel (Old). I wish the House to take up the Electricity Board Budget for discussion tomorrow.

* Expunged on a motion adopted by the House.

[12th August 1960]

SRI M. KALYANASUNDARAM : Monday is a holiday.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Then let us take it up on Wednesday.

MR. SPEAKER : If the House is agreeable, I have no objection to have the general discussion on this Bill to-day, on Saturday and Tuesday, the Electricity Board Budget and the clause-by-clause consideration of the Rent Control Bill on Wednesday. Meanwhile, I would request the hon. Members to meet the Hon. Minister for Electricity and discuss their amendments.

SRI K. VINAYAKAM : The Joint Select Committee may be convened again and both the Government amendments and the amendments of the hon. Members may be referred to it.

MR. SPEAKER : The Joint Select Committee does not exist. The Hon. Minister will be kind enough to consult the hon. Members informally on the amendments which may be acceptable to the Government.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : I request that the Hon. Minister's speech and the revised programme may be circulated to us.

MR. SPEAKER : The speech of the Hon. Minister, and the revised programme, that on Saturday and Tuesday the discussion on the Electricity Board Budget and on Wednesday, the clause-by-clause consideration of the Rent Control Bill will be taken up, may be circulated.

SRI K. VINAYAKAM : If the hon. Members do not meet the Hon. Minister at 10 a.m. on Sunday, i.e., day after to-morrow

MR. SPEAKER : Those hon. Members who are desirous of meeting the Hon. Minister, may meet and decide informally about the amendments.

SRI S. LAZAR : Sir, just one small suggestion. My personal opinion is, after considering the number of amendments that have been moved to the clauses of this Bill by various hon. Members, that one day is not sufficient to go through the clause-by-clause consideration of the Bill. I suggest that the discussion on the Electricity Board Budget could be taken up to-morrow and the clause-by-clause consideration on Tuesday the 16th instant, so that if the clause-by-clause consideration of the Bill is not over on that day, it could be carried over to the next day and then the discussion on the Electricity Board Budget could be pursued.

MR. SPEAKER : We have no day left free in this session. If hon. Members are willing to sit one afternoon, we shall consider it.

12th August 1960]

SRI S. LAZAR : We are prepared.

MR. SPEAKER : If hon. Members do not take a long time, we can finish the discussion on the Electricity Board Budget in 1½ days and take the remaining half a day for the clause-by-clause consideration of the Bill. But it all depends on hon. Members.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I do not agree to the request of the hon. Member, Sri Lazar. When we take up Electricity Board Budget for discussion, we should complete it before we take up the Bill. I do not want any interruption.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, one day for discussion on the Electricity Board Budget would be enough. After all it is a relic of the past, that we discussed Electricity Board Budget when that was prepared by a department of the Government. Now when it has become an autonomous corporation, the powers of this House, the Government and Opposition Members are the same and not very much different. Therefore, it is in the interest of good debate and parliamentary procedure to limit the discussion on an autonomous corporation as little as possible.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : It is not only a question of discussing the Budget. In the course of the discussion hon. Members give various suggestions which could help the Corporation to come to a right decision.

MR. SPEAKER : We shall see how things will proceed. To-day we will consider the Bill. To-morrow we will take up the Electricity Board Budget and then see.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I move—

'That under sub-rule (2) of rule 108 of the Madras Legislative Assembly Rules, the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 20 of 1959), as amended by the Joint Select Committee be recommitted.'

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : The motion and the amendment are before the House for discussion. Now we shall proceed with the discussion on the Bill. Since it is an important Bill, I do not want to unnecessarily curb the right of hon. Members to speak. Still as a large number of hon. Members are likely to participate in the discussion, I fix 15 minutes for each hon. Member. Now, the hon. Member, Sri Sankaran will speak.

*SRI V. SANKARAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, வாடகைக் கட்டுப்பாடு மசோதாவானது முதன் முதலாக 1949-ல் ஒரு எம்ஜென்ஸி மெஷராக சர்க்கரால் கொண்டு வரப்பட்டது. ஆனால் தற்போழுது அடிக்கடி எம்ஜென்ஸியாக எடுக்கப்பட்ட பல நடவடிக்கைகள் வாயில் பெறப்பட்டு வந்த போதும் கூட, பல

[Sri V. Sankaran] [12th August 1960]

தடவைகளிலும் இதற்கு உயிர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதலாவதாக 1951-ல் இதற்கு ஒரு அமென்ட்மென்ட் வந்தது. பின்னால் 1955-ல் மறுபடியும் அதற்கு உயிர் கொடுக்கப்பட்டது. பின்னால் பழையபடி 1956-ல் பல திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன. அப்போது சட்டசபை கலைக்கப்பட்டிருந்ததினால் அந்தத் திருத்தங்கள் சபையில் கொண்டுவரப்பட முடியவில்லை. பின்னால் இவைகளை எல்லாம் சேர்த்து காம்ப்ரகன்சீவ்வாக ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் உறுதிமொழி கொடுத்ததின்படி இப்போது இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதில் பழையச் சட்டத்தைவிட பல நல்ல மாறுதல்கள் எல்லாம் காணப்படுகின்றன. மேலும் இதில் சில குறைகள் இருந்தாலும் பல நல்ல மாறுதல்கள், பல நல்ல சீர்திருத்தங்கள் செய்திருப்பதை நம்மால் பார்க்க முடிகின்றது. உதாரணமாக இதில் எடுத்துக்கொண்டால், அதாவது 10 (3) என்பதை எடுத்துக்கொண்டால், முன்பு தங்களுக்கு Own occupation என்று எடுத்து Eviction வாங்கியிருந்தாலும் அல்லது வேறு காரணங்களுக்கு Eviction வாங்கினாலும் அவர்கள் நினைத்தால் அந்தக் காரணங்களுக்குப் புறம்பாக நோட்டீஸ் கொடுக்காமல் வாடகைக்கு விட்டுவிடலாம். ஆனால் தற்போது அது தடைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது.

(Sri K. Vinayakam in the Chair.)

இரண்டாவதாக “ஃபிக்ஸேஷன் ஆப் ஃபேர் ரென்ட்” என்ற இனத்தை எடுத்துக்கொண்டால் முன்னால் மிகக் குறைவாக இருந்தது. லான்ட் லார்டுகளுக்கு இதனால் மிகக் கஷ்டங்கள் எல்லாம் இருந்து வந்தன. 1939-40-ஆம் ஆண்டிலிருந்து வந்த நிர்ணயப்படி விகிதத்தையே அடிப்படையாக வைத்து வாடகை நிர்ணயிக்கப்பட்டு வந்தது. அது இப்போது மாற்றப்பட்டு சொந்தக்காரர்கள் அவர்களுடைய கட்டிடம், இடத்தின் மதிப்பையும், அதன் சுற்றுப்புறங்களில் இருக்கின்றவைகளையும் எடுத்து அமெனிடிகளுக்காக 10 சதமானத்தை காஸ்ட் ஆப் பில்டிங்-கோடு சேர்த்துக்கொண்டு அந்தத் தொகையில் ஆறு சதமானம் வருட வாடகை என்று நிர்ணயம் செய்வதற்கு வசதியாக வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது முக்கியமான அம்சம் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, டாக்ஸ்-ஸைப் பொறுத்தளவில் 1946-ல் இருந்ததைவிட அதற்குப் பின்னால் உயர்த்தப்பட்டிருந்தால் அதை வாடகையோடு சேர்த்துக் கொள்வதற்கு வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு அவர்களுடைய சொந்தக் குடும்பங்களில், சேர்ந்தாற்போல், இரண்டு மூன்று வீடுகள் இருந்தால் அதைத் தங்களுடைய குடும்பத்தினர்களின் உபயோகத்திற்காக எடுத்துக்கொள்ள உரிமை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் சொந்தக்காரர் தன்னுடைய மகனுக்கோ அல்லது தன்னுடைய சொந்தக்காரர்களில் யாருக்காவது கொடுக்கவேண்டுமென்று விரும்பினால் அதை எடுத்துக்கொள்வதற்கும் வழிவகை செய்யப்

12th August 1960] [Sri V. Sankaran]

பட்டிருக்கிறது. அதோடு, வாடகையை மணியாடர் மூலமாக அனுப்பினால் அதைப் பெற்றுக்கொள்ள சொந்தக்காரர் மறுத்து விட்டால் அதைக் கண்ட்ரோலர் அவர்களிடம் டெபாஸிட்டாக கட்டி வைக்கவும் வழி வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் பென்டிங் ப்ரொஸீடிங்ஸ் என்று ஏதாவது இருந்தாலும் அப்போதும் புதிதாக எளிக்ஷன் மனு கொடுக்க வழி வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு ரிப்பேர் அல்லது ரீகன்ஸ்ட்ரக்ஷன் செய்வதற்கு வேண்டி வீட்டை காலிசெய்து எடுத்துக்கொள்வதற்கும் வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் விட ஒரு முக்கியமான ஒரு நல்ல அம்சம் என்னவென்றால் 35-வது செக்ஷனில், வாடகை உயர்வைக் கருதி 1939-40-ம் வருடத்திய நிர்ணயத்தின்படி வரிகள் கூடுதலாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கலாம். அதை நிரந்தரமாக வைத்துக்கொண்டிராமல், புது வகைப்படி இருப்பதற்கு நியாய வாடகைக்கு பெடிஷன் போடுவதற்கு 35-வது செக்ஷனில் வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் நல்ல சீர்திருத்தமான அம்சங்கள். இவைகள் எல்லாம் வரவேற்கக்கூடிய அம்சங்களாக இருக்கின்றன என்பதை எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மசோதாவினுடைய நோக்கங்களை மூன்று முக்கிய பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன

Regulation of the letting of buildings, control of rent and prevention of unreasonable eviction.

இந்த மூன்று நோக்கங்களைப்பற்றியும் இந்த மசோதாவின் தலைப்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற தலைப்புகளை ஆராய்ந்து பார்த்தால் நல்ல அம்சங்கள் என்னவெல்லாம் இருக்கின்றன என்பது தெரியவரும்.

10-00
a.m.

முதலாவதாக, இந்த அக்காமடேஷன் கண்ட்ரோல் நான் ஏற்கெனவே சொன்னதுபோல எம்ர்ஜென்ஸி ப்ரொவிஷனாக இருந்தது. இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமையைப் பார்த்தால் பொது மக்களுடைய நன்மைக்காக இந்த அக்காமடேஷன் கண்ட்ரோல் ஏற்பாடு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. சர்க்கார் ஆபிஸர்களுடைய நன்மைக்காக மாத்திரம்—ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவினருக்காக மாத்திரம்—சாதகம் செய்வதாக இருக்கிறது. எல்லோருக்கும் நன்மை செய்வதாக இருந்தாலும் நல்லது என்று சொல்லலாம். இது அந்த முறையில் அமையவில்லை. ஒரு சிறு பிரிவினருக்காக மாத்திரம் இந்த அக்காமடேஷன் கண்ட்ரோல் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. செலக்ட் கமிட்டியில் மந்திரி அவர்கள் உறுதிமொழி கூறியிருப்பதாக அறிகிறோம். இந்த அக்காமடேஷன் கண்ட்ரோலை ஒரு வருஷத்திற்கு மட்டும் நீடித்து, பின்னால் எடுத்துவிட வழிவகை செய்வதாகச் சொல்லியிருப்பதாக நாம் அறிகிறோம். இதை ஒரு வருஷத்திற்கு வைத்துக்கொண்டு, பிறகு எடுத்து விடுவதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நமது உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு பெருமளவில் வீடுகள் கட்டுவதற்கு

[Sri V. Sankaran] [12th August 1960]

சர்க்காரே உதவியளிக்கவேண்டும். அதோடு அவர்களுக்கு வேண்டிய க்வார்ட்டர்ஸ் எல்லாவற்றையும் சர்க்காரே கட்டிக் கொடுத்து, ஒரு சில ஆபிஸர்களுடைய நன்மைக்காக பொது மக்களுக்கு கஷ்டம் கொடுக்கக்கூடிய வகையில் இருக்கக்கூடிய இந்த அக்காமடேஷன் கண்ட்ரோலை நீடிக்காமல் இந்த ப்ரொவிஷன்னை எடுத்துவிடுவது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். அதற்கு முன்பாக வேண்டிய வீடுகளை சர்க்காரே கட்டிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு வருஷத்தில் இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து அமைச்சர் இந்த provision களுக்கு அவசியமில்லாது செய்து அவர்கள் உறுதிமொழி அளித்துள்ள பிரகாரம் அடுத்த ஆண்டில் இதை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக 'கண்ட்ரோல் ஆப் ரெண்ட்ஸ்'. அதாவது, ஏற்கெனவே 'ராக் ரெண்டிங்' இல்லாமல் இருப்பதற்காக இந்த மசோதா ஏற்கெனவே கொண்டுவரப்பட்டது. அது இப்போது நல்ல முறையில் திருத்தி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே சொன்னது போல கட்டிடத்தின் மதிப்பை எடுத்து, கால்ட்டை எடுத்து அந்த மதிப்போடு 'அமினிட்ரஸுக்காக 10 சத வீதம் அந்த மதிப்பிலே சேர்த்து அதிலே 6 சத வீதம் போடப்படுகிறது. இருபது வருஷம் அல்லது இருபத்தைந்து வருஷத்திற்கு முன்பு 10,000 ரூபாயில் கட்டப்பட்ட ஒரு வீட்டை எடுத்துக்கொண்டால், இப்போது டெப்ரிஸியேஷன் ஒரு Fixed ரேட்டுப்படி கணித்தால் அது ஒரு ஃபாலஸியாக ஏற்படலாம். நான்கு சதவீதம் டெப்ரிஸியேஷன் என்று வைத்துக்கொண்டால் 25 வருஷங்கள் கழித்து அதனுடைய வால்யூ "ஸீரோ" ஆகிறது. அதாவது பர்ஸெண்டேஜ் அடிப்படையில் கழித்துக்கொண்டு வரும்போது 20 அல்லது 25 வருஷங்களில் "ஸீரோ" வால்யூ ஆகிறது. இது பொருத்தமற்ற ஒரு கால்குலேஷன். இப்படி கழித்துக்கொண்டு போனால் 30 அல்லது 40 வருஷங்களில் பார்த்தால் மைனஸ் கூடச் செய்யவேண்டியிருக்கும். ஆகையால் இதற்கு பதிலாக 'லம்பஸம்' மாகக் கழிக்கலாம். பழைய வீடு என்பதால் வீட்டின் மதிப்பு குறையவில்லை—வீட்டின் வாடகை மதிப்பு குறையவில்லை. இன்றைய தினம் பார்க்கிறோம் மற்ற பொருள்களின் மதிப்பு உயர்ந்துகொண்டே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அதே முறையில் தான் வீடுகளின் மதிப்பும் அதிகரித்து வருகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் 20 அல்லது 22 வருஷ வீடு என்பதற்காக டெப்ரிஸியேஷன் முறையில் அதுவும் பர்ஸெண்டேஜ் முறையில் கழித்து 25 வருஷ வீடுகளுக்கு மதிப்பு "ஸீரோ" என்று ஏற்படுகிறது. அந்த முறையில் இல்லாமல் சரியான வேறு முறையில் கழிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். 'லம்பஸம்' மாகக் கழிக்கலாம். அதோடு அந்த அந்த இடத்திற்குத் தகுந்த மாதிரி இண்டிவிடுவல் கேஸஸுக்குத் தகுந்த மாதிரி கழிக்கவேண்டுமே தவிர, இப்படியே ஒரே முறையாக நிர்ணயித்து விடக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதனால் "லேண்ட்லார்ட் இண்டெர்ஸ்ட்"-க்கு

12th August 1960] [Sri V. Sankaran]

"ஹாவக்" ஏற்படும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது வைக்கப்பட்டுள்ள 6 பர்ஸெண்ட் என்பதே குறைவு. இன்றைக்கு உள்ள நிலைமையில் டாக்ஸாக 6 மாதங்களுக்கு ஒரு மாத வாடகை ஆக, வருஷத்திற்கு 2 மாத வாடகை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. மொத்தத்தில் 1 பர்ஸெண்ட் டாக்ஸுக்குப் போய்விடும். அதோடு மட்டுமல்ல ஒரு மாத வாடகை ரிப்பேருக்கு என்று வைத்துக்கொண்டாலும் அதிலே $\frac{1}{2}$ சதவீதம் போய் விடும். பிறகு பார்த்தால் $4\frac{1}{2}$ சதவீதம் கூட வருவதில்லை. இன்றைக்குள்ள நிலவரத்தில் இது மிகவும் குறைவு. செக்யூரிட்டி பாண்டில் போட்டால் கூட 4, அல்லது 5 சதவீதம் கிடைக்கிறது. பணத்தைப் போட்டு வீட்டைக் கட்டி, அதை வாடகைக்கு விட்டு, ரெண்ட் கண்ட்ரோலரிடம் போய், இன்னும் பல சங்கடங்களை அடைவதை விட பணத்தை பாங்கில் செக்யூரிட்டியில் போட்டாலும் ஒரு தொல்லையும் இல்லாமல் 4 அல்லது $4\frac{1}{2}$ சதவீதம் வட்டி கிடைக்கிறது. அதை வாங்கிக்கொண்டு வீட்டில் சுகமாக இருக்கலாம் என்ற எண்ணம் "லேண்ட்லார்ட்"-களுக்கு ஏற்படும். இந்த நிலைமை இல்லாமல் வீடு வைத்திருப்பவர்களும் வாழ வேண்டும் என்ற எண்ணம் வரவேண்டும். எல்லா சொத்துக்களிலும், தொழில்களிலும் பார்க்கிறோம் 9 அல்லது 10 சதவீதம் லாபம் வருகிறது. மணி லெண்டர்ஸ் ஆக்டிலும், பான் ப்ரோக்கர்ஸ் ஆக்டிலும் கூட 9 சதவீதம் என்று நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம். வீடு வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் பெரிய மிராசுதார்களாக, பெரிய முதலாளிகளாக இருக்கவேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. இளம் விதவைகளும், பெண்களும் ஒன்றிரண்டு வீடுகளை வைத்துக்கொண்டு, அதிலிருந்து வரக்கூடிய வருமானத்தை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்தி வருகிறார்கள். அதையும் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு அதை 9 சதவீதம் ஆக மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சர்க்காருடைய திருத்தத்திலே "நான்-ரெஸிடென்ஷியல் பில்டிங்ஸ்"-க்கு 9 சதவீதம் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. 25 அடிக்கு 10 அடி இருக்கக் கூடிய ஒரு இடத்திற்கு இருப்பதற்கு வீடாக இருந்தால் 30 ரூபாய் வாடகை என்று இருந்தால் அதே இடத்திற்கு ஒரு கடை வைப்பதானால் இன்றைய நிலையில் 100 அல்லது 120 ரூபாய் வாடகை வருகிறது. அதாவது 3 அல்லது 4 மடங்கு இதை விட அதிகமாக இருக்கிறது. ஆனால் சர்க்காருடைய திருத்தத்தின்படி 9 சதவீதம் அல்லது $11\frac{1}{2}$ மடங்குதான் இருக்கலாம் என்று இருக்கிறது. அதாவது 25 அடிக்கு 10 அடி இருக்கக்கூடிய ஒரு இடத்திற்கு 30 ரூபாய் வாடகை என்றால், கடை வைப்பதற்கு அந்த இடத்திற்கு 45 ரூபாய் என்ற முறையில் இருக்கிறது. இன்றைய தினம் எப்படி இருக்கிறது என்று சொன்னால் அத்தகைய இடத்திற்கு 90 ரூபாய் அல்லது 120 ரூபாய் ஆகிறது. ஆகையால் 9 சதவீதம் போதுமானதாக இருக்காது என்ற காரணத்தினால் இதை 12 சதவீதம் ஆகவாவது உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri V. Sankaran] [12th August 1960]

அமினிட்டஸுக்காக 25 சதவீதம் சேர்த்துக்கொள்வதாக இருக்கிறது. 5,000 ரூபாய் போட்டு கட்டப்பட்ட கடையை அமினிட்டஸுக்காக எடுத்துக்கொள்வதென்பது அதே இடமுள்ள கட்டிடத்தை மேலும் 5,000 ரூபாய் செலவு செய்து Improve செய்தால் பாக்கி 5,000 ரூபாய் அமினிட்டஸுக்குத்தான் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக அவனுக்குக் கிடைப்பது அதிகப்படி வாடகை 37½ ரூபாய்தான் இருக்கும். அந்த முறையில் எப்படி நியாயமாக இருக்க முடியும்? ஆகையால் இதைச் சற்று கவனித்து சதவீதத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“எவிக்ஷன்” சம்பந்தமாக கவான்மெண்டுக்கு மட்டும் “எக்ஸம்ப்ஷன்” கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. இதே தவறுகளை கவான்மென்ட் செய்தால் “எவிக்ஷன்” செய்ய வழிவகைகள் இருக்க வேண்டும்.

“சப் லீஸ்” சம்பந்தமாக, 1945-க்கு முன்னாலிருந்து சப்லெஸ்ஸியாக அனுபவிப்பவர்கள் “டெரக்ட் லாண்ட் லார்டு” என்பதற்கு வழிவகைகள் செய்யவேண்டும். ந. மனிதர் அதாவது Main lessee ஒழிக்கப்படவேண்டும். இன்னும் சில இருக்கின்றன.

(மணியடிக்கப்பட்டது.)

SRI T. T. DANIEL: Sir, the object of the Bill is to regularise the rent of buildings and also to prevent landlords from getting exorbitant rents for the buildings, they have rented and also to protect the tenants from unnecessary harassment of the landlord. Of course, this is an emergency measure but especially with the conditions that are now prevalent I think the emergency will still continue for a long time, and so I do not feel the necessity for reducing the life of this enactment from five years to three years. It may be that the life of this Bill be five years as it was in the original Act. The Act as it now stands applies only to residential buildings and it excludes from its operation non-residential buildings. I would suggest that this Bill should apply both to residential and non-residential buildings for the reason that circumstances that exist to protect the tenants who occupy residential buildings are also the same in the case of tenants who occupy non-residential buildings. If the law is restricted in its application to residential buildings alone, I am afraid that will work hardship in the case of tenants who are occupying non-residential buildings especially shop-keepers and business people who have invested huge amounts in their businesses and who carry on business in a particular locality in particular non-residential buildings the landlords of those non-residential buildings will take immediate action and institute eviction proceedings against those business people who are occupying those non-residential buildings. That will inevitably cause more inconvenience and hardship to the business community in general.

12th August 1960] [Sri T. T. Daniel]

Further, the Bill seems to exclude from its operation those residential buildings yielding a rent of more than Rs. 250. I do not find any reason why such residential buildings should be exempted from the purview of this Bill.

It is also stated in the Bill that the Government may by notification extend the operation of the Act to areas other than municipalities. I do not think there is any necessity for extending the provisions of this Bill to areas other than municipalities and the City of Madras, since conditions in rural areas are entirely different from those obtaining in municipal and city areas. The Bill has been enunciated on the ground that rents in the municipal areas as well as in the City are rising because of certain amenities which are added to them year after year. On account of the oppression of the landlords many tenants have not been able to enjoy all the amenities. That is why we are enunciating this Bill. So far as other areas are concerned, non-municipal areas, such circumstances do not prevail there and I do not think there is any necessity for Government to insert a provision in the Bill so as to enable Government to extend the operation of the Bill to any area which they like.

So far as the definition of the word “landlord” is concerned I am afraid that the definition is extensive and is more elastic. It includes everybody who collects rent for the building. I think that this definition as it now stands includes also managers, within its scope. I would like the Hon. Minister to note that the recent judgment of the Madras High Court has clearly declared that managers do not come within the scope of the definition of the term “landlord”. Unless we make specifically clear in the definition to exclude managers, who simply collect the rent for the buildings, I think that the definition as it now stands will cause a lot of litigation among the people.

So far as the penal clauses are concerned, I think that the penal provisions are rather excessive. Although the penal provision has been reduced from Rs. 2,000 to Rs. 1,000 even then, it is excessive. Clause 33, I am afraid, is rather one-sided. It penalises more the landlord than the tenant. If the landlord omits to do any act which he has got to do under the provisions of this Bill, he is penalised but that is not so in the case of tenants. If the Government think that the provision under clause 33 should prevail, in the first place the amount of fine should be reduced to a nominal sum and in the second place if the tenant commits any act which amounts to waste of the property rented out to him or if the tenant lets the building to be used for immoral or illegal purpose or if the tenant has been guilty of such act and conduct which are nuisance to the occupants, of the other portion or portions in the same building or in the neighbourhood, if the tenant sets up a right of permanent tenancy and such possession was not bona fide, then I think such a tenant should also be penalised. If there is a penal provision in this Bill it must be common to both landlord as well as tenant. As at present

[Sri T. T. Daniel] [12th August 1960]

worded, the provisions of the Bill are such that, I would once again repeat it is penalising more the landlord, for not complying with the provisions enunciated in the Bill, than the tenant.

So far as eviction proceedings are concerned, the clause gives power to the landlord to get the property for his own occupation or for that of his son. This is a slight departure from the present Act. It is good. But I want that it should be extended not only to the son but for the use of any of the members of his joint family. If any member of the Hindu Joint Family wishes to live in that house and requires the house for occupation, then the owner should be given power to get back the house for occupation of that member of his joint family. It should not be only for his (owner's) or his son's occupation alone. It should be extended to members of his joint family. I think it is absolutely necessary, because most of our society, as it exists today, consists of joint families and we all live under Hindu Joint Family system. So, the clause which says that the owner can get back possession if it is for his use or the use of his son might be amended to the effect that the owner can get back possession of the house if it is required for his use, or his son's use or for the use of any member of his joint family, be it for the sake of his grandson or great-grandson.

The eviction proceedings as they stand at present are rather cumbersome. In the first place the landlord has to move the Controller and the Controller may pass an order after a year. The landlord has to again file a suit before the Civil Court for getting a decree for eviction. I would submit that it is not necessary after getting an order from the Controller to again go to the Civil Court. The Civil Court should have only power to execute that order alone. As clause 10 is at present worded, after getting an order from the Controller again the landlord is forced to file a suit to get a decree to be passed on that order. Then alone he is in a position to execute that decree. I would submit that the Civil Court should be given full power to initiate proceedings even from the beginning or early proceedings could be started before getting order of the Controller. It takes a year for the landlord to get the decree, after getting the order of the Rent Controller. He should be given the power to execute the decree through Civil Court.

Regarding the allotment, as it now stands the buildings can be allotted only to the servants of the Central and State Governments. I would submit, Sir, that priority may be given to these servants of the Central and State Governments but it must also be allotted to the civilian population along with them. A priority list must be prepared by the Controller and he must strictly follow it on the basis of that list, of course giving preference to the Government servants, both Central and State.

Another lacuna in the Bill is that the status of the Controller is not defined. It is not stated anywhere in the Bill, who will be appointed as Controller or the authority to whom the notice have to be served by the landlord whenever the house falls vacant. I think that even under the Act it must be stated clearly that a person,

12th August 1960] [Sri T. T. Daniel]

an officer of the Government not below the rank of a Revenue Divisional Officer should be appointed as Controller for the purpose of this Act.

Coming to the question of eviction, it is stated under clause 10, that if a tenant happens to be an employee in the essential service, he shall not be evicted. I do not know why such a privilege should be given to a servant if he violates any provisions of the enactment willingly or wantonly; it is quite arbitrary.

Sir, if the Government happens to be a tenant then also under the Act the landlord is rather helpless. Of course, everybody will say that the Government will not commit wrong ordinarily. But after all, the machinery of the Government is such that it is possible for the Government also to commit wrong. If such wrongs are committed, why should the landlord remain helpless in a democratic society? I would submit therefore Sir, if there has been any negligence or wrong committed by the Government, even if the Government happens to be a tenant, there should be an adequate provision in the Act to protect the landlord so that he may file an application for the redress of his grievances.

SRI K. RAMACHANDRAN : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டம் பொதுவாக ஒரு அவசர நிமித்தமாக, சில கஷ்டங்களை நிவர்த்திப்பதற்காக முதலிலே கொண்டுவரப்பட்டது. அது எப்படியோ சில காலம் இருந்து வந்திருக்கிறது. இத்தகைய சட்டத்தைச் சீக்கிரத்தில் செய்வதாக மந்திரி அவர்களும் சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். ஆரம்பத்தில் இந்தச் சட்டம் போடப்பட்ட காலத்திலே இருந்த நிலைமை இப்பொழுது இல்லை என்றுதான் நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. சில பெரிய நகரங்களிலும் சென்னை நகரம் போன்ற இடங்களிலும் இருக்கும் கஷ்டங்களை இச்சட்டம் நிவர்த்தி செய்திருந்தாலுங்கூட, தற்போது இது அமுலில் இருக்கும் மேஜர் பஞ்சாயத்துக்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் நிலைமை அவ்வாறு இல்லை. ஓரளவு பழைய நிலைமையிலேயே நடந்துகொண்டிருக்கிறது, என்ற முறையில் இந்தச் சட்டத்தை இப்பொழுது நாம் அமுல் செய்யும்போது, பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அமுல் செய்யவேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். ஓரளவு முனிசிபாலிட்டிகளிலும் பெரிய நகரங்களில் மட்டும் இந்தச் சட்டத்தை வைத்துக்கொள்ளலாம். அவசர நிமித்தமாக, பெரிய பஞ்சாயத்துக்களுக்கு விஸ்தரிக்க வேண்டிய அவசியம் இருந்தாலுங்கூட, சர்க்கார் இனிமேல் விஸ்தரிக்கலாம். இருப்பதை எடுத்துவிட்டு, இனிமேல் அவ்வாறு அவசியம் இருக்குமானால், நெருக்கடி ஏற்படுமானால், இதை விஸ்தரிக்கக்கூடிய நிலைமையைச் செய்யலாம் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : பஞ்சாயத்துக்களுக்கு விஸ்தரிப்பது என்றால், அங்கிருக்கும் தேவையை உணர்ந்துதான் செய்கிறோமே தவிர, நாங்களாக எங்கும் விஸ்தரிப்பதில்லை. கனம் அங்கத்தினர் திரு. கோவிந்தசாமி அவர்களைப் போன்றவர்கள்

[Sri V. Ramaiah]

[12th August 1960]

நெய்வேலியில் இருக்கும் பஞ்சாயத்துக்கு விஸ்தரிப்பு செய்ய வில்லையே என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார். எங்கெங்கு நெருக்கடி ஏற்படுகிறதோ அதைப் பார்த்து, அங்கிருக்கும் மக்களுடைய தேவையை உணர்ந்துதான் இந்தச் சட்டத்தை நாம் விஸ்தரிப்பு செய்துகொண்டிருக்கிறோம்.

SRI K. RAMACHANDRAN: இப்பொழுது பஞ்சாயத்துக் களிலும் அமுலில் இருந்துக்கொண்டிருக்கிறது. புதிதாகப் போடக்கூடிய சட்டம்—மந்திரி அவர்கள் சொன்ன விளக்கத் திலிருந்து—பஞ்சாயத்துக்களுக்கு இல்லை என்று எடுத்துக் கொள்வதா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஏற்கனவே அமுலில் உள்ள கண்ட்ரோல் ஆக்ட் சாதாரணமாக எல்லாப் பஞ்சாயத்துக் களிலும் அமுலில் இருந்துக்கொண்டிருக்கிறது.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: எங்கெங்கு தேவையோ அங்கு அமுலில் இருக்கிறது.

SRI K. RAMACHANDRAN: அதைத்தான் விளக்கும்படியாக நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்கிறேன். இனிமேல் வரும் இந்தச் சட்டத்தை, பொதுவாக முனிசிபாலிட்டிகளிலும், சென்னை நகரம் போன்ற இடங்களில் மட்டும் அமுல் செய்துகொண்டு, வேண்டுமானால், தேவையைப் பொறுத்து பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் அந்தப்படி விஸ்தரிப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று தான் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சர்க்கார் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், கண்ட்ரோலினால் எவ்வளவு தூரம் சலுகைகள் இருக்கின்றன என்ற விஷயத்தைப் பார்க்கும்போது, அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே சொன்னதுபோல, கவர்ன்மென்ட் சர்வெண்ட்கள் வைத்திருக்கக் கூடிய கட்டிடங்களை, அந்த வீட்டுக்காரர்களுடைய உபயோகத் திற்கு வேண்டுமானால் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்ற விதி இல்லை. இரண்டு காரியங்களுக்கு மட்டுந்தான் கட்டிடங்களை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. அதாவது, ரிபேர் செய்வதற்கோ, கட்டிடம் பூராவும் இடித்து புதுப்பிப்பதற்கோ மாத்திரம் கட்டிடத்தின் சொந்தக்காரர்கள் சர்க்கார் சிப்பந்திகளிடத்திலிருந்தோ, சர்க்காரிடத்திலிருந்தோ எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. அவசியமான ஏற்பாடு என்ன செய்ய வேண்டுமென்றால், சொந்தக்காரர்களுக்கு அவசியமான தேவை (bona fide requirement) என்று ஏற்பட்டால், அல்லது அவர்களே குடியிருப்பதற்குத் தேவைப்படுமானால், மற்றக் கட்டிடங்களை எடுத்துக் கொள்வதுபோல, இந்தக் கட்டிடங்களையும் கூட எடுத்துக்கொள்ள வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

‘எவிக்ஷன்’ செய்வதைப்பற்றிக்கூட நன்றாகச் சொல்லப் பட்டது. சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் கட்டிடங்களுக்கான வாடகை, இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கும்கூட வராத நிலைமை

[12th August 1960] [Sri K. Ramachandran]

அதிகமாக இருக்கிறது. ஒரு வீடு, இரண்டு வீடு சொந்தமாக வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு, சர்க்காரிலிருந்து இரண்டு மூன்று வருஷ காலமாக வாடகைப் பணம் கிடைக்காமலிருந்தால், அப்பொழுது அவர்கள் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகையால் நான் கேட்டுக்கொள்வது என்ன வென்றால், சர்க்கார் சிப்பந்திகளாக இருந்தாலும் சரி, சர்க்காராக இருந்தாலும் சரி, தாங்கள் எடுத்துக் கொண்ட கட்டிடத்திற்கு வாடகை கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் ‘ஆக்ட் ஆப் வேஸ்ட்’ ஆக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்களுடையெல்லாம் ‘எவிக்ட்’ செய்யக்கூடாது என்று சொல்வது சரியல்ல என்று நினைக்கிறேன். ‘ஆக்ட் ஆப் வேஸ்ட், அரியர்ஸ் ஆப் ரென்ட்’ இப்படியெல்லாம் ஒரு மாத காலத்திற்கு இருந்தால், மற்ற கட்டிடங்களைப் பொறுத்த வரையில் காலி செய்யச் சொல்லலாம் என்று இருக்கிறது. சர்க்கார், சர்க்கார் சிப்பந்திகள் இவர்களைப் பொறுத்தவரையில், ‘இந்த ஒரு மாத காலம் போதாது, மேலும் காலம் வேண்டும்’ என்று கேட்டுக்கொண்டால், அதை அதிகப்படுத்தி அந்த முறையிலே அந்தக் கட்டிடத்தை விட்டு காலி செய்வதற்கு வேண்டிய விதி முறைகளை வகுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ‘நான்-ரெஸிடென்ஷியல் பில்டிங்ஸைப் பொறுத்த 10-30 வரைக்கும், செலக்ட் கமிட்டிக்கு சென்று வந்தபொழுது அவைகள் a.m. இந்தச் சட்டத்திற்குள் வேண்டியதில்லை என்று எடுக்கப்பட்டிருந்தது. இப்பொழுது மறுபடியும் சேர்த்திருக்கிறார்கள். இது நியாயமான முறையிலே, எந்த அடிப்படையிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அவசியம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். திரும்பவும் கூட இது செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போய் அங்கே விவாதிக்கப்பட்டு வந்தாலும் கூட நல்லது. சில இடங்களில் ‘நான்-ரெஸிடென்ஷியல் பில்டிங்ஸ்’ வைத்திருப்பவர்களுக்கு சட்டம் திடீரென்று எடுக்கப்பட்டால் வீட்டுக்காரர்கள் அதிகமான வாடகை வசூல் செய்வார்களோ என்ற பயம் இருக்கலாம், அல்லது வேறு சில கஷ்டங்களும் ஏற்படலாம். ஆனால், சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த வரையிலும், ரொம்பவும் அதிகமான வாடகைக்கு விடக்கூடிய ‘நான்-ரெஸிடென்ஷியல் பில்டிங்ஸ்’ இந்த சட்ட வரம்புக்குள்ளே வருவதால் ரொம்பவும் குறைந்த வாடகைதான் கிடைக்கிறது. அதிலும் ஒரு கட்டிடம் இன்னொருவருக்கு மாறும்பொழுது, அதிகமான தொகையை குடியிருப்பவர் பெற்றுக்கொண்டு, சொந்தக்காரருக்கு எந்த விதமான வசதியும் ஏற்படாமல் இருப்பது நமக்கு கண்கூடாகத் தெரிந்த விஷயம். இம்மாதிரி சட்டத்தினுடைய கொடுமையினால் ஒன்றிரண்டு கட்டிடம் வைத்திருக்கக்கூடிய சொந்தக்காரர்கள் ஒருவித பயனும் அடைய முடியவில்லை. இந்த நிலைமை இருப்பதன் காரணமாக, ‘நான்-ரெஸிடென்ஷியல் பில்டிங்ஸை’ இந்த சட்டத்திற்குள் மறுபடியும் கொண்டுவருவதுபற்றி மறு பரிசீலனை செய்து, மறுபடியும் வேண்டுமானால் செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பி ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். அப்படிச் செய்தபிறகும் ‘நான்-ரெஸிடென்ஷியல் பில்டிங்ஸ்’ இந்த சட்டத்திற்குள் வா

[Sri K. Ramachandran] [12th August 1960]

வேண்டுமென்று ஏற்படுமேயானால், இந்த மாதிரி இடையிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் அடையும் லாபத்தைத் தவிர்க்கக்கூடிய முறையில் நியாயமான வாடகையை ஏற்படுத்தி, அதனால் வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் அந்த லாபத்தை அடையும்படிச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சட்டத்தின் நிலைமை 2, 3 விதமான நடவடிக்கைகளுக்கு இடம் அளிக்கிறது. Fixation of fair rent, eviction, arrears வசூல் செய்வது போன்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கலாம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. Fixation of fair rent என்று சொன்னால் ஒரு ஆபீஸரிடம் போகவேண்டும். Eviction -க்கு முனிசிப் கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டும். Arrears வசூல் செய்வதற்கும் முனிசிப் கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டும். இம்மாதிரி பல 'Forums' இருப்பதை விட எல்லாவற்றிற்கும் ஒரே அதிகாரி இருந்தால் ரொம்பவும் சௌகரியமாக இருக்கும். 'Fixation of fair rent' ஒரு பெரிய சமாசாரம் இல்லை. அதற்காக விதிகள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த ரூல்களை அனுசரித்து சிவில் கோர்ட்டு அதைச் செய்து விடலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஆகையால் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் வரக்கூடிய நடவடிக்கைகள் எல்லாவற்றிற்குமே கூடிய வரையிலும் அந்தந்த இடத்தில் அதிகாரமுள்ள சிவில் கோர்ட்டு களுக்கு அதிகாரம் கொடுத்துவிடலாம் என்று நான் அபிப்பிராயப் படுகிறேன். வீணாக ஆர். டி. ஒவுக்கு ஒரு பவர், ஆதரைஸ்டு ஆபீசருக்கு ஒரு பவர் இப்படி எல்லாம் இருக்க வேண்டிய தேவையில்லை. இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எல்லாவற்றிற்கும் ஒரே ஒரு அதிகாரிக்கு அதிகாரம் கொடுத்து விடலாம். சிவில் கோர்ட்டுக்கு இந்த அதிகாரங்களைக் கொடுப்பதினால் எந்த விதமான நியாயப் பிசகும் ஏற்பட்டுவிடாது. நல்ல முறையில் நீதி கிடைக்கக்கூடிய நிலைமைதான் ஏற்படும்.

கடைசியாக, இந்தச் சட்டம் பொதுவாக கண்டிரோல்களை நீக்கிவிடவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் வந்திருக்கிறது. கூடிய வரையிலும் ஒரு வருஷத்திற்குள் மறுபடியும் இதைப் பரிசீலனை செய்யலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஐந்து வருஷங்களுக்கு நீடித்து விடவேண்டுமென்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. கூடியவரையில் குறைந்த அளவுக்கு கண்டிரோல்களை அமுல் நடத்தவேண்டுமென்ற முறையில் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று மீண்டும் வலியுறுத்திக்கொண்டு இந்த விஷயங்களைக் கவனிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. LAZAR: கனம் தலைவர் அவர்களே, 1941-ஆவது ஆண்டிலே மலைவாசல்தலங்களுக்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட அவசரச் சட்டம் நாளடைவிலே வளர்ந்து மற்ற இடங்களில் இருக்கக்கூடிய குடியிருப்பு வீடுகளுக்கும், வியாபாரக் கட்டிடங்களுக்கும் நீடிக்கப்பட்டு, நாளடைவிலே சகல முனிசிபாலிடிகளுக்கும், இன்னும் ஒரு சில பெரிய

12th August 1960]

[Sri S. Lazar]

பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் கூட நீடிக்கப்பட்டு, இப்பொழுது 1951-வது ஆண்டிலிருந்து அமுலில் இருந்த ஒரு சட்டத்தை இன்னும் அதில் இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களை மாற்றி அமைத்து, ஒரு நல்ல வழி காணவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்த மசோதா இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு இதேமாதிரி ஒரு மசோதா இங்கிலாந்து நாட்டில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஒரு கட்டுப்பாடு இருக்க வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்துதான் நமது நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய அரசியல் நிர்ணய சட்டப்படி இதை நாம் நீடிக்கலாமே தவிர, இதை நிரந்தரமான ஒரு கட்டுப்பாடு சட்டமாக வைத்திருக்க முடியாது. ஆகையினாலே, இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறபொழுது, அதனுடைய நோக்கம் என்ன, இதற்கு அவசியம் இருக்கிறதா, இல்லையா என்று சொல்ல வேண்டியதாகியிருக்கிறது. நமது அரசியல் நிர்ணய சட்டத்தில் பாரபட்சம் காண்பிக்கக்கூடிய முறையில் எந்தவிதமான ஒரு சட்டமும் கொண்டு வரக்கூடாது, சட்டத்திற்கு முன்னால் எல்லோரும் சமம் என்ற முறையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே ஒரு மாறுபாடு செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு அவசியம் இருக்கவேண்டும், அப்படி அவசியம் இருப்பதுகூட தற் காலிகமான அவசியமாக இருக்கவேண்டும் என்று உயர் நீதி மன்றங்கள் தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கின்றன. இந்த மசோதா கூட 1941-ல் முதன் முதலாக ஏற்பட்டு, அதற்குப் பிறகு படிப்படியாக நீடிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறதே தவிர, நிரந்தரமாக ஒரு சட்டமாக இயற்றப்படவில்லை. காரணம், நிரந்தரம் என்ற ஒரு வார்த்தையை அதில் போட்டுவிட்டால், உடனே இந்த சட்டம் செல்லாது என்று உயர் நீதி மன்றங்கள் தீர்ப்புக் கொடுத்துவிடும். அதனால் இதற்கு அவசியம் இருக்கிறதா, இல்லையா என்பதுபற்றி அரசாங்கம் திட்ட வட்டமாக சில குறிப்புகளைக் கொடுக்கவேண்டும். இந்த மசோதாவைப் படித்துப் பார்க்கிறபொழுது, எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர்கள் சொல்லியது போல, இதற்கு அவசியம் இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்துதான் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். இதற்கு மூன்று முக்கிய காரணங்கள் உண்டு என்று நண்பர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். முதலாவதாக, வாடகைக்கு விடுவதற்கு ஒரு கட்டுப்பாடு வேண்டும். இரண்டாவதாக வாடகைக்கே ஒரு கட்டுப்பாடு வேண்டும். மூன்றாவதாக, அர்த்தமற்ற சிறு காரணங்களுக்காக குடியிருப்பவர்களை வெளியேற்றிவிடக்கூடாது. இந்த மூன்றும் தான் இதிலே இருக்கக்கூடிய முக்கிய கருத்துகள். இந்த நிலைமைகள் இப்பொழுது இருக்கின்றனவா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அதற்கான சில குறிப்புகளைக் கொடுக்கவேண்டும். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமை வீடுகளின் எண்ணிக்கை குறைவு. அதற்கு 'டிமாண்டு' அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகையினால் வாடகை நாளுக்கு நாள் உயர்ந்துகொண்டு போகிறது. அதோடு கூட, வாடகையை உயர்த்தவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் காரணம் இல்லாமல் குடியிருப்பவர்களை வெளியேற்றியிருக்கிறார்களா என்பதுபற்றி சில குறிப்புகள், சில ஆதாரங்கள் இருக்க வேண்டும். உதாரணமாக,

[12th August 1960

அடுத்தபடியாக, யாராவது ஒரு வீட்டுச் சொந்தக்காரர், தனக்கோ, அல்லது தன்னைச் சார்ந்தவருக்கோ வீடு வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய நேரத்தில், அதைக் கொடுக்கக்கூடிய உரிமை அங்கே இருக்கக்கூடிய 'ஆதரஸ்' ஆபீஸரு'க்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அதிகாரி கொடுக்கக்கூடிய தீர்ப்பின்பேரில் அப்பீல் சர்க்காருக்கு என்று இருக்கிறது. ஒருவேளை சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் இது சரியாக இருக்கலாம், சலபமாக இருக்கலாம். ஆனால் வெளிப்புற நகரங்களைப் பொறுத்தவரைக்கும், அல்லது பெரிய பஞ்சாயத்துக்களைப் பொறுத்தவரைக்கும் உடனே எதற்கு எடுத்தாலும் அப்பீல் என்றால் அரசாங்கத்திற்கு வரவேண்டும், சென்னைக்கு வரவேண்டுமென்று சொன்னால், அதனால் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. இன்னும் மற்ற சட்டங்களில் கூட எதற்கு எடுத்தாலும் சென்னைக்கு வரவேண்டுமென்ற நிலைமை மாறவேண்டும். ஆங்காங்கு அதற்குப் பரிகாரம் கிடைக்கவேண்டுமென்று வலியுறுத்துகிறேன். அப்பீல் அதிகாரத்தை ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய கலெக்டருக்குக்கூட, அவசியம் ஏற்பட்டால், கொடுக்கலாம் என்ற கருத்தினை வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக பரிகாரங்களைத் தேட நீதி மன்றங்களுக்கோ, கன்ட்ரோலரிடமோ, அல்லது ஆதரைஸ்ட் ஆபீசரிடமோ செல்ல வேண்டும். இதிலே கனம் அங்கத்தினர் டீ. டேனியல் ஒரு பயத்தைத் தெரிவித்தார்கள். குறைந்தது 'ஆர்.டி.ஓ.' வாக இருக்கவேண்டும் என்றார்கள். ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசரைதான் ஆதரைஸ்ட் ஆபீசராக போட்டிருக்கிறது. கன்ட்ரோலர் ஜில்லா முன்சீப். ஆகவே அந்த பயத்திற்கு இடமில்லை. மற்றோர் சிக்கல் இருக்கிறது. நீதி மன்றங்களுக்குச் செல்லும் எல்லா கேசுகளும், உயர் நீதி மன்ற உத்தரவுப்படி பைசல் செய்யப்படுகின்றன. உயர் நீதி மன்றமும் அவர்கள் இத்தனை கேசுகளைப் பைசல் செய்ய வேண்டுமென்ற சுற்றறிக்கை விட்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த எண்ணிக்கையில் இந்தக் கட்டுப்பாடு மசோதா தாவாக்கள் சேர்க்கப்படுவதில்லை. பொதுவாக அம்மாதிரி நிலைமை இருப்பதனால், நீதிமன்ற அறிக்கைப்பற்றி, ஜில்லா முன்சீப்கள் கவலைப்படுவதில்லை. மற்ற கேசுகளை முடிக்க அக்கறை காட்டுகிறார்களே தவிர, இந்த தாவாக்களைச் சேர்க்காததால் கவலைப்படுவதில்லை. ஆகையினால், இந்த லாபத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று

[Sri S. Lazar]

[12th August 1960]

கேட்டுக்கொள்கிறேன். 'ஆர்.டி.ஓ.க்கள் முதற் கொண்டு அதிக அலுவல்கள் காரணமாக, அதிக சுற்றுப்பிரயாணங்கள் காரணமாக இவற்றைச் சீக்கிரமாகக் கவனிக்க முடிவதில்லை. அவர்களிடத்திலும் துரிதமான முடிவு ஏற்படுவதில்லை. அந்த விஷயத்தில் அரசாங்கம் அக்கறை எடுக்க வேண்டும். ஆகவே, முடிந்த வரைக்கும் இரண்டு, மூன்று மாதங்களுக்குள்ளாக, தாவாக்களை முடிவு செய்ய வேண்டும் என்று சுற்றறிக்கை விட்டு, அதன் அவசியத்தை வற்புறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றொரு பிரிவு இருக்கிறது: குடியிருப்பு வீடாக இருந்தால், அதை வியாபார ஸ்தலமாக மாற்றக் கூடாது என்று பொதுவாக ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. அதைப்பார்த்தாலும், நாம் அதற்குக் குறுக்கே இருப்பது நல்லதல்ல என்றுதான் தோன்றுகிறது. சொந்தக்காரர் நிலைமையை அனுசரித்து எப்படி வேண்டுமானாலும் மாற்றியமைக்கும் உரிமை இருக்கவேண்டும். அதிலும் தலையிட்டு தடுக்க முயற்சி செய்வது என்பது நல்ல காரியம் இல்லை, அதிருப்தி வளரும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மற்றொரு முக்கியமான பிரிவு: எந்த விதமான நடவடிக்கை வீட்டுக்காரர் வாடகைக்காரர் மீது எடுத்துக்கொண்டால் அது அவர் கீழே இருக்கும் உள்-வாடகைக்காரர்களையும் கட்டுப்படுத்தும் என்பதுதான். ஆனால், ஒரு பிரிவில் உள்-வாடகைக்காரர் தாவாவில் பார்ட்டியாகச் சேர்ந்திருந்தால் கட்டுப்படுத்தும் என்று சொல்வது, மற்றொரு பிரிவில்—பிரிவு 26—இப்படியிருப்பது, முரணாக இருக்கிறது. இந்த சட்டத்தின் நோக்கம், உயர் நீதி மன்றத்தில் வாடகைத் தீர்ப்பு ஏற்பட்டால், அது உள் வாடகைக் காரர்களையும் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்ற முக்கியமான அம்சம். ஆகையினால், உள் வாடகைக்காரர்களைப் பொறுத்து மாற்றியமைப்பது அவசியம்.

இன்னொரு கஷ்டம், குறையிருக்கிறது. அதை நடைமுறையிலே உயர் நீதி மன்றமே சொல்லுகிறது. இந்தச் சட்டத்தை அமுலாக்கும் அதிகாரிகள், கடைப்பிடிக்க வேண்டியது 'ஸம்மரி ப்ரொசீசர்' என்று இருக்கிறது, விசாரணை செய்யலாம். ஆனால் பொதுவாக எந்த விதமான விவகாரமும் நீதி மன்றத்திற்குச் சென்றால், 'ஸிவில் ப்ரொசீசர் கோடின்' கீழே, பார்க்கப் படுகிறது. பல கஷ்டங்கள் நிவர்த்திக்கப்படுகின்றன. இதிலே ஸிவில் ப்ரொசீசர் கோடை ஏற்று நடத்தவேண்டும் என்று குறிப்பிடாததால், பல கஷ்டங்கள் ஏற்படும். அம்மாதிரி எத்தனையோ கேசுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஒருவன் ஆஜராகவில்லையென்றால், எக்ஸ்பார்டியாக தீர்ப்பு ஆன பிறகு அதைத் திரும்ப எடுக்க முடியாது. உண்மையாகவே அவனுக்குப் பெரிய சிக்காக இருக்கலாம். வர முடியாத உண்மைக் காரணங்கள் இருந்திருக்கலாம். அப்படிப்பட்ட சமயங்களில் தாவாவைத் தள்ளி விட்டால், அதைத் திரும்பவும் எடுத்துத் தீர்ப்புக் கொடுக்க வசதியில்லை. அதற்கு வழி 'ஸிவில் ப்ரொசீசர் கோடின்' இருக்கிறது. மற்ற சட்டங்களில் போட்டிருப்பது போல், இந்த மசோதாவிலும் போட்டு அமுலாக்க வேண்டும். நடைமுறைச் சிக்கல்களைத் தீர்க்க 'ஸிவில் ப்ரொசீசர் கோட்' எந்த அளவுக்குத் தேவையோ, அந்த அளவுக்கு உப

12th August 1960]

[Sri S. Lazar]

யோக்கிக்கலாம் என்ற முறையிலே, பிரிவு இருந்தால், நன்றாக இருக்கும்.

இந்த மசோதா, ரூ. 250-க்கு மேற்பட்ட வாடகை உள்ள கட்டிடங்களுக்குச் செல்லுபடியாகாது என்று இருக்கிறது. அது ஒரு வேளை சென்னைக்குப் பொருந்தலாம். வெளி நகரங்களைப் பொறுத்தவரை மதுரை, திருச்சி, தஞ்சாவூர் முதலிய நகரங்களைப் பொறுத்தவரை, ரூ. 250 வாடகைக்கு வீடே கிடையாது. ரூ. 100, 125 வாடகை கொடுக்கக்கூடிய ஒருவர் இருந்தால், அவர் மிகப் பெரிய பணம் படைத்தவராகத்தான் இருப்பார். அவர்களுக்கு வசதி எதுவும் செய்து கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. எந்த நிலைமையையும் சமாளிக்கும் வசதி அவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆகையினால், சென்னையைப் பொறுத்தவரை, இந்த லிமிட்டை, குடியிருப்பு வீடுகளானால் ரூ. 150 என்றும் வியாபார ஸ்தலங்களானால் ரூ. 250 என்றும் செய்தால், பொருத்தமாக இருக்கும் என்பது என் அபிப்பிராயம். அதையே மற்றைய நகரங்களுக்கு, மாற்றியமைத்து, ரூ. 150-க்கு மேற்பட்ட கட்டிடங்கள் இந்தச் சட்டத்தின் கீழே வர வேண்டிய அவசியம் கிடையாது என்று கொண்டு வரவேண்டும். பெரிய, பெரிய வியாபாரிகளும் தொழில் துறையாளர்களும் மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்றதினால், இந்தத் திருத்தங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

கடைசியாக, வியாபார ஸ்தலங்கள், கட்டிடங்கள் முதலியவைகள் கண்டிருப்பதைப்பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நெருக்கடி ஏற்படுகிறது என்றும் அனாவசியமான வெளியேற்றம் ஏற்படுகிறது என்றும் வியாபாரிகள் அவ்வளவு பேர்களும் தெரிவித்தார்கள் என்றும், அதுவும் ஏகமனதாக தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்றும் அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இந்த மசோதா அவர்களுக்கும் செல்லுபடியாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகக் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிறது என்றும் குறிப்பிட்டார். "அன் ரீசனபிள் எவிக்ஷன்" அதாவது அகாரணமாக வெளியேற்றம் செய்வதைத் தடுக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்க வேண்டும். வாடகையை ரெகுலேட் பண்ணுவது இருக்கிறது, வாடகையை கண்ட்ரோல் பண்ணுவது இருக்கிறது. இந்த மசோதாவில் மூன்று விதக் கருத்துக்களை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

- (1) Regulation of letting of houses,
- (2) Control of rents, and
- (3) Prevention of unreasonable eviction of tenants.

மூன்றாவது காரணத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் நகரத்திலுள்ள வியாபார ஸ்தலங்களுக்குப் பொருந்துமே தவிர மற்றவைகளுக்குப் பொருந்தாது. மற்றவைகளைப்பற்றி கவலை இல்லை. அதற்கு அரசாங்கமே திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அநியாயமாக வெளியேற்றுவதைத் தடுக்க வேண்டியதுதான். அநியாயமாக வெளியேற்றக் கூடாது என்ற நிலைமைக்கு அக்கறை செலுத்த வேண்டும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[12th August 1960]

* SRI R. SRINIVASA IYER : Mr. Chairman, Sir, those who have spoken before me have traced the history of this legislation. While I endorse the suggestions made by Mr. Lazar, Mr. Daniel and also Mr. Ramachandran in a way, without repeating it, I would like to say a few words. Sir, this is a legislation admittedly temporary and it cannot be permanent. But gradually it is being made permanent. Started in 1941 it has been extended in several stages to several sets of buildings year after year or periodically. Admittedly and legally there cannot be a permanent restriction on individual holdings or enjoyment of property. Now, whether the situation that was there in 1941 when there was restriction on the eviction of tenants of residential houses under the Defence of India Rules, continues to-day is a point for consideration. There is the legislation of 1949 which is on the Statute Book to-day which will end in a few months. We are considering a consolidated legislation and an amendment of that legislation. What have the Government done these 20 years to ease the situation, so far as the availability of residential or non-residential accommodation is concerned, is the question? I desire to suggest that so long as the Government allow a particular person to enjoy the property of another with control by the Government or any other authority, agitation to continue that right and privilege of enjoying another man's property at his risk or expense will continue. The Hon. Minister has stated that there has been a continuous and persistent agitation on the part of industrialists and those who are occupying non-residential buildings after the report of the Select Committee was published. Sir, the original Bill contemplated control of both residential and non-residential buildings. Representatives from organizations as well as individuals were received and examined by the Committee and they decided that this Bill as it was originally placed before this House should not apply to non-residential buildings. Now there is agitation. Whether due to that agitation, we should extend all the provisions of the Bill not in the restricted manner as suggested by Mr. Lazar but entirely, is a point for consideration and the Government have put forward before this House several amendments and those amendments have to be fitted in with the amended Select Committee Report. That has got far-reaching consequences.

With reference to residential houses, I will take this stand. Unless Government servants or those who are employed in Government service are provided with buildings by the Government and 10 per cent of their salary is collected as rent, the agitation for more salary or house rent allowance and the difficulty for housing accommodation either in cities or municipalities or even panchayats will not go. The example of the Neyveli Lignite Corporation is worth copying. They have built several types of houses for several grades of employees drawing salaries up to Rs. 99, up to Rs. 199 and so on up to Rs. 5,000 per month. Such houses must be built by the Government on the outskirts of the Madras City or in any municipality where there is very great demand for accommodation for Government servants. If accommodation for Government servants

12th August 1960]

[Sri R. Srinivasa Iyer]

is provided, automatically the other civil population will get their rents reduced or get more accommodation. What have the Government done during the last 20 years from 1941 in this respect? The City Improvement Trust only have constructed or are constructing some houses at the cost of Rs. 20,000 each or more for Middle Income Groups.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Is the hon. Member suggesting that they have built only houses for Middle Income Group ?

SRI R. SRINIVASA IYER : I know that very few houses are built for low-income groups also. That is not enough.

Now what I suggest is that apart from the Government raising loans of Rs. 75 crores or Rs. 100 crores for general purposes, they could raise any amount of loan for this purpose. I would also suggest that they can encourage private landowners to acquire some lands and construct houses to be rented at certain percentage of the cost. Unless these things are done and unless the Government servants are provided with accommodation, this housing problem cannot go. Even if we extend this present Bill for three years, it will not be enough and we will have to extend it once in three or five years.

The other point that I desire to state is about industrial non-residential buildings. Industrialists, as pointed out by Mr. Lazar, are rich persons. Take for example, an industrialist who has occupied a particular non-residential building for 20 years from 1941, amassed wealth and built 20 residential houses and let them out for rent. Where will be the incentive for that industrialist or for that matter any person who holds a non-residential building, to invest his money saved in constructing a factory for his own use. If the Government allow him to continue in a controlled rented building for years together, he will try to invest his saving not in building another factory or another non-residential building for his own business but in building residential houses letting them out and continuing to enjoy another man's property or deposit his savings in banks. Therefore, Sir, I am not in favour of extending this Bill to non-residential buildings as such *en bloc*, except perhaps for small industrialists with small capital and who cannot afford to invest a large amount of money in a building in a costly city like Madras. This extension *en bloc* for the three reasons pointed out by Mr. Lazar, viz., finding accommodation, control of rent and prevention of eviction, is not necessary as far as non-residential buildings are concerned.

Now, so far as non-residential buildings are concerned, the Hon. Minister said that fair rent would be fixed at 9 per cent of the capital cost. As pointed out by Mr. Sankaran, even 6 per cent rent in respect of residential buildings, will not be enough because taxes have got to be paid and they are increasing day by day. If only we know the way in which revision of house tax has been made

[Sri R. Srinivasa Iyer] [12th August 1960]

11-00
a.m.

by the City Corporation this year to the extent of 250 or 300 per cent, we will know that 6 per cent of the capital cost, less depreciation will work out to nothing to a landlord. Now this must be a legislation to encourage landlords to build more houses and invest their money in buildings. Fortunately so far there is no ceiling on building and so the landlords are going on constructing new buildings. If we want to encourage them, then such sort of restriction as 6 per cent and things like that should not be imposed. The principle of fixing fair rent has got to be changed. So far as non-residential buildings are concerned, 9 per cent will not be enough because the cost of materials for building has risen very high. Added to that there is non-availability of building materials, steel in particular. One thing we must not. Every commodity has become costly because the cost of living index now is four times of what it was in 1940. What about the rent? Has it risen by four times? No, it cannot be increased. It can be increased only by 1/8th of the rent and that too for reason of improvements carried out at the request of the tenant. All these things have to be kept in mind. I would suggest that this Bill as reported by the Joint Select Committee with all the amendments that have been moved including Government amendments, which are far-reaching in character, be remitted back to the Select Committee. It can be done in three ways. The same Select Committee may meet on Sunday. That may give an opportunity for members of the Select Committee to go back upon the decision they once took, viz., to exclude non-residential buildings from the operation of the present Bill. The same agitation would have been there also for its exclusion when the Select Committee was considering the question. No time would be wasted by adopting such a procedure. Moreover there is no urgency for the Bill. We have got already an Act on the Statute Book. That Act is now in operation. We want to improve the Bill. So some more time may be given. (Sri M. Kalyanasundaram : Then move an amendment.) I am not supporting the amendment of Sri M. Kalyanasundaram. I am only making a suggestion to the Hon. Minister so that instead of consulting each individual hon. Member, he can have consultation with members of the Select Committee by remitting the Bill, with all amendments, back to the Committee. They may meet on Sunday. I am not in the Select Committee. I am making a suggestion. If the Government are not willing to accept my suggestion, I am not supporting the amendment of Sri M. Kalyanasundaram. The Hon. Minister can meet members of the Select Committee collectively.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : By my consulting all hon. Members who want to make improvements on the Bill, am I not widening the scope of consultation?

SRI R. SRINIVASA IYER : I am not requesting the Hon. Minister to consult all of us. The Hon. Minister said that those hon. Members who have given amendments might consult him. I want to restrict it to those hon. Members who have been in the Select Committee. The Hon. Minister may consult such of those members of the Select Committee who want to express their views

12th August 1960] [Sri R. Srinivasa Iyer]

on the amendments that have been moved. That is the suggestion I make. The Hon. Minister may accept my suggestion or not.

Already we have got a hierarchy of officers. I do not know why there should be an appellate authority to be notified by Government. The proper course will be for the District Munsif having jurisdiction to be the Authorised Officer-in-charge of Rent Control. The appellate authority will be the Subordinate Judge or District Judge to whom the District Munsif is subordinate. The power of revision will be with the High Court as provided under clause 25. The tenants who have agitated so much in the past and the landlords and their lawyers would be put to difficulty if the Revenue Divisional Officer who goes on camp every now and then were to hear the case in camp. The "Authorised Officer" and "Appellate Authority" must be clearly defined in the Bill itself. The Legislature should know who is the officer that is going to be the appellate authority on rent control or eviction proceedings. If the District Munsif or Subordinate Judge is appointed as Rent Controller or Appellate Judge as the case may be, he can try the case and execute the decree himself. There is no use of first getting the order of Rent Controller, then filing an execution petition in the civil court. When an authority is appointed to decide cases between landlords and tenants under the Bill, it is better that the Legislature knows as to who would be the person who would be authorised to decide such cases. Any person lower in rank than that of a Revenue Divisional Officer should not be made an "Authorised Officer". Thousands of rupees are involved in these cases, as arrears of rent, fixation of fair rent after arriving at the value of the building, etc.—these things should not be left to be decided by an officer below the rank of a Revenue Divisional Officer. That is one of my suggestions.

We have had the Rent Control Act for the past twenty years. There have been various decisions on the Rent Control Act by the High Court and the Supreme Court. Is the civil courts jurisdiction ousted or not? It must be clearly said that civil courts jurisdiction is not ousted, rather than leaving it to be inferred or implied that the civil courts' jurisdiction is not ousted once for all. That means that all disputes arising between landlord and tenants under the present Bill or earlier will be decided finally by the "Appellate Authority" subject only to revision by High Court on a question of law.

A landlord goes to the civil court under the Transfer of Property Act because of denial of title, and gets an order; if the house is under Rent Controller he has to file another petition for eviction order. If the aggrieved party appeals to the appellate authority, the landlord should wait for the decision of the appellate authority. Only after an eviction order is issued by the "appellate authority", he can get possession. These are the facts I want to place before the Assembly and Government. I also

[Sri R. Srinivasa Iyer]

[12th August 1960]

want to state that if there are ten landlords who are recalcitrant we have 100 tenants who are worse. They hold the landlords at bay. They dictate terms to him. How many cases of litigation between landlords and tenants are now pending? I know a case in which a landlord could not get the house he has bought five years ago, from his tenant in spite of a litigation of four years. That position should be avoided, by giving the necessary remedy quickly to the landlords.

As suggested by my friend, Sri Lazar, it is better to restrict the present Bill to residential buildings alone and not to non-residential buildings also. So far as residential buildings are concerned the old Act has been extended to almost all major panchayats (what we call first-class panchayat now will become town panchayats under the new Panchayat Act). It is unnecessary to continue to apply this Bill so far as residential buildings are concerned in all panchayats. Under the co-operative housing schemes, many houses have come up.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: May I take it that I should not apply the provisions of the Rent Control Act to some areas even if there is demand?

SRI R. SRINIVASA IYER: That is not my idea. The Rent Control Act has been extended to about 250 panchayats. If the present Bill is going to be a consolidated and amending Bill let a transitory provision be there by which Government might extend the operation of the Act to those areas from which there is demand and also the power to withdraw the Act from some areas wherever necessary. If the present Rent Control Act is in force in some panchayats I do not want that it should be taken away. What I say is let Government have the power to extend it to other areas when there is demand and also the power to withdraw the operation of the Act.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: The hon. Member states that Government should have the power to withdraw. I may state that in all panchayats where the Act is in force now, it is there because people in those areas have demanded it. That is why the Act has been extended to those areas. So I do not think there will be any objection if the same people living in the panchayat area demand that it should be withdrawn. Suppose the Bill is confined only to those panchayats which are at present governed by the Rent Control Act, then several panchayats which require the present Act to be extended to them, would clamour for its inclusion and a fresh situation would be created.

SRI R. SRINIVASA IYER: I will answer that. On what ground did the Select Committee come to the conclusion that the Bill should not apply to non-residential buildings? It was because the situation has eased. If the situation has not eased for the past 20 years in the panchayats, then have a permanent Act rather than have one for three years only. A permanent Bill is

12th August 1960]

[Sri R. Srinivasa Iyer]

not brought forward because the fear is there that it would be unconstitutional. If we allow a person to enjoy another's property at low rent and if we allow him to continue that, the tendency for him would be not to leave that property. He will continue to clamour for enjoyment of the property. I request Government to consider that aspect. Let them consider whether it is necessary to have this rent and accommodation control for all panchayats. Let them consider the question whether there is demand, for having this control not only for finding accommodation, but for fixation of fair rent and for prevention of eviction, from all panchayats. If there is such demand from some panchayats, let the present measure be extended to them. That is what I suggest. What I say is, let not all the panchayats be taken *en block*. The Hon. Minister stated that if there is demand it will be withdrawn. What I say is, as I said before, if a man enjoys another's property the tendency will be for him to continue to enjoy that property. Once you control the price of rice and sugar at a high level, once you fix a particular wage which is high, there will be no agreement for the price or wage to go down. That is humanity. No matter whether the control is by Government or by anybody else. Therefore it is, I suggest that the Select Committee may again consider all the amendments including Government amendments. I say this because amendments suggested by Government are rather drastic or far-reaching. So far as non-residential buildings are concerned there is no necessity to continue the measure in all panchayats and also even in municipalities, Sir.

SRI M. KALYANASUNDARAM: கனம் சேர்மன் அவர்களே, இந்த மசோதாவை ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டி சில அடிப்படை அம்சங்களில் திருத்தியது. அதைத் திருத்துவதற்கு சர்க்கார் எடுத்திருக்கும் முயற்சியை நான் வரவேற்கிறேன். செலக்ட் கமிட்டி குடியிருப்புக்கு உபயோகப்படுத்தும் கட்டிடங்களுக்கு மட்டும்தான் பாதுகாப்பு இருக்கவேண்டும், குடியிருப்புக்கு உபயோகப்படுத்தாத கட்டிடங்களுக்குப் பாதுகாப்பு தேவையில்லை என்ற அடிப்படையில் அவைகள் திருத்தம் செய்யப் பட்டிருப்பதானது எல்லா நகரங்களிலேயும் ஒரு பெரும் குழப்பத்தை உண்டாக்கக்கூடியது என்பது என்னுடைய கருத்து. இந்த மசோதாவை வெளியிட்டபோது நாட்டிலே ஏற்பட்ட நிலைமையை அரசாங்கத்தார் அறிவார்கள். ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டியால் சிபார்சு செய்யப்பட்டிருக்கிற இந்த மசோதா நிறைவேற்றப்படுமேயானால், பெரும் தொழில்களை நடத்துபவர்கள் மட்டுமல்ல பாதிக்கப்படுவது. அவர்களுடைய நலனை சர்க்கார் பாதுகாக்கும் என்பதைப்பற்றி கவலையில்லை. ஆனால் சிறு தொழில்கள் செய்யக்கூடியவர்கள், நடுத்தர வகுப்பைச் சேர்ந்த, டாக்டர் போன்றவர்கள் தொழில் நடத்தும் கட்டிடங்களுக்கெல்லாம் ஆபத்து ஏற்படும். சில்லரை வியாபாரிகள், அதாவது 12 கடைகள் வைத்திருப்பவர்கள், அவர்களுடைய கடைகளுக்குக் கூட அபாயம் ஏற்படும். ஆகவேதான் ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டி செய்த திருத்தங்களை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை.

[Sri M. Kalyanasundaram] [12th August 1960]

இந்தத் திருத்தங்கள் சரி அல்ல. இந்த மசோதாவையே எதிர்ப் பவர்கள் எதிர்க்கலாம். எந்த விதத்திலும் அரசாங்கம் தனிப் பட்டவர்களுடைய சொத்துரிமையில் குறுக்கிடக்கூடாது என்ற கருத்துள்ளவர்கள் இந்த அபிப்பிராயத்தை வைத்திருக்க லாம். அப்பேர்ப்பட்டவர்களை நான் குறைசொல்லவில்லை. ஆனால் இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறமாதிரி ஏற்றுக்கொண்டு இதை எதிர்க்கிறார்களே, அவர்கள் இந்த மசோதாவின் அடிப்படைக் கொள்கையிலே முரண்பாடு இருக்கிறதென்று நினைக்கிறார்கள் என எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. சர்க்கார் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் தனி நபர் சொத்து ரிமையில் தலையிடக்கூடாது. இது புனிதத் தன்மை வாய்ந்தது, ஆண்டவனால் கொடுக்கப்பட்டது. இதில் அரசாங்கம் தலையிடக் கூடாதென்ற கருத்தைக் கொண்டவர்கள், மறைமுகமாக இந்த மசோதாவை பல ரூபமாகத் தாக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்.

இந்த மசோதவை, சர்க்கார் இப்போது கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தத்தோடு வரவேற்கிறேன். குறைந்தபட்சம் ஐந்து வருஷத் திற்காவது இருக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டகாலம் பூராவிலும் இந்தப் பாது காப்பு இருக்கவேண்டும். குடியிருப்புக் கட்டிடங்களுக்கும் சரி, மற்ற தொழில் செய்கின்றவர்கள் உபயோகத்தில் இருக்கும் கட்டிடங்களுக்கும் சரி நாம் திட்டமிட்ட பொருளாதார அடிப் படையில் முன்னேறவேண்டும் என்பதிலே ஆர்வம் காட்டக் கூடியவர்கள் இம்மாதிரி கட்டுப்பாட்டிற்கு ஏன் எதிர்ப்பு தெரிவிக்கிறார்கள் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை. திட்ட மிட்ட பொருளாதாரம் என்பது சில சொத்து உரிமை உள்ளவர்களுக்கு மட்டும்தான் அளிக்கவேண்டும் என்பது அவர்களுடைய எண்ணம். ஆகையால்தான் இவ்வளவு ஆலோசனாகப் பேசியிருக்கிறார்கள் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இன்னும் குடியிருப்பு கட்டிடங்கள் வசதி போதாது. சர்க்கார் செய்திருக்கும் சலுகைகளைப் பயன்படுத்தி புதிய கட்டிடங்கள் கட்டியிருப்பவர்கள் கூட வாடகைக்கு விட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர சொந்த உபயோகத்திற்கு கட்டி நெருக்கடியைத் தீர்த்தபாடிಲ್ಲ. கூட்டுறவு சொசைடி மூலம் கட்டப்பட்ட கட்டிடங்கள் பெரும்பாலானவை வாடகைக்கு விடப்பட்டிருக்கின்றனவே தவிர சொந்த உபயோகத்திற்காக கட்டிய கட்டிடங்கள் மிகவும் குறைவாகத்தான் இருக்கின்றன. சர்க்கார் உதவியைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு இன்னும் சமுதாயத்தில் திட்ட மிட்ட பொருளாதாரத்தில் ஏற்பட்ட நலன்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு புதிய வீடுகள் கட்டி, அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு இன்னும் அதிக வாடகையை இஷ்டம்போல் சுமத்திவிடவேண்டும் என்பது நம்முடைய நோக்கம் ஆக இருக்கக்கூடாது. அப்படிப்பட்ட மனிதர்கள் இருந்தாலும்கூட வெளியே சொல்ல முடியாது என்று எனக்குத் தெரியும். ஆகையால் இந்த மசோதாவில் இருக்கும் அம்சங்களைச் சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தத்தோடு நான் வரவேற்கக் கூடியவன். இருப்பினும், ஏன் இந்தத் திருத்தத்தைத்

[12th August 1960] [Sri M. Kalyanasundaram]

பிரேரேபித்திருக்கிறேன் என்றால் இதை ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டிக்குத் திரும்பவும் விடவேண்டுமென்று கேட்பது சரியா என்று குறை சொல்லலாம். இவ்வளவு மோசமான திருத்தங்கள் செய்த ஒரு ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டிக்குத் திரும்பவும் விடலாமா என்று வேண்டுமானால் என்னைக் குறை சொல்லலாமே தவிர, திரும்பவும் பரிசீலிக்கவேண்டியதன் அவசியத்தை யாரும் குறை சொல்லமுடியாது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் ஆலோசனை செய்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது ஒரு புதிய மசோதாவாகவே இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். பல திருத்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 10 பிரிவுகளுக்கு கிட்டத்தட்ட 50-க்கு மேற்பட்ட திருத்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தத் திருத்தங்களைப் புனராலோசனை செய்து எந்தெந்த திருத்தங்களிலால் என்னென்ன விளைவுகள் ஏற்படும், எந்தெந்த திருத்தங்கள் அவசியம் என்பதைப் பற்றி ஆலோசனை செய்யவேண்டியது அவசியமாக இருப்பதினால் தான் நான் இம்மாதிரி திருத்தங்கள் கொடுக்க நேர்ந்தது. இன்னும் காலதாமதம் ஆனாலும்கூட பாவாயில்லை. இந்த விஷயத் தில் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ. ஸ்ரீனிவாச அய்யர் அவர்கள் சொன்னதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். இன்னும் 6 மாதத்திற்கு வேண்டுமானாலும் பழைய சட்டத்தை நீடித்துக்கொள்ளட்டும். காலதாமதம் ஆவதைப்பற்றிக் கவலையிலலை. கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தங்கள்கூட சரியானவைதானா, அவைகளில் என்ன என்ன அவசியம், என்ன என்ன திருத்தங்கள் செய்யவேண்டியிருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி எல்லாம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் திரும்பவும் இதை ரீகமிட் செய்யவேண்டும். இதைப் புதிய மசோதாவாகக் கருதி குறித்து இன்னொரு செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட்டால் இதை நான் நிச்சயமாக வரவேற்கிறேன். செலக்ட் கமிட்டி போடா விட்டாலும், நாமே இன்னும் அவகாசம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். திருத்தம் கொடுத்திருப்பவர்கள் கலந்து கொண்டு பரிசீலனை செய்து அடுத்த செஷனில் வேண்டுமானாலும் இதைப் பரிசீலிக்கலாம். இப்போது அவகாசம் போதாது என்று சில அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். என்னுடைய கருத்தும் அதுதான். ஒரு நாள் பொதுவிவாதத்திற்கும் ஒரு நாள் பிரிவுகளை அலசிப்பார்ப்பதற்கும் ஒதுக்கி இருப்பது போதாது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். மின்சார போர்டின் பட்ஜெட்டின் மீது நடக்கவிருக்கும் விவாதத்திற்கு ஒதுக்கியுள்ள நேரத்தை இதற்கு உபயோகப்படுத்துவது சரி அல்ல. அதிலும் எல்லா அங்கத்தினர்களும் பேசுவதற்கு இருக்கலாம். ஆகையால், காலதாமதம் ஆனாலும்கூட இந்த மசோதாவை அடுத்த செஷனிலே எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : எல்லோரும் பேசுவதற்கு நேரம் இருக்கிறது.

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஆறு மாதக் காலத்திற்கு நீடித்து விட்டு சாவகாசமாக ஆலோசிக்கலாம் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு என் வாதத்தைக் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[12th August 1960]

SRI C. R. RAMASWAMI: கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, வீட்டு வாடகைக் கட்டுப்பாடு மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டி தீவிரமாக நல்ல முறையிலே அவசியப் பார்த்து அதற்குப் பிறகு அவர்களுடைய அறிக்கையும் இப்போது சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. இருந்தபோதிலும் அரசாங்கம் திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதுவும் முக்கியமான திருத்தங்கள். நான் ரெசிடன்ஷியல் கட்டிடங்கள் எல்லாவற்றிற்கும்கூட இந்த மசோதாவை அமுல் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை நான் வரவேற்கிறேன். செலக்ட் கமிட்டி நடக்கிற காலத்திலே இது வேண்டுமென்று நினைத்தவர்களில் நானும் ஒருவன். இதற்குப்பிறகு சிறிய கடைக்காரர்கள் எல்லோருக்கும் பெரிய கஷ்டம் ஏற்படும் போல் இருந்தது. சாதாரணமாக சுலபமாக வாடகை கொடுத்துக்கொண்டு வியாபாரம் நடத்தும் அத்தனை கடைகளையும் கட்டுப்படுத்தவேண்டும், அதனால் பெரும் நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிடும் என்று பலர் சொன்னார்கள். நேரடியாக விஷயம் தெரிந்த பிறகு அரசாங்கம் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தத்தை நான் ஆதரிப்பதுடன் எல்லோரும் ஆதரிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தவிர, இந்த மசோதாவில் பல திருத்தங்கள் செய்திருக்கிறோம். திருத்தங்கள் மிகவும் முக்கியமானவை. முதலில், ஒருவன் வீடு வைத்துக்கொண்டிருந்தால் அந்த வீட்டுக்குச் சொந்தமாக இருப்பவன் யாராவேண்டுமானாலும் டெனன்டாக வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று புதிய உரிமை இந்த வீட்டுச் சொந்தக்காரர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது வரவேற்கத்தக்கது. பிடிக்காதவன் ஒருவனைப் போய் புதுக்குவதை விட, பிடித்தவன் ஒருவனை வைத்துக்கொள்ள அனுமதித்தால் அது நல்லது என்று நினைத்து இந்தத் திருத்தம் சேர்க்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னொரு திருத்தம், இரண்டு மாத வாடகை அட்வான்ஸாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதை ஒரு மாதமாக மாற்றியமைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு மாதம் என்று ஒத்துக்கொண்டால்கூட இன்னொரு திருத்தத்தில் பாதகம் ஏற்படும்படியாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. வாடகை ஒரு மாத தவணைக்குப் பிறகு கொடுக்கலாமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது மிகவும் தவறு. இரண்டு மாத டெப்பாஸிட் இருக்கவேண்டும் அல்லது வாடகையைப் பத்து நாட்களுக்குள்ளாகக் கட்ட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இந்த இரண்டு விஷயங்களிலும் நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இன்னும் சில ஷரத்துக்களில் எல்லாம் சில திருத்தங்கள் அவசியமாக இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

பின்னர், 30-வது கிளாசிலும் ஒரு திருத்தம் அவசியமாகியிருக்கிறது. 30-வது கிளாஸ், 2-வது பிரிவில் 250 ரூபாய் ரென்டல் வால்யூ என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அதை வாசிக்கும்போது, அது வருடாந்திர வாடகையா அல்லது மாத வாடகையா என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அது, வருடாந்திர வாடகை 250 ரூபாய் என்றுதான் கருதக்கூடிய அளவில் இருக்கிறது. அதையும் மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்று நேற்றையதினம் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன்.

[12th August 1960] [Sri C. R. Ramaswami]

இந்த மசோதாவானது, முக்கியமான மசோதாவாகும். இதை நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டும், மக்களுக்கு இது ஒத்தாசையாக இருக்க வேண்டும், இதனால் தொந்தரவு இருக்கக் கூடாது. செலக்ட் கமிட்டிகூட அதைத்தான் வலியுறுத்தியிருக்கிறது. வீடுகள் கிடைப்பதில்லை, அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்கிறார்கள், ஆகவே சாதாரண மக்களுக்கு வீடுகள் கிடைப்பதில்லை என்று எல்லோரும் கூப்பாடு போட்டார்கள். அதை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு புதிதாக வரும் கவர்ன்மென்ட் ஸெர்வன்ட் ஸ்க்கு குறைந்த வாடகையில் அலாட்மென்ட் செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள். அதை வரவேற்கிறேன். கட்டுப்பாடு அவசியந்தான். இல்லாவிடில் வாடகை அதிகமாக உயர்ந்து போய்விடும். அதனால் மக்களுக்கு, சாதாரண மக்களுக்குத்தான் தொந்தரவே தவிர, பணக்காரர்களுக்குக் கஷ்டம் இராது. பணக்காரர்களுக்கு வேறு விதமாக விலக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இருதரறு ஐம்பது ரூபாய் உள்ள பங்களாக்களுக்கு இதிவிருந்து விலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். சாதாரண மக்கள்தான் சொற்பமாக வாடகை கொடுக்கக் கூடியவர்கள். ஆக, இந்த மசோதாவின் மூலம் அவர்களுக்கு நன்மை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் நோக்கம் சரியான முறையில் இந்த மசோதாவில் வந்திருக்கிறது. ஆக அதற்காக மந்திரியவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். அவர்கள் பொறுமையாக இருந்து, செலக்ட் கமிட்டியை நடத்தினார்கள். எல்லாவற்றையும் நன்றி கேட்டு யாருக்கும் கஷ்டம் ஏற்படாத முறையில், கனம் அங்கத்தினர் திரு. பழனிசாமி அவர்கள் உள்பட நல்ல முறையில் நடத்தியதற்காக அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த மசோதா நிரந்தரமாக இருக்க வேண்டுமென்று சிலர் சொன்னார்கள். கனம் அங்கத்தினர் திரு. பழனிசாமி அவர்கள், இது நிரந்தரமாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். இன்னும் சில அங்கத்தினர்கள் இது மூன்று ஆண்டுகள் இருந்தால் போதும் என்று சொன்னார்கள். மூன்று வருடங்கள் போதும். பின்னால் இது எப்படி நடக்கிறது என்று பார்த்துக்கொண்டு அதிக காலம் நீடிக்கலாம் என்றால் நீடிக்கலாம். தற்சமயம் மூன்று வருடங்கள் இருந்தால் போதுமென்று நினைக்கிறேன். இந்த மசோதாவை முழு மனதுடன் வரவேற்பதோடு, அமைச்சர் அவர்களையும் பாராட்டுகிறேன்.

SRI S. M. ANNAMALAI: கனம் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்றத்தின் முன் வந்திருக்கக்கூடிய இந்த மசோதா குறித்து நான் ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா இந்த சட்டமன்றத்தின் முன்பு முதலாவதாக தாக்கல் செய்யப்பட்டபோது எப்படியிருந்ததோ, அது பின்னர் ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டிக்குச் சென்ற பிறகு அதன் உள் நோக்கமே மாறி விட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதா முதலில் எந்த நோக்கத்தோடு இங்கு தாக்கல் செய்யப்பட்டதோ அந்த நோக்கம் அனைத்தும் அப்படியே மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் படித்துப் பார்க்கிறபோது உண்மையிலேயே நியாயமானவர்களுக்கு நீதி கிடைக்குமா என்கூட சந்தேகிக்கக்கூடிய

[Sri S. M. Annamalai] [12th August 1960]

அளவில் இந்த மசோதா அமைந்திருக்கிறது. முதலாவதாக இந்த மசோதா இந்த மன்றத்தின் முன் வரும்போது அந்த சமயத்தில் வியாபாரம் செய்யக்கூடிய கட்டிடங்களுக்குக் கூட இது பொருந்தும் என்று அந்த மசோதாவில் குறிப்பிடப் பட்டிருந்தது. பின்னர், செலக்ட் கமிட்டிக்குச் சென்ற பின்னர் அதை மாற்றிவிட்டார்கள். இப்பொழுது அதைக் கூட சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று ஒரு திருத்தத்தை சர்க்கார் கொடுத்திருக்கிறது. அதை, ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டி மாற்றிய பின் சர்க்கார், ஒரு சிலர் கிளர்ச்சி செய்தார்கள் என்ற காரணத்திற்காக அதையும் நாங்கள் வரவேற்கிறோம் என்கிறார்கள். அதுபற்றி நன்கு ஆராய்ந்த பிறகுதான் முதலில் அந்தக் கட்டிடங்களையும் இந்த மசோதாவில் சேர்த்திருந்தார்கள். பின்னால் அதை ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டி ஏன் மாற்றினார்கள் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

அதேபோல் முன்பு, முதலாவதாக தாக்கல் செய்யப்பட்ட மசோதாவில் வாடகை பற்றியதைப் பற்றி இருந்ததை ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டி வேறு விதமாக மாற்றியமைத்திருக்கிறார்கள். இம்மசோதா முதன்முதலாக இங்கு தாக்கல் செய்யப்பட்டபோது 4-வது கிளாஸின்படி, 1940-க்குப் பிறகு கட்டியவைகளுக்கு 25 சதவிகிதம் முதல் ஸ்லாபிங் சிஸ்டம் அமைத்திருந்தார்கள். அதை மாற்றி 4-வது கிளாஸில் 6 சதவிகிதம் என்று சொல்லி கட்டிடத்தின் செலவு, அதேபோல் காலி மனையின் மார்க்கட் மதிப்பு இவைகள் அனைத்தும் சேர்த்து 6 சதவிகிதம் என்று சொல்லி அதேபோல் அலவன்ஸ் கூட 17 சதவிகிதம் தரலாமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது ஏன் மாற்றியமைக்கப்பட்டதென்று புரியவில்லை. நகரப்புறங்களில் கட்டிடம் கட்டி லாபம் சம்பாதிக்கலாம், வியாபாரம் போன்று என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. அதற்கு 6 சதவிகிதம் வட்டி என்று போட்டிருக்கிறார்கள். இக்காலத்தில் பெரும் பணக்காரர்களால்தான் கட்டிடங்கள் கட்ட முடிகிறது. ஆகவே, அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு 6 சதவிகிதம் என்று சொல்வது அவ்வளவு முறையல்ல. ஆகவே, சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களைக் கலந்தாலோசிக்கும்போது இது குறித்து அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் கிளாஸ் 10-ல், 25 ரூபாய்க்குக் கீழ் வாடகை கொடுப்பவர்களுக்கு “நாட் அப்பிரிக்கபிள்” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் என்ன பாவம் செய்தார்கள்? ஏழைகளைக் காப்பாற்றுவதற்காகத்தான் இந்தமாதிரி மசோதாக்கள் கொண்டு வரப்படவேண்டும். ரூ. 25-க்கு கீழ் வாடகை கொடுப்பவர்களை எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் வெளியேற்றி விடலாம் என்றும் 250-க்கு மேல் வாடகை செலுத்துபவர்கள் இந்த மசோதாவினால் கட்டுப்படுத்தப்பட மாட்டார்கள் என்றும் இருக்கிறது. பின்னர், இச்சட்டம் அமுலுக்கு வந்த தேதிக்குப் பிறகு புதிய கட்டிடங்கள் கட்டியிருப்பார்களேயானால், அப்புதிய கட்டிடங்களைக்கூட இந்த மசோதா கட்டுப்படுத்த முடியாது. ஆக, இம் மசோதாவின் முக்கிய நோக்கங்களையே மாற்றியிருக்கிறார்கள். இந்த மசோதா முதலில் இச் சட்டமன்றத்தின் முன்னர் தாக்கல்

12th August 1960] [Sri S. M. Annamalai]

செய்யப்பட்டபோது, 30-வது கிளாஸ் என்ற ஒரு கிளாஸே இருந்தது கிடையாது. 250 ரூபாய்க்கு மேல் வாடகை கொடுக்கக் கூடியவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும், புதுக் கட்டிடங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்பதெல்லாம் முதலில் இருக்கவில்லை. ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டிக்குச் சென்ற பிறகுதான் இந்த 30-வது கிளாஸைப் புகுத்தி அதன் மூலம் இந்த விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். அதேபோல், 29-வது கிளாஸும் அமைந்திருக்கிறது. 29-வது கிளாஸில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, சர்க்கார் விரும்பினால் நோட்டிபிகேஷன் கொடுத்து எந்தக் கட்டிடத்தையும் இச்சட்டத்தின் எந்தப் பிரிவிருந்தும் விதிவிலக்கு கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. அதனால் சர்க்காருக்கு, குறிப்பாக அமைச்சருக்கு வேண்டியவர்களின் கட்டிடங்களுக்குக் கூட அமைச்சர் நினைத்தால் 29-வது பிரிவின்படி விதிவிலக்கு அளிக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கிளாஸ்கள் 12-லிருந்து 16 வரை எவ்வளவு விதிவிலக்கு தர வேண்டுமோ அத்தனை விதிவிலக்கும் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் கொடுத்தாகி விட்டது. அதோடு, 29, 30 பிரிவுகள் ஏன் இந்த மசோதாவில் வந்திருக்க வேண்டுமென்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஆகவே, இவைகளையெல்லாம் நல்லமுறையில் பார்த்து, அமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களைக் கலந்து ஆலோசிக்கிறபோது இவைகளை யெல்லாம் மனதில் கொண்டு நியாயமான முடிவிற்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, முதல்தர பஞ்சாயத்துகளுக்கு இதை விஸ்தரிக்கலாமா கூடாதா என்ற சில சர்ச்சைகளை இங்கு பார்த்தேன். சில முதல்தர பஞ்சாயத்துக்கள் இந்தச் சட்டம் தேவை என்று கேட்கிறார்கள். காரணம், சமுதாயநலத் திட்டங்கள் இந்த நாட்டில் பரவிக் கொண்டு வருகின்றன. முதல்தர பஞ்சாயத்தில் யாராவது உத்தியோகஸ்தர் சென்று தங்களுக்கு வீடு வேண்டுமென்று கேட்டால் வீடுகளை வைத்துக் கொண்டு வாடகைக்கு விட முடியாது என்று சொல்லி ரூ. 50, 100 என்று கேட்கிறார்கள். சில பஞ்சாயத்துக்கள், இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் தங்களுக்கு வேண்டும், வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டிருப்பது எனக்குத் தெரியும். அப்படிப்பட்ட பஞ்சாயத்துக்கள் ஒன்றிரண்டு எனக்குத் தெரியும். ஆகவே முதல்தர பஞ்சாயத்துகளுக்கு இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும். ஊராட்சிமன்றங்களோடு கலந்து இந்தச் சட்டம் தேவையா இல்லையா என்று கலந்து அவர்கள் ஒப்புதல்பெறில் இச்சட்டத்தை அங்கும் விஸ்தரித்தால் உண்மையிலேயே நன்றாயிருக்கும். ஆகையினால் முக்கியமான திருத்தங்களைப் பரிசீலனை செய்யும்போது, அமைச்சர் அவர்கள் இவற்றையெல்லாம் மனதில் இறுத்திக்கொண்டு யாருக்கும் பாரபட்சம் காட்டக்கூடிய வகையில் இல்லாமல் எல்லோருக்கும் நியாயமாக இருக்கக்கூடிய வகையில் முடிவு எடுக்கவேண்டும். ஒரு பக்கத்தில் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கத்திக்கொண்டேயிருப்பார்கள், இன்னொரு பக்கத்தில் இம்மாதிரி யான சட்டமே தேவையில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பார்கள். அதையெல்லாம் பார்க்காமல் நியாயமாக என்ன

[Sri S. M. Annamalai] [12th August 1960]

இருக்கிறதோ, அதன்படி இப்போது, 25 ரூபாய்க்கு உட்பட்ட வர்களை இது பாதிக்காது என்றிருப்பதை மாற்றி 10 ரூபாய்க்கு உட்பட்டவர்களை இது பாதிக்காது என்று திருத்த வேண்டும்.... (கனம் ஸ்ரீ. வி. ராமையா : ஏன் பத்து ரூபாய் என்றும் திருத்த வேண்டும்?) ஏன் அப்படி சொல்லுகிறேன் என்றால், பத்து ரூபாய்க்குக் குறைவாக வாடகை கொடுக்கக்கூடியவர்கள் எல்லாம் மிக ஏழைகளாக இருப்பார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு இதிலிருந்து விதிவிலக்கு அளித்து விடலாம். அதோடு 250 ரூபாய்க்கு மேல் வாடகை வசூலிப்பவர்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுத்திருப்பது பொருத்தம் அல்ல, புதிய கட்டிடம் கட்டுபவர்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுத்திருப்பதும் பொருத்தமல்ல, புதிய கட்டிடம் கட்டுபவர்கள் புண்ணியம் செய்தவர்கள். பழைய கட்டிடம் கட்டினவர்கள் பாவம் செய்தவர்கள் என்ற நிலையை ஏற்படுத்திவிடக்கூடாது. ஆகவே பணத்தை வைத்துக்கொண்டு புதிதாக வீடு கட்டுபவர்களுக்கு மட்டும் விதிவிலக்கு கொடுப்பது என்பது நீதி அல்ல என்று சொல்லி, இவைகளை எல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI G. ANNAMALAI MUTHURAJA : சபைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் மசோதாவை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது வாடகை கட்டுப்பாடு மசோதா சில ஜில்லாக்களுக்கு மிகவும் அவசியமாக வேண்டியிருக்கிறது. சென்னையை எடுத்துக்கொண்டால் வீடுகளுக்கு ஏகப்பட்ட டிமான்ட் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பெரிய ஆபீசர்கள், பெரிய உத்தியோகஸ்தர்கள் எல்லாம் தங்க வேண்டியிருப்பதால் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆனால் எங்களது திருச்சி ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை, 30 ரூபாய் வாடகைக்கு அதிகப்பட்ட வீடுகளுக்கு பெரிய டிமான்ட் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. முனிசிபல் சிப்பந்திகளுக்கு எல்லாம் ஏறக்குறைய 500 வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கு குறைந்த அளவில் தான் வாடகை கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

அடுத்தபடியாக கலெக்டர் ஆபீஸ் சிப்பந்திகளை எடுத்துக் கொண்டால், புறம்போக்கு நிலங்களில் எல்லாம், வீடுகள் கட்டும் பொருட்டு அவர்களுக்கு காலி நிலத்தை அடமானம் செய்கிறார்கள்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

அப்படியிருக்க, திருச்சி ஜில்லாவில் 30 ரூபாய் வாடகை கொடுக்கப்படுகிற வீடுகளுக்கு இந்தக் கண்ட்ரோல் தேவையில்லை என்றே நினைக்கிறேன். பெரிய வியாபார ஸ்தலங்களுக்கு எல்லாம் வாடகைக் கட்டுப்பாடு இருக்கவேண்டியது அவசியந்தான். அதோடு வாடகையில் 12 ஆண்டுகள் அனுபவ பாத்நியதை இருந்து விட்டால் அதன் காரணமாக பல இடைஞ்சல்கள் ஏற்படுகின்றன. இம்மாதிரி இருப்பவர்களிடம் போய் வீடு தேவையாக இருக்கிறது, காலி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டால் அப்போது பல தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. அதோடு வீடுகளில் ஏதாவது

12th August 1960] [Sri G. Annamalai Muthuraja]

மராமத்து செய்யவேண்டும், அதற்காக காலி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கும் போது பல தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே இம்மாதிரியான சில இடைஞ்சல்கள் இருப்பதைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்து திருச்சி ஜில்லாவில் இதற்கான விதிவிலக்குகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI N. K. PALANISAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, செலக்ட் கமிட்டி இந்த மசோதாவை ஆராய்ந்து முடிவு எடுத்த பிறகு இப்போது அதன் பேரில் சர்க்கார் தரப்பில் இருந்து திருத்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தத் திருத்தங்களை கொண்டு வந்ததற்காக கனம் அமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். அதே சமயத்தில் இந்தத் திருத்தங்களுக்குக் காரணமாயிருந்த முதல் அமைச்சர் அவர்களையும் பாராட்ட விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டம் 20 வருட காலமாக அமுலில் இருக்கிறது. இப்படி இருப்பது சரியா, அல்லது தப்பா என்கிற கருத்துக்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஆனால் இதுவரை எந்தக் காரணத்தினால் 1941-ல் இந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்களோ அதே அடிப்படையை இப்போது எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், நிலைமை இன்னும் மாறுபடவில்லை. மேலும்மேலும் வீட்டுக்கு நெருக்கடி அதிகமாகிக் கொண்டதான் வருகிறது. 1941-ம் வருஷத்தில் நிலைமை மிக மோசமாக இருந்தது. வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் அதிக வாடகைக்கு விடுவதற்காக வீட்டை காலி செய்யும்படி சொன்னால் உடனே கொடுத்துவிட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அந்த நெருக்கடியான நிலைமையைப் போக்குவதற்காக சர்க்கார் அப்போது இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். இப்போது சமார் இருப்பது வருஷங்களுக்குப் பின்னால் ஜனத்தொகை அதிகமாகிக்கொண்டே வருகிறது. அதிகாரிகளும் நம்முடைய நிர்வாகத்தில் அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. ஆனால் இப்போதும் முன்னால் இருந்த நிலைமையைக் கொண்டு வருகின்ற முறையில்தான் அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகள் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக இப்போது வாடகைக் கட்டுப்பாடு அவசியம் என்பதை நாம் மனதில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இன்றையதினம் மற்ற நாடுகளை எடுத்துக்கொண்டால் கழிந்த யுத்தத்திற்குப் பின்னால், ஜெர்மனி போன்ற நாடுகளில் எல்லாம் வீடுகள் கட்டிவிட்டார்கள். ஆனால் நமது சர்க்காரோ வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதில் பின்வாங்கிக்கொண்டுதான் போகிறார்களே ஒழிய, ஜனங்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை எல்லாம் செய்து கொடுப்பதில் கவனம் செலுத்துவதாகத் தெரியவில்லை. வருஷா வருஷம் இதற்காக ஒதுக்கப்படுகிற பணம் எல்லாம் செலவு செய்யப்படாமல் மத்திய சர்க்காருக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஜனங்களுக்கு வீடு கிடைக்க வழியில்லாத நெருக்கடி இருக்கக்கூடாது. இன்டஸ்ட்ரியல் வொர்க்கர்ஸ் பொறுத்தவரை சர்க்கார் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை, முதலாளிகள் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை போட வேண்டும், தொழிலாளியும் ஓரளவுக்கு போட வேண்டும். இதன் மூலமாக அதிகப்படியான வீடுகள் கட்ட முடியும். அதிலும் பெரிய முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருப்பதாகத்

[Sri N. K. Palanisami] [12th August 1960]

தெரியவில்லை. அதோடு, டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் ஜில்லா தலைநகரில் அதிகப்படியான வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்திருந்தும், அந்தச் சிபாரிசுகளின் பேரில் அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்று தெரியவில்லை. போலீஸ்காரர்களுக்கும் போதிய அளவுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படவில்லை. அதேபோன்றுதான் கூட்டுறவு சொஸைடிகள் மூலமாகவும் வீடுகள் போதிய அளவுக்கு கட்டிக் கொடுக்கப்படவில்லை. இவைகளில் எல்லாம் நமது அரசாங்கம் பின்தங்கியிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் செலக்ட் கமிட்டியில் இந்த மசோதா பரிசீலனைக்கு வந்தபோது சிலர் இந்தச் சட்டமே கூடாது என்றார்கள். சிலர், இந்த மசோதா இப்படி இருக்கக் கூடாது என்று சாட்சியம் சொல்ல வந்தவர்களில் பலர் சொன்னார்கள். சாட்சியம் சொல்ல வந்தவர்கள் அத்தனை பேரும் வேண்டுமென்றே இம்மாதிரியான ஒரு சட்டம் இருக்கக்கூடாது என்ற முறையில் வந்து சாட்சியம் சொன்னார்களேயொழிய வாடகைக் கட்டுப்பாடு நியாயமான முறையில் இருக்க வேண்டும் என்று சாட்சியம் கூற வந்தவர்களில் யாரும் சொல்லவில்லை. இந்த சபையில் இந்த மசோதா கொண்டுவந்தபோது எப்படியிருந்ததோ அதே போன்று இருந்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். இப்போது அனுபவத்தில் இதன் மூலம் யாரையெல்லாம் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று பார்த்து அதற்குத் தகுந்தவாறு மாற்றி இப்போது இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. பழைய கருப்பன் வந்த மாதிரிதான் இப்போது இந்தச் சட்டம் வந்திருக்கிறது. இப்போது வேளியில் நடப்பது என்ன என்பது நம் எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும், 30 ரூபாய் அல்லது 40 ரூபாய் என்று ரசீது கொடுத்துவிட்டு, 60, 70 ரூபாய் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, ஒரு வீடு வாடகைக்கு எடுக்கவேண்டுமென்றால் 200 ரூபாய், 300 ரூபாய் என்று அட்வான்ஸ் கொடுக்க வேண்டும். அதோடு மூன்கூட்டியே இரண்டு மூன்று மாத வாடகை கொடுக்க வேண்டும். இது தவிர வீடுகளை அமர்த்திக் கொடுப்பதற்காக ப்ரோக்கருக்கு பணம் கொடுக்கவேண்டும். இம்மாதிரியான ப்ரோக்கரேஜ் கொடுப்பது மிகவும் கஷ்டமாயிருக்கிறது. அட்வான்ஸ் வேறு கொடுத்தது போக இது தனியாக கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. மேலும் ரெஸிடென்ஷியல் அக்காம்டேஷன் கிடைக்க வேண்டுமானாலும் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. பக்ரி லிஸ்டம் வேறு இருக்கிறது. 10,000 அல்லது 20,000 ரூபாய் நல்ல பிஸினஸ் நடக்கக்கூடிய இடத்தை, ஏதோ கேஸ்கில் போட்டு வாங்கித் தருவதற்காக கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த நகரத்திலும் பாக்கி நகரங்களிலும் இது நடக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இது அவசியமா என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

புரோக்கர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த புரோக்கர்களை நீக்கிவிட முடியாது. ஆனால் இவர்களை கண்ட்ரோல் செய்யவேண்டும். 'மோட்டார் வெகிகிள்ஸ் டாக்ஸேஷன் ஆக்ட்டில்' 'ப்ரோக்கர்ஸை' கண்ட்ரோல் செய்ய வழி இருக்கிறது. இதிலும் அந்த மாதிரி முறையைக் கொண்டு வரவேண்டும். எங்கே வீடு தூவி

[12th August 1960] [Sri N. K. Palanisami]

யாக இருக்கிறதோ அங்கே "டு லெட்" என்ற மாதிரி ஒரு "ஸைன் போர்டு" போட வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். (கனம் ஸ்ரீ. வி. ராமையா: கண்ட்ரோல் இருந்தால் எப்படிப் போட முடியும்? கண்ட்ரோலை எடுத்து விட்டால் தானே போட முடியும்?) அல்லது ப்ரோக்கர்களை கண்ட்ரோல் செய்யக்கூடிய முறையில் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும்.

இன்றைய தினம் இந்த மசோதாவினால் கிட்டத்தட்ட 248 பேர் களுக்குத் தான் அனுகூலம் ஏற்படுகிறது. வெளி ஜில்லாக்களிலிருந்து சென்னைக்கு மாற்றப்பட்டவர்களுக்குத் தான் இந்த கண்ட்ரோல். எலென்ஷியல் ஸர்வீஸில் இருக்கின்ற ஆசிரியர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க--அவர்களை இருக்கக்கூடிய வீடுகளிலிருந்து வெளியேற்றுவதைத் தடுக்க--இப்போது திருத்தம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். 248 பேர்களுக்காக லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டியது அவசியம் தானா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். சர்க்கார் கணக்கு கொடுத்த பிரகாரம் 2,000-க்கு மேல் வீடுகள் நோட்டிபிகேஷனுக்கு வந்தன. 2,000-த்தில் 1,500 'சேஞ்ச் ஆப் ஹௌஸஸ்.' சாதாரணமாக ஒரு கிளர்க்கோ அல்லது உத்தியோகஸ்தரோ கல்யாணமாகாமல் இருக்கலாம், குழந்தைகள் இல்லாமல் இருக்கலாம். அவர்கள் வேறு வீட்டுக்குப் போகாமல் இருக்க முடியுமா? இந்த முறையில் 1,500 அப்ளிகேஷன்கள் வந்தன என்று சொன்னார்கள். பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் மொத்தம் எவ்வளவு வாடகைக்கு விடப்படுகிறது என்று கணக்கு எடுத்து, அதில் எத்தனை சதவீதம் கொடுத்தார்கள் என்று பார்த்தார்களா? இன்றைய தினம் வீட்டுக்குப் போனவுடனே, ரெண்ட் கண்ட்ரோல் இருந்தாலும் அதிகப் பணம் கொடுத்துப் போகவேண்டும். பக்ரி வேறு கொடுக்க வேண்டும். எவ்வளவு என்று கணக்கு எடுத்து அதில் இவ்வளவு சதவீதம் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு என்று ஒதுக்கியாக வேண்டும்.

இப்போது ரெண்ட் கண்ட்ரோலை எடுத்துக்கொண்டால் நிர்வாக முறை சரியாக இல்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இதனால் குழப்பமும் நடக்கின்றன. இதற்குக் காரணம் என்ன? போதுமான உத்தியோகஸ்தர்கள் இல்லை என்பதுதான். இதைப் பல பகுதிகளாகப் பிரித்து வைத்து நிர்வகித்தால் இன்னும் நன்றாக நடத்த முடியும். சாதாரணமாக ஒரு வீடு காலியாக இருக்கும்போதே காலியாக இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய கேஸ்கள் பல இருக்கின்றன. குடியிருக்கக் கூடிய ஆட்களை அவர்கள் இருக்கக்கூடிய வீட்டைத் தவிர வேறு இல்லாமலிருந்தும் எவிக்ஷன் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி இருப்பது கூடாது.

அடுத்தபடியாக ஒவ்வொரு கேஸும் இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகள் பெண்டிங்காக இருக்கின்றன. இதற்கு இரண்டு ஜட்ஜுகள் வேறு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது சாதாரணமாக ஒரு 'கிளெரிக்ஸ் ஜாப்' தான். ஒரு கிளர்க்கை வைத்துக் கொண்டு செய்ய முடியும். ஒரு சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் அல்லது

[Sri N. K. Palanisami] [12th August 1960]

ஜில்லா முன்சிப் இருந்தாலும் போதும். அடிக்கடி “அட்ஜர்ன்-மென்ட்ஸ்” இந்த அட்ஜர்ன்மென்ட்ஸை ஜில்லா முன்சிப்புகள் கொடுக்க முடியும். சென்னையில் இல்லாவிட்டாலும் பாக்கி இடங்களில் இந்த மாதிரி செய்ய முடியும்.

இன்னும் 250 ரூபாய்க்கு மேல் கண்ட்ரோல் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். 250 ரூபாய் என்று வைத்துக்கொண்டால் 200 ரூபாய் வாடகை வாங்கிக்கொண்டிருக்கக் கூடியவர்கள் கூட 250 வந்து விட்டால் எக்ஸெம்ஷன் வந்துவிடும் என்று உடனடியாக 50 ரூபாய் உயர்த்தி விடுவார்கள். ஆகையால் 250 ரூபாய் என்பதை 300 ரூபாயாக மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: 300 ரூபாயாக மாற்றினால் போய் விடுமா? 250 ரூபாயாக இருப்பதை இம்மாதிரி மாற்ற முடியுமா?

SRI N. K. PALANISAMI: நான்-ரெஸிடென்ஷியல் பில்டிங்ஸைப் பொறுத்த வரையில் 600 ரூபாய் வைத்தால் நலம். அதற்கு மேல் விதி விலக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று வைக்கவேண்டும்.

சர்க்கார் எக்ஸெம்ஷன்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் எக்ஸெம்ஷன் கூடாது.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: என்ன எக்ஸெம்ஷன்? கொஞ்சம் விவரமாகச் சொல்லுங்கள்.

SRI N. K. PALANISAMI: சில நோட்டிபிகேஷன் செய்து தனிப்பட்டவர்களுக்கு அந்த வீட்டைக் கொடுத்து எவிக்ஷன் செய்வது. அதோடு புதிய வீடுகளுக்கு எக்ஸெம்ஷன் கொடுக்கப் படுகிறது. என்னுடைய அபிப்பிராயம்—புதிய வீடாக இருந்தாலும், பழைய வீடாக இருந்தாலும் வாடகைக்கு விட்டால் அதற்கு இந்தச் சட்டம் அப்பீர் ஆகவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

10 வருஷம் அல்லது 20 வருஷ கால சராசரியை வைத்துக் கொண்டு, அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டுபோன அலெக்சாண்டிரியில் நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். இப்போது புது ‘ஃபார்முலா’ வந்திருக்கிறது. இதை ‘ஒர்க்-அவுட்’ பண்ணுவதற்கு 10 வருஷ காலம் ஆகும். நடைமுறைக்கு வருவதற்கு இன்னும் 10 வருஷம் ஆகும். முனிசிபல் டாக்ஸைப் போல 20 பங்கு அதிகம் செய்து 9 சதவீதம் என்று செய்திருக்கிறார்கள். 9 சதவீதம் தேவையில்லை, 6 சதவீதம் போதும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. S. G. HAJA SHERIFF: Mr. Speaker, Sir, although I originally did not intend to take part in this debate because I was a Member of the Select Committee, still I feel that I should take part after the speech of the Hon. Minister, in support of his contention that non-residential buildings also should come under the purview of this Bill. I congratulate him on his bringing

12th August 1960] [Sri K. S. G. Haja Sheriff]

forward this Bill, and I feel that this House should welcome it and pass it unanimously. It was first thought that non-residential buildings should be kept out of the purview of this Bill but subsequently, the commercial community almost unanimously felt that this Bill did not apply to non-residential buildings there would be lot of harassment by the landlord, and as a result of it, a lot of litigation would arise and the trade and the industry in which they are at present located would be disturbed. So they approached the Government and I am glad to say that the Government also felt that it was a genuine fear and therefore they are bringing forward this amendment now.

Incidentally, Mr. Speaker, I would like to say that during the Select Committee stage, I wanted the Government to let me know the number of houses that were constructed during the last ten years, both in the private and public sectors. The Government furnished such a list for a period of ten years. As many as 49,000 new houses were constructed. These were constructed entirely in the private sector, apart from the buildings constructed by the City Improvement Trust and other public bodies. In spite of such a large number of buildings being constructed, still we feel that there is a lot of difficulty in getting accommodation. Andhra districts, Malabar district and some other parts have got separated from us and some people migrated there. But the demand for accommodation appears to be growing and perhaps it is due to the influx of this City by a lot of people coming here for various purposes. I therefore feel that more encouragement should be given by the Government for the construction of more houses but at the same time I congratulate the Government on their taking all measures to expand the City by constructing new buildings under various schemes. In addition to that, if encouragement is given for private persons also to construct new houses, I feel that the demand for accommodation would almost come to the last stage. I would therefore appeal to the Government to consider this aspect of the matter also as that is the only way to reduce this demand and ultimately scrap both rent and accommodation control. I thank you, Sir.

* SRI K. VINAYAKAM: Mr. Speaker, Sir, to start with, this Bill was conceived in the days when we had the war raging in our country as well as in the rest of the world. Sir, that was a justifiable measure in those days when there was shortage of accommodation both for the civilian as well as military personnel. But, Sir, I may just point out whether this measure deserved to be continued when there are a lot of buildings being constructed all over the City of Madras. The very intention of the Bill is to regulate accommodation as well as to check unreasonable rent being demanded by the house owners. The political activity in our country has been towards a Socialistic pattern of society and the desire of the Government is to encourage the poor people and tenants. At the same time, we should not run away with the impression that they should be harsh towards houseowners

[Sri K. Vinayakam] [12th August 1960]

in this respect. We have a general feeling that in the City of Madras, the landlords are a bit coercive, a bit indifferent and very unreasonable. Sir, that may not be generally true. It is not as if in the City of Madras, a single landlord owns 20 or 30 houses. If that is so, I do not mind even if the Government put a restriction upon the rents that should be realized from those buildings. But that is not the universal case in the City of Madras. I have known instances where widows own only one house and that too only the house in which they live. There are also small petty land owners owning one or two houses and they entirely depend upon the income which is derived from these one or two houses. They have got families. They have got children and they have to educate their children and there are many instances of this type. Therefore, the Government or this House should not run away with the impression that the landlords are deriving huge rents from the tenants and it is only to help these tenants that this Bill has got to be given another lease of life. Sir, the best thing for the Government would be to scrap this Act entirely from the Statute Book and then everything would settle down properly. As long as there is a tendency on the part of the Government to check these things, there is a reaction in the public, particularly from the tenants, that they should continue to enjoy the benefits arising out of this Act and do unjust things to landlords who have invested their fortune in the matter of construction of these houses. Sir, the position has very much eased now. From the latest statistics available with regard to the City of Madras, we find that plenty of residential buildings have been constructed not only by individual owners but also by agencies like the City Improvement Trust, Corporation of Madras and some co-operative house construction societies. So, the situation has changed very much and it is not difficult as it used to be sometime before.

But so far as non-residential buildings are concerned, there is some truth in the argument that this Bill should cover those buildings also but the Government have got to take into consideration the other side of the picture also. What is obtaining in the City of Madras? For instance, take non-residential buildings in Mount Road, China Bazaar, T. Nagar and other places. These buildings are used for non-residential purposes mostly for business purposes and the rents that are paid to the landlords are that obtained in the days when the war was on. A slight improvement has been effected between the landlord and the tenant through private negotiations. The Government have not stepped in and solved the problem. Both the parties do not go to the court even for fixation of fair rent. They adjust among themselves and they carry on. Now the fear of the Government and most of the hon. Members of this House is that if this Bill does not apply to non-residential buildings, the tenants of non-residential buildings would be treated unfairly and unkindly by the landlords and would be evicted from their premises. That is not going to happen as we seem to believe. We have known instances in the City of Madras, where the landlord who has

12th August 1960] [Sri K. Vinayakam]

sunk his money in the construction of buildings some years back has leased out his building to some big merchant who is carrying on business for the past 20 or 30 years and what is the rent that he pays? He pays a nominal rent which was fixed in those days with a slight increase as allowed under the Act. Afterwards what happens? If the merchant fails in his business, he does not hand over the premises to the landlord but hands it over to some other merchant and obtains what is known as '*pugree*' from him. That is a common thing in the City of Madras and it is obtaining in all business localities. Who gets the benefit out of this unholy transaction? The tenant who enjoyed this building and handed over the vacant building to another person, gets that *pugree* and not the landlord. The landlord does not get even one pie out of it. So, I earnestly appeal to the Government that even though they have changed their view after the agitation was carried on by the people that even non-residential buildings should be brought within the purview of this Bill, a limit must be fixed, as they have already fixed for residential buildings fetching a rent of Rs. 250 and above so that non-residential buildings which fetch a rent of Rs. 250 and above could be exempted from the provisions of this Bill. Sir, we should leave it to nature and we should leave it to the landlord and, the tenant who will adjust among themselves. As long as we interfere in these matters, I am sure it is the landlord who stands to lose and it is the tenant who stands to gain. I do not mind the landlords owning 20 or 30 houses being brought within the purview of this Bill. But if a landlord owns only one or two houses whose rental income is below Rs. 300, he should not be penalized under this Bill. A provision exempting such persons must be made in the Bill by the Government and it is not too late even now to bring forward such an amendment. The landlord's total income must be taken into account and if his income exceeds Rs. 300 all his property must be brought within the purview of this Bill and if his income is below a reasonable limit, he should be exempted from this Bill. Unnecessary litigation is carried on in several individual instances and it takes two or three years and in some cases even four to 12 noon five years for the landlord to recover the building from the tenant. If the tenant does not pay the rent the landlord has to apply to the Rent Control Court for recovery of possession. They take about a year to dispose of the case. Afterwards, the landlord has to file an eviction petition in Civil Court. They take their own time. We have no powers to question the rights of the judiciary. It is the landlord that is put to a lot of harassment and difficulty and not the tenant. Instead, I would suggest to Government that they should construct buildings for shops in the extended areas of city so that it would be possible to divert the business community from the congested areas. Such a thing will ease the present situation.

I have known instances in the City of Madras where cinema buildings have been constructed some 20 or 30 years ago by raising huge amounts. Because they have invested such a huge sum

[Sri K. Vinayakam] [12th August 1960]

of money in the form of cinema buildings, they are not in a position to carry on other business. They have leased out the buildings to others. After introduction of Prohibition, people have taken it as a great pleasure to see pictures in the evenings. In the City of Madras it is difficult to get seats in the cinema theatres even for the highest class, during the second or third week run of a picture. There is such a big rush and madness to rush to cinema houses. What is the result? Who gets the benefit? Does the landlord who has constructed the cinema theatre some years ago and leased it out later to somebody else, get the benefit? He gets nothing. It is the lessee who gets all the benefit. It is difficult for the landlord to get the building back for himself because the Rent Control Act is in force. There are many instances of this type in the City of Madras. The landlords are not being treated properly under this Act. That is the reason why I suggest that non-residential buildings which get a rental income of more than Rs. 250 per mensem should be exempted from the operation of the Bill as we are contemplating to exempt residential buildings fetching a rent of more than Rs. 250 per mensem under the present Bill. With these words I resume my seat.

* SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சபை முன் பொறுக்குக் கமிட்டியின் அறிக்கையோடு மசோதா வந்திருக்கிறது. இந்த மசோதாவுக்குச் சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் திருத்தங்களை ஆதரித்து நான் ஒரு சில விஷயங்களை மாத்திரம் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

செலக்ட் கமிட்டி முடிவு செய்த நிலையில் பொதுமக்களிடத்தில் பீதி ஏற்பட்டிருந்தது. சிறு நகரங்களில், பத்து, இருபது, முப்பது ரூபாய் அளவிலே வாடகை கொடுத்து சிறிய அளவில் சிலபேர் வியாபாரம் செய்து கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். 'அப்படிப்பட்டவர்களை யெல்லாம்கூட காலி செய்யச் சொல்லி விடலாம், அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கிடையாது' என்ற நிலையிலே பேசப்பட்டு வந்தது. ஆனால், இப்பொழுது கொண்டு வந்த திருத்தங்கள் காரணமாக அந்த நிலைமை மாறுபட்டு, அவர்களுடைய கோரிக்கை நிறைவேறி வருகிறது என்ற காரணத்திற்காக திருத்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். சந்தோஷப்படுகிறேன்.

இருபத்தைந்து ரூபாய்க்கு மேல் வாடகை கொடுப்பவர்களின் தவாக்கள் உள்ளூரில் தீர்ப்பு செய்து அதன் பேரில் வீட்டுக்காரர்கள் அப்பீல் செய்ய வேண்டுமென்றால், கவர்ன்மெண்டுக்கு வரவேண்டுமென்று இருக்கிறது. இதனால் வீட்டுக்காரர்கள், முப்பது, நாற்பது ரூபாய் வாடகை வசூல் செய்ய சர்க்கார் வரையில் அப்பீல் செய்யவேண்டி ஏற்படுகிறது. ரெண்ட் கண்ட்ரோல் ஆபீசர் சரியான முறையில் தீர்ப்புக் கொடுக்கவில்லை என்று கவர்ன்மெண்டுக்கு அப்பீல் செய்யும்போது, சென்னைக்கு வந்து, வக்கீலை வைத்து, இப்படியெல்லாம் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. கேஸ் ஜெயித்து ஏதோ ஒரு தொகை

12th August 1960] [Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar]

வருவதற்கும், செலவு செய்ததற்கும் சரியாய்ப் போய்விடுகிறது. அதனால் இப்பொழுதிருக்கும் முறைக்குப் பதிலாக, அந்தந்த ஜில்லாவிலேயே பைசல் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு, அங்குள்ள கலெக்டருக்கோ அல்லது ஜட்ஜுக்கோ அதிகாரம் கொடுத்தால் செளகரியமாக இருக்கும். இத்தகைய ஒரு விதியைச் சேர்த்துக் கொண்டால் நலமாக இருக்கும். 100 ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட கேஸை மாத்திரம் அரசாங்கத்திற்கு அப்பீல் செய்து தீர்ப்பு பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்றும், 100 ரூபாய்க்குள் இருக்கும் அப்பீல் களை அந்தந்த ஜில்லாவிலேயே கலெக்டரிடமோ, ஜட்ஜியிடமோ பைசல் செய்துகொள்ளலாம் என்றும் திருத்தத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா இருக்கவேண்டுமென்று ஒரு சிலரும், இந்த மசோதா இருக்க வேண்டாம் என்று வேறு சிலரும் விரும்புவதிலே ஆச்சரியம் கிடையாது. கட்டுப்பாடு என்றாலே நமக்குக் கசப்பாகத் தான் இருக்கும். அந்த முறையிலே, இன்றைக்கு வீட்டு வாடகைக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டத்தையும் நிர்ப்பந்த சூழ்நிலையில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய முறையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோமென்பதையே, சட்டப் புத்தகத்தில் நிரந்தரமான சட்டமாக இருப்பதை யாரும் விரும்பவில்லை. அதிகமான வாடகை கட்டுப்படவேண்டும்; மக்கள் கஷ்டம் இல்லாமல் குடியிருக்க வசதி இருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருந்தால்தான் நல்லது.

இன்றைக்கு இருக்கும் மசோதாவை நீடித்து வைக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா என்று பொறுக்குக் கமிட்டியிலே தீர ஆலோசிக்கப்பட்டது. நமது அமைச்சர் அவர்கள் அதிக நாள் பொறுமையோடு, அங்கு சொல்லப்பட்ட ஆலோசனைகளை எல்லாம் செவி மடுத்து, யார் யார் எதைச் சொன்னாலும் அதை யெல்லாம் கொஞ்சக்கூடக் கோபித்துக்கொள்ளாமல், மிக அன்போடு கேட்டதினால் எல்லாவற்றையும் ஓரளவு யோசித்துப் பார்க்கும் சூழ்நிலை இருந்தது. இந்த யோசனைக்கெல்லாம் பிறகுதான் இந்தச் சட்டத்தை வெறும் ரெஸிடென்ஷியல் பில்டிங்குக்கு மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டால் போதும், நான்-ரெஸிடென்ஷியல் பில்டிங்குக்கு இல்லாமல் இருந்தாலும் பரவாயில்லை என்ற முடிவுக்கு வந்தார். ஆனால், திடீரென்று சிறு, சிறு கடைக்காரர்களுக்கெல்லாம் ஆபத்து வந்துவிடுமே, நான்-ரெஸிடென்ஷியல் பில்டிங்கை சட்டத்திலிருந்து எடுத்து விட்டால், என்ற யோசனையும் வந்திருக்கிறது. வெற்றிலை பாக்குக் கடை வைத்திருந்தாலும், அதுவும் நான்-ரெஸிடென்ஷியல் பில்டிங் என்பதிலே வந்துவிடும். சிறு சிறு கடைக்காரர்களை வெளியே தள்ளிவிட்டால் அவர்கள் வாழ வழி இல்லாமல் போய் விடும். ஆகையால், நான்-ரெஸிடென்ஷியல் பில்டிங் என்று மொத்தமாகப் போட்டுவிடுவது தவறு, கட்டுப்பாடு செய்வதுதான் நல்லது என்று மனதுக்குப் பட்டதினால், கனம் அமைச்சர்

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [12th August 1960]

அவர்கள் அதையும் ஓரளவு உணர்ந்து இன்றைக்கு இந்தச் சட்டம் நான் ரெஸிடென்ஷியல் பில்டிங்க்கும் பொறுத்தும்படி செய்து இருக்கிறார்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ வினாயகம் அவர்கள் அதிலே சிறு திருத்தம் கொண்டு வந்தார். இப்படி வியாபாரத்திற்காகப் பயன்படுத்தப்படும் கட்டிடங்கள் தவறான முறையில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன வாடகைக்காரர்களால் என்பதிலே சந்தேகமில்லை. பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாயைப் போட்டு வீட்டைக் கட்டி வாடகைக்கு விட்டிருந்தாலும், வீட்டிலே இருப்பவர்கள் வீட்டுக்காரர்களை மதிப்பது இல்லை; மதிக்காதது மட்டுமல்ல, குறைந்த வாடகையை அவர்கள் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் போதே, வீட்டிலே வேறு யாரையாவது குடித்தனத்திற்கு வைத்து அவர்கள் சம்பாதித்துக் கொள்கிறார்கள். ஆனால், வீட்டுக்காரருக்கு 1939-ம் ஆண்டில் வந்து கொண்டிருந்த வீட்டு வாடகைதான் இப்போதும் வந்து கொண்டிருப்பதால் அதை வைத்துக்கொண்டு சமாளித்துக் கொள்ள முடிவதில்லை. (ஒரு கனம் அங்கத்தினர்: அதையும் மணி ஆர்டரில் அனுப்புகிறார்கள்.) வாங்காவிட்டால் மணி ஆர்டரில் அனுப்பித் தான் ஆகவேண்டும். இந்த நிலைமையைப் பார்க்கும்போது, வீட்டைப் பல ஆயிரம் ரூபாய் போட்டுக் கட்டிவிட்டு, 1939-ம் வருஷத்தில் கொடுத்து வந்த வாடகையையே இன்னும் வாங்கிக் கொண்டிருக்கவேண்டுமென்றால், சற்று வருத்தமாக இருக்கிறது வீட்டுக்காரர்களுக்கு. முதலைப் போட்டு, வீட்டைக் கட்டி, குறைந்த வாடகையை வாங்கிக்கொண்டு, அதைக்கூட கொடுக்காவிட்டால், அதை வாங்கவோ, அல்லது வெளியேற்றவோ கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டும், அதற்கு எங்களைப் போன்ற வக்கீல்களை வந்து பார்க்க வேண்டும், கேசை நடத்தவேண்டும் என்ற தொல்லைபூய வேதனையும் பரவேண்டுமா என்று நினைக்கிறார்கள் ஒரு சிலர்.

அதேபோல், வீட்டை வாடகைக்கு எடுத்துக்கொள்பவர்கள் தவறான முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். 1939-ம் வருஷத்தில் கொடுத்த அதே வாடகையை இன்றைக்கும் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தாலும் அவர்களை வெளியேற்ற முடியாது என்ற நிலையில், ஐந்து பத்து சேர்த்துக் கொடுங்கள் என்று வீட்டுக்காரர்கள் கேட்டாலும் அவர்கள் மறுக்கிறார்கள்.

வீட்டுக்காரர்கள் கண்ணாட்டத்தோடு பார்க்கும்போது, இந்தச் சட்டம் தேவையில்லை என்று தோன்றுகிறது. அதே சமயத்தில் வாடகைக்கு இருப்பவர்கள் நிலைமையைப் பார்க்கும் போது, சில இடங்களில் சாதாரணமாக ரெண்ட் கண்ட்ரோல் இல்லாத வீடுகள் தேவை என்று கேட்டால், 'இரண்டாயிரம் ரூபாய் அட்வான்ஸ் கொடு, மூவாயிரம் ரூபாய் அட்வான்ஸ் கொடு, மூன்று வருஷம் வீட்டில் இருக்கிறேன் என்று எழுதிக் கொடு' என்றெல்லாம் வீட்டுக்காரர்கள் கேட்கிறார்கள். ஐந்து வருஷம் வரையில் ஆள் இருக்கிறான் என்பது என்ன நிச்சயம்,

12th August 1960] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

இவன் ஐந்து வருஷம் வீட்டில் இருக்கிறேன் என்று எழுதிக் கொடுப்பதற்கு? இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்களை வீட்டுக்காரர்கள் கொடுக்கத் தான் செய்கிறார்கள். அது மாத்திரமல்ல. சிறு வீடு கட்டி அதிக வாடகை வாங்குகிறார்கள். ஒரு சமையல் அறை, இன்னும் ஒரு அறை வைத்துக்கொண்டு 100 ரூபாய், 200 ரூபாய் கேட்கிறார்கள். கொடுக்கவேண்டிய இக்கட்டான நிலையில் தலை விதியே என்று அவதிப்பட்டுக் கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காக அரசாங்கம் சட்டம் கொண்டுவரத்தான் வேண்டும், கண் மூடிக்கொண்டிருக்க முடியாது. இப்படியாக அரசாங்கம் இருதலைக் கொள்ளி எறும்புபோல், இந்தச் சட்டத்தை என்ன தான் செய்வது என்று கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நமது கனம் வீட்டு அமைச்சர் அவர்கள் துரிதமாக வேலை நடத்திக்கொண்டு வருவதால் இன்னும் அதிகமான காலனிகள் ஏற்பட்டு, இந்த வீட்டுத் தொல்லைகள் ஐந்தாண்டிற்குள் குறைந்து இந்தச் சட்டத்திற்கே அவசியம் இல்லாத சூழ்நிலை வரவேண்டுமென்று நம்புகிறேன்.

சிறு கடைக்காரர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால், கிடங்குத் தெருவில் சில வியாபாரிகள் 'பீஸ் குட்ஸ்' வியாபாரிகள் இருக்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட தெருவில் குறிப்பிட்ட இடங்களில் சில வியாபாரம் நடத்தப்படுகிறது. 'டிபேட் ஜெலனி' என்று சொல்லுவார்கள். வியாபாரத் துறையிலே ஒருவருக்கு ஒருவர் பொறுமை, போட்டி ஏற்படுமானால், இந்த சிறு வியாபாரிகளைக் கெடுக்கவேண்டுமென்று ஒரு பெரிய வியாபாரி நினைத்து விட்டால், இந்தச் சட்டம் 'நான்-ரெஸிடென்ஷியல் பில்டிங்ஸ்'-க்கு இல்லை என்று சொல்லிவிட்டால், பெரிய வியாபாரி வீட்டுச் சொந்தக்காரரைப் பார்த்து 'நான் அதிகமாகப் பணம் தருகிறேன். ரூ. 1,000 தருகிறேன். எப்படியாவது அந்த வியாபாரியைக் கிளப்பியாக வேண்டும் என்று சொல்லி அந்த இடத்தை விட்டு சிறு வியாபாரிகளைக் கிளப்பி விடுவார்கள். வேறு இடத்திற்குப் போய் வியாபாரம் செய்தால் அந்த சூழ்நிலை இருக்காது. வியாபாரம் மங்கிப் போய் விடும். சிறு வியாபாரிகள் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில்தான் குறிப்பிட்ட வியாபாரம் செய்வது நலம். தேவராஜ முதலித்தேரு, கிடங்குத் தெரு இம்மாதிரி குறிப்பிட்ட இடங்களில் குறிப்பிட்ட வியாபாரம் செய்யப்படுவதைப் பார்க்கிறோம். அந்த இடத்தை விட்டு வேறு இடம் மாறினால், அந்தச் சூழ்நிலை இருக்காது. வியாபாரம் நாசமாய்ப் போய்விடும். ஆகையினால், அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை 'நான்-ரெஸிடென்ஷியல் பில்டிங்ஸ்'-க்கும் அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும், அதை எடுத்துவிடுவது தவறு என்று சொல்லுகிறார்கள். அரசாங்கம் அதில் ஒன்று செய்யவேண்டும். சட்டத்தை 'நான்-ரெஸிடென்ஷியல் பில்டிங்ஸ்'-க்கு அமுலுக்குக் கொண்டு வருவது மாத்திரமல்ல. இந்த நான்-ரெஸிடென்ஷியல் பில்டிங்ஸ்-க்கு வாடகையை அதிகப்படுத்துவதற்கு ஒரு "Formula" போடப்படவேண்டும். ரெஸிடென்ஷியல் பில்டிங்ஸ் வாடகையைப் போன்று, 4, 5, பங்கு

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [12th August 1960]

அதிகமாக இருந்தால் பரவாயில்லை. அந்த வாடகை வாங்க வேண்டிய அதிகாரத்தை வீட்டுக்காரர்களுக்குக் கொடுத்துவிட வேண்டும். இதனால் வாடகைக்காரர்களும் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள். வீட்டுக்காரர்களும் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள்.

இந்த மசோதாவில் இன்னும் சில நல்ல அம்சங்களும் சேர்த்திருக்கின்றன. இப்பொழுது அகாமடேஷன் கண்டிரோலருக்கு வீடு காலி என்று நோட்டீஸ் கொடுத்துவிட்டால், உடனே அவர் இந்தத் தெருவில், இந்த வீடு காலி, இவ்வளவு வாடகை என்று நோட்டீஸ் போடுகிறார். இதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு சில வீட்டுக்காரர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், அகாமடேஷன் கண்டிரோலருக்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கும்போதே, முதலில் 60 ரூபாய் வாடகை வாங்கிக் கொண்டிருந்தால், காலி செய்துவிட்ட பிறகு 100 ரூபாய் வாடகை வேண்டுமென்று சொல்லி விடுகிறார்கள். ஏனென்று சொன்னால், வாடகை ரூபாய் 100 என்று சொன்னால், பிறகு அது தாளாது என்று போய்ப் பார்க்கிறவர்களெல்லாம் நினைத்து அந்த வீட்டை விட்டுவிட்டால், பிறகு சொந்தக்காரர் தனது இஷ்டப்படி வாடகைக்கு விடலாம். நோட்டீஸ் கொடுத்த பிறகு பத்து நாட்களுக்குள் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டு வேறு ஒருவருக்கும் 'அலாட்' செய்யாவிட்டால் அதை சொந்தக்காரரே வைத்துக்கொண்டு, தனக்கு வேண்டியபடி வாடகைக்கு விடலாம். அதனால் அவர்கள் வேண்டுமென்றே 'நாம் 100 ரூபாய் வாடகை என்று நோட்டீஸ் கொடுக்கும்பொழுது சொல்லுவோம். யாரும் வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டால் அதை அரசாங்கம் மற்றவருக்கு அலாட் செய்ய மாட்டார்கள். பிறகு நாமே எடுத்துக்கொண்டு 1,000 ரூபாய் அட்வான்ஸ் வாங்கிக்கொண்டு இஷ்டப்பட்ட வாடகையை வாங்கலாம்' என்று நினைக்கிறார்கள். இம்மாதிரி இருக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையைத் தடுப்பதற்குப் பழைய சட்டத்தில் இடமே இல்லை. எப்படித் தடுக்கவேண்டுமென்றால், உடனே Fair rent fixation-க்கு அப்ளிகேஷன் போடவேண்டும். கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டும். வீட்டுச் சொந்தக்காரரும், குடித்தனக்காரரும் போய் கோர்ட்டில் நின்று வாதாடி, பிறகு நீதிபதியின் தீர்ப்புப்படி வாடகை கொடுக்கவேண்டும். அதுவும் வீட்டிற்குள் புகுந்த பிற்பாடு தான் வாடகையைக் குறைப்பதற்கு அப்ளிகேஷன் போடமுடியும். வீடு கிடைப்பதே கஷ்டம். குடி போவதே கஷ்டம். குடி புகுந்தவுடனே வீட்டுக்காரருடன் சண்டை போடுவது, அவருக்கு எதிராக Fair rent fixation-க்கு அப்ளிகேஷன் போடுவது அதைவிட கஷ்டம். இம்மாதிரி பல குடித்தனக்காரர்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது வந்திருக்கிற சட்டத்தில், வீட்டுக்காரர்கள் அப்படி அதிகமாக வாடகை கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், அது சரியா அல்லவா என்று பார்த்து, சரியல்ல என்று சொன்னால் வாடகையைக் குறைக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை அகாமடேஷன் கண்டிரோலருக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது குடித்தனக்காரர்களின் கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கும்பொழுது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது.

[12th August 1960] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

இன்னும், பல புதிய அம்சங்களையும் இந்தச் சட்டத்தில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டம் இன்னும் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு நீடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வீடு கிடைக்காத கொடுமையை சற்று அந்த நிலைக்கு வந்து பார்த்தால் நமக்குத் தெரியும். வீடு கிடைப்பதற்குள் ஒரு வேளை அடுத்த உலகத்தையே எட்டிப் பிடிந்தாலும் பிடித்துவிடலாம். காலையில் வீடு காலியாகிறது. அரை மணி நேரத்தில் வீடு கொடுத்தாகிவிட்டது என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். வீடு கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்த சூழ்நிலையில் இந்தச் சட்டத்தை எடுத்துவிட்டால் பாட்டாளி மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள். தொழிலாளி மக்களுக்கு தங்கு வதற்கு இடம் இருக்காது. ஆகவே இந்த நிலைமை நீடித்துக் கொண்டுவரும் வரையில் இன்னும் சில ஆண்டுகளுக்கு இந்தச் சட்டத்தை நீடித்து வைப்பது மிக நல்லது. இதுபற்றி பொறுக்குக் கமிட்டியில் நன்கு ஆலோசிக்கப்பட்டது. முதலில் பொறுக்குக் கமிட்டியில் 'நான்-ரெஸிடென்ஷியல் பில்டிங்ஸ்'-க்கு இந்தச் சட்டம் வேண்டாம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆனால், திரும்பவும் அதில் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்து, 'பப்ளிக் ஒபினியன்' என்று சொல்லுவார்களே ஜனங்களுடைய விருப்பப்படி எது நல்லது என்று சொல்லுகிறார்களோ அதை ஏற்றுக்கொண்டு, அதற்குத் தகுந்தபடி திருத்திக்கொள்ளத் தயார் என்று ஜனநாயக முறையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுது 'நான்-ரெஸிடென்ஷியல் பில்டிங்ஸ்'-க்கு இந்தச் சட்டம் 'அப்ளை' யாகும் என்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் ஜனநாயக நோக்கத்தோடு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ரொம்பவும் பல சங்கடங்களுக்கும் தொந்தரவுக்குமிடையில் இந்தச் சட்டத்தைச் சாவதானமாகவும், அமைதியோடும் பரிசீலனை செய்திருக்கிறார்கள் என்ற முறையில் நான் அவரைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதிகமாக வாடகை கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு இவ்வளவு வாடகை அதிகப்படுத்தலாம் என்பதற்கு ஒரு 'Formula' கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்தச் சட்டத்தை முழு மனதோடு வரவேற்கிறேன். அங்குமிங்கும் சில திருத்தங்கள் இருந்தால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அந்தத் திருத்தங்களையும் ஏற்றுக்கொண்டு இந்த மசோதாவை நல்ல முறையில் சட்டமாக்கிக் தருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். இந்தச் சட்டம் மக்களுடைய அன்றாட வாழ்க்கையைச் சார்ந்தது. தங்குவதற்கு வீடு இல்லையென்றால், அதை விடக் கஷ்டமான சூழ்நிலையைக் காணமுடியாது. இந்த வீட்டுப் பிரச்சினையை இவ்வளவு அக்கறையோடு கவனிக்கும் அமைச்சர் சட்டத்தில் அங்குமிங்கும் இருக்கக்கூடிய சிறு தவறுகளைக்கூட பார்த்துச் சரிப்படுத்திவிட்டால் நன்றாக இருக்கும் என்று கூறி, இந்தச் சட்டத்தை மனமார நான் சொன்ன ஒரு திருத்தத்துடன் வரவேற்கிறேன்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Mr. Speaker, Sir, first of all I take strong objection to the proposed amendment

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [12th August 1960]

recently introduced by the Government. I was one of the Members who served on the Joint Select Committee. I must congratulate the Hon. Minister for having heard all representations from all quarters and gone into the merits and demerits of this Bill in all its details. But now I do not know how the Government should all on a sudden go back on the decision of the Joint Select Committee. If at all there should be any change on the decision of the Joint Select Committee, it is but proper that it should be referred back to the same Committee and the discussion on the Bill postponed by another month. This has not been done. The policy of the Government is, as the Hon. Minister has said and we all know, that there should be minimum interference, that there should be no undue harassment and that there should be a gradual relaxation of control. But now what is happening is that we are having more control and more rigidity in the enforcement of this Act.

Sir, I have seen in some journals recently that Mr. Nasser has abolished controls, removed all accommodation and rent controls in Egypt with the result that thousands of buildings have become available and that it is now a problem for them to find suitable tenants for all the buildings. That is the order of the day. But here some hon. Members are saying that there should be control for accommodation and also for rent control. But on the other hand, the public are suffering. Even my learned friend, Sri M. Kalyanasundaram, who has been saying all along that there should be no control, is advocating the continuance of this Bill and welcomes it. He does not understand one important aspect. There are some landlords who are solely dependent on the income from their buildings. But the tenants, who are in these buildings, especially in non-residential buildings are much richer, even fifty times richer than the poor landlords who are solely depending on the income from rents. That is what is going on there. It is a very serious matter and the Government should look into it.

Sir, I am not very much convinced by the reasons adduced by the Hon. Minister for saying that non-residential buildings also should be brought under the purview of the Bill. He must again look into it and see that the buildings fetching a monthly rent of Rs. 250 and more are not brought under the purview of this Bill. I do not also want to reiterate the points mentioned by the hon. Gentlemen Sri Lazar and Sri Srinivasa Iyer. I do not want to take up the time of the House. If the Hon. Minister insists upon enforcing the amendment he has introduced this morning, I would request him to make a provision in the Bill that the tenant can acquire completely the building, that he is occupying on payment of the market value plus 15 per cent according to the valuation fixed by the Government. If such a protection exists in the Bill, it would be quite welcome. That is my submission.

[12th August 1960] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

At present there are two officers, Accommodation Controller and Rent Controller. My humble submission is that it is enough if one officer is appointed for both the posts. As soon as the present incumbent, who is holding the post of Accommodation Controller, retires, Government should seriously think of appointing one officer with legal qualification to man the two posts and to look into the whole thing with a view to securing speedy disposal of all pending cases. That is all my submission, Sir.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொண்ட தேரத்தில், ஆரம்ப உரையாக அரசாங்கத்தின் கொள்கையைச் சற்று விளக்கமாகவே சொல்லியிருக்கிறேன். கடந்த மூன்று, மூன்றரை ஆண்டு காலமாக வாடகைக் கட்டுப்பாடு இலாகா வேலைகளைப் பார்த்து அறிந்து கொண்டிருந்தேன், என் முன்னுரையில் தில கருத்துக்களைச் சொன்னேன். அறில் இருக்கும் பிரச்சினைகளைப் பார்க்கிறோம். அந்தக் கருத்துக்கு தகுந்தாற்போல், இந்தச் சட்டத்தையே திருத்தியமைப்பது என்ற பெரும் நோக்கத்தில், ஆசையில், இப்பொழுது அமுலில் இருக்கும் சட்டத்தை நீடிக்காமல், கடந்த சில ஆண்டுகளாக இந்தச் சட்டம் அமுலில் இருந்த காலத்தில் தென்பட்ட, பல சிக்கல்களை, சங்கடங்களை—குறிப்பாக கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி ஏற்கெனவே இருந்த சில கஷ்டங்களைச் சுட்டிக்காட்டிச் சொன்னார்கள்—தீர்க்கலாம் என்று முன் வந்தோம். வாடகைக்கு விடக்கூடிய ஒரு வீட்டை அதன் சொந்தக்காரர் எந்த அளவுக்கு வாடகையை நிர்ணயிக்கிறார்களோ அதில் ஏதேனும் மாறுதல் செய்யவேண்டுமென்றால், வாடகைக்குப் போகிறவர்கள், ரெண்ட் கண்ட்ரோல் கோர்ட்டுக்குப் போய்த்தான் அந்த மாறுதல்களைச் செய்யவேண்டும் என்ற கஷ்டத்தில் இருந்தார்கள். இந்த நிலை சாதாரணப் பிரச்சினையாக இருந்தது என்று அங்கத்தினர் களுக்குத் தெரியும்; அன்றாட நிலையில் கஷ்டமாக இருந்தது என்பதும் சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். இப்பொழுது, புது மசோதாவில் அதற்கு நல்ல பிரகாரம் கண்டு, அந்தச் சங்கடத்தைத் தீர்க்க முயற்சி எடுத்திருக்கிறோம். அப்படி முயற்சி செய்ததில், பல சிக்கல்களும் அதில் இருப்பதைத் தெரிந்துகொள்ள சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. ஆகவேதான் இந்த மசோதா நீடித்து இருக்கவேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வருகிறோம். இன்றைக்கு இருக்கும் நிலையிலே, யுத்த காலத்தில் இந்தச் சட்டம் வந்திருந்தாலும், நெருக்கடியான நிலை, சிக்கலான நிலை அன்று எப்படியிருந்ததோ, அப்படியே தொடர்ந்து இருக்கக் காரணம், யுத்தந்தான் காரணம் என்பதில்லை, இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய டெவலப்மெண்டல் ஆக்டிவிடீஸ் அதிகமாக இருப்பதால், இதில் சம்பந்தப்பட்ட ஊழியர்களுக்குக் கட்டுப்பாடான வாடகையில் வீடுகள் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இருப்பதால், இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் களுக்குத் தெரியும்—ஆந்திரா, கேரளம், கன்னடம் இந்தப் பிராந்தியங்கள் நம் மாகாணத்திலிருந்து பிரிந்துச் செல்லும்போது,

[Sri V. Ramaiah]

[12th August 1960]

ஒரு பெரிய பீதி, பயம் இருந்தது. சென்னையில் இருக்கும் வீடுகளில் குடியிருக்க ஆள் இல்லாமல், போய்விடுமோ என்று. ஒரு காலத்தில் வாடகைக்கு வீடு யார் எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்று பார்த்தால், அதிகமாக அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் தான். பிரிவினை ஏற்பட்ட பிறகு, 5, 6 ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்த கஷ்டத்தைக் காட்டிலும் இப்பொழுது ஜூனும் அதிகமாக இருக்கிறது. அரசாங்க ஊழியர்கள் வீடுகளுக்குக் கஷ்டப் படுவது ஒரு புறமிருக்க, சென்னை நகரத்திலும், சுற்றியிருக்கும் பக்கங்களிலும், தொழிற்சாலைகள் அதிகமாக வளர்ந்து வருவதால், ஆயிரக்கணக்கான பொதுவேலைகளில் ஈடு பட்டிருப்பவர்களுக்கு எல்லாம் வீடுகள் கண்டு பிடித்துக் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருப்பதால், அதிகக் கஷ்டம் இருக்கிறது. அந்தக் காரணத்தால் அகாமொடேஷன் கண்ட்ரோலை ஏன் படிப்படியாகத் தளர்த்தக் கூடாது என்று யோசனை எழுகிறது. என்னைப் பொறுத்த வரையில், இந்த அகாமொடேஷன் கண்ட்ரோலை வெறும் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு மட்டும் நீடித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நினைப்பில்லை. என் எண்ணமும், ஆசையும், அகாமொடேஷன் கண்ட்ரோல் மூலம் நம் சென்னை நகரத்தில் மற்ற எல்லாத் துறைகளில் இருக்கக் கூடிய நடுத்தர ஊழியர்களுக்கும் வீடுகள் கொடுக்க முடியுமா என்று பரிசீலனை செய்ததுண்டு. ஆனாலும், அதிலிருக்கக் கூடிய கஷ்டங்களை யெல்லாம் பரிசீலனை செய்து பார்த்ததில், அனைப் பற்றி நினைக்காமல் இருப்பதே நல்லது என்ற முடிவுக்கு வந்தேன். இந்தக் கட்டுப்பாட்டினால் எந்தத் துறையில் யாருக்கு நல்ல பயன் வந்து கொண்டிருக்கிறதோ, அவர்களுக்கு மட்டும் வைத்துக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைக்க வேண்டுமென்று பார்த்தால், அதில் சென்னை அரசாங்க ஊழியர்கள் முதலில் வருகிறார்கள். அகாமொடேஷன் கண்ட்ரோல் அவர்களுக்கு வீடுகள் தேடிக் கொடுப்பதற்குத்தான் பயன்படுகிறது. உண்மையிலேயே கஷ்டப் படுகிறவர்களுக்கு வீடு தேடிக் கொடுப்பதில் நியாயம் இருந்தாலும் கிடைத்தவர்கள் நல்ல வீடு அடைய வேண்டும் என்று முக்கியமாக சில அதிகாரிகள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்பொழுது இவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுப்பதை நிறுத்த வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. ஆகவே தான், சென்னைக்கு முதல் முறையாக வருகிற அதிகாரிகளுக்கு மட்டும் வீடு கொடுப்பது என்றும், அரசாங்க உத்தரவின் காரணமாகவோ, கோர்ட் உத்தரவின் காரணமாகவோ, அல்லது யாராவது எவிக்ஷனால் பாதிக்கப்பட்டோ இருந்தால், அவர்களுக்கு அகாமொடேஷன் கண்ட்ரோல் அடிப்படையில் வீடு கொடுப்பது என்றும் முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம்.

பொறுக்குக் கமிட்டியைப் பொறுத்த வரையில், கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பழனிசாமி அவர்களும், கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும் கொஞ்சம் சந்தேகங்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். ஏனென்றால், கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பழனிசாமி சொன்னார்கள், மசோதா பொறுக்குக்

12th August 1960]

[Sri V. Ramaiah]

கமிட்டிக்குப் போகும்போது ஒரு ரூபத்தில் இருந்தது, திரும்பி வரும்போது வேறொரு உருவத்தில் இருக்கிறது என்று. அதே கருத்தைத்தான் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் கூடச் சொன்னார்கள்; மசோமான திருத்தங்களைச் செய்து செலக்ட் கமிட்டி அனுப்பியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே பார்த்தால், செலக்ட் கமிட்டி நன்றாக, தீர்க்க பரிசீலனை செய்து ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வந்திருக்கிறது. ஒரு மசோதாவைப் பார்க்க வேண்டுமானால், அதைக் கூர்ந்து கவனித்து எல்லோரும் பாராட்டும் முறையில் செய்யவேண்டும். அந்த முறையில் இந்த மசோதாவைப் பரிசீலனை செய்து, சிறு சிறு கஷ்டங்களைக் கூடப் போக்கி, நன்றாக ஆராய்ந்து, பொறுக்குக் கமிட்டி திருப்பி அனுப்பியிருக்கிறது. அதில் எந்த விதமான கருத்து வேற்றுமையும் கிடையாது. நான் ஆரம்பத்தில் சொன்ன அடிப்படையில், என் எண்ணம், அரசாங்கத்தின் எண்ணம், படிப்படியாக எங்கெங்கே கண்ட்ரோலைத் தளர்த்த முடியுமோ, நீக்க முடியுமோ அப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்பதுதான். இதுபற்றி, பொறுக்குக் கமிட்டி ஆலோசனை கொடுத்ததால், என் கருத்தோடு, நான் ஆரம்ப உரையில் சொன்னபடி, அதிக என் உள்ளவர்களுக்கு அதிக நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று, திருத்தங்கள் வந்திருக்கின்றன. பொறுக்குக் கமிட்டியை குறுகிய எண்ணத்தோடு பார்த்தால் அது உண்மையிலேயே வருந்தத் தக்கது. காரணம், அந்தப் பொறுக்குக் கமிட்டி அங்கத்தினர்கள், அத்தனை பேரும், ஏனோ, தானோ என்ற முறையில் பல பிரச்சினைகளையும் பாராமல், நல்ல முறையிலே கவனம் செலுத்தி, ஒவ்வொரு சிறு சிறு பிரச்சினையையும் ஆர அமர ஆலோசனை செய்து, நான் கொண்டு வந்த ஆலோசனைகளையும் ஏற்றுக்கொண்டு நல்ல முறையிலே பணி செய்திருக்கிறார்கள். பொறுக்குக் கமிட்டி முதல் கூட்டத்திலிருந்து, கடைசிக் கூட்டம் வரை இருந்த கருத்து படிப்படியாக கண்ட்ரோலைப் போக்க வேண்டும், நீக்க வேண்டும் என்பதுதான். அதே கருத்துத் தொடர்ந்து, குறிப்பாக அகாமொடேஷன் கண்ட்ரோல் விஷயத்தில், அது இல்லாவிட்டால்கூட என்ன என்று கருதினார்கள். அதை உடனடியாக எடுக்க வேண்டாம் என்றாலும், அதை எடுக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதைப் பற்றி ஒரு ஆண்டுக்குப் பிறகு பரிசீலனை செய்வோம், அதில் உள்ள சிக்கல்களையும் புரிந்து கொள்கிறேன், அதை மறு பரிசீலனை செய்ய முயற்சிக்கிறேன் என்ற உறுதியைச் சொல்லுகிறேன். பல அங்கத்தினர்கள் பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். அவைகளில் முதல்படியாக வியாபார சம்பந்தமான நிலையங்களுக்கு கட்டுப்பாடு இல்லாமல் செய்து விட்டால் நல்லது என்று சொன்னார்கள். பலப் பல கோரிக்கைகளில் அப்படிப்பட்ட ஒரு கோரிக்கையும் தெரிவிக்கப்பட்டது. சாதாரணமாக யாரும், அதிலும் வியாபாரிகள் கட்டுப்பாடு என்றால் விரும்ப மாட்டார்கள். அவர்களுடைய எண்ணத்தைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்பதும் தான் என்னுடைய ஆசை. எதிர்க்கட்சி தலைவர் கூட சொன்னார் கட்டுப்பாடு அவசியம் இல்லை என்று.

12-30
p.m.

[Sri V. Ramaiah] [12th August 1960]

சில சமயங்களில் கட்டுப்பாடு இருக்க வேண்டியதாக இருக்கும் என்றும் அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆகவே அவர்களுக்கு கட்டுப்பாடு இருக்க வேண்டியதில்லை என்று பல திருத்தங்களைச் சொன்னார்கள். ஆனால் இருக்கக்கூடிய கஷ்டத்தையும் சிரமத்தையும் பார்த்து கட்டுப்பாடு என்பது ஒரு அளவில் இருக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது என்று கருதி அதற்கு வேண்டிய திருத்தமும் செய்யப்பட்டது. அப்படிப் பரிசீலனை செய்த பிறகுதான் 250 ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட கட்டிடங்களுக்கு கட்டுப்பாடு வேண்டியதில்லை என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

அதற்கு மேல், நமக்கு முன் பெரிய தொழிற்சாலைகளுடைய பிரச்சனை பெரிய பிரச்சனையாக இருந்தது. பெரிய தொழில் ஸ்தாபனங்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்பது எங்களுடைய ஆசை. குடியிருப்பு கட்டிடமாக இருந்தால் அதற்கும் கட்டுப்பாடு வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். பெரிய தொழில் ஸ்தாபனங்கள் லட்சக்கணக்காகப் பணம் போட்டு தொழில் நடத்தக்கூடிய ஸ்தாபனங்களுக்குக் கட்டுப்பாடு இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. அதே நேரத்தில் சிறிய தொழில் செய்யக்கூடியவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. யாருக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்று தீவிரமாக யோசனை செய்துதான் அதற்கு மேல் திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். சிறு வியாபாரிகளுக்கு எந்த விதமான பாதகமும் ஏற்படக் கூடாது என்ற வகையில்தான் திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. அதுதான் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய பிரச்சனை. சாதாரணமாக சென்னை நகரத்தில் இருக்கக்கூடிய சாதாரண வியாபாரிகள் வெற்றிலை பாக்குக் கடை வைத்திருப்பவர்கள், சின்ன ஜவுளிக்கடை வைத்திருப்பவர்கள், மற்றும் மருந்துக்கடை வைத்திருப்பவர்கள், இப்படிப்பட்ட சாதாரண சிறிய வியாபாரிகளுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கும் அளவில்தான் திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் எல்லாம் ஒரு இடத்தில் தங்களுடைய தொழிலை நடத்தினால்தான் நல்ல தொழில் நடக்கும். அதை விட்டு விட்டு அவர்களை அந்த இடத்தை விட்டு வெளியேற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்களுடைய வியாபாரம் பாதிக்கப்படும் என்று பலர் தெரிவித்துக்கொண்டிருப்பதால் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கும் அளவில் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. வேறு இடங்களில் அவர்களுடைய வியாபார ஸ்தலத்தை மாற்றினால் அவர்களுடைய வியாபாரம் பாதிக்கப்படும் என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட கட்டுப்பாடு இல்லாமல் இருந்தால் அவர்கள் ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய இடத்தை விட்டு அவர்களை அப்புறப்படுத்துவதற்கும் வழி ஏற்படும். அதனால் கட்டுப்பாடு அவசியம் என்று கருதப்படுகிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு ஆபத்து வந்து விடுமோ என்ற

12th August 1960] [Sri V. Ramaiah]

அச்சம், பயம் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட கட்டுப்பாடு இல்லாவிட்டால் அவர்களை 'எவிக்ஷன்' செய்தால் அதைத் தடை செய்ய முடியாது. இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையை இந்த மாகாணத்திலுள்ள ஒவ்வொரு வியாபாரச் சங்கமும் வந்து தெரிவித்துக்கொண்டார்கள். அதன் பிறகுதான் அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து முடிவிற்கு வந்தோம். இப்படிப்பட்ட சின்ன வியாபாரிகள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் வாடகையைப் பற்றிக் கூட தங்களுக்கு அக்கறை இல்லை என்றும், அதிகப்படியாக வாடகை கேட்டால் அதைக் கொடுக்கத் தயாராக இருப்பதாகவும், ஆனால் வியாபாரம் செய்து கொண்டிருக்கக் கூடிய இடத்தை விட்டு வெளியேற்றி விட்டால் அதனால் அவர்கள் ரொம்பவும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்றும் தெரிவித்தார்கள். அதனால் அதைப் பற்றியும் யோசிக்க வேண்டியதாயிற்று. இவைகளை எல்லாம் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியப்படுத்திய பிறகு அவைகளைப் பற்றியெல்லாம் பரிசீலனை செய்து அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்ற முறையில் இந்தப் புது திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறோம். உண்மையிலேயே இது செலெக்ட் கமிட்டியினுடைய போக்குக்குப் புறம்பானது அல்ல. இது கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு நன்றாகத் தெரியும். இது செலெக்ட் கமிட்டியினுடைய கொள்கைக்கு முரணான கருத்து அல்ல என்றுதான் என்னால் சொல்ல முடியும். இந்த மசோதாவை விட்டுவிடுவார்களோ என்று கூட எண்ணப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட எண்ணமே கிடையாது. இதைப்பற்றி நன்றாக ஆலோசனைகளையெல்லாம் அரசாங்கம் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து தான் முடிவுக்கு வந்திருக்கிறது. பொறுக்குக் கமிட்டியின் ஆதரவு பெற்று எல்லா முடிவுக்கும் வந்திருந்தாலும் பொதுக் கருத்தைப் பற்றியும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டியதாக இருந்தது. இதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் திரு. ஸ்ரீனிவாசய்யர் அவர்கள் கூடச் சொன்னார். எல்லோரும் தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு அவகாசம் கொடுத்தோம். அதன் மேல் பல சங்கங்கள் பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அவைகளை யெல்லாம் பரிசீலனை செய்து பார்த்தோம். 'ரெண்ட் கண்ட்ரோல்' மசோதாவை அடியோடு எடுத்துவிட வேண்டுமென்ற எண்ணமே கிடையாது. 'ரெண்ட் கண்ட்ரோல்' கண்டிப்பாக இருக்கும் என்றும், ஆனால் 'அக்காமடேஷன் கண்ட்ரோல்' விஷயத்தில் வேண்டுமானால் மாறுதல் ஏற்படலாம் என்றும் கருத்து இருந்தது. இதைப்பற்றித்தான் வலியுறுத்திச் சொல்லப்பட்டது. அதன் பிறகு பலர் சாட்சியம் வந்து சொன்னார்கள். இது வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதைப்பற்றியெல்லாம் சாட்சியம் சொன்னார்கள். இது வேண்டாம் என்று யாரும் அதிகமாக வலியுறுத்திச் சொல்லவில்லை. அப்படி எடுத்து விடப்போகிறோம் என்றிருக்கும் பட்சத்தில் வியாபார சங்கங்கள் அதைப்பற்றி வலியுறுத்திச் சொல்லி இருக்கும். அதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருக்கும். அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பம் ஏற்படவில்லை. அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பம் ஏற்படாததால் அந்த முடிவுக்கு வந்திருக்க முடியாது,

[Sri V. Ramaiah] [12th August 1960]

அப்படி எதிர் பார்த்திருக்கவும் முடியாது. அதன் பிறகு அரசாங்கம் அதைத் திரும்பவும் பரிசீலனை செய்து பார்த்து எல்லோருடைய கோரிக்கைகளையும் பரிசீலனை செய்து பார்த்து திரும்பவும் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திருத்தமே ஒரு அடிப்படைத் திருத்தம். இந்த மசோதாவில் ஒரு பகுதிக்கு வேண்டாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றிக்கும் வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய திருத்தம் இது. பெரிய அம்சத்தில் மாறுதல் ஏற்படுகிறது. ரெசிடென்ஷியல் பில்டிங்குக்கு இருக்கும் கட்டுப்பாடு நான்-ரெசிடென்ஷியல் பில்டிங்குக்கும் இருக்கவேண்டும் என்பதற்குத்தான் இந்தத் திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருக்கலாம். அந்தக் கருத்துக்களை யெல்லாம் கனம் அங்கத்தினர்கள் தெரிவிக்கலாம். அவைகள் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியவைகளாக இருந்தால் ஏற்றுக் கொள்ளலாம். எல்லாவற்றையும் பரிசீலனை செய்து பார்க்கப்படும். அப்பொழுதுதான் அதிலுள்ள கிரமங்கள் கஷ்டங்கள் எல்லாம் தெரிய வரும். யாருக்கும் பாதகம் இல்லாத வகையில் ஆலோசனை சொன்னால் அதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து பார்க்கும். அதில் எந்தவிதமான கஷ்டமும் இருக்காது என்பதைத் திரும்பவும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பலர் பல ஆலோசனைகளைச் சொன்னார்கள். அதற்கெல்லாம் பொதுவாகப் பதில் சொல்லவேண்டும் என்று ஆசைதான். இருந்தாலும் நாம் பிரிவு பிரிவாக எடுத்து இம்மசோதாவைப் பரிசீலனை செய்யப்போகிறோமாதலால், அப்பொழுது அதிலிருக்கக்கூடிய சங்கடங்கள் கிரமங்களைப்பற்றி நன்றாகப் பரிசீலனை செய்யலாம்.

குறிப்பாக சட்டத்தினுடைய எல்லையை இப்பொழுது பெரிய நகரங்களுக்கு மட்டும் வைத்துக் கொண்டால் போதும்; பஞ்சாயத்து எல்லைக்கு விஸ்தரிக்க வேண்டாம் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது பஞ்சாயத்துச் சட்டம் வரப்போகிறது, பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் இதை விஸ்தரித்தால் கஷ்டமாக இருக்கும். அதனால் அவைகளுக்கு விஸ்தரிக்கக் கூடாது என்ற கருத்தை கனம் அங்கத்தினர்கள் ஸ்ரீ ராமச்சந்திரன் அவர்களும், ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாசய்யர் அவர்களும் சொன்னார்கள். அப்படிச் செய்வது என்பது அரசாங்கத்தினுடைய முடிவு மட்டும் அல்ல. சாதாரணமாக எல்லாச் சட்டமும், எல்லா இடங்களுக்கும்தான் விஸ்தரிக்கப்படும். ஆனால் பஞ்சாயத்து எல்லைக்குள் இருக்கக்கூடியவர்கள் இந்தச் சட்டம் அங்கே விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டாம் என்று கோரிக்கைகளை அனுப்பினால் அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யப்படும். பஞ்சாயத்து எல்லைகளில் இருக்கக்கூடிய கட்டிடங்களுக்கு இந்தச் சட்டம் அவசியம் இல்லை என்று அந்தப் பஞ்சாயத்து கருதும் பட்சத்தில் அப்பொழுது அதை ரத்து செய்வதைப்பற்றி கவனிக்கப்படும். பஞ்சாயத்து எல்லைக்கு இந்தச் சட்டம் வேண்டாம் என்று அந்தந்த பஞ்சாயத்து கோரிக்கைகளை அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்தால் அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யப்படும். அப்பொழுது அதை ரத்து செய்வதில் கஷ்டம் இருக்காது.

12th August '1960] [Sri V. Ramaiah]

இன்னும் பல கருத்துக்களை கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்துக்களையும் மனதில் கொண்டுதான் பல முடிவுகளை எடுத்திருக்கிறது. குறிப்பாக செலக்ட் கமிட்டி எடுத்திருக்கிறது. நான் ஆரம்பத்தில் சொன்னது போல பொறுக்குக் கமிட்டியைப் பொறுத்த வரையில்—அதுவும் குறிப்பாக என்னைப் பொறுத்த வரையில் இந்தச் சட்டத்தை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து—சட்டச் சிக்கல்களை எல்லாம் சட்ட நிபுணர்களுடைய கருத்துக்களை நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டு தீர்த்திருக்கிறது என்று சொல்வேன். முக்கியமாக அதில் உள்ள கருத்துக்களை எல்லாம் நான் நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டேன். அந்தச் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது. நான் கூட ரொம்பப் பொறுமையாக இருந்ததாகச் சொன்னார்கள். என் சொந்த லாபத்தைக் கருதித்தான் அப்படி இருந்தேன். முதலில் இது ஏதோ சாதாரணச் சட்டம் என்று நினைத்தேன். அப்புறம் போகப் போக தொடர்ந்து இதைப் பரிசீலனை செய்த போது இதன் முக்கியத்துவம் தெரிந்தது. 'அடே இது ஒரு முக்கிய சட்டமாக இருக்கிறதே, இதன் மூலம் நமக்குக் கிராக்கி ஏற்படுகிறதே' என்று நினைத்தேன். (ஸ்ரீ ஏ. கோவிந்தசாமி : தொல்லையும் அதிகமாக இருக்கும்) தொல்லை அதிகம் இருந்தால் தான் முக்கியத்துவம் அதிகமாக இருக்கும். ஆகவே இப்போது இதில் செய்திருக்கும்படியான திருத்தம் மிகவும் முக்கியமானது. இதன் அடிப்படையான நோக்கமே நகரங்களில் புதிதாகப் பல வீடுகள் வரவேண்டும் என்பதுதான். அந்த எண்ணத்தை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. அதுவும் குறிப்பாக இந்த நேரத்தில் கட்டிடங்கள் வளரவேண்டும் என்றுதான் மாறுதல் செய்திருக்கிறோம். ஆரம்பத்திலேயே நான் வாக்குறுதி கொடுத்தது போல எல்லா அங்கத்தினர்களுடைய யோசனைகளையும் கேட்டு, அவசியமானவற்றை எல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறேன். வருகிற ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை கமிட்டி அறையில் இந்தக் கூட்டத்தை வைத்துக் கொள்ளலாம். அப்படிப் பேசி முடிவுக்கு வந்தால் கருத்து வேற்றுமைகள் கூடப் பெரு வாரியாகக் குறையும். குறிப்பாக இந்தத் திருத்தத்தை அடியோடு எதிர்க்கின்றேன், என்று தம் பேச்சை ஆரம்பித்த எதிர்க் கட்சித் தலைவர் கூட முடிவில் 250 ரூபாய் வரையில் உச்சவரம்பு என்று வைத்துக்கொண்டால் திருப்திகரமாக இருக்கும் என்று அதை ஆதரிக்கும் நிலைக்கு வந்தார். ஆகவே எல்லா அங்கத்தினர்களும் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் இதில் உள்ள பிரிவுகளைப் பற்றி எழுகின்ற சந்தேகங்கள், ஆட்சேபணைகள் எல்லாவற்றுக்கும் அவ்வப்போது பதில் சொல்கிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM: In pursuance of what the Hon. Minister has told the House, are we to infer that the Hon. Minister would send for all members of the Joint Select Committee not as individual members of the Joint Select Committee which is now defunct but in their capacity as legislators of this State?

[12th August 1960]

THE HON. SRI V. RAMAIAH: What I desire is not only Members of the former Joint Select Committee but every Member of both the Houses who desire to move a good amendment to the amendments which I have already given, may meet me and give their amendments to me. I am prepared to consider all such points which are advanced by every Member of both the Houses. I am prepared to meet all Members on Sunday, 14th August 1960, at the Committee Room.

SRI K. VINAYAKAM: Are we to believe that amendments to the Bill could be given notice of by hon. Members till Sunday?

MR. SPEAKER: It is not as if hon. Members have the right to give notice of fresh amendments every time. I presume that after the meeting with the Minister, agreed amendments would be moved, after reaching unanimity. The privilege of moving amendments at any time is that of the Hon. Minister.

II. ANNOUNCEMENTS—*cont.*

(2) INFORMATION *re* ARREST OF A MEMBER.

MR. SPEAKER: I have received a telegram from the Collector of Madurai which reads as follows:—

“Sri Adityan, Member from Sattangulam Constituency arrested, section 151, Criminal Procedure Code—18-45 hours to-day—Collector.”

* IV.—GOVERNMENT BILL—*cont.*

THE MADRAS BUILDINGS (LEASE AND RENT CONTROL) BILL, 1959 (L.A. BILL NO. 20 OF 1959)—*cont.*

MR. SPEAKER: I will now put Sri M. Kalyanasundaram's amendment to the vote of the House.

The question is:

“That under sub-rule (2) of Rule 108 of the Madras Legislative Assembly Rules, the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 20 of 1959) as amended by the Joint Select Committee be recommitted.”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER: I will now put the main motion to the vote of the House.

The question is:

[12th August 1960]

“That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 20 of 1959) as amended by the Joint Select Committee be taken into consideration”.

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER: I now adjourn the House till 8-30 a.m. to-morrow. 12-45 p.m.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

102. Amendment to the rule published with the Home Department Notification S.R.O. No. A-7588 of 1959, dated 2nd December 1959 issued in G.O. Ms. No. 1757, Home, dated 14th June 1960. [Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937.)]

103. Amendment to Rule 23 of the Madras Catering Establishments Rules, 1959, issued in G.O. Ms. No. 2036, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 16th April 1960. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Madras Catering Establishments Act, 1958 (Madras Act XIII of 1958.)]

104. Notification issued with G.O. Ms. No. 2750, Revenue, dated 28th June 1960 under section 3 of the Madras District Collectors' Powers (Delegation) Act, 1956. [Laid on the table of the House under section 5 of the Madras District Collectors Powers (Delegation) Act, 1956 (Madras Act XLI of 1956.)]

B. Reports, Notifications and other papers.

* B.40. Demand for Grant for further Expenditure and detailed Supplementary Estimate thereof for the year 1960-61 as presented to the Legislature on the 11th August 1960.

* B. 41. Notice of Demand for Grant for further Expenditure in the year 1960-61.

* B. 42. Speech of Sri C. Subramaniam, Minister for Finance, presenting the First Supplementary Estimates for 1960-61 to the Madras Legislative Assembly on the 11th August 1960.

[12th August 1960]

APPENDIX.

[Vide answer to Starred question No. 148 asked by Sri P. G. Manickam, at the meeting of the Legislative Assembly held on 12th August 1960, page 26 supra.]

(a) and (b).—The particulars required are detailed below :—

Serial number and name of the Institute.	Total number of trainees undergoing training.	Number of Harijan trainees, out of the total number.
(1)	(2)	(3)
1 Industrial Training Centre, Pioneer Motor Service, Nagercoil.	113	20
2 Industrial Training Institute, Madurai ..	322	47
3 Industrial Training Institute, Cuddalore ..	234	49
4 Industrial Training Institute, Pettai (Tirunelveli)	248	25
5 Industrial Training Institute, Virudhunagar ..	178	28
6 Industrial Training Institute, Nagapattinam ..	231	48
7 Industrial Training Institute, Coimbatore ..	110	16
8 Industrial Training Institute, Guindy ..	361	76
9 Industrial Training Institute, North Madras ..	332	77
10 Industrial Training Centre, Sree Seva Mandir, Madras (exclusively for women).	93	8
Total ..	2,222	392

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Saturday, the 13th August 1960.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Houses for women teachers

* 151 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI AND SRI N. R. THIAGARAJAN : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

26—4—1960-ம் தேதி, 827--(c) கேள்விக்கு அளித்த பதிலை யொட்டி 1958, 1959, 1960-ம் ஆண்டுகளில் மாவட்டங்கள் வாரியாக எத்தனை ஆசிரியைகளுக்கு வீடுகள் கட்டித்தரப்பட்டன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The particulars available are only in respect of the financial years 1958-59 and 1959-60. No quarters were constructed for women teachers in any district during 1958-59. During 1959-60, three quarters were constructed in Chingleput district, 17 in Tirunelveli district, 22 in Coimbatore district and none in the other districts. The figures in respect of the current year are not available.

SRI S. M. ANNAMALAI : 1958-59-ல் பணம் ஒதுக்கப்பட்டது. அப்படியிருந்தும் வீடுகள் கட்டப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன? 1959-60-ம் வருஷத்தில் பணம் ஒதுக்கப்பட்டு செலவழிக்கப் படாததற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதைப்பற்றி முன்பே கேள்வி போடப்பட்டு பதில் சொல்லப்பட்டது. 1958-59-ல் 72 வீடுகளுக்கு ஒரு வீட்டிற்கு 2,500 ரூபாய் வீதம் சாங்ஷன் செய்யப் பட்டது. இந்த வருஷத்தில் கட்டிடம் ஒன்றும் கட்டி முடிக்கவில்லை. 1958-59-ல் 126 வீடுகள் (twin unit) கட்ட ஒரு வீட்டுக்கு 5,200 ரூபாய் வீதம் சாங்ஷன் செய்யப்பட்டது. எந்த அளவிற்கு இந்த வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்ற புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

SRI N. R. THIAGARAJAN : ஆசிரியர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதுபற்றி, ஜில்லாபோர்ட்டு கட்டவேண்டுமென்ற விதி இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். ஜில்லாபோர்ட்டுக்கு பல்வேறு வேலைகள் இருப்பதால் இந்த வேலைகளை முட்டரிக்கட் எடுக்கேஷன் ஆபீசர்களுக்கு கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யமுடியுமா? முக்கியமாக மதுரை ஜில்லாவில் வீடுகள் கட்டாததற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஜில்லாபோர்ட்டுகளுக்கு ஸ்பெஷல் ஆபீசராக கலெக்டர் இருப்பதால், அவருக்கும் போதிய அவகாசம் இல்லாததால் இதில் அவர் போதிய கவனம் செலுத்த

[13th August 1960]

வில்லை. அதற்குக்காரணம் என்னவென்றால் அவர் இதை ஒரு முக்கியமான வேலையாகக் கருதாமல் இருக்கலாம். ஆனால் இப்பொழுது இதுவும் ஒரு முக்கியமான வேலை என்று கலெக்டர் களுக்கு தாக்கீது அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இனி சுறுசுறுப்பாக வேலை நடக்கும்.

SRI S. M. ANNAMALAI: சில இடங்களில் மிகவும் தாமதமாக ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இந்த கட்டடவேலைகள் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்படும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் ஒப்படைக்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இதைப்பற்றி பஞ்சாயத்து யூனியன் வந்தபிறகு ஆலோசனை செய்யலாம்.

SRI T. T. DANIEL: May I know whether this amount comes under 'State aid'? Also, what is the amount that is allotted for the construction of each house and how many houses were proposed to be constructed in the year 1960?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I have already given figures. In 1958-59 we sanctioned 72 quarters (single) at Rs. 2,500 each. In 1958-59 also 126 quarters (twin units) at a cost of Rs. 5,200 each were sanctioned. We get aid from the Government of India for this purpose.

SRI K. VINAYAKAM: Is it a fact that the Corporation authorities or the private agencies which are responsible for running elementary schools in the City of Madras have no programme of constructing houses for teachers and if so, what is the procedure which the Government propose to follow to solve their problem especially when teachers in the City feel acutely the necessity for cheap houses?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not have information with reference to the Corporation at present. If the hon. Member puts a separate question, I shall answer it.

SRI N. R. THIAGARAJAN: ஊருக்குள்ளேயே மத்திய இடங்களில் வீடுகள் கட்டுவதற்கு உத்தரவு போட்டிருக்கிறீர்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இது குடியிருப்பு வீடுகளாக தலால், ஊருக்குள்ளேயே, ஊருக்கு மத்தியில் இருந்தால், ஆசிரியர்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும். ஊருக்கு வெளியே இருந்தால் கஷ்டமாக இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் ஊருக்குள்ளே, மத்தியிலே இருக்கவேண்டுமென்று அவசியம் இல்லை. ஊருக்கு ஒதுக்குப் புறங்களில் இருந்தாலும் பரவாயில்லை.

SRIMATHI A. S. PONNAMMAL: தலைவர் அவர்களே, மதுரையிலே ஒரு வீடும் கட்டப்படவில்லை. அதன் காரணம் என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

13th August 1960]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: முன்னால் சொன்னபடி, கலெக்டர் ஸ்பெஷல் ஆபீசராக இருப்பதனால், இதை ஒரு முக்கிய வேலையாகக் கருதவில்லை. ஆனால் இப்பொழுது இது ஒரு முக்கியமான காரியம் என்று சர்க்கார் எல்லா கலெக்டர்களுக்கும் தாக்கீது அனுப்பியிருக்கிறது.

Children's Theatre

* 152 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னையிலுள்ள பாலர் தியேட்டர் ஆரம்பித்த நாள் முதல் இதுவரை எவ்வளவு வசூல் செய்யப்பட்டது?

(ஆ) அதற்காக ஆன செலவு எவ்வளவு?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (அ) சென்ற மே மாதம் முடிய ரூபாய் 39,187.37 வசூல் செய்யப்பட்டது.

(ஆ) ரூபாய் 38,338.03 அதற்காக செலவானது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: இதுபோன்ற பாலர் அரங்கங்கள் படங்கள் காட்டுவதற்கு ஜில்லாவுக்கு ஒன்றாக அல்லது முதல் கிரேட் முனிசிபாலிட்டிக்கு ஒன்றாக ஆரம்பிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அதற்குத் திட்டம் எதுவும் இல்லை.

SRI A. GOVINDASAMY: குழந்தைகளுக்கு வேண்டிய படங்களை அரசாங்கம் தயாரித்திருக்கிறதா? இல்லாவிட்டால் அவ்வாறு தயாரிக்க முயற்சி எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: சில சமயங்களில் இந்த சொசைட்டி படம் எடுப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தோடு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் தயாரித்திருந்த படங்களும் வெளிநாட்டிலிருந்து குழந்தைகளுக்காக எடுக்கப்பட்ட படங்களும் இந்த அரங்கில் காண்பிக்கப்படுகின்றன.

SRI A. A. RASHEED: Is there any proposal to allow dramas and cultural shows to be conducted in this theatre?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: சில சமயங்களில் இந்த அரங்கம் உபயோகிக்கப்படாத காலத்தில், அந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பார்த்து அனுமதி கொடுக்கிறோம்.

Electrification of the houses of plantation labourers

* 153 Q.—SRI P. G. MANICKAM: கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) தேயிலை, காப்பித் தோட்டங்களிலே வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுடைய குடியிருப்பு வீடுகளுக்கு மின்சார விளக்குகள் போடப்படுவது பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை நடத்துகிறதா?

(ஆ) அப்படியாயின், அதன் விவரங்கள் யாவை?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

[13th August 1960]

SRI P. G. MANICKAM: தேயிலை, காப்பித் தோட்டங்களில் உள்ள பங்களாக்களில் மின்சார லைட்டுகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. முதலாளிகளிடம் சொல்லி தொழிலாளர்களுக்கும் அவர்களுடைய இல்லங்களிலே மின்சார லைட்டு போட மீண்டும் பரிசீலனை செய்வார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: உத்தரவு போடவில்லை என்று தான் சொன்னேன். முதலாளிகளிடம் சொல்லி வசதிகள் செய்துகொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது.

SRI J. MATHA GOWDER: தேயிலைத் தோட்டங்களில் அனுமதிக்கப்படுகிற மின்சார யந்திரங்களுக்கு இவ்வளவு யூனிட், வீடுகளுக்கு இவ்வளவு என்று மின்சார இலாக்கா சொல்லுவதால் அவ்வளவையும் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படியானால் மின்சார இலாகா அமைச்சர் தொழிலாளர் வீடுகளுக்கும் உபயோகப்படுத்த அனுமதிப்பாரா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அவர்களுக்கே இந்தக் கேள்வியைப்போட்டால், நன்றாக பதில் சொல்லுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

Strike by taxi drivers

* 154 Q.—**SRI A. A. RASHEED:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Baby Taxi Owners' Association have represented to the Government for adequate police protection during the recent taxi strike; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI A. A. RASHEED: Is the Hon. Minister aware that during the recent strike, several owner-driven taxis were stoned and damaged, and if so, may I know what protection was given to owner-driven taxis?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The question was with reference to request made by the Taxi Owners' Association. The answer was that there was no such request. A general assurance was given to all taxi owners that police protection would be given if sought for.

Chemical industries

* 155 Q.—**SRI P. G. MANICKAM** (on behalf of **SRI A. VEDARATHNAM**): கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) இம் மாநிலத்தில் ரசாயனத் தொழிற்சாலை ஏதேனும் ஏற்படுத்தும் உத்தேசம் உண்டா?

[13th August 1960]

(ஆ) அப்படியானால், என்னென்ன ரசாயனத் தொழிற்சாலைகள், எங்கெங்கே ஏற்படுத்தப்படும்?

(இ) அவை ஒவ்வொன்றையும் நிறுவுவதற்கு செலவாகும் தொகை எவ்வளவு?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) There is no proposal to set up a chemical industry in the public sector.

(b) & (c) Do not arise.

SRI P. G. MANICKAM: வேதாரண்யம் பிராந்தியத்தில் ஜிப்ஸம், சல்பேட், க்ளோரைட், காஸ்டிக் சோடா போன்ற தாதுப் பொருள்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன என்று ஒரு கம்பெனி ஆராய்ச்சி செய்து, சர்க்காருக்குத் தெவித்திருக்கிறதா? இதற்கு மூன்று கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்றும், ஆண்டுதோறும் மூன்று கோடி பெருமானமுள்ள மேற்கண்ட தாதுப் பொருள்கள் கிடைக்குமென்றும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? இதுபற்றி பரிசீலனை செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அந்தக் கம்பெனியே இதைச் செய்தால் சர்க்கார் வரவேற்கும், உதவி கொடுக்கும்.

'Kalnar' (asbestos) factory

* 157 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN:** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to start a 'Kalnar' (asbestos) factory in North Arcot district; and

(b) if so, when?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஆம்பூருக்கு அருகிலுள்ள மலையில் கல்நார் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தாதுப் பொருள் இருப்பதாகச் சர்க்காருக்கு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படியானால், அந்த இடத்தில் கல்நார் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அந்தவிதமான தகவல் சர்க்காரிடம் இல்லை. டாக்டர் கிருஷ்ணன் அவர்கள் எழுதிய "Geological Survey" பிரகாரம் சேலம், நீலகிரி, கோயம்புத்தூர் போன்றவிடங்களில் இருப்பதாகத்தான் தகவல் இருக்கிறது.

House-building Schemes

* 158 Q.—**SRI P. G. MANICKAM:** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

வீடு கட்டும் திட்டங்களை எல்லாம் ஒன்று சேர்த்து ஒரு ஸ்தாபனத்தின் கீழ் இயக்குவதற்கான திட்டம் எப்போதிலிருந்து அமுலுக்கு வரும்?

[13th August 1960]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : A draft Bill constituting a Housing Board to regulate and co-ordinate the planning and implementation of all Housing Schemes in the State, is under preparation.

SRI P. G. MANICKAM : மேற்கண்ட மசோதா எந்தெந்த இலாகாக்கள் மூலம் அமல் செய்யப்படும், எவைகளில் இந்த வீடு கட்டும் திட்டங்கள் சேர்க்கப் பட்டிருக்கின்றன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்த செஷனில் அந்த மசோதாவைக் கொண்டு வரலாம் என்ற யோசனை. அந்த மசோதாவைப் பிரசுரித்தவுடன் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இதை எல்லாம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

Synthetic rubber plant

* 159 Q.—SRI A. A. RASHEED : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether there is any proposal to open a synthetic rubber plant?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir.

SRI A. A. RASHEED : Is the Hon. Minister aware that tyres and rubber products are still difficult to obtain? Will the Government therefore reconsider their decision and open a synthetic rubber plant in our State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I have often said and I repeat that the industrial policy of the Government is based on the Industrial Policy Resolution adopted in 1956. These are projects which are reserved for private enterprise. If any person would come forward for establishing a synthetic rubber plant, Government would give him every assistance.

Alcohol industry

* 160 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to start an alcohol industry in North Arcot district; and

(b) if so, when and where?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஆரம்பிக்க இருக்கக் கூடிய சர்க்கரை ஆலையிலிருந்து போகக் கூடிய கழிவுப் பொருளிலிருந்து, “மொலாஸஸ்”-லிருந்து ஆல்கஹால் தயாரிக்க முடியும். ஆகவே இந்த மொலாஸஸ்-லிருந்து ஆல்கஹால் தயார் செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதற்கு தனியார் துறையிலிருந்து முயற்சி எடுத்துக் கொண்டால், சர்க்கார் உதவி செய்யும்.

13th August 1960]

Ovaltine

* 161 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் கைத் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னை ராஜ்யத்திலே ஓவல்டின் தயாரிப்புக்கான தொழிற்சாலை ஒன்று ஏற்படுத்துவது பற்றிய பரிசீலனை அரசாங்கத் தரால் நடத்தப்பட்டு வருகிறதா?

(ஆ) அவ்வாறு நடத்தப்பட்டுவரின் விவரங்கள் யாவை?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (அ) No, Sir.

(ஆ) Does not arise.

SRI P. G. MANICKAM : இப்பொழுது சென்னை ராஜ்யத்தில் ஓவல்டின் கிடைப்பது கஷ்டமாகியிருக்கிறது. அதுவும் கள்ள மார்க்கட்டில்தான் ஆங்காங்கு கிடைக்கிறது. இதை உத்தேசித்தும், அந்தப் பற்றாக்குறையை நீக்குவதற்காகவும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது ஓவல்டின் தொழிற்சாலை ஒன்று ஏற்படுத்துவதுபற்றி சர்க்கார் ஆலோசனை செய்யுமா, பரிசீலனை செய்யுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது சாதாரண small-scale industry தான் இல்லை, medium-scale industry யாக இருக்க முடியும். ஆனால் தனியார் துறையில் அதற்கு முயற்சி எடுத்துச் செய்தால் அதற்கு சர்க்கார் உதவி அளிக்கும். இப்பொழுது பல கம்பெனிகள் இங்கு இருக்கின்றன. ஆல்விடோன் என்னவோ அந்த மாதிரிப் பெயரை மாற்றிக் கொண்டு நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். சர்க்கார் baby food-க்காக நீலகிரியில் ஒரு பெரிய தொழிற்சாலை வைக்கவேண்டுமென்று முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

SRI K. VINAYAKAM : Arising from the answer given by the Hon. Minister, may I know whether the Hon. Minister tasted that alternative nourishing drink known as Alvitone?

MR. SPEAKER : Does the hon. Member want the Minister to advertise private products here? The question is out of order. I say this because if the Hon. Minister replies, it will be published in the papers the next day that the Hon. Minister has favoured the products (Alvitone) in the Assembly. There will be such a kind of advertisement in the newspapers. I will not allow it. The question is out of order.

Map-burning campaign

* 162 Q.—SRI A. A. RASHEED : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the action taken to prevent the move of the 'Dravida Kazhagam' and 'We Tamils' for burning the map of India minus Tamil Nad?

[13th August 1960]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The following measures were taken by the Government in connection with the "Map Burning" agitation of the Dravida Kazhagam and "We Tamils" on 5th June 1960:—

(a) In Madras City, meetings and processions were prevented by the issue of an order under section 41 of the Madras City Police Act, 1888, while in the mufassal districts, orders under section 30 (2) of the Police Act, 1861, prohibiting meetings and processions, were promulgated.

(b) Preventive arrests were made under section 151 of the Code of Criminal Procedure;

(c) Persons who burnt, or attempted to burn, the map of India minus Tamilnad, were arrested under sections 153 and 124-A of the Indian Penal Code, and have been prosecuted.

MR. SPEAKER: Is the matter *sub judice*? Will the Hon. Minister enlighten me on the point?

SRI M. KALYANASUNDARAM: If the Hon. Minister has information to contradict, it is all right.

MR. SPEAKER: The last word stated is "prosecuted". That is why I want to know from the Hon. Minister whether the matter is *sub judice*?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: A number of persons have been prosecuted. But I have no information here whether cases are pending.

MR. SPEAKER: I am afraid the matter is *sub judice*. I will not allow any supplementary question.

Agricultural Banks

PAGES

* 163 Q.—SRI P. G. MANICKAM: கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1960-ல் நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கு விவசாய பாங்குகள் மூலமாக எத்தனை விவசாயிகளுக்கு கடன் வழங்கப் பட்டிருக்கிறது?

(ஆ) எவ்வளவு தொகை கடனாக வழங்கப்பட்டிருக்கிறது?

(இ) இத் திட்டத்திற்கான விதிமுறைகள் யாவை?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (அ), & (ஆ) During 1958-59, 38,144 (thirty-eight thousand and one hundred and forty-four) landless persons were given loan facilities to the extent of Rs. 44,69,000 (forty-four lakhs, sixty nine thousand) by co-operative agricultural banks in the State. Similar particulars for 1959-60 have not yet become available.

(இ) Under the by-laws of the Co-operative Agricultural Banks, any person, including a landless one, over eighteen years of age who is competent to contract and who resides within the area of operation of the bank can become a member and obtain credit facilities

[13th August 1960]

from the bank. The bank gives loans up to Rs. 500 to each member on the personal surety of two persons, one of whom should possess land. The by-laws also permit the issue of loans up to certain limits on the security of standing crops or crops proposed to be raised and on the pledge of agricultural produce, gold jewels and non-agricultural manufactured produce, etc.

SRI P. G. MANICKAM: அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்த விதிகளானது கூட்டுறவு இலாகா சம்பந்தப்பட்ட விதிகளோடு சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இதை 'பைலா' வில் சேர்க்கவேண்டுமென்றில்லை. சர்க்கார் இதற்கான சிபாரிசுகளைச் செய்து, எல்லா சொசைடிகளுக்கும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு இந்தக் கடன் கொடுப்பதற்குள்ள அதிகாரம் சொசைடிகளுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI P. G. MANICKAM: கடந்த பட்ஜெட் கூட்டத்தின்போது விவசாயிகள் செய்யும் மகசூலின் அடிப்படையில், அதையே ஜாமீனாக ஏற்றுக்கொண்டு, சொத்து மதிப்பாக ஏற்றுக் கொண்டு கடன் கொடுக்கப்படும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. அந்த விதிகள் சொசைடி விதிகளோடு சேர்க்கப்படவில்லை என்பது சில சொசைட்டிகளில் விசாரித்ததில் தெரிய வந்தது. ஆகவே தனிமையாக உத்தரவு அனுப்பியிருப்பினும் கூட்டுறவு இலாகா விதிகளோடு சேர்க்க அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: எந்தெந்த சொசைட்டிகள் அந்தமாதிரி உதவி கொடுக்க முடியாது என்று தெரிவிக்கிறார்களோ அதுபற்றி ரெஜிஸ்ட்ராருக்கு எழுதியனுப்பினால் அவர் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள்.

SRI A. GOVINDASAMY: விவசாய பாங்கில், நிலம் இல்லாத தனி நபர்களுக்கு ஜாமின் மீது இதுவரையில் எவ்வளவு தொகை வழங்கியிருக்கிறார்கள்? எத்தனை பேர்களுக்கு?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இப்பொழுதுதான் சொன்னேன், 38,144 நபர்களுக்கு, ரூ 44,69,000 இந்தமாதிரி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்று.

Women Police

* 164 Q.—SRI A. A. RASHEED } Will the Hon. the
SRI P. G. MANICKAM } Minister for Finance be pleased to state the present stage of the proposal to appoint women police in the Madras City?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Recruitment to Women Police has not yet been made as suitable and properly qualified candidates did not offer themselves for the posts.

[13th August 1960]

SRI A. A. RASHEED : Sir, will the Government consider the question of paying higher salaries to women police so as to attract better class of women to join the police force?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Pay Commission has now revised the scales of pay of the constables and also the Assistant Sub-Inspectors of Police. But I do not know whether even with this scale of pay proper women would come forward to get themselves recruited.

SRI P. G. MANICKAM : போலீஸ் படைமில் சேருவதற்கு விண்ணப்பங்கள் தேவை என்று சர்க்காரால் எப்போது தெரிவிக்கப்பட்டது? அதன் பிரகாரம் எத்தனை விண்ணப்பங்கள் வந்தன? அதில் எத்தனை பேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : 21-7-1959-ல் இதற்காக மனு போட்டவர்களை இன்டர்வியூ செய்யப்பட்டது. அதில் இதற்கான தகுதியுள்ளவர்கள் இல்லை என்று தள்ளப்பட்டார்கள்.

SRI A. GOVINDASAMY : தகுதியானவர்கள் இதற்குக் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லப்பட்டது. இதற்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் தகுதிகள் என்னென்பதைத் தெரிவிக்குமாறு கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதற்கு, படிப்பு, உயரம், உடல் பலம் இவைகள் எல்லாம் அவசியமாக இருக்கின்றன. ஏனென்றால் இவைகளைக் கவனிக்காமல் பெண்களை நியமித்தால் அவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு இன்னொரு படை நியமிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும்.

SRI T. T. DANIEL : May I know, Sir, the minimum educational qualification that is insisted upon for these women recruits?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is the same as for the men constables and Assistant Sub-Inspectors of Police.

SRI A. A. RASHEED : May I know, Sir, whether women from other States have applied for these posts?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have no information. However, I do not think that the salary is so attractive as to attract women from other States for this job.

Employment market

* 165 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலே “Collection of Employment Market information” சம்பந்தப்பட்ட “Field Unit” நிறுவப்பட்டிருக்கிறதா?

[13th August 1960]

(ஆ) அப்படியானால், இதன் மூலம் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளின் விவரங்கள் யாவை?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (அ) & (ஆ) Yes, Sir. Under the Scheme, the employment position in the Coimbatore Employment Market is being surveyed every quarter. Further, once in two years, the occupational structure of the industries and services in Coimbatore is also surveyed. So far, seven quarterly reports have been published and the report for the quarter ended December 1959 is under preparation. The second employment-cum-occupational enquiry of the Coimbatore Employment Market is in progress.

SRI P. G. MANICKAM : ஸார், கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் பெரும்பாலும் தனிப்பட்டவர்களால் நடத்தப்பட்டுவரும் தொழிற்சாலைகள் அதிகம் இருக்கின்றன. இந்தத் தொழிற்சாலைகளில் ஆட்களைச் சேர்ப்பதோ, உத்யோகஸ்தர்களை எடுப்பதோ இந்த ஃபீல்டு யூனிட் மூலமாக நடைபெற்றுவருகிறதா? அப்படி நடைபெற்று வருவதாக இருந்தால் எத்தனை பேர்களை இதன்மூலம் எடுத்திருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது ஒரு வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனம் அல்ல, என்னென்ன வேலைகளுக்கு தேவை யிருக்கிறது, என்னென்ன தகுதியுள்ள ஆட்கள் கிடைக்கவில்லை, அதற்கான வேலை வாய்ப்புகள் எவ்வளவு இருக்கின்றன என்பதை யெல்லாம் கணக்குப் போடுகின்ற ஒரு யூனிட். இம்மாதிரியான தகவல் வேண்டுமானால் கொடுக்கிறேன். முக்கியமாக என்னிடத் திலிருக்கின்ற சில தகவல்களை இந்த சபையில் கூறலாம் என்று நினைக்கிறேன். கழிந்த ஜூன் மாதத்திலிருந்து, செப்டம்பர் மாதம் வரைக்கும் கோவை ஜில்லாவில் 636 புதிய வேலைகளுக்கு வாய்ப்புகள் இருந்திருக்கின்றன. நிரைவேட் சேக்டரில் கழிந்த (1959) ஜூன் மாதம் முதல் செப்டம்பர் மாதம் வரை 838 புதிய வேலை வாய்ப்புகள் கிடைத்திருக்கின்றன.

Safety belts

* 166 Q.—SRI A. A. RASHEED : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state whether there is any proposal to make safety belts for cars compulsory?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The answer is in the negative.

SRI A. A. RASHEED : Sir, is the Hon. Minister aware that such safety belts would save lives of the occupants of the car during accidents?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The safety belts which the hon. Member mentions, is still in an experimental stage by a society in London and their effectiveness is still to be proved.

[13th August 1960]

Fertilizer

* 167 Q.—SRI P. G. MANICKAM:

SRI A. VEDARATHNAM:

கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னைக்கு அருகில் உள்ள எண்ணூரில் ஆரம்பிக்கப் படப்போகும் ரசாயன உரத் தொழிற்சாலையானது தனியார் துறையில் நடத்தப்படுமா அல்லது சர்க்காரும் தனிப்பட்ட ஸ்தாபனமும் கூட்டாகச் சேர்ந்து நடத்தப்படுமா?

(ஆ) அவ்வாறு கூட்டாக நடத்தப்படின் சர்க்காரின் முதலீடு எவ்வளவு? தனியாரின் முதலீடு எவ்வளவு?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (அ) & (ஆ) There is no proposal to set up a Fertilizer Factory in Public Sector or in partnership with Private Sector at Ennore.

SRI P. G. MANICKAM: ஸார், எண்ணூரில் ஒரு உரத் தொழிற்சாலை கட்டுவதற்கு ஒரு ஆங்கில கம்பெனி முன் வந்திருப்பதாகவும், அதோடு ஒரு இந்திய கம்பெனி சேர்ந்து பங்கெடுத்துக் கொள்ளப்போவதாகவும் சொல்லப்படுகிறது, அது உண்மையா? அப்படியானால் அதன் விவரங்கள் என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: An interpellation can be asked in respect of the responsibility of the Government. But if a private company enters into an agreement with another company, I am afraid, I cannot give any information about it.

Removal of tram lines in Madras

* 168 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have fixed any date by which the roads in the Madras City should be repaired after the removal of the tram lines; and

(b) if so, the date within which it should be completed?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: (a) & (b) The Government have not fixed any date by which the roads in Madras City should be repaired after removal of tram lines. Under an order of the High Court, Madras, Sri Bhagwan Motor Company has to remove all the materials and reinstate the roads within the period of 24 months from the date of commencement of works. If the work is not completed within the period due to reasons beyond the control of the purchaser, the Commissioner, Corporation of Madras, will extend the period by such time as may be recommended by the Chief Engineer (Highways) and will levy and recover from the company as penalty ground-rent at the rate of Rs. 100 per mensem for every mile of single track left remaining on the road beyond the period of two years or such extended time beyond two years as may be granted by the Commissioner, Corporation of Madras.

The removal of tram lines was commenced in March 1959 and the work is in progress.

[13th August 1960]

SRI A. A. RASHEED: Sir, is the Hon. Minister aware that the tram lines have been removed two years back but the roads have not yet been repaired? Will the Government consider the question of taking up the works themselves instead of leaving it to the Corporation or some other private parties?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: We have agreed to repair the roads. They have started the work just now. They are busy with the work. The work is expected to come to a close by the next year. Until such time we cannot take action.

SRI S. LAZAR: Sir, is there any instruction that the rails should be removed only during night time and not during day time?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: There is no such rule.

SRI A. GOVINDASAMY: தண்டவாளங்களைப் பெயர்த்தெடுத்த பிறகு ரஸ்தாவை மராமத்து செய்வதற்கு கார்ப்பொரேஷனுக்கு அரசாங்கம் நிதியுதவி அளித்திருக்கிறதா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: இப்போது தண்டவாளங்களை அகற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அகற்றிய இடங்களை மராமத்து செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

Road accidents

* 170 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) the number of road accidents that took place in the City of Madras in 1958-59 and 1959-60; and

(b) the number of accidents that proved fatal?

THE HON. SRI V. RAMIAH: (a) Statistics of accidents are collected for each calendar year. The statistics for the years 1958, 1959 and 1960 are as follows:—

1958.	1959.	1960. (Up to 15th June 1960.)
4,272	4,196	1,924

(b)—	1958.	1959.	1960. (Up to 15th June 1960.)
	57	53	25

SRI A. A. RASHEED: Sir, may I know the number of accidents that have been caused by the Government Transport buses?

(No reply.)

SRI K. VINAYAKAM: Sir, is it a fact that the accidents keep on rising from year to year because of the incessant experiments conducted by the Traffic Department in the main thoroughfares like the China Bazaar Road and the Mount Road?

[13th August 1960]

THE HON. SRI V. RAMIAH: The figures furnished for 1958-59 give the certain impression that the accidents in 1959 are lower than those in 1958.

SRI A. A. RASHEED: Is it a fact that the accidents are mostly due to cyclists, motor cyclists and taxi drivers? If so, whether the Government have any details of such information?

THE HON. SRI V. RAMIAH: The hon. Member himself is giving information.

Panchayats in Bhavani taluk

* 171 Q.—SRI P. G. MANICKAM: கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) கோயமுத்தூர் ஜில்லா பவானி தாலுக்காவிலே இன்னும் எத்தனை கிராமங்களில் பஞ்சாயத்துக்கள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்?

(ஆ) எப்பொழுது ஏற்படுத்தப்படும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) There are six villages in Bhavani taluk of the Coimbatore district for which panchayats have yet to be constituted.

(b) Before 1st October 1960.

Sub-way at Round Tana, Madras

* 172 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state the present stage of construction of sub-way at Round Tana, Madras?

THE HON. SRI V. RAMIAH: Revised proposals have been received after discussions between the Chief Engineer, Public Works Department and the Commissioner of the Corporation and these are under examination by Government.

SRI A. A. RASHEED: May I know, Sir, whether the Government or the Corporation will be in charge of the construction of this sub-way at Round Tana?

THE HON. SRI V. RAMIAH: These proposals are still under study and when the proposals are accepted, the agency will be fixed.

SRI A. A. RASHEED: Sir, will the Hon. Minister inform the House whether there is any proposal to erect an arcade in the sub-way?

THE HON. SRI V. RAMIAH: It is one of the items included in the present proposal.

9-00
a.m.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: In view of the urgency of the matter, may I know when the work is likely to materialize and when it is likely to be completed?

THE HON. SRI V. RAMIAH: The proposal has reached a particular stage, and I have a feeling that it would get through; but I do not know when it would be completed.

[13th August 1960]

SRI N. R. THIAGARAJAN: ஸார், ரவுண்டானாவில் பூமிக்கு அடியில் அமைப்பதைப்பற்றி நீண்ட நாட்களாகப் பேசப் பட்டுவருகிறது. ரவுண்டானாவிலிருந்து மவுண்ட் பார் மலிக்கும், ரவுண்டானாவிலிருந்து கவர்ன்மென்ட் எஸ்டேட்டுக்கும், ரவுண்டானாவிலிருந்து எல்பின்ஸ்டனுக்கும் ஸப்வே கட்டினால் சுருக்கமான செலவில் நடைபெறுமென்பதை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI V. RAMIAH: அந்த முறையைப் பற்றித்தான் நான் எனது பதிலில் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, may I know whether by the construction of this sub-way in Round Tana, any private buildings that are abutting on the Mount Road in Round Tana would be affected and would it be necessary to acquire any of these buildings to construct this sub-way?

THE HON. SRI V. RAMIAH: All these are borne in mind when framing these proposals. But actually, I am not in a position to state, which building will be affected and whose property will be affected. But the urgency is such, the need is such that we feel that we must get through this sub-way with the addition of the arcade and shops below. So, the proposals have reached a particular stage where we can say that they could get through.

SRI K. VINAYAKAM: May I know whether a substitute like an overbridge from one pavement to another pavement crossing over the Round Tana would solve this problem instead of having this experiment of constructing a sub-way which might collapse in the rainy season?

THE HON. SRI V. RAMIAH: I can assure the House that it will never collapse. The other suggestion of the hon. Member to construct an overbridge has also been considered but it will not solve the problem.

Ban on the plying of hand-carts

* 174 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether the City Traffic Development Committee has recommended to the Government to ban the plying of hand-carts on important roads in the City; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI V. RAMIAH: The question is under the consideration of the Committee. It has not yet formulated definite proposals.

SRI A. A. RASHEED: Is the Hon. Minister aware that even concrete roads are badly damaged by hand-carts? So, will the Government stop the plying of hand-carts at least on humanitarian grounds?

[13th August 1960]

THE HON. SRI V. RAMIAH: Sir, this question involves so many problems. The hon. Member himself pointed out the damage to concrete roads but at the same time he also referred to humanitarian grounds and all that. So, it is found necessary that a comprehensive study should be made and proposals invited. That is why this work has been left to the Traffic Development Committee.

Use of the name of Mahatma Gandhi, Prime Minister, etc., for business purposes

* 175 Q.—SRI P. G. MANICKAM: கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிப்பாரா—

(அ) மகாத்மா காந்தி, இந்தியாவின் பிரதம மந்திரி ஆகியவர்களின் பெயர்களுையோ அல்லது படங்களுையோ வர்த்தகம் அல்லது தொழிலைப் பெருக்கிக்கொள்ளும்பொருட்டு உபயோகிக்கக் கூடாது என்று யூனியன் சர்க்காரால் 14-2-1959 தேதிய மத்திய கெஜெட் மூலமாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கும் சட்டமானது சென்னை ராஜ்ய சர்க்காரால் அமுலாக்கப்பட்டு வருகிறதா?

(ஆ) அவ்வாறு இச் சட்டம் அமுலில் இருப்பின், 1959-60-ல் இச்சட்டத்தை மீறிய எத்தனை வர்த்தக ஸ்தாபனங்கள் மீது நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (அ) Yes, Sir.

(ஆ) Nil, Sir.

Tours of Ministers

* 176 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether the Hon. Ministers have decided to tour in the State only in the first ten days of the month and be in the Headquarters during the rest of the month to attend to their work?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir. The Ministers have not decided to tour in the State only in the first 10 days of the month and to be in the Headquarters during the rest of the month. Their tours are fixed with reference to the official work they have to do, from time to time, outside the headquarters.

Revision of bus and taxi fares

* 177 Q.—SRI P. G. MANICKAM: கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிப்பாரா—

(அ) பஸ், டாக்ஸி கட்டணங்களை மாற்றியமைக்கும் பிரச்சினை சர்க்காரின் பரிசீலனையில் இருக்கின்றதா?

(ஆ) அப்படியானால் இது எப்பொழுது அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்படும்?

THE HON. SRI V. RAMIAH: (a) The question of fixation of maximum fares in respect of stage carriages plying in this State in terms of naye paise and of revision of fares charged by Baby Taxis in this State is under the consideration of the Government.

(b) The proposals have been placed before the State Transport Advisory Committee for advice.

[13th August 1960]

SRI P. G. MANICKAM: ஸார், பஸ்களுடைய கட்டண வீதங்களும் மாற்றியமைக்கப்படுமா? அப்படி மாற்றியமைக்கும்போது குறையுமா அல்லது அதிகமாகுமா?

THE HON. SRI V. RAMIAH: இப்போது இருக்கக் கூடிய அனுபவசாவை நயாபைசாவாக மாற்றியமைப்பதென்பதுதான் இப்போதைய யோசனை. அதைத்தான் நான் ஆரம்பத்தில் சொன்னது போல ஸ்டேட் அட்வைஸரி கமிட்டியின் முன்பு வைத்திருக்கிறோம், அவர்களுடைய ஆலோசனைக்கு.

Raw film factory

* 178 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the date on which the proposed Raw Film Plant at Ootacamund will be started?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: This Government have no information as to the date on which the project will be commissioned.

SRI A. A. RASHEED: Sir, may I know whether this Government have got at least information relating to the capacity of the proposed Raw Film Plant?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: No, Sir.

SRI J. MATHA GOWDER: எப்போது நிறுவப்படும் என்று சொல்ல முடியவில்லை என்றாலும், நிச்சயமாக உதகையில் கச்சா பிலிம் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்படும் என்ற உறுதிமொழி கொடுக்க முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: நீலகிரி ஜில்லாவிலே, ஊட்டிக்கு ஐந்து மைலுக்கு அருகாமையில் இடம் ஏற்பாடாகி விட்டது. இன்னும் “காண்டோர் சர்வே” யெல்லாம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

Luggage-carriers in buses

* 179 Q.—SRI P. G. MANICKAM: கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிப்பாரா—

பிரயாணிகள் தங்களுடைய சாமான்களை வைத்துக்கொள்வதற்காக எல்லா பஸ்களிலும் மேல் தட்டுகள் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று சர்க்கார் உத்தரவு போட உத்தேசமுண்டா?

THE HON. SRI V. RAMIAH: The answer in the negative.

SRI P. G. MANICKAM: ஸார், தற்போது புதிதாகக் கட்டப்பட்டு வரும் பஸ்களில் பிரயாணிகள் அவர்களுடைய சாமான்களை வைத்துக் கொள்வதற்காக மேல் தட்டுகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பழைய பஸ்களில் மேல் தட்டுகள் அமைக்கப்படாமல் அநேக பஸ்கள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. அம்மாதிரி பஸ்களில் மேல் தட்டுகளை அமைக்கும் திட்டத்தை சர்க்கார் கையாளுவார்களா?

[13th August 1960]

THE HON. SRI V. RAMAIAH : இப்போது மேல் தட்டுகளை அமைப்பதில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டத்தை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து அது சாத்தியமல்ல என்று எனது பதிலில் சொல்லியிருக்கிறேன். தொடர்ந்து பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்றால் இதையும் ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் அட்வைஸரி கமிட்டியின் முன்பு வைப்பதற்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன்.

Sugar factory for Kavundapadi

* 180 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) கோயமுத்தூர் ஜில்லா, பவானி தாலுகா, கவுந்தம் பாடியில் சர்க்கரை ஆலை ஒன்று ஏற்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறதா?

(ஆ) அப்படியானால், இந்த ஆலையானது கூட்டுறவு முறையில் ஏற்படுத்தப்படுமா அல்லது தனியார் துறை மூலமாக ஏற்படுத்தப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) The proposed sugar factory at Kavundapadi, Gobichettipalayam taluk, will be in the private sector.

SRI P. G. MANICKAM : ஸார், இந்த ஆலையை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்க அனுமதி கிடைத்தாகி விட்டதா? அப்படிக்கிடைத்திருந்தால் இந்த ஆலை இன்னும் எவ்வளவு நாளில் முடிவடையும்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ராஜ்ய சர்க்கார் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். இன்னும் லைசென்ஸ் கிடைக்கவில்லை.

SRI K. R. NALLASIVAM : தனிப்பட்ட முறையில் மீனாவேட் செக்டாரில் ஆரம்பிப்பதாகச் சொன்னார்கள். விவசாயிகளிடையே கூட்டுறவு முறையில் ஆரம்பிப்பதற்கு உற்சாகம் இருப்பதாகத் தெரிகிறதே, அவர்களுக்கு உற்சாகம் கொடுத்து ஆரம்பிக்காமல் விருப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதற்கு முன்பு 15 லட்சம் ரூபாய் இருந்தால் ஒரு கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை அமைக்க முடியும். இப்போது இருக்கும் நிலையில் 25 லட்சம் ரூபாய் சேகரிக்க வேண்டியிருக்கிறது. 25 லட்சம் ரூபாய் சேகரிக்கின்ற அளவுக்கு அங்கு வழியில்லை என்பதால், எப்படியாவது ஒரு பாச்டரி வரட்டும் என்பதற்காக, செய்யக் கூடியவர்களுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

[13th August 1960]

Law Ministers' Conference

* 180-A Q.—SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1960, ஜூன் மாதம் நடந்த சட்ட மந்திரிகள் மகாநாட்டில் என்னென்ன விஷயங்கள் விவாதிக்கப்பட்டன?

(ஆ) அதன் நகல் ஒன்று மேஜை மீது வைக்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) to (b) A statement^a is placed on the table of the House.

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸார், மேஜைமீது வைக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையில், சட்டக் கமிஷனுடைய 14-வது ரிப்போர்ட் பொதுவாக விவாதிக்கப்பட்டது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சட்டக் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில் சட்டப் புத்தகங்கள் அனைத்தும் இந்தியிலே மொழிபெயர்க்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டதா? உயர் நீதி மன்றங்களில் இந்தி பேசவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டதா? இதிலே மாநில சர்க்காரின் அபிப்பிராயம் என்ன சொல்லப்பட்டது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மகாநாட்டு நடவடிக்கைகள் இன்னும் வரவில்லை. அதனால் ஞாபகத்திலிருந்து சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஹைகோர்ட்டுகளில் எந்த மொழி உபயோகப்படுத்தப்படவேண்டுமென்பதைப் பற்றி அங்கே விவாதத்திற்கு வரவில்லை. ஒரு சிலர் ஒரு அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்தார்கள் மற்றும் சிலர் மாறுபட்ட அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்தார்கள். உதாரணமாக அங்கு யூனியன் சட்ட மந்திரிகள் உயர் நீதி மன்றங்களில் இந்திதான் உபயோகப்படுத்தப்படவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் சொன்னேன், “உபயோகப்படுத்தவேண்டுமென்ற விதி கிடையாது, அந்தந்த ஸ்டேட்டில் இருக்கின்ற மொழியினை உபயோகப்படுத்தலாம்”; “இதில் அந்தந்த ராஜ்ய சட்ட சபைக்குத்தான் அதிகாரம் இருக்கிறது” என்று எடுத்துக் காட்டினேன். அதற்குப் பிறகு அவர் “எனது கருத்து ஒரே மொழியாக இருந்தால் நல்லது” என்று சொன்னார். “நீங்கள் எந்தக் கருத்தை வேண்டுமானாலும் கொள்ளலாம், இதிலே முடிவு எடுக்கவேண்டியது, ராஜ்ய சட்ட சபையும், ராஜ்ய சர்க்காரும் தான்” என்று நான் வலியுறுத்தினேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, one of the items discussed in the Conference is stated to be the setting up of Benches of High Courts at different centres. May I know whether in the light of those discussions, our Government have any proposal to set up a Bench of the High Court in one of the central districts of the State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இல்லை.

SRI S. LAZAR : On the suggestion to have an 'All-India Judicial Service' may I know what was the opinion or suggestion offered by the Government at that Conference?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Our view was that it may not be feasible.

[13th August 1960]

SRI A. GOVINDASAMY : இந்த மாநாட்டில் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய கருத்து பதிவு செய்யப்பட்டதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் பேசியதைப் பூராவும் குறிப்பு எடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். பதிவு செய்யப் பட்டிருக்கும் என்றுதான் நினைக்கிறேன்.

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸார், பஞ்சாயத்துக் கோர்ட்டுகளைப் பற்றிப் பேசப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. அக்டோபர் 2-ந் தேதியிலிருந்து பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் ஆன பிறகு இப்போதிருக்கும் புதிய சட்டப்படி பஞ்சாயத்துக் கோர்ட்டுகளைப் பஞ்சாயத்து யூனியன் நடத்தக்கூடாது என்றிருக்கிறது. இது பற்றி என்ன முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது ஸ்ரீநகரில் நடந்த மாநாட்டைப் பற்றியது. அங்கத்தினர் திடீரென்று எங்கோ போய் விட்டார். தனியாகக் கேள்வி கேட்டால் பதில் சொல்லுகிறேன்.

SRI A. A. RASHEED : May I know whether the judicial strength has been increased as per item No. 8 in the paper placed on the table of the House and whether there is adequate judicial strength at present?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir, as a matter of fact the permanent strength of the High Court has been increased from 10 to 12 Judges.

SRI K. VINAYAKAM : May I know the opinion of the Hon. Minister regarding the language to be used in Courts in our State? If he decides that English should be replaced in Courts also, will he give an opportunity to the High Court and other Courts to express their views on the subject, before he ventures upon that adventure?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : My view is that when English is to be replaced, it should be Tamil. As regards the question when English would be replaced, that time has not arisen.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இந்த அறிக்கையின் 8-வது பிரிவில் "adequacy of Judicial strength and power of High Courts to create additional Courts without reference to State Government" ராஜ்ய சர்க்காரைக் கேட்காமலே அதிகப்படியான நீதிபதிகளை நியமிக்கலாம் என்றிருக்கிறதே, அதைப்பற்றி என்ன முடிவு எடுக்கப்பட்டது? நமது பட்ஜெட்டில் பணம் ஒதுக்காமலே ஹைகோர்ட் அதிகச் செலவு செய்யுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது ஜில்லா அளவிலே, சப் கோர்ட் அளவிலே, முன்சிப் கோர்ட் அளவிலே அதிகமாக வேலை ஏற்படும்போது அதற்காகத் தற்காலிகமாகக் கோர்ட்டுகளை ஏற்படுத்தத்தான் அதிகாரம். கடைசியில் என்ன முடிவு எடுக்கப் பட்டது என்று தெரியவில்லை. நம்முடைய ராஜ்யத்தைப்

[13th August 1960]

பொறுத்தவரையில் இப்போது ஹைகோர்ட்டிலிருந்து சிபாரிசு செய்கிறார்கள். எந்தெந்த இடத்தில் வேலை அதிகமாக இருக்கிறது, எங்கெங்கு அடிஷனல் சப் ஜட்ஜ், அடிஷனல் முன்சிப் போட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். நாம் அவர்களுடைய சிபாரிசை ஏற்று வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளுகிறோம்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : "டரயல் பை ஜூரி" பற்றி என்ன கருத்து?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது பற்றி என்ன முடிவு சொன்னார்களோ அதை நாமும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

SRI S. LAZAR : I understand that the recruitment of District Judges direct from the bar is already being done on a small scale in our State. May I know whether that subject was taken up in the Conference and if so, what was the proposal put forward by Government in this behalf?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am sorry, Sir, I cannot say everything from recollection. I have already stated that the proceedings of the Conference have not yet been received by this Government.

SRI K. VINAYAKAM : Regarding the last item 'legal education' is the Hon. Minister aware of the fact that in North Indian Universities candidates are allowed to qualify themselves for the law degree, LL.B. (LL.B. of Nagpur University for instance) and afterwards the successful candidates get themselves enrolled as legal practitioners and since they have proved themselves very successful lawyers, will this Government take steps to see that in our University also private candidates are allowed to study law and appear for the B.L. examination privately just like students in Northern Universities where such privilege exists?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This matter has to be decided by the University. As a matter of fact not only in respect of legal education, but even in respect of general education, very many universities offer facilities for private study and for appearing for examinations privately; but our University has taken the uniform view that that will lower the standard.

SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, பி. ஏ. வகுப்பில் தமிழ் பாட மொழியாக ஆகியிருப்பதுபோல், சட்டத் துறைக் கல்வியையும் தமிழிலேயே பயில வாய்ப்பு ஏற்படுத்த திட்டம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்போது ஒரு கல்லூரியில் பி. ஏ. பாடம் தமிழிலே நடைபெற்று வருகிறது. இதெல்லாம் காலாகாலத்தில் யோசிக்க வேண்டிய விஷயங்கள்.

[13th August 1960]

SRI R. SRINIVASA IYER : So far as item 15 is concerned, is there any proposal to appoint a Director of Public Prosecutions for this State or for the districts?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

SRI M. KALYANASUNDARAM : சட்டக் கல்வி பற்றி ஆலோசிக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. தரத்தை உயர்த்த என்னென்ன விஷயங்கள் ஆலோசிக்கப்பட்டன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எனக்கு ஞாபகத்தில் இல்லை. அந்த மகாநாட்டின் நடவடிக்கைகள் குறிப்பு வந்த பிறகு பார்த்துச் சொல்லுகிறேன்.

New bus services in Coimbatore district

* 180-B Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

1960-ம் வருடத்தில், கோவை ஜில்லாவில் எத்தனை மார்க்கங்களில் புது பஸ் சர்வீஸ் நடத்தப்படும்?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : During 1960 (up to 1st July 1960) 8 short routes and 7 medium routes were opened in Coimbatore district. Proposals for the opening of 1 short route and 5 medium routes are under the consideration of the Regional Transport Authority, Coimbatore.

SRI P. G. MANICKAM : பொது ஜனங்களிடமிருந்து எத்தனை புதிய பஸ் ரூட்டுகள் திறக்கப்பட வேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன? அவைகளில் இன்னும் எத்தனை புதிய பஸ் ரூட்டுகள் சர்க்கார் அனுமதி கொடுத்தும் திறக்கப்படவில்லை.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : புது பஸ் ரூட்டுகள், பஸ்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த வேண்டியது ஆகிய பொறுப்பு “ரீஜினல் டிரான்ஸ்போர்ட் அதாரிட்டி”-யிடம் இருக்கிறது. ஆகவே, சர்க்காரிடத்தில் எத்தனை மனுக்கள் வந்தன என்ற விவரம் இல்லை.

Strike by taxi drivers

* 180-C Q.—SRI A. A. RASHEED : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state what steps the Government propose to take to stop frequent strikes by the taxi drivers?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There are no proposals before Government in this regard.

SRI A. A. RASHEED : May I know whether more Government buses were put on the road during the taxi strike in the City?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes, Sir.

[13th August 1960]

Introduction of Tamil medium in Colleges

* 180-D Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) கல்லூரிகளிலே தமிழில் பாட போதனை நடத்தவிருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு குறுகிய கால பயிற்சி வகுப்பு ஒன்று கோயம்புத்தூரிலிருக்கும் சர்க்கார் கலைக் கல்லூரியில் நடைபெற்றதா?

(ஆ) அப்படியாயின், எத்தனை ஆசிரியர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது?

(இ) எந்த விதமான பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) to (c) கல்லூரிகளில் தமிழிலே பல்வேறு பாடங்களை கற்பிப்பது சம்பந்தமாக 45 ஆசிரியர்களுக்கு தமிழிலே கற்பிக்கும் புதுமுகப் பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டது. இது சம்பந்தமாக திட்டத்தின் நகல்^a சபைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

SRI P. G. MANICKAM : மேற்கண்ட ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டபோது கல்லூரித் தமிழ்க் குழு வெளியிட்ட அகராதியின் வார்த்தைகள் திருத்தப்பட்டனவா? அப்படித் திருத்தப்பட்ட வார்த்தைகள் அந்த அகராதியில் இருந்து நீக்கப்பட்டு விட்டனவா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தப் பதங்கள் எல்லாம் அப்போது ஆராயப்பட்டனவா என்ற விவரம் இல்லை.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இந்த ஆசிரியர்கள் யாரிடத்தில் எவ்வாறு பயிற்சி பெற்றனர்? இவர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்க புஸ்தகங்கள் தமிழிலே தயாரிக்கப்பட்டனவா? அப்படியில்லையாயின் கைக் குறிப்புகளாவது தமிழிலே கொடுக்கப்பட்டனவா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மாணவர்களுக்கான புஸ்தகங்கள் எல்லாம் அச்சாகி விட்டன. இந்தத் திட்டமானது தமிழிலே சொல்லிக் கொடுப்பதற்குப் பயிற்சி பெறவந்ததாக புஸ்தகம் இல்லாவிட்டாலும் விஷயத்தைத் தெரிந்திருந்தால் தமிழிலே சொல்ல முடியுமா என்பதைப் பொறுத்துத்தான் அங்கு கவனித்து பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டது. வெகுசுலபமாகத் தமிழிலே சொல்லிக் கொடுக்க முடியும் என்ற உற்சாகத்தை அவர்கள் அடைந்திருக்கிறார்கள். இந்த அறிக்கையில் 11-வது பக்கத்தைப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதிலே, முக்கியமாக, ஆங்கிலத்தினுடைய தரம் கெட்டுப் போகாமல் இருக்க என்னென்ன வழிவகைகள் செய்யவேண்டுமென்பதை பற்றியும் குறிப்பாகக் கவனிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI P. G. MANICKAM : எந்தெந்தப் பாடப் புஸ்தகங்கள் இப்போது தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எந்தெந்த பாடங்கள் தமிழிலே கற்பிக்கப்பட வேண்டுமோ அதையெல்லாம் தமிழிலே மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

[13th August 1960]

SRI K. VINAYAKAM: Sir, since the introduction of the regional language in the B.A. standard in the Arts College, Coimbatore, special tact and capacity are required to handle the subjects in the regional language for which the lecturers are qualified as was stated by the Hon. Minister. Is there any proposal to give remuneration according to their qualifications, i.e., their unusual capacity when compared to the status of the lecturers, who are handling the subjects in English language?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No unusual capacity is required. With their natural capacity they are able to express in their own mother-tongue.

MR. SPEAKER: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—INCORRECT REPORT OF ASSEMBLY PROCEEDINGS IN THE PRESS

SRI M. KALYANASUNDARAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நேற்றையதினம் கனம் அங்கத்தினர் திரு. சின்னசுந்தர அவர்கள் ஒரு உரிமைப் பிரச்சினையை இங்கு கொண்டுவந்திருப்பதாகத் தாங்கள் அறிவித்தது ஞாபகம் இருக்கும். அது சம்பந்தமாக வெளியிட்டிருக்கும் செய்தியில் 'இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்' என்ற ஆங்கிலப் பத்திரிகை கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிட்டிருக்கிறது:

"The Speaker said that Sri M. Kalyanasundaram (Communist) had raised a similar privilege issue over Mr. Adityan's arrest which he (Speaker) had stated would be taken up on August 18."

இது சம்பந்தமாக நிலைமையைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER: வேண்டியதில்லை.

SRI M. KALYANASUNDARAM: அதைப்பற்றி உரிமைப் பிரச்சினை எதுவும் கொண்டுவரவில்லை. தங்களிடத்தில் கேட்கவும் இல்லை. இந்த 'ஆதித்தன் அவர்கள் அரெஸ்ட்' சம்பந்தமாக, அவர் கொண்டிருக்கும் குறிக்கோள் சம்பந்தமாக, அவர் மேற்கொண்டிருக்கும் இயக்கம் சம்பந்தமாக, எனக்கு எந்தவிதமான அனுதாபமும் கிடையாது. தூதருஷ்டவசமாக, என்னுடைய பெயரை அவரோடு இணைத்திருப்பதே அரசியல் குந்தகம் விளைவிக்கக் கூடியது என்பது என் அபிப்பிராயம்.

Mr. Speaker rose

SRI M. KALYANASUNDARAM: தயவு செய்து ஒரு நிமிஷம்.

MR. SPEAKER: திரும்பத் திரும்பச் சொல்லி என்ன லாபம்? அந்தப் பத்திரிகையில் அப்படி வெளியிட்டிருப்பது தவறு என்பது எனக்கு மாத்திரமல்ல, சபை பூராவுக்கும் தெரியும். பத்திரிகை ஆசிரியரைக் கூப்பிட்டு ஒரு திருத்தம் கொடுக்கச் சொல்கிறேன். 'திருத்தம் கொடுக்கமாட்டேன்' என்று சொல்லி விட்டால், பிறகு உரிமைப் பிரச்சினை எழுப்பலாம்.

13th August 1960]

III.—DISCUSSION ON THE MADRAS STATE ELECTRICITY BOARD BUDGET.

MR. SPEAKER: We shall now take up discussion on the Annual Financial Statement of the Madras State Electricity Board.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr Speaker, Sir, I rise to move that the Annual Financial Statement for 1960-61 and the Supplementary Financial Statement for 1959-60 of the Madras State Electricity Board laid on the table of this House be taken up for discussion.

Sir, I have already circulated a detailed statement giving all the activities of the Board, the present progress and our future plans; I have also circulated copies both in English and Tamil. I am sure the copies which have been circulated give sufficient information on our aims on which I request the hon. Members to express their views and suggest to the Government ways and means for effecting improvements, if any. Such suggestions will be carefully considered by the Electricity Board and others connected with it and the Departments of the Government. I also feel that I need not read all the pages in the statement as it will occupy much of the time of the House and since the copies of the statement both in English and Tamil have been circulated to the hon. Members.

SRI T. S. RAMASWAMI: Sir, the copies of the speech were circulated just now. The hon. Members had no time to go through it. I, therefore, suggest that the Hon. Minister may read the statement and it would be convenient for the hon. Members to follow.

MR. SPEAKER: That means we will take more time and this will prevent some more hon. Members' participation in the discussion.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, I request that the speech may be read on the floor of the House so that it may enable us to follow.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: This is not a Budget speech. This is only an explanatory memorandum placed before the House. However, if the hon. Members want it to be read to follow the subject, I think we need not stand in their way.

SRI K. ANBAZHAGAN: The copies of the statement were just now circulated and we are not able to go through it. If the Hon. Minister reads it, we will be able to follow the matter.

SRI M. S. SELVARAJAN: If at all the Hon. Minister wants to read, I wish that he reads it in Tamil.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, The Annual Financial Statement for 1960-61 and the Supplementary Financial Statement for 1959-60 were submitted by the Madras State Electricity Board to the Government in February 1960 after consultation with the Madras State Electricity Consultative Council. The Financial Statements which are laid on the table of this House with reference to Section 61 of the Electricity (Supply) Act, 1948, are open to

[Sri V. Ramaiah] [13th August 1960]

discussion in the House though not subject to vote. The Board will take into consideration any comments made on the Statements in this House as in previous years. . . .

SRI K. ANBAZHAGAN : On a point of order, Sir. சட்ட மன்றத்தில் பெரும்பாலான உறுப்பினர்கள் ஆங்கிலத்தில் தரப்படுகிற பேச்சைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை என்று திரும்பத் திரும்ப நாங்கள் சொல்லுகிறோம். ஆங்கிலத்தில் தரப்படுகிற பேச்சை புரிந்துகொள்ள முடியாத உறுப்பினர்கள் இருக்கும் காரணத்தால். . . .

MR. SPEAKER : கனம் அமைச்சர் ஆங்கிலத்திலோ தமிழிலோ எந்த மொழியில் விரும்பினாலும் பேசலாம் என்று விதி இருக்கிறது. அப்படியிருக்க கனம் அங்கத்தினர் எப்படி பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் கிளப்ப முடியும்?

How can it be a point of order? It may be a suggestion. The rules in this regard are clear. The Hon. Minister can address either in English or in Tamil. The Hon. Minister will now proceed.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, it has been our desire that the transfer of the administration of the former Government Electricity Department from the control of the Government to that of the Board should be as smooth and easy as possible. With this object in view, at the outset, the Board was constituted with mostly officials of the Government as part-time Members and Chairman of the Board. With effect from the 15th November 1959, a retired Chief Secretary to the Government has been appointed as the Chairman of the Board on a full-time basis. This arrangement is intended to enable the Chairman to devote his entire attention to the efficient administration of the Board. Besides the full-time Chairman, the Board at present consists of four other Members of whom two are Secretaries to the Government, the other two Members being the Chief Engineer (Electricity) and a retired Accountant-General appointed on a part-time basis. The term of office of the present Chairman and Members of the Board is due to expire on the 14th November 1960.

At the outset, I should express my deep appreciation of the keen interest evinced by the Members of the Madras State Electricity Consultative Council in the various problems confronting the Board. Their advice especially regarding the revision of tariffs had been very valuable to the Board. In view of their continued interest and the useful work done by them, their term of office has been extended up to the end of 1960.

Sir, the Annual and Supplementary Financial Statements under discussion have been prepared in the same form in which they were prepared last year. The Introductory Note to the Annual Finance Statement explains the various Statement comprising the annual Financial Statement and the provisions made

13th August 1960] [Sri V. Ramaiah]

therein. The temporary arrangement of booking the various transactions of the Board in the Government Accounts under a separate Deposit head is still being continued at the request of the Board.

The provision for capital expenditure in the Revised Estimate for 1959-60 is Rs. 2,334.56 lakhs as against the provision of Rs. 1,100 lakhs only in the Budget Estimate for 1959-60. The substantial increase in the capital expenditure in the Revised Estimate for 1959-60 is mainly attributable to the inclusion of a provision of Rs. 934 lakhs towards the cost of materials received up to the 31st March 1960, under the Canadian aid to the Kundah Project under the Colombo Plan and also to the actual requirements of works under execution. Hence, the difference between the provision for capital expenditure in the Budget Estimate for 1959-60 and the provision in the Revised Estimate for 1959-60, viz., Rs. 1,234.557 lakhs has been included in the Supplementary Financial Statement for 1959-60.

Following the ceiling fixed by the planning Commission, a provision of Rs. 1,199.34 lakhs has been made for capital expenditure in the Annual Financial Statement for 1960-61. This capital programme of Rs. 1,199.34 lakhs is proposed to be met from (i) a loan of Rs. 566 lakhs by the State Government, (ii) Rs. 223 lakhs from the Reserve Funds of the Board and (iii) the balance from the other deposits of the Board and other resources.

On the revenue side, the revenue expenses in the Revised Estimate for 1959-60 are estimated at Rs. 1,277.63 lakhs as against the provision of Rs. 1,379.69 lakhs in the Budget Estimate for 1959-60. This apparent reduction is due to treating the value of energy sold to the other systems as deduction under the operation and maintenance expenses of the system concerned. The gross revenue in the Revised Estimate for 1959-60 is estimated at Rs. 1,277.74 lakhs. After meeting the revenue expenses, a small net revenue surplus of Rs. 11,000 is anticipated during 1959-60.

The gross revenue anticipated during 1960-61 is however Rs. 1,421.39 lakhs as against the corresponding figure of Rs. 1,277.74 lakhs in the Revised Estimate for 1959-60, recording an increase of Rs. 143.95 lakhs. The anticipated increase in revenue is mainly attributable to further expansion in the supply of power consequent on the commissioning of the Kundah Hydro-Electric Scheme and to the revision of tariffs given effect to on and from 1st October 1959. The estimated revenue expenses during 1960-61, comes to Rs. 1,421.42 lakhs as against the corresponding figure of Rs. 1,277.63 lakhs in the Revised Estimate for 1959-60. The anticipated increase in the revenue expenditure during 1960-61 is due to the expansion in the activities of the Board, the increase in the contributions to the Reserve and Sinking Funds and the increase in the amount of interest payable to the State Government. After meeting the revenue expenses, a small net revenue surplus of Rs. 27,000 is anticipated during 1960-61.

Sir, as we are now in the final year of the Second Five-Year Plan, it is but appropriate that I should briefly outline the progress

[Sri V. Ramaiah] [13th August 1960]

that has been made in regard to the implementation of power schemes included in the Second Five-Year Plan. The impressive progress that has been made in this State in the field of power development can be gauged from the following statement, which gives in one view the achievements in regard to development of electricity in Madras State under the First Five-Year Plan and during the first four years of the Second Plan :—

	Achievements before the First Plan.	Achievements at the end of First Plan.	Achievements at the end of the first four years of the Second Plan.
1 Installed capacity.	156,000 K.W.	256,700 K.W.	411,700 K.W.
2 Villages and ham- lets electrified.	1,613	3,321	8,990
3 Agricultural pump- sets connected.	14,373	32,440	97,416
4. H.T. lines erected.	4,355 miles.	7,343 miles	13,543 miles.

The Second Plan envisages an addition of 315,000 K.W. installed capacity to the Madras Grid which had an installed capacity of 256,700 K.W. only at the end of the First Five-Year Plan. As against the target of 315,000 K.W. additional installed capacity, an installed capacity of 175,000 K.W. comprising the Madras Plant Extensions, III Stage (30,000 K.W.), the Periyar Hydro-Electric Scheme (105,000 K.W.) and Kundah Power House No. I (40,000 K.W.) have already been added to the Grid. The balance of 140,000 K.W. comprising four generating units of 35,000 K.W. each in Kundah Power House No. II will be commissioned before the end of the current year 1960-61.

The Periyar Hydro-Electric Scheme which is one of our major Generation Schemes under the Second Plan was completed in a record time of three and a half years and the entire installed capacity of 105,000 K.W. at the Periyar Station was commissioned in May 1959. The benefits of full supply from this Scheme to the Grid is being realized during the current year.

As regards our biggest scheme, viz., the Kundah Hydro-Electric Scheme, two generating units of 20,000 K.W. each have been commissioned in Power House No. I and the power generated at this power house is now fed into the Grid. Power House No. II of the Kundah Project consisting of four units of 35,000 K.W. each is expected to be commissioned into operation one by one from October, 1960 and all the four units are expected to be in operation before the end of the Current year. The Kundah Project I and II Stages, which are being implemented under the Second Plan, in a difficult terrain involve very difficult engineering problems especially tunnelling. That our engineers have been able to plan out such a huge and complicated Scheme and execute them with utmost expedition under trying climatic conditions speaks well not only of their engineering knowledge, skill and organizing ability but also of their devotion to duty. The successful implementation of the Scheme is also not in a small measure due to the generous gesture

13th August 1960] [Sri V. Ramaiah]

of the Government of Canada. Originally the Government of Canada offered aid to the tune of 20 million dollars under the Colombo Plan by way of machinery, equipment and materials required for the Kundah Project. Subsequently, the increased the aid to 25 million dollars with a view to supply the materials and equipment required for the 230 K.V. line to convey the power generated at Kundah to the Madras Grid. The supply of equipment and materials under the Canadian aid has always been ahead of schedule. Besides the aid in materials, Canadian Supervising Engineers, Welders and Technicians were also deputed to Kundah Project and in addition to their highly skilled work in the execution of the Project, their co-operation with our engineers and the way in which they trained our workmen can never be forgotten. I would, therefore, once again express my deep gratitude to the Government of Canada and their engineers and technicians for all the help rendered by them in the execution of the Kundah Project. In January 1960, at my invitation, the Ministers in charge of Electricity in other States visited the Kundah Project. They were all praise for the way in which the Kundah Project has been executed and were also deeply struck by the way various small streams in the Kundah Basin are being harnessed for power development, the long and difficult tunnelling works, etc. The Union Deputy Minister for Irrigation and Power and the Chairman, Central Water and Power Commission, were also very much impressed with the execution of the Project. This State can, therefore, be legitimately proud of the achievement in executing the Kundah Project. The job we have undertaken in Kundah is by no means over by the execution of the I and II Stages of the Kundah Project under the Second Plan. The ultimate phase of the Kundah Project, viz., the Kundah III Stage Extension Scheme envisages the further development of power potential of the streams in the Kundah Basin, to the extent of 240,000 K.W. at an estimated cost of about Rs. 23 crores. The Government are anxious that this scheme should be implemented under the Third Plan so that the entire organization, trained labour force of over 12,000 and machinery now engaged on the execution of the I and II Stages of the Kundah Project can with advantage be diverted to the execution of the III Stage Extension of the Scheme. Let us hope that the Canadian Assistance will also be extended to the III Stage of the Kundah Hydro-Electric Scheme.

Apart from the three generation schemes already mentioned by me, another scheme designed to augment power generation in the Second Plan is the Sandynallah Reservoir Scheme. The Scheme envisages the diversion of waters of the Sandynallah River in the Nilgiris to the Pykara Basin through a flume channel by construction of a dam across the Sandynallah River. The Scheme will enable additional generation of power to the tune of 54 million units at the existing Pykara and Moyar Power Stations. The execution of the scheme is under progress according to schedule.

The power programme under the Second Plan originally envisaged a total outlay of Rs. 60.63 crores. This outlay was

[Sri V. Ramaiah] [13th August 1960]

subsequently pruned down to Rs. 53.25 crores by the Planning Commission. While the allotment for power schemes was cut down, the targets originally proposed was not, however, reduced as it was thought that additional funds could be found out for implementation of power schemes. Thanks to the Candian aid to the Kundah Project and the additional funds that could be diverted from other heads of development, it is now expected that the capital outlay on power schemes during the Second Plan period will be of the order of Rs. 77.04 crores, of which Rs. 64.96 crores have already been spent even during the first four years of the Second Plan. This is indeed a record for any sphere of development activity in the State. This would not have been possible but for the helpful and sympathetic attitude of the Government of India and the Planning Commission.

An unique feature of Power development in Madras State is the formation of an integrated Grid extending into almost all the districts and rural areas. All the Hydro and Thermal Stations are inter-connected in the Grid. This unified Grid enables judicious operation of the various power stations depending upon the water storages in the hydel reservoirs. On account of this Grid, we have been able to operate the various power stations without standby generating units. An important development in our Grid under the Second Plan is the introduction of 230 K.V. line for the first time from Kundah to Madras for a distance of about 300 miles for conveying the power generated at Kundah to the Grid. In future, our main transmission net work will be mostly based on the high voltage of 230 K.V. The present State Grid is proposed to be inter-connected with the Grids of our neighbouring States. To achieve this object, the Power Development Committee of the Southern Zonal Council has proposed the formation of an Inter-State Grid for the Southern States in which the Grids of Madras, Andhra Pradesh, Mysore and Kerala will be inter-connected by means of 230 K. V. lines. According to this proposal, Madras Grid will be inter-connected with the neighbouring States by means of the following Inter-State Transmission lines :—

(i) Kerala-Madras inter connection.	Peermedu-Madurai 230 K.V. double-circuit line.
(ii) Mysore-Madras inter-connection.	Bangalore-Singarapet 230 K.V. double-circuit line.
(iii) Andhra Pradesh-Madras inter-connection.	Cuddapah-Madras 230 K.V. double-circuit line.

A provision of Rs. 5.18 crores has been proposed in the Third Five-Year Plan for the construction of these lines. The formation of the Inter-State Grid for the Southern States will be advantageous in that the surplus power available in one State can be utilized in other States where there is a demand. Let us hope that in course of time, there will be a National Grid overlooking all boundaries.

As regards erection of H.T. lines, the target of 6,172 miles set under the Second Plan has been exceeded even during the first

13th August 1960] [Sri V. Ramaiah]

four years as 6,200 miles H.T. lines have been erected as on the 31st March 1960. It is anticipated that at the end of the Second Plan 7,200 miles of H.T. lines would have been erected as against the target of 6,172 miles only. As against the target of erection of 8,000 miles of L.T. lines set under the Second Plan, over 11,000 miles of L.T. lines have been erected even during the first four years of the Second Plan.

In the field of rural electrification, Madras continues to maintain its impressive lead over other States in India. The target of electrification of 5,000 villages, hamlets and towns fixed under the Second Plan has been exceeded even during the first four years of the Second Plan with the electrification of 5,198 villages, hamlets and towns. This figure is further expected to be enhanced to 6,500 at the end of the Second Plan. To the All-India target of electrification of 14,662 villages during the entire Second Plan period, the contribution of Madras State will, therefore, be a major one. As on the 1st July 1960, 9,449 towns, villages and hamlets have been electrified in this State and this figure is expected to exceed 10,000 at the end of the Second Plan period. In regard to extension of supply of power to agricultural pumpsets, 64,976 pumpsets have been connected up during the first four years of the Second Plan as against the target of connecting up of 75,000 pumpsets and this target is expected to be exceeded at the end of the Second Plan period as by then 80,000 pumpsets are expected to be connected up. As on the 1st July 1960, 101,134 agricultural pumpsets are working on electricity in this State. I leave it to the Honourable Members to gauge the tremendous fillip that food production has received on account of our policy of intensive rural electrification.

The Board continues to afford priority for electrification schemes in the National Extension Service and Community Development areas. The Hon'ble Members are already aware that the Government are subsidising the Scheme for electrification of Harijan Colonies, wherever they are not remunerative. According to the Revised Estimate for 1959-60, the subsidy for the purpose comes to Rs. 1,87,800. In the Budget Estimate for 1960-61, a subsidy of Rs. 1.50 lakhs is proposed to be given by the Government to the Board for electrification of Harijan Colonies.

It is a well known fact that the agricultural consumers are already enjoying various concessions as compared to other classes of consumers. Prior to June 1958, unconnected minimum charges were collected on the basis of the special guarantee rates. The rates of unconnected minimum charges were subsequently reduced to tariff minimum. The agricultural consumers who could prove that pumpsets were not available or that there was delay in obtaining loans from Co-operative Societies or other agencies in spite of the reasonable steps taken by them, were exempted from the levy of unconnected minimum charges. The Board has recently reviewed the entire question and has decided to waive the recovery of arrears of unconnected minimum charges up to 30th September 1959 amounting to about Rs. 87 lakhs subject to the condition that in cases where the spur lines, etc., have been laid, the erection and

[Sri V. Ramaiah] [13th August 1960]

dismantling charges, etc., should be recovered before the consumers are relieved from the obligations of the agreement. This waiver is expected to afford relief to about 10,000 persons. The Board has also decided that in cases arising with effect from 1st October 1959 and also in future cases, the levy of unconnected minimum charges should be dispensed with subject to payment of dismantling charges, etc., where the spur lines have already been laid. I hope that this gesture on the part of the Board will be appreciated by the consumers.

Even in the case of levy of special guarantee, the Government have been considering for sometime the need for giving relief to the agricultural consumers. Here the Government have to take into account the fact that the gross return of 10 per cent per annum now insisted upon by the Board in respect of the Electricity Extension Schemes is very much less than the gross return of 18.2 per cent per annum actually required to make an extension scheme really remunerative according to the present day cost of materials, labour, rate of interest, etc. It is not also proper to ask the Board, which is a commercial body, to incur any further loss. To go into this ticklish problem, the Government appointed an *Ad Hoc* Committee consisting of officials to examine the various aspects of the problem. The Committee after careful consideration has recommended that certain areas may be specified as backward areas according to generally accepted notions of economic backwardness with particular reference to the growth of electric power in the areas so that they may be given preference for the purpose of rural electrification and that the rest of the area may be treated as forward area. The Committee has further recommended that the minimum guarantee of Rs. 50 per horse power per annum at present obtained from agricultural consumers may be reduced to Rs. 45 per horse power per annum in the forward areas and to Rs. 35 per horse power per annum in backward areas. To offset any loss to the Board in the reduction of the quantum of minimum guarantee to agricultural consumers, the Committee has recommended that if after taking into account the revenue both from rural and non-rural loads, there is a loss on revenue account of the Board, there is a case for granting subsidy to the Board to be considered by the Government. In other words, the amount of subvention from the Government to the Board may be limited to the extent of loss in the revenue account of the Board or to the extent of reduction in revenue attributable to the reduction of minimum guarantee from Rs. 50 to Rs. 45 in forward areas and to Rs. 35 in backward areas, whichever is less. The Madras State Electricity Board has accepted the recommendation of the *Ad Hoc* Committee. This is under consideration of the Government. I should like to express here my deep appreciation of the good work done by the *Ad Hoc* Committee considering the complexity of the problem it had to grapple with.

In view of the enormous expansion of the rural electrification in the State, the Government are anxious that in the coming years, the best possible use should be made on a planned basis of the

[13th August 1960] [Sri V. Ramaiah]

electricity supplied to rural areas so that extension of electricity to the rural areas may contribute substantially to the improvement of rural economy. In order to ensure this, the Government consider that there should be a co-ordinated approach to this problem by the Agriculture, Industries and Co-operative Departments in helping the ryots. For the purpose, the Government has appointed an *Ad Hoc* Committee consisting of the following officials :—

(i) Development Commissioner—*Chairman*.

(ii) Secretary to Government, Finance (P. & D.) Department—*Member*.

(iii) Director of Industries and Commerce—*Member*.

(iv) Director of Agriculture—*Member*.

(v) Registrar of Co-operative Societies—*Member*.

The Committee has been asked to conduct a survey to secure the following information and to make recommendations to the Government on the basis of the results of the survey :—

(i) The existing pattern of distribution of electric power in different districts and different parts of districts.

(ii) The existing pattern of agricultural, industrial and household uses of electric power in different districts and different parts of districts.

(iii) The servicing facilities and credit facilities to be provided and the difficulties, if any, to be removed in order to secure—

(a) the optimum productive use of power;

(b) the encouragement of the growth of small scale and cottage industries; and

(c) the extension of the use of power by the poorer classes of villagers.

From what it has surveyed so far, I understand that the Committee already feels generally that there is a vast scope for all-round progress in the rural economy by utilizing electrical energy. The Committee's report is expected shortly.

Sir, the Government are aware that the agricultural consumers have to put up with the existing grouping restrictions according to which they get supply for six hours during day time and for eight hours during night time. In majority of cases, the supply given should be adequate considering the availability of water normally in the wells. These grouping restrictions cannot be helped considering the facts that the agricultural load forms about one-fourth of the entire load on the Grid and that in spite of additional installed capacity commissioned during the Second Plan period, the demand for power in our State is far outstripping the availability of supply. That we have been able to manage the past two summers without any power cut in itself is due to the judicious operation of the various power houses and the additional installed capacity brought into operation under the Second Plan. However, as an experimental measure, the grouping restrictions for

[Sri V. Ramaiah] [13th August 1960]

agricultural pumpsets in Ramanathapuram district have been removed. On the results of this pilot scheme, the entire question will be carefully examined and decision taken.

The policy of intensive rural electrification pursued by us does not in any way mean that the industrial development of the State is being neglected. During the first four years, industrial loads of about 160,000 K.W. have been connected to the Grid. Forty-six textile mills, Tube Products, Limited, Ashok Leylands, Wheel and Rim Factory, Synthetic Gem Factory at Mettupalayam, Sugar mills, fertilizers, Soda Ash Plant at Arumuganeri, Carbide Plant at Tudiyalur, Dunlop Tyre Factory, Transformer Factories, and additional cement loads are among the many major industrial consumers to whom supply has been extended during the first four years of the Second Plan period. Another significant feature during the period is the extension of supply of power given to the industrial estates established at the various centres and to the various small-scale industries in the State.

The tariffs for supply of electrical energy were at the pre-war level for a long time, although to meet the increased cost of generation and distribution surcharges were levied from time to time. With effect from the 1st October 1959, the Board has introduced revised tariffs in respect of supply given by it. The revised tariffs are simple and rational. In the place of different tariffs for hydro and thermal areas, the revised tariffs have been made applicable uniformly throughout the State. The surcharges levied have been abolished. Only the fuel surcharge varying with the cost of coal is at present in force in respect of H.I. consumers in the Madras Thermal area. The revised tariffs more or less conform to the standard rates proposed by the Central Water and Power Commission for adoption by all the States.

Under the revised tariffs introduced by the Board with effect from 1st October 1959 in respect of metered supply for street lighting, the installation of street light fixture, etc., and lamp renewals will be provided by the Board and the local body concerned will have to guarantee a minimum consumption of 2,000 units per month. The insistence on a monthly minimum consumption of 2,000 units has affected the small panchayats as they are not able to keep the expenditure on street lighting within the limit of 15 per cent of their revenues fixed by the Inspector of Local Boards. In order to give relief to these small panchayats, the Board has since decided to reduce the minimum consumption for public lighting on metered basis from 2,000 units to 1,000 units per month.

Prior to independence 25 companies and 27 local authority undertakings were distributing power in the present area of the Madras State. In 1947, the undertaking of the Madras Electric Supply Corporation, a self-generating company licensee operating in Madras City, was taken over by the Government under the Indian Electricity Act, 1910. Subsequently under the provisions of the Madras Electricity Supply Undertakings (Acquisition) Act,

13th August 1960] [Sri V. Ramaiah]

and negotiated terms, 16 company and 22 local authority undertakings were acquired by the Government. At present only eight companies and five local authority undertakings are operating in this State. Despite their best of intentions, the licensees' undertakings are not able to develop their rural areas adequately although some licensees have made earnest efforts. Some of the licensees' areas are lagging behind in the matter of rural electrification as compared to the adjoining areas served by the Board. To enable the licensees to take up rural electrification schemes, the Government have decided to advance a loan of Rs. 25 lakhs during 1960-61 to the Board in order to enable the Board to sanction loans to the licensees for specific rural electrification schemes in their areas. The Annual Financial Statement of the Board for 1960-61 provides for this. Applications have been received by the Board from licensees for loans for a large number of rural electrification schemes. The question of allocating the sum of Rs. 25 lakhs to the various licensees, is at present under consideration. Besides, proposals to extend supply of electricity to certain areas such as the Udayarpalayam and portions of the Perambalur and Musiri taluks of the Tiruchirappalli district, where the licensees have consented to permit the Board to extend supply are under consideration of the Board. Apart from this it has now been found legally possible to empower the Board to extend supply to the under-developed areas where the licensees are unable to meet the public demand for extension of supply of power. This is also at present under active consideration.

During the Second Plan period, the investigations of the following Hydro-Electric Schemes have been completed:—

- (i) Mettur Tunnel Power House Scheme.
- (ii) Periyar II Stage Extension Scheme.
- (iii) Kundah III Stage Extension Scheme.
- (iv) Palar-Porandalar Hydro-Electric Scheme.
- (v) Kumbhar-Amaravathy Hydro-Electric Scheme.

The investigations of the Anamalai Hydro-Electric Scheme (i.e., Parambikulam Hydro-Electric Scheme) and the Kodayar Hydro-Electric Scheme are under progress.

As most of the generating stations in the Madras Grid are hydro stations and generation in some of these stations are restricted during the summer months consequent on the closure of irrigation reservoirs, the effective firm capacity of the Madras Grid is much less than the actual installed capacity. As against the total installed capacity of 571,700 K.W. anticipated at the end of the Second Plan, the firm capacity will be only 346,000 K.W. This means that the dependable power in summer will be only about 60 per cent of the installed capacity. One obvious way of overcoming this seasonal imbalance is to install more thermal generators to supply firm power. Here we come up against the problem of cost as thermal power is more costly particularly in view of the high cost of coal which has to be imported from long distances. This problem will, to some extent, be mitigated by the

[Sri V. Ramaiah]

[13th August 1960]

thermal power to the extent of 159,000 K.W. to be made available during 1962-63 from the Neyveli Thermal Station from out of the installed capacity of 250,000 K.W. contemplated at that station during the Second Plan period. At the instance of the State Government, the Government of India have since proposed to expand the Neyveli Thermal Station by the addition of a further installed capacity of 150,000 K.W. during the Third Plan period. At the end of Second Plan the total installed capacity of the Grid will be 571,000 K.W. Of this, the thermal content will be only 112,000 K.W. The dependable or firm power of the Madras Grid will, therefore, be far less than the installed capacity. The only solution to overcome the situation, apart from the expansion of the installed capacity of the Neyveli Thermal Station already referred to by me, is to set up an Atomic Power Station in Madras State. We have already made out a good case to the Government of India in the Atomic Energy Department and they are fully seized of the matter. We earnestly hope that the Planning Commission and the Government of India will agree to set up an Atomic Power Station in Madras State during the Third Plan period. I should like to mention here about the visit of the Minister for Industries and myself to the Atomic Energy Establishment at Trombay, Bombay, at the invitation of the Government of India. Under the inspiring guidance of our eminent Nuclear Scientist, Dr. Bhabha, important research work in the nuclear field is being done there. The enthusiasm of our engineers and scientists who are being trained there is phenomenal. Let us hope that our country will soon be one of the leading countries of the world in the use of Atomic Energy for peaceful purposes.

The draft proposals for Power Schemes under the Third Five-Year Plan in Madras State envisages a total capital outlay of about Rs. 118 crores. The additional installed capacity envisaged under the State Plan is 470,000 K.W. The Planning Commission has already approved one of the schemes proposed for inclusion in the Third Five-Year Plan, viz., the Mettur Tunnel Power House Scheme and has permitted the execution of the preliminary works on the scheme during the current year itself. The execution of the scheme will be formally inaugurated on the 30th of this month by our Chief Minister. During the Third Plan period, it is proposed to extend supply of electricity to 8,000 villages and connect up 75,000 additional agricultural pumpsets. The proposals for power development during the Third Five-Year Plan take into account the anticipated natural growth of demand in the various systems and the likely industrial expansion based on the licences already issued and those proposed in the Techno-Economic Survey Report of the National Council of Applied Economic Research.

On the establishment side, I should like to acknowledge the hard work done by more than 12,000 workers employed on the Kundah Project and about 6,000 workers employed on the Periyar

10-00
a.m.

[13th August 1960]

[Sri V. Ramaiah]

Project. These workers drawn from the various rural parts of the State have become skilled workers during the execution of these two major projects. They can now be relied on with confidence to take up and complete our projects proposed under the Third Plan. Our young engineers who joined service as Junior Engineers and Assistant Engineers have acquired very valuable experience in the execution of these projects under the able guidance of our senior engineers and they are an asset to our State in the implementation of our schemes in the Third Plan. The Board has been reviewing from time to time the problems of its workers and has been granting such reliefs as have been possible. With a view to look after their problems, the Board has since decided to appoint a Labour Relations Officer. The Board is also at present considering the revision of pay structure of its officers and other employees in the light of the recommendations of the Madras Pay Commission.

I thank you, Mr. Speaker and the hon. Members for having given me a patient hearing.

MR. SPEAKER : இந்த நிதி நிலை அறிக்கை மீது இரண்டு நாள் விவாதம் செய்யவேண்டுமென்று முதலில் தீர்மானித்திருந்தோம். ஆனால் கனம் அங்கத்தினர்கள் “ரென்ட் கண்ட்ரோல்” மசோதாவின் மீது விவாதிக்க ஒரு நாள் கூட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டதன் பேரில் இந்த நிதி நிலை அறிக்கை விவாதத் திற்கு இரண்டு நாட்கள் வேண்டியதில்லை, ஒரு நாள் போதும் என்று சொன்னார்கள். இதுபற்றி Leaders of the House-டைய அபிப்பிராயம் என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இன்று பூராவும் விவாதத்தை நடத்திவிடுவோம். 16-ம் தேதி காலை மந்திரி அவர்கள் பதில் அளிக்கட்டும். இன்று இந்த நிதி நிலை அறிக்கைபற்றி பேச இருக்கின்றவர்களின் எண்ணிக்கையைப் பார்த்தால் இன்று பூராகூட விவாதம் நடக்குமா என்பது சந்தேகம்.

SRI A. GOVINDASAMY : இந்தப் பிரச்சினையை நாம் குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு முன்னால் எடுத்துக்கொண்டதால், “இரண்டு நாள் விவாதம்தான் நடக்குமே, நாளைக்குப் பேசலாம்” என்று சில அங்கத்தினர்கள் வராமல் இருக்கக் கூடும். அப்படி இன்று வராத அங்கத்தினர்களுக்கு 16-ந் தேதி சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டும்.

SRI P. S. CHINNADURAI : பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டி இரண்டுநாள் இதுபற்றி விவாதம் செய்யவேண்டுமென்று முடிவு செய்திருக்கிறது. இன்று ஒரு நாளும், மீண்டும் 17-ந் தேதி ஒரு நாளும் என்று முன்பு ஏற்படுத்தப்பட்டது தான் சரி. இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் பேச எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படவேண்டும் என்பது தான் அபிப்பிராயம்.

[13th August 1960]

MR. SPEAKER : பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியின் முடிவை இந்தச் சபை எந்தச் சமயத்திலும் மாற்றலாம். இப்போது என்னிடம் பேசப் பெயர் கொடுத்திருப்பவர்களின் எண்ணிக்கையிலிருந்து இன்று பூராவும் கூட விவாதம் நடக்காது என்று தோன்றுகிறது. எனவே இன்று விவாதம் நடக்கட்டும். செவ்வாய்க்கிழமை காலை மந்திரி அவர்கள் பேசலாம்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : பெயர் கொடுக்கவில்லை என்பதினால் பேசுவதற்கு அங்கத்தினர்கள் இல்லை என்று அல்ல. நான் இருக்கிறேன். இன்னும் வேறு பலர் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் வேண்டுமானால் பேசி முடித்துவிட்டும். எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும், மந்திரி அவர்களும் செவ்வாய்க்கிழமை அன்று பேசப்படும்.

MR. SPEAKER : திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் பெயரும் இங்கிருக்கிறது. திரு. கோவிந்தசாமி பெயரும் இங்கே இருக்கிறது. இரண்டுபேரும் கவலைப்படவேண்டாம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் இங்கே இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு வராதவர்களுக்கு நாளைக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் அளிக்கவேண்டுமென்ற விதிகள் கிடையாது. ஆகவே இன்று விவாதத்தை முடித்து விடலாம், எல்லோரும் பொதுவாக ஒப்புக்கொள்கிறபடி. செவ்வாய்க்கிழமை அன்று காலை மந்திரி அவர்கள் பதிலளிப்பார்கள். முதலில் திரு. அண்ணாமலை அவர்கள் பேசுவார்கள்.

SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, சபை முன்பாக மின்சார இலாகா வரவு-செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்திருக்கும் அமைச்சர் அவர்களை, அது குறித்து உண்மையிலேயே நான் பாராட்டுவதற்கில்லை. (சிரிப்பு) நான் சொல்கின்றபோதெல்லாம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சிரிப்பார்கள். ஆனால் நான் சொல்கிற காரணங்களை உணர்ந்த பிறகு அவை நல்ல காரணங்கள்தான் என்று நல்ல முறையில் ஏற்றுக் கொள்வார்கள். இதை ஏன் இங்கே குறிப்பிடுகிறேன்? மின்சார இலாகா கொடுத்திருக்கிற அறிக்கையின்படி பிற மேற்குநாடுகளுக்கும், நமக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. பிற நாடுகளில் ஒரு தனி நபர் உபயோகிக்கக்கூடிய மின்சாரம் இரண்டாயிரம் யூனிட் முதல் நாலாயிரம் யூனிட் வரையில் இருக்கிறது. ஆனால் நம் மாகாணத்திலே ஒரு நபருக்கு 36 யூனிட் தான். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 60 யூனிட் வரையில் உபயோகப்படுத்தலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதுபோல் மின்சார உற்பத்தியில் நமது துணைக் கண்டத்தைப் பார்த்தால் மூன்றாவதாக இருக்கிறது. முதலில் பம்பாய் மாகாணம் இருக்கிறது. அதற்கடுத்தபடியாக வங்காளம். மூன்றாவதாகத் தான் சென்னை மாகாணம் மின்சார உற்பத்தியில் நிற்கிறது. விவசாயிகளுக்கு அதிகமாக மின்சாரம் சப்ளை செய்யவேண்டிய நிலைமையில் நாமோ இன்னும் அதிகமாக மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

[13th August 1960] [Sri S. M. Annamalai]

அதற்கு அடுத்தபடி 1957-ம் ஆண்டின் அறிக்கையின்படி விபத்துக்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அதுவும் பாமர மக்கள் செத்திருக்கிறார்கள். அந்த விபத்துக்களைக் குறைப்பதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்பதுகூட விளக்கமாகச் சொல்லப்படவில்லை. அப்படி விபத்துக்குள்ளானவர்களுக்கு என்ன நஷ்டஈடு கொடுக்கப்பட்டது என்றும் சொல்லப்படவில்லை. குறிப்பாக அந்த இலாகாவிலேயே வேலை செய்தவர்களுக்கு என்ன கொடுக்கப்பட்டது என்பது கூடத் தெரிவிக்கப்படவில்லை. இலாகாவில் வேலை செய்தவர்கள் உயிரிழக்கும் படியான விபத்துக்கு உள்ளானதைவிட பாமர மக்கள் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்க வேண்டும்.

(Srimathi P. K. R. Lakshmikantham in Chair.)

இலாகா சிப்பந்திகளுக்கு ஏற்பட்ட விபத்துக்கள் 72. இலாகா சம்பந்தம் இல்லாதவர்களிடையே ஏற்பட்ட விபத்துக்கள் 24. ஆக மொத்தம் 96. உயிருக்கு ஆபத்தான விபத்துக்களில் சிக்கியவர்களில் இலாகாவைச் சேர்ந்தவர்கள் 14. “கன்ஸியூமர்ஸ் பீர் மிஸிஸில்” ஏற்பட்ட விபத்துக்கள் 30 என்று இப்படி இருக்கிறது. மொத்தம் fatal, non-fatal ஆகிய இரண்டுமாக சேர்ந்து 314 இதில் non-fatal மட்டும் 218 இப்படிப் பாமரமக்கள் மேலும் மேலும் அடிக்கடி சாகக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இதைப் போக்க மின்சார போர்ட்டோ அல்லது சர்க்காரோ நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்களா? ஒன்றும் தெரியாத பாமரமக்கள் மூன்று பேர்கள் என்னுடைய தொகுதிக்குப் பக்கத்தில் விடியற் காலையில் ஏர் உழுதுக்கொண்டிருந்தார்கள். இரவு அதிக மழை பெய்ததால் மின்சாரக்கம்பி அறுந்து கீழே விழுந்துவிட்டது. அதன் காரணமாக ஏர் கட்டும்போது திடீரென்று மூன்று பேர்கள் அந்த இடத்தில் இறந்தார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு சர்க்கார் என்ன நஷ்டஈடு கொடுத்தார்கள். அப்படி மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்தும்போது ஏன் அபாயம் இருக்கிறது. அப்படி ஏற்பட்டால் அந்த இடத்திலிருந்து மக்கள் எப்படி தப்புவது. அதற்குரிய precaution என்ன? மின்சார போர்ட் அறிக்கையில் இதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆகையால் எப்படியும் இப்படிப்பட்ட விபத்துக்கள் தவிர்க்கப்படவேண்டும். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் படித்த அறிக்கையில் “அன்கனக்டட் மினிமம் சார்ஜஸ்” இல்லை என்று சொன்னார்கள். 1958-ம் ஆண்டுக்கு முன்புதான் “அன்கனக்டட் மினிமம் சார்ஜஸ்” வசூலித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அதற்குப்பிறகு ‘டாரிப் சார்ஜ்’ வசூலித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ‘அன்கனக்டட் மினிமம் சார்ஜ்’ எடுத்துவிட்டோம் என்று பெருமை கொள்ளலாம். ஒரு குதிரை வேகத்திற்கு ரூ. 6-க்குப்பதில் 15 ரூபாய் என்று உயர்த்திவிட்டு, ‘அன்கனக்டட் மினிமம் சார்ஜஸ்’ எடுத்துவிட்டோம் என்று இரண்டு ஆண்டுக்குப் பின்னால் சொல்வதில் பலன் இல்லை.

[Sri S. M. Annamalai] [13th August 1960]

மினிமம் காரண்டி புதிதாக வருகிறவர்களுக்கு குறைக்கப் பட்டிருக்கின்றது என்றும், இதுவரையில் உபயோகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு இல்லை என்றும், கவர்னர் உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

'To encourage the use of power in rural areas, the Electricity Board has recently abolished the levy of 'Unconnected Minimum Chages' and may soon liberalise the rules on the 'Minimum' Guarantee' on new rural extensions'', என்று கூறப்படுகிறது. 'நியூ ரூரல் எக்ஸ்டென்ஷன்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. புதிதாக சர்வீஸ் எடுக்கக்கூடியவர்களுக்கு ஸ்பெஷல் காரண்டி குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் படித்த அறிக்கையில் பழைய ஆட்களுக்குக்கூட குறைக்கப்பட்டிருப்பதாக கூறுவார் என்று மிக மிக ஆவலாக எதிர்பார்த்தேன். கனம் அமைச்சர் அவர்களை நேரடியாகச் சந்தித்து 'கவர்னர் உரையில் புதிதாக எடுக்கிறவர்களுக்குத்தான் சலுகை தரப்பட்டு இருக்கிறதே தவிர பழைய ஆட்களுக்கு ஒன்றுமே இல்லையே' என்று சொன்னேன். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள், "வேண்டுமானால் சொல்லுங்கள்" என்று சொன்னார்கள். இதைப்பார்க்கும்போது எப்படியிருக்கிறதென்றால் பழையவர்களை விட்டுவிட்டு புதியவர்களுக்கு சலுகை காட்டுவதாகிறது. அதுவும் பாக்வார்ட் ஏரியா, பார்வார்ட் ஏரியா என்று சொல்லுகிறார்கள். பார்வார்ட் ஏரியா, பாக்வார்ட் ஏரியா என்று யார் நிர்ணயிப்பது முன்னுக்கு வந்த பிரதேசத்தில் 45 ரூபாய், பாக்வார்ட் ஏரியாவுக்கு 35 ரூபாய் ஒரு குதிரை வேகத்திற்கு என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது பெரிய பிரமாதம் அல்ல. பார்வார்ட் ஏரியா, பாக்வார்ட் ஏரியா என்று பிரித்து அதே சமயத்தில் டாரிப் சார்ஜை அதிகமாக்கிவிட்டு அதிகப் பணத்தைக் கேட்டு வாங்கிக்கொண்டு, அதே சமயத்தில் குறைத்துவிட்டோம் என்று ரூ. 5 ஆக இருந்த ஒரு இடத்தில் குறைத்து ரூ. 15 ஆக இன்னொரு இடத்தில் உயர்த்தி மின்சார போர்ட் மூலமாக எவ்வளவு ரூபாய் குறைத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லி சர்ச்சார்களை உள்ளபடி 6½ நையா பைசாவாக இருந்ததை 7 நையா பைசாவாக உயர்த்திவிட்டு, இந்த ½ நையா பைசாவை கணக்கிட்டுப்பார்த்தால் ஏறக்குறைய 1 கோடி அல்லது 1½ கோடி ரூபாய் இப்படி சர்க்காருக்கு வருமானம் வருகிறது. இந்த நிலைமையில் உண்மையிலேயே அமைச்சரைப்பாராட்ட முடியாது. இதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

1958-59-ஆம் ஆண்டு அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது பரம்பிக் குளம் திட்டத்தின் மூலமாக ஒரு லட்சத்தி ஐம்பதாயிரம் கிலோ வாட்ஸ் உற்பத்தி செய்யக்கூடும் என்று சொல்லப்படுகிறது. கவர்னர் உரையில் ஒரு லட்சம் கிலோ வாட்ஸ்தான் உற்பத்தி செய்யப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியிருக்கும் பொழுது 50 லட்சம் கிலோ வாட்ஸ் எப்படிப்போயிற்று. கோள மாநிலத்திற்கும் சென்னை மாநிலத்திற்கும் இந்த ஒப்பந்தம்

13th August 1960] [Sri S. M. Annamalai]

ஏற்பட்டால் 50 ஆயிரம் கிலோ வாட்ஸ் வேண்டுமானால் கோள மானிலம் எடுத்துக்கொள்ளட்டும் என்று சொல்லிவிட்டார்களா அல்லது குறைத்து மதிப்பிட்டார்களா அல்லது இந்த அக்ரிமெண்டு ஏற்படும்போது தகராறு ஏற்பட்டதா என்பதை இந்தச் சட்ட மன்றத்தின் முன்னால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் திட்ட வட்டமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு லட்சத்தி 50 ஆயிரம் கிலோ வாட்ஸ் பரம்பிகுளம் திட்டத்தின் மூலமாக உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று சொல்லிவிட்டு இப்பொழுது இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்து ஒரு லட்சம் கிலோ வாட்ஸ் உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று சொல்லியிருப்பது உண்மையிலேயே இது ஏதோ சென்னை மானிலத்திற்கும், கோள மாநிலத்திற்கும் ஏற்பட்ட அக்ரிமெண்டில் ஏற்பட்ட கோளாறு என்று நாங்கள் சந்தேகிக்கிறோம். ஆகவே ஏன் இவ்வளவு குறைந்தது என்று தயவுசெய்து சொல்லும்படி கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ரூரல் எலெக்ட்ரிபிகேஷன் நாங்கள் மேலும் மேலும் அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறோம் என்று சொல்லுகிறோம். ஆனால் வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் 14 கோடி ரூபாய் காண்பித்து விட்டு, 618 லட்சம் ரூபாய்தான் ஒதுக்குகிறார்கள். பெரும்பாலும் கிராமப்புறங்களிலிருந்து பணம் வசூலிக்கிறார்கள். நகரப்புறங்களிலிருந்து அவ்வளவாக வசூல் செய்வதில்லை. பம்பாய், வங்காளம் முதலிய இடங்களிலெல்லாம் நகரப்புறங்களில் தொழில்கள் அதிகமாக இருப்பதுபோல் நம் மானிலத்தில் இல்லை. நம் மானிலத்தில் கிராமப்புறங்களில்தான் அதிகமாக உபயோகப் படுத்துகிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு சலுகை தருகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு, கிராமப்புறங்களுக்கு குறைவான தொகையை ஏன் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றிச் சென்ற ஆண்டும், முன் ஆண்டும் சொல்லியிருக்கிறேன். நான்கு கோடி ரூபாயிலிருந்து ஏன் ஆண்டுக்கு ஆண்டு குறைந்துக்கொண்டிருக்கவேண்டுமென்று கேட்டேன். அதற்குப் பிறகுதான் 618 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள்.

சென்னை ராஜ்யத்தில் எடுத்துக்கொண்டால் கிராமப் புறங்களில்தான் அதிகமாக இருக்கின்றன. கிராமங்கள் அதிகமாக இருக்கும் பகுதிகளுக்கு 618 லட்சம் ஒதுக்கிவிட்டு, நாங்கள் கிராமப்புறங்களுக்கு அதிகமாக மின்சாரம் கொடுக்கிறோம், அவர்கள் அதிகமாக உபயோகப்படுத்தக்கூடிய அளவிற்கு திட்டங்கள் தீட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம், நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லுவது உண்மையிலே நியாயம் அல்ல. கிராமப்புறங்களில் உள்ளவர்கள் அதிகமாக உபயோகப் படுத்துவதினால், நகரங்கள் முன்னுக்கு வருகிற அளவிற்கு கிராமப் புறங்கள் முன்னுக்கு வரவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். சர்க்கார் அப்படி கிராமங்களுக்கு ஒதுக்கும் பணம் மேலும் உயரவேண்டும். ஆகையால் இதை மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[Sri S. M. Annamalai] [13th August 1960]

அடுத்தபடியாக மின்சார இலாக்காவில் கண்டிஷன் வைத்திருக்கிறார்கள். போஸ்ட் நட்ட பிறகு மூன்று மாதத்திற்குள் சர்வீஸ் எடுத்துக்கொள்வோம்; சர்வீஸ் எடுத்துக்கொண்டால் மினிமம் டாரிப் போடவேண்டும், இப்போது இருக்கும் முறைப்படி வாஸ்தவம், ஒத்துக்கொள்ளுகிறோம். அதன்படியே கிணற்றுக்கு சலுகை தேவை என்று மனு போட்டுவிட்டு அதன்பிறகு அதற்கு உண்டான அக்ரிமெண்டை கையெழுத்து போட்டு 4 ஆண்டுகள் சென்ற பிறகும்கூட இன்னும் சர்வீஸ் கொடுக்கவில்லையே? இதற்கு யார் பொறுப்பாளி? இந்த சர்க்கார்தானே. ஒப்பந்தம் செய்த பிறகு மூன்று மாதங்களுக்குள் விவசாயி சர்வீஸ் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்று மினிமம் சார்ஜ் கட்டவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுகிறார்கள். அக்ரிமெண்டைப் பார்த்தால் இதில் வளைத்து வளைத்து எழுதி விவசாயிகளை என்ன கொலை செய்ய வேண்டுமோ, அந்த அளவிற்கு கண்டிஷன்கள் இருக்கின்றன. கண்டிஷன் என்ன என்றுக்கூடத் தெரியாமல் விவசாயிகள் கையெழுத்துப் போடுகிறார்கள். “Something is better than nothing.” ‘ஊமைக்கு உளருவாயன் மேல்’ என்பது போல் சர்வீஸ் கணக்ஷன் கொடுத்தால் போதும், எப்படியும் உணவு உற்பத்தியை அதிகமாக்கவேண்டுமென்று ஆர்வத்தோடு இந்த அக்ரிமெண்டில் கையெழுத்துப் போட்டு விடுகிறார்கள்.

மூன்று மாதத்திற்குள் சர்வீஸ் எடுக்காமல் போனால் டாரிப் சார்ஜ் கட்டவேண்டும். 1950-ம் ஆண்டில் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒரு மனு கொடுத்தார்கள்; ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் அதை இலாகாவிற்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். 1952-ல் அக்ரிமென்ட் வாங்கிவிட்டார்கள். 1958-ல் மோட்டார் வாங்குங்கள், சர்வீஸ் கொடுப்போம் என்று சொல்லி 1958-ல் மோட்டாரும் வாங்கியாகிவிட்டது. பின், சர்வீஸ் தாருங்கள், தாருங்கள் என்றால் இன்னும் சர்வீஸ் தரப்படவில்லை. அதற்கு யார் மினிமம் காரண்டி கொடுப்பது? இப்படிப்பட்ட சர்வீஸ்கள் எவ்வளவு இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கணக்கு எடுத்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆனால் விவசாயிகளை இலாகாவின் வற்புறுத்திப் பணத்தை மட்டும் வாங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். மூன்று மாதத்திற்குள் சர்வீஸ் எடுக்க விவசாயிக்கு சக்தியில்லை. சக்தி இல்லாத விவசாயி போடாதிருக்கிறான். வேண்டுமானால் டாரிப் சார்ஜ் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள். 18.2 சதவீதம் என்பதற்குப் பதிலாக 10 சதவீதம்தான் வாங்குகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள், 8 சதவீதத்திற்கு மேல் நஷ்டப்படுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள்; உண்மை, ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். ஆனால் 2,000-க்கு மேல் செலவு செய்து பம்ப்செட் வாங்கி ஷெட்டில் வைத்துவிட்டு சர்வீஸ் கிடைக்கவில்லை, கிடைக்கவில்லை என்று கஷ்டப்பட்டுச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு போர்ட் சர்வீஸ் தராமல் இருந்தால் அவர்களுக்கு யார் மினிமம் காரண்டி கொடுப்பது? இதை அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று, தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படிப்பட்ட “கன்ஸ்யூ

[13th August 1960] [Sri S. M. Annamalai]

மர்ஸ்” எவ்வளவோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். எனது தொகுதிக்கு வரட்டும், நான் எவ்வளவு பேர்கள் அப்படி இருக்கிறார்கள் என்று காட்டுகிறேன். ஆகவே, நான் சொல்லுவது என்னவென்றால், அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு போர்ட் சரியான காம்பன்சேஷன் கொடுக்க வேண்டும். 2,000 ரூபாய் முதல் போட்டு மூன்று வருடத்திற்கு முன்னால் பம்ப் செட்ஸ் வாங்கி வைத்துக்கொண்டு இருப்பவர்கள், அவர்கள் 1 சதவீதம் வட்டிக்கு பணம் வாங்கி, மாதம் 20 ரூபாய் வட்டி கொடுக்கிறார்கள். இரண்டு ஆண்டுக்கு 480 ரூபாய் வட்டியாகிறது. அதை அவர்கள் தங்கள் கையைவிட்டுக் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தப் பணத்திற்கு போர்டார் அவர்களுக்கு நஷ்டஈடு தரவேண்டும். அதையும் அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இதில் கால தாமதம் கூடாது. எக்ரிமென்ட் செய்து பிறகு உடனடியாக சர்வீஸ் தரப்பட வேண்டும். எவ்வித காரணத்தையும் ஒட்டி எக்ரிமென்ட் செய்த கன்ஸ்யூமர்களை மேலும் மேலும் அலுவலகங் களுக்கு வாருங்கள் என்று சொல்லாது, உடனடியாக அவர்களுக்கு சர்வீஸ் கொடுக்க வேண்டும். எவ்வித காலதாமதமும் கூடாது. ஆகவே, அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, “ஷெடோன்”. திடீரென்று மின்சாரம் இல்லையென்றால் சரி. டிரான்ஸ்பார்மர் பற்றிக் கொண்டு விட்டது திடீரென்று, என்று சொன்னால் சரி. ஆனால் இதுபற்றி நேற்றைய தினமே, அதாவது முந்திய தினமே வந்து விடுகிறது இலாகாவிலிருந்து சூப்பர்வைசருக்கு, நாளைவிலிருந்து இந்த டிரான்ஸ்பார் மரில் கோளாறு, அதை ரிப்பேர் செய்ய வேண்டுமென்று. ஆனால் அதைப்பற்றி அவர்கள் யாரிடமும் சொல்லவில்லை. அதுபற்றி விவசாயிகளிடம் சொல்வது கிடையாது. காலையில் 6 மணிக்கு நிலத்திற்கு தண்ணீர் பாய்ச்சப்போனால், அப்பொழுது தண்ணீர் இறைக்க கரென்ட் கிடையாது. ஏனென்று கேட்டால், “ரிப்பேர் இருக்கிறது என்று ரிப்போர்ட் வந்திருக்கிறது, ஆகவே கரென்ட் இல்லை” என்கிறார்கள். சுவத்தை மூடி வைத்துக்கூட இறைப்பு இறைக்கிறார்கள். ஒரு நாள் கரென்ட் இல்லை என்றால் 40 மூட்டை கிடைக்கக் கூடியது 20 மூட்டைதான் கிடைக்கிறது. காலையில் வந்து கரென்ட் இல்லையென்று பார்க்கும்போது, விவசாயி சூப்பர் வைஸரிடம் கேட்டால், அவரிடம் “எந்த லைனில் தகராறு, எது போய்விட்டது, உங்கள் பெட்டியில் (பாக்ஸ்) போய் விட்டதா, எங்கள் பெட்டியிலா” என்று கேட்டால், “நேற்றைய தினமே எங்களுக்கு ரிப்போர்ட் வந்தாகிவிட்டது, டிரான்ஸ்பார்மரில் ரிப்பேர் இருக்கிறது என்று. ஆகவே, கரென்ட் இல்லை” என்கிறார்கள். (மணி அடிக்கப்பட்டது.) வேறு பேசுவதற்கு மெம்பர்கள் இல்லையென்று சொன்னார்களே, அதையும் கூடச் சேர்த்துக் கொடுங்கள். ஆகவே, காலையில் விவசாயி செல்லும் போது, கரன்ட் இல்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. ஆதலால், அப்படி ரிப்போர்ட் வந்தவுடன், அதுபற்றி விவசாயிகளுக்கு

[Sri S. M. Annamalai] [13th August 1960]

தெரியப்படுத்தப்பட வேண்டும். “ஆறு மணி முதல் கிடையாது, ஆகவே இரண்டு மணிக்கு சென்று இறைத்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று.

அடுத்தபடியாக, கிராமங்களுக்கு எல்லாம் மின்சாரம் பரவி விட்டதென்று சொல்லுகிறார்கள். கிராமங்களில் உள்ள பம்ப் செட்ஸ்க்கு மட்டும் மின்சாரம் கொடுத்துவிட்டால், அங்கு மின்சாரம் பரவி விட்டதாக ஆகாது. கிராமங்களுக்கு, விளக்கு களுக்காக மின்சாரம் கொடுக்கிறார்களா? கிராமங்களிலுள்ள பம்ப் செட்ஸ்க்கு மின்சாரம் கொடுத்துவிட்டால், அதுவே கிராமங் களுக்கு மின்சாரம் பரவி விட்டதாகப் பொருள் என்று டி. இ. சொல்கிறார். எத்தனையோ ஊராட்சி மன்றங்கள் தங்களுக்கு மின்சாரம் தேவை என்று தீர்மானம் போட்டு அனுப்புகிறார்கள். அவைகள் கவனிக்கப்படுவதில்லை. எங்கள் பகுதியில், ஆலமங்கலம் புதூர் என்ற இடம் இருக்கிறது. மூன்று வருட காலத்தில் 30 கடிதங்கள் எழுதியாகிவிட்டது. அவை என் பையில் நிறைந் திருக்கிறது. இதுபற்றி எஸ்.இ., டி.இ., டி.இ. (கன்ஸ்ட்ரக்ஷன்) இவர்களிடமெல்லாம் கூறியாகிவிட்டது. கேட்டால் இன்னும் 20 நாட்களில் கொடுத்து விடுகிறோம் என்கிறார்கள். ஆக மிகக் காலதாமதமாகிறது. வேண்டுமானால் இதுபற்றி எழுதிய கடிதங்களை நான் அமைச்சர் அவர்களிடம் காண்பிக்கிறேன். உதாரணத்திற்காக இது ஒன்றைச் சொன்னேனே தவிர, இது போன்று பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன. கடிதங்கள் என் பையில் இருக்கின்றன, நான் தருகிறேன். சர்க்கார் ஏன் தெருக்களுக்கு மின்சாரம் தரக்கூடாது? (மணியடிக்கப்பட்டது.) சீப் என்ஜினியர் (ஸவுத்) அவர்கள் அறிக்கையைப் பார்த்தேன். அவர்கள் எல்லாம் தெரிந்தவர்கள். வோல்டேஜ் கம்மியாகப் போனால்தான் “நோ வால்ட்” வேலை செய்யாது. டிம்மாக இருக்கிறபோது ஸ்டார்ட்டரின் ஹான்டில் கீழே விழாது. ஐந்து மணியிலிருந்து எட்டு வரை டிம்மாக கரென்ட் வருகிறது. அடுத்தபடியாக, இப்பொழுதுதான் விழுப்புரத்திலிருந்து (மணி அடிக்கப்பட்டது) ஆரணிக்கு 110 கெ.வி. லைன் வருவதாகப் பார்த்தேன். இதே மன்றத்தில் போன ஆண்டுக்கு முந்திய ஆண்டு சொன்னேன், பல மோட்டார்கள் பற்றிக்கொண்டு விட்ட தென்று. எங்கள் போலூர் தாலுகாவில் இந்த குறைபாடு இருக்கிறது. லைனில் கரென்ட் மிகக் குறைவாக வருவதால் விவசாயிகள் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே அதை எப்படியாவது அகற்ற வேண்டுமென்று கேட்டேன். இரண்டு வருடங்கள் கழிந்து இப்பொழுதுதான் வருகிறது இந்த 110 கெ.வி. லைன், விழுப்புரத்திலிருந்து ஆரணி வரை. சுரக்காய் என்று ஏட்டில் இருக்கிறது, அந்த சுரக்காய் எங்கள் கைக்கு வந்தால்தான் சாம்பார் வைத்துச் சாப்பிடலாம். அடுத்தபடியாக, ஜவ்வாது மலைபற்றி ஒரு வார்த்தை.

(இச்சமயத்தில் மணியடித்து, அடுத்த மெம்பர் அழைக்கப்பட்டார்.)

[13th August 1960]

* SRI W. P. A. R. CHANDRASEKARAN : தலைவி அவர்களே, நமது மாநில மின்சார போர்டின் 1960-61-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருப்பதை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன் வந்திருக்கிறேன். மின்சார விநியோகத்தில் நமது ராஜ்யத்தில் இரண்டாவது திட்டம் மூலம் 7,827 கிராமங்களுக்கும் விவசாய பம்ப் செட்ஸ் 83,043-ம் ஹை டென்ஷன் வயரிங் 9,188 மைல்களும் செய்து இருப்பது பாராட்டத் தக்கதாகும். அது மட்டுமல்ல, இரண்டாவது திட்டப் பிரகாரம், 14,000-த்திச் சொச்சம் கிராமங்கள் நமது தேசத்தின் உச்சவரம்பு எல்லை. ஆனால் நமது ராஜ்யத்தில் மட்டும் 6,000-க்கு மேலான கிராமங் களுக்கு இரண்டாவது திட்டம் மூலம் மின்சாரம் விநியோகம் செய்யப்படுமென்று அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது வரவேற்கத்தக்கது. எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார், மேலை நாடுகளில் மின்சார விநியோகம் அதிகமாக இருக்கிறதென்று. மேலை நாடுகளில் இருக்கும் வருவாயைக் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், அவர்களுடைய நிலையை நாம் அடைந்திருக்கிறோமா என்பதையும் நாம் ஆலோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். நமக்கு இருக்கின்ற சந்தர்ப்பங்களையும் சாதனங்களையும், சௌகர்யங்களையும் வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால், நாம் அடைந்திருப்பது நல்ல முன்னேற்றம்தான் என்பதைக் கூறலாம். அது மட்டுமல்ல; மின்சார வெட்டு (கட்) இல்லாது கழிந்த இரண்டு வருடங்களாக மின்சார விநியோகம் நடைபெற்றிருப்பதை நாம் பாராட்டவும் செய்யலாம். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மின்சாரம் எந்தெந்த மூலப் பொருட்களின் மூலமாக கிடைக்கிறது என்பதையும் நாம் ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஒன்று, ஹைட்ரோ ஸ்கீம். மழை பெய்து அதன் மூலம் நீர்ப் பாசனங்கள் வசதி பெற்று அதன் மூலமாக மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்ய முடிகிறது. இன்னொன்று, தெர்மல் ஸ்கீம், இது நிலக்கரியை மூலப் பொருளாக வைத்துக்கொண்டு, மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வது; இந்த இரண்டு முறையையும் நாம் ஏற்கெனவே பயன்படுத்தி வருகிறோம். ஆறுகளையெல்லாம் நாம் சரியான முறையில் பயன்படுத்தியிருக்கிறோம். நிலக்கரியைப் பொறுத்த மட்டில் இப்போது நம்மிடம் நிலக்கரி இல்லை. இந்த இரண்டு வித முறைகளையும் எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கும்பொழுது, அதிகப்படியாக நாம் ஹைட்ரோ ஸ்கீம் மூலமாக மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்து, கழிந்த இரண்டு வருட காலமாக எத்தனிதமான வெட்டும் இல்லாமல் நிர்வகித்துக் கொண்டிருப்பது மிகவும் பாராட்டத் தக்கதே. மேலும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அனுசக்தியின் மூலமாக மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வதற்கு முயற்சி எடுக்கின்றோம், இதற்கு திட்டக் கமிஷனின் அனுமதியும் ஆதரவும் நமக்குக் கிடைக்கும் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். அது மிகவும் வரவேற்கத் தகுந்த அம்சம். அனுசக்திக்கு மூலப்பொருட்கள் எவையெல்லாம் என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் ரயமாக இதற்கு நிதி வசதி கூடுதலாகத் தேவைப்படும் என்று

10-30
a.m.

[Sri W. P. A. R. Chandrasekharan] [13th August 1960]

நினைக்கிறேன். அதற்கு நமக்கு கிடைத்திருக்கும் சாதாரணமாக உற்பத்திக்கு ஏற்கெனவே திட்டக் கமிஷன் சாதித்திருக்கும் நிதிக்குட்படாமல் அதே உற்பத்தியில் தகுந்தவாறு பார்த்து மேலும் இதை ஏற்படுத்துவதற்கு தேவைப்படும் நிதி அத்தனையும் வாங்கி மின்சாரம் கூடுதலாக அணுசக்தி மூலமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு சீக்கிரமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இந்த வருஷத்தில் 1,000 கிராமங்கள், 10 ஆயிரம் பம்பு செட்டுகள், 1,000 'ஹை டென்ஷன்' வயரிங் என்கின்ற திட்டங்களுக்கு அதிகமாகவே நிறைவேற்றிவிட முடியும் என்று குறிப்பிட்டிருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. கிராமாந்திரப் பகுதிகளில் விவசாயத்திற்கு அதாவது 'அன்கனகட்டி மினிமம் சார்ஜ்' முன்னால் எல்லோருக்கும் போடப்பட்டிருந்தது. இப்போது அதை மாற்றி, தகுந்த காரணங்கள் இருந்தால் இதற்கு விதிவிலக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று கொண்டு வந்திருப்பது வரவேற்கத் தக்கது. மேலும் விவசாயத்திற்கு கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் இறைப்பதற்கு க்ரூப்பிங் லிஸ்டம் கொடுத்திருப்பது தேவையாக இருந்தாலும் புதிதாக வரக்கூடிய பம்பு செட்டுகளுக்கு விநியோகம் செய்வதற்கு இது மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருப்பதை உண்மையாகக் கருதுகின்றது. ஆனால் அங்கே இருக்கும் சூப்பர்வைஸர்களுக்கு இதன் மூலம் அதிகமான அதிகாரங்கள் கொடுத்திருப்பதால், அவர்கள் அவற்றை சரியானபடி நிர்வகிக்கின்றார்களா என்பதைப் பார்க்கவேண்டியதும் அவசியமாகின்றது. மேலும் இந்த சூப்பர்வைஸர்களின் எதேச்சாதிகாரப் போக்கு அதிகரித்துக்கொண்டு போனால் சர்க்கார்தான் கடைசியில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியிருக்கும். எனக்கு முன் பேசிய நண்பர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் இதன் மூலம் சர்க்காராதான் குற்றமாகச் சொல்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். அதேபோன்றதான், டெம்பரரி வயரிங் மூலம் ஏதாவது நிகழ்ச்சிகளுக்கு மின்சாரத்தை உபயோகிக்க வேண்டுமானால், அதற்கு ஒரு பிரைவேட் எலக்ட்ரிகல் எஞ்ஜினியரிடத்தில் சர்டிபிகேட் வாங்க வேண்டும் என்று வரையறுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இது நல்ல காரியம்தான். இப்போது இதன் மூலம் ஆபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. இதைத் தடுக்கின்ற முறையில், எந்த அளவுக்கு லைட்டுகள் மைக்கள் உபயோகிக்க வேண்டும், வயரிங் எப்படி செய்யவேண்டும் என்பதையெல்லாம் ஓரளவுக்கு கட்டுப்படுத்தக்கூடிய முறையில் இவ்வித ஒரு ஏற்பாடு வேண்டியதுதான். இது பெரிய அளவில் மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்துகிற இடத்திற்குத்தான் அவசியமாக வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் சிறிய அளவில் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளுக்கு, அதாவது நம் பக்கங்களில் இப்போது கல்யாணங்கள் என்றால், மாப்பிள்ளை, பெண், அதற்கு அடுத்தபடியாக மைக் என்றுதான் ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளுக்கு எல்லாம் பிரைவேட் எஞ்ஜினியரிடத்தில் போய் சர்டிபிகேட் வாங்குவது என்பது முடியாத காரியமாக இருக்கும். பெரிய

[13th August 1960] [Sri W. P. A. R. Chandrasekharan]

எக்ஸ்பிஷன் அல்லது பெரிய கான்பரன்ஸ்கள் முதலியவைகளுக்கு இம்மாதிரியான சர்டிபிகேட்டுகள் வேண்டியதுதான். மற்றவைகளுக்கு எல்லாம் விதிவிலக்கு அளித்தால் நல்ல முறையாக இருக்கும் என்று கூற ஆசைப்படுகிறேன். கிராமாந்திரப் பகுதிகளில் முக்கியமாக மின்சாரம் விநியோகப்பதில் கம்யூனிட்டி டெவலப்மென்ட் பகுதிகளில்தான் அதிகமாக மின்சாரம் விநியோகம் செய்யப்பட்டு வருகிறது என்று சொல்லப்பட்டு வருகிறது. அது போல் நாஷனல் வாட்டர் சப்ளை ஸ்கீம் இந்திய சர்க்காரால் பல இடங்களில் ஏற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் சில இடங்களில் மின்சார சப்ளை கொடுக்கப்படாமல் இருப்பதின் காரணமாக, நாஷனல் வாட்டர் சப்ளை ஸ்கீமின் பயனை அடைய முடியாமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே நாஷனல் வாட்டர் சப்ளை திட்டத்தில் உட்படுத்தப்பட்டிருக்கும் கிராமங்களைப் பொருக்கி எடுத்து அந்த இடங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து மின்சார விநியோகம் கொடுத்தால், அதன் மூலம் நேஷனல் வாட்டர் சப்ளை திட்டத்தின்மூலம் கிடைக்கக்கூடிய பயனை அடைய முடியும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், மலைப் பிராந்தியங்களில் மின்சாரம் பலவிதங்களில் தேவைப்படுகிறது. அதாவது எலக்காயை (கார்டமம்) ஸ்டோர் செய்வதில் இரண்டு விதமாக பாடமாக்குகிறார்கள். ஒன்று சூரிய வெளிச்சத்தின் மூலமாக பாடம் பண்ணுகிறார்கள். இன்னொன்று, நெருப்பை உண்டுபண்ணி, அறையில் சூடேற்றி, அதில் வைத்து பாடம் பண்ணுகிறார்கள். இப்படி உஷ்ணத்தை உண்டுபண்ணி அதன்மூலம் பாடம் பண்ணிக்கொண்டிருந்ததில், இப்போது அதிகமாக விறகு கிடைக்காத காரணத்தால் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன; அதோடு காலிபி "பல்புகளை" பயன்படுத்துவதற்கும், மின்சாரம் தேவைப்படுகிறது. ஆகவே லேபர் க்வாட்டர்ஸ் இருக்கின்ற இடங்களுக்கும், பிளாண்டேஷன் ஏரியாக்களுக்கும் மின்சாரம் நியாயமான முறையில் கொடுப்பதற்கு மிகுந்த கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் டாரிப் முறை என்று வேறு இருக்கிறது. இதில் கூடுதல் குறைவு எல்லாம் பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது. ஆனால் இந்தக் காலத்தில் மின்சாரம் எந்த விதத்திலெல்லாம் உபயோகப்படுகிறது என்று பார்த்தால் கணக்கிடலாகாமல் இருக்கும். அதை "லக்ஷரி" (தேவைக்கு மேற்பட்ட வசதி) என்று சொல்லலாம், அல்லது "நெஸஸிட்டி" என்று சொல்லலாம். சில தொழிற்சாலைகளில் 100-ம் நம்பர் டூல் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய இடத்தில் "ஏர்கன்டிஷன்" இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் மற்ற ஊர்களில் இருந்து கொண்டு, கொடைக்கானலுக்குப் போக முடியாதது, ஆகவே என் லீட்டையே குளிர்பதன வசதி செய்யப்போகிறேன் என்று சொல்லுகின்றவர்களும் இருக்கின்றார்கள். அதை ஒரு விதத்தில் தேவைக்கு மேற்பட்ட வசதி (லக்ஷரி) என்று சொல்லலாம். அதேபோன்று வசதியுள்ள

[Sri W. P. A. R. Chandrasekharan] [13th August 1960]

ஒரு குடும்பத்திலுள்ள ஒரு வீட்டு எஜமானி தங்களுடைய வீட்டில் மின்சாரத்தின் மூலமாகத்தான் சமையல் அடுப்பை உபயோகிக்கப் போகிறேன் என்று சொல்லலாம், அதேபோன்று ஒரு நவநாகரீக யுவன் ஒருவன் மின்சாரத்தின் மூலமாக ரேஸர் உபயோகித்துக் கொள்ளப்போகிறேன் என்று சொல்லலாம். அதில் எது அத்தியாவசியம், எது அனாவசியம் என்று சொல்ல முடியாது. அது மாத்திரமல்ல. அதே மாதிரி எத்தனையோ இருக்கின்றன. மருந்து வகைகளை உற்பத்தி செய்வதற்கும், மருந்து வகைகளைக் காப்பதற்கும், மருந்து வகைகளை விநியோகிக்கும் வரையில் காப்பதற்கும் மின்சாரம் தேவைப்படுகிறது. இந்த அறிக்கையில் கூட குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், இந்த டாரிஃப் ரேட்டைப் பரிசீலனை செய்து நல்ல முறையில் சீர்திருத்தி அமைக்க ஏற்பாடு இருக்கிறது என்று. அந்த முறையில் பரிசீலிக்கும்போது அக்ரிகல்சுரல் பம்ப் செட்டுகளை அத்தியாவசிய தேவையென்று கருதி, இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சலுகைகளுக்குமேல் நியாயமான முறையில் எவ்வளவு சலுகை கொடுக்க முடியுமோ அம்மாதிரி கொடுத்து ஆங்காங்கு இருக்கும் மின்சார விநியோகத்திற்கு தகுந்தபடி ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்போது பெரியார் ப்ராஜெக்ட்டில் 10 கோடி ரூபாய் செலவிடப்பட்டு, அதிலிருந்து மின்சாரம் விநியோகிக்கப்பட்டு வருகிறது என்றால், அதற்கு அருகாமையில் இருக்கக்கூடிய பெரியகுளம், நிலக்கோட்டை தாலுகாக்களிலுள்ள மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால் அங்கிருந்து வரும் கரெண்ட் அவர்களுடைய தாலுகாக்களுக்குத்தான் முதலில் கிடைக்கவேண்டுமென்று. திருமங்கலத்திலிருந்து டில்லிக்குப்போக ஒரு கார்டுக்கு ஒரு அணு என்று சொன்னால், திருமங்கலத்திலிருந்து மதுரைக்கு குறைத்துக் கொடுங்கள் என்று சொல்வதுபோல இருக்கிறது. உற்பத்தியாகும் இடத்திலிருந்து விநியோகமாகும் தூரத்தை கவனிக்காமல், தூரத்தைப் பொறுத்து சலுகை என்றில்லாமல் உபயோகிப்பதன் அவசியம், அத்தியாவசியமான அடிப்படைத் தேவை என்ற இந்த விதத்தில் பரிசீலனை செய்து ரேட்டை போடும் முறையை அனுசரித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. R. VISWANATHAN : அவைத் தலைவி அவர்களே, இந்த சென்னை மாநில மின்சாரக் கழகத்தின் 1960-61-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று சில வார்த்தைகளைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மாநில மின்சாரக் கழகத்தின் தலைவர் முழு நேர உழைப்பாளராக இந்த ஆண்டிலிருந்து நியமிக்கப்பட்டிருப்பது மிகவும் வரவேற்கத் தகுந்ததாகும். இந்தக் கழகத்தின் செயலானது, சென்ற ஆண்டுக்கு முன்பு வரையில் அரசாங்க நிர்வாகத்திலிருந்து, இப்போது தனிப்பட்ட கழகத்திற்கு வந்திருக்கிறது. இந்தக் கழகத்தின் நிர்வாகம் நல்ல முறையில் இயங்கி வருகிறது என்று இப்போது நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அறிக்கையில் இருக்கக்கூடிய நல்ல அம்சங்களிலிருந்து

[13th August 1960] [Sri K. R. Viswanathan]

காண்கிறோம். அதற்காக இந்த மின்சாரக் கழகத்தின் தலைவர் அவர்களைப் பாராட்டுவதோடு அவருக்கு உறுதுணையாக—அச்சாணியாக—இருக்கக்கூடிய மின்சார அமைச்சர் அவர்களையும் நான் பாராட்டுகிறேன். அதற்கு ஆதாரமாக இருக்கக்கூடிய விஷயங்களில் சிலவற்றை மட்டும் எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் குறிப்பிலேயே அவைகள் தரப்பட்டிருந்தாலும், அவைகளை மறுபடியும் எடுத்துக்காட்டுவது நமது கடமை என்பதற்காக எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். முக்கியமாக இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே ஒதுக்கப்பட்ட தொகையானது 60.63 கோடி ரூபாயாகும். ஆனால் இப்போது—நான்கு ஆண்டுகள் முடியும் தருவாயில்—64.96 கோடி ரூபாய் வரையில் அவர்கள் செலவழித்திருக்கிறார்கள். இன்னும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடியும் தருவாயில் 77.04 கோடி ரூபாய் வரையில் செலவிட இருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமையை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, இந்த ஐந்து ஆண்டு அளவில் 17, 18 கோடிக்கு மேல் அதிகமாகச் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது நம்முடைய மாநிலத்தில் என்பது விளங்கும். ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து பெற்று இதைச் செலவிட்டிருக்கிறோம் என்பது மகிழத்தக்க சமாசாரமாகும்.

அடுத்தபடியாக நம்முடைய மாநிலம் தான், கிராமங்களுக்கு அதிகமாக மின்சார ஒளியைக் கொடுக்கும் வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. அதிக கிராமங்களுக்கு ஒளி கொடுக்க உதவி புரிந்திருக்கிறது என்பதை அறிகிறோம். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முடிவில் 3,400 கிராமங்களுக்கு ஒளி கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. இன்றைக்குக் கணக்கிடக் கூடிய முறையில் பார்த்தால், நான்கு ஆண்டுகளில் 6,500 கிராமங்களுக்கு மின்சார ஒளி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மாத்திரமல்லாமல் அகில இந்தியாவிலேயே 14,500 கிராமங்களுக்குத்தான் ஒளி கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கும்போது, நமது மாநிலத்தில் மாத்திரம் 9,000 கிராமங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அது எவ்வளவு அரிய, பெரிய காரியம் என்று நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். சென்னை மாநிலம் செய்திருக்கும் வேலையை மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இது நன்கு விளங்கும்.

இது போன்று விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற—பம்பு செட்டுகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற—மின்சார சக்தியை எண்ணிப் பார்க்கும் போது முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடியும்போது 35,500 பம்புகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. மேலும் நான்கு ஆண்டுகளுக்குள் 65,000 பம்புசெட்டுகளுக்கு அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக மின்சாரக் கழகம் செய்திருக்கின்ற பெரிய சாதனை ஒன்று. இந்த மாநிலத்தில் மின்சார சக்தியைப் பொறுத்த

[Sri K. R. Viswanathan] [13th August 1960]

வரையில் இருக்கக்கூடிய பிற்பட்ட பிரதேசங்களை வேறாகவும், முற்பட்ட பிரதேசங்களை வேறாகவும் பிரிக்கவேண்டுமென்று தாற் காலிகக் குழு அமைத்து அதன் ஆலோசனையின்படிப் பிரித்து, பிற்பட்ட பிரதேசங்களுக்கு சில சலுகைகள் வழங்கவேண்டு மென்ற விதியைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்த விதியிலே பிற்பட்ட பிரதேசங்களுக்கு மினிமம் காரண்டி சார்ஜ் 35 ரூபாய் வீதமும், முற்பட்ட பிரதேசங்களுக்கு 45 ரூபாய் முதல் 50 ரூபாய் வரையிலும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றி நண்பர் அண்ணாமலை அவர்கள் பேசும்போது, முற்பட்ட பிரதேசமாவது, பிற்பட்ட பிரதேசமாவது என்று கூற முனைந்தார் எதிர்க்கட்சி என்ற நிலையில்தான் என்றாலும் இவர் எவ்வாறு அவ்விதம் கூற முனைந்தார்களோ என்று தெரியவில்லை. வட நாடு, தென் நாடு என்று பேசக் கூடியவர்கள், நம் நாட்டிலே முற்பட்ட பிரதேசம், பிற்பட்ட பிரதேசம் என்ற வேறுபாடு காணவில்லை என்று சொன்னால் அவருடைய உரையைப் புரிந்துகொள்ள முடிய வில்லை என்று சொல்லவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக நமது மின்சாரக் கழகம் செய்துள்ள சாதனை யில் கிராமத்தில் இருக்கக் கூடிய குறைந்த பட்ச சார்ஜை

THE HON. SRI V. RAMAIAH : கனம் அங்கத்தினர் இம்மாதிரி பிரிக்கக் கூடாது என்று சொல்லுகிறார்களா?

SRI K. R. VISWANATHAN : இல்லை. வரவேற்கிறேன் என்று தான் நான் சொல்லுகிறேன். அடுத்தபடியாக 'அங்கனெக்டட் மினிமம் சார்ஜ்' இனிமேல் அறவே இருக்காது, வசூலிக்கப்படாது என்று குறிப்பிட்டிருப்பதானது வரவேற்கத் தகுந்தது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்திலேயே இருக்கக்கூடிய மின்சாரத் திட்டங்களுக்குள் பெரிய திட்டம் குந்தா திட்டம் என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரிந்ததுதான். நீலகிரி மலைக்குச் செல்லுகிற ஒவ்வொருவரும் குந்தாத் திட்டத்தைக் காணாமல் வா முடியாது. முதல் 'யூனிட்' முடிந்தாலும், இரண்டாவது திட்டத்திலேதான் அரும் பெரும் காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. பத்து மைல் அளவுக்கு மலையைக் குடைந்து நீரை எடுத்துச் சென்று இரண்டாவது திட்டத்தை அவர்கள் ஏற்பாடு செய்து வருகிறார்கள். அத்தகைய திட்டம் இன்னும் சில மாதங்களுக்குள் முடிவடையப் போகின்றது என்பது மிகவும் வரவேற்கத் தகுந்த செய்தியாகும். இத்தகைய பாராட்டத் தக்க செயல்களைச் செய்து வருகின்ற அமைச்சரையும் மின்சாரக் கழகத்தையும் நாம் மெச்சாமல் வேறு என்ன செய்ய முடியும் என்றுதான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த மின்சார விஸ்தரிப்பில் ஒரு பெரிய தடை—தலைவலி என்று கூடச் சொல்லலாம்—இருந்து வந்தது.

[13th August 1960] [Sri K. R. Viswanathan]

கிராமப் புறங்களில் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கும் பொறுப்பைச் சில தனிப்பட்ட கம்பெனியார்கள் வைத்திருந்தனர். அவர்கள் தங்களுடைய எல்லையில் தாங்களாகவும் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக் காமல், அரசாங்கத்திற்கு இடம் கொடுக்காமலும் பெரிய இடையூறுகள் செய்து வந்தார்கள். அதுபற்றி நான் பல முறை இந்தச் சபையில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். இப்போது அதற்கு ஒரு நல்ல ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சில இடங் களில் கடன் வழங்கத் திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள். அப்படிக் கடன் கொடுத்தும் தனியார் துறையிலிருந்து மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க முன் வராத கிராமப் பகுதிகளில் அரசாங்கமே முன் வந்து அந்தப் பகுதிகளில் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள். அப்படி விஸ்தரிக்க முன் வந்த பகுதிகளில் திருச்சி மாவட்டத்திலுள்ள உடையார்பாளையம் தாலுகா ஒன்று. இரண்டு, மூன்று திங்களுக்கு முன்பு அமைச்சர் அந்தப் பகுதிக்கு வந்தபோது இந்த அவல நிலை அவருக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. "இந்த மாநிலத்திலேயே எல்லா தாலுகா தலைநகரிலும் மின்சாரம் இருக்கிறது. ஆனால் உடையார் பாளையம் தாலுகாவில் ஜெயங்கொண்டம் பகுதியில் மின்சாரம் இதுவரை விஸ்தரிக்கப்படாமல் இருப்பது பெரிய குறையாகும். அதைக்கண்டு நான் வருந்துகிறேன். இத்தகைய நிலைமை இது வரை என்னுடைய கவனத்திற்கு வரவில்லை. இந்தக் குறையைக் கூடிய விரைவில் தீர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வேன்", என்று சொல்லி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தார்கள். "வருகின்ற சுதந்திர விழாவுக்கு முன்னதாக இந்தக் குறையைத் தீர்த்து விடுவேன்" என்று சூளுரை செய்தது போல் அமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அதன் பேரில் மின்சாரக் கழகத்தார் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து வந்தார்கள். அப்படி ஏற்பாடு செய்து வந்தபோது எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவர் நடந்து கொண்ட விதத்தை நினைத்து வருந்த வேண்டியிருக்கிறது. அம்மாதிரி மின்சாரக் கழகத்தார் அங்கு ஏற்பாடு செய்து வந்த நேரத்தில் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவர் "இந்த மாதிரிக் கம்பங்களைக் கொண்டு வருவதெல்லாம் காட்சி காட்டுவதே தவிர, உண்மையில் துரிதமாக வேலை நடக்கப் போவதில்லை" என்று பொதுக்கூட்டத்தில் பேசினார். அம்மாதிரிப் பேசியதைக் கேட்டு நான் மிகவும் வருத்தமுற்றேன். அதற்குப் பிறகு அமைச்சர் அவர்கள் அங்கு வந்த சமயத்திலும், நிச்சயமாக சுதந்திர விழாவன்று ஜெயங்கொண்டத்தில் மின்சார ஒளி வீசும் என்று உறுதி கூறினார். நாளை மறுநாள், சுதந்திர விழாவன்று ஜெயங் கொண்டத்தில் அதற்கான திறப்பு விழா நடைபெற இருக்கிறது. இதற்காக, நான் மின்சார அமைச்சர் அவர்களுக்கும், மின்சாரக் கழகத்திற்கும் மனதார என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த 1960-61-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று அமர்கின்றேன்.

[13th August 1960]

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : சபைத் தலைவி அவர்களே தாங்கள் அழைக்கும்போது நேரில் இல்லாமல் போனதற்கு மன்னிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த மின்சார போர்டு 1960-61-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின்மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முக்கியமாக, மின்சாரமானது கிராமப் பகுதிகளில்தான் விஸ்தரிக் கப்பட வேண்டுமென்பது என்னுடைய கருத்து. ஆனால் எந்த அளவில் நமது ராஜ்யமானது இந்தத் துறையில் சிறப்பான முன்னேற்றம் பெற்றிருக்கிறது என்று பார்த்தால், பெரும் அளவில் புள்ளி விவரக் கணக்கு மூலமாக முன்னேறிவிட்டதாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, எதிர்பார்த்த அளவு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுவிட்டதாகக் கருத முடியவில்லை. சென்ற ஆண்டு இந்தச் சபையில் பேசும்போது, பிற்பட்ட பகுதிகள் எல்லாம் இந்த நாட்டில் நிறைய இருக்கின்றன; அவற்றுக்கெல்லாம் மின்சார விஸ்தரிப்பில் முதலிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொன்னேன். அந்தக் கருத்து இன்றைய தினம் அமைச்சர் அவர்கள் வாசித்த அறிக்கையில் சூசகமாக ஒப்புக் கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது என்பதைக் காண மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். அந்த அறிக்கையில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு விட்டது மட்டும் போதாது. இன்னின்ன பகுதிகள் பிற்பட்ட பகுதிகள் என்று குறிப்பிட்டு அந்தப் பகுதிகளுக்கு நிச்சயமாக முதலிடம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னால்தான், அதன் மூலம் நன்மை கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு ஏற்படும். ஊத்துக் கோட்டை தாலுகா, அருப்புக்கோட்டை தாலுகா, பரமகுடி தாலுகா, கோயில்பட்டி தாலுகாவில் ஒரு பகுதி, மதுரையில் இருந்து தூத்துக்குடி செல்லக்கூடிய ரயில்வே பாதையில் சமுத்திரக் கரையோரப் பகுதிகள் ஆகியவற்றைப் பிற்பட்ட பகுதிகளாக ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அந்தப் பகுதிகளில் எல்லாம் மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லையென்றுதான் சொல்லவேண்டும். சென்ற ஆண்டு பட்ஜட் பிரசங்கத்தின்போது கூட குறைந்தபட்சம் 10 கிராமங்களுக்காவது மின்சாரத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டேன். எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு, கமிட்டி ரிப்போர்ட்டைப் பார்த்தால் மின்சாரம் அங்கே எந்தப் பகுதிக்கும் வரவேயில்லையென்று தெரிகிறது. மந்திரியவர்கள் சட்டசபையில் வாக்குறுதி கூடக் கொடுத்தார்கள். ஒரு சமயம் கிழே இருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களால் அந்தக் காரியம் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறதோ என்னவோ தெரியவில்லை.

உலகத்திலேயே எந்த நாட்டிலும் இருப்பதைவிட நம்முடைய நாட்டிலேதான் மின்சாரத்திற்கு அதிகமான கட்டணம் வாங்கப் படுகிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த நாடு மிக ஏழ்மையான நாடு. இவ்வளவு உயர்ந்த கட்டணத்தை வைத்தால் மக்கள் அதிகமான அளவில் மின்சாரத்தை உபயோகப் படுத்திக் கொள்ள முடியாது. அமைச்சர் அவர்கள் நஷ்டம்

[13th August 1960] [Sri T. L. Sasivarna Thevar]

ஏற்படுவதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். நஷ்டம் ஏற்பட்டால்கூட பரவாயில்லை, அதை வேறு வகையில் ஈடு செய்து கொள்ளலாம். ஆகவே, இந்தக் கட்டணத்தைக் குறைவாக விதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நான், விவசாயிகளுக்கு ஷிஃப்ட் முறையில் மின்சாரம் விநியோகிக்கும் முறை இருக்கக் கூடாது என்பதை வற்புறுத்திச் சொன்னேன். அமைச்சர் அவர்களை நேரில் கண்டு கேட்டபோது கூட அந்த முறை எடுக்கப்பட்டு விட்டதாகச் சொன்னார்கள். எங்கள் பகுதியில் பார்த்தால், அந்த ஷிஃப்ட் முறை எடுக்கப் பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இந்த ஆண்டு மின்சாரம் “கட்” செய்யப்படவில்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் எடுத்துக் கூற விரும்பினாலும், ஷிஃப்ட் முறை இருக்கக் கூடாது என்பதை நான் மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். சில இடங்களில் இரவு 2 மணி முதல் 4 மணி வரை விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கிறார்கள். விவசாயி எப்படி அந்த நேரத்தில் எழுந்து வயலுக்குச் சென்று (கனம் ஸ்ரீ வி. ராமையா : இப்போது அந்த முறை கிடையாது. எந்தப் பகுதியில் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறீர்கள்?) எங்கள் பகுதியில் இன்னும் அந்த ஷிஃப்ட் முறை இருக்கிறது. மேலும், பிற்பட்ட பகுதியில் இருப்பவர்களுக்குக் கிணறு வெட்ட வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அந்தப் பொறுப்பு இந்த இலாகாவைச் சேர்ந்தது அல்லவென்றாலும் கிணறு இல்லாமல் மின்சாரம் சப்ளை செய்தாலும் பயன் இல்லையாதலால் இதையும் கவனிக்க வேண்டும். இந்தக் காரணத்திற்காக சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்தில் நான் குறிப்பிட்டேன். உதவி மான்யம் (ஸப்ஸிடி) போதுமானதாக இல்லை, விவசாயிகள் நேரடியாகக் கிணறு தோண்டுவதற்கு, ரூ. 2,000, ரூ. 2,500 அரசாங்கம் முதலாகப் போட்டு, கிராமத்தைச் சர்வே செய்யவேண்டும். எங்கெங்கே கிணறு தோண்ட முடியும் என்று சர்வே மூலம் தெரிந்த பிறகு, எல்லா விவசாயிகளுக்குமே அரசாங்கச் செலவில் ரூ. 2,500, ரூ. 3,000 செலவு செய்து கிணறு வெட்டிக்கொடுக்கவேண்டும். செலவான தொகையை இருபது வருஷக் கடனாக விவசாயிகளிடமிருந்து வசூல் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல் ‘ஸப்ஸிடி’ என்று ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்து விட்டால், அதைக்கொண்டு கிணறு வெட்ட முடியாமல் போவதால், அதையும் வேறு வகையிலே விவசாயி செலவு செய்துவிட்டு, கிணறு வெட்டப்படாமலிருக்கிறது. இந்த ஆயிரம் ரூபாயும் விவசாயிகளுக்கு நேரடியாகப் பரிபூரணமாகக் கிடைப்பதில்லை. நான் சொல்லிய வேரசனைப்படி சர்க்காரே முதல் போட்டு கிணறு வெட்டிக் கொடுத்து, நிறைய மின்சார வசதியும் செய்து கொடுத்தால் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், அணு சக்தி மூலமாக மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய கண்டிப்பாக அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று

11-00
a.m.

[Sri T. L. Sasivarna Thevar][13th August 1960]

நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தண்ணீரை உபயோகப்படுத்தி, ஹைட்ரோஎலெக்ட்ரிக் ஸ்கீம் மூலமாக, எவ்வளவு மின்சாரம் பெற முடியுமோ, அதை முடிந்த அளவு செய்துவிட்டோம் என்று பெருமைப்படலாம். நெய்வேலியில் நிலக்கரி எடுத்து, அதில் இருந்தும் தெர்மல் ஸ்கீம்படி மின்சாரம் எடுக்கும் யோசனையும் பின்னால் இருக்கிறது. அணு சக்தி மூலமாக மின்சாரம் கொடுத்தால் நம் மாநிலத்திற்கு மின்சாரம் நிறையக் கிடைக்கும், அந்த வகையில் நம் மாநிலம் முன்னேற்றம் அடையும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்று எவ்வளவு மின்சாரம் கிடைத்தாலும் நம் மாநிலத்தில் உபயோகிக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. விவசாயப் பெருமக்கள் நல்ல முறையில் மின்சாரத்தை உபயோகித்து, பொருள்களை உற்பத்தி செய்தால் விலைவாசி ஓரளவு நிச்சயமாகக் குறையும். கிணற்றி லிருந்து தண்ணீர் இறைத்து, மிளகாய், நிலக்கடலை போன்ற பணப் பயிர்களைக் கோடை காலத்தில் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் விளைவிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுத்தால், பொருள்களை நிறைய உற்பத்தி செய்வார்கள். அதன் மூலம் அரிசி விலை கணிசமான அளவு குறைந்துவிடும். ஆகலால், அதற்கு வகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பம்ப் செட் கிடைப்பது துர்லபமாக இருக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் 75,000 பம்ப் செட்கள் வைக்கப் படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், பம்ப் செட் கிடைப்பது பற்றி கணிசமான கணக்கு சபை முன் வைக்கப்படவில்லை. பம்ப் செட்களுக்காக விவசாயப் பெருமக்கள் அலையக்கூடிய அலைச்சல் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. நிர்ணயமான காலத்தில் பம்ப் செட் கிடைக்காத கஷ்டம் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் கவனிப்பதோடு கிராமப்புறங்களுக்கு மின்சார வசதி பரிபூரணமாகக் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

*SRI K. N. PALANISWAMI GOUNDER : கனம் சபைத் தலைவி அவர்களே, இன்றையதினம் மின்சார இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரை முழுவதையும் நான் வரவேற்கிறேன். மனிதனுக்குக் கண் எப்படி அவசியமோ, அதுபோல் விவசாய வளர்ச்சிக்கும், கைத்தொழில் வளர்ச்சிக்கும் மற்றும் எல்லா வளர்ச்சிக்கும் மின்சாரம் கண் போன்றதாகும். கண்போன்றுள்ள மின்சார திட்டத்தை நம் ராஜ்யத்தில் பல வகைகளில் அபிவிருத்தி செய்து, ஐந்தாண்டுக் காலத்திலே முன்னேற்றம் அடையச் செய்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நமது கனம் அமைச்சர் அவர்களையும், மின்சார போர்டு தலைவர், காரியதரிசி, மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட எல்லோரையும் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன். நம் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் மட்டும் அவர்களைப் பாராட்டுவதில்லை; ஏழை விவசாய மக்கள், கைத்தொழில் செய்யும் மக்கள் எல்லோரும், பாராட்டுகிறார்கள். நம் ராஜ்யம் இன்று பல வகைகளில்

13th August 1960] [Sri K. N. Palaniswami Gounder]

முன்னேற்றம் அடைந்திருப்பதற்குக் காரணம் மின்சார வசதி செய்துகொடுக்கப்பட்டிருப்பதுதான் என்பது குறித்து நாம் பெருமை கொள்ளவேண்டும்.

குந்தா மின்சாரத் திட்டம் அன்னியர் உதவி கொண்டு, பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவில் உருவாகி இருக்கிறது. பரம்பிக்குளத் திட்டத்தின் மூலமாகவும் மின்சாரத் திட்டம் உருவாக இருக்கிறது. பெரியாறு திட்டம் மூலமாக நமக்குப் பெருமளவு கிடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. குந்தாத் திட்டம், பரம்பிக்குளம் திட்டம் இவைகள் மூலமாக நம் ராஜ்யத்தில் கைத்தொழில் வளர்ச்சி, விவசாய வளர்ச்சி ஏற்பட நல்லதொரு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பழங்காலந்தொட்டு விவசாயிகள் கடலை போன்ற பணப் பயிர்களை விவசாயம் செய்துவந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட விவசாயத்திற்கு மோட்டார், பம்ப் செட் வைத்துக்கொள்ள மின்சார வசதி செய்துகொடுத்தால், ஒன்றுக்கு ஐந்து அல்லது ஆறு பங்கு உற்பத்தியைப் பெருக்கமுடியும். அப்படிக் கொடுக்கப் பட்டு விவசாய மக்கள் நம் ராஜ்யத்தில் நன்றாக மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மின்சார அமைச்சரைப் பாராட்டுவதற்கில்லை என்று ஒரு கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், நான் மின்சார அமைச்சர் அவர்களையும், மின்சார போர்டாரையும், பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்றால், இன்றையதினம் ஏழை விவசாயிகள் முன்னடைந்திருக்கிறார்கள்; தொழில் வளர்ச்சியும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் மிகவும் நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். 100-க்கு 90 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக் கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில், எல்லாத் தாலுக்காக்களிலும், 100-க்கு 90 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பத்து சதவிகித கிராமங்களுக்குத்தான் கொடுக்கவேண்டியது பாக்கியிருக்கிறது. அதையும் ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகளில் கொடுத்துவிடுவார்கள், பம்ப் செட் பொறுத்தப்படாத கிணறே எந்தக் கிராமத்திலும் இருக்க முடியாது என்று நம்புகிறேன்.

பலவகைகளில் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டுக்கொண்டிருந்தாலும், கனெக்ஷன் கொடுப்பதிலே அசௌகரியமும் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். பல சௌகரியங்கள் இருக்கும் இடத்தில் ஒருசில அசௌகரியமும் இருக்கலாம். இதற்காக குறுகிய ஏரியாவாகச் செய்து, ஜில்லாவுக்கு ஒரு என்ஜினீர் போட்டு, மின்சார வசதி செய்தால், கைத்தொழில் வளர்ச்சியும், விவசாய வளர்ச்சியும் நல்ல முறையில் ஏற்படும், அவைகளுக்குக் குந்தகம் ஏற்படாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பரவலான ஏரியாவுக்கு ஒரு என்ஜினீர் இருப்பதற்குப் பதிலாக குறுகிய ஏரியாவுக்கு ஒரு என்ஜினீர் இருந்தால் கவனிக்கச் சௌகரியமாக இருக்கும்.

[Sri K. N. Palaniswami Gounder] [13th August 1960]

மேலும், டிவிஷனல் எஞ்ஜினீருக்கு, அதிக அதிகாரங்கள் கொடுத்தால் உடனுக்குடன் மின்சார கனெக்ஷன் கொடுக்க சௌகரியமாக இருக்கும்.

மின்சாரம் குறைவாக இருந்த காலத்திலே மின்சாரத்தில் வெட்டு ஏற்பட்டது. இரவுக் காலங்களில் மின்சாரம் எடுத்துக் கொள்ளச் சொல்லும்போது விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறபடியால், ஒரு ஆண்டுக் காலமாக எல்லா விவசாயிகளுக்கும் பகலில் எடுத்துக்கொள்ள வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

சிறு சிறு கைத்தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட மின்சாரம் கொடுக்கத் தடை இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டது. அதற்குக் காரணம், அங்குள்ள ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள், பஞ்சாயத்து போர்டு லைசன்ஸ் கொடுக்காததுதான். சிறு சிறு கைத்தொழில்களுக்கு லைசன்ஸ் வாங்க டவுன் பிளானிங் டைரக்டர், ஸ்தல ஸ்தாபன டைரக்டர், சர்க்கார் இன்னும் பல இடங்களுக்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. இப்படியெல்லாம் இருப்பதால், 35 லட்ச ரூபாய் போட்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டுத் திருப்பூரில் உள்ள தனலட்சுமி மில்லானது ஒரு வருஷமாக மின்சாரம் இல்லாமல் ஓடாமல் இருக்கிறது. இந்த 35 லட்ச ரூபாய்க்கு வட்டி எவ்வளவு நஷ்டம் என்பதை ஆலோசிக்கவேண்டும். லைசன்ஸ் இல்லாமல் ஒரு வருஷமாக மின்சாரம் இல்லாமல் பூட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் கூடிய சீக்கிரம் எலெக்ட்ரிக் கனெக்ஷன் கொடுக்கவும், லைசன்ஸ் கொடுக்கவும், ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சிறிய கைத்தொழில்களுக்கு ஸ்தலஸ்தாபனங்களிலே லைசன்ஸ் வழங்கிய பிறகுதான் மின்சாரம் கொடுக்கிறார்கள். அதற்கெல்லாம் சீக்கிரம் கனெக்ஷன் கிடைக்கவும், லைசன்ஸ் கொடுக்கவும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நமது ராஜ்யத்தில் சில நகரசபைகளில் மின்சார நிர்வாகத்தை தேசியமயமாக்கினார்கள். ஆனால், இன்னும் சில நகரசபைகளில் அவ்வாறு தேசியமயமாக்கப்படவில்லை. சில நகரசபைகள் சர்க்காரிடத்தில் மரியாதை காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சில நகரசபைகள், கோயமுத்தூர், மதுரை போன்ற நகரசபைகள், சர்க்காரோடு எதிர்த்து விபாஜ்யம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒன்று, சர்க்கார் எல்லா நகரசபைகளையும் எடுத்துக்கொண்டு அங்கெல்லாம் மின்சாரம் கொடுக்கவேண்டும். அல்லது, ஒரு நகரசபையின் மின்சாரப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொள்ளாமல் விட்டுவிடவேண்டும். ஒருசில நகரசபைகளில் சர்க்கார் நடத்துவது, இன்னும் சில நகரசபைகளில் சர்க்கார் நடத்துவதில்லை என்ற பாகுபாடு இருக்கிறது. நகரசபையின் நிர்வாகத்தில் மின்சாரத் திட்டம் இருந்தால்தான் நகரசபைக்குச் சௌகரியமாக இருக்கும். மின்சார விஸ்தரிப்புக்குச் சௌகரியமாக இருக்கும். நிர்வாக சௌகரியமும் இருக்கும். மின்சார போர்டார் எல்லா நகரசபைகளையும் ஒன்றாகப் பாவிக்கவேண்டும்.

[Sri K. N. Palaniswami Gounder] [13th August 1960]

கிராமங்களில் சூப்பர்வைசர், லைன்மென் வருவதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அவர்கள் காலா காலத்தில் வர வழி செய்யப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றையதினம் நமது மின்சாரத் திட்டங்கள் விவசாயத்திற்கும், கைத்தொழில் வளர்ச்சிக்கும் நிறையப்பென்படுகின்றன. எங்கள் ஜில்லாவில் சிறு சிறு கைத்தொழில்கள் முக்கியமாக இருக்கின்றன. சில வருஷங்களாக கட்டிடங்கள் கட்டிக்கொண்டு மெஷினரிகளை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு மின்சாரம் கிடைக்காமல் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் மின்சாரம் கொடுப்பதை துரித படுத்தவேண்டும். சமுதாய நலத் திட்டத்தின் கீழ் விவசாயத் திற்காக நிறைய கடன் கொடுக்கிறார்கள். கடன்களை சீக்கிரம் அளிப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சி செய்வதோடு, மற்றப்படி லைசன்ஸ் களையும் சீக்கிரம் வழங்குவதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நமது மின்சார போர்டு நிர்வாகத்திலே கோவை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரைக்கும் சில டிபார்ட்மெண்டுகளில் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. கோவை, சிங்கநல்லூர் விருந்து மேட்டூருக்கு 80 மைல் இருக்கிறது. மேட்டூருக்கு அனுப்புவதற்கு காலதாமதம் ஆகிறது. ஆகையால் திருப்பூரில் ஒரு டிவிஷனல் என்ஜினியர் ஆபிஸ் ஏற்படுத்தவேண்டும். அல்லது மேட்டூர் சூபரின்டென்டிங் என்ஜினியருக்கு இருக்கக் கூடிய சில அதிகாரங்களை கோவை சூபரின்டென்டிங் என்ஜினியருக்குப் பிரித்து வழங்கவேண்டும். அங்கு செல்லுவதற்கு போக்குவரத்து வசதி இல்லாமல் கொஞ்சம் சிரமப்படுகிறது. மின்சார போர்டு அதிகாரங்களை ஆங்காங்கு பரவலாக இருப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மின்சார போர்டைப் பற்றி சிலர் குறைகளைச் சொன்னார்கள். மின்சாரம் சம்பந்தப்பட்ட இலாகா பல வகையிலே நல்ல ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். நமது ராஜ்யம் மின்சாரம் சம்பந்தப்பட்டவரை பல வகைகளிலும் முன்னேறியிருக்கிறது என்பதுபற்றி பெருமை கொள்ளவேண்டும். அதற்காக கனம் அமைச்சர் அவர்களையும், மின்சார போர்டு தலைவர் அவர்களையும், மற்ற அங்கத்தினர்களையும், காரியதரிசியையும் நான் பாராட்டுகிறேன்.

மின்சார போர்டு அட்வைசரி போர்டாக இருப்பதைவிட நிர்வாக போர்டாக அமையவேண்டும். மின்சார போர்டு நிர்வாக போர்டாக அமைந்தால் உத்தியோகஸ்தர்கள், உத்தியோகப் பற்றற்றவர்கள் அதிலே இருப்பார்கள். முக்கியமாக ஜில்லா அட்வைசரி போர்டு நிர்வாக போர்டாக இருக்கவேண்டும். ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்தை பரிசீலனை செய்வதற்கு அதிகாரம் வழங்கவேண்டும். கிராம, டவுன் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அந்த அதிகாரங்களை வழங்கவேண்டும். எல்லா நகர சபைகளுக்கும் அந்த அதிகாரங்களை வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, மறுபடியும் அமைச்சரைப் பாராட்டிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[13th August 1960]

* SRI S. RANGANATHA MUDALIAR: Madam Chairman, as I sat listening to the reading of the report by the Hon. Minister, a doubt arose in my mind whether I was listening to a prosaic report or an epic poem in prose. I call this epic poem for this reason. The achievements mentioned in the report are no mean achievements but achievements of tremendous magnitude. In the Bible we have read: 'The word was Light and immediately "there was light" and darkness was expelled'. In the same way, in the same quick manner and with the same speed, electricity has been generated in our State. It has been the fashion with some of our Opposition Members not to give credit to the Government where that is due but only to point out the acts of omission. It is stated that compared to the Western countries, we have not achieved much and our achievement is very infinitesimal. There is no use of comparing ourselves to the Western countries, and it is not fair to us. On the other hand, we must compare our present condition, present state, present progress and present achievements to what they were when the Britisher was ruling us, and to what they were at the beginning of the First Five-Year Plan. We are simply surprised at the tremendous improvement. The report says—

'The impressive progress that has been made in this State in the field of power development can be gauged from the following statement, which gives in one view the achievements in regard to development of electricity in Madras State under the First Five-Year Plan and during the first four years of the Second Plan:—

	Achievement before the First Plan.	Achievement at the end of the first four years of the Second Plan.
Installed capacity.	156,007, K.W	411,700 K.W
Villages and ham- lets electrified.	1,613 ..	8,990 ..
Agricultural pumpsets connec- ted.	14,373 ..	97,416 ..
H.T. lines erected	4,355 miles.	13,543 miles,

This is no mean achievement. We are promised at the end of the Second Five-Year Plan that 80,000 pumpsets are expected to be erected and 10,000 villages and towns are expected to be electrified. We could see how progress has been achieved, judging from the way in which the newly added Tirutani taluk was electrified. Our taluk before its integration with this State was in a very much undeveloped condition. There was a time when we were agitating for the inclusion of that area into our State. We had to go to certain remote villages which were something like bi-junction or tri-junction points in the map of our Madras State and the Andhra Pradesh. On the one side within a

[13th August 1960] [Sri S. Ranganatha Mudaliar]

hundred yards, there was a village full of electric lights and on the other side, we were completely enveloped in darkness. When the people of that area looked at that picture, they were asking when they were going to be integrated with the Madras State. That was the feeling agitating the minds of the people in those days. It was that feeling of helplessness which intensified the struggle of the people to hasten or precipitate the integration of the Tamil areas of the erstwhile Andhra Pradesh with the Madras State. Now after integration, what is the thing that we are seeing. We came to the Madras State only on 1st April and it is not even four months but 50 per cent of the taluk has been electrified and only the other 50 per cent remains to be electrified. We are promised that before the end of this year, the whole taluk will be electrified. If that is the tremendous rate at which electricity is extended, it is no wonder that during the First and Second Five-Year Plans the progress that our State has achieved in regard to extension of power, is one simply defying one's imagination. It has been our pride to lead other States in the intellectual field. Intellectually we are considered to be a premier State. That is one kind of field where we are in a pre-eminent position and it would not be very long before our State becomes a premier State in regard to electricity and power. We are told that at present, Bombay is the leading State in this respect. Next comes Bengal and Madras is third. I have no doubt that at the present rate of development, our State would surely occupy the first place in the coming years.

I think in the years to come our State will become the most premier State in the whole of our Indian Union in the matter of production of electrical energy.

One of the most distinguishing things that has marked our State from other States has particularly been the electrification of Harijan colonies. Other States have bestowed the benefit of electricity on their villages. But in our State particular attention has been given to electrification of Harijan colonies. Vast amounts have been set apart for that purpose. It is one of our greatest achievements for which we may feel proud. That has not been achieved by other States.

Hitherto my impression was that Andhra was having tremendous resources with regard to power. The Machikund scheme and the projected Srisaillam scheme were thought of as two big projects which would make Andhra the most pre-eminent State in the Southern Zone. But considering the gigantic schemes that our State has launched upon like the Kundah Project, Periyar Project and the Sandynallah Reservoir Scheme, it might be said that we have beaten the record of Andhra.

As regards the Kundah scheme, all the credit goes to the great engineers who are at work to make that scheme a successful one.

[Sri S. Ranganatha Mudaliar] [13th August 1960]

In his speech delivered just now, the Hon. Minister has said as follows :—

“ The Kundah Project I and II stages, which are being implemented under the Second Plan, in a difficult terrain involve very difficult engineering problems especially tunnelling. That our engineers have been able to plan out such a huge and complicated scheme and execute them with utmost expedition under trying climatic conditions speaks well not only of their engineering knowledge, skill and organising ability, but also of their devotion to duty.”

There is no doubt about the sincerity of purpose and earnestness of those people who are manning the Electricity Department. From the Chief Engineer onwards, down to the Laskar, everyone is earnest, everyone is anxious and everyone is willing to complete the work entrusted to him. That is the credit that we must all impartially give to the Electricity Department. The Hon. Minister for Electricity must be congratulated on the kind of staff that he has been blessed with and we pray that God may give them greater knowledge, long life and greater earnestness to make our State a leading State so far as Electricity and power are concerned.

We are particularly grateful for the abolition of “ unconnected minimum charges ”. The rural population would feel glad over that and also for the reduction of rates with regard to “ minimum guarantee ”. These concessions will go a long way to help the rural population. More villages require to be electrified. It is not sufficient to electrify a village with a view to giving power for agricultural pumpsets only. Every village, every house in every nook and corner of our country must be electrified. There should be lights at every house be it in any remote village. I hope that time will not be long to come. Thank you very much.

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIYAR: Madam Chairman, there is great appreciation so far as departmental work is concerned especially in regard to supply of electricity and extension schemes to the rural areas. We must at the same time congratulate the Canadian Government for the aid they had given us. Without their generous aid with all the plants and equipment, we could not have had the Kundah project. It will be better if our Hon. Minister were to use his good offices with the Government of India to get some more aid from some more countries like Australia, New Zealand, etc. I know many countries in South East Asia are willing to give aid to technically under-developed countries like India. I hope our Hon. Minister will get us thus some more aid from other countries.

We know we are developing on all sides but the energy that is produced in our hydro-electric stations is not quite sufficient to meet our demand. Even if we have another thermal plant after the completion of the Neyveli project we know that it will not be sufficient because the energy that would be produced by that thermal plant will be consumed by industries that would spring

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] 13th August 1960]

up in the area. This is a serious problem. I would request the Hon. Minister to consider the question of starting another thermal plant, even if it may cost us something more by way of bringing coal from a distant place. We must have one more thermal plant. We can't be depending always on hydro-electric stations, especially in view of the consistent failure of monsoon for the past three or four years.

With regard to giving of connections to the villages I would say there is still considerable delay. Even though agreements are executed by ryots, there is delay in the officer's giving permission for connections. There should be absolutely no delay after the agreements are executed, in giving connections. The connections should be given as early as possible to the concerned applicants. This matter should be immediately looked into.

So far as “ unconnected minimum charges ” are concerned I must thank the Government for waiving the recovery of arrears to the tune of Rs. 86 lakhs. The charges for “ minimum guarantee ” had been reduced. The Hon. Minister may say that the Electricity Board being a commercial body, it is not possible to go down any further. I still feel that there should be no minimum guarantee at all. They may charge as and when connections are given. If minimum charges should be insisted upon, it should be brought to the minimum level. It is said that for “ forward ” areas it would be reduced to Rs. 45 and for “ backward ” areas to Rs. 35. What I ask is how can you assess which is forward area and which is backward area? That is the point which has to be considered. If they cannot do away with minimum charges, the Government should bring it to the barest minimum. That is what I want to submit.

The tariff rates have been revised. The rates are prohibitive. They cause hardship to the poor agriculturists. I would request the Hon. Minister to revise the present rates and bring them down as much as possible. Otherwise the ryots will be put to great hardship and there may not be demand for more extensions.

My submission is that all the villages should be given connection as expeditiously as possible. I am sure the department will be able to achieve this object at least before the end of the Second Five-Year Plan. 11-30 a.m.

I have submitted a petition to the Hon. Minister recently wherein I have stated that the charges imposed for festivals, marriages and other functions are very prohibitive and that that should be looked into. The Hon. Minister should go into this question and come forward to do something substantial.

With regard to the contemplated integration of grid system, I do not know how far it will be beneficial to us, i.e., so far as Tamil Nad is concerned. This matter might be examined by the Hon. Minister before the common grid system for all the Southern States is agreed upon.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [13th August 1960]

Sir, the group restrictions in certain areas still continue with the result only the ryots are put to hardship. Of course, six hours minimum is given; even then, there are considerable hardships and ryots are put to very great inconvenience. Therefore I wish that group restrictions are removed completely.

With regard to the acquisition of private companies, I find from the report that there are still 8 companies and 5 local authority undertakings operating in this State. I desire that the Government should take over at least these private companies as early as possible, paying them compensation. With regard to local authorities, the Government may adopt a go-slow policy. But so far as private companies are concerned, the Government must acquire them as early as possible so as to bring them on a par with Government undertakings. I request the Hon. Minister to bear this in mind and implement all my requests.

* SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: கனம் சபாநாயகி அவர்களே, இன்றைக்கு மின்சாரத்தைப்பற்றி விவாதிப்பதில் ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விருப்பப்படுகிறேன். மின் வேகத்தில் போகக்கூடியதாக இருக்கிறது இந்த மின்சார இலாகா. எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள்கூட போற்றக்கூடிய அளவில் அவ்வளவு வேகமாக முன்னேற்றமடைந்து கொண்டிருக்கிறது இந்த மின்சார இலாகா. அப்படி எல்லோராலும் போற்றக்கூடிய ஒரு இலாகா சென்னையில் இருக்கிறது என்றால் அது இந்த மின்சார இலாகாதான். ஆனால் வேண்டுமென்றே ஏதாவது புகார் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லாமையொழிய, உண்மையில் எந்தவிதமான புகாரும் சொல்ல முடியாது. இந்த மின்சார இலாகாவைப்பற்றி. ஏதாவது சொல்லிக்கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதற்காக வேண்டுமானால் ஏதாவது சொல்லிக் கொண்டிருக்கலாம். ஆகவே இவ்வளவு மின் வேகத்தில் போகிற இந்த மின்சார இலாகாவிற்கு என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் அந்த இலாகாவை தாங்க விடக்கூடாது என்பதற்காகவும், அதைத் தட்டி எழுப்ப வேண்டும் என்பதற்காகவும் ஏதாவது சிலவற்றைச் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த நிலைமையில் இந்த மின்சார இலாகாவைப் பற்றி சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது.

சென்னை மாகாணத்தில் ஏறக்குறைய பத்தாயிரம் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் சப்ளை செய்து விட்டோம். அந்த அளவுக்கு நாம் சப்ளை செய்திருப்பதைக்கண்டு நாம் பெருமைப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அது ரொம்பவும் வரவேற்கத்தக்கது. இன்னும் சில ஆண்டுகளுக்குள் மாகாணம் பூராவுக்குமே மின்சாரம் சப்ளை செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு விடக்கூடிய வாய்ப்பு இப்பொழுது இருக்கிறது. இதற்கு வேண்டிய திட்டமும் இடப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் இன்னும் இந்த இலாகா முன்னேற்றமடைவதற்கு இரண்டு வித முட்டுக்கட்டைகள் இருக்கின்றன. ஒன்று இந்த மினிமம் காரண்டி என்பது. அதாவது ரெமுனரேடிவாக இருக்க வேண்டும் என்பது. மற்றொன்று தனிப்பட்ட கம்பெனிகளுக்கும்

13th August 1960] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

இந்த மின்சாரம் சப்ளை செய்யப்படுவது. இந்த இரண்டையும் எடுத்துவிட்டால் இன்னும் எவ்வளவோ முறையில் மின்சார இலாகா முன்னேற்றமடைய வழி ஏற்படும். இப்பொழுது பார்த்தால் சாதாரணமாக ஏழுமீட்டர் தனிப்பட்ட கம்பெனிகள் தான் இதை வைத்து நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவைகளை சீக்கிரமாக எடுத்துவிட நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அதிகமாக மின்சாரம் எல்லா கிராமங்களுக்கும் பரவும். பக்கத்திலுள்ள நகரங்களிலும் கிராமங்களிலும் மின்சாரம் இருக்கும். ஆனால் சில கிராமங்களில் மின்சாரம் இருக்காது. இதற்குக்காரணம் அந்த கம்பெனிகள் தான். அந்த கிராமங்களுக்கு எல்லாம் அரசாங்கம் நேரடியாக மின்சாரம் கொடுப்பதாக இருந்தால் அவைகளுக்குக் கிடைத்திருக்கும். ஆனால் கம்பெனிகள் கொடுப்பதாக இருப்பதால் அவைகளுக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே அப்படிப்பட்ட லைசென்சுகாரர்களிடமிருந்து அந்த ஸ்தாபனத்தை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய நடவடிக்கையை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்களை சப்ளை செய்யச்சொல்லிக் கேட்டால் அவர்கள் செய்வதாக இல்லை. தங்களுடைய கம்பெனியைத்தான் தேசியமயமாக்கப் போகிறார்களே அதனால் தாங்கள் செலவு செய்து என்ன பயன் என்ற காரணத்திற்காகவும் விஸ்தரிக்காமல் இருக்கிறார்கள். மற்றும் அவர்கள் அரசாங்கத்தை கடன் கேட்டிருப்பதாகவும், அந்தக் கடன் வந்தவுடன் சப்ளை செய்வதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். இந்த இரண்டு காரணங்களின் அடிப்படையில் அவர்கள் மற்ற கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் சப்ளை செய்யாமல் இருக்கிறார்கள். அதனால் பல கிராமங்கள் கஷ்டத்தை அனுபவிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது பார்த்தால் எட்டு கம்பெனிகள் தான் இருக்கும்; அவைகளை எடுத்துக்கொள்வதாக இருந்தால் ஏழு அல்லது எட்டு கோடி ரூபாய் தான் கொடுக்கும்படியாக இருக்கும். அந்தப் பணத்தை ஒன்று நம்முடைய அரசாங்க வரவு-செலவு திட்டத்திலிருந்து கொடுத்துவிட்டால் அல்லது கனடா போன்ற நாடுகள் இருக்கின்றன; அவர்களிடமிருந்து கடனாக வாங்கி, இவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு அந்த ஸ்தாபனங்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே எந்த முறையிலாவது அந்த ஸ்தாபனங்களை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அப்படி எடுத்துக் கொண்டால் தஞ்சை, திருச்சி போன்ற நல்ல விளைச்சல் இருக்கக் கூடிய ஜில்லாக்களுக்கு நல்ல முறையில் பயன்படும் என்று தோன்றுகிறது. அப்படிப்பட்ட ஜில்லாக்களில் மின்சாரத்தை அதிகப்படியாகக் கொடுத்தால் விளைச்சலை அதிகப்படுத்துவதற்கு நல்ல வசதியாக இருக்கும். நாம் இப்பொழுது நீர்பாசன திட்டத்திற்கு என்று கோடிக்கணக்கான ரூபாயைச் செலவு செய்கிறோம். அதன் மூலம் மின்சார வசதியும் செய்துகொடுத்து விட்டால் இன்னும் எவ்வளவோ அதிகப்படியான விளைச்சலை உண்டு பண்ணுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். செங்கற்பட்டு ஜில்லா, கடம்புத்தூர் தாலுகாவில் போய்ப்பார்த்தேன்; அங்கு

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [13th August 1960]

எங்கு பார்த்தாலும் பம்பு செட்டுகளையும் மின்சார இஞ்சின்களையும் எல்லா விவசாயிகளுக்கும் வைத்து வெள்ளாமையிடுகிறார்கள். அங்கு பார்த்தால் தஞ்சையைவிட செழுமையுள்ள இடமாக காட்சி அளிக்கிறது. “வான் பொய்யினும் தான் பொய்யா காவிரி” என்பது போன்று அங்கு அவ்வளவு வளமுள்ளதாக இருக்கிறது. எல்லாம் இந்த மின்சாரத்தினால்தான். விவசாயிகளுக்கு நாம் வேண்டிய வசதிகளைச் செய்துகொடுத்தால் அவர்கள் அதிகப் படியான விளைச்சலைக் காண்பிப்பார்கள். ஆகவே அந்த முறையில் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகவே எல்லா கம்பெனிகளையும் அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்வதற்கு ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். அப்படி எடுத்துக்கொண்டு எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அல்லது அவர்களுக்கு கடன் தொகையாவது கொடுத்து அவர்களைக்கொண்டு எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சாரத்தைச் சப்ளை செய்யச் சொல்ல வேண்டும். அதற்குப் பதிலாக அவர்களுக்கு ஜெனரல் பர்மிஷனாகக் கொடுத்து இத்தனை நாட்களுக்குள் இந்தந்த கிராமங்களுக்கு சப்ளை செய்யவேண்டும், இல்லாவிட்டால் அதன் பிறகு அரசாங்கம் அந்த கிராமங்களையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டுவிடும் மின்சாரம் சப்ளை செய்வதற்கு, என்று ஒரு ஜெனரல் பர்மிஷனாவது அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட வேண்டும். இப்பொழுதே அவர்களிடம் எவ்வளவோ பேர்களுடைய பணம் எல்லாம் முடங்கிக் கிடக்கிறது. வீடுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி பலரிடமிருந்து அவர்கள் பணம் வாங்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்னும் மின்சாரம் சப்ளை செய்யவில்லை. கேட்டால் அரசாங்கத்தைக் கடன் கேட்டிருக்கிறோம், அது வந்தவுடன் சப்ளை செய்கிறோம் என்று சொல்லி வருகிறார்கள். வீட்டுக் காரர்கள் கம்பம் வரப்போகிறது என்று எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் கம்பமும் வரவில்லை, கம்பியும் வரவில்லை. அவர்களுடைய பணமெல்லாம் முடங்கிக் கிடக்கிறது. ஒவ்வொரு வீட்டுக்காரரும் 75 ரூபாய் வீதம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அரசாங்கம் 25 லட்சம் ரூபாய் கடனாகக் கொடுக்கப் போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிக் கொடுத்தால் அவர்கள் பல கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு ஜெனரல் பர்மிஷனாகக் கொடுத்து விடலாம். இவ்வளவு காலத்திற்குப் பிறகு ஸ்தாபனத்தை எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று சொல்லிவிட வேண்டும். ஏனென்றால் இப்பொழுது பஞ்சாயத்து பணமும் வீட்டுக்காரர்களுடைய பணமும் முடங்கிக்கிடக்கிறது. அவைகளுடைய வட்டி என்ன ஆகிறது. அது யாருக்கு செலாகியதாக இருக்கிறது. கம்பம் வரும் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் கம்பமும் வரவில்லை கம்பியும் இழுபடவில்லை. இந்த நிலைமையைப் போக்கவேண்டும். அவர்கள் கொண்டுபோகாத இடங்களுக்கு சர்க்கார் மின்சாரத்தைக் கொண்டுபோவதற்கு எந்த விதமான தடங்களும் இருக்கமுடியாத நிலைமையில் ஒரு உத்தரவாதம் இருக்கவேண்டும். எல்லாவிதமான தடைகளையும் நீக்குவதற்கு

13th August 1960] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆகவே அந்தக் கம்பெனிகளை துரிதமாக எடுத்துக்கொள்வதற்குவேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக ஹரிஜன காலனிகளில் அவர்களால் மினிமம் காரண்டி கொடுக்கமுடியாது. அந்த நிலைமையில் அவர்களுக்கு அரசாங்கம் உதவி செய்து வருகிறார்கள். அது வரவேற்கத்தக்கது தான். ஹரிஜனங்களைவிட பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கக் கூடியவர்கள் இருக்கக்கூடிய சில இடங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட சலுகைகளைக் காட்டுவது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் ரொம்பவும் பிற்போக்காக இருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்கள்தான் கேவலமாக இருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்களைவிட இவர்கள் இன்னும் அதிகக் கேவலமாக இருக்கிறார்கள். அதாவது ராமநாதபுரம், மதுரை, தென்னாற்காடு, வட ஆற்காடு போன்ற ஜில்லாக்களில் சில இடங்களில் பார்த்தால், இப்படிப்பட்டவர்கள் அநேகம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களுக்காவது சற்று அதிருஷ்டம் இருக்கிறது என்றாலும், இவர்களுக்கு எந்த விதத்திலும் அதிருஷ்டமே கிடையாது. ரொம்பவும் கேவலமான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இருக்கக்கூடிய இடங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுத்தால் அவர்கள் முற்போக்கான நிலைமைக்கு வருவதற்கு வசதி ஏற்படும். முற்போக்கான எண்ணத்தில் அவர்களுடைய மனமும் உருவாகும்.

“உள்ளுவ தெல்லாம் உயர்வுள்ளல் மற்றது
தள்ளிலுந் தள்ளாமை தீர்த்து”

என்று வள்ளுவர் சொல்லியதற்கு இணங்க, மின்சாரத்தை அவர்களுக்குக் கொடுப்பதால் அவர்களுடைய எண்ணமெல்லாமாவது முன்னேற்றமடையட்டும். அவர்களுக்கு முன்னேற்றமடைய வேண்டும் என்ற ஆசையாவது பிறக்கட்டும். ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சலுகைகள் எல்லாம் இப்படிப்பட்ட பிற்போக்கானவர்களுக்கும் கொடுப்பது மிகமிக அவசியம் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

சில ஜில்லாக்களில் வீடுகளுக்குக் கொடுக்கப்படாவிட்டாலும் தொழிற்சாலைகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் சில இடங்களில் அவைகளுக்குக்கூடக் கொடுக்காமல் அந்தத் தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் நசுக்கப்படுகின்றன. சில பஞ்சாலைகளுக்கு இரண்டாவது ஷிப்டுக்குக்கூட கரண்ட் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் சிலர் மின்சார இலாகாவிடமிருந்து தெரியாமல் ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். யாராவது மின்சார இலாகாவிடமிருந்து அதைக் கண்காணிக்க வந்தால் அப்பொழுது தொழிலாளர்களை வேலையை விட்டுப் போகச் சொல்லி விடுகிறார்கள். இதனால் தொழிலாளர்களுக்கும் தங்களுடைய வேலை எந்த நேரத்தில் போய்விடுமோ என்ற பயம் இருக்கிறது. திருட்டுத்தனமாகவே ஆலை ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் ஏன் இரண்டாவது ஷிப்டு கூடாது என்று சொல்லவேண்டும். அதற்கு பர்மிஷன் கொடுத்துவிட்டால் தொழிலாளர்களும் பயம் இல்லாமல் வேலை செய்வார்கள், வேலையும் நன்றாக நடக்கும். இரண்டாவது ஷிப்ட்

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [13th August 1960]

கிடையாது என்று சொல்வதால் அவர்கள் திருட்டுத்தனமாக நடத்துகிறார்கள். அதனால் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே இரண்டாவது ஷிப்ட் இருக்கலாம் என்று வெளிப்படையாகச் சொல்லிவிடலாம். அத்துடன் மூன்றாவது ஷிப்ட் வேண்டும் என்று கேட்டாலும் கொடுக்கலாம். சில இடங்களில் வீடுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதாக இல்லை. அங்கேயெல்லாம் மூன்றாவது ஷிப்டுக்கு இடம் இருக்கிறது. அப்படிக் கொடுக்க இடம் இருக்கிறதா என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்துக் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று. அட்ஹாக் கமிட்டியில் இருக்கிற மெம்பர்கள் எல்லாம் ஆபீசர்களாக இருக்கிறார்கள். அதில் இரண்டு நான்-அபிஷியல் மெம்பர்கள் இருக்கவேண்டும். ஆபீசர்கள் பொறுப்பாக நடந்து கொள்வார்கள் என்றாலும்கூட மக்களிடத்தில் வோட்டுகள் வாங்கி வருகிற பிரதிநிதிகளுக்கு இருக்கிற அக்கறை இருக்கமுடியாது. (ஒரு கனம் அங்கத்தினர்: எதிர்க்கட்சிக்காரர்களைப் போடவேண்டும்). எதிர்க்கட்சிக்காரர்களைப் போட வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. இதில் அக்கறை உள்ள கட்சிக்காரர்களைப் போட்டால்தான் ரொம்ப நல்லது.....

நான் சாதாரணமாகச் சொன்னேன். தவறாக யாரும் நினைக்க வேண்டாம். அட்ஹாக் கமிட்டியில் ஆபீசர்கள் இருப்பதை எதிர்க்காவிட்டாலும் இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களை நீக்குவதற்கு அவர்களை விட பொதுமக்களோடு அதிகத் தொடர்புள்ள நான்-அபிஷியல் இரண்டு பேர்கள் இருந்தால் மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நெய்வேலியில் நமக்கு புதிதாக மின்சார உற்பத்தி நிலையம் வருகிறது. ஆகையால் அதிகம் மின்சாரம் கிடைக்கும் என்று நம்புகிறோம். ஆனால் நெய்வேலியில் இருக்கிற தொழிற்சாலைக்கே அந்த மின்சாரம் சரியாகப் போய்விடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அது வரவேற்கத் தக்கதுதான். தொழில் வளரவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய மின்சாரத்தைக் கொடுக்க நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆகவே அது வரவேற்கத் தக்கதுதான். அதிலிருந்து உற்பத்தியாகும் மின்சாரம் போதுமானது என்று நினைக்க முடியாது. அது தோற்றுவிக்கப்பட்டபோதிலும்கூட, அந்தத் தொழிலுக்கே முழுப்பங்கு போய்விடுவதன் காரணமாக நமக்குக் கிடைக்குமோ என்று சந்தேகமாக இருக்கிறது. வருங்காலத் தேவைகளை அனுசரித்து இது போதுமோ, போதாதோ? ஆகவே அனுசக்தி நிலையம் தேவைப்படுகிறது. செய்தித் தாள்களில் பார்த்தால், பம்பாய்க்கு அது முதலில் போய்விடும்போல் இருக்கிறது. அங்கே போவதைப்பற்றிக் கவலை இல்லை. ஆனால் இங்கும் வரவேண்டும். அதுவும் மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் அதிக வளர்ச்சி அடைந்த நம் மாகாணத்திற்கு அனு உலை அவசியம் வரவேண்டும். அதற்குவேண்டிய ஏற்பாடுகளை நமது அமைச்சர் அவர்கள் செய்வதோடு மத்திய அரசாங்கத்தோடு வாக்குவாதம் செய்தாவது அதைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே அனுசக்தி மின்சார நிலையத்தை சென்னைக்குக் கொண்டுவர நமது அமைச்சர்

[13th August 1960] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

அவர்கள் முயற்சி செய்யவேண்டும். அதற்குவேண்டிய ஆதரவு அனைத்தையும் இந்தச் சபை அளிக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI J. MATHA GOWDER: கனம் சபைத் தலைவி அவர்களே, மின்சார இலாகாவின் 1960-61-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்கிறேன். நான் மாத்திரம் இதை வரவேற்பது என்பது அல்ல. எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்களும் கூட மின்சார இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில் இதை வரவேற்பதுதான் கடமை. அவர்கள் ஏதோ இது சர்க்காரின் கொள்கையாயிற்றே, சர்க்காரின் திட்டமாயிற்றே, எதிர்க்கட்சியில் இருந்துகொண்டு நாம் இதை எப்படி வரவேற்பது என்கிற காரணத்தினால் இதை வரவேற்க முடியாது என்று சொல்லலாமே தவிர மனச்சாட்சியைத் தொட்டுப் பார்த்துச் சொல்வார்களேயானால் இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் வரவேற்கமுடியாது என்று சொல்கிற எந்தக் கட்சியும் இருக்கமுடியாது.

நமது மாநில அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது சென்ற முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஆரம்பிக்கும்போது இருந்தது, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவடையும் இந்த வருஷத்தில் இருக்கும் நிலை ஆகிய இரண்டையும் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கவேண்டும். கிட்டத்தட்ட எட்டு மடங்குக்கு மேல் அதிகரித்து இருக்கிறது. இதைக்கொண்டே நம்முடைய மின்சார இலாகா எவ்வளவு துரிதமாக வேலை செய்கிறது என்பதைக் கண்டுகொள்ளலாம். இப்படி வேலை செய்கிற ஒரு இலாகாவுக்கு நாம் இன்னும் அதிகமாக உற்சாகம் கொடுத்தால்தான், அந்த இலாகா மேன்மேலும் வேலை செய்யுமே தவிர ஏதோ கொள்கையை வைத்துக்கொண்டு எதிர்ப்பதானது பொருத்தமாக இருக்காது என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஆனால் வேலைத் திட்டங்களை ஆரம்பிக்கும்போது சில இன்னல்கள் நேரத்தான் செய்கின்றன. முதல் திட்டம் போடும் போது நடைமுறையில் பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டுவிடுகின்றன.

நிலகிரியைப் பொறுத்தவரையில் குந்தா மின்சாரத் திட்டத்தினால்—நன்மை ஒரு பக்கம் இருக்க—ஏற்பட்ட இன்னல்கள் நிலகிரி அங்கத்தினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். குந்தா திட்டம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னால் அந்த ஜில்லாவாசிகள் என்ன நினைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள் என்றால் குந்தா திட்டம் வரவேண்டும், வரவேண்டும் என்று நினைத்தார்கள். வந்தவுடன் இது ஏன் வந்தது என்று அவதூறுகிறார்கள். காரணம் என்ன? திட்டம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பு இது எத்தனை ஏக்கர் நிலத்தில் ஏற்படும், அதில் இருந்து எத்தனை குடும்பங்கள் வெளியேறவேண்டியிருக்கும் என்று சர்வே செய்து அப்படிப் பாதிக்கப்படுகிறவர்களுக்கு வேறு இடத்தில் இடம் கொடுத்திருக்கவேண்டும். இதன் காரணமாக பல தொல்லைகள் ஏற்பட்டு ஹைக்கோர்ட் வரையில் சென்று ரிட்டு போடவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்போது படிப்படியாக அந்தத் தொல்லைகளை ஓரளவுக்குத்

[Sri J. Matha Gowder]

[13th August 1960]

தீர்த்து இருக்கிறார்கள் என்றாலும், திட்டம் ஆரம்பித்தவுடனேயே இந்தப் பிரச்சனையைக் கவனித்து அதற்குத் தீர்வு கண்டிருக்க வேண்டும்.

இதை இப்போது நான் சொல்வதற்குக் காரணம் நீலகிரியில் நடந்த சட்டசபை கூட்டத்தில் என்ஜினியர்கள் இருந்தார்கள். அப்போது நஞ்சுநாடுக்கு அருகில் பாலாடாவில் ஒரு அணை கட்டுவது சம்பந்தமாகக் கேட்கப்பட்டது. இப்போது அதை எடுத்துக்கொள்ளப்போவதில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் எனக்கு இப்போது கிடைத்திருக்கும் தகவலிலிருந்து அந்த அணை அமையவேண்டிய இடத்திற்குச் செல்லக்கூடிய பாதையை எங்களுக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று சென்ற மாதம் அந்தப் பிரதேச பஞ்சாயத்துகளிடம் கேட்டு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகையால் இப்போது அந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளப் போவதாகத் தெரிகிறது. அப்படி எடுத்துக்கொள்வதாக இருந்தால் நான் இப்பொழுதே சொல்கிறேன், உடனடியாக அந்தப் பிரதேசத்தை சர்வே செய்து அந்த அணையினால் எவ்வளவு பேர்களுடைய நிலம் பாதிக்கப்படும் என்பதைக் கணக்கு எடுத்து அவர்களுக்கு உடனடியாக மாற்று நிலம் கொடுத்துவிட்டு அந்தத் திட்டத்தை மேற்கொள்ளவேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் என்ன என்ன இடையூறுகள் பின்னால் ஏற்படும் என்பதற்கு நமக்கு குந்தாப் பிரதேச அனுபவம் இருக்கிறது. ஆகவே அந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வதற்கு முன்பாகவே இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்த்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று. அட்டுபாயில் என்று ஒரு சிறிய கிராமம் இருக்கிறது. அன்றைக்கும் இதைப்பற்றிச் சொன்னேன். அந்த கிராமத்தைச் சுற்றிலும் தண்ணீர் இருக்கிறது.

(Mr. Speaker in the Chair.)

சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் இதுபற்றிக் கவனிக்கவேண்டும். அங்குள்ள மக்களுக்கு சுகாதார வசதி மிகவும் குறைவு.

பூமி கொடுக்கவும் இல்லை, வீடு கொடுக்கவும் இல்லை. எப்படி அவர்கள் அங்கு இருப்பார்கள் என்று நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். பத்து, இருபது வீடுகளில் இருக்கக்கூடிய மக்களை அங்கு வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு வருத்தம் ஏற்படக்கூடிய அளவில் நிலை இருக்கக்கூடாது. அங்குள்ள மக்கள் பாரஸ்ட் பூமியாவது கொடுங்கள் என்று கேட்டால், பிரமனிடமிருந்து போன உயிரைக்கூட திருப்பி வாங்கிவிடலாம், ஆனால் காட்டு இலாகா அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து நீலகிரியில் ஒரு அங்குலம் பூமிக்கூட வாங்கமுடியாது என்ற நிலை இருக்கிறது. காட்டுச் செல்வம், காட்டுச் செல்வம் என்கிறார்கள். வீட்டுச் செல்வம் அழிந்து கொண்டிருக்கும்போது காட்டுச் செல்வம் யாருக்குத் தேவை? மின்சார இலாகாவிற்காக, கஷ்டப்படும் மக்கள் தங்கள் பூமியைக் கொடுத்திருக்கும்போது அவர்களுக்கு பாரஸ்ட் பூமியைக் கொடுத்தால் என்ன குறைந்து போகிறது? அந்த அளவில் அங்கு காட்டு இலாகா வேலை செய்துகொண்டு வருகிறது என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். இந்த பூமியைக்

[13th August 1960]

[Sri J. Matha Gowder]

கொடுங்கள் என்றால், இந்த பூமியைக் கொடுக்க முடியாது, அந்த பூமியைக் கேட்டால் அதையும் கொடுக்க முடியாது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார். கேட்டால் அவைகளில் மாங்கள் நட வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். ஊட்டிக்குப் பக்கத்தில் 18,000 ஏக்கர் பூமியில் நாஷனல் பார்க் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். நாஷனல் பார்க் வேண்டாமென்று நான் சொல்ல வில்லை. இவர்களுக்கு, பூமியைக் கொடுத்துவிட்டு இவர்களுக்கு எவ்வளவு பூமி வேண்டுமோ அதைக் கொடுத்தால் போதும் தொலைவில் உள்ள பூமியைக்கூட நாஷனல் பார்க்குக்கு வைத்திருப்பதில் அர்த்தமில்லை. பதினெட்டாயிரம் ஏக்கர் நாஷனல் பார்க்குக்கு இருக்கவேண்டுமென்று நியதியில்லை. பாரஸ்ட் பூமி எவ்வளவோ இருக்கிறது. அதைக் கொடுத்திருக்கலாம். எல்லா வற்றையும் நாஷனல் பார்க்குக்கு என்று வைத்திருந்தால் இந்த மக்களுக்கு பூமி எங்கிருந்து கிடைக்கும். நெய்வேலித் திட்டம் இருக்கிறது. அதை எடுக்கும்போது நெய்வேலி யில் உள்ள மக்களுக்கு என்ன செய்தார்கள்? அத் திட்டத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னதாகவே நெய்வேலியில் உள்ளவர்களின் பூமிப்பிரச்சனை, அவர்களுக்கு வீடு கொடுக்கும் பிரச்சனை இவைகளையெல்லாம் தீர்த்துவிட்டு பிறகு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன். அப்படியில்லையென்றால் அவர்களுக்கும் எங்களைப் போன்ற கதிதான் ஏற்பட்டிருக்கும். எந்தத் திட்டத்தை எடுத்தாலும், அதற்கு முன்பு அங்குள்ள மக்களுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களைச் செய்து கொடுத்துவிட்டு பின்னர் அத்திட்டங்களை எடுக்க வேண்டும். அப்படியல்லாது, மக்களுக்கு இடையூறு விளைவிக்கும் எந்தத் திட்டத்தையும் எடுத்துப் பிரயோஜனமில்லை. அடுத்தபடியாக, கலெக்ஷன் ஆபீஸ் வைக்கவேண்டுமென்று மூன்று வருடங்களுக்கு முன்பே சொல்லியிருந்தேன். 12 பாக்டரி உள்ள ஏரியாவில், ஒரு இடத்திலிருந்து கிட்டத்தட்ட மாதம் 5,000, 6,000 ரூபாய் மின்சார போர்டிற்கு வருமானம் வரக்கூடிய இடங்களில்கூட ஒரு ஆணை கலெக்ஷனுக்கு ஏற்படுத்துங்கள் என்று சொன்னால் அப்படி நியமிப்பதில்லை. இந்த சட்டசபையில் மூன்று வருடங்களுக்கு முன்பே பேசினேன். நீலகிரியில், கோத்தகிரியில் அறவேன் என்ற கிராமம் இருக்கிறது. அங்கு ஒரு கலெக்ஷன் ஆபீஸ் ஏற்படுத்தினார்கள் என்று சொன்னேன், ஆனால் அது ஏற்படுத்தவில்லை. கோயம்புத்தூரிலுள்ள சூப்பரின்டென்டிங் என்ஜினியரிடம் சொன்னால், சட்டசபையில் சொல்லியிருப்பார்கள், அதை யெல்லாம் செய்யமுடியுமா என்ற அளவில் அவரது மனப்பான்மை யிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கு வருத்தத்துடன் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மின்சார போர்ட், ஆட்டாணமஸ் பாடி என்பதால் அதை எதிர்த்து போட் அளிக்க உரிமையில்லா விட்டாலும் இருக்கக்கூடிய இடஞ்சல்களை எடுத்துச் சொல்லும் போது அவைகளை நடைமுறையில் கொண்டுவருவதற்கு அதிகாரிகள் இருக்க வேண்டுமே தவிர சட்டசபையில் எது வேண்டுமானாலும் பேசிக்கொண்டு போங்கள், அதற்கு நாங்கள் என்ன செய்ய என்று சொல்லும் நிலை வருந்தத்தக்கது.

[Sri J. Matha Gowder]

[13th August 1960]

அடுத்தபடியாக, நீலகிரியில் நல்ல மழை பெய்கிறது. சூறாவளிக் காற்று அடிக்கும் பல கிராமப் புறங்களில் சிறு சிறு வீடுகள் இருக்கின்றன. அவை, பட்டணத்தில் இருப்பதைப் போல் பெரிய மாடி வீடுகள் அல்ல. அந்தவிடங்களில் மரக் கம்பங்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். அவசரத்திற்காக ஸ்டீல் போடுவதற்குப் பதிலாக மரக் கம்பங்கள் போட்டிருக்கிறார்களே என்று நினைத்தேன். ஸ்டீல் கிடைத்த பிறகாவது அந்த மரக் கம்பங்களை அகற்றியிருக்கவேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு 15 ஆண்டுகள் ஆகியும், அவை இன்றுவரை கூரைகளின்மீது விழுந்தம்கூட அது பற்றி கேட்பார் இல்லை. அதே போஸ்டை எடுத்து அதேயிடத்தில் திரும்பவும் நட்டு விடுகிறார்கள். வீட்டின்மீது கம்பம் விழுந்து இடிந்து இருக்கிறதே என்று வீட்டுக்காரர் சொன்னால், நாங்கள் என்ன செய்ய, வேறு கம்பம் போடுகிறோம், ஆனால் காற்றுக்கு நாங்கள் ஜவாப்தாரியல்ல என்று சொல்கிறார்கள், மின்சார இலாகா அதிகாரிகள். ஆக, வீட்டுக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டத்தை மின்சார இலாகாவிலிருந்து வசூல் செய்யமுடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, நீலகிரியைப் பொறுத்த மட்டிலாவது, மரக்கம்பங்களை எடுத்துவிட்டு, ஸ்டீல் கம்பங்களை போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பிறகு, “அண் கனெக்டெட் மினிமம் சார்ஜ்” நீக்கியிருப்பதாக உரையில் காணப்படுகிறது. அது வரவேற்கத்தக்கது. இதில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. “விவசாயிகளுக்கு இந்தக் கட்டணங்களைச் செலுத்துவது விருந்து” என்று இருக்கிறது. வீடுகளுக்கு கேட்கப்படும் மின்சாரம் பற்றி விளக்கவில்லை. வீடுகளுக்கு மின்சாரம் வேண்டுமென்று 100, 200 வீட்டுக்காரர்கள் எழுதிக் கொடுத்த பின்னர் அவர்களது பொருளாதார நிலை காரணமாக போட முடியாதநிலை ஏற்படுமானால் அதற்கு “அண் கனெக்டெட் மினிமம் சார்ஜ்” போட்டிருந்தோம். அதை எங்களால் கொடுக்கமுடியாது என்று நீலகிரியில் உள்ள சில கிராம வாசிகள் எழுதிக் கொடுத்திருந்தார்கள். ஸ்டீல் பூராவிற்காக என்று திட்டவட்டமாக அங்கு அறிவிக்கப்படவில்லை. ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறும் போது அதற்கும் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் மிகவும் நல்லதாகயிருக்கும். அதை விவரித்து சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எண்பத்தி ஆறு லட்சம் ரூபாய் அண் கனெக்டெட் மினிமம் சார்ஜ்விருந்து தள்ளுபடி செய்யப்போகிறார்கள். இது வரவேற்கத்தக்கது. சாதாரண மக்களுக்கு நல்லதொரு சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு மட்டும் என்றால், விவசாய சம்பந்தமான பம்ப் ஸெட்களுக்கு. நீலகிரியில் அப்படி ஒரு பம்ப்செட்கூட கிடையாது. அதற்கு மின்சாரம் எங்களுக்கு அவசியமில்லை. பம்ப்ஸெட்ஸ் அங்கு வைப்பதில்லை. வீடுகளுக்காக எழுதி ஏமாந்தவர்களிடம் அதை வசூலிக்கக் கூடாது. அடுத்தபடியாக, நகரப்புறங்களில், ரெஸிடென்ஷியல் ஏரியா, நான்-ரெஸிடென்ஷியல் ஏரியா என்று இருக்கிறது. ரெஸிடென்ஷியல் ஏரியாவில், மக்கள் நெருங்கி வசிக்கக்கூடிய இடங்களில் மாவு மில் போன்றவை அவசியமாகும். (மணியடிக்கப்பட்டது.) நான்-ரெஸிடென்ஷியல் ஏரியா அல்லாத ரெஸிடென்ஷியல் ஏரியாவில்தான் இதுபோன்றவை தேவைப்

13th August 1960] [Sri J. Matha Gowder]

படுகிறது. மக்கள் குடியேறும் இடங்களிலிருந்து பெரிய பாக்டரிகள் போன்றவைகளை வெளியே கொண்டுபோய் வைக்கலாமே தவிர சிறிய அளவில் உள்ளவைகளை வைக்கக் கூடாது என்று சொல்லக்கூடாது. ஓட்டலை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்களுக்கு வேண்டிய தண்ணீர் இறைக்கவும், காப்பிப் பொடி அறைக்கவும் மின்சாரம் உபயோகிக்கலாம். பக்கத்துக் கட்டிடத்தில் பிழைப்பதற்காக ரைஸ் மில் வைக்கிறேன் என்றால், அவர்களுக்கு, ரெஸிடென்ஷியல் ஏரியாவில் உங்களுக்கு கொடுப்பதற்கில்லை என்று மறுக்கப்படுவதாக சொல்லப்படுகிறது. இவைகளை யெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இவைகளுக்கெல்லாம் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மின்சார இலாகா நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று என் வார்த்தையை முடிக்கிறேன்.

* SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மின்சார மான்யத்தின்மீது பேசக்கூடிய நேரத்தில் இதை ஆதரித்துப் பேசுவதா, அல்லது எதிர்த்துப் பேசுவதா என்பதுபற்றி எனக்கு முன் பேசிய நண்பர் மாதா கௌடர் அவர்கள் பேசியதிலிருந்து மிக தெட்டத் தெளிவாக புரிந்து கொள்ள முடியும். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அதை எந்த அளவிற்கு வரவேற்கிறார்கள் என்பது ஆரம்பத்தில் சொன்னபோது இதை வரவேற்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு பிறகு அதில் இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளை அவரை அறியாமலேயே அவர் ஒரு தொழிற்சங்கத் தலைவராக யிருப்பதால், காங்கிரஸ்காரராகயிருந்தபோதிலும் நிலைமையை மூடி மறைக்க முடியாத அளவு சொல்லக்கூடிய நிலையைக் கண்டோம். கம்பங்கள் விழுந்து யாரும் இறந்திருக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இறந்த பிறகுதான் கவனிப்போம் என்ற நிலைமையோ என்னவோ, அந்த அளவிற்குப் போகாமல் சொல்லப்படும் குறைபாடுகளையெல்லாம் தெட்டத் தெளிவாக கவனிக்க வேண்டுமென்று சொல்லக்கூடிய இதே நேரத்தில் மின்சார உற்பத்தி அதிகரித்திருக்கிறதா இல்லையா என்று பார்க்கக்கூடிய நேரத்தில் ஓரளவு உற்பத்தியாகியிருக்கிறது, இல்லையென்று சொல்லமுடியாது. அதே நேரத்தில் இந்த ராஜ்யத்திற்கு எந்தளவு தேவை, இந்த ராஜ்யத்தில் தொழில் வளம் எந்தளவு பெருகிக் கொண்டே போகிறது, அந்த அளவிற்கு உற்பத்தியாகியிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் பாகி அளவிற்குக் கூட உற்பத்தியாகியிருக்கிறதா என்பது குறித்து சிந்திக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். ஆகவேதான் இந்த மின்சாரம் எந்த அளவுக்கு அத்தியாவசியமாய் இருக்கின்றது என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். மின்சாரம் இன்றுள்ள நிலைமையில் எல்லோருக்கும் தேவைதான். அதிலும் “மின்னொளி” என்ற புத்தகத்தில் தந்திருக்கக்கூடிய குறிப்பைப் பார்த்தால், ‘ஏழை, பணக்காரர் என்ற வேறுபாடு இன்றி ஒவ்வொருவரும் மின்சாரத்தை உபயோகித்து தங்களது வேலைப்பளுவைக் குறைத்துக் கொள்ளவே விரும்புகிறார்கள்’. இதை ஏழை மக்களிடம் காண்பித்து பார்த்தீர்களா ஏழையும் பணக்காரனும் ஒரே மாதிரியாகத்

12
noon.

[Sri V. K. Kothandaraman] [13th August 1960]

தான் மின்சாரத்தை உபயோகிக்க விரும்புகிறார்கள் என்று சொல்லி, ரசிக்கக்கூடிய விதத்தில்தான் இது இருக்கிறதே தவிர யாருக்கு இதனால் உண்மையிலே பாதகம் ஏற்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறது, யாருக்கு சாதகம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது, இதனால் சாதகம் தொழிலாளர்களுக்கா அல்லது பணக்காரர்களுக்கா என்பதைப்பற்றி நாம் யோசிக்கவேண்டும். இருக்கின்ற தொழிலாளர்களை வீட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டு தங்களுக்கு லாபத்தைத் தேடிக்கொள்வதற்கு இது சாதகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லியிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். அதல்லாமல் இது எல்லோருக்குமே சாதகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லியிருப்பது அவ்வளவு சரியல்ல என்பதைத்தான் நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய ரிப்போர்ட்டில் தொழிலாளர்களுக்கு பாராட்டுதல் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் “குந்தா திட்டத்தில் ஈடுபட்டுள்ள 12,000-க்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்களின் சேவையையும் பெரியாறு திட்டத்தில் பணிபுரிந்த 6,000 தொழிலாளர்களின் சேவையையும் நான் பாராட்டுகிறேன்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதோடு அமைச்சர் அவர்கள் “மூன்றாவது திட்டத்தின் கீழ் நாம் எடுத்துக்கொள்ள உத்தேசித்துள்ள திட்டங்களையும் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்கு இவர்களை நாம் நம்பலாம்” என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு நம்பிக்கை இருக்கக்கூடிய அமைச்சர் அவர்களுக்கு, அவர்களுடைய, இதில் வேலை செய்யக் கூடிய தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சனையில் எந்த அளவுக்கு கவனம் இருக்கிறது என்று பார்த்தால், முன்னால் நடந்த விஷயங்களை எல்லாம் விட்டு விட்டாலும் சமீபத்தில் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னால் ஒரு ஒப்பந்தம் நிறைவேற்றப்பட்டு அதன்படி நடக்கவேண்டும் என்று தொழிலாளர்கள் சொன்ன போது அதற்காக தொழிலாளர்கள் கோரிக்கைகளை கொண்டு வந்தபோது அமைச்சர் அவர்களின் கவனம் அதில் செல்லவில்லை. அதுமட்டுமல்ல, அந்த ஒப்பந்தம் நிறைவேற்றப்படவேண்டும் என்று வேலை நிறுத்தம் நடந்தது. பின்னால் அதில் கனம் அமைச்சர் அவர்களும், சர்க்கார் அதிகாரிகளும் கொடுத்த வாக்குறுதியின் பேரில் அந்த வேலைநிறுத்தம் வாபஸ் வாங்கப்பட்டது. அதோடு, அந்த வாக்குறுதியில் யாரையும் பழி வாங்கக்கூடாது, லேபர் ரிலேஷன் ஆபீஸர் போடுவது, தொழிலாளர்களை நிரந்தர மாக்குவது, பிராவிடென்ட் பண்ட், கிராட்டியுட்டி, இதுபோன்ற பிரச்சனைகள்பற்றி சொல்லப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அவைகள் எல்லாம் இன்றைய தினம் எந்த அளவில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான் இன்று நம் முன்னால் உள்ள பிரச்சனை. அது மாதிரியல்ல, இந்த வேலைநிறுத்தத்தில் அரசுத் செய்யப்பட்ட எல்லாத் தொழிலாளர்களையும் விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. அப்போது அதையும் ஒப்புக் கொண்டார்கள். ஆனால் இப்போதும் 65 பேர்கள் ஜெயிலில் இருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, 12 பேர்கள் டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது எல்லாம் எதைக் காட்டுகிறது? அது மட்டுமல்ல, நிரந்தரமற்ற 57 தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கிவிட்டு புதிதாக 600 தொழிலாளர்களை எடுக்கக்கூடிய

[13th August 1960] [Sri V. K. Kothandaraman]

நிலைதான் இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஷாப் ஆக்ட் பிரகாரம் ஆறு மாதத்திற்கு மேல் வேலை செய்திருந்தால் அவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கக்கூடாது என்று லேபர் கமிஷனர் சொல்லியிருக்கிறார். அதோடு ஷாப் ஆக்ட் இவர்களுக்கும் பொருந்தும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். இந்த நிலைமையில், இது போன்ற ஐம்பத்தேழு தொழிலாளர்களை வீட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டு வேறு புதிய தொழிலாளர்கள் எடுக்கக்கூடிய நிலைமையில், ஏற்கனவே வேலை செய்து கொண்டிருந்த தொழிலாளர்களை பழி வாங்கக் கூடிய நிலை இருக்குமானால் மீண்டும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலுள்ள வேலைகளுக்கு இவர்களை நம்பலாம் என்று சொல்லியிருப்பதை நம்புவது அல்லது எந்த அளவுக்கு நம்பாமல் இருப்பது என்று தெரியவில்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று 20 வருஷங்களுக்கு முன்னால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட மட்ராஸ் எலக்ட்ரிஸிட்டி வொர்க்கர்ஸ் யூனியன் அங்கீகாரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, தொழிலாளர்களுக்கிடையில், டிஸிப்ளின் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக வருடா வருடம் முக்கூட்டு மகாநாடு நடத்தப்படுகிறது. சமீபத்தில் நைனிட்டாலில் நடந்த மகாநாட்டில் இதைப்பற்றி முடிவு எடுத்தார்கள். இதில் இங்கிருந்து கனம் அமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்களும் கலந்து கொண்டார்கள். அதில் தொழிலாளர்களிடத்தில் ‘கோட் ஆப் டிஸிப்ளின்’ ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். இவ்விதம் முடிவு செய்திருப்பது மட்டுமல்ல, மத்திய சர்க்கார் தொழில் மந்திரி அவர்கள் தொழிலாளர்கள் எல்லோரிடத்திலும் இம்மாதிரியான கட்டுப்பாடு இருக்க வேண்டும் என்று புத்திமதி சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் சென்னையில் பார்க்கின்றோம். இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால் ஒரு தொழிற் சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கோ அல்லது போர்டுக்கோ அல்லது அதிகாரிகளுக்கோ பங்கு உண்டா இல்லையா என்பது வேறு விஷயம். அப்படி ஆரம்பிக்கப்பட்ட தொழிற்சங்கத்தை, இந்த போர்டினுடைய மூன்றாவது ஆண்டுவிழா கொண்டாடிய நேரத்தில் அங்கு கூப்பிட்டிருந்த நிதி அமைச்சர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள், பாராட்டிப் பேசியிருக்கின்றார். இந்த சங்கம் அங்கீகாரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்பது வேறு விஷயம். இப்படிப்பட்ட பிளவு உண்டுபண்ணுவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட சங்கத்தை அமைச்சர்கள் போன்றவர்கள் ஆதரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் தொழிலாளர்களை வேலைநிறுத்தத்திற்கு இறங்கும்படி செய்வதற்கு சர்க்காரேதான் காரணம் என்று சொல்லவேண்டிய நிலைமையே ஏற்படுகிறது. அதோடு நாம் போட்டிருக்கின்ற திட்டங்களுக்குத் தகுந்தவாறு மின்சாரத்தை பெருக்கியிருக்கிறோமா என்று பார்த்தால் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அதோடு மூன்றாவது திட்டத்தில் சேலத்தில் உருக்கு ஆலை ஆரம்பிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வேறு பல திட்டங்களும் ஆரம்பிக்கப்

[Sri V. K. Kothandaraman] [13th August 1960]

போகிறோம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் கணக்கிலெடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் நம்முடைய மின்சாரத் திட்டத்தின் வேகம் ஆமை வேகத்தில்தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது, மின்சார வேகத்தில் போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. இதைப்பற்றி கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் கூடுதல் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு உற்பத்தி அதிகமாகப் பெருகிவிட்டது என்று அமைச்சர் அவர்கள் பெருமைப்பட்டுக்கொண்டால் மட்டும் போதாது. மேலும் இப்போதுள்ள கட்டணங்கள் எல்லாம் குறைய வேண்டும். உணவு உற்பத்தி அதிகமாகி இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டாலும் விலைவாசி ஏறிக்கொண்டேதான் இருக்கிறது. அதேபோன்றுதான் மின்சார உற்பத்தி அதிகமாக யிருந்தும் கூட கட்டணங்கள் குறையவில்லை. மேலும் மேலும் கட்டணங்கள் அதிகமாகிக்கொண்டு போகிற நிலைமையைத்தான் பார்க்கின்றோம். சமீபத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் சர்சார்ஜை எல்லாம் எடுத்து விட்டோம் என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலே சர்சார்ஜை எடுத்துவிடவில்லை. சர்சார்ஜை ஏற்கனவேயிருந்த கட்டணத்தோடு சேர்த்துவிட்டார்கள். அதோடு கட்டணமும் இதன் மூலம் அரை நயா பைசா, ஒன்றரை நயா பைசா கூடுதலாகியிருக்கிறது. மின்சாரம் கிராமங்களில் எல்லாம் பரவி விட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் கிராமத் திலுள்ள வீதிகள் எல்லாம் இருட்டு மயமாகவே இருக்கின்றது. சாயந்திரம் ஆறு, அல்லது ஏழு மணிக்கு சாப்பிட்டுவிட்டு படுத்து விடுவார்கள் விளக்கு வசதியில்லாத காரணத்தால் என்று “மின்னொளி” பத்திரிகையில் கூறியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே இன்று பல கிராமங்களிலும் அவ்வாறுதான் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதிலும் முக்கியமாக மைனர் பஞ்சாயத்துகளுக்கு எல்லாம் இலவசமாக கட்டணமில்லாமல் மின்சாரம் போட்டுக் கொடுக்கவேண்டும். சாமான்கள் சுலபமாக கிடைப்பதில்லை என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம். அதற்காக சிறிதளவு வாங்கிக்கொள்ளலாம். அதே போன்று முனிசிபாலிட்டி, மேஜர் பஞ்சாயத்துகளிலும் மின்சாரம் கொடுப்பதற்கு கேட்கப்படுகிற தொகையை குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

லைசன்ஸ்தார்களை பொறுத்த வரை, இன்னும் நமது நாட்டில் ஏழெட்டு பேர்கள் இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவர்களிடமிருந்து இன்னும் சர்க்கார் கம்பெனியை வாங்கிக் கொள்ளவில்லை. தேர்தல் வருவதற்கு இன்னும் ஒன்றரை ஆண்டுகள்தான் இருக்கின்றது என்ற காரணத்தினால்தான், பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று சர்க்கார் சுமமா இருக்கிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. அவர்களிடமிருந்து கம்பெனியை எடுத்துக்கொள்வதற்கு சர்க்காரிடம் பணமில்லை என்ற காரணம் சரியல்ல, பணம் இல்லாததினால்தான் எடுக்க முடியவில்லை என்று சொல்லுவது சரியான காரணமல்ல. கம்பெனியினதே இருக்கின்ற பிரதேசங்களில் கம்பெனிக்கும் போர்டுக்கும் பல பிரச்னை

13th August 1960] [Sri V. K. Kothandaraman]

களில் குஸ்தி நடந்துகொண்டு இருக்கிறது. ஆகவே உடனடியாக கிராமங்களினுடைய நன்மையைக் கருதி கம்பெனிகளை சர்க்கார் உடனே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதே போன்றுதான் டாரிப் கட்டண விகிதத்தில் இப்போது 10 ரூபாய் அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னாலும்கூட, வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் இதன் மூலம் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. அந்த ஜில்லாவில் நூற்றுக்கணக்கான விவசாயிகள் தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். குறிப்பாக வட ஆற்காடு ஜில்லா மிகவும் பிற்போக்கான (மோஸ்ட் பாக்கவார்ட்) இடமாக இருக்கிறது. ஆகவே அங்கு இப்போது போட்டிருக்கும் கட்டணத்தை மாற்றி 25 ரூபாயாகப் போட்டால் நலமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதோடு எங்கள் ஜில்லாவில் பம்பு செட்டு ஏற்படுத்துவதற்காக லோன் கேட்டால் உடனடியாகக் கிடைப்பதில்லை. இவர்கள் எல்லாம் பெரிய நிலப் பிரபுக்கள் அல்ல. அதோடு அடியோடு மினிமம் கரண்ட் கட்டணம் கட்ட வேண்டும் என்று இருப்பதை மாற்றவேண்டும்; பம்பு செட் வைக்கவேண்டும் என்று கேட்பவர்களுக்கு சீக்கிரமாகக் கடன் கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும். சாதாரணமாக இதற்காக ஒரு முறை மனு செய்திருந்தால், அதற்கு பல முறை எம்.எல்.ஏ.-க்களை அழைத்துக்கொண்டுபோய் சொன்னால்தான் நடக்கும் என்கிற முறையை மாற்றவேண்டும். அதோடு மினிமம் கட்டணம் இப்போது கட்டவேண்டாம் என்று உத்தரவு போட்டிருந்தாலும் அதற்காக காரணங்களை எழுதிப்போட்டு அதை ஏற்றுக்கொண்டு நீக்காத வரையில் விவசாயிகளுக்கு நன்மையில்லை. ஆகவே இந்த விஷயத்தில் விவசாயிகளிடமிருந்து திட்டவாட்டமாக வருவிக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI S. SADASIVAM : மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மின்சார போர்டின் இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச அனுமதி கொடுத்த உங்களுக்கு என் நன்றி.

நம்முடைய மாகாணத்தைப் பொறுத்த வரையில் மின்சாரத் துறையிலே மிகத் துரிதமாக நல்லதொரு முன்னேற்றம் அடைந்திருப்பது கண்டு நாம் மகிழ்ச்சியடையாமல் இருக்க முடியாது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே பல பெரிய மின்சாரத் திட்டங்களை ஏற்படுத்தி, நம்முடைய குறைகளை நிவர்த்தித்துக் கொள்ளும் முறையில், அபிவிருத்தி ஏற்படக் கூடிய முறையில் பல திட்டங்களை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றியதற்காக நம்முடைய உயர்தர அதிகாரிகளையும், இந்தத் திட்டங்களில் வேலை செய்து வந்த ஊழியர்கள் வரையில் மனமார நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இந்தத் திட்டத்திலே

[Sri S. Sadasivam]

[13th August 1960]

மற்ற நாட்டினரும் உதவி புரிந்து அதோடு நம்முடைய நாட்டு ஊழியர்களைப் பெரிதும் பாராட்டியிருக்கிறார்கள் என்றால் நாம் பெரும் வெற்றியடையக் கூடிய முன்னேற்றத்தை அடைந்திருப்பதைக் காண்கிறோம். இந்தத் திட்டம் இன்னும் வளர்ச்சியடைய இதில் வேலை செய்யும் ஊழியர்கள் இந்த போர்டுடன் ஒத்திருந்து பணி புரிய அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இந்த மின்சார உற்பத்தி மூலமாக நம்முடைய மாகாணத்தில் அதிக உணவு உற்பத்தி செய்ய பல நல்ல திட்டங்களை அரசாங்கம் போட்டுச் செய்து கொண்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக இன்றையத் தினம் அகில இந்தியாவிலே கிராமப் புறங்களுக்கு மின் விசை விஸ்தரிப்பு மூலமாக, அகில இந்தியாவிலும் விஸ்தரிக்கப்பட்டுள்ளதை எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கும்போது சரிபாதி அளவுக்குமேல் மின்சாரமானது நமது மாநிலத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதைப் பார்க்க நாம் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவில் 10,000 கிராமங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே போட்டிருக்கும் திட்டங்கள் மூலமாக எல்லா கிராமங்களும் மின்சார வசதி பெறத் தக்க அளவுக்கு—மின்சார மில்லாத ஒரு குக்கிராமம் கூட இல்லை என்று சொல்லத் தக்க அளவுக்கு—விஸ்தரிப்பு ஏற்படப்போகிறது என்று அறிகிறோம். இந்த சந்தர்ப்பத்திலே என். போன்ற பிற்போக்கான பகுதிகளிலிருந்து வந்திருக்கக் கூடியவர்கள் அவரவர்களுடைய பகுதி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் உள்ள குறைகளை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஓரிண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு கிராமம்கூட மின்சார விஸ்தரிப்பு அடையாது இருந்தது என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். அமைச்சர் அவர்கள் பல இடங்களில் சுற்றிப் பார்த்து அதற்கு ஆவன செய்வதாகச் சொன்னார்கள். அதன் பிறகு ஒரு சில திட்டங்களை நிறைவேற்றி ஒரு சில கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிப்பு கொடுத்திருக்கிறார்களே தவிர இந்த மாநிலத்திலே குறைந்த அளவுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது என்னுடைய தொகுதிதான் என்று நினைக்கிறேன். பொதுவாக திருச்சி ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் போர்டு நிர்வாகத்தில் இல்லாமல் தனிப்பட்ட நிர்வாகத்தில் இருப்பதன் காரணமாக பல இடையூறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இன்று சில தாலுகாக்களுக்கு தனிச் சலுகை கொடுத்திருப்பது எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் வரவேற்கத் தக்கது. மற்ற இடங்களுக்கும் இதை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய பகுதி 50, 60 அடிக்குக் குறையாதனவு ஆழமுள்ள கிணறுகளை உடைய வரண்ட பகுதி. ஆயில் என்ஜின் மூலமாகத் தண்ணீர் இறைத்து பயிர் செய்து வந்தோம். இன்றைய நிலையில் ஆயில் என்ஜின் உபயோகப்படுத்த முடியாத சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருப்பதால், இப்போது நிச்சயமாக இந்த நிலைமை மாற்றப்பட

[13th August 1960]

[Sri S. Sadasivam.]

வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தப் பகுதி பரவலாக வரண்ட பிரதேசமாக இருப்பதால் மினிமம் காரண்டியைக் குறைத்து—அறிக்கையில் கூறியிருப்பதைப் போன்று குறைத்து—பரவலாக மின்சார வசதி கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்று மின்சார வசதி இல்லாமல் விவசாயத் தொழிலிலும் மற்ற சிறு கைத்தொழிலிலும் ஈடுபட முடியாமல் இருப்பதால் மக்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக்கொள்ள நகரம் போன்ற பிரதேசங்களுக்குச் செல்வதால் விவசாயத் தொழிலாளர்களும், சிறு நில விவசாயிகளும் விவசாயம் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறோம். இது போன்ற பிரதேசங்களுக்கு உடனடியாக விஸ்தரிப்புக் கொடுக்க அடுத்த ஆண்டிலே ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்த உங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRIMATHI P. K. R. LAKSHMIKANTHAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1960-61-ம் வருஷத்திற்கான மின்சார போர்டின் நிதி நிலை அறிக்கையானது இன்றைக்கு இந்த மன்றத்திலே நம்முடைய கனம் அமைச்சர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அறிக்கையைப் படித்துப் பார்க்கும்போது நாம் சுதந்திரம் வாங்கியதற்கு முன்பு மின்சார உற்பத்தியிலே என்ன நிலைமையில் இருந்தோம், முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே என்ன நிலைமையில் இருந்தோம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே என்ன நிலைமையில் இருக்கிறோம் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள புள்ளி விவரங்கள் இந்த அறிக்கையிலே இருக்கின்றன. உண்மையிலேயே பல திட்டங்கள் மூலமாக நமது நாடு முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறது. இருந்தாலும் மின்சாரத்தில் நாம் அடைந்துள்ள முன்னேற்றத்தின் அளவுக்கு மற்ற எந்தத் திட்டத்திலும் நாம் அடையவில்லை என்பதை இந்த மன்றத்திலே உள்ளவர்கள் மாத்திரமல்லாமல் நாட்டிலுள்ள அத்தனை மக்களும் அறிவார்கள். நம்முடைய இந்திய நாடு முழுவதையும் எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட மின்சாரத்திலே சென்னை மாநிலம் தான் முதன்மையாக இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள். இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு நம்முடைய மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் அதில் ஈடுபட்டு இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதிலே முனைந்து, சீலப் இன்ஜினியர் முதல், தொழில் சம்பந்தப்பட்ட மற்ற எல்லாத் தொழிலாளர்கள் வரையில் அவர்கள் செய்திருக்கக் கூடிய சேவையை நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியவே முடியாது. அல்லும் பகலும் ஓயாமல் உழைத்ததன் காரணமாகத்தான் இன்றைக்கு மின்சாரத்திலே அரிய பெரிய சாதனைகளைச் சாதிக்க முடிந்திருக்கிறது என்பதை நாம் போற்றாமல் இருக்க முடியாது. பெரிய பெரிய மின் திட்டங்களையெல்லாம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அதிலே குந்தா மின் திட்டத்தைப் பார்க்கும்போது அந்த இடத்தின் நிலைமை, பனி விழுவதாலுள்ள கஷ்டம், மலையைக் குடைவதிலுள்ள கஷ்டம், ஆகிய அத்தனை கஷ்டங்களையும் பொருட்

[Srimaithi P. K. R. Lakshmikantham] [13th August 1960]

படுத்தாமல் தொழிலாளர்களும் ஏனைய சிப்பந்திகளும் அங்கே வேலை செய்வதன் நிமித்தமாகத்தான் நாம் சென்னை மாநிலத்திலே இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதிக்குள் 10,000 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கும் நிலைமையில் இருக்கிறோம். என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

இந்த குந்தா மின்சாரத் திட்டத்திற்காக கனடா அரசாங்கமானது நமக்கு மிகுந்த அளவிலே உதவி செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் மேற்பார்வையிலே, இன்ஜினியர்களும், டெக்னீசியன்களும் மற்றும் ஏனையோரும் இருந்து இந்தத் திட்டத்தை மிக மேன்மையான முறையிலே நிறைவேற்றித் தந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நம்முடைய நாட்டில் இருக்கும் அத்தனை பேரும் கனடா அரசாங்கத்தாருக்கு நம்முடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அங்கு வேலை செய்த 12,000 தொழிலாளர்களின் உழைப்பின் காரணமாகத்தான் இந்தத் திட்டத்தை இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் நிறைவேற்ற முடிந்தது. அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நம்முடைய நன்றியைத் தெரிவித்தாக வேண்டும். இந்த முறைகளில், சென்னை மாகாணத்தில் இன்றையதினம் மின்சாரமானது மிகவும் முன்னேற்றகரமான முறையிலே விஸ்தரிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதோடு மட்டுமல்லாமல், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே இன்னும் பல திட்டங்களைப் போட்டு நிறைவேற்ற இருக்கிறார்கள். அதற்கான சாமர்த்தியம் நமக்கு இருக்கிறது. குந்தாவிருந்து மின்சாரத்தை கே. வி. லைன் போன்ற மிக உயர்ந்த முறைகளைக் கையாண்டு சென்னைக்கு கொண்டுவர இருக்கிறார்கள். இந்த முறையை உபயோகப்படுத்தி, நம்முடைய தென்பகுதியில் இருக்கும் நான்கு மாகாணங்களிலும் எங்கெங்கு அதிகமான மின்சாரம் உற்பத்தியாகி இருக்கிறதோ அங்கிருந்து மற்றப்பகுதிகளுக்குக் கொண்டு செல்ல வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தென்பகுதிக்கு மாத்திரமல்ல, இந்தியா முழுவதுக்குமே இந்த முறை மூலம் மின்சாரத்தைக் கொண்டு செல்லலாம்.

கிராமங்களுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிப்பதைப் பொறுத்த வரை இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திற்குள்ளாக 14,662 கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிக்க திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரை நமது சென்னை மாகாணத்தில் 10,000 கிராமங்களுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்பைச் செய்திருக்கிறோம் என்றால் அதை முன்னேற்றம் என்று சொல்வதா அல்லது வேறு என்ன என்று சொல்வது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இதைக் குறை கூறிய அங்கத்தினர்கள் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். பிற்பட்ட பகுதிகளுக்கு இன்னும் நாம் தீவிரமாக மின்சார விஸ்தரிப்பைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் கூறியதுபோல் ஹரிஜனங்கள் குடியிருக்கும் பகுதிகளில் துரிதமாக மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் வசிக்கும் தெருக்களில்

[13th August 1960] [Srimaithi P. K. R. Lakshmikantham]

விளக்குகள் போட்டுக் கொடுக்கவேண்டும். ஹரிஜன மக்கள், பிற்பட்ட மக்கள் வசிக்கும் பகுதிகளில் மின்சாரத்தை அதிசீக்கிரமாக விஸ்தரித்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சர்க்கார் உத்தரவு கொடுத்துவிட்ட போதிலும் அங்குள்ள பஞ்சாயத்து போர்டுகள் அந்தப் பணியைத் துரிதமாக நிறைவேற்றுவதில்லை. அந்தக் காரியத்தைச் சீக்கிரமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு அரசாங்கம் உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நாட்டில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறோம். சில இடங்களில் உள்ள விவசாயிகள் “செக்யூரிடி டெப் பாசிட்” கட்டியிருந்தாலும்கூட மின்சாரம் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அவர்கள் கடன் வாங்கி பம்ப் செட்டுகள் வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் அதிசீக்கிரம் மின்சாரம் கொடுப்பதின் மூலமாக நம்முடைய நாட்டின் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழில்களைப் பொறுத்த வரையில் நாம் இன்று முன்னேறிக் கொண்டு வருகிறோம். மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தி பல கனரகத் தொழில்களும், சிறு தொழில்களும் ஆரம்பிக்கப்பட்டால் இப்போது உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மின்சாரம் போதுமானதாயிராது. மதுரை ஜில்லாவில் குடிகனாறு போன்ற சிறு சிறு திட்டங்களை நிறைவேற்றினால் அதிலிருந்து கிடைக்கும் மின்சாரம் சிறு சிறு தொழில்களுக்கு உபயோகப்படும் என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்த மின்சார அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதலையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, சென்னை மாநில மின்சார போர்டின் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை குறித்து நடைபெறுகின்ற இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கு பலர் அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகின்ற நேரத்தில் அவர் திகைத்து விடக் கூடாது. அதே நேரத்தில் எதிர் தரப்பில் இருந்து குற்றம் சாட்டிச் சொல்லப்படுகிற கருத்துக்களையும் அவர் துணைக்கு வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமேயல்லாது அதை அலட்சியப்படுத்தக் கூடாது. அந்தக் கருத்துக்கள்தான் அவரை மேலும் மேலும் உற்சாகத்துடன் வேலை செய்யத் தூண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1948-ம் ஆண்டு மின்சாரச் சட்டத்தின்கீழ், 11-வது விதிப்படி, இந்த நிதிநிலை அறிக்கை பற்றி விவாதிக்கலாமே தவிர, வாக் கெடுக்க சுதந்திரம் இல்லையென்ற வாசகம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. வாக் கெடுப்புக்குச் சுதந்திரம் இல்லையென்றால் அதன் விளைவுகள் நன்மையாக இருக்க முடியாது என்ற அச்சம் இருக்கிறது. ஆகையால் இந்தச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டிய

[Sri A. Govindasamy]

[13th August 1960]

12-30
p.m.

சட்டம். நமது அரசாங்கம் இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்த தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்தச் சட்டம் திருத்தப்பட்டால்தான், வாக்கெடுக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டால் தான், இந்த அறிக்கையினாலே ஏற்படக்கூடிய நன்மை, தீமைகளை நாம் பரிசீலிக்க உதவியாக இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன்.

‘அந்த போர்டு நாம் சொல்கிற கருத்துக்களைக் கவனித்துக் கொள்ளும்’ என்ற வாசகம் இருக்கிறது. ‘கருத்துக்களைக் கவனிக்கும்’ என்ற உத்தரவாதம் இருக்கிறதே தவிர, ‘கவனித்து நல்ல முறையிலே செயல்படும்’ என்று அடுத்த வாசகம் இருக்குமானால், உண்மையிலேயே நாம் இதனால் மகிழ்ச்சியடைய முடியும். அந்த உத்தரவாதம் இல்லாத காரணத்தால், நாம் சொல்வதை அவர்கள் கவனிப்பார்கள். அதோடு நின்றுவிடக் கூடாது, கவனித்துச் செயல்படவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை.

சென்னை மாநில மின்சார ஆலோசனைக் கவுன்சிலில், விவசாயத்தில் அக்கறை கொண்ட, விவசாயிகளின் நலனில் அதிக ஆர்வமும், அனுபவமும் பெற்ற விவசாயிகள், மின்சாரம் கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்படுவதிலே அதிக கவலையும் அக்கறையும் கொண்டவர்கள் இடம் பெறவேண்டும். இப்பொழுது இருக்கும் குழுக்களின் உறுப்பினர்களை நான் குறை சொல்வதாக யாரும் கருதக் கூடாது. புதிதாக அதிகப்படியாக வேண்டுமானால், விவசாய நலனில் அக்கறை கொண்டவர்கள் அதில் இடம்பெற வேண்டிய வசதிகள் செய்ய வேண்டும். ஏதோ நகரங்களில் இருக்கிற ஒருசிலரை மட்டும் போட்டுவிட்டால் போதாது. அவர்கள் பதவிக் காலம் 1960 வரையில் நீடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு இடையிலே சேர்க்க முயற்சிக்கவேண்டும், அந்த முயற்சி நல்ல பலன் அளிக்க வேண்டும் என்ற காரணத்தால்தான் இந்தக் கருத்தை நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மின்சாரக் குழுவானது, மின்சாரக் கட்டணங்களை மாற்றியமைப்பதிலே தங்கள் கருத்தை நல்ல முறையிலே சொல்லி வருவதாகச் சொல்கிறார்கள். அந்தக் குழுவுக்கு, சபாநாயகரின் மூலமாகவும், சபையின் மூலமாகவும், நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது—மின்சாரக் கட்டணத்தை மாற்றியமைக்கும் நேரத்தில், இன்று விவசாயிகள் படுகின்ற கஷ்டத்தை அவர்கள் சரியாகப் புரிந்துகொண்டு அவர்கள் இந்தக் கட்டணத்தை மாற்றியமைக்க முன்வருவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இயற்கை கோளாறினால் மழை குறைவாக இருக்கும்போது கிணற்றில் தண்ணீர் கீழே போகும்போது, மோட்டாரைக் கீழே கொண்டு போகவேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக பத்து ரூபாய் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. மீட்டர் ரென்ட் ஐந்து ரூபாயாக இருந்தது இப்பொழுது பத்து ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. தற்செயலாக காயில் தீ பிடித்து எறிந்துவிட்டால், அதற்கும் பத்து ரூபாய் கட்டவேண்டியிருக்கிறது. கட்டண உயர்வுத் தொல்லைகள் விவ

[13th August 1960] [Sri A. Govindasamy]

சாயிகளுக்கு இருப்பதால் இதையெல்லாம் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். நேரடியாக விவசாயத்தில் அனுபவம் உள்ள விவசாயிகளை அந்தக் குழுவில் இடம்பெறச் செய்தால் கிராம மக்களுக்குள்ள குறைகளை நேரடியாகத் தெரிந்துகொள்ள உதவும் என்ற காரணத்தால் இவைகளைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட கால இறுதியில் பத்தாயிரம் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்படும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. மொத்தம் தமிழ் நாட்டில் 18,000 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் பத்தாயிரம் கிராமங்களுக்கு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவிற்குள் மின்சாரம் வழங்க இருக்கிறார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியிலாவது தமிழ் நாட்டிலுள்ள அத்தனை கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் வழங்கப்படும் என்று உத்தரவாதம் இருக்கவேண்டும். ஒரு கிராமத்தில் 25 பேருக்கு பம்பு செட் வைத்துக்கொள்வதற்கு மின்சாரம் கொடுத்தால் மட்டும் போதாது. மின்சாரம் வழங்கப்படாத கிராமங்களிலிருந்து, தங்கள் தங்கள் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வேண்டும் என்று மனுக்கள் வந்திருப்பதுபற்றி மின்சார இலாகாவை விசாரித்துப் பார்த்தால் தெரியும். மின்சாரம் தேவையாக உள்ள கிராமங்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏற்கெனவே மின்சாரம் இருக்கும் கிராமங்கள் என்ன என்று விசாரித்து புதிதாக விஸ்டிலே வைத்து கவனிக்கப்பட வேண்டும் என்ற காரணத்தால், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலாவது விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய மின்சார தேவையைப் பூர்த்திசெய்ய அரசாங்கம் உறுதியளிக்க வேண்டும். ஏற்கெனவே மின்சார அமைச்சராக இருந்த இராமநாதபுரம் ராஜா அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் உத்தரவாதம் ஒன்றை அளித்திருக்கிறார்கள். அதாவது, ‘நான் தொடர்ந்து மின்சார அமைச்சராக இருந்தால், குறைந்த கட்டணத்தில் எல்லா ஏழை விவசாயிகளுக்கும் மின்சாரம் அளிக்க உறுதியளிக்கிறேன்’ என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் அமைச்சராக இருந்து அந்தக் காரியத்தைப் பூர்த்தி செய்யாவிட்டாலும், அவர்கள் இடத்திலே வந்திருக்கும் கனம் ராமைய்யா அவர்கள் பூர்த்தி செய்யவேண்டுமென்றுதான் இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

நமது மாநிலத்தை மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் அண்டை மாநிலங்களோடு இணைக்க உத்தேசித்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் நம்முடைய ராஜ்யத்தில், மற்ற ராஜ்யங்களைவிட அதிகமாக மின்சார விஸ்தரிப்பு ஏற்பட்டிருப்பதாக விளம்பரப்படுத்திவிட்ட காரணத்தால், இணைப்பு ஏற்படும் நேரத்தில் நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு எந்தவிதமான குந்தகமும் வராமல் பாதுகாத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஸோனல் கவுன்சில் உணவுக் கொள்கை ஏற்படுத்திய பிறகு, எத்தனை நெருக்கடியும், சங்கடமும் ஏற்பட்டதோ அதைப்போல் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள

[Sri A. Govindasamy] [13th August 1960]

வேண்டும். உபரி மின்சாரத்தை மற்ற ராஜ்யங்களுக்கு வழங்குவதில் தடை இருக்க முடியாது. நமக்குத் தேவை இல்லையா என்றால் தேவை இருக்கிறது. அந்தத் தேவை பாதிக்கப்படாத அளவு பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

சமுதாய நலத் திட்டப் பகுதிகளில் அதிகமாக சலுகை காட்டப்படுவதாக இங்கே கூறப்பட்டிருக்கிறது. சமுதாய நலத் திட்டப்பகுதிகளில்கூட, பல கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்படவில்லை. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் பல கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்படவில்லை என்று இந்த நேரத்தில் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பத்தாயிரம் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கியிருக்கிறோம் என்று பெருமைப்பட்டுக்கொண்டாலுங்கூட, தென்னாற்காடு மாவட்டம் பின்னணியில் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்களே ஒத்துக்கொள்வார்கள். அது மிகப் பின்தங்கிய மாவட்டம் மட்டுமல்ல; மின்சார விஸ்தரிப்பைப் பொறுத்தும் பின்னணியில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கம்பெனி இருந்ததுதான் காரணம் என்று ஒரு சால்ஜாப்பு முன்பெல்லாம் சொல்ல வழி இருந்தது. ஆனால், இப்பொழுது மின்சார போர்டார் வந்த நேரத்தில் துரிதமாக வேலை நடைபெற நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

ஹரிஜனங்கக் காலனிகளில் மின்சார வசதி, பஞ்சாயத்து போர்டார் உத்தரவாதம் அளித்தால், வழங்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதற்காக 1957-58-லே ஒரு லட்சத்தி ஐயாயிரம் ரூபாய் கொடுத்து செலவு செய்ததாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. பல ஆகித் திராவிட சேரிகளுக்கு மின்சாரம் வழங்குவதிலே கஷ்டம் இருக்கிறது. ஜாதிக் துவேஷம் காரணமாக சில கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள் முன்வர மறுக்கிறார்கள். அங்கெல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்ற உத்தரவைக் கண்டிப்பாகப் போட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜவ்வாது மலைப் பகுதியில் இருக்கும் மக்கள், 'ஹில் ட்ரைப்ஸ்' என்ற வகையில், அங்கும் மின்சார வசதி விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

குந்தாத் திட்டத்திலே வேலை செய்த பன்னிரண்டாயிரம் தொழிலாளிகளை அமைச்சர் அவர்கள் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே அந்தப் பாராட்டுதலில் நானும் பங்குகொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால், அவர்கள் வேலைக்கு உத்தரவாதம் இருக்க வேண்டும். நெய்வேலியில் வேலை நடைபெறுகிற காரணத்தால் அவர்களை அந்த வேலையில் ஈடுபடுத்தவேண்டும். அவர்களுடைய வேலையை நிரந்தரமாக்குவது பற்றிய ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றி அவர்களுக்கு நம்பிக்கை உண்டாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[13th August 1960] [Sri A. Govindasamy]

(Deputy Speaker in the Chair.)

கடைசியாக, இந்த அரசாங்கத்திற்கு தேசியமயமாக்குவதிலே எத்தகைய திடமான உறுதியான கொள்கை இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன். எதற்காக எல்லாக் கம்பெனிகளையும் எடுத்துக்கொள்ளாமல் எட்டுக் கம்பெனிகளில் ஐந்து ஸ்தாபனங்களை விட்டு வைத்திருக்கிறார்கள், 25 லட்சம் கடன் கொடுத்தார்கள், என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அதை அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எல்லாவற்றையும் உடனடியாக தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த அரசாங்கம் வெளியிட்டிருக்கும் புத்தகத்தில், 1961-ம் ஆண்டில் 2 லட்சம் 50 ஆயிரம் கிலோவாட்ஸ் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அமைச்சர் அறிக்கையைப் பார்த்தால், 1962-63-ல் தான் இந்தத் திட்டம் நிறைவேறும் என்ற உத்தரவாதம் இருக்கிறது. இதைத் தெளிவு படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசாங்கம், பம்பாயில் அணு சக்தி நிலையத்தை நிறுவ முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். அதுபோல், சென்னையிலும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கண்டிப்பாக அத்தகைய நிலையம் ஒன்றை நிறுவ முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்பதிலே இவர்கள் உறுதியாக நிற்கவேண்டும். திடமாக நிற்கவேண்டும். இதிலே எந்தவிதத்திலும் பின்தங்கி நிற்கக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, இந்த இலாகாவை, கமர்ஷியல், கண்ஸ்ட்ரக்ஷன், மெயின்டெனன்ஸ், என்று மூன்றாகப் பிரித்திருப்பதால், பல சங்கடங்களும் காலதாமதமும் ஏற்படுகின்றன. அதைக் கவனித்து நல்ல முறையில் செயல்படச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, நீண்ட நேரம் கொடுத்ததற்காக அனைச் சபாநாயகருக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

* SRI A. R. SUBBIAH MUDALIYAR: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மின்சார இலாகாவின் 1960-61-ம் ஆண்டு நிதி அறிக்கையின் மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த இலாகா நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. 101,134 பம்பு செட்டுகள் 1-7-1960 வரையில் நிறுவப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அதுமாதிரி, பத்தாயிரம் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு கோடி 42 லட்சம் ரூபாய் வருவாய் மின்சார போர்டுக்குக் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. நிர்வாகத்தில் இருக்கும் சில குறைபாடுகளை மட்டும் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு இருக்கும் க்ரூப் ஸிஸ்டத்தைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதாவது மின்சாரம் விவசாயிகளுக்கு 6 மணி நேரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மந்திரி அவர்களுடைய உரையில்

13th August 1960] [Sri A. R. Subbiah Mudaliyar]

"The Government are aware that the agricultural consumers have to put up with the existing grouping restrictions according to which they get supply for six hours during day time and for eight hours during night time. In majority of cases, the supply given should be adequate considering the availability of water normally in the wells."

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 'considering the availability of water normally in the wells' அதாவது சாதாரணமாக 6 மணி நேரத்திற்குதான் கிணறுகளில் தண்ணீர் இருக்கும். ஆகையால் இந்த குரூப் லிஸ்டம் விவசாயிகளுக்கு இடைஞ்சல் இல்லை என்ற ஒரு தத்துவம் அதிலே இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் உண்மையில் நடைமுறையில் கவனித்தால் அநேகமாக 6 மணி நேரம் போகக்கூடிய கிணறுகளே ரொம்பவும் குறைவு. சாதாரணமாக 3, 4 மணி நேரத்திற்குத்தான் கிணற்றில் தண்ணீர் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால், குரூப் லிஸ்டத்தின்படி 6 மணி நேரத்திற்குக் கொடுக்கும்பொழுது, இரண்டாவது ஷிப்டுக்கு மறுபடியும் 4 மணி நேரம் கழித்து தண்ணீர் ஊறியதை இறைப்பதற்கு இசை இல்லை. கிணற்றில் இருக்கக்கூடிய தண்ணீர் குறைவாக இருக்கிறது. ஆகையால் 6 மணி நேரத்திற்கு கொடுத்தால் போதும் என்ற அபிப்பிராயத்தைத்தான் சர்க்கார் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மூன்று, நான்கு மணி நேரம் முதலில் இறைத்த பிற்பாடு, 3, 4 மணி நேரம் இடைவெளி விட்டு விட்டு மறுபடியும் ஊறிய தண்ணீரை இறைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு விவசாயிகளுக்கு இப்பொழுது கிடைப்பதற்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகையால் இந்த 'குரூப் லிஸ்டத்தை' எடுத்துவிட்டால் 'ஓவர் லோடு' ஜாஸ்தி ஏற்படும் என்ற அபிப்பிராயம் அல்லது பயம் மின்சார இலாகாவுக்கு ஏற்படாது என்பதையும் உறுதியாக சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் அவரவர்களுக்கு தேவையாக இருக்கும்பொழுதுதான் அவர்கள் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளுவார்கள். 'கரெண்டு ஓவர் லோடு' ஒன்றும் ஜாஸ்தி ஏற்படாது. அனுபவத்தில் சில இடங்களில் 'எக்ஸ்பெரிமென்டலாக' செய்து பார்த்தால், குரூப் லிஸ்டத்தை மாற்றுவதற்கு வழி ஏற்படும்.

இப்பொழுது 3 மாத டெபாலிட் தொகை கட்டவேண்டிய அவசியமிருக்கிறது. இந்த மாதம் கன்ஸ்யூம் பண்ணக்கூடிய கரண்டிற்கு 3 மாதம் கழித்து சார்ஜ் நாம் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதிலே புதியதாக ஒரு வழி செய்திருக்கிறார்கள். எந்த மாதத்தில் 'மாக்ஸிமம்' இருக்கிறதோ அதை கணக்கெடுத்துக்கொண்டு அதைக் கட்டச்சொல்லுகிறார்கள். அது நடைமுறையில் ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. சில சமயங்களில் பருவக் கேடினால் மழைக் குறைவு ஏற்பட்டு சில வருஷங்களில் ஜாஸ்தி கன்ஸ்யூம், செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். அந்த மாதத்தில் இயற்கைக்கு விரோதமாக சென்ற வருஷத்தைவிட நாம் அதிகமாக கரண்டு உபயோகிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். பின் வருஷத்திலே தண்ணீர் செழிப்பாக இருக்கு

13th August 1960] [Sri A. R. Subbiah Mudaliyar]

மானால் ரொம்பவும் குறைவாக மின்சாரம் உபயோகப்படுத்துகிறோம். ஒரு வருஷம் மழை இல்லாமல் இருந்தால் அப்பொழுது அதிகமாக உபயோகப்படுத்தியிருப்போம். அதிகமாக உபயோகப்படுத்துகிறபொழுது மாக்ஸிமம் தொகையை கணக்கெடுத்து மூன்று மாதத்திற்குக் கட்டச் சொல்லுகிறார்கள். சில கன்ஸ்யூமர்கள் ரூ. 400, 500 கட்ட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. பாபநாசம் எலக்ட்ரிஸிடி லிஸ்டத்தில் கிட்டத்தட்ட ரூ. 5 லட்சம் இதன் மூலம் தொகை வசூலித்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஜாஸ்தி தொகை கட்டுவதால் சம்சாரிகளுக்கு அதிகக் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஒரு வருஷம் சராசரி அதிகமாக இருந்தால், அதைக் கணக்கெடுத்து அதன்படி கட்டப்பட்டிருந்தால், அடுத்த வருஷத்தில் அதை வாபஸ் வாங்குவதற்கோ அல்லது ஈடு செய்துகொள்ளுவதற்கோ வழி செய்தால், அவர்களுடைய கஷ்டம் நிவர்த்தி செய்யப்படும் என்று அபிப்பிராயப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒவ்வொரு லிஸ்டத்திற்கும் ஒரு அட்வைஸரி போர்டு தேவை. இப்பொழுது எல்லோரும் அட்ஹாக் கமிட்டியைப்பற்றி பேசினார்கள். அதுபற்றி நான் பின்னால் சொல்லுகிறேன். மின்சார சம்பந்தமான விஷயங்கள் இப்பொழுது பிளானிங் கமிட்டியில் பேசப்படுகிறது. அது அவ்வளவு பிரயோசனம் இல்லை. ஒவ்வொரு தொகுதி வாரியாகப் பிரித்து பாபநாசம் போன்ற லிஸ்டத்திற்கும் ஒரு அட்வைஸரி போர்டு ஏற்படுத்தவேண்டும். விவசாயிகள் ஒரு லட்சம் பம்பு செட்டுகள் வைத்துக்கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அட்வைஸரி குழு மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை கூடுவதன் மூலம் கன்ஸ்யூமர்களுடைய அன்றாடக் கஷ்டங்களை சூபரிண்டெண்டிங் என்ஜினியர் தெரிந்துகொண்டு நிவர்த்தி செய்வதற்கு வழி ஏற்படும்.

அட்ஹாக் கமிட்டி நிறுவப்பட்டு ரிபோர்ட்டு எதிர்பார்க்கிறார்கள். அட்ஹாக் கமிட்டியில் ஆபீஸர்கள் அங்கம் வகிக்கிறார்கள், நான்-அபீஷியல் இல்லை. அட்ஹாக் கமிட்டியினுடைய ரிபோர்ட்டு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ரிபோர்ட்டு வருவதற்கு முன்பு கன்ஸ்யூமர்ஸ் கஷ்டத்தை அறிந்துகொள்ளுவது நல்லது. 'பிரஸ் கம்யூனிக்' மூலம் 'பப்ளிக் வ்யூவை' அறிந்துகொண்டு, அதன் மூலம் அவர்களுடைய கஷ்டங்களைத் தெரிந்துகொண்டு பிறகு ரிபோர்ட்டை 'கன்ஸாலிடேட்' செய்தால் நன்றாக இருக்கும். ஆகவே, 'பப்ளிக் வ்யூவை' அறிந்துகொள்ளுவதற்கு இந்த அட்ஹாக் கமிட்டி ஒரு 'பிரஸ் கம்யூனிக்' 'இஷ்யூ' பண்ணுவது நல்லது என்று சொல்லிக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன்.

மின்சார போர்டு நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே 'அபீஷியல்ஸ்' போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். 'புல் டைம் சேர்மன்' இப்பொழுது போடப்பட்டிருக்கிறது. நான் எந்த ஆபீஸரைப் பற்றியும் குறை கூறுவதாக நினைக்கக்கூடாது. ரிடையர் ஆனவர்களுக்கு ஓய்வு கொடுப்பதுதான் நியாயம். ரிடையர்

[Sri A. R. Subbiah Mudaliar] [13th August 1960]

அபிஷியலை புல் டைம் சேர்மனாகப் போட்டதால் நன்றாக நடக்கவில்லை என்றுதான் எங்களைப் போலுள்ள கன்ஸ்யூமர் மனதிலும், பப்ளிக் மனதிலும் படுகிறது. மின்சார வேகத்தில் மந்திரி அவர்கள் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் பாஸிடிவாக இருக்கிறார். போர்டு பாஸிடிவாக இருக்குமோ என்று பயப்படுகிறேன். (THE HON. SRI V. RAMAIAH : பாஸிடிவும் நெகடிவிலும் சேர்ந்தால்தான் எலெக்ட்ரிஸிடி உண்டாகும்.) ஆனால் வேகம் இல்லை. 'புல் டைம் சேர்மன்' அவர்கள் ரூம் திறந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நான்-அபிஷியலை புல் டைம் சேர்மனாகப் போட்டால் காரியம் நன்றாக நடக்கும். அதிவேகத்தில் நாம் முன்னேறவேண்டியிருக்கிறது. மின்சார இலாகா வேகமாக இயங்க ஒய்வு எடுத்துக்கொண்ட ஆபீஸர்களைப் போடுவது உசிதம் அல்ல என்று நினைக்கிறேன். அதோடு சேர்மன் அவர்கள் பல பகுதிகளுக்கும் சென்று குறைகளை நேரில் கண்டு அறியவேண்டும். இப்பொழுதுள்ள சேர்மன் அவர்கள் எந்தப் பகுதிக்கும் வந்து அங்கு இருக்கிற குறைகளை நேரில் அறிந்து கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆகையால் ஒய்வு பெற்ற வர்களைப் போடுவதால் முன்னேற்றம் தடைபடுகிறது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதேமாதிரி கமிட்டியிலும் 'நான்-அபிஷியல்ஸ்' இருப்பது ரொம்பவும் அவசியம்.

'ப்ரொகிரஸ்' சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலும் சில 'வார்த்தைகள்' சொல்ல விரும்புகிறேன். பப்ளிக் சம்பந்தமான குறைகளை பல விதங்களில் முறையிட்டும், கார்ப்பரேஷனாக வந்த பிற்பாடு அந்தக் குறைபாடுகள் கவனிக்கப்படுவதில் அவ்வளவு வேகமில்லை என்பது தான் என்னுடைய உண்மையான உணர்ச்சி. ஏனென்றால் ரிப்போர்ட் செய்யும்பொழுது, அதை அவர்கள் அவ்வளவு துரிதமாகக் கவனிப்பதே இல்லை. உதாரணமாக நான் சொல்லுகிறேன். எஸ்டிமேட் கமிட்டி எங்கள் பக்கத்தில் சுற்றிவந்தது. கடையநல்லூர் முத்துகிருஷ்ணபுரம் பஞ்சாயத்து கிணற்றிற்கு கரெண்டு கொடுக்கப்படாமல் ஒரு வருஷம் ஆகியும் புறக்கணிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை எஸ்டிமேட் கமிட்டியும் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து போர்டு இதை துரிதப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆறு மாதங்களுக்கு மேல் ஆகியும் இன்னும் கரெண்டு கொடுக்கப்படவில்லை. காரணம், டிரான்ஸ்பார்மர் லோடு இல்லை, ஆகையால் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பது அவர்களுடைய பதில். இந்த மாதிரி ஒரு பப்ளிக் பாடி ஒரு குடி தண்ணீர் கிணற்றுக்காக கரெண்டு கேட்கும்பொழுது ஆறு மாதங்கள் ஆகியும் அது புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த நிலைமை கார்ப்பரேஷனாக இருக்கும் காரணத்தினால்தான் என்று தோன்றுகிறது. காரணம் சர்க்கார் பொறுப்பிலே இருந்தால் நாங்கள் நேரடியாக மந்திரி அவர்களிடம் சொல்லி காரியங்களைத் துரிதமாக நடத்திக்கொள்ளலாம். இப்பொழுது மந்திரி அவர்களிடம் சொன்னாலும்கூட, அவர்கள் போர்டிடம் சொல்லித்தான் காரியங்களை நடக்க வேண்டியிருக்கிறது. சில இடங்களில் இம்மாதிரி கோரிக்கைகள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன.

[13th August 1960] [Sri A. R. Subbiah Mudaliar]

வேகம் இல்லை. நான்-அபிஷியல் சேர்மனாக இருந்துவிட்டால் வேகம் ஏற்படும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

ஸ்பெஷல் காரண்டி சம்பந்தமாக பாக்வேர்டு, பார்வேர்டு ஏரியாக்கள் என்று பிரித்து ரேட்டுகள் முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது அவ்வளவு நல்லது அல்ல. ஒரே ரேட்டாக இருக்கக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தலாம். எல்லாவற்றிற்கும் குறைந்த ரேட் போடலாம். 'எக்ஸ்டென்ஷன்' கொடுக்கும் விஷயத்தில் 'அன்-எகனாமிக் ஏரியா' என்று சில இடங்களில் எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுக்கப்படவில்லை. உணவுப் பொருள்களின் உற்பத்தி அதிகரிக்கவேண்டுமென்ற நேரத்தில் அன்-எகனாமிக் ஏரியாக்களுக்கு எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுக்க வழி செய்தால்தான் நல்லது. ஐந்து அல்லது 10 பம்ப் செட்டுகள் வேண்டும் என்ற இடங்களுக்குத் தடைபடாமல் மின்சாரம் கிடைக்கவேண்டும்.

ஹரிஜன காலனிகளுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படுவதற்காகத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது நல்ல முன்னேற்றம் தான். ஆனால் இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் சுமார் ஒரு லட்சம் ரூபாய் 10 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதற்குக்கூட காணாது. இன்னும் இதற்காக அதிகமான தொகை ஒதுக்க வேண்டும்.

பஞ்சாயத்து ஏரியாக்களுக்கு மினிமம் கன்ஸம்ப்ஷன் வைத்திருப்பதை வரவேற்கிறேன். மைனர் பஞ்சாயத்துக்களுக்குச் செலவு 15 சதவீதத்திற்குமேல் போகக்கூடிய நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மினிமம் கன்ஸம்ப்ஷனை குறைத்திருப்பதின் மூலமாக மைனர் பஞ்சாயத்துகள் மின்சார வசதி பெற்று முன்னேற வழி ஏற்படும்.

மேட்டர் கால்வணைசிங் ப்ளாண்ட் எலெக்ட்ரிசிட்டி டிபார்ட்மெண்டுக்காகவே நிறுவப்பட்டது என்று நினைக்கிறேன். நாங்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்போது இந்த மேட்டர் கால்வணைசிங் ப்ளாண்ட் பொருளாதாரம், வரவு-செலவுகளைப் பார்த்ததில், மின்சார போர்டாரால் வேலை கொடுக்கப்படவில்லை. அதனால் ப்ளாண்ட் வேலை இல்லாமல், அது லாபகரமாக இல்லை என்று போர்டிலிருந்து, வேலைகளை அவர்களுக்குச் செவ்வனே கொடுத்தால், அந்த கால்வணைசிங் ப்ளாண்ட் வரவு செலவு சரிக் கட்டியிருக்கும். அம்மாதிரி வேலை சரிவர கொடுக்கப் பட்டிருந்தால், சர்க்காருக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்காது. இந்த விஷயம் செவ்வனே கவனிக்கப்படவேண்டும். . .

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member's time is up.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR: மானிபாக்சரிங் ஸ்டார்ட் டர்கள், மோட்டார்கள் இவைகள் கிடைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[13th August 1960]

DEPUTY SPEAKER: I reduce the time-limit to five minutes for each hon. Member as there are still nine Members to participate in the discussion.

SRI P. S. CHINNADURAI: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, முதலில் விவாதத்திற்கு, இரண்டு தினங்கள் ஒதுக்கப்பட்டன. இப்பொழுது ஒரே நாள் என்று குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது, போதுமான அங்கத்தினர்கள் இல்லையென்று. ஆனால், இப்பொழுது ஐந்து நிமிஷம் என்று குறைத்தால், ஐந்து நிமிஷத்தில் முகவுரையைக்கூட முடிக்க முடியாது.

DEPUTY SPEAKER: காலையிலே 'டிஸைட்' பண்ணும்போதே இதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கவேண்டும்.

* SRI P. S. CHINNADURAI: முதலில் போதுமான அங்கத்தினர்கள் இல்லையென்று சொன்னார்கள். அப்படித்தான் சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் சொன்னார்கள். ஆனால், அதன் பிறகு நெடுகப் பெயர்களைக் கொடுத்துக்கொண்டேயிருந்திருக்கிறார்கள். தங்கள் பங்கை விடவும் விருப்பம் இல்லை, விவாதத்தை அதிக நாள் வைக்கவும் இஷ்டமில்லை. அப்படிப்பட்ட விவாதத்தினால் என்ன பயன் என்று தெரியவில்லை.

DEPUTY SPEAKER: If the Hon. Minister is willing to continue the discussion on Tuesday even, I have no objection.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: We can extend the discussion to the 16th August also.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member can speak for 10 minutes.

SRI P. S. CHINNADURAI: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மின்சார இலாகா பட்ஜட் பேரில் நடைபெறும் விவாதமானது என்ன பலன் அளிக்கும் என்ற நிச்சயம் இல்லாமலே, பலன் இருக்கிறதோ, இல்லையோ, இங்கே பேசப்படும் பேச்சுக்களை மின்சார போர்டார் கவனித்து, தக்க முறையிலே நிவாரணம் அளிக்கிறார்களோ இல்லையோ, பேசுவது கடமை என்ற எண்ணத்தில், அந்தக் கடமையை ஆற்ற வேண்டுமென்று பல அங்கத்தினர்கள் விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். மின்சார போர்டு தனிப்பட்ட நிறுவனம் ஆக இருந்தாலும், அது இந்தச் சட்டசபைக்கு பொறுப்பு இல்லாததாக இருந்தாலும், சர்க்கார் சட்டசபைக்கு பொறுப்புள்ளவர்கள், மின்சார போர்டு சர்க்காருக்குக் கட்டுப்பட்டது என்ற அளவிலே, இந்தச் சபையிலே பேசப்படும் நியாயமான, உண்மையான கருத்துக்களை கவனித்தே ஆகவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த இலாகா சாதித்துள்ள சாதனைகளைக் குறித்து மிகவும் பெருமையோடும், மகிழ்ச்சியோடும், ஆறுதலோடும், அமைச்சர்

13th August 1960] [Sri P. S. Chinnadurai]

வர்களும், அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் பேசினார்கள். இம்மாதிரியான தவறான மயக்கத்தில் இருந்தோமானால் அது நம் முன்னேற்றத்திற்கு இடையூறாக இருக்கும் என்று கூற விரும்புகிறேன். பூர்த்தியாகச் சாதிக்க வேண்டியவை நிறைய இருக்கின்றன. இது வரை சாதித்திருப்பதையும், இனிமேல் சாதிக்க வேண்டியதையும் ஒப்பிட்டு நினைத்தால் நமக்கே பெரு மலைப்பாக இருக்கிறது. மின்சார இலாகாவுக்கு மாத்திரமல்ல, நாட்டிலே உள்ள அத்துனைப் பேர்களுக்கும் மலைப்பாக இருக்கும். ஒரு லட்சம் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சார இணைப்பு கொடுத்திருப்பது பெருமைக்கு உரியது. இந்தியாவிலே முன்னணியில், மற்ற ராஜ்யங்களைவிட முன்னேறி இருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், எத்தனை கிணறுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுத்திருக்கிறோம், இனியும் எவ்வளவு கிணறுகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கூடவே சொல்லியிருந்தால், அங்கத்தினர்களுக்கு ஏற்பட்ட வீண் மயக்கம் குறைந்திருக்கும், அகன்றிருக்கும். எட்டு லட்சம் கிணறுகள் இந்த ராஜ்யத்தில் தண்ணீர் இறைக்க லாயக்கானவைகளாக இருக்கின்றன. எட்டு லட்சம் கிணறுகள் இருந்து, அதில் ஒரு லட்சம் கிணறுகளுக்கு பம்பு செட்டுகள் கொடுக்க முடிந்திருக்கிறது. மின்சார இலாகா செய்திருப்பது ராஜ்யத்திலே உள்ள மொத்த கிணறுகளில் எட்டில் ஒரு பங்குக்குக் குறைவான கிணறுகளுக்குத்தான் பம்பு செட்டுகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலிருந்து நாம் அடையவேண்டிய முன்னேற்றம் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்று சற்றுச் சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மின்சார உற்பத்தியைப் பொறுத்த அளவில், தற்சமயமிருக்கும் தொழிற்சாலைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய இயலவில்லை. தொழிற்சாலைப் பிராந்தியங்களிலிருந்தும், விவசாயிகளிடமிருந்தும், மின்சார இணைப்பில், விநியோகத்தில் அடிக்கடி தட்டுகள், கட்டுப்பாடுகள் ஏற்படுவதை நீக்கவேண்டும் என்று பல காலமாக பல பகுதிகளிலிருந்து வேண்டுகோள்கள் வந்து கொண்டேயிருந்திருக்கிறது. இதுவரைக்கும் அடைந்திருக்கும் முன்னேற்றத்தைக் கொண்டு, இடர்ப்பாடுகளை, கட்டுப்பாடுகளை நீக்குவதோடு, புதிய தொழில் வளர்ச்சியை எப்படிச் சமாளிக்கப் போகிறோம் என்று பார்க்க வேண்டும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வகுத்திருக்கும் திட்டங்கள் நிறைவேறினாலும் கூட, உண்மையிலேயே போதுமான மின்சாரம் இருக்குமா என்பது சந்தேகம். நம் தேவைகளைப் பூர்த்தி பண்ண, பெரிய தொழில்கள், பம்பு செட்டுகள் இவைகளுக்குக் கணிசமாக வழங்க, குறைந்த பட்சம் 15 லட்சம் கிலோ வாட்ஸ் வேண்டும். இது தோராயமாகச் சொல்லக்கூடியது. ஆனால், மூன்றாவது திட்ட காலத்திற்குள் இந்த அளவுக்கு உற்பத்தி பண்ண முடியுமா என்று பார்த்தால், இல்லை என்ற பதிலைத்தான் பார்க்கிறோம். ஆகவே, புதிய தொழில்களுக்கு ஓரளவுக்கு அதிகப்படியான மின்சாரமும், விவசாயிகளுடைய பம்பு செட்டுகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய

[Sri P. S. Chinnadurai] [13th August 1960]

அளவும் மூன்றாவது திட்டம் காலத்தில் கூட கொடுக்க முடியாது என்ற உண்மையை ஏன் அமைச்சரவர்கள் எடுத்துச் சொல்லத் தவறியிருக்கிறார்கள்? இந்த உண்மையை எடுத்துக் கூறியிருந்தால், இரண்டில், நான்கு தினங்கள் கூட இந்த விவாதத்திற்கு வேண்டும். முதலில் சொன்ன இரண்டு நாளும், ஒரே நாள் போதுமே என்று குறைக்கப்படுகிறது. இந்த உண்மைகளை எடுத்துக் கூறவேண்டும். நம் ராஜ்ய சர்க்கார் விவசாயத் துறையிலும் பூர்த்தி செய்ய தவறியிருக்கிறார்கள். மின்சாரத் தேவையைத் தொழில் துறையில் பூர்த்தி செய்யத் தவறியிருக்கிறார்கள். மூன்றாவது திட்டத்திற்குள்ளும் பூர்த்தி செய்யத் திட்டம் சர்க்காரிடத்தில் கிடையாது. அதுதான் உண்மை. அதை எடுத்துக் கூறத் தயங்குகின்றார்கள். மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமானால், பெரிய, சிறிய மின்சார உற்பத்தித் திட்டங்களைத் துரிதமாகத் துவக்கியாக வேண்டும்; மத்திய சர்க்கார் உதவி பெற்றாக வேண்டும். மின்சாரத்திற்கு அனுசக்தி தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஏற்படுத்தினார்களா? பல முறை சொல்லியிருக்கிறார்கள், நினைவிருக்கிறது. ஆனால், சொல்லிக்கொண்டே யிருக்கிறார்கள். எப்பொழுது என்று தெரியாது. முதல் அனுசக்தி நிலையம் பம்பாய்க்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது நிலையமாவது நமக்குக் கொடுக்கப்படுமா என்று பாரதப் பிரதமர் கூடத் தெரிவிக்கவில்லை. இந்த ராஜ்யத்தில் அதை அமைக்கவேண்டும் என்ற கருத்தை மத்திய சர்க்காருக்குத் தெரிவிக்கவோ, அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவோ, இந்த சர்க்கார் ஏன் தவறியிருக்கிறார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

1-00

மின்சாரம் தேவைக்கு உள்ள அளவு உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. நமக்குத் தேவையான அளவு உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது என்றும் போதுமான அளவு கொடுக்கப்படுகிறது என்றும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார். தேவையைப் பூர்த்தி செய்கிறோம் என்றும் கனம் அமைச்சர் சொல்லுகிறார். ஆனால் கனம் எஸ். எம். அண்ணாமலை அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிடுகிறார், பம்பு செட்டுகள் வைத்துவிட்டோம் கரண்ட் கொடுங்கள் என்று கேட்டாலும் கொடுக்கப்படவில்லை என்று புகார் சொல்லுகிறார். மோட்டார் செட்டுகளை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு கனெக்ஷன் இல்லாமல் இருக்கிறோம், அதனால் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்றும் சொல்லுகிறார். பல விண்ணப்பங்கள் போட்டும் இன்னும் அவைகள் கவனிக்கப்படவில்லை என்றும் சொல்லுகிறார். மோட்டார்கள் வைத்து ஒன்று, இரண்டு நான்கு வருஷங்களாகியும் கூட இன்னும் மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார். ஆகவே விவசாயிகளுடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்வது அரசாங்கத்தினுடைய கடமையாக இருக்கிறது. அப்படி அவர்களுடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்தால் விவசாயிகள் உணவு உற்பத்தியை பெருக்கிக் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். எந்த அளவுக்கு மின்சாரம் கொடுத்தால் அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்து

[13th August 1960] [Sri P. S. Chinnadurai]

கொடுக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு உற்பத்தி செய்து கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்து கொடுக்க வேண்டியது ராஜ்ய சர்க்காருடைய கடமை. அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அத்துடன் பெரிய மின்சார நிலையங்களை அமைப்பதோடு சிறிய சிறிய மின்சார நிலையங்களையும் அமைப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அது ரொம்பவும் அவசியம். அந்த அளவுக்கு சிறிய கிராமங்களில் அமைத்துக் கொடுத்தால் அந்தந்த கிராமங்களுக்குத் தேவையான மின்சாரத்தைச் சப்ளை செய்ய வசதியாக இருக்கும். அதன் மூலம் உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும். அதைப்பற்றி ராஜ்ய சர்க்கார் ஆராய்ந்து பார்த்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மின்சார உற்பத்தி பெருகப் பெருக உண்மையிலேயே மின்சாரக் கட்டணம் குறைக்கப்பட வேண்டும். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் முக்கியமாக நீர் விசை மின்சாரம்தான் அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. நீர்விசை மூலமாக மின்சாரம் உற்பத்தி செய்தால் அதன் செலவு மிகவும் குறைவாக ஆகிறது என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். தெர்மல் ஸ்டேஷன் மூலமாக உற்பத்தி ஆகக்கூடிய மின்சாரச் செலவை விட நீர்விசை மூலமாக உற்பத்தி ஆகக்கூடிய செலவு ரொம்பவும் குறைவாக ஆகிறது என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அளவில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இன்னும் அதிகப்படியான அளவில் மின்சார உற்பத்தி செய்யப் போகிறார்கள். அப்பொழுது மின்சாரக் கட்டணம் இன்னும் குறைவாக இருக்க வேண்டும். மின்சாரக் கட்டணத்தை அதிகரித்துக்கொண்டே போனால் அது நியாயமாகாது. குறைவான கட்டணத்தில் மின்சாரத்தை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து அவர்களை விவசாயத்தில் ஊக்குவித்தால் அவர்கள் இன்னும் அதிகப்படியான விளைச்சலை உண்டாக்குவதற்கு முற்படுவார்கள். அதிகப்படியாக பம்பு செட்டுகளை வாங்கி வைத்துக் கொண்டு விவசாயம் செய்து அதிக உற்பத்தி செய்ய முன் வருவார்கள். ஆனால் இப்பொழுது ராஜ்ய சர்க்கார் விதிக்கக்கூடிய மின்சாரக் கட்டணம் அதிகமாக இருக்கிறது. இதைப்பற்றிக் கூட ஊட்டியில் விவாதம் நடந்தது. “நாங்கள் கமிட்டி போட்டிருக்கிறோம்; அந்தக் கமிட்டி இதைப்பற்றி தீவிர விசாரணை செய்து அதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் கிடைக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்” என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார். ஆனால் அன்றைக்கு இருந்த அவைக் காட்டிலும் இன்னும் அதிகரித்திருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பாகச் சொல்லுவேன். ஒரு ஏக்கர் பாசனத்திற்கு மின்சார கட்டணம் நாற்பது ரூபாய் என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கணக்கு மின்சார இலாகா கொடுத்த கணக்குத்தான். சென்ற வருடம்

[Sri P. S. Chinnadurai] [13th August 1960]

கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையை இப்பொழுது கையில் வைத்திருக்கிறேன். அதன் 52-ஆவது பக்கத்தில் இதைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு ஏக்கர் பாசனத்திற்கு 800 யூனிட் செலவாகிறது என்றும், அதன் செலவு நார்ப்பது ரூபாய் என்றும் சொன்னார்கள். அதே ஏக்கருக்கு இப்பொழுது 56 ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதாவது ஒரு போக விளைச்சலுக்குக் கால்வாய் பாசன வசதி பெற்ற ஒரு விவசாயிக்கு அதே ஒரு ஏக்கரில் விவசாயம் செய்ய 12 ரூபாய் செலவு ஆகிறது. ரூபாய் 56 கணக்குப்படி பார்த்தால் வருஷத்திற்கு அதாவது இரண்டு போகத்திற்கும் 112 ரூபாய் செலவு ஆகிறது, மின்சாரத்தை வைத்து விவசாயம் செய்தால். ஆகவே 12 ரூபாய் எங்கே 112 ரூபாய் எங்கே என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இது அநியாயமாகத் தோன்றவில்லையா இந்த மின்சார போட்டுக்கு. இப்படிக்கட்டணத்தை உயர்த்துவதற்கு இந்த மின்சார போட்டுக்கு எப்படி மனம் வந்தது? இந்த அரசாங்கம் அதை எப்படிச் சகித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கேட்கிறேன். ஆகவே விவசாயிகளுக்குக் கட்டுபடியாகும்படியாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏன் இப்படிச் செய்தார்கள்? அதைக் குறைக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சட்டசபையில் பல முறை கூறியிருக்கிறேன். பல முறை வற்புறுத்தி இருக்கிறேன். ஊட்டியில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குறைக்கிறேன் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தார்களே அந்த வாக்குறுதி என்னவாயிற்று? ஏன் இப்பொழுது உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது? அதுவும் அநியாயமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறதே, அதன் காரணம் என்ன? அதைப்பற்றி ஏன் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் குறிப்பிடவில்லை. பெரிய நன்மையை விவசாயிகளுக்குச் செய்துவிட்டோம் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்களே, இதுதான் பெரிய நன்மை? (குறுக்கீடு) கபிலே அடித்து விவசாயம் செய்தால் அதிகப்படியாகச் செலவு ஆகிறதே என்று சொல்லுகிறார்கள். அதைப்பற்றி நான் சொல்லவில்லை. சாரணமாகக் கால்வாய்ப் பாசன வசதி உள்ள விவசாயிக்கு ஆகும் செலவைப்பற்றிதான் நான் சொல்லுகிறேன். சாதாரண பாசன வசதியுள்ளவனுக்கு ஒரு போக விவசாயத்திற்கு ஆகக்கூடிய செலவைக் காட்டிலும் அதிகமாக ஆகக்கூடாத வகையில் மின்சார வசதியால் விவசாயம் செய்வதற்கு ஆக வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் சர்க்கரை, கரும்பாலை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் தொல்லை கொடுக்கிறார்கள். அந்த ஆலைகளுக்குப் பயன்படக்கூடிய அளவில் மின்சாரம் கொடுக்கப்படுவதாகவே இல்லை. அவர்களுக்கு 16 மணி நேரம்தான் கரண்ட் சப்ளை செய்யப்படுகிறது. கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் கிணறுகள் வெட்டுவதற்குக்கூட 15 கிணங்களுக்கு 16 மணி நேரம்தான் கரண்ட் கொடுக்கிறார்கள். அவைகளைக் குறைந்த பட்சம் 20 மணி நேரமாவது ஆக்க வேண்டும்

[13th August 1960] [Sri P. S. Chinnadurai]

என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் மேட்டூர் சிஸ்டத்தில் இருக்கக்கூடிய தாலுகா பல்லடம் தாலுகா. இங்கே இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் ஏதாவது குறைகளைத் தெரிவிக்க வேண்டுமானால், அதாவது டிவிஷனல் இஞ்சினியரிடம் தெரிவிக்க வேண்டுமானால், 100 மைல் களுக்கு அப்பாலுள்ள சேலம் போக வேண்டும். அல்லது சூப்பிரண்டெண்டிங் இஞ்சினியரிடம் சொல்ல வேண்டும். மேட்டூருக்குப் போகவேண்டும், அதுவும் 100 மைல் இருக்கிறது. இப்படி இரண்டு இடமும் இருப்பதால் பல்லடம் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் பெரிய தொல்லையைக் கொடுக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. ஆதலால் ஒன்று அதைப் பைக்காரா சிஸ்டத்தில் சேர்க்க வேண்டும் அல்லது திருப்பூரில் ஒரு கிளை காரியாலயத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும், அதாவது ஒரு உதவி சூப்பிரண்டெண்டிங் இஞ்சினியர் கிளை காரியாலயத்தை திருப்பூரில் ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் நல்லது, என்ற ஆலோசனையைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக ஒரு வார்த்தையை மட்டும் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் என்னை உற்றுப்பார்க்கிறார், அதனால் அதிக நேரம் எடுத்துக்கொள்வதாக உத்தேசம் இல்லை. நம்முடைய சென்னை ராஜ்யம் இந்தியா விலேயே மூன்றாவது ஸ்தானத்தில் இருந்தது. இந்த மின்சார உற்பத்தி வகையில். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடியப்போகிறது. இப்பொழுது 5-வது நிலைக்கு தள்ளப் பட்டிருக்கிறது. இது நம்முடைய ராஜ்யத்தின் முன்னேற்றம் தான் என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்று காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் பேசுகிறார்களே அவர்களே இதைக் கவனிக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மூன்றாவது ஸ்தானத்திலிருந்து ஐந்தாவது ஸ்தானத்திற்குத் தள்ளப்பட்டிருப்பது முன்னேற்றமா என்று சற்று ஆழ்ந்து கவனித்து அதைப் பற்றிப் படித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். இது நம்முடைய ராஜ்யத்திற்குப் புகழா? இப்பொழுது அமைந்துள்ளதை நன்றாகத் துருவிப் பார்க்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஐந்தாவது நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருப்பது சரியானதா? இது எமாற்றப் படுவது இல்லையா? நமது ராஜ்ய சர்க்காருக்குத் திறமை போதுமானதாக இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும், அவர்களுடைய திறமையைப் போதுமான அளவுக்கு உபயோகப்படுத்தவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும் என்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI K. VINAYAKAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, I have listened with great patience to the long and laborious speech delivered by the Hon. Minister-in-charge of Electricity, and the

[Sri K. Vinayagam] [13th August 1960]

impression which I gained was that it was a piece of literature worth preservation. Sir, I am quite serious when I make this statement.

At the outset while commending the Budget to the unanimous approbation of this House, I have nothing but all praise and growing tribute to the Minister-in-charge of this Department not only the gentleman in charge of the Department, but also the Chairman, Members of the Board, the energetic Engineer, who was mainly responsible to sponsor the Canadian Aid to this scheme and his long routine of officers, workers, and labourers who contributed to the advancement of this State.

Sir, having been a metropolitan, living in this City for some time past, I was at least able to know the advantages that electricity would bring to our State. But recently I had an occasion to travel in the merged area where electricity was a commodity of rarity. For 20 years past these villages were enveloped in dark sheet of gloominess. It is well said that electricity is a symbol of modern civilisation. But people who have enjoyed electricity for some generations cannot realise the potential benefit which is accrues from it. Any person coming from the City who had enjoyed the benefits of energy long before he was born could not realise all that it could possibly achieve.

Sir, I would request all the hon. Members of this House to have a glimpse at the Kundah Project whenever they have an occasion to visit that side. What men could achieve by subjugating the Nature and then turning its potential effect to the benefit of men is rather an experiment which has been thought of in our State.

In a very unfriendly environment in a place where people could not freely work all the 24 hours. I have seen labourers working and toiling. For what? For the benefit of the common man and the country. I was quite pleased, Sir, when this limb of electricity administration was taken away from the Government. The Government with their usual lethargy take their own time in effecting improvements. I mean no offence to anybody but that is the practice which anybody has experienced. After the constitution of the autonomous and statutory Board, things could be achieved as if they were a miracle. The Hon. the Chief Minister has done the correct thing in taking a retired officer of the highest civil cadre to be the Chairman of the Board. It is not necessary that one should sit at the table all the 24 hours, turning out no work and sleeping in the lounch. That is not the thing which is expected of the Chairman or the members or the Secretary in charge of the department. They should conceive of good programmes and good plans, get them approved by the Government, find the necessary capital and see that they are put through. As the common adage goes, the proof of the pudding is in the eating and it is well-known that our State forges ahead over all other States in the country and it has given light to many remote villages.

[13th August 1960] [Sri K. Vinayakam]

I also found in the speech of the Hon. Minister that an inter-State Grid System is coming into being. It augurs well if co-operation is forthcoming from other States. But the Hon. Minister must be careful in regard to this matter. It is clear that out of the Southern States, Madras leads in the matter of electricity. But when a common inter-State grid system is evolved, it is the other States that will stand to benefit in the initial stages. But our State is lacking in other natural resources. Not only we should be in a position to distribute our extra energy over and above our consumption limit, but we should also pave the way to get wasted waters that flow in the perennial rivers in the Andhra Pradesh and the Kerala State. The House would have been aware that one or two responsible Ministers have made statements that not even a drop of water would come to the Madras City for drinking purposes. If that could be the attitude adopted by them, we will stand to lose by distributing our energy only. We should also be careful in tapping natural resources of other States. So far as electric energy is concerned, there are private agencies still holding on to the distribution work. What exactly stands in the way of our trying to wipe out those agencies or the contracts that stand in the way. Sir, I know that the Board has been conceived for commercial purposes and it will not embark upon any adventure unless it is an economic proposition. Profit motive should not be the only consideration of this Board and it is there only to do some good for the people. Within a range of four months, in the Tirutani taluk 63 villages had been lighted and the Hon. Minister for Works and the Hon. Minister for Home had gone there to switch on the lights in those villages where they had not seen lights for some generations. They had been languishing in darkness and they were only awaiting the day when the electric energy could come and light their houses. I heard the story that the womenfolk sat at the bottom of the street lamps and wasted the entire night under the lights paying glowing tributes to the men who were responsible for bringing those lights. I have seen workmen toiling hard even during nights and installing poles without waiting for even extra labour or wages to be paid to them. With these words, I commend this Budget for our unanimous approval.

* SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிற இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை நான் ஆதரிக்கின்றேன். கனம் சகோதர அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டது போன்று காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் வரவு-செலவுத் திட்டத்தை அல்லது மற்ற திட்டங்களை எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களாலும் எல்லோருமே ஒரு சம்பிரதாயமாக ஆதரித்துப் பேசுவதைத் தவிர அந்தத் திட்டங்களில் உள்ள துணுக்கங்களை ஆராய்ந்து எடுத்துக் கூறுவதற்கு இல்லை என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. இப்படிப் பேசக்கூடாது என்பதற்காகவே வரவேற்க வேண்டிய நல்ல அம்சங்களைக் கூட எதிர்க்கின்றேன் என்று சிலர் பேசுவது விந்தையாக

[Sri R. Krishnasamy Naidu] [13th August 1960]

இருக்கிறது. எதை எடுத்தாலும் கண்டிக்க வேண்டுமென்று பேசுகிற முறை சரியானதாகாது. பாலவனத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒருவன் மற்ற வளம் பொருந்திய பிரதேசங்களைப்போல் பாலவனம் வளமாயில்லையே என்று பேசுவதைப் போலவே நான் ஆகும் இது. காரணம் நாம் ஒவ்வொரு வருஷமும் ஒவ்வொரு துறையிலும் அடைந்து வருகிற வளர்ச்சியை உண்மையாகவே சென்ற வருஷங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் அதுவும் குறிப்பாக மின்சாரத் துறையில் நாம் அடைந்திருக்கிற வளர்ச்சியைப் பார்த்தால் அதைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. “பாராட்ட ஒன்றுமே இல்லை, பாராட்டவே முடியாது” என்று யாரோ அவர்களைப் பார்த்து “பாராட்டு இதைப் பாராட்டு” என்று வேண்டிக்கொள்வது போலவும், “ஆகா பாராட்டுவதா இதை; பாராட்டவே முடியாது” என்று மனத்தில் கற்பனை செய்து கொண்டு பேசுகின்றார்களே அவர்களுக்கு நான் சொல்லவில்லை. நல்லது ஆனால் அது எந்த இடத்தில் இருந்து வந்தாலும் பாராட்டத்தான் வேண்டும் என்ற பண்புடையவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். அப்படிப் பாராட்டவேண்டியதைப் பாராட்டாதவர்களைப் பற்றி மக்கள் நன்கு தெரிந்து கொள்வார்கள்.

முக்கியமாக முதல் திட்டத்திற்கு முன்னால் 156,000 கிலோ வாட்ஸ் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்தோம். அந்த உற்பத்தியின் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் 511,700 கிலோவாட்சாக உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் இதை அபிவிருத்தி என்று சொல்லாமல் வேறு என்ன சொல்வது? பாராட்டாமல் வேறு என்ன செய்வது? முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு முன்பு மின்சார வசதி கொடுக்கப்பட்டுள்ள கிராமங்களும், குக்கிராமங்களும் 1,613 தான். ஆனால் இரண்டாவது திட்டத்தின் முதல் நான்கு ஆண்டுகளின் இறுதியில் 8,990 ஊர்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றால் இதை அபிவிருத்தி என்று சொல்லாமல் வேறு என்ன சொல்லுவது? பாராட்டாமல் வேறு என்ன செய்வது? முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு முன்பு 14,373 பம்பு செட்டுகளுக்குத்தான் மின்சாரம் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டது. இப்போதோ 97,416 பம்பு செட்டுகளுக்கு இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் இதை அபிவிருத்தி என்று சொல்லாமல் வேறு என்ன சொல்வது? பாராட்டாமல் வேறு என்ன செய்வது? நிறுவிய ஹை டென்ஷன் லைன்கள் 4,355 மைல்களிலிருந்து 13,543 மைல்கள் வரை போய் இருப்பது பாராட்டுதற்குரியதா? இல்லையா? ஆக, எப்படி பார்த்தாலும் நமது அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய விவரங்களில் இருந்து பாராட்டுவதற்குரிய எவ்வளவோ காரியங்கள் நடந்திருக்கின்றன.

பலர் சொன்னார்கள், விவசாயிகள் பலர் பம்பு செட்ஸ் வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள், அவர்கள் மின்சாரம் வேண்டுமென்று கோரியிருக்கிறார்கள், அவர்கள் மின்சார பம்பு செட்ஸ் பொறுத்தத் தயாராயிருக்கிறார்கள், ஆனால் அது கிடைக்காது கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், என்று.

[13th August 1960] [Sri R. Krishnasami Naidu]

இந்த அதுபவம் எனக்குத் தெரியும். வாங்கி வைத்தவுடனே கொடுத்துவிடுவார்கள் என்ற எண்ணத்தில் அதைச் சீக்கிரம் பெற வேண்டுமென்று மனக்கோட்டை கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வாங்கி வைத்து குறுகிய காலத்திற்குள் மின்சாரம் கிடைக்கவேண்டுமென்று நினைத்து அதைக் கொடுக்காவிட்டால் அவர்கள் நினைத்தவுடன் கொடுக்கத் தவறிவிட்டது அந்த இலாக்கா என்று சொல்ல என்ன இருக்கிறது? பக்கத்திலுள்ள சர்வே நம்பரில் அடுத்த கிராமத்தில் அவர்களுக்குச் சீக்கிரம் கிடைத்து விட்டது, ஆகவே நமக்கும் சீக்கிரம் கிடைக்கக் கூடும் என்ற நம்பிக்கையில் பலர் பம்ப் செட்ஸ், அதற்கு வேண்டிய சாதனங்களையெல்லாம் வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : ஸ்ரீம் இல்லாமலேயே பம்பு செட்ஸ் வாங்கி வைத்திருப்பதைச் சொல்கிறீர்களா?

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : எனது கிராமத்திலும் இருக்கின்றன. 57 கிணறுகளுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பதின்மூன்று பம்பு செட்ஸ் வைப்பதற்காக ரூம் கட்டி அவைகளை வைத்து இருக்கிறார்கள். இந்த ஜூனில் கொடுக்கப் போகிறார்கள். இதற்கு அரசாங்கம் காரணம் இல்லை. நம் ஊரில் மின்சார இணைப்பு இருக்கிறது, மூன்று மாதங்களுக்குள் கிடைத்து விடுமென்ற நம்பிக்கையில் அவர்கள் கையில் பணம் இருப்பதால், பம்பு செட்ஸ் உபயோகிப்பதால் நல்ல லாபம் வரும்; அதனால் விவசாயம் வளர்ச்சி அடைகிறது—வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள் ஆக, இந்த பம்பு செட்ஸ்களை வாங்கி வைக்க வேண்டுமென்ற உர்ண்சி வந்திருக்கிறது. மின்சார இணைப்பின் காரணமாக நல்ல விவசாயம் நடைபெறுகிறது. விவசாய உற்பத்தியை நன்கு பெருக்கலாம், அதனால் லாபகரமாக அந்தத் தொழிலை நடத்தலாம் என்று இருப்பதால் அவர்கள் அந்தக் காரியத்தைச் செய்கிறார்கள். ஆக, நாம் விரும்பியபடி நடக்க வேண்டும், நல்ல லாபம் கிடைக்க வேண்டுமென்று அவைகளை முன்கூட்டியே வாங்கி வைத்திருந்துவிட்டு பின்னர் அரசாங்கத்தைக் குறை கூற வேண்டியதில்லை, மின்சாரம் கொடுக்கவில்லை என்று. சிலர் சொன்னார்கள், ஆமை வேகத்தில் போகிறதென்று. மனவேகத்தில் போக வேண்டுமென்று சொன்னால், மனதில் உள்ள ஆசைகள் எவ்வளவோ வேகத்தில் போகின்றன. அந்த அடிப்படையில், அந்த வேகத்தில் நாம் திட்டங்களை வகுக்க முடியுமா, வாயு வேகம், மனவேகம் என்பார்களே அந்த வேகத்தில் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியுமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நான் எதற்காக இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், மின்சார இலாகா அலுவலர்களுக்காக நான் வக்காலத்து வாங்கிப் பேசவில்லை. எந்த இடத்தில் எதைப் பற்றி எவ்வாறு கக் கண்டித்தும்; இத்மாகவும் பேச வேண்டிய சந்தர்ப்பம் வருகிறதோ அப்பொழுதெல்லாம் நியாய புத்தியோடு விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு நாம் பேச வேண்டுமென்று சொல்கிறேனே தவிர கண்டிக்க வேண்டிய இடத்தில், குறைகள் இருந்தால் அவைகளை எடுத்துக் காட்டுங்கள். மின்சார அமைச்சர் அவர்களிடம் நானே அணுகி இப்படிப்பட்ட விஷயங்களைக் கூறியிருக்கிறேன். ஆகவே,

[Sri R. Krishnasami Naidu] [13th August 1960]

நான் சொல்வது, நமது ராஜ்யத்தில் மின்சாரத் துறையில் நிறைவேற்றப்பட்டு வரும் நல்ல காரியங்களை, நமது லட்சிய அளவு, நாம் குறிப்பிட்ட அளவு நிறைவேறிக் கொண்டு வருகிறது. அவைகளை ஆதரித்து, இருக்கும் குறைகளை எடுத்துக் காட்ட வேண்டுமென்றுதான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

ஒரே ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி மட்டும் கூறிக் கொண்டு முடித்து விடுகிறேன். கிராமப்புறங்களில் மின்சாரத்தைப் பகிர்ந்தளிக்கும் வகையில் சில சின்ன உத்தியோகஸ்தர்கள் இருக்கிறார்கள். லைன்மென் என்று சொல்வார்கள். அவர்கள் இருப்பதற்கு, ஒவ்வொரு பகுதியிலும் குறிப்பிட்ட இடத்தில் ஒரு சிறிய வீடு அவசியம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் அவர்கள் அந்த இடத்தில் தங்கி விவசாயிகளுக்குச் சரிவர தங்கள் பணியைச் செய்வதற்கு, அவர்களுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களைச் செய்து கொடுப்பதற்கு முடியாமல் போகிறது. தங்குவதற்கு இடமில்லாத பக்கத்திலுள்ள நகரங்களில் தங்கும் காலங்களில் விவசாயிகளுக்கு அவர்களால் சரிவர உதவி செய்ய முடிவதில்லை. பெரிய பெரிய திட்டங்களை வகுத்து, அவைகளை நிறைவேற்றி, அவைகளினால் மக்கள் பலன் அடையவேண்டுமென்று செய்யும்போது, இந்த லைன்மென்கள் விவசாயிகளுக்கு உதவி கரமாக இருக்கும்பொருட்டு அவர்கள் இருப்பதற்கு வேண்டிய குடி யிருப்புகளைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு விவசாயிகளுக்கு “அன்கனெக்டட் மினிமம் சார்ஜ்”-விருந்து விலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். 10,000 விவசாயிகளுக்கு ஒவ்வொருவருக்கும் 800 ரூபாய்க்கு மேல் லாபம் கிடைக்கத் தக்க வகையில், அடி வயிற்றில் நெருப்பைக் கட்டிக் கொண்டிருந்தவர்களைக் காப்பாற்றும் விதத்தில், 10,000 விவசாயிகளுக்கு வாழ்வு அளித்திருப்பதைப் பாராட்டிக் கொண்டு, அதற்காக அரசாங்கம் செய்திருக்கும் பணியையும் பாராட்டிக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது இச்சபை முன் வந்திருக்கும் மின்சார உதவித் திட்டத்தையும் இப்போதைய இந்த ஆண்டின் திட்டத்தையும் வரவேற்று சிற்சில விஷயங்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இரண்டாவது திட்டத்தில் நாம் திட்டமிட்டதை விடத் தீவிரமான முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம் என்பதில் எந்த விதமான சந்தேகத்திற்கும் இடமில்லாமல் 60 கோடி ரூபாய் என நாம் தீர்மானித்து மத்திய அரசாங்கம் அதை 50 கோடி என்று குறைத்தும் அதையும் மீறி மீண்டும் நம் திட்ட முடிவில் 77 கோடி ரூபாய்க்கு நம்முடைய திட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம் என்று சொன்னால் நமது மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் மின்சார விஷயத்தில் மின்சார வேகத்தில் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை. நாம் பின்னுக்குப் போகிறோம் என்று சொல்லக் கூடிய வாதம் இதில் அடிபட்டுப் போகிறது. அதோடு நாம் முக்கியமாகப் பாராட்ட வேண்டியது 3 ஆண்டு காலமாக இந்தச் சபையில் நாம் அவர்களை மிகவும்

13th August 1960]

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar]

பணிவோடு கேட்டுக் கொண்டிருந்த நமது லட்சியத்திற்கு ஓரளவு விமோசனம் பிறந்திருக்கிறது. எனினும் அதிலுள்ள சில குறைகளையும் நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஐம்பது ரூபாய் மினிமம் காரண்டியிலிருந்து 45 ரூபாயாக குறைத்தது, அதிலும் பிற்பட்ட பகுதிகளுக்கு 35 என்றும் ஆக்கப் பட்டிருக்கிறது. எந்தெந்த ஜில்லாக்கள் பிற்பட்ட ஜில்லாக்கள் என்பது விளக்கப்பட வேண்டும். குறிப்பாக நான் சொல்வது, எங்கள் சேலம் ஜில்லா மிகவும் பிற்பட்ட பிரதேசம் என்பதில் இந்தச் சபையிலுள்ள யாருக்கும் ஒருவித சந்தேகமும் இருக்க முடியாது. ஏனெனில் எங்கள் ஜில்லா நீர்ப்பாசன வசதியின்றி யிருப்பதால் வானம் பார்த்து பயிர் செய்து ஜீவிக்கக் கூடிய ஜில்லா ஒன்று இருக்கிறது என்றால் அது சேலம் ஜில்லாதான். மேட்டூர் அணை இருக்கிறது என்று சொன்னால் அதனால் பயன் அடையக் கூடிய ஜில்லாக்கள் திருச்சியும், தஞ்சாவூருந்தான். அணை இருப்பது சேலத்தில் என்றாலும் அதன் பலனைப் பெறுவது தஞ்சாவூரும், திருச்சியுந்தான். அதனால் சேலத்திற்கு ஒருவித பிரயோஜனமும் இல்லை. பெருமைக்கு வேண்டுமானால் சொல்லிக் கொள்ளலாம். பெருமை இருந்தால் மட்டும் மனிதன் ஜீவிக்க முடியாது. எல்லாம் நிரந்தரமாக இருக்கக்கூடிய காலத்தில்தான் மனிதன் பெருமைக்கு ஆசைப்படுவானே தவிர சோற்றுக்கு இல்லாத காலத்தில் ஒருவனும் பெருமைக்கு ஆசைப்பட மாட்டான். ஆக, இந்த 50 ரூபாய் என்றிருப்பதை 45 என்றாக்கும்போது, அதையும் பிற்பட்ட பகுதிகளுக்கு 35 என்றாக்கும்போது எங்கள் ஜில்லாவிற்கு அதை 35 ரூபாயாக ஆக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பிற்பட்ட ஜில்லா எவை எவை, என்று குறிப்பிடும்போது, அதை விவரமாக கொடுக்கும்போது இப்பொழுது லிஸ்டில் இல்லாவிடிலும் அடுத்த லிஸ்டில் சேலம் ஜில்லாவைக் கண்டிப்பாகப் பிற்பட்ட பிரதேசம் என்று கூறி அந்த ஜில்லாவிற்கு இந்த வசதி செய்து கொடுத்தே தீரவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை மிகவும் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி இல்லையென்று சொன்னால் சேலம் ஜில்லா விவசாயத்தில் மிகவும் ஸ்தம்பித்து விவசாயிகள் சோழிந்து போகக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அங்கு, இன்று பல விவசாயிகள் கொடுக்கிற மினிமம் காரண்டியில் கால் பங்குக்குக் கூடத் தண்ணீர் இறைக்காமல் பூராவும் கட்டி வருகிறார்கள். அதற்கு ஒரு விதிவிலக்குக் கொடுத்திருந்தாலும் அதை அவர்களால் அனுபவிக்க முடியவில்லை. காரணம், தண்ணீர் இல்லாவிட்டால் என்ஜினியரிடம், தாசில்தார் கையெழுத்து வாங்கி அனுப்பினால் அவர்களுக்கு இந்த மினிமம் காரண்டியைக் குறைக்கலாம் என்று இருந்தது. கையெழுத்து வாங்கி அனுப்பும்போது தாசில்தார் என்ன சொல்கிறார் என்றால், இந்த வருடம் பருவமழை இல்லையாதலால், ஆற்றுப் பாசனமாயிருந்தும் கூட கிஸ்தி வஜா கொடுத்திருக்கிறோம் என்று. ஆனால் எலெக்ட்ரிஸிடி டிப்பர்ர்ட் மெண்டிலிருந்து வருகிற உத்தரவு என்னவென்றால், இந்த மாதத் திலிருந்து இந்த மாதம் வரை கிணற்றில் தண்ணீர் இல்லை என்று வர வேண்டும் என்று சொல்கிறார்.

[13th August 1960]

DEPUTY SPEAKER: "The hon. Member may continue his speech on Tuesday.

The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. on Tuesday, the 16th August 1960."

1-30
p.m.

The House then adjourned.

IV.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

A. STATUTORY RULES AND ORDERS.

Nil.

B. REPORTS, NOTIFICATIONS AND OTHER PAPERS.

43. *A short review on the working of the village courts for the half-year ending 30th June 1959.*

13th August 1960]

APPENDIX I.

[Vide answer to clauses (a) and (b) of the Starred Question No. 180-A asked by Sri S. M. Annamalai at the meeting of the Legislative Assembly held on 13th August 1960, page 107 supra.]

1. *Review of the action taken in respect of the conclusions arrived at in the Law Minister's Conference, 1957.*

2. *Major recommendations of the Law Commission contained in the Fourteenth Report (General Discussion).*

3. *Setting up of Benches of High Courts at different centres.*

4. *Qualifications for appointment as a Judge of a High Court.*

5. *Creation of All-India Judicial Service.*

6. *State Judicial Service—Uniformity in the designation of judicial officers, uniformity in their pay scales and method of recruitment and training and recruitment of District Judges direct from the Bar.*

7. *Power of High Courts in relation to the posting and promotion of all judicial officers including District Judges.*

8. *Adequacy of judicial strength and power of High Courts to create additional courts without reference to State Governments.*

9. *Panchayat Courts.*

10. *Administrative tribunals.*

11. *Court-fees.*

12. *Abolition of stamp duty under Entry 30 of the Indian Stamp Act, 1899 (2 of 1899)—entry as an advocate.*

13. *Trial by jury.*

14. *The desirability of revival of the institution of Honorary Magistrates.*

15. *Prosecuting Agency—Separation from Police Department and appointment of a Director of Public Prosecutions in each district.*

16. *Law Reporting Councils.*

17. *Legal education.*

[13th August 1960]

APPENDIX II.

[Vide answer to clauses (அ) to (இ) of Starred Question No. 180-D asked by Sri P. G. Manickam, at the meeting of the Legislative Assembly held on 13th August 1960, page 111 *supra*.]

தமிழைக் கல்லூரிக் கல்வி மொழியாக்கும் திட்டம்

விரிவுரையாளர்களுக்குப் புதுமுகப் பயிற்சி
(கல்லூரித் தமிழ்க் குழு 15-4-'60 வகுத்தது)

I. புதுமுகப் பயிற்சி வேண்டுமா ?

1. தமிழிலே பல்வேறு பாடங்களை நடத்தவிருக்கும் ஆசிரியர்களுக்குச் சிறப்பான தமிழ்ப் பயிற்சி தருவது இன்றியமையாதது என்று கல்லூரித் தமிழ்க் குழு கருதுகிறது. அவ்வாறு கருதுவதற்கு உரிய விளக்கம் வருமாறு :

2. முன் ஒரு தடவை இரண்டு கல்லூரிகளில் தமிழைக் கல்லூரிக் கல்விமொழியாக ஆக்கினார்கள்; ஆனால் விரைவில் அந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டது. திட்டம் கைவிடப்பட்டதற்குப் பலவகையான காரணங்களும் விளக்கங்களும் தருகின்றனர். போதனா மொழியை மாற்றுவதில் எழக்கூடிய சிக்கல்களைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளாதது ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். அவரவர் பாடங்களுக்குரிய தமிழ்க்கலைச் சொற்கள் பற்றிய பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கு அப்பொழுது தரப்படவில்லை. ஆகையால், தமிழில் கற்பிக்கும் போது மாணவர்களைக் கவரமுடியவில்லைபோலும். மேலும், ஆங்கிலத்திற்குப் பதில் தமிழைப் பயன் படுத்துமுன், தமிழில் உள்ள கலைச் சொற்களில் வளமுண்டு என்பதை அவர்கள் அறியாமலிருந்திருக்கலாம். முன்னே அவசரப்பட்டுத் திட்டத்தைக் கைவிட்டதாகத் தோன்றுகிறது. அதுபோல மீண்டும் நிகழக்கூடாது என்பது கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவின் முடிவாகும். இந்தச் சிக்கல்களை எண்ணிப் பார்த்துத்தான், 1960-ல் இப்போது மேற்கொள்ளவிருக்கும் திட்டத்தில் குறைகளோ, தோல்வியோ ஏற்படாமலிருக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. கலைச் சொற்கள், வேண்டிய நூல்கள் ஆகியவற்றின் தயாரிப்பில் கவனம் செலுத்துவதோடு ஆசிரியர்களைத் தயார் செய்வதிலும் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று குழு முடிவு செய்துள்ளது. இதுபோன்ற முக்கியமான திட்டத்திற்கு இத்தகைய எச்சரிக்கையும் தயாரிப்பும் கட்டாயம் வேண்டும் என்பதில் ஐயமில்லை.

3. ஆசிரியர்கள் பலரும் ஏற்கனவே அவரவர் பாடங்களை ஆங்கிலத்திலேயே கற்பித்து வந்துள்ளார்கள். தமிழிலே கற்பிக்க முனையும்போது சிரமப்படுவது இயற்கை. இந்தச் சிரமத்தைத் தவிர்க்கவேண்டுமாயின், ஏற்கனவே விரிவுரை யாற்றிப் பழகிய ஆங்கில மொழி நடையிலிருந்து, தமிழ் மரபுக்குப் பொருத்தமான தமிழ் மொழி நடைக்கு மாறவேண்டும். அத்தகைய மாற்றத்துக்குப் பயிற்சி வேண்டியது அவசியம்.

[13th August 1960]

4. புதுமுகப் பயிற்சியின்போது கலைச் சொற்களிலே நல்ல பழக்கமும், இப்போதுள்ள தமிழ்ப் புத்தகங்களின் அறிமுகமும் ஏற்படும். மேலும், இந்தப் பயிற்சியின்போது தங்கள் பாடங்களுக்கு வேண்டிய சில குறிப்புக்களையும் தயார் செய்துகொள்ள முடியும்.

5. தற்காலத்து மாணவர்கள் தமிழிலே தங்கள் கருத்தை வெளிப்படுத்தும் திறமையிலே சிறந்து விளங்குகின்றார்கள். எனவே, அவர்களுக்குப் பாடம் நடத்தும் ஆசிரியர்கள் அவர்களினும் மிகுந்த திறமையுடையவர்கள் என்பதைப் புலப்படுத்தும் நிலை ஏற்படவேண்டும். எனவே, புதுமுகப் பயிற்சி பெற வரும் ஆசிரியர்களுக்குத் தமிழில் விரிவுரையாற்றும் துறையில் நன்கு பயிற்சி தர வேண்டும். இவ்வாறு பயிற்சி தருவதன்மூலம், தமிழில் பாடம் நடத்தும்போதும் வகுப்பைச் செம்மையாக நடத்தமுடியும் என்ற தன்னம்பிக்கையை ஆசிரியர்கள் பெற முடியும்.

II. புதுமுகப் பயிற்சியின் அமைப்பு.

1. தமிழ் பயிற்சிமொழியாக அமைய முடியுமா ?

தமிழிலே பாடம் நடத்தப்படுகமுன், ஆசிரியர்களுக்குத் தமிழின் தகுதிபற்றியும், திறன்பற்றியும் தெளிவு இருக்கவேண்டும். “தமிழிலே கல்லூரிப் பாடங்களைச் சொல்லிக் கொடுக்க முடியும். அந்த ஆற்றல் தமிழ்மொழிக்கு உண்டு” என்ற நம்பிக்கை ஆசிரியர்களுக்கு இருந்தால்தான், பின்னே மற்றவர்கள் தடையெழுப்ப நேர்ந்தால் விடை சொல்ல முடியும். எனவே, புதுமுகப் பயிற்சியின்போது போதனைக் கருவியாகப் பயன் படுவதற்குத் தமிழ் தகுதியுடையதுதானா என்பதுபற்றி ஒளிவு மறைவு இல்லாத முறையில் விவாதிக்க வேண்டும். சகல கலைகளையும் தெரிவிக்கும் ஆற்றல் தமிழ்மொழிக்குண்டு என்பதனைக் காட்டுவது அவசியமாகும். தமிழைப் பயிற்சி மொழியாக்கவேண்டிய அவசியத்தையும், அதிலுள்ள சிக்கல்களையும் அறிவதுடன், அவற்றை நீக்குவதற்கான வழிகளையும் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

2. தமிழ்த்திறன் விரிவுரைகள் :

அந்தந்தப் பாடத் துறைகளிலும் தமிழிலும் ஒருங்கே நல்ல பயிற்சி பெற்ற கல்வி நிபுணர்களைப் புதுமுகப் பயிற்சி நடக்கும் போது வரவழைத்துத் தமிழிலே மாதிரி விரிவுரைகள் ஆற்றச் சொல்லலாம். தற்காலத்துக் கருத்துக்கள் எல்லாவற்றையுமே தமிழிலே நடத்தமுடியும் என்பதையும், தமிழைக் கல்லூரிக் கல்வி மொழியாக்க வேண்டிய அவசியத்தையும் இத்தகைய விரிவுரைகள் மூலமாகக் காட்டவேண்டும். இந்த மாதிரி விரிவுரைகளின்போது சில கலைச்சொற்களை அப்படியே சொற்பெயர்ப்பாக (transliteration) அவசியமானால் அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இவ்விரிவுரைகள் தமிழ்வழிக் கலைக் கல்வித்திறன் விரிவுரைகளாக அமையும்.

3. மொழியின் அமைப்புப்பற்றிய விரிவுரைகள் :

தமிழ் மொழியின் அமைப்பினை ஆங்கில மொழி அமைப்போடு ஒப்பிட்டுக் காட்டித் தெளிவுபடுத்தும் வகையில் சில விரிவுரைகள்

[13th August 1960]

ஏற்பாடு செய்யலாம். இத்தகைய விரிவுரைகளால், ஆசிரியர்களுக்குத் தமிழ் மரபிலிருந்து வழுவாத நல்ல தமிழை இயற்கையாகக் கையாளும் திறமை கைவரும். இத்தகைய விரிவுரைகளின் பின் சோதனைகளும் இருக்கவேண்டும்.

4. வகுப்பு நடைமுறை :

ஆங்கிலப் பாடம் நடத்திய முறை தமிழுக்குப் பொருத்தமாக இராமல் போகலாம். ஆங்கில விரிவுரைகளைப் புரிந்துகொள்வதே முதல் தடையாக இருந்தது. தமிழ் கல்லூரிக் கல்வி மொழியாகும் போது இந்த மொழித் தடை இல்லை. எனவே, கிளிப்பிள்ளைப் பாடம் மாதிரியாக வெறும் விரிவுரை ஆற்றுவதே ஆசிரியரின் நோக்கமாக இருக்கமுடியாது. மாணவர்கள் விரிவுரைகளின் போக்கைப் பின்பற்ற முடியும். ஆகையால் மாணவர்களின் சிந்தனையையும், ஆராய்ச்சித் திறனையும் தூண்டிவிடுவதே வகுப்பு விரிவுரைகளின் நோக்கமாக இருக்கவேண்டும். இந்த நோக்கத் திற்கு ஏற்றவாறு, வகுப்பு நடைமுறை (methodology) பற்றிச் சில விரிவுரைகள் ஏற்பாடு செய்யலாம். இவைகள் சொல்லழகு, பொருள் அடுக்கு, அறிவுப் பெருக்கு விரிவுரைகளாக அமையலாம். மேலும், புதுமுகப் பயிற்சி பெறுவோர்களில் அந்தந்தப் பாடங்களுக்கு உரியவர்கள் முதலில் தனித்தனியாகவும், பின்னர் பொதுவாகவும் கூடி, வகுப்பு நடைமுறைப்பற்றித் திட்டம் வகுக்கலாம்.

5. கலைச் சொற்களில் பழக்கம் :

கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவினரால் தயாரிக்கப்பட்ட கலைச்சொற்பட்டியல்கள் பயிற்சியாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். கலைச் சொற்களைத் தெளிவாகப் புரிந்து, மனத்திலே அமைத்துக் கொள்ள வேண்டியது இன்றியமையாததாகும். கலைச்சொற்களிலே தெளிவும், பழக்கமும் இருந்தால்தான், தடுமாற்றமோ, தயக்கமோ நேராமல் பாடம் நடத்த முடியும். பயிற்சியின்போது குறைந்தது வாரத்திற்கு இரண்டு சோதனைகளாவது இருக்கவேண்டும். சரியான கலைச்சொற்களை இனங்கண்டு தெரிவிக்கும் சோதனை 5 நிமிடத்திற்கும், தகுந்த கலைச்சொற்களைப் பயன்படுத்திச் சிறு கட்டுரைகள் எழுதும் பயிற்சி 15 நிமிடத்திற்கும் நடத்தலாம். கட்டுரைகள் எழுவதற்குப் பதிலாகத் தகுந்த பகுதிகளை ஆங்கிலத்தில் கொடுத்து மொழிபெயர்க்கவும் சொல்லலாம்.

III. தனித்தனி வகுப்புப் பயிற்சி

1. இதுவரையில் சொன்னவை எல்லாப் பாடங்களுக்கும் பொதுவானவை. இந்தப் பயிற்சி முடிந்தபின் அந்தந்தப் பாடங்களுக்கு உரியவர்கள் தனித்தனிக் குழுக்களாகப் பிரிவார்கள். இந்தப் பிரிவினை அநேகமாக இரண்டாம் வாரத்தில் நிகழலாம்.

2. நிபுணர்கள் நடத்தும் மாதிரி விரிவுரைகள் :

கலை நேரங்கள் அந்தந்தப் பாடங்களின் ஒவ்வொரு பிரிவினும் ஒவ்வொரு மணி நேரம் நிபுணர்களின் மாதிரி விரிவுரைகளுக்கென்றே ஒதுக்கப்படவேண்டும். பயிற்சிக்காலம் முழுவதற்கும்

[13th August 1960]

இதற்கேற்ற கால அட்டவணை தயாரிக்கவேண்டும். உதாரணமாக: பொருளாதாரப் பிரிவில் முதல் நாள் பொருளாதாரக் கோட்பாடுகள் பற்றியும், இரண்டாம் நாள் பொருளாதார வரலாறு பற்றியும்—மூன்றாம் நாள் பொருளாதாரச் சிக்கல்கள் பற்றியும், இப்படியே தொடர்ந்து ஆறு நாட்களிலும் ஒவ்வொரு பொருள் பற்றியும் மாதிரி விரிவுரைகள் ஏற்பாடு செய்யப்படவேண்டும்.

3. பயிற்சி பெறுவோரின் பயிற்சி விரிவுரைகள் :

முதல் மணி நேரத்தில் நிபுணர்களின் மாதிரி விரிவுரைகள் நடத்தபின், இரண்டாவது மணி நேரத்தில் பயிற்சி பெறும் ஆசிரியர்களே பாடம் நடத்தவேண்டும். மாதிரி விரிவுரையில் எடுத்துக்கொண்ட தலைப்பைத் தவிர, வேறு ஏதேனும் ஒரு தலைப்பே பயிற்சி வகுப்புக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும். இது போன்ற, ஒருமணி நேரப் பயிற்சி விரிவுரை நடத்தும் வாய்ப்பு பயிற்சியாளர் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு தடவையாவது கிடைக்கவேண்டும். அரை மணி நேரம் நடத்தும் பயிற்சி விரிவுரைகள் பல கிடைக்குமாறு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மூன்றாவது மணி நேரத்தில் அதுவரை பேசாத பயிற்சியாளர்கள் அதே பொருள்பற்றிப் பேசவேண்டும். நிபுணர்களின் மாதிரி விரிவுரை, பயிற்சி விரிவுரை ஆகியவற்றில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அதே தலைப்பைப்பற்றி முன்னிலும் நன்றாகத் தமிழிலே எப்படி நடத்தலாம் என்பதைக் காட்டுவதாக மூன்றாம் மணி நேரப் பேச்சுக்கள் அமையலாம்.

இத்தகைய விரிவுரைகள் நடக்கும்பொழுது பயிற்சியாளர்கள் குறிப்புக்கள் எடுக்கவேண்டும். விரிவுரைகளில் அவர்கள் காணும் குறைகளும், தாங்களே பாடம் நடத்தப் போகும்போது ஏற்படக் கூடுமெனக் கருதும் சங்கடங்களும் அந்தக் குறிப்புகளிலே இருக்க வேண்டும். பயிற்சி வகுப்புக்களில் பேசுனார், பிறர் எடுத்துக் காட்டும் குறைகளை வரவேற்க வேண்டும். இத்தகைய ஆராய்ச்சி மனப்பான்மையைக் கொண்டால்தான், பயிற்சியாளரின் எல்லா வகையான சங்கடங்களும் சந்தேகங்களும் நீங்கும்.

IV. கருத்தரங்குகளும் விவாதங்களும்

பயிற்சிக் காலத்தில் பிற்பகல் நேரமெல்லாம் கருத்தரங்குகளுக்கும் விவாதங்களுக்குமே ஒதுக்க வேண்டும். கருத்தரங்குகளை மாதிரிச் சொற்பொழி வாற்றியவர்கள் நடத்த வேண்டும். விவாதங்களைப் பயிற்சியாளர்களே நடத்தலாம். கருத்தரங்குகளின் நோக்கம் பாடங்களப்பற்றியதாக இருக்க வேண்டிய தில்லை; அந்தந்தப் பாடங்களைத் தமிழில் எப்படித் திறம்பட நடத்துவது என்பதே நோக்கமாக இருக்கவேண்டும். உரையில் நடைபெற்ற நிபுணர்களின் மாதிரிச் சொற்பொழிவின்போது, பயிற்சி பெறுவோரின் சந்தேகங்களும் ஓரளவே தீர்ந்திருக்கலாம். எஞ்சியவற்றைப் பிற்பகல் நடைபெறும் கருத்தரங்கிலோ விவாதத்திலோ தெளிவு பெற்றுக் கொள்ளலாம். மாதிரிச் சொற்பொழி வாற்றிய நிபுணரும், பயிற்சி பெறுகிறவர்களும் ஒத்துழைத்தால், இந்த முறையில் சிறந்த வெற்றியும் பயனும் பெறமுடியும்.

[13th August 1960]

1. கலைச்சொற்கள் ஆராய்ச்சி :

இந்தக் கருத்தரங்குகளில் கலைச்சொற்கள் பற்றியும், பல்வேறு பாடங்களின் அடிப்படைக் கருத்துக்களைத் தமிழில் சொல்லும் திறம்பற்றியும் ஆராய்ச்சிகள் நடத்தலாம். மாதிரிச் சொற்பொழிவுகளிலும் பயிற்சி சொற்பொழிவுகளிலும் இந்த ஆராய்ச்சிக்கான குறிப்புக்கள் கிடைக்கும். கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவினர் கொடுத்துள்ள கலைச்சொற்களும் இங்கே ஆராயப் படலாம். இறுதியாக, முன்னோடிக் கல்லூரியில் பயன்படுத்துவதற்குரிய கலைச் சொற்கள்பற்றி இறுதியான முடிவுகள் ஏற்படும்.

2. சிக்கலான அடிப்படைக் கருத்துக்களின் பொருள்களை விளக்கல் :.....

இந்த கருத்தரங்கினால் மற்றொரு பயனும் உண்டு. அந்தந்தப் பாடங்களில் சிக்கலான அடிப்படைக் கருத்துக்களின் பொருள்களை விளக்கல் எவ்விதம் என்ற தெளிவும் ஏற்படும்.

3. கட்டுரைகள் :....

பயிற்சி பெறுவோர் எழுதுகின்ற பாடத் தொடர்பான கட்டுரைகளைப்பற்றி விவாதிப்பதற்கும் இந்தக் கருத்தரங்குகளைப் பயன்படுத்தலாம். பயிற்சி தொடங்கும்போதே, பயிற்சி பெறுவோர் எழுதுவதற்குரிய கட்டுரைத் தலைப்புக்கள் வகுத்துப் பிரித்து விடுதல் வேண்டும். இந்தக் கட்டுரைகளில் அடிப்படைக் கருத்துக்களின் பொருள்களைப் பற்றி விவரிப்பதைவிட, கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கும் மொழித்திறம் பற்றியே மிகுதியாக விவாதம் நடைபெறவேண்டும்.

4. படங்கள் :

வரலாறு போன்ற பாடங்களை நடத்துவதற்குப் பயன்படும் தரைப்படம், விளக்கப்படம் முதலியவை ஆங்கிலத்திலேயே உள்ளன. அவற்றைத் தமிழிலே தயார் செய்யும் பணியும் புதுமுகப் பயிற்சியின்போது மேற்கொள்ளப்படலாம்.

5. வெளிவந்துள்ள தமிழ் அல்லது ஆங்கில நூல்கள் :

அந்தந்தப் பாடங்கள் பற்றி எழுதப்பட்டுள்ள நூல்கள் பற்றி அறிந்துகொள்ளவும் கருத்தரங்குகள் பயன்படலாம்.

V. பாடச்சுருக்கங்கள்—கையேடுகள்

1. தமிழில் பாடம் நடத்துவதற்கு இன்னும் சில வாரங்களே இருக்கின்றன. ஆங்கிலத்திலே புத்தகங்கள், ஆங்கிலத்திலே கைக் குறிப்புக்கள், ஆங்கிலத்திலே பாடச் சுருக்கங்கள் ஆகியவை ஆசிரியர்கள் வசம் இப்போது உள்ளன. இவற்றை நம்பித் தமிழிலே பாடம் நடத்துவதைவிட, இவற்றைத் தமிழிலே வைத்துக்கொண்டு பாடம் நடத்துவது நல்ல பலனைத் தருமென்பதில் சந்தேகம் இருக்கமுடியாது. வகுப்பில் நடத்துவதற்குரிய பாடங்கள் பற்றிய கட்டுரைகள், கைக்குறிப்புகள், மாதிரிப் பாடச் சுருக்கங்கள் முதலியவற்றைப் புதுமுகப் பயிற்சியின்போது

[13th August 1960]

தமிழிலேயே தயார் செய்யலாம். இவற்றிக்கான மாதிரிகளைப் பயிற்சி பெறுவோர்க்குக் கொடுத்து, ஏற்கனவே ஆங்கிலத்தில் அவர்கள் தயார் செய்து வருவதுபோல், தமிழில் தயார் செய்யும் முறைகள் பற்றிப் பயிற்சி அளிக்கலாம். மாதிரி விரிவுரைகளுக்கும் பயிற்சி விரிவுரைகளுக்கும் பயன்பட்ட கைக்குறிப்புக்களின் பிரதிகளைப் பயிற்சி பெறுவோர் யாவருக்கும் கொடுக்கலாம்.

2..கலைச்சொல்லகராதிகளைத் திருத்தி அமைத்தல் :

தங்கள் தங்கள் பாடங்களுக்குரிய கலைச்சொல்லகராதி ஒன்றைத் தயாரிக்கும்படி பயிற்சி பெறுவோரைக் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும். கல்லூரித் தமிழ்க்குழு வெளியிட்டுள்ள அகராதிகளைத் திருத்தியும் சேர்த்தும் முடிவான ஒரு அகராதி தயார் செய்யவேண்டும்.

3. சிக்கலான அடிப்படைக் கருத்துக்கள் :..

அவரவர் பாடங்களிலுள்ள சிரமமான அடிப்படைக் கருத்துக்கள் பற்றிச் சிறு குறிப்புகளும் அவர்கள் தயாரிக்க வேண்டும்.

4. மாதிரிக் கேள்விகளும், விடைகளும் : . . .

மாதிரிக் கேள்விகளும் மாதிரி விடைகளும் பயிற்சி பெறுவோர் தயாரிக்கவேண்டும். இந்த ஏற்பாடு மாணவர்களுக்குத் தெளிவுதரப் பயன்படும். “தமிழிலே கேள்விகள் எப்படி வரும்?, விடை எப்படி எழுதவேண்டியிருக்கும்?” என்பதுபற்றி மாணவர்கள் தெளிவாக உணரமுடியும். பல்கலைக்கழகத்து ஆங்கில வினாத் தாள்களையே தமிழில் மொழிபெயர்த்துக்கொள்வதே சிறந்த ஏற்பாடாக இருக்கும். முன்னோடிக் கல்லூரி மாணவர்கள் பொதுத் தேர்வு எழுதும்போது, ஆங்கிலத்தில் தயாரான வினாத் தாளின் தமிழாக்கமே தரப்படும் என்றுதான் எதிர்ப்பார்க்க வேண்டும்.

5. பாடத் திட்டங்கள் குறிப்பு :

பல்கலைக்கழகம் வெளியிட்டுள்ள பாடத் திட்டங்களைப் பயிற்சி பெறுவோர் மொழிபெயர்க்க வேண்டும். பின்னர் அவரவர்களின் பாடத்திற்கு ஒரு விளக்கக் குறிப்புத் தயார் செய்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் எவ்வளவு மணி நேரம் ஒவ்வொரு பாடத்திற்கும் ஒதுக்கப்பட வேண்டும், அம்மணி நேரங்களில் நடத்தப்படவேண்டிய பாடத் தலைப்புக்கள் என்ன என்பனவற்றைக் குறிப்பிடல் வேண்டும். இப்பாடத் தலைப்புகளில் முழுத்தேர்ச்சி பெற எந்தெந்தப் புத்தகங்களைப் படிக்கவேண்டுமென்ற குறிப்பும் தயார் செய்யவேண்டும்.

VI. வசதிகள்

1. பயிற்சி பெறும் ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர் பாடம் பற்றியது மட்டுமல்லாமல், தொடர்புடைய பிற கலைச் சொற்பட்டியல்களும் தரவேண்டும்.

2. புதுமுகப் பயிற்சி பெறுவோரின் வசதிக்காகக் குறைந்தது 12 அகராதிகளாவது இருக்க வேண்டும். இந்த அகராதிகள் ஆங்கிலம்-தமிழ், தமிழ்-ஆங்கிலம் ஆகிய இரு பிரிவுகளிலும் இருக்க வேண்டும்.

[13th August 1960]

3. கலைக் களஞ்சியத்தின் சில பிரதிகளும், கலைக்கதிரின் பழைய தொகுதிகளும் பயிற்சியின்போது இருக்கவேண்டும். கட்டுரைகள் எப்படித் தயாரிக்கலாம் என்பதை அறிவதற்கும், துணை நூலாகப் பயன்படுவதற்கும் இவை பயன்படும்.

4. தமிழில் பல்வேறு பாடங்கள்பற்றி வெளிவந்துள்ள நூல்களின் தொகுப்பு முன்னோடிக் கல்லூரியில் இருக்கவேண்டும். அவற்றில் போதுமான அளவில் பிரதிகளும் இருக்க வேண்டும். பயிற்சி பெறுவோர் விரிவுரைகளுக்குத் தயார் செய்ய இவை வசதிகளாக இருக்கும்.

பயிற்சி பெறுவோர் உடல்நலம் கவனிக்க ஒரு கம்பெளண்டர் இருக்கவேண்டும்.

VII. புதுமுகப் பயிற்சியின் நிருவாக நடைமுறை

கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவின் தலைவர் புதுமுகப் பயிற்சியின் கௌரவ நெறியாளராக இருப்பார். கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவின் செயலாளர் இப்பயிற்சிக்கும் செயலாளராக இருந்து, கடிதப் போக்குவரத்துக்களைக் கவனித்துக்கொள்வார். குழுவின் பிற உறுப்பினர்கள் இப்பயிற்சியின் இணை நெறியாளர்களாக இருந்து உதவுவார்கள். அவர்கள் தங்கள் தங்கள் பாடங்களின் பொறுப்பை ஏற்பார்கள். புதுமுகப் பயிற்சியின்போது நடத்துவதற்கும் விவாதிப்பதற்கும் உரிய தலைப்புக்களை இணைநெறியாளர்களே முடிவு செய்வர்; மேலும், அந்தந்தப் பாட மாதிரி விரிவுரையாற்றுவோரையும் அவர்களே முடிவு செய்வர்.

2. கல்லூரித் தமிழ்க்குழு உறுப்பினர்கள் பயிற்சி வகுப்புகளின் போது எல்லா நாட்களிலும் நேரில் இருப்பது நல்லது. அப்போது தான் எல்லாச் சிக்கல்களையும் அறிந்துகொள்ள முடியும்.

3. பிற.—

(அ) பயிற்சி பெறுவோர், உடல்நலக் குறைவினால் தனியாகக் காரணத்தினாலும் பயிற்சியின் எப்பிரிவினும் பங்கு கொள்ளாமல் இருக்கக்கூடாது. வருகைப் பதிவிலே கோளாறுகள் இருந்தால், பயிற்சி மறுக்கப்படும்.

(ஆ) பயிற்சியில் சேருவோர்க்கு வேண்டிய காகிதம் முதலியன தரப்படல் வேண்டும்.

(இ) பயிற்சியின்போது நடக்கும் எல்லா நடவடிக்கைகள் பற்றியும் விவரக் குறிப்புக்கள் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். இந்தக் குறிப்புகள் தொகை வகையாகத் தயாரிக்கப்பட வேண்டும். பயிற்சியின்போது பெற்ற அனுபவங்களைக் கொண்டு கையேடு ஒன்றும் தயாரிக்கலாம்.

(ஈ) பயிற்சி வகுப்பின் நடவடிக்கைக் குறிப்புகளும் கைக் குறிப்பேடும் அச்சிடப்பட்டு, முன்னோடிக் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்படவேண்டும். ஜூலை முதல் வாரத்தில் இவை கிடைக்க வேண்டும்.

[13th August 1960]

(உ) பயிற்சி பெறுவோர் ஒவ்வொருவரைப் பற்றியும், அவர்களின் திறமை முதலியன பற்றியும் முழு விவரக் குறிப்பினைத் தயாரிக்க வேண்டும். முன்னோடிக் கல்லூரிக்குரிய ஆசிரியரைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்குரிய பட்டியலில் எவ்வெவரைச் சேர்க்கலாம் என்பதை முடிவு செய்ய இந்தக் குறிப்பு மிகவும் பயன்படும்.

VIII. நிருவாகம்

முன்னோடிக் கல்லூரியின் முதல்வர் பயிற்சியின் தலைமை நிர்வாக அதிகாரியாக இருப்பார். பயிற்சி நடப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைல்லாம் அவரால் செய்யப்படும். இணை நெறியாளர்கள் தரும் திட்டத்தையொட்டிப் பயிற்சி வகுப்புகளுக்குரிய கால அட்டவணை, வேலைத் திட்டம் முதலியவற்றை அவர் தயார் செய்வார். பயிற்சி பெறுவோர், மற்றும் இத்திட்டத்தோடு தொடர்புடையோர் ஆகியவர்கள் தங்குவதற்கு ஏற்ற வசதிகளையும் அவரே செய்வார். பயிற்சிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் அவருடன் தொடர்பு கொள்ளுமாறு அறிவிக்கப்பெறுவர்.

கால அட்டவணை

முதல் நாள்.	தொடக்க விழா. புத்தகக் காட்சி	திறப்பு :	கல்வி அமைச்சர்.
2-ம் நாள்.	முற்பகல் .. கல்லூரித் தமிழ்க் குழுத் தலைவரின் பேச்சு.		
	பிற்பகல் .. தனித்தனிப் பிரிவுக் கூட்டங்கள், அந்தப் பிரிவுக்கு உரிய இணை நெறியாளர்களும், பாட வல்லுனர்களும் பேசுவர்.		
3-ம் நாள்.	.. போதனை மொழியாகத் தமிழின் தகுதி பற்றி விவாதம்.		
4-ம் நாள்.	.. தமிழின் அமைப்புப் பற்றிய சொற்பொழிவும் விவாதமும்.		
5-ம் நாள்.	முற்பகல் .. அந்தந்தப் பிரிவுக்குரிய விரிவுரைகள், கருத்தரங்குகள், விவாதங்கள் பற்றிய திட்டம் வகுத்தலும் பிரித்தலும், (முற்பகலில் முடியாவிட்டால் பிற்பகலிலும் தொடரும்.)		
6-ம் நாள்.	முற்பகல் .. முதல் மணியில் மாதிரிச் சொற்பொழிவு; 2, 3-ஆம் மணிகள்—பயிற்சிச் சொற்பொழிவுகள்.		
	பிற்பகல் .. கருத்தரங்குகளும் விவாதங்களும்.		

பயிற்சி மூன்று வாரங்களுக்கு நடைபெறும். தேவையாயின் மேலும் ஒரு வாரம் நீடிக்கலாம். மூன்றாம் வாரத்தில் பிற்பகலில் கருத்தரங்குக்குப் பதிலாகப் பயிற்சிச் சொற்பொழிவுகள் நடக்கலாம்.

IX. தமிழ்மொழி வழியே கல்வி பயிற்றும் கல்லூரி

இவ்விதம் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களையே தமிழ்மொழி வழியே கல்வி பயிற்றும் கல்லூரிகளுக்கு நியமிக்க வேண்டும். இவ்விதம் தமிழ் மொழி வழியே கல்வி பயிற்றுவதினாலேயே ஆங்கில மொழியின் தரம் குறையலாம் என்ற பிரச்சினை ஏற்படுகின்றது. அதற்குக் கீழே கண்ட முறைகளைக் கையாள வேண்டும்.

[13th August 1960]

X. ஆங்கிலத்தின் தரம் உயர்வு

கல்லூரித் தமிழ்க்குழு, தனது முதல் ஆய்வறிக்கையின் பகுதி போது ஆங்கிலத்தைப் புறக்கணிக்கக்கூடாது என்றும் ஆங்கிலம் யில் கோயமுத்தூர்க் கல்லூரியில் தமிழில் பாடங்களைக் கற்பிக்கும் போதனை இன்றியமையாதது என்றும் கூறியுள்ளது. இம் முன்னோடிக் கல்லூரி மாணவர்கள் ஆங்கிலத் தரம் குறைந்தால் அதைத் தமிழ் மொழிவழிக்கல்வி மேல் ஏற்றிக் குறைகூறாதவாறு ஆங்கிலம் சிறப்புக் கவனம் பெறுதல் வேண்டும் என்று அவ் வறிக்கை வற்புத்தியுள்ளது. ஆங்கிலப் பாடத் திட்டம் மற்றைய கல்லூரிகளில் உள்ளதுபோலவே இங்கும் இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால், ஆங்கில மொழி வழிக்கல்வியுள்ள கல்லூரியின் மாணவர்கள் ஆங்கிலத்தைக் கேட்கவும் படிக்கவும் பெற்றிருக்கும் வாய்ப்பைக் காட்டிலும் இந்த முன்னோடிக் கல்லூரியின் மாண வர்கள் குறைந்த வாய்ப்பினையே பெற்றிருப்பார்கள் என்பது ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியதே. ஆதலின் தமிழ் கல்லூரிக் கல்வி மொழியாக இருப்பதால், ஆங்கிலப் பயிற்சி பெறுவதற்கு நேர்ந்த இத்தகைய வாய்ப்புக் குறைவை நிறைவு செய்வதற்குச் சில முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

XI. ஆங்கிலத்தின் தரம் உயர சிபாரிசுகள்:**1. மாணவரைத் தேர்ந்தெடுத்தல் :**

ஆங்கிலத்தில் அதிக மதிப்பெண் பெற்றுள்ள மாணவர்களையே தமிழ் கல்விமொழியாக அமையும் இந்த வகுப்புகளுக்குத் தேர்ந் தெடுக்க வேண்டும். குறிப்பாக ஆங்கிலத்தில் மிகக் குறைந்த தேர்ச்சியுடைய மாணவர்களைச் சேர்த்தல் கூடாது.

2. ஆசிரியர் :..

நிறைந்த அனுபவமுடைய ஆங்கில ஆசிரியர்களே இக்கல் லூரிக்கு நியமிக்கப்பட வேண்டும். இதற்கென அமைக்கப்பெறும் தனிப்பயிற்சி வகுப்புகள், கருத்தரங்குகள் முதலியவற்றில் இவ் வாசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி தரவேண்டும். ஐதராபாத்து ஆங்கில நடுக் கல்லூரியின் பயிற்சிச் சாதனங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

3. ஆங்கிலத்தில் அதிகப் படிப்பு :.....

ஆங்கிலப் படிப்புக்கெனத் தனி நேரம் ஒதுக்கி அந்நேரத்தில் மாணவர்கள் நூல்நிலையங்களுக்குச் சென்று தங்கள் பாடப் புத்தகங்கையன்றிப் பிற ஆங்கிலப் புத்தகங்களைப் படித்தல், குறிப்புத் தயாரித்தல் முதலியவற்றைச் செய்யுமாறு அவர்களுக்கு ஊக்கம் அளித்தல் வேண்டும்.

4. சிறப்புக் கவனிப்பு :

மாணவர்களை ஆங்கிலக் கட்டுரைகள் எழுதும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். தமிழ்-ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக்களில் பயிற்சி கொடுக்க வேண்டும். கட்டுரைகளைத் திருத்துவதற்கும், மாணவர் களைத் தனித்தனியே கவனிப்பதற்கும் மேலும் திறம் பெற்ற சில கட்டுரை ஆசிரியர்களை நியமிக்கவேண்டும். அவ்வாசிரியர்கள்

[13th August 1960]

மாணவர்கள் எழுதும் கட்டுரைகளில் உள்ள எழுத்துப் பிழை களையும் இலக்கண பிழைகளையும் நன்கு கவனித்துத் திருத்த வேண்டும். பொதுவாக எழுத்துப் பிழைகள் வரக்கூடிய சொற்களை வரிசைப்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். பொதுவான சில எழுத்துப் பிழைகளை அவர்களுக்குக் குறித்துக் காட்டித் திருத்தவேண்டும். இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் இவற்றைப்பற்றிய ஆங்கில வாக்கிய அமைப்பு முறைகளில் மாணவர்களுக்குத் தக்க பயிற்சி அளிக்கவேண்டும்.

5. ஆங்கிலத்தில் உள்ள பாடநூல்களைப் படித்தல் :

மாணவர்கள் தங்கள் சிறப்புப் பாடங்களைத் தமிழில் படித்த போதிலும், அதற்குரிய சில தமிழ் நூல்களையே பயன்படுத்திய போதிலும், அப்பாட சம்பந்தமான பிற ஆங்கில நூல்களையும், இதழ்களையும் படிக்குமாறு தூண்டல் வேண்டும். இது மாணவர்கள் தங்கள் ஆங்கிலக் கலையறிவை வளர்த்துக் கொள்ளப் பெரிதும் துணை புரியும்.

6. ஆங்கிலக் கழகங்கள்

மாணவர்கள் ஆங்கிலக் கழகம் ஒன்று இருக்க வேண்டும். அக் கழகத்தில் கலந்து மாணவர்கள் சொற்பொழிவாற்றவும், விவாதம் செய்யவும் வேண்டிய வசதிகளை அமைக்க வேண்டும்.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Tuesday, 16th August 1960.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (The Hon. Dr. U. Krishna Rau) in the Chair.

I—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Retirement Benefits

* 1 S.N. Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the retirement benefits accruing from the recommendations of the State Pay Commission are proposed to be extended for a period of three years from 1st June 1960 for the benefit of persons retiring during the period from 1st June 1960 to 1st June 1963; and

(b) if not, whether there is any proposal to grant extension of service up to 1st June 1963 to such retiring persons to enable them to enjoy the full retirement benefits recommended by the Commissioner?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) No, Sir.

(b) No, Sir.

SRI N. K. PALANISAMI: ஸார், புதிதாக வந்திருக்கும் பே கமிஷனின் சிபாரிசுப் பிரகாரம் இப்போது பென்ஷன் பெறுபவர்களுக்கு பெனிபிட் ஒன்றும் இல்லாததால், அவர்களுடைய சர்வீஸைக் கருதி அவர்களுக்கு ஏதாவது நன்மை கிடைக்கும் வகையில் பென்ஷன் கொடுக்க சர்க்கார் முன் வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அதுதான் இல்லை என்று சொன்னேன்.

(Sri N. K. Palanisami rose.)

MR. SPEAKER: பே கமிஷன் ரிப்போர்ட்டைப் பற்றி விவாதிப்பதற்குத்தான் இரண்டு நாட்கள் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறதே, அன்றைக்குப் பேசிக் கொள்ளலாம்.

* 97 Q.—MR. SPEAKER: As the hon. Member who gave notice of question No. 97 is not in his seat, the question and answer will be printed in the proceedings.*

* Put and answered subsequently.

[16th August 1960]

Removal of untouchability

* 109 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state whether there is any proposal to give financial aid to news papers, periodicals and magazines devoted to remove untouchability?

THE HON. SRI P. KAKKAN: There is no such proposals.

SRI A. A. RASHEED: Will the Government consider at least the question of awarding medals in appreciation of their services in the removal of untouchability?

THE HON. SRI P. KAKKAN: Yes, Sir. At present we are giving medals.

Cauvery waters

SRI K. VINAYAKAM: What about question No. 97, Sir?

MR. SPEAKER: The hon. Member is late. The hon. Member Sri A. Vedarathnam was not in his seat. Nobody else also rose to put the question. So, I passed on to the next question.

SRI K. VINAYAKAM: In view of the importance of the question, may I request the Hon. Speaker to allow the question to be put and answered.

MR. SPEAKER: In view of the special appeal, I shall agree.

* 97 Q.—SRI K. VINAYAKAM (on behalf of Sri A. VEDARATHNAM): கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க் கண்ட கேள்விக்குப் பதில் அளிப்பாரா—

காவேரி நீரைப் பற்றி சென்னை அரசாங்கத்திற்கும் மைசூர் அரசாங்கத்திற்கும் இடையே ஏதாவது சமரசப் பேச்சு நடத்த ஏற்பாடாகியுள்ளதா? எப்பொழுது?

THE HON. SRI P. KAKKAN: The matter is under the consideration of the Government.

MR. SPEAKER: All the enthusiasm of the hon. Member is over. (Laughter).

Livestock Farm in Tanjore district

MR. SPEAKER: Is the hon. Member Sri K. Vinayakam putting this question also?

SRI K. VINAYAKAM: I am putting all the questions on behalf of Sri A. Vedarathnam.

MR. SPEAKER: That is not possible.

16th August 1960]

* 130 Q.—SRI K. VINAYAKAM (on behalf of Sri A. VEDARATHNAM): கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள கால்நடைப் பண்ணையில் எந்த ரகக் கால்நடை எவ்வளவு இருக்கிறது?

(ஆ) கடந்த மூன்றாண்டுகளில் ஆண்டுதோறும் இதற்கு ஆகும் செலவும், அதிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானமும் எவ்வளவு?

(இ) தஞ்சை ஜில்லாவில் மற்றொரு கால்நடைப் பண்ணையை கொற்கை கிராமத்தில் ஏற்படுத்தும் திட்டம் எந்த நிலையிலுள்ளது?

(ஈ) எப்பொழுது பூர்த்தியாகும், என்ன செலவில்?

(உ) இங்கு எந்த ரக மாடுகள் எத்தனை வளர்க்கப்படும்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:

(a) —

Sindhi	184
Umblacherry	408
Murrah	217
Kangayam	19
Jersey	1
Umblacherry × Sindhi	42

Expenditure,	Receipts.
RS.	RS.

(b) —

1957-1958	2,22,759.66	45,543.37
1958-1959	1,78,917.00	72,352.00
1959-1960	3,83,592.96	71,205.34

(c) Preliminary work relating to acquisition of lands, levelling the site, fencing, planting seedlings of coconuts, etc., sinking wells and construction of cattle-sheds is progressing.

(d) The work will be completed before the end of the financial year 1960-61 at an estimated cost of Rs. 75,000 (non-recurring). It is expected that the actual expenditure may exceed the estimate.

(e) The stock of 235 Umblacherry cattle maintained at the District Livestock Farm Orthanad on State account will be transferred to this Farm.

Fair-price shops

* 181 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI: கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1960-ல் நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்கும் உத்தேசம் உண்டா?

(ஆ) அப்படியானால், எங்கெங்கே?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The question is under examination.

[16th August 1960]

SRI S. M. ANNAMALAI: ஸார், உணவு தானியங்களின் விலை ஏறிக்கொண்டே போகிறது. அதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு உடனடியாக நியாய விலைக் கடைகளை ஏன் திறக்கக் கூடாது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: எங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிற தகவலின்படி பார்த்தால் உணவு தானியங்களின் விலை ஏறிக்கொண்டே போகிறது என்று சொல்லுவதற்கில்லை. இருந்தாலும் எங்கெங்கு எப்போது நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்க வேண்டுமோ அதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. அதோடு இவைகளைப் பற்றி எல்லாக் கலெக்டர்களையும் ரிபோர்ட் அனுப்பும்படி கேட்டிருக்கிறோம். இதற்கு வேண்டிய அரிசியும் மத்திய அரசாங்கத்திடம் கோரப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, எப்போது நியாய விலைக் கடைகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமோ அப்போது அதை ஏற்படுத்தச் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கும்.

SRI S. M. ANNAMALAI: ஸார், சென்ற ஆண்டில் இந்தச் சமயத்தில் என்ன விலை இருந்தது, இப்போது என்ன விலை இருக்கிறது என்று தெரிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இதற்கு தனியாகக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லலாம். இருந்தாலும் சென்ற ஆண்டு இந்த நேரத்தில் விலை கொஞ்சம் குறைவாகத்தான் இருந்திருக்கிறது.

SRI K. RAMACHANDRAN: Since there is a free flow of grains in the market in the mofussil, there is no question of opening fair price shops in the villages. Will the Government consider the question of restricting the opening of fair price shops to the City of Madras alone?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I cannot say Sir, that the opening of fair price shops will be restricted to the City of Madras. There are certain pockets in the districts where it will be necessary to open such fair price shops.

SRI T. T. DANIEL: May I know, Sir, whether the Collectors have already recommended that the fair price shops should be opened in the districts and may I also know Sir, whether the rise in prices is artificially created only by the merchants?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Collectors have forwarded the proposals. From the particulars furnished by the Collectors it is seen that there has not been any rise in the price since last month. But I cannot say the rise in price is due only to any artificial action by any particular community. But now the Government have been cautiously watching the situation and wherever necessary fair price shops will be opened and the Government will take necessary action in the matter.

[16th August 1960]

SRI A. A. RASHEED: Will the Government consider to sell other essential food articles also along with rice in these fair price shops?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Government have no such proposal.

SRI S. LAZAR: May I know, Sir, from the Government whether they have decided to have fair price shops and whether the Government also will see that the prices that are payable to the producer do not go down?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I am unable to understand what exactly the hon. Member means. There is no idea to resort to procurement from the producers. We propose to get stocks from the Government of India alone for the fair price shops wherever it is necessary.

SRI S. M. ANNAMALAI: இப்படி உணவு தானியங்களின் விலை ஏறுவதும் இறங்குவதுமாக இருக்கிறது. இதை நிலையாகக் கொண்டு வருவதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க சர்க்காருக்கு உத்தேசமிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இது பெரிய விஷயம். இதைப் பற்றியும் அரசாங்கம் கவனித்துக்கொண்டு தான் இருக்கிறது.

MR. SPEAKER: * 182-வது கேள்விக்குப் பதில் அளிக்க வேண்டியவர் கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள். அவர் இப்போது இங்கு இல்லாததால் அவர் பதிலளிக்க வேண்டிய கேள்விகள் எல்லாம் இன்னொரு நாளைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் படும்.

Abduction of young girls

* 183 Q.—SRI P. G. MANICKAM: கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) உஜ்ஜயினி ஜில்லா போலீஸ் சூப்பரின்டென்டென்ட் ரிபோர்ட்டிலே இளம் பெண்களைக் கடத்தும் ஒரு கூட்டத்தாரிடமிருந்து கைப்பற்றப்பட்ட கடிதங்களிலே சென்னை ராஜ்ய சம்பந்தப்பட்டக் கடிதங்கள் இருந்ததாகக் குறிப்பிடப் பட்டிருப்பதால், அது பற்றிய விசாரணையைச் சென்னை அரசாங்கம் நடத்தி வருகிறதா?

(ஆ) அப்படியானால், அதன் விவரங்கள் யாவை?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (அ) After the publication of the news of the arrest of a gang of kidnappers in a Newspaper, the Superintendent of Police, Ujjain, Uttar Pradesh, was addressed by the Commissioner of Police, Madras, to furnish full details of cases relating to Madras with details of offence, copies of photographs of victims with particulars of address, parentage,

[16th August 1960]

etc. He has since reported that there is nothing of interest to the Madras Police and that no case of kidnapping of any girl of Madras State has come to light during the course of their investigation.

(ஆ) Does not arise.

SRI P. G. MANICKAM: மேற்கண்ட போட்டோக்களிலும் கடிதங்களிலும் சென்னை ராஜ்யம் சம்பந்தப்பட்ட ஏதாவது விவரங்கள் இருந்தனவா? அப்படியானால் அந்த விவரங்கள் என்ன என்பதைத் தெரிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: நான் அளித்த முதல் விடையிலேயே சொல்லி யிருக்கிறேன். சென்னை சம்பந்தப்பட்ட விவரங்கள் அதில் ஒன்றுமில்லை.

* 184 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the reasons for the increase in the number of cases of abduction in recent years in the State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: No specific reasons can be attributed.

SRI A. A. RASHEED: May I know, Sir, the number of cases in which the abducted women have not yet been traced?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have no such particulars with me.

Begging in railway stations and bus-stops

* 185 Q.—SRI P. G. MANICKAM: கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

ரயில்வேக்களிலும், பஸ் ஸ்டாண்டுகளிலும் பிச்சை எடுப்பவர்களைத் தடை செய்ய உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The two enactments which deal with the beggar problem in this State are the Madras City Police Act, 1888 (Sections 71-A to 71-L) and the Madras Prevention of Begging Act, 1945. These Acts already provide for the prevention of begging in Railways and Bus-stops.

SRI P. G. MANICKAM: ஸார், இதைத் தடுக்க பல சட்டங்கள் இருந்த போதிலும், அதிகமாக இந்தச் சட்டங்கள் கையாளப்படுவதில்லை யென்று தெரிகிறது. எங்கு பார்த்தாலும் பஸ் ஸ்டாண்டுகளிலும் சரி, ரயில்வே ஸ்டேஷன்களிலும் சரி பிச்சைக்காரர்களுடைய தொல்லை அதிகமாகிக்கொண்டே வருகிறது. இவர்கள் பொது மக்களுக்கு இடைஞ்சலாக இருப்பது மட்டுமன்றி சில சமயங்களில் திருட்டுத் தொழிலிலும் ஈடுபடுவதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே இவர்களை அடக்குவதற்கு அரசாங்கத்தால் ஏதாவது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

[16th August 1960]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இவர்களுக்கென்று “ஸ்பெஷல் ஹோம்”, “வொர்க்ஸ் ஹோம்”, என்று இரண்டு விதமான இடங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. வேலை செய்வதற்கு லாயக்குள்ளவர்களை வொர்க்ஸ் ஹோமிற்கு அழைத்துக் கொண்டு சென்று வேலை கொடுக்கப்படுகிறது. இது தவிர வியாதியஸ்தர்களாக இருப்பவர்களை அழைத்துச் சென்று வைக்க 9 ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. மேலும் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் இவர்களைச் சரியானபடி கண்காணிப்பதற்காகச் சட்டத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் கருதிக் கொண்டிருக்கிறது.

SRI K. B. S. MANI: ஸார், இம்மாதிரியான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்ட பின்னர் எத்தனை பிச்சைக்காரர்கள் இதன் மூலம் வேலை செய்து தங்கள் ஜீவனத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? தொழில் செய்ய முடியாத எத்தனை பிச்சைக்காரர்களுக்கு அரசாங்கம் உதவி செய்துகொண்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இதற்காக 9 ஸ்தாபனங்கள் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இவைகளில் எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற விபரம் இப்போது என்னிடமில்லை.

SRI K. RAMACHANDRAN: Sir, there is a lot of children engaged in begging. Have the Government any proposal to take them to any After-Care Home or other institution and rehabilitate them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir. There is provision in the two Acts which I have just mentioned and action is being taken now and then.

Rearing of Goats

MR. SPEAKER: As the hon. Member who gave notice of the question is not in his seat, the question and answer will be printed in the proceedings.

* 186 Q.—SRI S. NAGARAJA MONIGAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

- whether there is a scheme for rearing goats;
- if so, the details thereof; and
- the places where this scheme is put in force?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No, Sir.

(b) & (c) Do not arise.

Recruitment of District Judges

* 187 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether there is any proposal under the consideration of the Government to set up a

[16th August 1960]

Sub-committee to go into the matters of recruitment and training up of District Judges appointed directly from the Bar, as suggested by the Union Law Minister?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: "No communication has been received from the Union Law Minister suggesting the setting up of a Sub-committee to go into matters relating to the recruitment and training of District Judges recruited directly from the Bar".

SRI N. K. PALANISAMI: May I know whether there is any proposal to appoint District Judges only through promotion instead of some of them being appointed directly?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: There is no proposal to abolish direct recruitment.

Ceiling on land holdings

* 188 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether there is any proposal to refer the Bill on the fixation of ceilings on land holdings to the Supreme Court?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: No, Sir.

SRI A. A. RASHEED: May I know whether this Government have recommended to the Union Government for such reference to the Supreme Court?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I have said 'No'.

(Sri A. A. Rasheed rose.)

MR. SPEAKER: When the Hon. Minister has stated 'No', what is the hon. Member going to ask? Anyhow let him ask.

SRI A. A. RASHEED: Is the Hon. Minister aware that one party is openly stating that this legislation is against some Articles of the Constitution and if so, may I know whether the legislation actually infringes any of the Articles of the Constitution?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Not only the Minister but also all others are aware of it. According to the Government there is no legal impediment.

Indigenous Medicines

* 190 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI (on behalf of Sri M. P. SARATHI): கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) நாட்டு வைத்திய மருந்துகள் உற்பத்தி செய்யவும், அவைகளின் தரம், விநியோகம் முதலியவற்றை ஒழுங்கு படுத்தவும் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துள்ளதா?

(ஆ) அப்படியாயின், அதன் விவரம் என்ன?

[16th August 1960]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) & (b) The Government have not so far considered the question of production on a commercial scale and the standardisation and distribution of indigenous medicines.

SRI K. ANBAZHAGAN: உள் நாட்டு மருந்துகள் என்ற பெயரால் அழைக்கப்படுகிற சித்த மருத்துவத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு திருக்குற்றாலத்தில் ஏதேனும் ஏற்பாடு செய்து அங்கே ஒரு தொழிற்சாலை நிறுவ சர்க்கார் முயற்சி செய்யுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இந்தப் பிரச்சினை முன்கூட்டியாக இருக்கிறது. இப்போதுதான் ஒரு குழு எப்படி இந்த உள் நாட்டு வைத்திய முறைக்குத் தனியாக ஒரு கல்லூரி ஏற்படுத்துவது என்பதைப் பற்றி ஆலோசிக்க ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். மருந்துகள் செய்வதிலே, அவைகளை தரத்தோடு செய்வதைப் பற்றியும் இந்தக் குழுவின் அறிக்கை வந்த பிறகு பார்க்கலாம்.

SRI K. B. S. MANI: இந்த சித்த வைத்திய முறைப்படி மருந்துகள் செய்வதற்கு தமிழ் வைத்தியத்தில் மருந்து செய்பவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்கள் என்னென்ன விதத்தில் செய்கிறார்கள் என்று ஆராய்ச்சி செய்து, பரீட்சை செய்து, செய்யப்படுமா? அல்லது வேறு முறை கையாளப்படுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இப்போது கையாளுகின்ற முறை என்ன வென்றால் அவரவர்கள் யோசித்தபடி செய்கிறார்கள். அதை நல்ல தரத்தில் செய்ய, இப்போது கமிட்டி ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அவர்கள் செய்யக் கூடிய சிபாரிசுகளைப் பரிசீலனை செய்து ஒழுங்கான முறையில் செய்ய ஏற்பாடு செய்யலாம்.

Bridge near Kanji

* 191 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI (on behalf of Sri P. U. SHANMUGHAM): கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

செங்கம் தாலுகா, காஞ்சிக்கு அருகில் ஓடும் ஆற்றின் மீது பாலம் கட்டு திட்டம் எந்த நிலையில் உள்ளது?

THE HON. SRI P. KAKKAN: The Chief Engineer (Highways) has since submitted proposals for the construction of a bridge across Cheyyar in Mile 12/0 of Tiruvannamalai-Kanji Road instead of a bed-level causeway already sanctioned. The proposal is under consideration.

[16th August 1960]

District Development Council

* 192 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN: கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

புதிதாக அமைக்கப்பட்ட ஜில்லா அபிவிருத்திக் கவுன்சில் கூட்டங்களில் நடவடிக்கைகளைப் பதிவு செய்ய மினிட்ஸ் புத்தகம் வைக்கப்படாததன் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Rules prescribing the procedure for the transaction of business at the meetings of the District Development Councils have not yet been issued. The question of making necessary provision for the maintenance of a minute book in the draft rules to be issued in this regard is under the consideration of the Government.

SRI N. R. THIAGARAJAN: ஸார், என்னுடைய அனுபவத்தில் இந்த டெவலப்மெண்ட் கவுன்ஸில் என்பதே கேலிக் கூத்தாகப் போய்விட்டது. அங்கே நிறைவேறும் தீர்மானம் ஒன்று கூட . . .

MR. SPEAKER: கேள்வி நேரத்தில் கனம் அங்கத்தினர்கள் அவரவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுவதில் பிரயோசனம் இல்லை. அவர்களுடைய சொற்பொழிவின்போது தான் சொல்ல வேண்டும். “எனது அபிப்பிராயம்” என்று சொல்லுவது கேள்வி அல்ல. ஆகையால் அந்த முறையில் கேட்க வேண்டாம்.

SRI N. R. THIAGARAJAN: டெவலப்மெண்ட் கவுன்ஸிலில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தைப் பற்றி “இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேறியதே, என்ன ஆயிற்று” என்று கேட்டால், “அம்மாதிரித் தீர்மானம் ஒன்றும் நிறைவேறவில்லையே, அம்மாதிரித் தீர்மானம் நிறைவேறியதாக ரெக்கார்டு இல்லையே” என்று கலெக்டர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்றி, இதைப் பயனுள்ளதாகச் செய்ய, சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: டெவலப்மெண்ட் கவுன்ஸில் இப்போது தான் ஆரம்பமாகியிருக்கிறது. இதற்குள் ஒன்றும் சரியாக நடைபெறவில்லை என்று புகார் சொல்லுவார்கள் என்றால், அதில் பங்கெடுத்துக் கொள்ளுகின்றவர்களைப் பற்றியும் புகார் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கும். அதற்கு வேண்டிய விதி முறைகளை ஏற்படுத்த சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

SRI M. S. SELVARAJAN: Sir, is there any standing instruction to the Collectors not to allow Press people to the meeting of the Development Council as it is?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I think I answered this question once before but I do not recollect the facts.

[16th August 1960]

SRI S. M. ANNAMALAI: ஸார், இந்த டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மெண்ட் கவுன்ஸில் சட்டம் எப்போது அமுலுக்கு வந்தது? ஏன் இன்னும் விதிகள் தயார் செய்யப்படாமல் காலதாமதம் ஆகிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: நடைமுறை அனுபவத்தையொட்டி தகுந்த முறையில் விதிகள் செய்ய வேண்டும் என்ற காரணத்தினால் இது தாமதமாகிக்கொண்டு வருகிறது. முக்கியமான விஷயங்களுக்கு விதிகள் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் எந்தெந்த விஷயங்களுக்குச் செய்ய வேண்டுமோ அவைகளுக்கெல்லாம் அனுபவத்தையொட்டிச் செய்ய வேண்டுமென்றிருக்கிறோம்.

Elementary school at Unjini village

* 194 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the reasons for withdrawing the recognition of the aided elementary school at Unjini village in Udayarpalayam taluk, Sendurai firka, Tiruchirappalli district;

(b) when the school was closed; and

(c) the steps taken to open a new school in that place?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) The manager of the Aided Elementary School, Unjini, violated the rules relating to Recognition and Aid of Elementary Schools. The average attendance in the school for June and July 1959 was nil and the attendance return was not submitted for August 1959. The school building was not suitable and the teachers were not paid properly.

(b) The school was closed by the management on 22nd September 1959.

(c) The Special Officer, District Board, Tiruchirappalli, has been asked to take urgent steps for the opening of a Board Elementary School in the Village.

Marriages for the inmates of the After-care Home for women

* 197 Q.—SRI P. G. MANICKAM: கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னை அரசாங்கம் நடத்துகிற அனாதைப் பெண்கள் இல்லத்திலுள்ள எத்தனைப் பெண்களுக்கு 1959-60-ம் வருஷத்தில் திருமணங்கள் நடைபெற்றன?

(ஆ) இவ் விடுதியிலிருக்கும் இளம் பெண்களுக்கு மாப்பிள்ளைகள் தேவையென்று விளம்பரம் செய்த பிறகு எத்தனை வாலிபர்கள் இவ் விடுதியிலுள்ள இளம் பெண்களை மணந்துகொள்ளக் கடிதங்கள் அனுப்பினார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (அ) The number of inmates in the institutions under the control of the Chief Inspector of Approved Schools and Vigilance Service who were married during 1959 and 1960 (up to 31st May 1960) were 47 and 13 respectively.

(ஆ) No such advertisement was published.

[16th August 1960]

SRI S. M. ANNAMALAI: ஸார், இப்படித் திருமணம் செய்து கொள்ளுகின்றவர்களுக்கு சர்க்கார் உத்தியோகம் கொடுப்பது போன்ற சலுகை கொடுக்கப்படுகிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: திருமணம் செய்து கொள்ளவும், வாழ்க்கையைத் தொடங்கவும் ரூ. 150-க்கு மேற்படாமல் அவர்களுக்குப் பணம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதைத் தவிர அவர்களுக்குக் குறிப்பாக வேறு ஏதாவும் செய்வதில்லை.

SRI P. G. MANICKAM: கடந்த இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு சர்க்காரினாலே அல்லது மாதர் நல இலாகா மூலமாகவோ மக்களுக்கு விளம்பரம் செய்யப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. அந்த விளம்பரத்திற்குப் பின்னால் கல்யாணம் செய்து கொள்ள முன் வந்தோரிடமிருந்து எத்தனை விண்ணப்பங்கள் வந்தன? அதன் மீது பரிசீலனை செய்யப்பட்டதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அப்படிச் சர்க்கார் ஒன்றும் விளம்பரம் செய்யவில்லை. சட்ட மன்றத்தில் கேள்வி கேட்டு, அதைப் பத்திரிகைகளில் போட்டால் மனுக்கள் அதிகமாக வருகின்றன. இம்மாதிரி முறையில் ஒரு பத்திரிகையில் வந்த பிறகு 356 மனுக்கள் வந்தன. மனுதாரர்களைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்ததில் தகுதியானவர்கள்—சரியான வாழ்க்கை நடத்தக் கூடியவர்கள்—மூன்று பேர்கள் தான் இருந்தார்கள். அந்த மூன்று பேர்களுக்கும் திருமணம் செய்து வைக்கப்பட்டது.

SRI A. A. RASHEED: May I know how many of the married women have returned to the After-Care Home after their marriage?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not think that any of these married people have come back to the Vigilance Home.

Prohibition offences

* 198 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: } Will the Hon. the
SRI S. M. ANNAMALAI: } Minister for Home be pleased to state whether a copy of the report of the Inspector-General of Police, Madras, regarding the enquiry conducted by him on the arrest of Mr. and Mrs. Fredric March and party under the Prohibition Act, will be placed on the Table of the House?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: A detailed statement on the subject has been placed on the table of the House in fulfilment of the assurance given by the Home Minister on the Floor of this House on the 19th April 1960.

The reports of the Inspector-General of Police on the subject are of a confidential nature and cannot therefore be placed on the table of the House.

[16th August 1960]

SRI N. K. PALANISAMI: Sir, the Hon. Minister while answering a supplementary question the other day said that supplementary questions could be put on the report of the Inspector-General of Police when it was received. Now he wants to go back upon what he has stated. May I presume that it is due to the adverse comment on the conduct of the police when Mr. Fredric March was arrested?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I can assure the hon. Member that there is no adverse comment on the conduct of the police. As I have stated in my answer, a statement has been placed on the table of the House giving full facts and on that supplementaries could be put.

State trading in foodgrains

* 199 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether any arrangements have been made with the State Trading Corporation in regard to trading in foodgrains?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: No, Sir.

SRI A. A. RASHEED: May I know whether Government have given up trading by the State Trading Organisation in foodgrains?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I can only tell the hon. Member that there is no procurement of foodgrains now so far as this State is concerned?

Publication of Text-books by the Government

* 201 Q.—SRI M. P. SARATHI: }

SRI S. M. ANNAMALAI: } கனம் நிதி அமைச்சர்
அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) பள்ளிப் பாடப் புத்தகங்களை அரசாங்கமே வெளியிடும் திட்டத்தின்படி 1960-ல் எத்தனை புத்தகங்கள் வெளியிடப்பட்டன?

(ஆ) எந்தெந்த வகுப்புகளுக்கு?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (அ) & (ஆ) Government have published the English Text Book for Standard V in the current year.

SRI S. M. ANNAMALAI: இப்பொழுது வெளியிடப்பட்டுள்ள புத்தகம் “ரஸிபஸ்” படி வெளியிடப்படவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறதே. அது, உண்மையா? ஐந்தாம் வகுப்புக்குக் கணக்குப் புத்தகம் “ரஸிபஸ்” படி வெளியிடப்படவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறதே அதுவும் உண்மையா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அரசாங்கம் வெளியிட்டது ஆங்கிலப் புத்தகம் மட்டும்தான். மற்ற புத்தகங்களைத் தனிப்பட்டவர்கள் வெளியிடுகிறார்கள். அவைகளில் ஏதாவது குறை இருந்தால், அது தனிப்பட்டவர்கள் செய்த குறையாகத் தான் இருக்க முடியும்.

[16th August 1960]

SRI A. VEDARATHNAM: அரசாங்கம் வெளியிடுகிற அந்தப் புத்தகங்கள் உரிய காலத்தில் பள்ளிகளில் கிடைக்காமல் மிகவும் கால தாமதம் ஆகிக் கிடைப்பதால், “ஸிலபஸ்” பிரகாரம் பாடங்கள் நடத்த முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, பள்ளிகள் திறக்கப்படுவதற்கு முன்னதாகவே அவைகளைக் கிடைக்கும்படி செய்ய அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: ஒரு புத்தகம் தான் சர்க்கார் வெளியிட்டிருக்கிறது. இந்தப் புத்தகம் காலம் தாமதித்துக் கிடைத்ததாக இதுவரை எனக்குப் புகார் வரவில்லை.

SRI K. ANBAZHAGAN: அரசாங்கம் வெளியிடுகிற இந்தப் புத்தகங்களை சில ஜில்லாக்களில் விற்பதற்கான முழு உரிமையைத் தனிப்பட்ட புத்தகக் கம்பெனிகளுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்களா? அப்படிக் கொடுத்திருந்தால் உரிய காலத்தில் பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் புத்தகங்கள் கிடைக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு அமைச்சர் அவர்களுக்கு வந்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் ஒவ்வொரு புத்தகக் கம்பெனிக்கு உரிமை வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதிலே குறைகள் இருந்ததாக இதுவரை எனக்குப் புகார் வரவில்லை.

SRI K. B. S. MANI: ஸார், அரசாங்கம் புத்தகம் எழுதி வெளியிடும்போது, ஏக காலத்தில் மாகாணம் பூராவிலும் ஒரு வகுப்புக்கு ஒரே மாதிரியான புத்தகம் எழுதி வெளியிடப்படுகிறதா? அல்லது பல பேர்கள் எழுதிய பல மாதிரிப் புத்தகங்கள் ஒரே வகுப்புக்கு எழுதி வெளியிடப்படுகிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்பொழுது ஒரு புத்தகம் தான் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அது எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் ஒரே மாதிரியான புத்தகம்தான்.

SRI K. ANBAZHAGAN: ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் ஒரு கம்பெனிக்குப் புத்தகம் வழங்குவதற்கான வாய்ப்பு அளித்திருப்பது முறை தான். ஆனால், மூன்று, நான்கு ஜில்லாக்களுக்குச் சேர்ந்து அந்த உரிமை ஒரே கம்பெனிக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிந்தால், அதுபற்றி விசாரிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இதிலே, எந்தெந்த கம்பெனிக்காரர்கள் என்ன கமிஷன் விகிதத்திற்கு இந்தப் புத்தகங்களை வழங்கத் தயாராயிருக்கிறார்கள் என்று டெண்டர் கேட்டு அந்த முறையிலே வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. சில ஜில்லாக்களுக்கு ஒருவரும் முன்வராமலிருந்தால், வேறு ஜில்லாவிலுள்ள கம்பெனிக்கு அந்த உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

[16th August 1960]

SRI S. M. ANNAMALAI: அந்த ஆங்கிலப் புத்தகத்தின் விலை என்ன? விலை நிர்ணயிக்கும் போது அதே விலைக்குத்தான் விற்க வேண்டும் என்று வியாபாரிகளுக்குச் சொல்லப்பட்டதா? அப்படிச் சொல்லப்பட்ட பிறகும் கூட, அந்தப் புத்தகம் வியாபாரியிடம் கிடைக்காமல், பிளாக் மார்க்கெட்டில் கிடைத்தது என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இது புதிதாக கனம் அங்கத்தினர் சொல்லக்கூடிய புகார். அந்தப் புத்தகத்திற்கு விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 65 நயே பைசே என்பது எனக்கு ஞாபகம். அந்தப் புத்தகத்திலேயே அதன் விலை அச்சடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எத்தனை புத்தகங்கள் வேண்டுமானாலும், எந்த இடத்திற்கு வேண்டுமானாலும் அனுப்பத் தயாராக இருப்பதால், பிளாக் மார்க்கெட்டிலே வாங்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: With regard to nationalisation of text books, may I know what the policy of the Government is, Sir?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இதற்கு முன்பே இதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். ஆரம்ப வகுப்புகளுக்கான புத்தகங்களை சர்க்காரே வெளியிடுவது என்று. இப்பொழுது ஒரே ஒரு புத்தகம் தான் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டில் இன்னும் சில புத்தகங்களை வெளியிட உத்தேசம் இருக்கிறது. இந்த அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு கொள்கையை வகுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது.

SRI A. A. RASHEED: May I know the total amount realised by the sale of these books and the net profit derived thereby?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: It is too early to say anything.

SRI A. VEDARATHNAM: ஈ.எஸ்.எல்.ஸி. வகுப்புகளுக்குத் தமிழ்ப் பாடப் புத்தகம் அரசாங்கம் வெளியிடுகிறதா? அது இந்த ஆண்டு உரிய காலத்தில் வராமல் இரண்டு மாதங்கள் தாமதப்பட்டு சில பள்ளிக்கூடங்களுக்குக் கிடைத்திருப்பது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்ததா? இனியாவது அம் மாதிரித் தாமதம் இல்லாமல் வெளியிட அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அந்த விவரம் என்னிடம் இல்லை. என்னிடத்தில் இப்பொழுதிருக்கும் விவரத்தை வைத்துக்கொண்டு சொல்லவேண்டுமானால், ஒரு ஆங்கிலப் புத்தகம் தான்—ஐந்தாவது ஸ்டாண்டர்டுக்கு—சர்க்கார் வெளியிட்டிருப்பதாகத் தகவல் இருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டது பற்றி எழுதியனுப்பினால் அதுபற்றி விசாரிக்கலாம்.

[16th August 1960]

Sending of tappals through buses

* 202 Q.—SRI A. VEDARATHNAM: கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) நம் மாநிலத்தில் ரயில் வசதி இல்லாத இடங்களுக்கு பஸ் மூலம் தபால்கள் அனுப்பப்படுகின்றனவா?

(ஆ) என்ன கட்டணத்தில் தபால் பைகள் பஸ்களில் எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றன?

(இ) இக் கட்டணத்தை சமீபத்தில் அரசாங்கம் மாற்றி அமைத்திருக்கிறதா?

(ஈ) இதன் விளைவு என்ன?

(உ) பஸ் சொந்தக்காரர்கள் இது சம்பந்தமாய் அரசாங்கத்திற்கு விண்ணப்பம் சமர்ப்பித்திருக்கின்றனரா?

(ஊ) அதன் விவரமென்ன?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) Yes, Sir.

(b) The rates in force for carriage of mails are 4½ pies per maund per mile in the plains and 6 pies per maund per mile on ghat roads.

(c) No, Sir.

(d) Does not arise.

(e) Yes, Sir.

(f) The private operators agree to carry mails at the existing rates, if the responsibility of guarding the mails is entrusted to a postman of the Postal Department, who may travel in the bus paying the scheduled fare for the distance travelled by him in addition to the amount payable for the carriage of mails. If this is not possible, the operators want an increase in the rate of subsidy.

SRI A. VEDARATHNAM: இதற்கு முன் பஸ்களில் தபாலை எடுத்துச் சென்ற பஸ் முதலாளிகள், அதற்கான “ரேட்” குறைக்கப்பட்ட காரணத்தால், இப்பொழுது எடுத்துச் செல்ல மறுத்து, அதன்மூலமாகத் தபால்கள் எல்லாம் இரயில் மார்க்கமாகவே கொண்டு செல்லப்படுகிறதா? அதனால், தபால்கள் காலம் கடந்து வருகின்றன என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அப்படியானால், விரைவில் தபால் கிடைக்க, பஸ் மூலமாகவே கொண்டு செல்ல அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: தபால்கள் போக்குவரத்தைப் பொறுத்தவரையில், இதற்குமுன் எந்த எந்த மார்க்கங்களில்—எந்த எந்த ரூட்டிலே—பஸ் மூலமாக அனுப்பப்பட்டதோ, அது தொடர்ந்து அனுப்பப்பட்டுத்தான் வருகிறது. அதில் எந்தவிதமான மாறுதலும் கிடையாது. ஆனால், இன்றைக்கு போஸ்டல் டிபார்ட்மெண்ட் கொடுக்கும் கட்டணம் போதாது என்பதைத்தான் பஸ் ஆபரேட்டர்கள் வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மெயிலை எடுத்துப் போவதற்கு ஒருபொழுதும் மறுக்க முடியாது. ஏனென்றால், பஸ்

[16th August 1960]

பர்மிட் கொடுக்கும்போதே மெயிலையும் எடுத்துச் செல்ல வேண்டும் என்ற நிபந்தனை இருப்பதை ஒப்புக்கொண்டுதான் பஸ் பர்மிட் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால், இப்பொழுது கொடுக்கும் கட்டண விகிதம் போதாது என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து, இன்றைக்குக் கொடுக்கும் கட்டண அளவைக் கொஞ்சம் உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறது.

SRI T. S. RAMASWAMY: May I know the experience of Government as an operator in this regard in Kanyakumari district? May I know whether there is dispute with regard to rates with the Postal Department?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: As an operator, I am sure I welcome any increase.

Water-rate in Udayarpalayam taluk

MR. SPEAKER: As the hon. Member who gave notice of the question is not in his seat, the question and answer will be printed in the Proceedings.

* 203 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the water-rate per acre that is charged for using the water from the exploratory tube-wells in Udayarpalayam taluk;

(b) the rate recommended by the District Collector, Tiruchirappalli; and

(c) the action taken on his recommendation?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Pending receipt of cost particulars in respect of the tube-wells from the Exploratory Tube-wells Organization for fixing the water-rate, a provisional water-rate of Rs. 45 per acre has been fixed.

(b) & (c) Out of six successful tube-wells sunk in Udayarpalayam taluk of Tiruchirappalli district by the Exploratory Tube-wells Organization, two wells at Guruvallappur Koil and Kodangudi were found to be artesian wells. The Collector of Tiruchirappalli recommended a consolidated water-rate of Rs. 22.50 nP. per acre for these artesian wells on the analogy of the rate prevailing in South Arcot district. The Collector's recommendation was accepted and orders were issued accordingly.

Polur-Alangayam Road

* 204 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI: கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) வட ஆற்காடு மாவட்டம் ஜவ்வாது மலைக்கு போனூரிலிருந்து ஆலங்காயத்துக்குச் செல்லும் பாதையை மத்திய சர்க்கார் உதவியுடன் புதுபிக்க உத்தேசம் உண்டா?

[16th August 1960]

(ஆ) அப்படியானால், அதன் விவரமென்ன?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI S. M. ANNAMALAI: ஜவ்வாது மலைப் பகுதியில் ஏறத்தாழ 20,000 மக்கள் குடியிருக்கிறார்கள். மலை மேலிருந்து கீழே இறங்கி வருவதற்கு ஒரே ஒரு பாதைதான் இருக்கிறது. அதுவும் கரடு முரடாக இருக்கிறது. அதைத் தார் ரோடாக மாற்றுவதற்கு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே வகை செய்து, அதை நிறைவேற்ற சர்க்கார் முடிவு செய்வார்களா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் மூன்று லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் ரூபாய் அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 18 மைல் தூரம் வேலை செய்வதற்காக 2 லட்சத்து 43 ஆயிரம் ரூபாய் அளவில் செலவு செய்யத் திட்டமிட்டு, அதுவும் நடந்து வருகிறது. இன்னும் நான்கு மைல்கள் 20 ஆயிரம் ரூபாய் செலவில் ஜில்லா போர்டு வழியாகவும் போட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

SRI S. M. ANNAMALAI: அதைத் தார் ரோடாக மாற்றினால்தான் பஸ் போக்குவரத்து ஏற்படமுடியும், லாரி போக்குவரத்தும் ஏற்படும். தார் ரோடு இல்லாத நிலையில் மக்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அந்தக் காரணத்தையொட்டி, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் அதைத் தார் ரோடாக மாற்ற சர்க்கார் முயற்சி எடுக்குமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: இப்பொழுது இருக்கும் தகவலைக் கொடுத்திருக்கிறேன். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் செய்யவேண்டியதைப் பின்னால் இருக்கும் வசதியைப் பொறுத்துச் சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.

Andipatti-Theppampatti Road

* 205 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN: கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

மதுரை ஜில்லா, பெரியகுளம் தாலுகா, ஆண்டிப்பட்டி பிரிக்கா, ஆண்டிப்பட்டி-தெப்பம்பட்டி ரோடு மெட்டல் செய்யப்படாததன் காரணம் என்ன?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: The road from Andipatti to Theppampatti is a District Board Road, formed with the District Board funds. The work of metalling the road is not included in any of the approved schemes. The District Board is not in a position to metal the road from out of its own funds.

[16th August 1960]

SRI N. R. THIAGARAJAN: ஒவ்வொரு கிராமத்தையும் பிரதான ரோடின் இணைக்க வேண்டுமென்ற கொள்கைப் பிரகாரம் செய்து வருகிற காலத்தில், 30 கிராமங்களை இணைக்கும் வகையில் 8½ மைல் நீளத்தில் ரோடு போடப்படும். எட்டு ஆண்டு காலமாக மெட்டல் போடப்படாமல் இருக்கிறது. அதைச் சீக்கிரம் முடிக்கும்படி டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டுக்கு உத்தர விடப்படுமா அல்லது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது சேர்த்துக் கொள்ளப்படுமா?

9-00 a.m.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: இப்போது அங்கே ரோடு போடப்பட்டிருப்பது டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு வழியாகத்தான். கூடுதலான வேலைகள் செய்ய டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டிடம் “நிதி” இல்லாத காரணத்தால் அந்த வேலை இப்போது செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. பிரதம எஞ்சினியரைக் கேட்டதில் இப்போது அந்த ரோடு உபயோகிக்கும் நிலையில் இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

SRI N. R. THIAGARAJAN: மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது இதைச் சேர்த்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்வார்களா? 10 லட்சம் ரூபாய் சென்ற பட்ஜட் காலத்தில் நன்கொடை கொடுத்திலிருந்து இந்த ரோடைப் போடும்படி சர்க்கார் உத்தரவிடுவார்களா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இதைச் சேர்த்துக்கொள்ளும் நிலைமை இருந்தால் பரிசீலனை செய்து சேர்த்துக்கொள்ள சிபாரிசு செய்யலாம்.

Elementary schools

* 206 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) 300 ஜனத்தொகைக்கு மேற்பட்ட எல்லா கிராமங்களிலும், 1960-ம் ஆண்டு இறுதிக்குள் ஆரம்பப் பாடசாலைகளைத் திறக்க உத்தேசமுண்டா?

(ஆ) இல்லை என்றால் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Only 72 such villages are now schoolless. The question of opening schools in these villages also is under consideration.

(b) Does not arise.

SRI S. M. ANNAMALAI: அந்த 72 கிராமங்களுக்கு மேற்பட்டும் சில கிராமங்களில் பள்ளிகள் தேவை என்று மகஜர் வந்திருக்கிறதா? ஒரு கிராமத்திலிருந்து ஒரு மைல் தூரத்திற்குள்ளாகப் பள்ளிக்கூடம் இருந்தால் அங்கு பள்ளிகளுக்கு அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. நடுவில் ஏரிகள், ஆறுகள் உள்ள பகுதிகளிலாவது பள்ளிக்கூடங்கள் வைக்க அனுமதிக்கப்படுமா?

[16th August 1960]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்போது சர்க்கார் கொள்கை என்னவென்றால் ஒரு மைலுக்கு உள்ளாக்கக் குழந்தைகள் நடந்து போகும் இடங்களில் பள்ளிகள் அமைப்பது என்பது. நடுவில் ஆறுகள், குளங்கள் ஆகியவற்றால் போக்கு வரத்துக்குத் தடை இருப்பதாக அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் அந்தப் பகுதியில் தனியாக ஒரு பள்ளிக் கூடம் ஏற்படுத்தலாம்.

SRI M. S. SELVARAJAN: ஆரம்பப் பள்ளிகள் திறக்கத் தேவையான தூரம் போதுமான குழந்தைகள் இருக்குமிடங்களில் 300 ஜனத்தொகை இருந்தால்தான் ஒரு பள்ளியைத் திறக்கலாம் என்று விதி செய்யாமல், 300-ஐ விடக் குறைவாக ஜனத்தொகை உள்ள இடங்களிலும் ஸ்பெஷலாகப் பள்ளிகளைத் திறக்க முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: சிறு சிறு பள்ளிக்கூடங்களாக, ஒரு வாத்தியார், இரண்டு வாத்தியார்களைக் கொண்டு நடக்கக் கூடிய பள்ளிகள் சரிவர நடப்பதில்லை. நான்கு அல்லது ஐந்து ஆசிரியர்களாவது இருந்தால்தான் பள்ளிக் கூடங்கள் நன்றாக நடைபெற வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவேதான் இம்முறை கையாளப்படுகிறது.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU: இப்போதிருக்கும் திட்டப் படி ஒரு மைலுக்கு உட்பட்ட தூரங்களில் பள்ளிக்கூடங்கள் வைப்பது சாத்தியமில்லை என்று இருப்பதால், ஆறு வயதுக் குழந்தைகள் மகசூல் காலங்களில் கம்பு, சோளம் முதலியவைகள் பயிரிடப்பட்ட கரடுமுரடான வழிகளில் சென்று வரக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இப்போதிருக்கும் விதியைத் தளர்த்த அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: போக்குவரத்து வசதிகள் சரியாக இல்லாமல் இருக்கும் இடங்களில் இதைத் தளர்த்த இப்போதே இடமிருக்கிறது. குறிப்பிட்ட பகுதிகளைப் பற்றிச் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் அது பரிசீலிக்கப்படும்.

SRI A. VEDARATHNAM: உயர் ஆரம்பப் பள்ளிகள் எத்தனை மைல் தூரத்திற்கு ஒன்று இருக்க வேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது? எத்தனை ஆரம்பப் பள்ளிகள் இருந்தால் ஒரு உயர் ஆரம்பப் பள்ளி இருக்க வேண்டும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: உயர்தர ஆரம்பப் பள்ளிகள் மூன்று மைலுக்கு ஒன்று இருக்க வேண்டும். எத்தனை பள்ளிக்கூடங்கள் வேண்டுமென்ற தகவல் என்னிடத்தில் இல்லை.

SRI M. S. SELVARAJAN: நான் குறிப்பிட்ட தகுதி களுடன் கூடிய பகுதிகளில் குறைந்த பட்சம் “ஃபீடர் ஸ்கூல்” ஆவது திறக்க முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: எந்த இடத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்கள், என்று தெரியவில்லை. புள்ளி விவரங்கள் என்ன என்பதையெல்லாம் தெரிந்து அங்கத்தினர் அரசாங்கத்துக்கு எழுதினால் அது பற்றி ஆலோசிக்கப்படும்.

[16th August 1960]

Effect of Nadaswara music on paddy crops

* 207 Q.—SRI P. G. MANICKAM: கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) நாதஸ்வர சங்கீதத்தால் நெற்பயிர்களை நன்றாக வளரச் செய்வதற்கான திட்டம் ஏதாவது வகுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

(ஆ) அப்படியானால், விவரங்கள் யாவை?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI P. G. MANICKAM: ஸார், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த திரு. டி. சி. என். சிங் என்பவர் இந்தச் சோதனையை நடத்தியதாகத் தெரிகிறது. டைரக்டர் ஆஃப் அக்ரிகல்சர் கூட சோதனையின் போது இருந்தார்கள் என்று தெரிகிறது. இதைப் பற்றி அரசாங்கம் என்ன முடிவு செய்திருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அண்ணாமலை சர்வகலாசாலையில் இன்னும் பரீட்சார்த்தமாகத்தான் கவனிக்கப்படுகிறது. முடிவு தெரிந்த பிறகு அரசாங்கம் மேற்கொண்டு என்ன நடவடிக்கைகள் எடுப்பது என்று முடிவு செய்யும்.

Legal aid to the poor

* 208 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the present stage of the proposal of the Government to give legal aid to the poor litigants?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: In pursuance of the conclusions arrived at in the Law Ministers' Conference held in 1957, the Government of India have formulated in broad outline a draft scheme for legal aid to the poor and very recently sent it for eliciting the views of this Government. The matter is under the consideration of the Government.

Increase in property tax

* 209 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have received any complaints against enormous increase in the property tax for the buildings occupied by the owners; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: (a) & (b): Complaints against increase in tax are a normal feature of several representations that are made to the Government. Such complaints are generally passed on to the concerned local body or authority for due investigation and redress to the extent possible.

[16th August 1960]

SRI A. A. RASHEED : Sir, is the Hon. Minister aware that in Madras City the property tax of the owner-occupied buildings have been increased by nearly 200 per cent, and if so, will the Government take action to reduce it?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : The Government have received two complaints, one from the hon. Member and another from the Secretary of the Mandal Congress Committee about the increase of rates in house-tax. These representations have been referred to the Commissioner of Corporation and his remarks are awaited.

SRI A. A. RASHEED : Sir, May I know whether there is any proposal to appoint a senior judicial officer to hear the appeals on property tax in the Corporation of Madras?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : There is an Act which provides for the Taxation Appeals Committee for dealing with the appeals against the assessment made by the Commissioner. The Chairman is appointed by the Government and two Councillors are elected by the Council. I think they will deal with such cases.

SRI K. VINAYAKAM : According to the Act in force, the Madras City Corporation has got powers to revise the property tax once in five years, i.e., quinquennium revision. But recently the Corporation authorities have revised the tax apart from quinquennium revision a revision which has no bearing upon the five years' revision. Will the Government take steps to instruct the Corporation authorities not to collect the tax at the enhanced (revised) rates until the report is received and some decision is taken by the Government? Will the Government also take effective steps to see that no excess tax is collected till that period?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : I thank the hon. Member for giving the information. I shall look into it.

SRI K. ANBAZHAGAN : சென்னை நகராண்மைக் கழகம் வசலிக்கும் இந்த வரி முறையை அவர்கள் மாற்றியிருப்பது, ஏற்கெனவே அரசாங்கக் கட்டிடங்களுக்கு வாங்கப்பட்டு வந்த வரியைவிடத் தனிப்பட்டவர்களுடைய கட்டிடங்களுக்குக் குறைவாக வாங்கி வந்ததை மாற்றுவதற்காகத்தான் என்பதைச் சர்க்கார் அறிவார்களா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : இப்போது சொல்லப்பட்ட நிலைமையின் காரணமாகத்தான் இந்த வரி மாற்றப்பட்டிருக்கிறது என்று கூற முடியாது. இது பற்றி வேறு தனிக் கேள்வி கேட்டால் பதில் அளிக்கிறேன்.

[16th August 1960]

Settlement parties under the Estates Abolition Act

* 210 Q.—SRI M. P. SARATHI : கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) Estates Abolition Act -ன்படி இந்த ராஜ்யத்தில் எத்தனை Settlement Party-கள் பணியாற்றுகின்றன?

(ஆ) எவ்வளவு காலமாக?

(இ) இந்த வேலை எப்போது முடிவுறும்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) There are five Settlement Parties (Parties I to V) now functioning in the State.

(b) Party No. I is functioning for the last ten years, Party II—six years, Party III—six years, Party IV—six years, Party V—four years.

(c) The Settlement work is expected to be completed in this State by the end of fasli 1372, i.e., 30th June 1963.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[Note An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ADJOURNMENT MOTIONS.

(1) CLOSURE OF MILLS.

MR. SPEAKER : I have received a notice of an adjournment motion from Sri N. K. Palanisami with regard to the failure of the Government to take action against the closure of certain mills in a particular area consequent on the discharge of a large number of women workers in those mills I have informed this House a number of times that such matters will not come under adjournment motions and that I will not allow any discussion on them. Therefore, I am not going to mention even where the mills are and other details. If there was labour dispute between the management and the workers there was a separate machinery for dealing with it. This House cannot be made a forum for discussing such things. I therefore rule it out of order.

(2) DEATH OF A PERSON IN POLICE CUSTODY.

MR. SPEAKER : I have received notice of another adjournment motion from the hon. Members Sri K. Anbazhagan and Sri M. Karunanithi stating that the business of the House be adjourned to discuss a matter of urgent public importance, viz., the death of one Ramalingam, a youth in Police custody on the 15th August 1960, who was arrested on the 14th August 1960 by the Town Police, Kumbakonam. The allegation was that the death was due to police excesses. I do not know what the responsibility of the Government is in the matter. I would like the Hon. Minister to let me know the facts.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, this adjournment motion relates to an occurrence of yesterday, about which I have no information. If there is death in police custody, there is

[Sri M. Bhaktavatsalam]

prescribed procedure. An enquiry is held and necessary action is taken. But I have no particulars about this occurrence. Therefore, if the hon. Member puts a short notice question, I shall try to get information and answer it to-morrow.

MR. SPEAKER: Here is a suggestion.

SRI K. ANBAZHAGAN: Sir, the death occurred under suspicious circumstances in the custody of the police and the public are very much agitated. Therefore, I think to-morrow morning the Hon. Minister will issue a statement on that occurrence.

MR. SPEAKER: The hon. Member can give notice of a short notice question. The whole difficulty is that he adjournment motion is generally a censure motion and it must be moved with reference to a subject for which the Government are responsible. So, I am unable to come to a decision. I do not know it and the Hon. Minister does not know it. My suggestion to the hon. Member is to give notice of a short notice question. If after hearing the reply of the Hon. Minister, the hon. Member is not satisfied, he can move an adjournment motion. Let the hon. Member convert the adjournment motion into a short notice question and the Hon. Minister will answer it.

SRI K. ANBAZHAGAN: Yes, Sir. I want the question to be taken up to-morrow because it is an urgent matter.

MR. SPEAKER: The Hon. Minister has agreed to call for information and answer the short notice question.

III—CALLING ATTENTION TO UNEMPLOYMENT OF HIGHER GRADE TEACHERS.

MR. SPEAKER: I have received notice under Rule 41 calling the attention of the Hon. the Minister for Education to a matter of urgent public importance, viz., unemployment of Higher Grade teachers consequent on the introduction of English from V class onwards from 1960-61 in all the schools

The hon. Member, Sri M. S. Selvarajan, will now speak.

* SRI M. S. SELVARAJAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய அவசர பிரேரணை 5 மாத காலத்திற்கு முன்பு கொடுக்கப்பட்டது. இந்தக் கல்வி வருஷ ஆரம்பத்தில் ஐந்தாவது வகுப்பிற்கு 10-வது வகுப்பு பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களின் நியமனம் காரணமாக ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்கள் பல ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் ராஜ்யம் முழுவதிலும் வேலையில்லிருந்து நீக்கப்படக்கூடிய அபாயகரமான நிலைமை ஏற்பட்டிருந்தது. அத்தகைய நிலையில் அவசரம் கருதி இத்தகைய பிரேரணை கொடுக்கப்பட்டது. அப்பொழுது ஏற்பட்ட நிலை என்னவென்றால், குறிப்பாக திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஜில்லா போர்டு, பிரைவேட் பாடசாலைகளில் மாத்திரம் ஏறத்தாழ 10,000 ஆசிரியர்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அத்தகைய செய்தி கேட்டு ஆசிரியர் சமூகமே அதிர்ச்சி அடைந்தது. ஏனென்றால் 10 வருஷ காலமாக

[16th August 1960] [Sri M. S. Selvarajan]

வேலையில் இருந்தவர்கள் கூட திடீரென்று நீக்கப்பட்டால் எவ்வளவு கஷ்டமான நிலைமை ஏற்படும் என்பது ஊகிக்கக்கூடியதே. அரசாங்கம் இப்பொழுது அத்தகைய ஆசிரியர்களுக்கு ஐக்கிரதையாக பந்தோபஸ்து அளிக்கக்கூடிய அளவுக்கு உத்தரவுகள் போட்டிருப்பதாகத் தெரிந்து சந்தோஷப்படுகிறேன். இருந்தாலும், அரசாங்கம் இத்தகைய விளைவுகள் ஏற்படுவதற்கு முன்னாலேயே அதற்குரிய பரிகார நடவடிக்கைகளை முன் கூட்டியே எடுத்திருக்க வேண்டியது அவசியமும், நியாயமும் கூட. அநேக வருஷங்கள் வேலையில் இருந்தவர்களுக்கு இத்தகைய நிலைமை ஏற்படுமானால் வருஷா வருஷம் பயிற்சிப் பள்ளிகளிலிருந்து பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வெளியே வரும் ஆசிரியர்களுடைய கதி என்ன ஆகும்? அரசாங்கம் நடைமுறையில் கொண்டு வரக்கூடிய சட்டங்களின் காரணமாக அத்தகைய விளைவு ஏற்படாமல் புதிதாக பயிற்சி பெறக்கூடிய ஆசிரியர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் போதிய வேலை வாய்ப்பு ஏற்படக்கூடிய வழி முறைகளை அரசாங்கம் முன் கூட்டியே பரிசீலனை செய்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். “எம்ப்ளாய்மெண்டு எக்ஸ்சேஞ்சு” மூலம் மாத்திரம், எத்தனை ஆசிரியர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்று அவர்களுடைய தொகையைச் சேகரிப்பது போதாது. ஆங்காங்குள்ள கல்வி அதிகாரிகள் மூலம் கிராமங்களில் உள்ள வேலையற்ற ஆசிரியர்களின் தொகையைக் கணக்கிட்டு, அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகள் கிடைக்கக் கூடிய வழி முறைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்து இந்த அவசரப் பிரேரணையை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் 3, 4 விஷயங்களை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். ஒரு விஷயத்தைத்தான் இந்தப் பிரேரணையில் எடுத்துக் கொள்ள முடியும். அதற்கு நான் பதில் சொல்லுவதற்குத் தயராக இருக்கிறேன். ஐந்தாவது வகுப்பிலே ஆங்கிலம் சொல்லிக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற திட்டம் காரணமாக 10-வது வகுப்பிற்குக் கீழே படித்து பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் வேலையில்லாமல் போகக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருந்தது குறித்து இந்தப் பிரச்சினை இங்கே கிளப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பொறுத்தவரையிலும் பள்ளிகள் திறப்பதற்கு முன்பே பல உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்பட்டு இப்பொழுது வேலையில் இருக்கக்கூடிய ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கு வேலையில்லாமல் போகக்கூடிய நிலைமை இல்லாமல் இருப்பதற்குப் போதுமான பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி அங்கத்தினர் அவர்களே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முன்கூட்டியே நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். பள்ளிகள் திறப்பதற்கு முன்னாலேயே வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டாகிவிட்டன. அதற்கு முன்கூட்டியே எப்படி நடவடிக்கை எடுக்க முடியும் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. இன்றைக்கு இந்தப் பிரச்சினை சுமுகமாக தீர்க்கப்

[Sri C. Subramaniam] [16th August 1960]

பட்டு தற்பொழுது வேலையில் இருக்கக் கூடிய ஆசிரியர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்படாமல் இருப்பதன் காரணமாக இந்தப் பிரச்சனை இப்பொழுது எழவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இதற்கு மேலே மற்ற விஷயங்களைப் பற்றி அவர்கள் ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமென்றால், தனியாக அந்தப் பிரச்சினையை வேறு விதமாகக் கிளப்பினால் அதற்கு நான் பதில் சொல்லுகிறேன் என்பதையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

IV.—GOVERNMENT MOTION.

AMENDMENT TO MADRAS ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) RULES.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Mr. Speaker, Sir, I beg to move—

“ That the following draft amendment to the rules published with Revenue Department Notification, dated the 21st December, 1949 at pages 397–398 of the rules supplement to Part I of the *Fort St. George Gazette*, dated the 27th December 1949, as subsequently amended, which it is proposed to make in exercise of the powers conferred by section 40 (1) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948) be approved.”

DRAFT AMENDMENT.

To rule 3 of the said rules, the following further proviso shall be added, namely :—

“ Provided further that in the case of 506 Kannakulam Inam Estate, Ramanathapuram district where the settlement operations have been completed in Fasli 1368, the Government may postpone the deposit of the whole or part of the compensation due in respect of the estate by a further period not exceeding six months ”.

Sir, the necessity for this amendment arose in this way. There was some doubt as to the nature of the tenure, whether it was zamin or under-tenure and so it was not possible to deposit the amount within the time prescribed by the Rules. That is why it is now sought to extend the time by six months by this amendment.

MR. SPEAKER: The question is—

“ That the following draft amendment to the rules published with Revenue Department Notification, dated the 21st December, 1949 at pages 397–398 of the rules supplement to Part I of the *Fort St. George Gazette*, dated the 27th December 1949, as subsequently amended, which it is proposed to make in exercise of the powers conferred by section 40 (1) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948) be approved.”

16th August 1960] [Mr. Speaker]

DRAFT AMENDMENT.

To rule 3 of the said rules, the following further proviso shall be added, namely :—

“ Provided further that in the case of 506 Kannakulam Inam Estate, Ramanathapuram district where the settlement operations have been completed in Fasli 1368, the Government may postpone the deposit of the whole or part of the compensation due in respect of the estate by a further period not exceeding six months ”.

The motion was put and carried.

V.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS PUBLIC PREMISES EVICTION OF UNAUTHORIZED OCCUPANTS BILL, 1960, (L.A. BILL NO. 24 OF 1960.)

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I beg leave to introduce the Madras Public Premises (Eviction of Unauthorized Occupants) Bill, 1960.

MR. SPEAKER: The question is—

“ That leave be granted for the introduction of the Madras Public Premises (Eviction of Unauthorised Occupants) Bill, 1960a.”

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER: The Bill is introduced.

VI.—DISCUSSION ON THE MADRAS STATE ELECTRICITY BOARD BUDGET FOR 1960–61—cont.

MR. SPEAKER: Now we shall continue the discussion on the Madras State Electricity Board Budget. On the 13th instant, the hon. Member, Sri M. R. Kandaswamy Mudaliyar, spoke for six minutes. If he wants to continue his speech he can speak for five minutes more, and then I shall ask the Hon. Minister to reply.

நேற்றைக்கு கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் 6 நிமிஷங்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். மேலும் அவர்கள் சொல்ல வேண்டியது ஏதாவது பாக்கியிருந்தால், இன்னும் 5 நிமிஷங்கள் பேசலாம்.

SRI M. R. KANDASWAMY MUDALIAR rose.

MR. SPEAKER: கனம் அங்கத்தினர் பேசவேண்டுமென்றால் பேசலாம். நேற்று 6 நிமிஷங்கள் பேசியாகிவிட்டது. இப்பொழுது 5 நிமிஷங்கள் தருகிறேன். பேசுங்கள்.

* SRI M. R. KANDASWAMY MUDALIAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 13-ம் தேதியன்று சில விஷயங்களை எடுத்துச் சொன்னேன். அதாவது பிற்பட்ட பகுதியாகிய சேலம் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில், ஜல வசதி இல்லாத தன் காரணமாக பருவ மழை தொடர்ச்சியாக 4, 5 வருஷங்

* Published in the *Fort St. George Gazette Extraordinary*, dated 11th August 1960.

[Sri M. R. Kandaswamy Mudaliar] [16th August 1960]

களாக இல்லாமல் இருப்பதால், பிற்பட்ட ஜில்லா என்ற முறையில் மினிமம் சார்ஜை ரூ. 35-ஆகக் குறைப்பதற்கு அந்த ஜில்லாவை அவசியம் பிற்பட்ட ஜில்லாவாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் அமைச்சர் அவர்களை மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஜல வசதி உள்ள இடங்களுக்கு அந்த 45 ரூபாய் மினிமம் சார்ஜை வைத்துக் கொண்டு, எங்கள் ஜில்லாவைப் போன்ற வரண்ட பிரதேசங்களில் மினிமம் சார்ஜ் இருக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. விவசாயிகளுக்கு எப்படியாகிலும் நன்மை செய்ய வேண்டும், உணவு தானிய உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு நாம் பல சௌகரியங்களை விவசாயிகளுக்குச் செய்து கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். தண்ணீர் இருக்கும்பொழுது “கரண்டு” சார்ஜ் வீணாகக் கட்ட வேண்டும் என்பதற்காக இறைக்காமல் படிக்கு எந்த விவசாயியும் இருக்கமாட்டான். கொஞ்சம் தண்ணீர் இருந்தாலும் அதை இறைத்து விவசாயம் செய்யக்கூடிய திறமைசாலிகளான விவசாயிகள் சேலம் ஜில்லாவில் இருக்கிறார்கள். தண்ணீர் இருந்தாலும் இறைக்காமல் விட்டுவிடுவார்களோ என்ற காரணத்தினால்தான் மினிமம் சார்ஜ் கட்ட வேண்டும் என்ற காரணடி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று நேரடியாகக் கேட்ட பொழுது மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். சேலம் ஜில்லாவைப் போன்ற வரண்ட பிரதேசங்களில் இந்த மினிமம் சார்ஜை எடுத்து விடுவது நல்லது என்று நினைக்கிறேன்.

கம்பெனிகளுக்கு லைசென்ஸ்கள் கொடுத்திருப்பது பெரிய தொல்லையாக இருக்கிறது. சுற்றுப் பக்கத்திலுள்ள கிராமங்களுக்கு அரசாங்கம் மின்சாரத்தை விஸ்தரித்திருக்கிற பொழுது, பக்கத்திலுள்ள கிராமங்களைப் பொறுத்த வரைக்கும் கம்பெனிகளுக்கு லைசென்ஸ் இருப்பதால், அந்தக் கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி கிடைக்காமல், அவர்கள் அந்தப் பலனை அனுபவிக்க முடியவில்லை. பல ஆண்டுகள் ஆகியும் அந்தக் கிராமங்களுக்கு எந்தவிதமான பலனும் தேடித்தராமல் இருக்கிறார்கள். நான் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே ஒரு வருஷ காலத்திற்கு முன்பே சொன்னேன். பக்கத்து கிராமங்களில் நமது அரசாங்கம் மின்சாரம் கொடுத்து பம்பு செட்டுகள் ஓடுகின்றன. கம்பெனி லைசென்ஸ் உள்ள இடங்களுக்கு அவர்கள் தங்களால் மின்சாரம் கொடுக்க முடியவில்லை என்று சொல்லு கிறார்கள். பல கிராமங்களுக்கு அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்குத் தொடர்ச்சியாக உள்ள 3, 4 கிராமங்களுக்கு அந்த இடங்கள் கம்பெனி லைசென்ஸ் பெற்ற இடங்கள் என்ற காரணத்தினால், இரண்டு ஆண்டு காலமாகியும் மின்சாரம் கொடுக்கப்படாமல் அந்தக் கிராமவாசிகள், விவசாயிகள், எந்த விதமான முன்னேற்றமும் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகையினால், இந்தக் கம்பெனி லைசென்ஸ்களை ரத்து செய்துவிட்டு, இவைகளை சர்க்காரே மேற் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

16th August 1960] [Sri M. R. Kandaswamy Mudaliar]

மேட்டூர் டன்னல் ஸ்கீம் வந்ததற்காக என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். எங்கள் பிராந்தியத்திலிருந்து லக்குவம்பட்டி, குள்ளனம்பட்டி, கரிச்சிப்பட்டி முதலிய சுற்றுப் புறத்துக் கிராமங்களிலிருந்து விண்ணப்பங்கள் போட்டிருக்கிறோம், மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று. ஆனால், விண்ணப்பித்துக் கொண்டு இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகியும், மின்சாரம் சப்ளை செய்யப்படாத நிலையில் இருக்கிறதினால், அமைச்சரவர்கள் அதைக் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கோருகிறேன்.

அதோடு கூட நம் அரசாங்கத்தில் ஒரு திட்டமிட்டு, “வயரிங்” பண்ணின வீடுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதாகச் சொல்லியதினால், பாப்பாரப்பட்டி கிராமத்தில் சில வீடுகள் வயரிங் பண்ணியிருந்தும், ரொம்ப நாட்கள் ஆகியும், இன்னும் கனெக்ஷன் கொடுக்கப்படவில்லை. காரணம், 40 வீடுகள் இருக்கக்கூடிய இடத்தில், 20, 25 வீடுகள் வரை உடனடியாக வயரிங் பண்ணி விட்டார்கள், மற்றவர்கள் அதைச் செய்யவில்லை. இவர்கள், 40 வீடுகளும் ஏககாலத்தில் வயரிங் செய்தால்தான் கொடுப்போம் என்கிறார்கள். அங்குள்ளவர்கள் நெசவாளிகள், ஏழைகள். பாப்பாரப்பட்டிக் கிராமத்தில் அம்மாதிரிச் செய்திருக்கிறார்கள். வயரிங் செய்த 20, 25 வீட்டுக்காரர்கள் பணம் கட்டத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இருந்தபோதிலும் கனெக்ஷன் கொடுக்கப்படவில்லை. ஒரு வீடு கூடப் பாக்கி யில்லாமல் வயரிங் செய்தால்தான் கனெக்ஷன் கொடுப்போம் என்கிறார்கள். நெசவாளிகள், வயிரிங்கைச் செய்துவிட்டு தொல்லைப்படுகிறார்கள். கிட்டத்தட்ட வயிரிங் செய்யாத வீடுகள் அடுத்தடுத்திருப்பதால், வயிரிங் செய்த வீடுகளுக்கு மட்டுமாவது உடனடியாகக் கனெக்ஷன் கொடுக்கவேண்டும் என்று கனம் அமைச்சரவர்கள் அவசர உத்தரவு போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, இந்த பாப்பாரப் பட்டிக் கிராம நிலையைக் கவனிக்கவேண்டும் என்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மினிமம் கன்சம்ஷனை 2,000 யூனிட்களிலிருந்து 1,000 யூனிட்களாக கிராமங்களுக்குச் செய்திருப்பதை பாராட்டுகிறேன். அதைப் பொறுத்த வரையில் சர்க்கார் தாராளமாக நடந்து கொண்டதற்கு என் நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன்.

ஒப்பந்தக் கிணறுகள் விஷயத்தில் தாராள மனத்தோடு பல லட்சம் ரூபாய்கள் நஷ்டம் வந்தாலும் பரவாயில்லை என்று செய்திருப்பதற்கு என் பாராட்டுதலைத் தெரிவிக்கிறேன்.

கடைசியாக, மூன்றாவது திட்டத்தில் ரூ. 118 கோடி செலவு செய்து, 8,000 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் அளிக்கவும், 75,000 பம்புசெட்டுகளுக்கு வசதி செய்யவும் திட்டமிட்டிருப்பதற்கு அரசாங்கத்தைப் பாராட்டி, இந்தப் பட்ஜெட்டை வரவேற்கிறேன்.

[16th August 1960]

MR. SPEAKER: (13—8—1960) அன்று நினைத்தேன், கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கந்தசாமி முதலியார் பேசிய பிறகு மந்திரியவர்களைப் பதிலளிக்கக் கூப்பிடலாம் என்று. ஆனால், இப்பொழுது பல அங்கத்தினர்கள் இன்னும் பேச வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த அளவுக்கு “ரெண்ட் கண்ட்ரோல் பில்” தள்ளிக் கொண்டே போகும். சபையின் அபிப்பிராயம் என்ன? சபை முதல்வர் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I want to submit that we shall stick to the programme we have laid down. If we allow further speeches now, it will go on endlessly. Therefore I request that the Hon. Minister for Electricity may be called upon to reply now.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, we were given to understand that clause by clause consideration of the Rent Control Bill would be taken up only tomorrow. We are not prepared for the same now.

MR. SPEAKER: The hon. Member was not present in the House when the vital decision was taken.

SRI K. VINAYAKAM: It was understood at that time that there were only about 10 speakers left behind who might speak on the Electricity Board Budget. That was the understanding.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir.

SRI K. VINAYAKAM: The Deputy Speaker who was presiding at that time, during the fag end of the day, might please be referred to.

MR. SPEAKER: Please don't try to make any difference between the Speaker and the Deputy Speaker. What I say and what the Deputy Speaker says have the same effect.

SRI K. VINAYAKAM: I mean the “Presiding Officer” at that time.

MR. SPEAKER: I think we have had enough discussion. The Hon. Minister for Electricity may now reply.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கடந்த இரண்டு தினங்களாக, பல அங்கத்தினர்கள் இந்த விவாதத்தில் பங்கு கொண்டு நல்ல பல கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் கூறிய கருத்துக்களை முறையாக எடுத்துக் கொண்டு, அவற்றை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து தீர்க்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய இந்த வருஷத் திட்டம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக அங்கத்தினர்கள் சொன்ன கருத்துக்களை யெல்லாம், மின்சார போர்டாரும் முறையாகப் பரிசீலனை செய்து, அவற்றைத் தீர்த்துக் கொடுத்ததன் காரணமோ

[16th August 1960] [Sri V. Ramaiah]

என்னவோ, இந்த ஆண்டு அதிகமான அங்கத்தினர்கள் ஆரம்பத்தில் அவ்வளவு பேர்கள் இல்லை என்றாலும், இப்பொழுது பெயர்கள் வந்து கொண்டிருக்கிறது—பேச வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள் போலும். இருந்தாலும் என்னைப் பொறுத்தவரை, அங்கத்தினர்கள் சட்ட சபையில் கூறினாலும் சரி, அல்லது தனிப்பட்ட முறையில் குறைகளை, கோரிக்கைகளைச் சொன்னாலும் சரி, அவற்றைத் தீவிரமாகப் பரிசீலனை செய்து, குறைகளைத் தீர்க்க வேண்டும் என்பதுதான் என் ஆசை. அந்த அடிப்படையில், மின்சார போர்டு மூலமாக, “அன்கனெக்டெட் மினிமம் சார்ஜ்” சம்பந்தப் பட்ட முடிவை எடுத்திருக்கிறோம். “மினிமம் காரண்டி”-யையும் இன்னும் சுலபமாக ஆக்கிக் கொடுத்து அதிகமாக விவசாயிகளுக்கு நன்மை பயக்கும் அளவில் பரிசீலனை செய்கிறோம். அங்கத்தினர்களும் ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள்—அவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக வலியுறுத்திச் சொல்வதனால்தான், மின்சார போர்டார் அவர்களுக்கு லாபமோ இல்லையோ—விவசாயிகளுக்கு, முக்கியமாக கிராம மக்களுக்கு, அதிக நன்மை செய்யவேண்டும் என்ற முறையில் போர்டின் போக்கு அமைந்திருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த விவாதத்தில் அளிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு கருத்துக்கும், ஒவ்வொரு பிரச்சினைக்கும், உடனடியாகப் பதில் சொல்லா விட்டாலும், நான் அங்கத்தினர்களுக்கு உடனடியாக சொல்லக் கூடியதெல்லாம், அவர்கள் கருத்துக்கள் முறையாக கவனிக்கப்பட்டு, குறைகளைத் தீர்க்க அரசாங்கமும், மின்சார போர்டும், முயற்சிகள் எடுக்குமென்று சொல்லிக் கொண்டு விவாதத்தில் அளிக்கப்பட்ட பல பொதுவான பிரச்சனைகளுக்கு மட்டும் பதில் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

விவாதத்தை ஆரம்பித்து வைத்த கனம் அண்ணாமலை அவர்கள், மின்சார போர்டை அதிகமாகப் பாராட்ட முடியாது என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னதற்கு ஒரே ஒரு காரணம் தான்; கனம் அண்ணாமலை ஆரம்பத்தில் பேசியதில் ரொம்ப சந்தோஷம். அவர்கள் சொன்னார்கள், 5, 6 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று. கனம் அண்ணாமலை கிராமப் புறத்தில் இருந்து வருவதால், மின்சாரம் கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை ஒப்புக் கொண்டார்கள். ஆனாலும் “வெளிச்சம் போட” மின்சார கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் கட்சிக் காரர்கள் சென்ற ஆண்டு “வெளிச்சம் தானே மின்சார இலாகாவில் போடுகிறார்கள்” என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்குப் பதில் அளிப்பது போல், கனம் அண்ணாமலையின் பிரசங்கம் அமைந்தது. வெளிச்சம் போடக் கொடுக்கவில்லை என்றாலும், விவசாயத்திற்கும், அவர்கள் வாழும் கிராம முன்னேற்றத்திற்கும், சென்ற இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக விஸ்தரிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அதைக் கொண்டு, விவசாயிகள் நிலையில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

[Sri V. Ramaiah] [16th August 1960]

அதனால், அவர்கள் ஆசைப்படுகிறார்கள், வெறுமனே விவசாயத்திற்கு மட்டும், சிறு தொழில்களுக்கு மட்டும் கொடுத்தால் போதாது, எங்களுக்கு முழுப் பயனும் கிடைக்க வேண்டும், எங்கள் வீடுகளுக்கும், தெருக்களுக்கும் மின்சாரம் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அந்த நிலைமை எப்படி ஏற்பட்டது? முதலில் அவர்கள் அத்தியாவசியத் தேவைகள் பூர்த்தியாகி விட்டால்தானே இதை கனம் அண்ணாமலை ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள்! கிராமங்களுக்கு விவசாயத்திற்கு விஸ்தரிக்கப்பட்ட பிறகுதான், அவர்கள் இன்னும் கொஞ்சம் சுகமாக இருக்க வேண்டும் என்று வீடுகளுக்கும், தெருக்களுக்கும், மின்சாரம் கேட்கிறார்கள். அதையும் கவனிக்க வேண்டியதுதான். ஆனால், கனம் அண்ணாமலை யாருக்கு முதல் இடம் கொடுக்க வேண்டும் என்கிறார்கள்? இந்த மாகாணத்தில் இருக்கும் 20,000 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் என் ஆசை. இப்படிப்பட்ட என்னுடைய ஆசையை அவர்கள் ஆதரிப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. மின்சாரம் கிராமங்களுக்குப் போகும் நேரத்தில் பிற்போக்காக இருக்கக்கூடிய கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய ஆசையும். குறிப்பாக அவர்களுடைய கஷ்டத்தை நீக்குவதற்கு, அவர்களுக்கு என்ன சிரமங்கள் இருக்கின்றனவோ அவைகளை நீக்குவதற்கு, வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய ஆசை.

(Deputy Speaker in the Chair.)

அதற்கு உடனடியாக என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று தான் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். கிராமங்களிலுள்ள ஒவ்வொரு விவசாயியும் தனக்கு மின்சாரம் கிடைக்க வேண்டும் என்றும் அதன் மூலம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்றும், உணவு தானியங்களைப் பெருக்க வேண்டும் என்றும், நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். இப்பொழுது விவசாயிகள் விவசாய தானியங்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்றும் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக ஐந்தாறு ஆண்டுகாலமாக நமது மாகாணத்தில் மின்சார விஸ்தரிப்பு அதிகமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. கிராமங்களில் சென்று பார்த்தால் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு இன்னும் அதிகப்படியாக விவசாயம் செய்ய வேண்டும் என்ற ஆவல் இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய புள்ளிவிவரங்களும் நம்மிடம் இப்பொழுது இருக்கிறது. இதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்லலாம். சென்னை ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும் தஞ்சை ஜில்லாவில்தான் அதிகமாக நெல் விளைச்சலாகிறது என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அங்கே இருக்கக் கூடிய ஒவ்வொரு ஏக்கருக்கும் காவிரித் தண்ணீர் கிடைக்கிறது, பாசனத்திற்கு. அதே நேரத்தில் ஐந்து வருஷ மின்சார விஸ்தரிப்பிற்குப் பிறகு இன்றைக்குக் கணக்குப் பார்த்தால் பல வரண்ட ஜில்லாக்கள் இருக்கின்றன. கனம் அண்ணாமலை அவர்களுடைய ஜில்லாவைப் போன்ற பல ஜில்லாக்கள் வரண்ட

[16th August 1960] [Sri V. Ramaiah]

ஜில்லாக்களாக இருக்கின்றன. அவைகளுக்கெல்லாம் மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்து கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அங்கு இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளிடமிருந்து அதிகப் படியான கோரிக்கைகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. விவசாயத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்றும், அதற்கு மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலேயே இன்னும் மேலும் மேலும் அதிகப்படியான கிராமங்களுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்பைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கமும் திட்டம் போட்டு வேலையும் செய்து கொண்டிருக்கிறது. அதையேதான் ஐந்தாறு வருஷமாக இந்தச் சட்ட சபையில் அரசாங்கமும் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. மற்றும் பல இடங்களிலும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய பல திட்டங்களையும் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதாவது இன்னும் கொஞ்ச நாட்களில் இந்த மாகாணத்திலுள்ள எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சாரத்தைக் கொடுத்து விட வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் மூலம் விவசாயத்தை இன்னும் அதிகப்படுத்த முடியும். அதன் மூலம் இன்னும் விவசாயத்தை அதிகப்படுத்தக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். இப்படி எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சாரத்தைக் கொடுத்து விட்டால் அதை வைத்துக் கொண்டு அரசாங்கம் பல இலாகாக்கள் மூலமாக கிராமங்களில் பல சிறு தொழில்களை ஆரம்பிக்கலாம். பல சிறு தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய பல இலாகாக்கள் தங்களுடைய தொழில்களை பல கிராமங்களில் கொண்டு போக முடியும். அரசாங்கம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் எந்தெந்த தொழில்களை கிராமங்களில் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று நினைத்துக்கொண்டு திட்டம் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்களோ அவைகளையெல்லாம் நிறைவேற்ற முடியும். கிராமங்களில் பல குடிசைத் தொழில்களை ஆரம்பிக்கக் கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும். நகரங்களிலேயே எல்லாத் தொழில்களையும் ஆரம்பிக்காமல் கிராமங்களுக்கும் அவற்றில் சிலவற்றைக் கொண்டுபோய் அமைக்க வழி ஏற்படும். அந்த வகையில் கிராமங்களுக்கும் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க தக்க நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படி ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் சிறு தொழிலையோ அல்லது ஏதாவதொரு குடிசைத் தொழிலையோ ஆரம்பிப்பதாக உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பார்த்தால் இந்தத் திட்டத்தின்படி எல்லாக் கிராமங்களிலும் ஏதாவது ஒரு தொழில் நடந்து கொண்டிருக்கும். ஆகவே பெரிய நகரங்களில் தொழில்களை ஆரம்பிக்கும் வாய்ப்பைக் காட்டிலும் கிராமங்களிலேயே ஆரம்பிக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இனிமேல் அதிகமாக ஆவதற்கு வழி ஏற்படும்.

இந்த அடிப்படையில் கிராமத் திட்டங்களைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமானால் விவசாயிகள் "மினிமம் காரண்டி" கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஒரு கொள்கை இருக்கிறது. அப்படிச்

[Sri V. Ramaiah] [16th August 1960]

கொடுத்தால்தான் மின்சாரம் கொடுக்கப்படும் என்ற ஒரு விதி இருக்கிறது. அப்படிக் கொடுத்தால்தான் கண்டிப்பாக மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படும். அந்த முறையில் விவசாயிகள் கிராமங்களில் கூட்டு சேர்ந்து மின்சார போர்டுக்கு எழுதினால் அவர்கள் அப்படி பத்து சத விகிதம் இருக்கிறதா என்று பார்த்து மின்சாரத்தை விஸ்தரித்துக்கொடுக்கிறார்கள். அந்த முறையில் இன்றைக்கு சுமார் பத்தாயிரம் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி கிராமங்களுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கும்போது அதற்குத் தகுந்த “ரிடர்ன்” வருகிறதா என்று பார்த்துத்தான் விஸ்தரிக்கப்படுகிறது. அங்கங்கே மினிம் காரண்டி கொடுத்தால்தான் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப் படுகிறது. அப்படிக் கொடுக்கும்போது அதற்கு 10 அல்லது 18 சத விகிதம் வரைக்கும் கூட உயர்ந்து விடுகிறது. அதைப் பற்றியும் பரிசீலனை செய்து மின்சாரம் அவசியம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அவர்களுக்கு கொடுக்கப் பட்டு வருகிறது. இப்படிக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும் போது பாக்கி இருக்கக்கூடிய நடுத்தர விவசாயிகளும் கீழ்த்தர விவசாயிகளும் தங்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். உடனேயே அவர்களுக்கும் கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறது. ஆனால் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் பார்க்கும்போது இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதைப் பற்றி இன்னும் புனராலோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். சாதாரணமாக மினிம் காரண்டி கொடுக்கிறவர்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கும்போது மற்றவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களுக்கும் கொடுக்க என்ன வழி கண்டுபிடிப்பது என்பதைப் பற்றி யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதுதான் இப்பொழுது முன் நிற்கக்கூடிய பிரச்சினை. கிராம அபிவிருத்தியில் அக்கரை கொண்டிருப்பதால் இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி தீவிரமாக ஆலோசனை செய்யப்பட்டு ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் இதை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் சகல உற்பத்திக்கும், விவசாயிகளுக்கும் மின்சாரம் வழங்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகவும் அதைத் துரிதமாகப் பயன்படச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகவும், அதைப் பற்றி நன்றாக ஆராய்வதற்கு சில மாதங்களுக்கு முன் இந்த கிராம மின்சார விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தைப் பற்றி நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்வதற்கு அரசாங்கத்திலுள்ள சில அதிகாரிகள் எல்லாம் கூடி ஒரு கமிட்டியை அமைத்தார்கள். அதற்குத் தலைவராக டெவலப்மெண்ட் கமிஷனரும், அது சம்பந்தமாகவுள்ள மற்ற அதிகாரிகளும் அந்த இலாகாவில் வேலை செய்யக்கூடிய பல அதிகாரிகளும் அந்தக் கமிட்டியில் அங்கத்தினர்களாகச் சேர்க்கப்பட்டனர். அந்தக் கமிட்டி இதைப்பற்றி நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து ஒரு ரிபோர்ட்டையும் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அந்த ரிபோர்ட்டை இன்னும் நான் பார்க்கவில்லை. அப்படி விஸ்தரிப்பதாக இருந்தால் குறைந்தபட்ச “லோட்” எவ்வளவு

[16th August 1960] [Sri V. Ramaiah]

உத்தரவாதம் கண்டிப்பாக எவ்வளவு வர வேண்டும், “ட்ரான்ஸ் பார்மர் கபாசிடி” என்ன என்பதைப் பற்றியெல்லாம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கிராம விவசாயிகளுடைய தேவை என்ன, எந்த அளவு லோடை அதிகப்படுத்தினால் அந்தத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யலாம் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஐம்பது ஹார்ஸ் பவர் லோட் எடுத்துக்கொண்டால் அதற்குத் தகுந்த அளவு குறைந்த பட்சமாக, சிக்கனமாக, எவ்வளவு உற்பத்தி செய்யலாம், அந்தத் திட்டத்தை எந்த அளவுக்குச் சிக்கனமாகப் பூர்த்தி செய்ய முடியும், எந்த அளவுக்கு விவசாயிகளுக்கு “சப்ளை” செய்ய முடியும் என்பதைப் பற்றி யெல்லாம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு கிராமத்தில் “மினிம் காரண்டி” கட்டக்கூடிய பத்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும்போது மற்ற நடுத்தர விவசாயிகளுக்கும் ஏழை விவசாயிகளுக்கும் எந்த முறையில் கொடுக்கலாம் என்பதைப் பற்றியும் பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் கொடுக்கக்கூடிய மற்ற மான்யங்களை எடுத்துக் கொண்டு அல்லது கடன் வசதி செய்து கொடுத்து அந்த அடிப்படையில் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கலாமா என்பதைப்பற்றியெல்லாம் பரிசீலிக்கப்படுகிறது. இப்பொழுது அப்படியெல்லாம் அவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியவில்லை. ஆரம்ப காலத்தில் போடப்பட்ட திட்டத்தினால், அதாவது குறைந்த பட்சம் இவ்வளவு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற திட்டத்தினால், அப்பொழுது ஏற்படுத்தப்பட்ட விதிகளினால் அவர்களுக்கு இப்பொழுது கொடுக்க முடியவில்லை. அவர்கள் அதிகமாக தேவை என்று கேட்டால், அவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியவில்லை. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய கொள்கை அடிப்படையில், அதாவது எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் அவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஆரம்பித்தால் அந்த அளவுக்கு லோடை அதிகப் படுத்தியாக வேண்டும். அதற்கு என்ன வழி கண்டுபிடிப்பது என்ற கட்டத்தில் இருக்கிறோம். அந்த நிலையில் இருக்கிற காரணத்தால் கனம் அண்ணாமலை, கனம் சசிவாண தேவர் இன்னும் மற்றவர்கள் சொன்னதுபோல், பலர் மின்சாரம் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை, என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் இருக்கிறது. பல மனுக்கள் போட்டும் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் இருக்கிறது. உடனடியாக மனுக்கள் வந்தால் அவற்றைப் பூர்த்தி செய்யக் கூடிய நிலைக்கு நாம் வரவேண்டும். அதற்குப் புகுத் திட்டம் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அது இப்பொழுது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்ற காரணத்தினால் ஒரு கமிட்டியை நாம் போட்டிருக்கிறோம். அந்தக் கமிட்டியின் அறிக்கை வந்த பிறகு அதை மின்சார போர்டும், அரசாங்கமும் பரிசீலனை செய்து இன்றைக்கு இந்தச் சட்ட சபையில் சொல்லப்பட்டிருந்துகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேலும் விஸ்தரிப்

[Sri V. Ramaiah] [16th August 1960]

பதற்கு என்னென்ன முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமோ அதையெல்லாம் செய்வேன் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னும் இதைப்பற்றிப் பேசும்போது மற்றொரு கருத்து—நமது பிரஜா சோஷியலிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்த சின்னதுரை அவர்கள் இங்கே இல்லை—அவரது பிரசங்கம் காரசாரமாகவே இருந்தது—“இந்த அரசாங்கம் என்ன அதிகமாகச் செய்து விட்டது? கிராமங்களில் எட்டு லட்சம் கிணறுகள் இருக்கின்றன. இவர்கள் ஏதோ ஒரு லட்சம் கிணறுகளுக்கு மட்டும் மின்சாரம் விஸ்தரிப்புச் செய்துவிட்டு மிக அதிகமாக பாராட்டிக் கொள்வதற்கு இடமே இல்லை” என்பதாகக் கூறினார்கள். உண்மையில் அவர்கள் இப்போது இங்கே இருந்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். ஐம்பது வருஷங்களுக்கு முன்பு நம்முடைய நிலைமை என்ன, இப்போது எந்த நிலையில் நாம் இருக்கிறோம் என்பதையெல்லாம் பார்க்கவேண்டும். கனம் சின்னதுரை அவர்கள் சொன்னதுபோல் நாம் இருந்திருந்தால் கனம் அண்ணாமலை அவர்களுக்கு குற்றச் சாட்டுக்கே இடமில்லாமல் செய்திருக்க முடியும்.

கனம் அண்ணாமலை அவர்கள் மற்றொரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். இந்த மாகாணத்தில் மூன்றாவது திட்டம் பூர்த்தியாகும்போதுகூட சராசரி நபருக்கு 60 யூனிட்கள் தானே கொடுக்க முடியும்? சயாம் தேசத்தில் 4,000 யூனிட் கொடுக்கிறார்கள். அமெரிக்காவில் 2,000 யூனிட் கொடுக்கிறார்கள் என்றார். இன்னொன்று, ஸ்வீடன் தேசத்தை எடுத்துக்கொண்டால் 4,500 யூனிட்கள் கொடுக்கப் படுகிறது. ஆனால், இன்றைக்கு நம் ராஜ்யத்தை நம் தேசத்தில் உள்ள இதர ராஜ்யங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்க அவர் தயாராய் இல்லை. நமது ராஜ்யம் மற்ற ராஜ்யங்களைவிட உயர்ந்த நிலைக்குப் போய்விட்டது என்ற காரணத்தினால்தான். ஆகவேதான் இன்றைக்கு நம் ராஜ்யத்தை இதர ராஜ்யங்களோடு ஒப்பிடாமல், இதர இந்திய ராஜ்யங்களிலிருந்து, தேசத்தில் இருந்து அவர் சர்வதேச எல்லைக்கே போய்விட்டார்.

இதேபோல் மற்றொன்று கூறப்பட்டது. மின்சார உற்பத்தியில் நம் ராஜ்யம் மூன்றாவதாகத்தானே இருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதுவும் குறிப்பாக மூன்றாவது இடத்திலிருந்து ஐந்தாவது இடத்திற்கு தள்ளப்பட்டுவிட்டதே என்று கனம் சின்னதுரை அவர்கள் சொன்னார்கள். அவருக்கு இந்தப் புள்ளிவிவரம் எங்கே கிடைத்ததோ தெரியாது. இந்த மாகாணத்தைப் பொறுத்த வரையில் மின்சாரம் நமக்கு மிக அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது, என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அதுவும் குறிப்பாக நமது என்ஜினியர்களை இன்றைய தினம் எல்லோரும் பாராட்டுகிறார்கள் என்றால் அதற்குக் காரணம் இங்கு இருக்கக்கூடிய சிறு சிறு ஒடைகளைக்கூட ஒன்றாகத் தொகுத்து, டன்னல் அமைத்து செயற்கையில் பெரிய நீர்த்தேக்கமாக்கி, வீணாக ஓடிக்

[16th August 1960] [Sri V. Ramaiah]

கொண்டிருந்த தண்ணீரை எல்லாம் மின்சார உற்பத்திக்குப் பயன் படுத்த வகை செய்திருக்கிறார்கள். குந்தாத் திட்டத்தை மட்டும் பார்க்கலாம். நம்முடைய முதல் இரண்டு திட்டங்களில் 4,11,700 கிலோவாட்ஸ் அளவுக்கு நம்முடைய உற்பத்தியின் திறன் பெருகியிருக்கிறது என்று சொன்னால் இதைப் பார்த்து மற்றவர்கள் பாராட்டுகிறார்கள். நமக்கு இன்னும் அதிகமாக திட்டங்களை அமைக்க வசதி இருக்கிறதா என்றால் பெரும் திட்டங்களை எல்லாம் பூர்த்தி செய்கின்ற அளவுக்கு, பெரும் திட்டங்களை எல்லாம் பூர்த்தி செய்கின்ற வசதி இனி நமக்குக் கிடையாது. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் எதையெல்லாம் பூர்த்தி செய்யவேண்டுமோ அதையெல்லாம் பூர்த்தி செய்துவிட்டோம். இப்போது நமக்கு இருக்கிற திட்டங்களை இனி விஸ்தரிக்க முடியாது என்பது பிரச்சனை. இன்றைக்கு பைகாராவில் இன்னும் அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு சாந்திநல்லா திட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். மேட்டூரில் இருந்தும்—தண்ணீர் அதிகமாக இருக்கக் கூடிய காலத்தில்—நிரந்தர சாகுபடி பாதிக்கப்படாத வகையில், அதிக மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யவும் ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறோம். ஒரு லட்சம் கிலோவாட்ஸ் கிடைக்கும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் பூர்த்தியாகக் கூடிய காலத்தில் இரண்டு லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் கிலோ வாட்ஸ் கிடைக்கும். நமக்கு இன்னும் மிக அதிகமாக மின்சாரம் தேவைப்படுகிறது என்பதை நாம் உணர்ந்திருக்கிறோம். வடாற்காடு ஜில்லா, இன்னும் பாசன வசதி இல்லாத ஜில்லாக்கள் எல்லாவற்றிலும் இன்றைக்கு விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை வளர்ந்து கொண்டே போகிறது. ஆகவே இன்னும் துரிதமாக மின்சாரத்தை கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிக்க வேண்டிய நிலைமையில் நாம் இருக்கிறோம். கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிப்பு செய்துவிட்டால் மட்டும் போதும் என்ற நினைப்பு எனக்குக் கிடையாது. விவசாயத்திற்கும் வினியோகிக்க வழி செய்ய வேண்டும். ஆகவே நான் இதில் அதிக அக்கறை காட்டவில்லை என்று கனம் அங்கத்தினர் அண்ணாமலையைப் போன்றவர்கள் நினைத்துவிடக் கூடாது என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய மின்சாரத்திலே பெரும் பகுதியை தொழில் துறைக்குக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இன்னும் அதிகமாகத் தொழில் துறை வளர்ச்சி அடையவேண்டுமென்றால் இன்றைக்கு நாம் உற்பத்தி செய்கிற மின்சார சக்தி போதாது. இதற்கு ஏதேனும் வழிவகை கண்டுபிடித்தாக வேண்டும். அரசாங்கம் எதையெல்லாம் செய்ய முடியுமோ அதையெல்லாம் செய்துகொண்டுதான் வருகிறது. இயற்கை வசதிகளையெல்லாம் பெரும் அளவுக்கு நாம் பயன்படுத்திக் கொண்டுவிட்ட காரணத்தினாலே நாம் இன்னும் வேறு ஏதாவது வழிவகைகளைத்தான் கண்டுபிடித்தாக வேண்டும். நெய்வேலியில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மின்சார சக்தியை—இன்று ஏற்பட்டு வருகிற தொழில் வளர்ச்சியை மனதில் கொண்டு பார்த்தால் அதுகூடப் போதாது என்பது என்னுடைய நினைப்பு.

[Sri V. Ramaiah] [16th August 1960]

அது போலத்தான் இன்றைக்கு எல்லா நாடுகளுமே அடைந்து வருகிற தொழில் வளர்ச்சியை மனதில் கொண்டு வேறு ஏதாவது வகையில் மின்சாரத்தை அதிக அளவில் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்கிற ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். நமது இந்திய அரசாங்கமும் “அட்டாமிக் பவர் கமிஷன்” மூலம் அம்முயற்சியில் இறங்கியிருக்கிறார்கள். “அட்டாமிக் பவர்” உற்பத்தி செய்வது எஜரூல் அதற்கு வேண்டிய வசதிகள் ஒரு நாட்டில் இருக்கின்றனவா, அதனால் லாபம் உண்டா, நஷ்டம்தானா என்பதையெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்யாமல் ஒரு காரியத்தில் இறங்க முடியாது. உடனே “அட்டாமிக் பவர்” வந்துவிட வேண்டும் என்று சொல்லுவதும் சரியாகாது. காரணம் அது இன்றைய தினம் ஆரம்ப கட்டத்தில்தான் இருக்கிறது. இன்னும் சரியான முயற்சி தெரியவில்லை. ஆனாலும் நமது பிரதம மந்திரி அவர்கள் இதில் மிகுந்த அக்கறை காட்டி பம்பாய்க்குப் பக்கத்தில் ஒரு ஆராய்ச்சிக் கூடத்தை நிறுவினார்கள். அதன் பலன் மிகவும் அனுகூலமாக இருக்கும் என்ற முறையில்தான் நம்பிக்கை ஏற்பட்டு வருகிறது. அதன் காரணமாக மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் “அட்டாமிக் பவர் ஸ்டேஷன்” அமைக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி நமது அரசாங்கமும் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு “அட்டாமிக் பவர் ஸ்டேஷன்” என்று பேசுகின்ற நேரத்தில், ஒரு ஸ்டேட்டின் அளவுக்கு அது எப்படி இருக்க வேண்டும், இரண்டு லட்சம் பவர் யூனிட் என்று வைத்தால் லாபமா, ஐந்து லட்சம் பவர் யூனிட் என்று வைத்தால் லாபமா, இன்னும் அதிகமாக வைக்கவேண்டுமா, என்பது நமது பிரச்சனை. அதைப்பற்றியெல்லாம் நிபுணர்கள் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

நீர் விசையைக் கொண்டு இனிமேல் செய்ய முடியாது. ஆனால் நிலக்கரியைக் கொண்டு அதிகமாக தெர்மல் ஸ்டேஷன் ஏற்படுத்த முடியுமா என்று பார்க்கிறோம். அதுவும்கூட ஒரு வகையில் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும். நமக்குத் தேவை அதிகமாக வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு நமது மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரை, நம்மைச் சுற்றியிருக்கும் மாகாணங்களைக் காட்டிலும் இந்த மாகாணத்தில் அட்டாமிக் பவர் ஸ்டேஷன் வந்துதான் ஆகவேண்டுமென்ற நிலை தொழில் துறையில் இருக்கும் வளர்ச்சியின் காரணமாக, ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் நமக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் ஆந்திர ராஜ்யத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, மைசூர் ராஜ்யத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, கேரள ராஜ்யத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, அவர்களுடைய எல்லையில் ஓடக்கூடிய பெரிய நதிகள், நீர்வீழ்ச்சிகள் இவைகளைக் கொண்டு இன்னும் கணிசமான அளவு நீர்மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யமுடியும். பத்து லட்சம் கிலோவாட்ஸ் மின் சக்தியை உற்பத்தி செய்யமுடியும்.

[16th August 1960] [Sri V. Ramaiah]

நம்முடைய குந்தாத் திட்டத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் ஷெராவதித் திட்டம் ரொம்ப சாதாரணத் திட்டம். இரண்டு அணைக்கட்டுகளைக் கட்டிவிட்டால் போதும், 10 அல்லது 15 லட்சம் கிலோவாட்ஸ் மின்சக்தி கிடைக்கக்கூடும். எனக்குப் புள்ளிவிவரம் சரியாக ஞாபகம் இல்லை. ஆனால் குறைந்த பட்சம் 10 லட்சம் கிலோ வாட்ஸ் சக்தி கிடைக்கக்கூடும். இதுபோன்று ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் ஓடும் பெரும் நதிகளைக் கொண்டு அவர்கள் அதிகமாக நீர்மின்சக்தியை உற்பத்தி செய்ய முடியும். நமக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் கேரள ராஜ்யத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அங்கு இருக்கக் கூடிய அதிகத் தண்ணீர் வசதியைக் கொண்டு அவர்களும் நீர்மின்சாரத்தை அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய முடியும். ஆனால் இந்த மாகாணத்தைப் பொறுத்த வரையில் நமக்கு இது போன்ற வசதிகள் அதிகமாக இல்லாததன் காரணமாக நமது மாகாணத்தில் ஏற்படக்கூடிய தொழில் வளர்ச்சிக்கேற்ப மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்ற காரணத்தால், நமக்குப் புதுவழி கண்டுபிடித்து ஆகவேண்டுமென்ற முறையில் “அட்டாமிக் பவர் ஸ்டேஷன்” இந்த மாகாணத்தில் அமைக்கப் படவேண்டுமென்று வலியுறுத்திச் சொல்லுகிறோம். இதை அமைக்க பல சூழ்நிலை இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதற்குத் தேவையான “டிமான்ட்” இருக்க வேண்டும். அட்டாமிக் பவர் ஸ்டேஷனுக்கும் மற்ற நிலையங்களுக்கும் இருக்கும் வித்தியாசம் என்னவென்றால் அட்டாமிக் பவர் ஸ்டேஷன் எந்த நிமிஷத்தில் வேலை செய்ய ஆரம்பிக்கிறதோ அந்த நிமிஷத்திலிருந்து இதில் இருக்கும் கபாசிடி பூராவும் மின்சார உற்பத்தி ஆகிறது. இரண்டு லட்சத்து ஐம்பது ஆயிரம் கிலோ வாட்ஸ் மின்சாரம் ஜெனரேட் செய்கிறதென்றால் அடுத்த நிமிஷத்திலிருந்தே அதை உபயோகப்படுத்த வேண்டும். ஆனால் தெர்மல் நிலையங்களையோ அல்லது நீர் மின்சார நிலையங்களையோ எடுத்துக் கொண்டால் அவைகளில் நமக்கு எவ்வளவு தேவையோ அதற்குத் தகுந்த அளவு உற்பத்தி செய்துகொள்ள முடியும். ஆனால் அட்டாமிக் பவர் ஸ்டேஷனில் இரண்டு லட்சத்து ஐம்பது ஆயிரம் கிலோ வாட்ஸ் மின்சக்தி 24 மணி நேரமும் ஜெனரேட்டாகிக் கொண்டிருக்கும். ஆகையால் திட்டக் கமிஷனைச் சேர்ந்தவர்களும், அட்டாமிக் பவர் ஸ்டேஷனைச் சேர்ந்தவர்களும், “இரண்டு லட்சத்து ஐம்பது ஆயிரம் கிலோ வாட்ஸ் மின்சாரம் கொடுத்தால், அதை உங்களால் எடுத்துக் கொள்ள முடியுமா” என்று கேட்கும் நேரத்தில் இந்த மாகாணத்தில் இருக்கும் தேவை அந்த அளவுக்கு வளர்ந்திருக்கும் காரணத்தால், பூராவையும் எடுத்துக் கொள்ள முடியும் என்று உறுதியாகச் சொல்லுகிறோம். மற்றொரு தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டியது, இந்த மாகாணத்தில் இருக்கும் “கிரிட்” அதை எடுத்துக்கொள்ள முடியுமா என்பது. இந்த கிரிட் அமைப்பைப் பொறுத்தவரை அதை எடுத்துக் கொள்ள முடியும் என்று சொல்லலாம். இது போன்ற அடிப்படையான கோரிக்கைகளை நாம் பூர்த்தி செய்ய முடியும். மாகாணத்தில் மினரல் கிடைக்கும் காரணத்தால்

[Sri V. Ramaiah] [16th August 1960]

அதை நாம் பயன்படுத்த முடியும். ஆகையால் இந்த மாகாணத்தில் அணு மின்சார சக்தி நிலையம் அமைக்க நல்ல சூழ்நிலை இருக்கும் காரணத்தால் அதைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்துகிறோம். நாம் வலியுறுத்துவதைக் காட்டிலும், இந்திய அரசாங்கமே அதை நேரே பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் காரணத்தால், சென்னையிலிருந்து வரும் கோரிக்கையை முறையாகப் பரிசீலனை செய்வார்கள் என்று என்னால் சொல்ல முடியும்.

கனம் அங்கத்தினர்கள் ஸ்ரீ வி. கே. ராமசாமி முதலியார், ஸ்ரீ ஏ. கோவிந்தசாமி போன்றவர்கள் அணு மின்சார நிலையம் வந்துதான் ஆகவேண்டுமென்று கூறினார்கள். அது எப்படியிருக்கும், அதன் உருவம் என்ன, அது எங்கே கிடைக்கும் என்று தெரியாது என்று நினைக்கிறேன். இது பெரிய ஆராய்ச்சிக் கட்டத்தில் இருக்கிறது. ஆராய்ச்சி வெற்றியாக முடியும், அதன் பலன் நமக்கு கிடைக்கும், என்ற முறையில் தான் இது கிடைக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கோரிக்கை போட்டுவிடுவதால் மட்டும் வந்துவிடாது. இதற்குத் தகுந்த நல்ல அறிகுறி இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொண்டு இந்த அணுமின்சார நிலையத்தைப் பொறுத்தவரையில் இதில் கோஷங்கள் போட்டு “நாங்கள் சொன்னோம் அதனால் வந்தது” என்ற நிலை இருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இதற்கு வேண்டிய நல்ல சூழ்நிலை இங்கேயே இருக்கிறதென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மற்றொரு முக்கியமான பிரச்சனை கனம் ஸ்ரீ வி. கே. ராமசாமி முதலியார் குறிப்பிட்டார்கள், மற்றவர்களும் சொன்னார்கள். “இண்டர் ஸ்டேட் கிரிட்”-ஐ நீங்கள் ஒப்புக்கொள்ளும் நேரத்தில் ரொம்ப ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும், திரும்பப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் மனதில் ஒடிக்கொண்டிருக்கும் பயம் ஏதோ நமது மாகாணத்தில் நாம் மின்சாரத்தை அதிகமாக உற்பத்தி செய்வது போலவும், ஏதோ அண்டை மாகாணங்களில் அதிகமான உற்பத்தி செய்யாது போலவும், நம் மாகாணத்தில் உள்ள மின்சார சக்தி அவர்களுக்குப் போய்விடுமோ என்ற முறையில் பயம் ஏற்படுகிறது. நான் என்னுடைய ஆரம்ப உரையில் சொன்னதை இங்கே திரும்பவும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்பொழுது நமது ராஜ்யம் பூராவும் ஒரே கிரிட்டாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன் மின்சாரம் 4, 5, சிஸ்டங்கள் வைத்திருந்தார்கள். இதன் காரணமாக எங்கு எங்கு உடனடி தேவை பீக் லோட் ஏற்படுகிறதோ அப்போது மற்றொரு நிலையத்தில் உபரியாக இருந்தாலும், அதைப் பயன்படுத்த முடியாத கட்டம் இருந்தது. இன்றைக்கு நம் மாகாணத்திலுள்ள பலர் ஸ்டேஷன்கள் எல்லாம் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டிருப்பதால் எங்கெங்கே பீக் லோட் இருக்கிறதோ, அதற்கு உதவி செய்யும் முறையில் மற்றொரு பலர் ஸ்டேஷனில் ஜெனரேட் பண்ணமுடியும். இன்னும் இண்டர் ஸ்டேட் கிரிட் வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். பீக் லோட் பிரச்சினையை நீக்க எல்லா நிலையங்களும் முறையாக அழைத்துவிட்டால் ஒரு ராஜ்யத்தில் உபரியாக

16th August 1960] [Sri V. Ramaiah]

இருக்கும் மின்சாரத்தை இன்னொரு ராஜ்யம் பகிர்ந்து கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. “இண்டர் ஸ்டேட் கிரிட்”-ஐப் பொறுத்தவரையில் இதைப் பரிசீலனை செய்ய “ஸோனல் கவுன்சில்” ஒரு சப் கமிட்டியை ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. அதன் முடிவை இன்றைக்குப் பரிசீலனை செய்திருக்கும் காரணத்தால் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இதை ஆரம்பிக்க முடியும் என்று நினைக்கிறேன். சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு ஏதோ பயம் இருக்கிறது. ஏதோ நமது மாகாணத்தில் உபரியாக இருக்கும், மின்சாரத்தை மற்ற மாகாணத்திற்குக் கொடுத்துவிட்டு நம் மாகாணம் பாதிக்கப்பட்டுவிடுமோ என்ற பயம் இருக்கிறது. இது போன்ற பயம் மற்ற மாகாணங்களுக்கும் இருக்கிறது. குறிப்பாக, மைசூர் மாகாணத்திற்கு இத்தகைய பயம் இருக்கிறது. ஷராவதித் திட்டம் வந்த பிறகு அவர்களுடைய உபரி மின்சாரத்தை நாம் கேட்டு விடுவோமோ என்று அவர்கள் பயப்படுகிறார்கள். இது போன்று ஆந்திரப் பிரதேசமும் நினைக்கிறது. ஆகையால், நம் மாகாணத்தில் மட்டும் தான் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது, மற்ற மாகாணங்களில் இல்லை என்று நினைக்கக்கூடாது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடியும் நேரத்தில் நமது மாகாணத்தில் இருக்கும் மின்சாரத்தைக் காட்டிலும் மற்ற ராஜ்யங்களில் அதிகமாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் அவர்களுக்கு இயற்கை வசதிகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஆகையால் உபரி மின்சாரத்தைப் பகிர்ந்துக்கொள்வதுதான் இண்டர் ஸ்டேட் கிரிட் அமைப்பதன் நோக்கம் ஆகும். இங்கு இருக்கும் பீக் லோட் டிமாண்டை எவ்வளவு சாதாரணமாகக் கஷ்டமில்லாமல் ஒருவருக்கொருவர் உதவிக்கொண்டு அதனால் அதிகமாக லாபம் பெற முடியுமோ அந்த “எகனமி” தான் இதில் முக்கியமான அம்சம். அது இன்னும் தொடர்ந்து வளர்ந்து 4-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலோ, 5-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலோ தேசிய கிரிட் ஏற்படவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். அந்த நிலை ஏற்பட்டால் மின்சார உற்பத்தி எங்கு பார்த்தாலும் ஏற்பட்டு எல்லோருமே அதனுடைய முழுப் பலனைப் பெற உதவும். “இண்டர் ஸ்டேட் கிரிட்” இப்பொழுது தான் ஆரம்பமாகிறது. இது தொடர்ந்து வளர்ந்து நான் குறிப்பிட்டிருக்கும் “தேசிய கிரிட்” ஏற்பட்டாகவேண்டும். இதற்கு வேண்டிய முயற்சியும் எடுக்கவேண்டுமென்ற முறையில்தான் இந்தத் திட்டம் அமைந்திருக்கிறது.

இன்னும் மற்றொரு முக்கியமான பிரச்சனை—பலரால் பேசப்பட்ட பிரச்சனை—என்னவென்றால் இன்னும் ஏன் லைசென்ஸ்தாரர்களை விட்டு வைக்க வேண்டும் என்று எதிர்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் கேட்டார்கள். லைசென்ஸ்தாரர்களை எடுத்து விடாமல் இருப்பதனால் ஏதோ லாபம் இருக்கக்கூடும் என்று நினைத்தார்கள். இந்த லைசென்ஸ்தாரர்கள் செய்யக்கூடியதைப் பார்த்தால் எங்களுக்கு எந்தவிதமான லாபமும் இருப்பதற்கு காரணமே இருக்க முடியாது. லைசென்ஸ்தாரர்கள் எல்லையில் அதிகமாக விஸ்தரிப்பு நடக்கவில்லை என்பதுதான்

[Sri V. Ramaiah] [16th August 1960]

1.00 a.m. இப்பொழுதுள்ள பிரச்சனை ஆகவே, லைசென்ஸ்தாரர்கள் செய்தாலும் சரி, அல்லது அரசாங்கமே செய்தாலும் சரி, கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுத்தாக வேண்டும். அதற்குள்ள நிலையைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். இங்குள்ள சட்டமன்ற அங்கத் தினர்கள் லைசென்ஸ்தாரர்கள் மீது அதற்காக கோபம் கொள்வதில் நியாயமில்லை, பொறுத்தமில்லை என்ற சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனெனில், மின்சார வளர்ச்சித் சரித் திரத்தைப் பார்த்தால் ஒரு காலத்தில் லைசென்ஸ்தாரர்கள் அரசாங்கத்திற்குப் பெரும் உதவி செய்திருக்கிறார்கள். 10, 12 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு உற்பத்தியான மின்சாரத்தை என்ன செய்வது, அதை எப்படி விநியோகம் செய்வது என்று கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்த காலத்தில் வட ஆற்காடு ஜில்லா, அல்லது தென் ஆற்காடு ஜில்லா போன்றவை மின்சாரத்தை எடுத்துக் கொள்ள முன்வராத காலத்தில் தஞ்சை, திருச்சி போன்ற இடங்களிலுள்ள விநியோகஸ்தர்கள் பெரிய உதவி செய்தார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள கிராமங்களில் மின்சார விஸ்தரிப்பை லைசென்ஸ்தாரர்கள்தான் எடுத்துச் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்பொழுதுள்ள நிலையில் பின்தங்கிய இடங்களுக்கு எல்லாம் மின்சாரம் கிடைக்க வேண்டும். தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்தமட்டில் அரந்தாங்கி தாலுகாவுக்கு மின்சாரம் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்குச் சௌகரியமாயிருக்கும். அதேபோல் பட்டுக்கோட்டை தாலுகா முழுமைக்கும் மின்சாரம் வந்தால்தான் அங்குள்ள விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்ய முடியும். தஞ்சை ஜில்லா விலும் எவ்வளவோ பிற்போக்கான பகுதிகள் இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்ய வேண்டுமென்ற கோரிக்கையிருக்கிறது. அதேபோல்தான் திருநெல்வேலி ஜில்லா, சேலம் ஜில்லா; அதேபோல் வட ஆற்காடு ஜில்லா. இப்படி பல பகுதிகளில் மின்சார விஸ்தரிப்பு நடக்காமல் இருப்பதால் பலருக்கு கோபம் ஏற்படுகிறது. அப்படிக்கோபிப் பதற்குப் பதிலாக, இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் உதவி செய்வதற்காக 25 லட்சம் ரூபாய் இந்த ஆண்டு கொடுக்க முடிவு செய்திருக்கிறோம். ஆனால் சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் சொல்லக் கூடிய கோரிக்கைகளை யெல்லாம் பரிசீலனை செய்து, அவைகளை யெல்லாம் செய்து முடிக்க வேண்டுமென்றால் இந்த 5 லட்சம் போதாது. சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் சொல்லியிருக்கும் திட்டங்களில் ஒவ்வொரு திட்டத்தை ஒவ்வொருவருக்கும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றால் ஒரு கோடி ரூபாய் கூட வேண்டுமோ என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. 25 லட்சம் ரூபாயில் எல்லா அங்கத் தினர்களையும் திருப்திப்படுத்தக் கூடிய முறையில் ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்பதை நான் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டுமென்று, மின்சார போர்ட் முடிவிற்கு வருமுன் இதை நேரிடையாகப் பார்க்க வேண்டுமென்ற என் நிலையைச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்து

16th August 1960] [Sri V. Ramaiah]

காலகாலத்தில் செய்து கொடுக்க முன்வருகிறேன். அதனால் மட்டும் இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியாது. லைசென்ஸ்தாரர்கள் பகுதிகள் பூராவையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால் லைசென்ஸ்தாரர் பகுதிகளில் கணிசமான மின்சார விஸ்தரிப்பு நடக்காமலிருந்தால் அரசாங்கமே விஸ்தரிப்பு செய்ய அதிலுள்ள கஷ்டங்கள் என்ன என்று ஆராய்ந்து பார்த்து எந்த லைசென்ஸ்தாரர் பகுதியில் அதிக துரிதமாக மின்சார விஸ்தரிப்பு நடைபெறாமல் இருந்ததோ, எங்கிருந்து அதிகமாக புகார் வருகிறதோ அங்கு அரசாங்கம் அல்லது மின்சார போர்டே விஸ்தரிப்பு செய்யலாம் என்ற முடிவிற்கு வந்திருக்கிறோம். ஆகவே வருகிற ஆண்டில் இந்தக் கஷ்டம் லைசென்ஸ்தாரர்கள் பகுதிகளிலிருந்து வரக்கூடிய அங்கத்தினர்களுக்கு அதிகமாக இருக்காது. அதைத் துரிதப்படுத்த என்னென்ன முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டுமோ அவைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று சொல்லிக்கொண்டு பொதுவாக மற்ற கோரிக்கைகளைப் பொறுத்த மட்டில் இங்கு பேசிய அங்கத்தினர்கள் குறைவாக இருந்தாலும் கோரிக்கைகளைப் பொறுத்த வரையில் நூற்றுக்கணக்கான கோரிக்கைகள் வந்திருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து தீர்த்துக் கொடுக்க எல்லாவித முயற்சிகளையும் மின்சார போர்ட் எடுக்குமென்று சொல்லிக்கொண்டு அங்கத்தினர்கள் அதிக நேரம் எடுக்காத காரணத்தினால் நானும் அதிக நேரம் எடுக்கக்கொள்ள வேண்டாம். எடுக்கவில்லையென்று என் நிலையைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த ஆண்டும் பொதுவாக மின்சார போர்ட் நல்ல படியாக வேலைகள் கவனித்து செய்து வந்திருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு, அதிலுள்ள சிறு குறைகளை நீக்குவதற்கும், இன்னும் விவசாயிகள், சிறு தொழில் செய்யக்கூடியவர்கள், கிராம வாசிகள் இவர்களுக்கு அதிக நன்மை ஏற்பட, அங்கத்தினர்கள் சொன்ன கருத்துக்களை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யும் என்று சொல்லிக் கொண்டு என் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

VII.—ANNOUNCEMENT re BUSINESS OF THE HOUSE.

MR. SPEAKER: “பிளினஸ் அட்வைஸரி கமிட்டி” இன்று காலை 9½ மணிக்குக் கூடி தீர்மானிக்கத்தக்கபற்றி இப்போது இந்தச் சபைக்கு சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சபை ஆகஸ்டு 23-ம் தேதி கலைந்து மீண்டும் செப்டம்பர் மாதம் 5-ம் தேதி கூடி 15-ந் தேதி வரை நீடித்து நடைபெறும்.

செப்டம்பர் 5-ந் தேதி 1960.—‘அப்தோப்பிரியேஷன் பில் 1960 ‘t’ லாங்வேஜ் பாலிஸி’ எய்தப்பற்றி விவாதம் (ஆகஸ்டு 24, 25-ந் தேதிகளில் எடுத்துக் கொள்வதாக இருந்த அலுவல்) அன்றையதினம் காலை 9-30 மணி முதல் மத்தியானம் 1-30 மணி வரையிலும், மாலை 3 மணி முதல் 6 மணி வரையிலும், ஆக 8 மணி நேரம் விவாதம் நடைபெறும். அன்றையதினம்கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு 1½ மணி நேரம் ஒதுக்கிவைத்து பாக்கி 6½ மணி நேரம் அங்கத்தினர்கள் பேசலாம்.

செப்டம்பர் 6-ம் தேதி 1960.
செப்டம்பர் 7-ம் தேதி 1960.
செப்டம்பர் 8-ம் தேதி 1960.

முன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட வரைவின் மீது விவாதம்.

[16th August 1960]

V—GOVERNMENT BILLS—cont.

(2) THE MADRAS BUILDINGS (LEASE AND RENT CONTROL) BILL, 1959 (L.A. BILL NO. 20 OF 1959)—cont.

MR. SPEAKER: Now we shall take up clause-by-clause consideration of the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1959.

Clause 2

MR. SPEAKER: The motion is—

‘That clause 2 do stand part of the Bill.’

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, I move—

(i) in sub-clause (2)—

(a) for the words “for residential purposes only” substitute the words “for residential or non-residential purposes;”

(b) omit the Explanation.

(ii) in sub-clause (8), add the following at the end, viz.,

“or a person to whom the collection of rents or fees in a public market, cart-stand or slaughter-house or of rents for shops has been farmed out or leased by a municipal council or district board or the Corporation of Madras.”

SRI V. SANKARAN: Sir, I move the following amendment:—

‘In definition (6), delete the Explanation.’

SRI T. SAMPATH: Sir, I second the amendment.

SRI V. SANKARAN: Sir, I move the following amendment:—

‘In definition (8), add at the end the words “or a sub-tenant or his heirs”.’

SRI T. SAMPATH: Sir, I second the amendment.

SRI S. LAZAR: Sir, I move the following amendment:—

‘For definition (1), substitute the following:—

“(1) ‘authorised officer’ means any person appointed to perform the functions of authorized officer under this Act”.

SRI B. K. LINGA GOWDER: Sir, I second the amendment.

SRI S. LAZAR: Sir, I move the following amendment:—

‘In definition (6), add at the end the following:—

“but does not include a person who manages the building of some one else and collects rent thereof.”

SRI B. K. LINGA GOWDER: Sir, I second the amendment.

[16th August 1960]

SRI S. LAZAR: Sir, I move the following amendment:—

‘For definition (7), substitute the following:—

“(7) ‘repairs’ means the restoration of a building to a sound or good state after decay or injury and includes additions, improvements or alterations necessary to carry out such restoration.”

SRI B. K. LINGA GOWDER: Sir, I second the amendment.

MR. SPEAKER: Now the clause and the amendments are before the House for discussion.

SRI V. SANKARAN: இந்தப் பிரிவின் பேரில் நான் இரண்டு அமென்ட்மென்ட்ஸ் கொடுத்திருக்கிறேன். கிளாஸ் 2-ல், டெபனிஷன் 6-ல் உள்ள எக்ஸ்ப்ளனேஷனை எடுத்து விட வேண்டுமென்று ஒரு திருத்தம், 88-வது திருத்தம், கொடுத்திருக்கிறேன். கிளாஸ் 2, டெபனிஷன் 6-ல் உள்ள எக்ஸ்ப்ளனேஷனில் என்ன சொல்லப் பட்டிருக்கிறதென்றால், “a tenant who sub-lets shall be deemed to be a landlord within the meaning of this Act in relation to the sub-tenant” என்றிருக்கிறது. பொதுவாக ஸப்-டெனென்ட்ஸுக்கு அனுகூலம் கொடுக்கக் கூடாது. ஸப்-லெட் செய்கிற டெனென்ட், “shall be deemed to be a landlord . . .” என்றிருப்பது கூடாது. கல்டிவேட்டிங் டெனென்ட்ஸ் ப்ரோடெக்ஷன் ஆக்டிலும் இப்படித்தான் இருக்கிறது.

உதாரணமாக ஸிட்டி டெனென்ட்ஸ் ப்ரோட்டெக்ஷன் ஆக்டில் காலி இடம் சம்பந்தமாக சொல்லப்பட்டிருப்பதில் “will not include sub-tenant” என்று திட்டவாட்டமாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதே போன்று இதிலும் “சப்-லீஸ்” சம்பந்தமாக எந்த விதமான அனுகூலமும் கொடுக்கக்கூடாது. செக்ஷன் பத்து என்பதை எடுத்துக்கொண்டால் “சப்-லீஸ்”-க்கு 1945-க்குப் பின்னால் வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு 1945-க்கு முன்னால் இருந்தால் அவர்களை வெளியேற்ற முடியாது என்கிற வகையில் அமைந்திருக்கிறது. 1945-க்கு முன்னால் இருந்தாலும் கூட “சப்-லீஸ்”-க்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கு மிடங்கள் போக பாக்கியுள்ள இடங்கள் “டைரக்ட் டெனென்ஸி”-யாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்குத் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். ஸிட்டி டெனென்ட்ஸ் ப்ரோட்டெக்ஷன் ஆக்டில் இதற்கான விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் இதை மாற்றி அமைக்கத் தக்க விதத்தில் திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். அதேபோன்றுதான் 89-ல் டெனென்ட் என்று குறிப்பிட்டிருப்பதை எடுத்துக்கொண்டால் “does not include sub-tenant or his heirs” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் “சப்-லீஸ்”-க்கு அனுகூலங்கள் இருக்கக்கூடாது. என்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதையும் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன், ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையென்றால் வாபஸ் பெற்றுக்கொள்கிறேன்.

[16th August 1960]

SRI S. LAZAR: Mr. Speaker, Sir, Clause 2 deals with definitions of certain expressions in this Bill. I have moved certain amendments with respect to three terms. The first amendment relates to the term "Authorised Officer". This word was not defined separately in the original Act which is now in force. But I welcome this change to define the term separately under the definition clause. It is stated in Clause 2 of the Bill as follows: "'Authorised Officer' means any officer authorised by the Government under sub-section (1) of section 3". In Clause 3 of the Bill in (1) (a) (i) and (1) (a) (ii) we find the words "the officer authorised in that behalf by the Government". The powers conferred on this officer are found not only in sub-clause (i) of Clause 3 but in other sub-clauses also. But an "Authorised Officer" is one authorised by Government under sub-clause (1) of Clause 3. Therefore I have suggested that just as we have got definition of the word, "Controller" as any person appointed to perform the functions of Controller under this Act, we could have a similar definition for the term "authorised officer". I have suggested that the definition of the term "authorised officer" may be put as any person appointed to perform the functions of authorised officer under this Act. This is suggested so that we may have uniform application of this definition right through the Act. If this definition as amended by me is not accepted there may not be much repurcussion but the wording does not look all right. It may be the functions of the authorised officer as defined in sub-clause (1) of Clause 3 are different from those found in other sub-clauses. Therefore I have suggested that the word "authorised officer" may be amended in a better way so as to avoid confusion.

The next amendment of mine relates to the term "landlord" in sub-clause (6) of Clause 2. The definition as it now stands is very comprehensive. It is wide enough to include even ordinary managers who just go about collecting rent on behalf of the landlord. This is not the observation of mine but it has been observed so by a Bench of the Madras High Court. They have stated that this definition is very wide enough so as to include even ordinary managers. I am positive that the motive and object of this Bill is not to make even ordinary managers of properties of landlords, as landlords. That is why I have suggested that the following words might be added at the end, viz., "but does not include a person who manages the building of someone else and collects rent thereof". These are the very words found in the particular judgment of the High Court.

Lastly, I have suggested that the definition of the word "repairs" may be re-drafted so that there may not be too many double negatives. The meaning is almost the same but in order that the expression may be easily understood I have suggested the following definition for the word "repairs", viz., "'repairs' means the restoration of a building to a sound or good state after decay or injury and includes additions, improvements or altera-

[16th August 1960]

[Sri S. Lazar]

tions necessary to carry out such restoration". Because there are too many double negatives in the present definition I have suggested the present amendment to alter it in a more positive manner. I submit that these amendments of mine may be accepted by Government.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: With reference to the definition of the word "landlord" Sri Lazar made out a point that it would not include one who manages the building of someone else and only collects the rent. This would mean that we are negating the definition already given, viz., landlord includes the person who is receiving or is entitled to receive the rent of a building whether on his own account or on behalf of another or on behalf of himself and others or as an agent, trustee, executor, administrator, etc. If the manager is acting as an agent of landlord then he comes under the definition. I do not understand the necessity to immediately negative the definition we have already given to the term "landlord". If we say that managers would not be included as suggested by Sri Lazar then we have to recast the definition. Otherwise it would go against the present definition given in the Bill. Therefore I do not think we can accept Sri Lazar's amendment.

SRI S. LAZAR: If that is the intention of Government they should specifically state that. If the explanation given by the Hon. Minister is accepted then it would mean that the term "landlord" would include managers also. But, Sir, it has been held by the High Court in 1957 (2 M.L.J.), that the term "landlord" shall not include the manager. That is why I have stated that a manager who collects rent should be specifically excluded from the definition of the word "landlord". If it is the intention of Government to include the manager also, then they must specifically include it.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: There is no question of including manager. The question is whether he is acting as agent or is not. If he is acting as an agent of landlord then he comes under the definition 6 as given in the Bill. But if he is an employee, one of the clerical staff of the landlord, certainly he won't come under the definition of "landlord". Our intention is whoever is acting on behalf of another person as an "agent" he should be included but not if he is an employee of the landlord. That is why we have made this definition. We won't call the employee of the landlord as "landlord" under definition 6. But if he is entitled to function as an "agent" of the landlord, then he comes under the definition "landlord" as given in the Bill. If the Courts were to examine the definition as given in sub-clause 6 then they will have to take the relative facts and circumstances of the case, viz., whether he functions as an "agent" of the landlord or merely as an employee of the landlord. As I have already stated, our intention is that if a person acts as an "agent" of the landlord then he comes under the definition of the term "landlord" for the purpose of this Bill. The judgment

[Sri C. Subramaniam] [16th August 1960]

of the Court referred to by Sri Lazar might be with reference to a particular case. We will have to take into consideration the facts of that case. So far as the present definition is concerned we make it clear that our intention is that if one acts as an agent of the landlord he will have to be considered as "landlord". Otherwise not. Hence I submit the present definition might stand as it is.

MR. SPEAKER: Is there any difference between manager and agent?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: There can be managers who are agents and who could not be agents. That is why we have made the distinction in the definition. If he functions as an "agent" of landlord he is included in the definition. I do not think we should confuse ourselves now with the rights of agents. The present definition is quite all right. I do not know why we should change that definition which has stood the test of judicial scrutiny.

Next we come to the term "authorised officer". Authorised officer means any officer authorised by the Government under sub-clause (1) of Clause 3. Because of the fact that "notice of vacancy" has to be reported in writing to the "officer authorised in that behalf by Government" and that comes under sub-clause (1) of Clause 3 we have defined that officer coming under sub-clause (1) of Clause 3 as "authorised officer". That is why we have limited it to sub-clause (1) of Clause 3.

SRI S. LAZAR: Under sub-clause (2), Sir, in the proviso it will be found as follows:—

"Provided that where the tenant obtains written permission from the authorized officer, . . ."

Under sub-clause (5) it will be found as follows:—

"If the building is required for occupation . . . in good tenantable repairs and conditions to the authorized officer, or to the allottee, named by the authorized officer . . . by the Controller."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Some authorized officer is to function under all the provisions. Therefore if any other new authorised officer comes into existence he will come under sub-clauses (2), (3) and (5). Therefore it covers all the cases.

The amendments of Sri V. Sankaran and Sri S. Lazar were leave withdrawn.

MR. SPEAKER: The question is—

(i) in sub-clause (2)—

(a) for the words "for residential purposes only", substitute the words "for residential or non residential purposes";

(b) omit the Explanation;

16th August 1960] [Mr. Speaker]

(ii) in sub clause (8), add the following at the end, viz.—

"or a person to whom the collection of rents or fees in a public market, cart-stand or slaughter-house or of rents for shops has been farmed out or leased by a municipal council or district board or the Corporation of Madras."

The amendment was put and carried.

The clause, as amended, was put and carried.

Clause 3.

MR. SPEAKER: The motion is—

"That Clause 3 do stand part of the Bill."

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, I move—

(i) in sub clause (1) (a), for Explanation I, substitute the following, namely:—

"Explanation I.—A landlord who, having obtained possession—

(i) of a residential building under sub-section (3) of section 10 lets the whole of it to a tenant; or

(ii) of a non-residential building under sub-section (3) of section 10 lets the whole or part of it to a tenant shall be deemed to have failed to give notice under this section."

(ii) In sub-clause (3), for the words "the building is required for the occupation of any officer of the State or Central Government", substitute the words "the building is required for the purposes of the State or Central Government or of any local authority or of any public institution under the control of any such Government or for the occupation of any officer of such Government,";

(iii) in sub-clause (4), after the words "is not required", insert the words "for the purposes, or";

(iv) in sub-clause (5), after the words "is required" wherever they occur, insert the words "for any of the purposes, or";

(v) in sub-clause (6), after the words "in the case of a", insert the word "residential";

(vi) in sub-clause (8), in items (c) and (e), for the word "building" wherever it occurs, substitute the words "residential building";

(vii) in sub-clause (9), in item (b), after the words "empowered under", insert the words, brackets and figure "sub-clause (i) of";

(viii) in sub-clause (10)—

(a) in item (a), for the word "building", substitute the words "residential building";

[Sri V. Ramaiah] [16th August 1960]

(b) re-letter existing items (b) and (c) as items (c) and (d) respectively and before item (c) as so re-lettered, insert the following item, namely:—

“(b) to a non-residential building, the monthly rent of which does not exceed fifty rupees; or”;

(c) in item (c) as so re-lettered, for the words “a building” substitute the words “a residential building” and for the words “the building”, substitute the words “such building”;

(d) in the Explanation, for the brackets and letter “(b)”, substitute the brackets and letter “(c)”.

SRI N. K. PALANISAMI: Sir, I move—

“In sub-clause (1) (ii), for the words ‘the building becomes vacant, by his ceasing to occupy it or by the termination of his tenancy’, substitute the words ‘delivering vacant possession’.”

“In the explanation to sub-clause (1) (ii) after the words ‘lets the whole’, insert the words ‘or part’.”

“In the explanation (2) of sub-clause (1), after the words ‘the whole’, wherever they occur, insert the words ‘or part’.”

“In sub-clause (10) (a), for the words ‘25 rupees’, substitute the words ‘15 rupees’.”

In sub-clause (10), delete item (b) and re-number item (c) as item (b).

The amendments were duly seconded.

SRI V. SANKARAN: Sir, I move—

“In sub-clause (1) (a) (ii), delete the explanation II.”

The amendment was duly seconded.

SRI S. LAZAR:

In sub-clause (1) (a) (i), after item ‘D’, add the following as item ‘E’:

“(E) or by any other reason.”

In sub-clause (1), for Explanation I, substitute the following:

Explanation.—“A landlord who, having obtained the possession of a building under sub-section (3) of section 10 or by any instrument *inter vivos*, lets the whole of it to a tenant, shall be deemed to have failed to give notice under this section.”

In sub-clause (1) (a), in Explanation II, delete item (ii).

In sub-clause (2), for the proviso, substitute the following:

“Provided that where the tenant obtains written permission from the authorized officer before the expiry of the three months aforesaid to re-occupy the building within a period of six months, this sub-section shall have effect as if for the period of three months specified therein a period of three months were substituted.”

16th August 1960] [Sri S. Lazar]

In the Explanation to sub-clause (2), delete the words beginning from “after giving due notice to the authorized officer . . .” and ending with “the provisions of this section”.

In sub-clause (3), delete the words “Government or” and “do or”.

In sub-clause (5), delete the second proviso.

In sub-clause (5), in the Explanation, for the words “of his occupation”, substitute the words “of his tenancy”.

In sub-clause (5), in the second proviso to the Explanation, delete the word “also” occurring after the words “the landlord is”.

The amendments were duly seconded.

SRI V. SANKARAN: Sir, I move—

In sub-clause (8) (e) (ii), add at the end the words, “where the authorized officer or Government have refused permission under clause (c) or (d), as the case may be”.

The amendment was duly seconded.

SRI S. LAZAR: I move—

In sub-clause (8) (d), for the word “Government”, wherever they occur, substitute the words “District Collector”.

In sub-clause (8) (e) (ii) for the word “Government” substitute the words “District Collector”.

In sub-clause (9) (a) (ii), in the proviso, for the words “one week’s”, substitute the words “seven days”.

In sub-clause (9) (b), after the words “under clause (a), he may”, insert the words “during day time”.

In sub-clause (10) (c), after the words “occupation of”, insert the words “his or”.

The amendments were duly seconded.

SRI V. SANKARAN: Sir, I move—

In sub-clause (10) (c), after the words “or not”, insert the words “or any public religious charitable educational institution”.

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER: Clause 3 and the amendments are before the House for discussion.

SRI N. K. PALANISAMI: ஒரு டெனன்ட் வீட்டைக் காலி செய்யும்போது நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிச் காலி செய்யவில்லையென்றால் என்ன செய்வது என்று “டெனல்டி” க்ளாஸ் இல்லை. திடீரென்று வீட்டைக் காலிசெய்து விட்டு எங்கோ போகக் கூடியவருக்கு நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வது அவ்வளவு சரியாக இல்லையென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். 10-30 a.m.

[Sri N. K. Palanisami] [16th August 1960]

அடுத்தபடியாக, ஒரு வீட்டுக்காரர் அவருடைய வீட்டில் ஒரு ரூமை தனக்கு வைத்துக் கொண்டு பாக்கி எல்லாவற்றையும் வாடகைக்கு விட்டால் “நோடிஃபை” பண்ணவேண்டிய தில்லையென்று அர்த்தமாகிறது. ஒரு வீட்டில் ஒரு ரூமைக் கொடுத்தாலும் சரி, இரண்டு ரூமை வாடகைக்கு கொடுத்தாலும் சரி, நோடிஃபிகேஷன் வரவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய திருத்தம்.

அடுத்தபடியாக, சப்-க்ளாஸ் (10)-ஐப் பார்த்தால், 25 ரூபாய்க்கு மேற்பட்டவற்றைத்தான் “நோடிஃபை” செய்ய வேண்டுமென்றிருக்கிறது. அதற்குக் கீழாக இருப்பவற்றை “நோடிஃபை” செய்யவேண்டியதில்லையென்று இருக்கிறது. உதாரணமாக, 25 ரூபாய்க்குக் குறைவாக ஒரு கடைக்காரருக்கு வாடகைக்கு விடலாம். சிறிது காலத்தில் அந்த கடைக்கான வாடகையை அதிகமாக்க முடியும். 25 ரூபாய் என்ற நிர்ணயத்திற்குப் பதிலாக குறைந்தது 15 ரூபாய்க்கு மேற்பட்டவற்றையும் “நோடிஃபை” பண்ணவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய திருத்தம்.

SRI V. SANKARAN: என்னுடைய 96-வது திருத்தத்தில் எக்ஸ் ப்ளேஷன் 2-ஐ எடுத்துவிட வேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தேன். தவறுதலாக “எக்ஸ்ப்ளேஷன்” என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இது கனம் சபாநாயகர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கும் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. எக்ஸ்ப்ளேஷன் 1-ஐப் படித்தால் “Explanation I.—A landlord who, having obtained possession of a building under sub-section (3) of Section 10, lets the whole.....of it to a tenant shall be deemed to have failed to give notice under this section”. என்று இருக்கிறது.

“Explanation II.—A buyer—

(i) who having obtained vacant possession of a building in pursuance of a sale of such building, lets the whole of it to a tenant, or allows the whole of it to be occupied by any person; or

(ii) who, without obtaining such vacant possession allows the seller to occupy the whole of the building, shall be deemed to have failed to give notice under this section.” என்று இருக்கிறது.

MR. SPEAKER: Hon. Members may kindly note that correction has been made in the list of amendments circulated.

SRI V. SANKARAN: எக்ஸ்ப்ளேஷன்—2 “பையர்” சம்பந்தமானது. வீட்டை வாங்கினால் அவனுக்கும் “லயபிலிடி” இருக்கும். வீட்டை வாங்கினவன் வீடு முழுவதையும் விற்றவனே உபயோகப்படுத்தும்படி விட்டு வைத்திருந்தால் “shall be deemed to have failed to give notice under this section” என்று இருக்கிறது. என்ன காரணத்திற்காக அந்த “எக்ஸ்ப்ளேஷன்” இருக்கிறது என்று புரியவில்லை. “பையர்” என்று சொல்லும்போது “லாண்ட் லார்டு”-க்கு என்னென்ன “ரைட்ஸ் அண்டு லயபிலிடிஸ்” இருக்கின்றனவோ அவை

[16th August 1960]

அப்படியே “பையருக்கு” வந்து விடுகின்றன. இதில் தனியாக ஒரு “லயபிலிடி” போடுவது போல் தனி செக்ஷன் இருக்கிறது. இதில் தனியாக “பையர்” என்பதற்கு ஒரு ஷரத்து போட வேண்டிய அவசியமில்லையென்பது என்னுடைய கருத்து. என்ன அர்த்தத்தில் இது போடப்பட்டிருக்கிறது என்பது புரியவில்லை. அதற்கான விளக்கத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வாங்கியவன் “பொஸெஷன்” எடுத்துக் கொள்ளாமல் விற்றவனையே அங்கே இருக்க அனுமதித்தால் ஒரு “ஸ்ட்ரேஞ்சரை அலவ்” பண்ணுவது மாதிரித்தான் அர்த்தம்.

அடுத்தபடியாக, க்ளாஸ் 3, சப்-க்ளாஸ் (8)-ன் நோக்கம் என்ன? ஒரு வீட்டுச் சொந்தக்காரன் இரண்டு அல்லது மேற்பட்ட வீடுகள் வைத்துக்கொண்டிருந்தால் அதிலே தனக்கு என்று ஒரு வீடு எடுத்துக் கொண்டு மற்றவற்றை யாருக்காவது சொந்தக்காரருக்கோ, தங்களால் காப்பாற்றப்படுகின்றவர்களுக்கோ கொடுக்கவேண்டுமென்றால் அதற்கும் நோட்டீஸ் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சப்-க்ளாஸ் (8) (பி)-ஐப் பார்த்தால் இது தெரியும். அதைப் பற்றி “ஆதரைஸ்டு ஆபீசர்” விசாரணை செய்து உண்மையில் அவருடைய சொந்தக்காரருக்கு வேண்டுமென்றால் அதற்கு எடுத்துக் கொள்ள அனுமதிக்கலாம். அது சரியில்லையென்று அனுமதிக்காவிட்டால் அப்பீல் செய்ய இடம் இருக்கிறது. அந்த “அப்பெல்லேட் அத்தாரிட்டி” கூட எடுக்கலாமா, கூடாதா என்பது பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஸப்-க்ளாஸ் (8) (ஏ)-ன் கீழ் தனக்கு வீடு வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, செக்ஷன் 3 (1)-லே உள்ள நோட்டீசாகக் கருதப்படவேண்டுமென்று ஸப்-க்ளாஸ் (8) (ஈ) (1)-ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

MR. SPEAKER: The hon. Member is just coming to the point.

SRI V. SANKARAN: அவ்வளவு விளக்கம் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. ஸப்-க்ளாஸ் (8) (ஈ) (ii)-ன்படி எடுத்துக் கொள்ளும்போதும், செக்ஷன் 3-ல் கொடுக்கும் நோட்டீசாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய திருத்தத்தின் நோக்கம், அந்த ஆதரைஸ்டு ஆபீசரோ மேற்கொண்டு அப்பெல்லேட் அதாரிட்டியோ அனுமதி கொடுக்க மறுத்தால், அப்பொழுது செக்ஷன் 3-ன்கீழ் கொடுத்த நோட்டீசாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது. ஸப்-க்ளாஸ் (5)-ன்படி அந்த ஆபீசரோ, அப்பெல்லேட் அதாரிட்டியோ, மற்ற பேர்களோ எடுத்துக்கொள்ள அனுமதி கொடுக்க மறுக்கும் பட்சத்தில் (8) (பி)-ல் உள்ள நோட்டீசை செக்ஷன் 3 நோட்டீசாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். என்னுடைய திருத்தம். In sub-clause (8) (e) (ii), add at the end of the words, “where the authorised officer or Government have refused permission under clause (c) or (d) as the case may be”; என்று இருக்கிறது. இம்மாதிரி ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் செக்ஷன் 3-ன்படியுள்ள

[Sri V. Sankaran] [16th August 1960]

நோட்டீசாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். மறுக்காவிட்டால், செக்ஷன் 3-ன் கீழுள்ள நோட்டீசாக எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. அனுமதி கொடுத்துவிட்டால் கேள்வியே வராது. அந்தக் கண்டிஷனைச் சேர்த்தால் நன்றாக இருக்கும். ஸப்-கிளாஸ் (10) (ஸி)-ல் “Nothing contained in this section shall apply to any buildings in the same city, town or village, owned by any company, association or firm, whether incorporated or not, and *bona fide* intended solely for the occupation of its officers, servants or agents” என்று இருக்கிறது. அதோடு “or any public, religious, charitable educational institution”. என்று சேர்த்தால் நன்றாக இருக்கும். அதுபோன்ற பொதுஸ்தாபனங்களில் அதன் ஆபீசர்கள், சர்வென்ட்ஸ் போன்றவர்களுக்கு க்வார்ட்டர்ஸாக வைத்துக் கொள்ளும் வகையில், செக்ஷன் 3-ன் கீழுள்ள நோட்டீசுக்கு விதிவிலக்கு கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பது என் திருத்தத்தின் நோக்கம். இந்த நல்ல திருத்தங்களை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI S. LAZAR: Sir, this Clause 3 deals exclusively with accommodation control. Under sub-clause (1) of this clause, the object of the Government is that every landlord should give intimation of his building having fallen vacant. Only certain circumstances have been narrated when the building becomes vacant. My own impression is that it is not complete. There are also other circumstances when a building will fall vacant. If I understand the object of the Government correctly, they want that every building that falls vacant must come under the jurisdiction of the Accommodation Controller. If that is the object, then there are also other circumstances apart from the circumstances described in items (A), (B), (C) and (D) of this sub-clause when a building will fall vacant. I can give an illustration. Suppose my building which is now under the occupation of a close relative of mine falls vacant due to his transfer or some other reasons. Under the existing provision it is not necessary for me to intimate this vacancy. Sir, this is a provision which we do not find in the existing Act and I welcome it. I do not know why the Select Committee have removed it. My own suggestion is that this sub-clause must be amended at least in the form in which it originally stood. That is why I moved the following amendment:—

In sub-clause (1) (2) (i), after item (‘D’), add the following as item (‘E’):

“(E) or by any other reason”.

My next amendment runs as follows:—

“In sub-clause (1) for Explanation I, substitute the following:—

“Explanation.—A landlord who, having obtained the possession of a building under sub-section (3) of section 10 or by any instrument *inter vivos*, lets the whole of it to a tenant, shall be deemed to have failed to give notice under this section.”

16th August 1960] [Sri S. Lazar]

Here I am postulating a case where a building will fall vacant not only under the provision of sub-clause (3) of Clause 10 but also under other methods. In fact we have provided in some other place for a person who makes purchase of a building which he can take possession by giving three months' notice. When we have provided so, we must also provide for other circumstances when the house will fall vacant, viz., when a person makes purchase of a building which is also vacant. Naturally he may want to take possession of that building and he is also required under the existing provision of this Bill to give notice of such vacancy. Therefore, I have suggested in my amendment that not only cases where the building falls vacant under sub-clause (3) of section 10 but also cases where the building which falls vacant and comes into the possession of a particular landlord by any instrument *inter vivos*, should also be included in this clause.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Will not the provisions of this Bill come into play with reference to a vacant house already?

SRI S. LAZAR: It does not.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Why not?

SRI S. LAZAR: Because we have only stated that buildings which fall vacant under certain circumstances will have to be notified, viz., by his ceasing to occupy it, or by the termination of a tenancy or by the eviction of the tenant or where any such building has been requisitioned by the Government. But there are also cases where a building purchased would be vacant.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, we have got provision in this Bill to meet such cases where a person becomes the owner of more than one building. If he has purchased a building for his own occupation and if he owns more than one building, he has to give notice and provision is also made in this Bill for such cases. But if he owns no other house then it is not our intention to ask him to give notice to the Authorised Officer under sub-clause (8) (a).

SRI S. LAZAR: The Hon. Minister has referred to sub-clause (8) (a). Unfortunately this is a very peculiar circumstance because sub-clause (8) (a) will be made applicable only under certain circumstances. Even in the existing enactment this provision has been extended only to the City of Madras and not to mofussil centres. I am postulating a case where a building will fall vacant not only under sub-clause (3) of Clause 10 but under other circumstances. The Bill has been framed in such a manner that in certain special cases a man having more than two houses will be permitted to continue in occupation under sub-clause (8) (a). Under sub-clause (2) of Clause 3 where a tenant of a building puts another person in occupation thereof and does not re-occupy it within a period of three months, then on the expiry of such period,

[Sri S. Lazar] [16th August 1960]

the tenancy shall be deemed to have been terminated. This applies to any municipality including the City of Madras but *not* to the entire State. Sub-clause (2) of Clause 3 relates to any building in any municipality (including City of Madras) covered by sub-clause (2) (b) of Clause 1. I will read sub-clause (2) (a) and (b) of Clause 1. It reads as follows :

“(2) (a) This Act, except sub-sections (2) and (8) of section 3, shall apply to the City of Madras and to all municipalities constituted or deemed to have been constituted under the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920) in the State :

Provided that the Government may by notification..... such date as may be mentioned in the notification.

(b) Sub-sections (2) and (8) of Section 3 shall apply to the City of Madras or any municipality constituted or deemed to have been constituted from such date as Government may by notification appoint.”

My amendment seeks to include within the Explanation not only buildings which will fall vacant under sub-clause (3) of Clause 10 but those which will fall vacant under other circumstances, which I have indicated previously.

I shall now come to amendment moved by Sri Sankaran regarding deletion of Explanation II in sub-clause (1) (a) (ii). Item (ii) especially of Explanation II has absolutely no meaning. The object of the enactment is not to evict the tenant at all. Suppose I make a purchase of a building which is under the occupation of the owner. When I make a purchase of that building, if the existing provision is going to apply, I will have to evict the owner and give notice of the vacancy. But that is not the object of the enactment. A person who is the owner of a building before purchase, continues to live there as the tenant of the purchaser. So the original owner, who subsequently becomes a tenant, must also be evicted as per the existing provision. Such a thing will completely go against the very object of the present enactment. So I fully support the amendment of Mr. Sankaran. In fact that is the substance of my amendment requesting for the deletion of item (ii) of Explanation II.

Next I come to my amendment which reads as follows :

In sub-clause (2) for the proviso, substitute the following :

“Provided that where the tenant obtains written permission from the authorised officer before the expiry of the three months aforesaid to re-occupy the building within a period of six months, this sub-section shall have effect as if for the period of three months specified therein a period of three months were substituted.”

There are cases when a building occupied by a tenant will have to be sub-let, i.e., when he goes for a hill station or on foreign tour which may be for a short period. If the sub-tenants want to lengthen the period they must take such permission from the Authorised Officer, viz., Accommodation Controller. I say that

16th August 1960] [Sri S. Lazar]

he must get the prior permission of the authorised officer *before* the expiry of three months. That is the substance of my amendment. If three months are allowed to expire without getting such a permission from the authorised officer, there may arise some conflicting position. The Bill says that he is entitled to sub-let his building for a period of three months. If he allows the three months to lapse and then makes an application to the authorised officer seeking his permission to extend the period to six months, what would be the position? We will be in an anomalous position. This permission to extend the period to six months should be obtained before the expiry of the first three months. If he applies after the first three months, that application should not be taken into consideration. That is the substance of my amendment. Hence I request that the same may be accepted.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Where is it stated that he cannot apply before the period of three months? I do not think he cannot apply before the period of three months? I do not think the authorised officer?

SRI S. LAZAR : I will read the proviso as it stands :

“Provided where the tenant obtains written permission from the authorised officer to re-occupy the building within a period of six months, this sub-section shall have effect as if for the period of three months specified therein a period of six months were substituted.”

There is no provision that he must get such permission before the expiry of the first three months. That is why I have moved my amendment.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sub-clause (2) says ordinarily three months would be given. That would be the effective period. If he gets an order for six months it is as if he got the order before the expiry of three months. Otherwise the original clause will come into operation.

SRI S. LAZAR : The argument of the Hon. Minister strengthens my point. When the Hon. Minister says that he must get permission before the expiry of three months, why not specifically state it like that in the Bill itself, where as at present worded there is doubt. The Clause as at present worded does not specifically convey what the Hon. Minister has said. He can get it even after three months. That is how it looks. My amendment only makes clear what the Hon. Minister has said now. When a particular difficulty of interpretation is there in a Bill which we are going to enact, it is better we rectify it rather than allow the doubt to continue. I am positive that the doubt is there. I want the Hon. Minister to accept my amendment so that the thing may be made specific that he has to obtain permission within the expiry of the first three months.

[Sri S. Lazar]

[16th August 1960]

11-00
a.m.

Incidentally I may say there is an anomaly so far as sub-clause (2) is concerned. Under sub-clause (2) (ii) of Clause 10 a tenant could be evicted if he, after 23rd October 1945 without the written consent of the landlord transferred his right under the lease or sub-let the entire building or any portion thereof, if the lease does not confer on him any right to do so. This section enables the landlord to pursue against the tenant to evict him for the reason that he was sub-letting the building. But at the same time it is stated under sub-clause 8 (c) " . . . make an order permitting the landlord to allow such member or dependant as the case may be . . . " These two are conflicting. It is therefore necessary under clause 10 to provide that only subject to the provision of sub-clause (2) under Clause 8, Clause 10 will operate. Otherwise while at one place we provide for possession when the tenant could allow it to sub-let for a period of three or six months as the case may be, in another place we take away the privilege of his right of transfer of lease to another person.

Then, Sir, my next amendment is this. In the explanation under sub-clause (2) at page 11 of the Report of the Select Committee it is stated that " this sub-section shall not apply where the building has been sub-let by a tenant entitled to do so after giving notice to the authorized officer under sub-section (1) and in conformity with the provision of that section ". I have suggested that the latter portion of the explanation, viz., " after giving due notice to the authorized officer . . . " may be deleted. What is contemplated under this explanation is where the building has been sub-let by the tenant entitled to do so, suppose the landlord leases his house to a tenant, there is also a term of contract between the parties. This explanation enables such a tenant to sub-let his building. That is the object. There is specific contract between the parties, i.e., the landlord and the tenant. When the tenant sub-lets a building, I do not see why we should insist upon the tenant giving notice to the Accommodation Controller for that will be complicating the procedure. I have, therefore, stated that this section will not apply where the tenant is entitled to do so. Therefore this explanation should read as " this section shall not apply where the building has been sub-let by a tenant entitled to do so " and the latter portion must be deleted.

Then under sub-clause (5) it is provided that whenever a building falls vacant, the landlord should give notice of vacancy to the authorized officer. The authorized officer, viz., the Accommodation Controller, might let this building to any officer of his choice. Here it is provided that if the building is required by the Government for occupation by any of the officers specified in sub-section (3), the landlord shall deliver possession of the building and the fixtures and fittings in or on the building, in good tenantable repairs and condition to the authorized officer or to the allottee named by the authorized officer, as the case may be, and the Government shall be deemed to be the tenant of the landlord, with retrospective effect from the date on which the authorized officer

16th August 1960]

[Sri S. Lazar]

received notice under sub-section (1) or sub-section (2), the terms of the tenancy being such as may be agreed upon between the landlord and the tenant and in default of an agreement, as may be determined by the Controller.

My next amendment is to sub-clause (3). Sub-clause (3) reads as follows :—

" If, within seven days of the receipt by the authorized officer or a notice under sub-section (1) or sub-section (2), the Government or the authorized officer do or does not intimate to the landlord in writing that the building is required . . . for the occupation of any officer of the State or Central Government, the landlord shall be at liberty to let the building to any tenant or to occupy it himself."

It is contemplated here that we must give notice of vacancy to the Accommodation Controller. Here it is stated that though we send notice to the Accommodation Controller, the Government also come into the picture and do the work of intimating the landlord in writing that the building is required and that they are making the allotment. I don't see why the Government should come into the picture at all. Therefore, I have stated that the whole matter might be left to the Accommodation Controller. After all, the Controller is an authorized officer of the Government and the Government could do anything through him. Therefore, I have suggested that in sub-clause (3) the words " Government or " and " do or " may be deleted.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Are you pressing the amendment to the explanation to sub-clause (2)?

SRI S. LAZAR: That was what I was explaining. Because I have stated that when the terms of the contract are so specific that tenant should sub-let his building, I do not see why he should on occupation give notice to the Accommodation Controller, once over.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sub-letting is only between the tenant and the landlord. When he has got the right to sub-let he stands in the position of a landlord. Therefore, he has to give notice to the Controller, and he cannot give the building to anybody he likes. That is the position.

SRI S. LAZAR: My next amendment is that the second proviso to sub-clause (5), viz.,

" Provided further that where owing to any omission or act or obstructive or preventive tactics on the part of the landlord there has been delay in coming to a decision whether or not the building is required . . . for occupation . . . to the circumstances of each case." may be deleted.

[Sri S. Lazar]

[16th August 1960]

Because, Sir, in my humble opinion this will be against the very notions of jurisprudence. It is within the competence of any officer who comes to any decision of his own. He can take his own time to take any decision and not try to blame another. Here it is stated, if the Accommodation Controller is not able to come to a decision of his own because of the tactics played by the landlord or the owner of the building, it should be deemed to have been given effect to only from the date of the occupation by the tenant. The matter is exclusively within the mind or control of the authorized officer. For that, how the landlord can be made responsible, I am not able to understand. Therefore, I have suggested that this provision should be deleted because there are other provisions in this Act under which any man trying to put obstacles is sought to be punished. We have got penal provision also to deal with it. I do not see any reason why the landlord should also be made responsible for the authorized officer coming to a decision or not coming to a decision. It is not necessarily a matter which is within the competence of the landlord. He has absolutely nothing to do with the case and after all it is the authorized officer who has come to the conclusion whether there was any obstacle or not. For any default of the Accommodation Controller, he can just try to throw the blame on the landlord. Therefore, I have suggested that this sub-clause should be deleted.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: We have specifically put it. There is no question of delay due to the authorized officer of the Government. This clause will not apply to such cases.

SRI S. LAZAR: If the landlord puts any obstacles, he will be penalized under the other provisions of the Act. I do not see why he should be penalized again. Even the fundamental principle of jurisprudence is that a man cannot be punished or penalized twice for the same offence.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Penal provisions are completely different. Here it is the question of paying rent from the date the Government would be liable to pay the rent. If the delay was due to obstructive tactics of the landlord, he cannot claim rent from the date of the notice of vacancy but can claim only from the date fixed by the authorized officer. I do not find any flaw in this.

SRI S. LAZAR: I am only trying to point out that this provision is likely to be abused by the authorized officer and he may just throw the entire blame on the landlord under some pretext or other.

My next amendment says—

'In sub-clause (5), in the Explanation, for the words "of his occupation", substitute the words "of his tenancy".'

The proviso to Explanation in sub-clause (5) says—

'Provided also that on the delivery of possession of the building, the allottee shall pay rent to the landlord proportionately for any part of the calendar month of his occupation, . . .'

[16th August 1960]

[Sri S. Lazar]

According to this sub-clause, date of occupation is one thing and the date of tenancy is another thing. The Government in such cases is deemed to be a tenant right from the date of notice received by the Accommodation Controller. But the Government saying that it will come into operation only from the date of occupation is rather highly conflicting. Therefore, I have suggested that for the words "of his occupation" the words "of his tenancy" may be inserted. If those words are inserted, I think it would be in conformity with the earlier provision of this Act. For instance, a Government officer may occupy a building at a later date, say after two or three weeks. In that case, is the landlord to be penalized? Therefore, I have suggested that it should be from the date of his tenancy.

MR. SPEAKER: Is the hon. Member suggesting that the tenant should pay rent for the period when he did not occupy?

SRI S. LAZAR: Sir, in the earlier part of sub-clause (5), it is stated 'the Government shall be deemed to be the tenant of the landlord, with retrospective effect from the date on which the authorized officer received notice under sub-section (1) . . .'

The next amendment is a very small amendment. The second proviso to the Explanation says—

'Provided also that no structural alterations shall be made in the building, unless the consent of the landlord is also obtained therefor.'

I have suggested that the word 'also' occurring in the proviso should be deleted because it makes no meaning. To make alteration in the building, the consent of the landlord should be obtained. Therefore, I do not see any necessity for the word 'also'.

The next amendment is to sub-clause (8) (d). It suggests that the word 'Government' might be substituted for the words 'District Collector'. There may be a case where a landlord owning more than two or more buildings may desire that the second building or the third building should be allotted to a dependent of his. But if the Accommodation Controller thinks that it is not a fair demand and allots the house to a different person, then to meet such a contingency an appeal is provided for. Under the existing provisions of the Act, the appeal lies before the Government. What I am trying to point out is that for each and every case, a person in the mufassal has to approach the Government for getting relief. Therefore, I have suggested in my amendment that in the case of mufassal an appeal should go to the District Collector and in the case of the Madras City, perhaps the Government. Otherwise, for each and every case, one will have to go to the Government and that will be an expensive affair. We have pointed out that in matters of this kind, justice must be fair and cheap. Even in a legislation concerning tenancy, etc., we provided that revision should go to the High Court. Even there every affected person has to go to the High Court to have a remedy. So, here I am suggesting that the remedy may be made available in the local area, viz., District

[Sri S. Lazar] [16th August 1960]

Collector in the case of mufassal and perhaps the Government in the case of the City of Madras.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Sir, I want a clarification from the hon. Member. Does the hon. Member suggest a second appeal against the order of the Collector?

SRI S. LAZAR : I do not suggest that.

Here it is provided that the appeal lies to the Government. I suggest that so far as towns and major panchayats in the mufassal are concerned, the appeal must lie before the District Collector or even at a lower level and one should not be asked to go to the Government for each and every case.

My next amendment is a consequential one. Here also I want that the word 'Government' occurring in sub-clause 8 (e) (ii) should be substituted by the words 'District Collector'.

Then the next amendment is a very small one and I do not think that there may be any objection on the part of the Government because I have suggested that for the words 'one week', the words 'seven days' may be substituted. Sir, in any legislation there must be some uniformity. I can point out a number of Acts where the words 'seven days' have been used to denote 'one week'. When such is the case, I do not know why the words 'one week' are used here.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Is there any difference between 'one week' and 'seven days'?

SRI S. LAZAR : So far as my knowledge goes, there is not much of a difference but according to the Limitation Act, seven days mean one week. Anyway, I shall leave the matter to the Government for consideration.

In sub-clause (9) (b) of clause 8 it is stated as follows :—

"If free access to the building is not afforded to the officer empowered under clause (a), he may, after giving reasonable warning and facility to withdraw to any woman not appearing in public according to the customs of the country, remove or open any lock or bolt or break open any door or do any other act necessary for effecting such dispossession."

If the landlord does not vacate the building even after the notice has been issued to him by the Accommodation Controller, provision is made here for the purpose of taking forcible possession. The forcible entry should not be made during any time so as to disturb the occupants of the house. It may be made during daytime. That is why I have said that in sub-clause (9) (b) after the words "under clause (a), he may", the words "during daytime" may be inserted. That is my very small suggestion.

16th August 1960] [Sri S. Lazar]

Sub-clause (10) (c) states as follows :—

"Nothing contained in this section shall apply to any building or buildings in the same city, town or village, owned by any company, association or firm, whether incorporated or not, and *bona fide* intended solely for the occupation of its officers, servants or agents." There are three cases in which clause 3 shall not apply. It will not apply (1) to a building, the monthly rent of which does not exceed twenty-five rupees, (2) to a building a part only of which is occupied by the full owner and the whole or any portion of the remaining part of the building is let to any tenant and (3) to buildings in the same city, town or village owned by any company, association or firm and *bona fide* intended for the occupation of its officers, servants or agents. I say, Sir, it may not be extended only to officers, servants and agents of company, association, etc., but to individual persons also. If big companies have officers, clerks, etc., there are individuals who are running big business on their own account. In the case of such individuals why can't they be allowed to construct houses for their *bona fide* use and the same building exempted from clause 3? What is allowed for buildings intended for *bona fide* use of a company's officers, etc., should be allowed for individual persons also. That is what I state.

MR. SPEAKER : Then the word "person" should be there. I don't find it in your amendment.

MR. S. LAZAR : It should be added, Sir. It should be as follows :

"10. Nothing contained in this section shall apply—

(c) to any building or buildings in the same city, town or village, owned by any person, company, association or firm whether incorporated or not and *bona fide* intended solely for the occupation of his or its officers, servants or agents."

Otherwise there will be the contingency which happened in the case of "transport companies" when those who wanted to get preference registered themselves as "company" and got the benefit. Such a situation should not arise here. That is why I say, let the preference be given to individual persons also and not only to buildings of companies intended for use of its officers, etc.

In the amendment given notice of by the Hon. Minister it is stated as follows : In sub-clause (1) (a) for Explanation I, substitute the following, namely :—

"Explanation I—A landlord who, having obtained possession—

(i) of a residential building under sub-section (3) of section 10 lets the whole of it to a tenant; or

(ii) of a non-residential building under sub-section (3) of section 10 lets the whole or part of it to a tenant

shall be deemed to have failed to give notice under this section."

[Sri S. Lazar] [16th August 1960]

The first part with regard to residential building is already there. Only with regard to the non-residential building, the new amendment (ii) has been put. The words "whole or part of it" comes there. I would like to draw the attention of the Hon. Minister to the definition of the word "building" in the definition clause. The word "building" means any building or hut or *part of a building*, etc. So the words "whole or part" requires to be suitably modified.

* SRI T. T. DANIEL : I would like to express only one point. The Hon. Minister has stated that so far as the object of the Bill is concerned it is to bring within its purview all buildings which are vacant. In the original Act the words "or otherwise" were there. But now they have been deleted. I may suggest an illustration. Suppose A has purchased a building from B, and keeps that building vacant. Will he come under clause 3? Suppose there is a landlord who has purchased a building from another person. He does not occupy that building at all. He has no other building. He keeps that building which he has purchased vacant. If it is the intention of the Legislature that all buildings which are vacant will come within the purview of clause 3. If one landlord keeps vacant the building he has purchased and if he has another building of his own, will he come under sub-clause (8) of clause 3? In such cases, he must be given the option to occupy the building he has purchased when he chooses.

MR. SPEAKER : Why should he keep vacant the house which he has purchased?

SRI T. T. DANIEL : Suppose it happens. What is to happen then? He has to be given option to occupy it at the time he chooses. That is why I say, as in the earlier enactment, the words "or otherwise" should be added at the appropriate place.

SRI V. SANKARAN : I want to say something with regard to the amendment given notice of by Government. With regard to residential building, the recommendations of the Joint Select Committee, have been kept in tact. If a landlord who, having obtained possession of a residential building under sub-clause (3) of clause 10 lets the whole of it to a tenant, he shall be deemed to have failed to give notice under clause 3. Under sub-clause (10) a concession has been shown to the landlord of a residential building who lets a portion of the building, while he himself lives in the building, to any tenant for residential purposes. But according to the Government amendment, if the landlord leaves the whole or part of a building for non-residential purposes he shall be deemed to have failed to give notice. The Joint Select Committee which considered the Bill wanted non-residential buildings to be left out of the purview of the Bill. But when Government now want non-residential buildings also to come under the purview of the Bill, more fetters are put against the landlord who lets out a portion of the building for non-residential purposes.

16th August 1960]

SRI V. SANKARAN : Sir, with regard to sub-clause (3), Your Honour . . . 11-30 a.m.

MR. SPEAKER : The hon. Member need not think that he is now in a court of law.

SRI V. SANKARAN : Sir, under the original Act, this portion which is sought to be introduced now was left out, Your Honour . . .

MR. SPEAKER : I am not entitled to be addressed as 'Your Honour'. Let not the hon. Member address me as such. I may be addressed as 'Hon. Speaker', and the expression 'Your Honour' is intended only for the Judges of the Courts.

SRI V. SANKARAN : Sir, in the sub-clause this portion—

"the building is required for the purpose of the State or Central Government or of any local authority or if any public institution under the control of any such Government or for the occupation of any officer of such Government."

has been deliberately let out, Your Honour . . .

MR. SPEAKER : To forget the practice, is very difficult. Thank you for 'Your Honour'. The hon. Member may continue.

SRI V. SANKARAN : When the Select Committee considered the Bill, Your Honour, somehow or other this particular portion was dropped out from the original Act. This particular portion was left out, but I do not know how it has been again introduced, Your Honour.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, if you will pardon me, on this occasion, I will quote an anecdote how one gets himself accustomed to habit. Mr. Alladi Krishnaswami Iyer used to address me as 'Pillai'. But I did not much mind it. At one time, I told him that I was not a Pillai, but a Gounder. Immediately he said, "I am sorry, Mr. Pillai." (Laughter.)

A point has been raised with regard to the letting of the whole building or part of the building. Another hon. Member pointed out that if the landlord had not occupied the complete building why he should give notice in respect of the portion which has not been occupied by him. The hon. Member Sri V. Sankaran argued that the landlord need not give notice with reference to the other portion and that the same concession should not be shown to the non-residential buildings. With regard to the residential building, he would like to have a tenant who would be a neighbour to him. One cannot impose on him any tenant. The Select Committee came to the conclusion that if a person has already occupied a portion of his own house then he need not himself come under the provision of this law. It might make the position inconvenient to the landlord. Therefore, in respect of other houses he will

[Sri C. Subramaniam] [16th August 1960]

have to come up with notice and the provisions of the Act would apply. If he owns only one house and occupies a portion, because of the economic conditions, he is allowed to let out to another tenant who will be agreeable to his living conditions. That is why that provision has been made. This argument does not apply to non-residential buildings because it is carrying on the business and any tenant would occupy it. That is why with reference to non-residential buildings we came to the conclusion that this advantage need not be given to the landlords.

Various other amendments have been moved by hon. Member Mr. Lazar. The first thing which he pressed is that in sub-clause (1) for explanation I, substitute the following:—

“*Explanation.*—A landlord who, having obtained the possession of a building under sub-section (3) of section 10 or by any instrument *inter vivos* lets the whole of it to a tenant, shall be deemed to have failed to give notice under this section.”

The explanation as it stands reads—

“A landlord who, having obtained possession of a building under sub-section (3) of section 10, lets the whole . . . of it to a tenant, shall be deemed to have failed to give notice under this section.”

I do not see the necessity for this amendment. Where the house itself is vacant and it is purchased by a certain individual, then he gets vacant possession. If it was already vacant either the provisions of the Act apply or do not apply. If the provisions of the Act apply, then he should have given notice under section 3. Simply because he purchases it, it does not take away the responsibility of the landlord. Therefore, the explanation as it stands, would cover all the cases.

Suppose a house is in the occupation of the owner and he vacates it and gives possession to other person concerned in which case after he purchased the property the building becomes vacant. Therefore, he has to give notice of it. If he himself occupies, then the question does not arise. Then a person occupies his own house when he does not own any other house and is not in occupation of any other house. Then he will be entitled to occupy the house. Therefore, in any case, the explanation is quite exhaustive and I do not think anything has been left out as pointed out by hon. Member Sri Lazar.

“Then in regard to second amendment for deletion of item (ii) in Explanation II, it is stated in the existing item who without obtaining such vacant possession allows the seller to occupy the whole of the building shall be deemed to have failed to give notice under this section.”

Somebody was arguing when a person purchases the property, then he becomes the owner of it. Then another person occupying it will be a tenant. Therefore, a new tenancy comes into existence. When a new tenancy comes into existence, the law would apply. I do not think there is anything wrong in this.

16th August 1960]

SRI S. LAZAR: So far as this is concerned the Hon. Minister may kindly note that no tenant is liable to be evicted. This may kindly be noted. Therefore, possession is not changed, when he happens to be the owner. After purchase of a building from a particular person, he becomes the owner. It is not the intention of the Act to disturb the person who is in occupation of the building. If the provision which Government are introducing is to be applied, then this man will have to be evicted.

Selling may be for the purpose of making some money for repaying his debts and some such thing. Otherwise, he continues and is entitled to occupy as a tenant. I do not see why he should be disturbed.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The position is this. Tenancy is being created newly. It is not as if it were existing tenancy which is likely to be disturbed here. It is only after the purchase the seller divests himself of the property. Therefore, in spite of the “*inter vivos*” becomes the tenant. It is a question of policy to be decided whether in this case the new tenancy can be created as between the seller and the purchaser or whether in this case they should give notice and they may get exemption and occupy it under certain circumstances. Therefore, in this case notice is necessary. Otherwise, collusive sale will take place and they will be going on occupying it without notice to the authorized officer. That is why the Select Committee came to the conclusion that in this case notice should be given.

Therefore, I think, in those cases notice is necessary, as otherwise collusive sales would take place and they would go on occupying property without giving notice to the authorized officer. Therefore, the Joint Select Committee came to the conclusion that they should give notice to the authorized officer and I do not think that any argument has been advanced to reverse the decision of the Joint Select Committee.

Then, with regard to permission for the tenant to reoccupy the building, the clause is definite. Where the written permission of the authorized officer is not obtained, only three months' occupation will be permitted. But if the order of the authorized officer is available, six months would be permitted. It may be that in some cases he might have applied for permission and order might have been passed after the expiry period and in such cases we would have to validate it. In some other cases the authorized officer might not have passed the order even though an application was made. Therefore, we should make the period specific. So, the clause as it is, should stand.

Then with regard to another amendment to sub-clause (2), the Joint Select Committee took into consideration cases where a person goes outside the town for a few months and puts somebody in possession even as a sub-tenant. The Committee thought that

[Sri C. Subramaniam] [16th August 1960]

during that temporary absence if somebody was put in occupation, such cases should not be brought within the ambit of this Bill, by saying that there was a vacancy. Therefore, we have fixed three months. This provision will have to be read with clause 10 where it is stated that there is no termination of tenancy if it is for a temporary period of three months. But if it exceeds three months, there is termination of tenancy and all the consequences of the termination of lease follow. That is why this sub-clause has been inserted and I do not think that any change will have to be made.

With regard to amendment to sub-clause (3) for deleting the words "Government or" and "do or", in certain cases, the Government may require a building for its own officer or a Central Government officer and I do not think the Government's powers should be curtailed. It is only in rare cases the Government come into the picture. Therefore, the sub-clause gives powers to the Government officer or the authorized officer to act. Perhaps in most of the cases, the Government may not come into the picture but where it is necessary, there should be powers for the Government to give notice.

As regards the amendment for deleting the second proviso to sub-clause (5), I have already explained.

As for the amendment suggesting substitution of the words 'of his tenancy' for the words 'of his occupation' occurring in the Explanation to sub-clause (5), the point for consideration is this. So far as the tenancy is concerned, the Government will become a tenant from the specified date. But if there is some delay, then the authorized officer will fix the date of tenancy as between the Government and the landlord. The Government will become liable to pay rent to the landlord from the date of tenancy. So far as the occupant is concerned, his liability to pay to the landlord is fixed, that is, from the date of occupancy. Therefore, the question as to who should pay for the interim is a matter for the Government and the tenant. So far as the landlord is concerned, the Government will pay for that period and once the occupation takes place, the officer is made liable to pay it. That is why this sub-clause is there.

I accept the amendment of the hon. Member Sri Lazar suggesting the deletion of the word "also" occurring after the words 'the landlord is' in the second proviso to the Explanation in sub-clause (5).

With regard to the amendment to sub-clause (8) (d) suggesting the substitution of the words 'District Collector' for the word 'Government', I may tell the hon. Member that till now no case has come up before the Government. Only in rare cases, an appeal will come to the Government.

The next amendment is a consequential amendment.

16th August 1960] [Sri C. Subramaniam]

With regard to the amendment suggesting substitution of the words 'seven days' for the words 'one week', I think we have been using both the phraseology.

SRI S. LAZAR: Only 'seven days'.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: If the hon. Member is satisfied about it, then I am prepared to accept 'seven days'.

With regard to the next amendment of the hon. Member, Sri Lazar, I move the following amendment:—

'In clause 3, sub-clause (9) (b), after the words "under clause (a), he may", insert the words "at any time after sunrise and before sunset".'

As regards the amendment suggesting insertion of the words 'his or', after the words 'occupation of' in sub-clause (10) (c), that is a matter of policy decision. If individuals are also given the right, many of the buildings will not be available for officers. That is why in respect of companies and registered associations, we should give exemption. I do not think that we can extend it to individuals.

Hon. Member Sri Sankaran wanted the buildings owned by religious, charitable and educational institutions also to come under sub-clause (10) (c) of clause 36. It is not necessary. I do not think we can accept that amendment. Next is the hon. Member Sri Palanisami's amendment. It is the usual Communist amendment. If it is Rs. 25 they move an amendment for reducing it to Rs. 15 and if it is Rs. 15 they would move for reducing it to Rs. 10. He has moved for reducing the sum from Rs. 25 to Rs. 15. I am not able to accept that amendment. Sri Palanisami wants to delete item (b) in sub-clause (10) and renumber item (c) as item (b). But if he were to read the sub-clause carefully he would find that there is also an explanation to sub-clause 10 which has relation to sub-clause 10 (b). Therefore if item (b) is deleted, the explanation alone has no meaning. But the hon. Member has moved only for deleting item (b) and not explanation. I don't think we can accept his amendment.

MR. SPEAKER: What number can we give to Government amendment which the Hon. Minister has moved, viz.—

"In clause 3, sub-clause (9) (b) after the words "under clause (a) he may" insert the words "at any time after sunrise and before sunset."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: It can be numbered as 114-A next to Lazar's amendment No. 114.

MR. SPEAKER: All right. I will now put the amendments to the vote of the House.

[Mr. Speaker] [16th August 1960]

The question is :

(i) in sub-clause (1) (a) for Explanation I, substitute the following, namely :—

“Explanation I.—A landlord who, having obtained possession—

(i) of a residential building under sub-section (3) of section 10 lets the whole of it to a tenant; or

(ii) of a non-residential building under sub-section (3) of section 10 lets the whole or part of it to a tenant shall be deemed to have failed to give notice under this section.”

(i) in sub-clause (3), for the words “the building is required for the occupation of any officer of the State or Central Government”, substitute the words “the building is required for the purposes of the State or Central Government or of any local authority or of any public institution under the control of any such Government or for the occupation of any officer of such Government”;

(iii) in sub-clause (4), after the words “is not required”, insert the words “for the purposes, or”;

(iv) in sub-clause (5), after the words “is required” wherever they occur, insert the words “for any of the purposes, or”;

(v) in sub-clause (6), after the words “in the case of a”, insert the word “residential”;

(vi) in sub-clause (8), in items (c) and (e), for the word “building” wherever it occurs, substitute the words “residential building”;

(vii) in sub-clause (9), in item (b), after the words “empowered under”, insert the words, brackets and figure “sub-clause (i) of”;

(viii) in sub-clause (10)—

(a) in item (a), for the word “building”, substitute the words “residential building”;

(b) re-letter existing items (b) and (c) as items (c) and (d) respectively and before item (c) as so relettered, insert the following item, namely :—

“ (b) to a non-residential building, the monthly rent of which does not exceed fifty rupees; or ”;

(c) in item (c) as so re-lettered, for the words “a building”, substitute the words “a residential building” and for the words “the building”, substitute the words “such building”;

(d) in the Explanation, for the brackets and letter “(b)”, substitute the brackets and letter “(c)”.

The amendment was put and carried.

16th August 1960]

MR. SPEAKER : I shall put the amendments of Sri Lazar to vote. The question is :

“In sub-clause (5) in the second proviso to the Explanation, delete the word “also” occurring after the words “the landlord is.”

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER : The question is :

“In sub-clause (9) (a) (ii) in the proviso, for the words “one week’s”, substitute the words “seven days”.

The amendments were put and carried.

MR. SPEAKER : I shall put the Government amendment to vote. The question is :

“In clause 3, sub-clause (9) (b), after the words “under clause (a) he may” insert the words “at any time after sunrise and before sunset”.

The amendment was put and carried.

The amendments of Sri N. K. Palanisami were put and lost.

The amendments of Sri V. Sankaran to sub-clause (1) (a) (ii) and sub-clause (10) (c) were, by leave, withdrawn.

The other amendments of Sri S. Lazar were, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : What about amendment of Sri Sankaran to sub-clause (8) (e) (ii). Is the hon. Member pressing the amendment?

SRI V. SANKARAN : The Hon. Minister has not mentioned anything about it at all.

MR. SPEAKER : That means Hon. Minister is not accepting the amendment.

The amendment of Sri V. Sankaran was put and lost.

The clause, as amended, was put and carried.

Clause 4.

MR. SPEAKER : The motion is :

“That clause 4 do stand part of the Bill.”

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I move the following amendment :—

“ (i) in sub-clause (1), after the expression “sub-section (2)”, add the expression “or in sub-section (3), as the case may be”;

[Sri V. Ramaiah] [16th August 1960]

(ii) in sub-clause (2)—

(a) in item (a), for the word “building”, substitute the words “residential building”;

(b) in item (b), for the words “buildings” and “building”, substitute the words “residential buildings” and “residential building” respectively;

(iii) after sub-clause (2), add the following sub-clause, namely:—

“(3) (a) The fair rent for any non-residential building shall be at nine per cent gross return per annum on the total cost of such building.

(b) The total cost referred to in clause (a) shall consist of—

(i) the cost of construction as calculated according to such rates for such classes of non-residential buildings as may be prescribed less the depreciation at such rates as may be prescribed;

(ii) the market value of that portion of the site on which the non-residential building is constructed;

and shall include such allowances as may be made for considerations of locality in which the non-residential building is situated, features of architectural interest, accessibility to market, nearness to the railway station and such other amenities as may be prescribed and of the purpose for which the non-residential building is used:

Provided that such allowances shall not exceed twenty-five per cent of the cost of construction as calculated in the manner specified in sub-clause (i) ”.

SRI S. LAZAR: Sir, I move:

For sub-clause (1), substitute the following:—

“(1) The Controller shall, on application by the tenant in occupation or the landlord of a building and after holding such inquiry as the Controller thinks fit fix the fair rent for such building under sub-section (2) ”.

In sub-clause (2) (b) (i) delete the words “less the depreciation at such rates as may be prescribed”.

The amendments were duly seconded.

SRI N. K. PALANISAMI: Sir, I move:

“In sub-clause (2), for item (b), substitute the following:

“(b) the total cost shall be determined at 20 times the municipal annual value of the building”.

The amendment was duly seconded.

16th August 1960]

SRI V. SANKARAN: Sir, I move:

“In sub-clause (2) (a), for the word “six”, substitute the word “nine”.

The amendment was not seconded.

MR. SPEAKER: There is no seconder. So. hon. Member Sri Sankaran's amendment falls through for want of a seconder.

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIYAR: Sir, I move the following amendments:—

“In sub-clause (2) (a), for the words “six per cent”, substitute the words “nine per cent”.

“In sub-clause (2) in the proviso, for the words “ten per cent”, substitute the words “twenty per cent”.

The amendments were duly seconded.

MR. SPEAKER: The clause and the amendments are before the House for discussion.

SRI N. K. PALANISAMI:

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதில் நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தில் “முனிசிபல் வால்யூ” எம்மாதிரி இருக்கிறதோ அதை வைத்து 20 மடங்கு போட்டு தீர்மானிக்கலாம் என்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இப்போதுள்ள சட்டப்படி கண்ட்ரோலர் சென்று எ கிளாஸ், பி கிளாஸ், ஸ்ரி கிளாஸ் என்று பிரிவு செய்து தனித்தனியாகப் பார்த்து பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு கட்டிடத்திற்கும் எவ்வளவு செலவாகியிருக்கிறது எவ்வளவு மெட்ரீயல் செலவாகியிருக்கிறது என்பதையெல்லாம் பார்த்து இதை நிர்ணயிக்க வேண்டும். அவர்கள் அதாவது சொந்தக் காரர்கள் ஒரு மடங்குக்கு சாமான்கள் வாங்கியிருந்தாலும் நான்கு மடங்கு விலை கொடுத்து வாங்கினேன் என்று சொல்லுவார்கள். ஆகவே எ, பி, ஸ்ரி என்று பிரிப்பது மிகவும் கடினமாக இருக்கும். அது போக, இடத்தைப் போய் பார்வையிட்டு, “ஆர்பிர்ரி பவர்ஸ்” பிரகாரம், “பெஸ்ட் ஆப் ஜட்ஜ்மென்ட்” பிரகாரம் கண்ட்ரோலர் போய் நிர்ணயம் செய்யலாம் என்று இருக்கிறது. இது இடத்திற்கு இடம் மாறுபட்டு இருக்கும். it will be continued litigation ”. அதோடு மறுபடியும் அப்பீல் செய்யலாம் என்று இருக்கிறது. ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் கண்ட்ரோலர் போய் சென்று பார்க்க முடியுமா என்பதையும் ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். ஆபீஸில் இருந்து கொண்டு தான் வேலை செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே முனிசிபல் ஏரியாக்களில் அவர்கள் போடுகிற வால்யூவை எடுத்து அதில் 20 மடங்கு போட்டு அதோடு 6 பெர்ஸன்ட் அதிமாக போட்டுக் கொள்ளலாம். அதோடு இப்போது “நான்-ரெஸிடன்ஷியல் ஏரியா”-க்கு 9 பெர்ஸன்ட் போட வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைக்

[Sri N. K. Palanisami] [16th August 1960]

குறைத்து 6 பெர்ஸன்டாக போடலாம் என்பது என் அபிப்பிராயம். ஆகவே இதன் பேரில் நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI S. LAZAR: Sir this clause relates to the basis for fixation of fair rent. It may be that we are trying to change the entire basis for fixation of fair rent. Further we are also hereby giving an opportunity for the existing fair rents already fixed, to be reopened. Subsequently such a provision has also been put. Therefore, it is absolutely necessary that the basis of fixation of fair rent is properly fixed. I have suggested that so far as the earlier portion of the clause is concerned, namely, sub-clause (1), it may be *deleted* and the following *substituted* in its place:—

“(1) The Controller, shall on application by the tenant in occupation or the landlord of a building and after holding such inquiry as the Controller thinks fit fix the fair rent for such building under sub-section (2) ”.

The effect of my amendment is to add the words “ in occupation ” after the word “ tenant ” occurring in line 2 of Clause 4. That is the effect of my amendment.

I am emphasising this because the clause as it stands at present gives power for all tenants to make application for fixation of fair rent. This is not my observation but the observation of the High Court. It includes even an ex-tenant, a tenant who is in arrears of rent—he is also entitled to file an application for fixation of fair rent, as per the clause in its present wording. The difficulty will be in practical application. The tenant may choose to fall in arrears for six months or eight months as the case may be and he may go before the Controller for the fixation of the fair rent to gain further time to make payment of arrears. Therefore, I suggest that only the tenant in occupation on the date when he files

12-00
noon.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Even though he is in arrears he will be a tenant in occupation and I do not see how the rule will prevent any tenant who is in arrears from making an application.

SRI S. LAZAR: That is exactly my point. As the Hon. Minister rightly put it, this provision gives room for the tenant, even an ex-tenant to come forward with an application. That is why, I want to specifically make it clear that these people must be excluded and they should not be given this opportunity for re-opening the whole question. Therefore the Hon. Minister may accept it.

Principles are being laid down. So far as I understand, the principles are that the rent will be at 6 per cent of the cost of the building. Such is the provision. It is stated that the cost of

16th August 1960] [Sri S. Lazar]

construction will be assessed as per principles enunciated under the next sub-clause 2 (b). I am trying to point out that under clause 1, the Controller fixes the fair rent in accordance with the principles set out in sub-section (2). I am trying to point out that the latter portion in sub-clause (1) “ such principles as may be prescribed ” will be absolutely out of place and will not be practicable in application. One will say that the rent at 6 per cent of the cost of construction and in addition, the others are taken into account in fixing the rent. There is no option for the officer to take into consideration anything else. The Government have provided that the Controller should also take into consideration the rent prevailing in the locality. The rule as prescribed cannot be applied by the Controller as the word ‘ shall ’ has not stated specifically that the rent ‘ shall be only 6 per cent ’.

MR. SPEAKER: Will the hon. Member enlighten me as to how the rate of interest will be specifically out of order when the authority is given the right to take the total cost of the building into consideration in fixing the fair rent.

SRI S. LAZAR: The Controller has to follow certain principles in assessing the total cost, viz. :—

(a) value of the site; and

(b) the cost of construction.

Cost should be assessed. Based on that assessment rent should be fixed. For the purpose of cost of construction the provision is that the Rent Controller should take the total cost referred to in the clause. It is not possible for the Rent Controller to take advantage of the rules framed by the Government. The Rent Controller should take into consideration other rules framed by the Government. If this is not the idea of the Government, the provision already existing is sufficient for the purpose and so there may not be any necessity for framing any rule. Therefore my submission will be that these words ‘ such other principles as may be prescribed ’ will have to be deleted.

Further, it has got to be considered how the depreciation is to be calculated. The clause says :

‘ the total cost of the construction as calculated according to such rates for such classes of buildings as may be prescribed less the depreciation at such rates as may be prescribed.’

I will just bring to the notice of the Government how it is rather highly impracticable because the cost so far as any building in occupation is concerned, whether we like it or not, the value of the building is going on increasing day by day. At the time of construction it may cost Rs. 10,000. I personally know a case.

[Sri S. Lazar] [16th August 1960]

Originally a building was constructed at a cost of Rs. 10,000 in 1927. Subsequently, the price had gone up and recently when the building was purchased the cost was Rs. 33,000. I am trying to point out that so far as the value of the residential building is concerned it is going up. Perhaps there is nothing abnormal about it, because they are rising in conformity with the prices prevailing in our country. Therefore to say that the rent should be assessed and based on the cost of construction would be impracticable and the landlord would be very much affected. The depreciation principle should be confined only to P.W.D. buildings. We are not going to purchase all the buildings here. We are only going to fix the rent for the tenants. I do not think that there should be depreciation and all that. Here the only point for consideration will be how much rent this particular buildings will fetch in the open market and if the rent is higher than the market rent we have to put some restriction on that. Therefore, I submit that the words occurring in sub-clause (2) (b) (i)—

“less the depreciation at such rates as may be prescribed” may be deleted.

I submit for the consideration of the Government whether the earlier clauses should be revised so that the cost of construction of the building to be considered by the Controller may be appropriate. I would also like to point out Sir, that the cost of construction, site, building materials, etc., vary according to places. For example, in the City of Madras the business people, in their anxiety to run their business, would be prepared to pay more rent and purchase buildings at high cost. This may not be so in the case of Trichy and Tanjore. Therefore to lay down uniform principle of 25 per cent would cause very much hardship. I have also given certain amendments in this connection. I trust that the Government would be pleased to accept them.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Mr. Speaker, Sir, with regard to my first amendment, I wish to state that fair rent at six per cent gross return per annum on the total cost of the building is extremely low. Even the Madras High Court has stated that fair rent should be fixed at 9 per cent on the total cost of the building. In view of the increased cost of maintenance and also in view of the fact that taxes have also gone up, my submission is that it should be fixed at least at 9 per cent.

As regards my second amendment allowances for considerations like locality, should be 20 per cent instead of 10 per cent. Here also we have to give certain allowance for damages due to fire, cost of maintenance, etc. If more amenities are provided, other people are prepared to pay more rent and therefore it should be possible for the Government to fix it at 10 per cent.

SRI V. SANKARAN : Sir, my amendment fell through for want of a seconder. But I find that amendment No. 112 is practically the same, as my amendment. My submission is that the

16th August 1960] [V. Sankaran]

fixation of fair rent as provided for, in this Bill is not just and equitable. It is only 6 per cent gross return per annum on the total cost of the building. But we find that in many Acts particularly in the Money-lenders Act and Pawnbrokers Act, for any investment made or loan given and even in the case of securities, we have allowed 9 per cent. In cases where there is no security, we have allowed 12 per cent. We also find that in Banks, money is lent at not less than 9 per cent. Therefore, 6 per cent is very low particularly when we take into account that the landlord has also to pay house tax which takes away two months' rent in the case of mufassal and more than two months' rent in the landlord will be left with only five per cent. After leaving a margin of $\frac{1}{2}$ per cent for repairs, it will come to $4\frac{1}{2}$ per cent. So, ultimately the landlord will get only 4 to $4\frac{1}{2}$ per cent return from his property. Therefore, it will work a great hardship on the landlord and there will be no incentive or enthusiasm for the house owners to keep houses. They will sell away their houses and invest the amount thus realised in Government securities. Even Government securities yield an interest of 4 to $4\frac{1}{2}$ per cent. Therefore, we should not be under the false impression that the house owners are in the nature of oppressors and they should be dealt with in the same way as the landlords have been dealt with the agrarian legislation. Many house owners are making living by letting out one or two houses. Probably the tenant living in a rented house might be richer and might in more affluent circumstances than the landlord or the house owner. Therefore, the Government should take a conciliatory attitude towards circumstances that the landlord or the house owner. There- circumstances, it would be fair on the part of the Government to fix the fair rent at 9 per cent.

With regard to depreciation, to a great extent I agree with the amendment moved by the hon. Member, Sri Lazar, that some other devices have to be found out. Even if we fixed 30 or 40 per cent, the house built 20 or 30 years ago would have only a zero value and practically it will work as a great hardship to the house owners and allow some income for them. Under these it cannot be at a particular rate.

With regard to allowances proposed in the Bill, it is stated that it should not exceed 10 per cent of the cost of construction. First of all, my submission is that allowances cannot have any co-relation with the cost of construction. For instance, if we take non-residential buildings, we must take into consideration more the locality in which it is situated than the actual cost of construction. Therefore, even if the allowances are calculated on the basis of the cost of construction, 10 per cent will be low and it should be 20 per cent.

MR. SPEAKER : The hon. Member has not moved any amendment.

[16th August 1960]

SRI V. SANKARAN : But I can give support to the amendment moved by other hon. Members.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, the hon. Member, Sri Ramaswamy Mudaliyar has moved an amendment on those lines.

SRI V. SANKARAN : Therefore it would be just and fair if the allowances are fixed at 20 or 25 per cent.

* SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, fair rent must be fair. What is Fair Rent? A mud-walled house constructed 100 years ago is now rented and some rent is being paid for it by contract between the landlord and the tenant. If after entering into a contract, the tenant applied to the court for fixation of fair rent, after taking into consideration the cost of the building to be prescribed by rule hereafter, the depreciation to be prescribed by rule hereafter and allowances to be prescribed by rule hereafter, the tenant may not have to pay any rent at all. Possibly the landlord may have to pay something to the tenant. Therefore, if fair rent is to be fixed, the proper thing would be to take into consideration the present market value of the house, the materials with which it is constructed, the cost of construction, labour charges, etc., the average rent that is prevailing in the neighbourhood and even the average rental value fixed by the municipality or the panchayat and on which the house tax is levied. All these things are sought to be done under the rules and the only saving clause is that these rules will be placed before the Legislature and we can amend them either in this session or in the next session. But the landlord or the tenant has no remedy. Therefore, I suggest that the words 'depreciation at such rates as may be prescribed' may kindly be deleted by the Government and the amendment of the hon. Member, Sri Lazar, may be accepted. I would submit that instead of 6 per cent gross return per annum on the total cost of such building, it should be 9 per cent of gross return. It is said that the Controller while fixing the fair rent will take into consideration—

(i) the cost of the construction as calculated according to such rates for such classes of buildings as may be prescribed, and

(ii) the market value of that portion of the site on which the building is constructed.

Cost of construction may mean the cost of materials used for the construction of the building, etc. But it is said that the market value of only "of that portion" of the site on which the building is constructed, would be taken into account by the Controller while fixing fair rent. I say that the words "of that portion" occurring in sub-clause 2 (b) (ii) must be deleted. The market value of the site should be taken into consideration as a whole and not only the portion of the building on which the building is constructed. While fixing fair rent the market value of the site on which

[16th August 1960] [Sri R. Srinivasa Iyer]

the building is constructed should be taken into consideration besides the rental value as fixed by the municipality or panchayat which assesses the tax and the rent prevailing in the neighbourhood.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I accept the proposition laid down by Sri Srinivasa Ayyar that the rent should be fair.

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri Manikkasundaram wants to say something. He can speak now.

SRI V. S. MANIKKASUNDARAM : Sir, I am very much against the principle of deducting something by way of depreciation from the gross value of the building in order to arrive at the rental value of the building. I would like to illustrate my point by giving a concrete case. I have the misfortune to be a landlord of the Government of Madras with regard to a building situated in Erode. The building happens to be one constructed 90 years ago. I am giving this illustration to show that it is not proper to allow depreciation, after fixing the gross value of the building taking into consideration cost of construction, etc. The building was leased out to Government in 1956. At that time an Assistant Engineer of Public Works Department who valued the building, after fixing the cost of construction of the building, included a profit of 6 per cent on the gross value. If as is said at present depreciation was allowed, I am sure I would have to pay something to Government.

MR. SPEAKER : That is what the hon. Member Sri R. Srinivasa Ayyar also told just now.

SRI V. S. MANIKKASUNDARAM : It may not be proper to allow for depreciation of the building at the time of fixing the gross value of the building. I want that this aspect of the matter should be considered before coming to a decision on this point.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I accept the proposition laid down by him, Member Sri Srinivasa Iyer that the rent should be fair. But 'fair' with reference to whom? It should be fair with reference to landlord and tenant. That is the decision which the Select Committee arrived at in this matter when considering the basis on which fair rent should be calculated. There are buildings and buildings. Buildings built with cement concrete, buildings built with mortar, buildings whose walls are built with mud, etc. Those buildings built with cement mortar and having mosaic flooring and such amenities are costly to construct. So we can see that there are first, second, third and fourth class constructions. We have classified the constructions as A, B, C, and D, with reference to the materials used for construction, terrace used (whether Madras terrace or tiled one), etc. After classifying them into A, B, C and D, we calculated the cost of construction of each. While calculating the cost of construction, we have come to the conclusion that we have to take into consideration the

[Sri C. Subramaniam] [16th August 1960]

cost of construction not at the time the house was constructed but the present cost of construction of such building. We calculate the cost of construction on the fixed rates given there without taking into consideration the age of the building. The rates for Class A building will be Rs. 18 per square foot, etc. The calculation will be made on the basis of those rates. That is what, I want to say. It won't be on the basis of rates obtaining at the time of construction, namely, 90 years ago so far as the building referred to by Sri Manikkasundaram is concerned. Therefore, the cost of construction will be calculated with reference to the present rates prescribed and will be applicable to the various categories of buildings.

SRI R. SRINIVASA IYER : On a point of explanation, Sir. I have given my amendment because of the language used in Clause 4 as at present. The Hon. Minister may kindly note the language of Clause 4 (2) (b) (i). The language of Clause 4 as at present worded does not clearly convey what the Hon. Minister had said just now. The provision for deducting depreciation is there. The fixed rates laid down by the Select Committee for different kinds of buildings have not been put here.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Government are aware of what the Select Committee had said on this point. The hon. Member Sri Srinivasa Iyer need not be under the impression that we would leave those rates. Those things would come under the rules to be framed for the purpose of this Act. Those rules would again come up for further scrutiny by the Legislature when they are placed on the table of the House. The rates would be prescribed rates applicable in the Public Works Department. That is one thing. The classification of buildings into four categories and different rates for construction of the same, as suggested by the Select Committee would definitely be taken into consideration when the rates would be prescribed in the rules to be framed in pursuance of this Act. We give due allowance for different kinds of construction. The cost of construction would be with reference to the present rate of construction and not the rate obtaining at the time of construction of the building, whether it was constructed seven years or two years before.

The next point to be considered is with reference to the cost of the site on which the building is constructed. Instead of taking the market value of that portion of the site on which the building is constructed, some hon. Members have said that the market value of the site, as a whole, on which the building is constructed, should be taken into account. The cost of the site would be with reference to the locality. When we consider the value of the site, locality and other considerations would be kept in view. The value of a site varies from place to place in Madras City and there are different rates for sites in different towns and villages.

[16th August 1960] [Sri C. Subramaniam]

With reference to the site, there is the "market value". When we take into account the market value of the site, we take into account the "present market value" of the site. That would be added to the cost of construction in order to arrive at the total cost.

SRI R. SRINIVASA IYER : I was not present when Clause 4 was taken up. What is stated there is that only the market value "of that portion" of the site on which the building is constructed, would be taken into consideration. Does that mean the exact area which the building occupies?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, it means the actual portion occupied by the building. Only the value of that portion of the site would be taken into account. Suppose there is one acre of land and a tenant does not enjoy the entire one acre but occupies only a portion of the building constructed on a portion of the land. He cannot be asked to pay rent based on the market value of the entire land. We take into account that portion of the land which is occupied by the building. While calculating the market value of that portion of the site on which the building is situated, we give allowance for "locality" in which the building is situated. We give allowance for other advantages which the building possesses, nearness to market, etc., as provided for in the Bill. Those advantages which the tenant enjoys would be given due consideration while the total cost of the building is assessed for the purpose of fixation of fair rent. That is another point.

SRI S. LAZAR : If that is the object of the Government then I am sorry to say that the definition of the word "building" as enunciated in the Bill has to be amended. As at present worded, the definition of building is as follows :

"building" means any building or hut or part of a building or hut, let or to be let separately for residential . . . purposes only and includes :—

(a) the garden, grounds and out-houses, if any, appurtenant to such building, hut or part of such building or hut, and let or to be let along with such building or hut.

(b) any furniture supplied by the landlord for use in such building or hut or part of a building or hut, but does not include a room in a hotel or boarding house."

The Hon. Minister has stated that the market value of that portion of the site on which the building is constructed, would be taken into account while calculating the total cost for purposes of fixation of fair rent. The word "building" as per its definition includes garden, grounds and out-houses, if any, appurtenant to such building. So the market value of the garden, ground, out-houses appurtenant to the building, viz., the market value of the entire area will have to be calculated as per the definition of the word "building" given in the Bill.

[16th August 1960]

12-30
p.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, the Select Committee's intention was that the market value of that portion of the site on which the building is constructed should be taken into account. To make out that intention, to make it more clear, if necessary, I will bring an amendment during the third reading stage.

But the Select Committee's intention was that the value of that portion of the site on which the building is constructed and not all the appurtenances belonging to the building should be taken into account. That is one aspect. On that basis we fixed the rent at 6 per cent gross return per annum on the total cost of such a building. If it should be increased to 9 per cent we would be asking the people who were paying Rs. 15 or Rs. 25 to pay double the amount. That is why, we have taken into account the whole aspect to find out what would be the fair rent. This should be fixed and we have adopted 6 per cent gross return. If there is to be an increase, it is for the House to decide. If it is to be $7\frac{1}{2}$ per cent, it is a matter for the House to decide. It does not matter even if it is increased to 50 per cent, it is for the House to decide. The Select Committee came to the conclusion after making a rough estimate of increase in the rent, that 6 per cent would be just but it is for the House to decide, whether it should be 6 per cent, $7\frac{1}{2}$ per cent or 9 per cent. If that be so, to that extent we would be increasing the existing rent, which would be beyond the capacity of the tenants. The persons who would be most hard hit would be the middle class and the lower middle class tenants. That is why, I am saying that we should take into account the liability which we will be adding to the present tenants, who are mostly middle class tenants in fixing the gross return. That is why, a rate of 6 per cent has been fixed as just. That is one aspect of it.

Then, if you take into account the present cost of construction, shall we say that whatever be the age of the building the present cost of construction alone shall be the basis on which the return shall be calculated or some depreciation may be taken into account. The age of the building naturally seems to count. We cannot say that in the case of a building which was built in 1957 and the building which was built in 1930, the same cost of construction should be taken into account for the purpose of calculating the fair rent. That is why, we have provided a clause for fixing the depreciation also. But that rate of depreciation will be fixed taking into account other circumstances. If the building is a first class building and if properly maintained, the depreciation may be very much less than contemplated in the Public Works Department rates. But the rate of depreciation will be fixed in such a way that it will not be unfair either to the landlords or the tenants. That is a matter which will be worked out by experts and it will be coming before the House for discussion again when the rules are laid before the House.

[16th August 1960] [Sri C. Subramaniam]

Apart from the actual building and the portion of the site on which the building stands other amenities should also be taken into consideration for fixing the fair rent. That is why, there is a provision which says that the cost of construction shall include such allowances as may be made for consideration of locality in which the building is situated, features of architectural interests, accessibility to market, dispensary or hospital, nearness to the railway station or educational institutions and such other amenities as may be prescribed. For example, a big compound, which even though it will not be useful, may be a piece of amenity.

The Joint Select Committee came to the conclusion that there should not be any large variation because of all these things. The value of the site to a certain extent has already been taken into consideration. And therefore we have provided such allowances should not exceed 10 per cent of the cost of construction. Instead of giving individual discretion to the officers my own point of view is, that it should be restricted to 10 per cent. That is why, we have fixed it at 10 per cent.

Then another point was made with reference to the words, "such other principles as may be prescribed". I do agree that we cannot fix any principles which will be inconsistent with the existing provisions of the Act. But I do feel, Sir, that it shall include such allowances as may be made for consideration of locality and all these things. We are not sure whether we have included all the amenities and all the factors which should be taken into consideration, in giving this extra 10 per cent. That is why, it has been stated here "such other principles as may be prescribed." I do agree that the cost of construction cannot be calculated at such rates in a different way under the rules. I do not think we can prescribe principles which are inconsistent with the provisions of the Act to increase or decrease the cost. There may be some other amenities, which are not contemplated here. We are not quite sure that we have taken into account all the factors which will go to increase the rental value of a particular building. That is why, we have added the amenities clause. If we want to increase it to 9 per cent, it would mean an additional burden on the part of the tenants. I do not think anybody would be hit hard by the clause as it is. The hon. Members would see that under clause 30 new buildings which would be constructed hereafter have been completely exempted from the provisions of this Act. Therefore, there is no question of hampering the construction activities of the new buildings and the new buildings would not be bound by the provisions of this Act. Therefore, I respectfully submit that we have taken into consideration everything.

Then the Government amendment relates to non-residential buildings. This was a controversial matter. As a matter of fact, the Joint Select Committee came to the conclusion that, perhaps we should exempt non-residential buildings. It is a matter of

[Sri C. Subramaniam] [16th August 1960]

businessmen making profit and therefore it should be left to the landlord and the tenant to make the best bargain possible. But it was brought to the notice of the Government later on after the publication of the report of the Joint Select Committee that if non-residential buildings should be excluded, a large number of middle-class tenants not only businessmen but professional men like the Lawyers, Doctors, Dentists, etc., would be driven out and they would not be able to find alternative accommodation. That is also another factor. There are certain Doctors, there are certain professional men and businessmen who have established their business or practice in a particular locality for a number of years. Because they had continued to occupy it for some years past it was an advantage to the persons concerned to continue to carry on the profession there. For example, if a Doctor practiced in a particular locality for a number of years, people would get accustomed to go to him in that place. If another Doctor comes there he cannot have the same advantage. The Doctor remaining there has got all the advantages in continuing in the same premises. The same is the case with the petty shop-keepers. Therefore we have taken into consideration all these things and representations and ultimately came to the conclusion that perhaps, non-residential buildings should also be brought within the purview of 'rent control' and therefore with reference to non-residential buildings, we have fixed that the return should be a little more because these are all business concerns and not residential buildings. Therefore for residential buildings we have fixed 6 per cent return and for non-residential buildings we have fixed 9 per cent return. In respect of residential buildings we have fixed that the allowance shall not exceed 10 per cent and in the case of non-residential buildings 25 per cent.

Then, with reference to the exemption clause relating to residential buildings we have fixed that any building which would fetch a fair rent of Rs. 250 should be exempted from the provisions of this Act.

SRI R. SRINIVASA TYER: It has not been made clear that it is Rs. 250 per mensem.

MR. SPEAKER: There is an amendment of Sri C. R. Ramawami to make it clear.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Residential buildings fetching a rent of Rs. 25 a month have been excluded from the purview of the Act. That means residential buildings which would fetch a sum of Rs. 300 per annum are exempted. Therefore to say Rs. 250 per annum would have no meaning. It would be very absurd on the face of it. However, it is being made clear by an amendment. With reference to non-residential buildings, what should be the exemption level is a matter for consideration. Some hon. Members consider that the exemption level should be the

16th August 1960] [Sri C. Subramaniam]

same with reference to the residential buildings as well as non-residential buildings. We ourselves made a distinction between residential and non-residential buildings, and we have allowed for a return of 9 per cent and an allowance of 25 per cent margin with reference to the increased calculation of the cost of the building. When that is the case, I do not see how we can plead that the same exemption should be allowed. As a matter of fact, with reference to residential buildings, it should be a little higher even taking into account the nature of the building and all those things. Therefore, it was considered that Rs. 400 would be a reasonable level. There are persons who say that it should be raised to Rs. 500. Whatever it is, taking all factors into consideration, we have changed it to Rs. 400. That is the purpose of the Government amendment. So, I hope that the amendment of the Government to clause 4 would be accepted.

SRI S. LAZAR: Sir, the Hon. Minister has not answered the specific point raised by me . . .

MR. SPEAKER: The Hon. Minister has replied to the points raised by the hon. members. If the hon. Member feels that the Hon. Minister has not answered his particular point, I cannot compel him to answer that point.

The amendment of Sri N. K. Palanisami was put and lost.

MR. SPEAKER: Is hon. Member Sri S. Lazar pressing his amendment?

SRI S. LAZAR: I would like to know whether my suggestion regarding market value will be considered. . . .

MR. SPEAKER: At the present time, there is no amendment regarding that point before the House. So, we could not consider it at this stage. The hon. Member may, however, refer to it at the third reading stage. For the present, let him say whether he is pressing his amendments or withdrawing them.

SRI S. LAZAR: I am withdrawing my amendments, Sir.

The amendments of Sri S. Lazar were, by leave, withdrawn.

The amendments of Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar were put and lost.

MR. SPEAKER: I shall now put the Government amendment to the vote of the House. The question is—

(i) in sub-clause (1), after the expression "sub-section (2)", add the expression "or in sub-section (3), as the case may be";

(ii) in sub-clause (2)—

(a) in item (a) for the word "building", substitute the words "residential building";

[Mr. Speaker] [16th August 1960]

(b) in item (b) for the words "buildings" and "building", substitute the words "residential buildings" and "residential building" respectively;

(iii) after sub-clause (2), add the following sub-clause, namely:—

"(3) (a) The fair rent for any non-residential building shall be at nine per cent gross return per annum on the total cost of such building.

(b) The total cost referred to in clause (a) shall consist of—

(i) the costs of construction as calculated according to such rates for such classes of non-residential buildings as may be prescribed less the depreciation at such rates as may be prescribed;

(ii) the market value of that portion of the site on which the non-residential building is constructed;

and shall include such allowances as may be made for considerations of locality in which the non-residential building is situated, features of architectural interest, accessibility to market, nearness to the railway station and such other amenities as may be prescribed and of the purpose for which the non-residential building is used:

Provided that such allowances shall not exceed twenty-five per cent of the cost of construction as calculated in the manner specified in sub-clause (i)".

The amendment was put and carried.

Clause 4, as amended was put and carried.

Clause 5.

MR. SPEAKER: The question is—

"That clause 5 do stand part of the Bill."

Hon. Member Sri V. Sankaran may move his amendment.

(Hon. Member Sri V. Sankaran rose from his seat and before actually moving his amendment was seen telling something to an hon. Member behind his seat.)

MR. SPEAKER: Does the hon. Member want to canvass even before moving his amendment?

SRI V. SANKARAN: Sir, I move—

"In sub-clause (1), after the word 'where', insert the brackets and letter '(a)' and after the second proviso, add the following as item (b):

'(b) *bona fide* repairs have been carried out at the landlord's expenses without the building being vacated'."

SRI R. SWAMINATHA MERKONDAR: I second the amendment, Sir.

16th August 1960]

SRI S. LAZAR: Sir, I move—

"At the beginning of sub-clause (1), add the words 'subject to a contract to the contrary.'

The amendment was duly seconded.

(Deputy Speaker in the Chair.)

DEPUTY SPEAKER: Now, clause 5 and the amendments are before the House for discussion.

SRI V. SANKARAN: Sir, clause 5 deals with cases where fair rent of a building can be raised under certain cases and certain circumstances. Now, there are cases where additions, alterations or improvements are made at the request of the tenants at the expenses of the landlord. In such cases, the tenants have to make a request for such improvements, alterations, etc. This is one category. My amendment deals with another category so to say. The landlord may carry out repairs in the interests of the building itself and without the tenant or tenants vacating the building. Such cases should be covered. It is for that purpose that I have moved my amendment, for the addition of the words '*bona fide* repairs have been carried out at the landlord's expense without the building being vacated.' This is one thing. There is another clause, clause 12 which deals with recovery of possession by landlord for repairs or for reconstruction of building in respect of which the Government shall be deemed to be the tenant. Sub-clause (1) (a) of clause 12, says—'that the building . . . is *bona fide* required by the landlord for carrying out repairs which cannot be carried out without the building being vacated'. I think in such cases, some allowance has been made for getting additional rent where repairs had been carried out and where the building had been vacated by the tenant. We have to take a third instance. The term 'repairs' has been defined in clause 2 thus: "repairs" means the restoration of a building to a sound or good state after decay or injury but does not include additions, improvements or alterations except in so far as they are necessary to carry out such restoration." There are repairs which could be effected without the tenants vacating the premises. As I have stated, there may be cases, where repairs may be carried out at the request of the tenant and the tenants also may vacate the buildings. There may be certain repairs which are essential and which the landlord may be willing to carry out at his expense and in such cases the tenants also need not have to vacate the building. In such cases, provision should be made for the landlords getting increased rent.

SRI S. LAZAR: Mr. Deputy Speaker, so far as this clause is concerned, before speaking on the amendment I have moved, I would like to point out that it deals not only with increase in fair rent but also with decrease in fair rent. I have only to read the clause to illustrate and prove my point. These are what the proviso state:—'Provided that the fair rent as increased under this sub-section shall not exceed the fair rent payable under this Act

[Sri S. Lazar] [16th August 1960]

for a similar building in the same locality with such addition, improvement or alteration and it shall not be chargeable until such addition, improvement or alteration has been completed :

Provided further that any dispute between the landlord and the tenant in regard to any increase claimed under the sub-section shall be decided by the Controller.

(2) Where, after the fair rent of a building has been fixed under this Act, there is a decrease or diminution in the accommodation or amenities provided, the tenant may claim a reduction in the fair rent as so fixed. . . ."

Therefore, I submit that the heading, I mean, the title of the clause should be changed. The present title is, 'Increase in fair rent in what cases admissible'. It should be amended as 'increase or decrease in fair rent admissible'. I hope the Government will move this amendment and the House will accept it.

Now, coming to the amendment moved by me, I will have to state that we will have to provide for giving sanction for any contract that may exist between the landlord and the tenant. As was pointed out during the first reading stage, there are cases and cases where there have been increase of rent, I mean, fair rent by mutual agreement between the landlord and the tenant. In actual practice, I do not see what object will be achieved by providing that there cannot be any such increase at all. Therefore, I have suggested in my amendment the addition of the words, 'subject to a contract to the contrary' at the beginning of sub-clause (1). In the copy circulated to us, this amendment has not been correctly typed. The correct wording of my amendment should be "At the beginning of sub-clause (1), add the words subject to a contract to the contrary'. The sub-clause should begin with the words. 'Subject to a contract to the contrary . . .'. I am just trying to impress on the Government that some recognition must be given to any contract between the parties outside this Act. This is not in any way going to hamper the purpose of this enactment because it is already taking place even outside the purview of this Act. Sir, the case for consideration will arise only when there is a dispute between the parties and the case comes up before the Court. Therefore, when there has been an agreement between the landlord and the tenant to have an increase in the fair rent I do not see why we in the form of a legislation, should stand in the way. Because it will very much depend upon the circumstances under which the tenancy comes into existence or perhaps even the circumstances under which the business or the occupation whatever it may be, helps in the development of that particular individual who is occupying the building for business purposes. Therefore, when the tenant himself feels that there is justification for increase in fair rent and they enter into an actual agreement or contract, to that extent I do not see why we should stand

[16th August 1960] [Sri S. Lazar]

in the way. Therefore, I have suggested that there must be recognition given for any contract they may enter into. Therefore, my amendment is 'subject to a contract to the contrary', the other provisions in this Act must come into play.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, as far as repairs are concerned, even under Clause 12 the landlord is not entitled to any increase for the repairs done. Therefore, I do not see how when the repairs are being done without the building being vacated he would become entitled to increased rent. Therefore, I am unable to accept it.

Then, Sir, with reference to Sri Lazar's point that these could be subject to a contract to the contrary, this Act overrides all contracts. Wherever there is a dispute with regard to the rent payable to a building, whatever might be the contract, they are entitled to have the fair rent fixed and that is why it has been stated that when the fair rent of a building has been fixed under this Act, no further increase in such fair rent shall be permissible. The fair rent under this Act will be fixed only when either the tenant or the landlord goes before the Rent Controller for the purpose of fixing the fair rent. Therefore, at that stage the question of contract does not arise. Here the matter has come before the appropriate authority and the provisions of this Act have been applied and the fair rent has been fixed. In such cases whether increase in fair rent should be admitted for any purpose, is the question for consideration. That has been laid down here. Under what circumstances the increase in fair rent would be permitted and in the same manner under what circumstances the decrease in fair rent would be permitted have been laid down here. Therefore, to bring in the question here, 'subject to a contract to the contrary' would not be quite appropriate because it is in respect of the contract the persons have come before the Controller and he has fixed the fair rent under the provisions of this Act.

As far as the accuracy of the title of the Clause is concerned, instead of saying 'Increase or decrease in fair rent in what cases admissible', we may say 'Change in fair rent in what cases admissible'. I am sorry, Sir, I am unable to accept the amendments of Sri V. Sankaran and Sri S. Lazar.

Sir, I move the following amendment to the title of the clause :

"In the title of the clause, for the words 'Increase', substitute the word 'Change'."

The amendments of Sri V. Sankaran and Sri S. Lazar were, by leave, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER : The question is :

"In the title of the clause, for the word 'Increase', substitute the word 'Change'."

The amendment was put and carried.

[16th August 1960]

Clause 5, as amended, was put and carried.

Clause 6.

DEPUTY SPEAKER: The motion is:—

'That Clause 6 do stand part of the Bill'.

SRI V. SANKARAN: Sir, I move:—

In sub-clause (1) after the words "in addition to the", insert the word "monthly".

SRI R. SWAMINATHAN MERKONDAR: I second the amendment, Sir.

SRI V. SANKARAN: Sir, I move:—

In the proviso to sub-clause (1), for the words "in so far as", substitute the words "to the extent to which".

SRI R. SWAMINATHA MERKONDAR: I second the amendment, Sir.

DEPUTY SPEAKER: The clause and the amendments are before the House for discussion.

SRI V. SANKARAN: This clause deals with increase of rent in cases where the tax for any half-year commencing on the 1st April 1956 or any later date exceeds the amount of tax payable for the half-year ending 30th September 1946 or for the first complete half-year after the date on which the building was first let, whichever is later. The clause as it stands may lead to some confusion. Because there may be two kinds of cases. I shall give an illustration. Suppose the house is fetching a rent of Rs. 20 per month, and the tax has been raised from Rs. 20 to 30. Then, the excess is Rs. 10. Annually he pays an excess tax of Rs. 20. The tenant pays 12 months' rent. The question is, whether the tenant has to pay Rs. 20 which the landlord has been forced to pay on account of the increase in tax along with the annual rent, or for every month the landlord can claim Rs. 10 excess along with the monthly rent that the tenant is liable to pay. Therefore, two things may arise. The Clause has to be made explicitly clear that the landlord shall be entitled to claim such excess from the tenant in addition to the monthly rent payable for the building under this Act. If the word 'monthly' is introduced, we can avoid confusion.

Then, Sir, I have submitted in my next amendment that in the proviso to sub-clause (1) the words "in so far as" may be deleted and that instead, the words "to the extent to which" may be substituted. That may be a kind of improvement. Because if we have the words "in so far as", it may lead to another interpretation. It may create another meaning that so long as it has resulted from an increase of rent in respect of the building, the

16th August 1960]

[Sri V. Sankaran]

excess cannot be claimed. That will be a kind of another interpretation. So, if the words "to the extent to which", are substituted, it will make it more clear and explicit. The intention of the proviso must be made clear. I shall give an illustration. Suppose the rent is increased from Rs. 20 to 30 and the tax is increased from Rs. 20 to 40 due to the increase in rent, the tax has been increased by Rs. 20. Already the landlord is getting Rs. 10 by way of increase in rent and he will be entitled to the additional Rs. 10, i.e., the difference between the increase which he is getting by way of rent and the increase in tax. That is, he will be entitled to get only Rs. 10 from the tenant. To bring out this particular meaning it is better that instead of the words "in so far as", the words "to the extent to which" are substituted.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I do not think that any of these amendments are necessary because we are entitled to claim excess from the tenant in relation to the rent payable under this Bill. It may be monthly rent or annual rent, and that would have been fixed long ago. Therefore, we need not say here 'monthly rent'. Suppose it has been fixed on an annual basis, are we going to say that because it has been fixed on an annual basis, the tenant is not liable to pay it? Whether the rent is monthly or annual, the excess will have to be paid by the tenant.

As regards the amendment suggesting substitution of the words 'to the extent to which' for the words 'in so far as', I certainly could not understand the purpose of this amendment moved by the hon. Member, because I feel that the meaning is quite clear. The proviso says—

'Provided that such excess shall not be recoverable in so far as it has resulted from an increase of rent in respect of the building.'

Therefore, I feel that the words 'to the extent to which' may not be appropriate words.

SRI V. SANKARAN: Sir, I want to clarify one point with regard to amendment to the proviso to sub-clause (1). I shall give an illustration. Suppose there is an increase of Rs. 20 in the monthly rent, then the excess of Rs. 20 can be claimed every month. Suppose there is an annual rent; can an excess of Rs. 240 be claimed? Is that the intention of the Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That is why it is a change in the fair rent. If there is a change for one month it may not be change in the fair rent. If it has got to be changed into annual rent, it has to be added to every monthly instalment. Therefore, there is no question of immediately claiming it.

The amendments of the hon. Member, Sri V. Sankaran, were by leave withdrawn.

Clause 6 was put and carried.

1-00
p.m.

[16th August 1960]

Clause 7.

DEPUTY SPEAKER: The motion is:—

'That clause 7 do stand part of the Bill.'

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Sir, I move the following amendment:—

'In sub-clause (2), in the proviso, for the words "one month's rent", substitute the words "two months' rent".'

SRI K. RAMACHANDRAN: Sir, I second the amendment.

DEPUTY SPEAKER: Now the clause and the amendment are before the House for discussion.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Sir, I have already explained with respect to a previous clause that prices of articles have gone up. There are many cases of default on the part of the tenant to pay rent and they have been brought to the notice of the Rent Controller. If the matter is taken up to the Court, the case is protracted for a long time and there is thus delay in the disposal of the case. Therefore, I have suggested an advance rent of two months instead of one month in my amendment. Already in Clause 22, the Government have provided that the cost of repairs and the deduction thereof should not exceed in any one year one-twelfth of the rent. So, my amendment may be accepted.

SRI N. K. PALANISAMI: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு மாத வாடகை இதன்படி வாங்க முடியும். அதற்குமேல் ஏற்கனவே ஒப்புக்கொண்ட வாடகைக்கு மேல் வாங்கக் கூடாது என்று இங்கே சொல்லப் படுகிறது. அதிகமாக வாங்கினால் மேற்கொண்டு அட்ஜெஸ்ட் பண்ணப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதற்குமேல் அதிகமாக வாங்கினால் "நல் அண்டு வாய்டாகி" விடும் என்று இருக்கிறது. தனியாக இங்கே வேண்டாம். இந்த செக்ஷனை 33-வது செக்ஷனோடு சேர்க்கவேண்டும் என்பது என் அபிப்பிராயம்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, after all, if there is going to be a default of one or two months' rent, it does not matter. This aspect of the matter was considered by the Joint Select Committee and they thought that one month's rent would be sufficient under the circumstances. Therefore, I am unable to accept the amendment.

The amendment of the hon. Member, Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar was put and lost.

Clause 7 was put and carried.

Clause 8.

DEPUTY SPEAKER: The motion is:—

'That clause 8 do stand part of the Bill.'

16th August 1960]

SRI S. LAZAR: Sir, I move the following amendment:—

'In sub-clause (5), add at the end the words "in such manner as may be prescribed".'

The amendment was duly seconded.

DEPUTY SPEAKER: The clause and the amendment are before the House for discussion.

SRI S. LAZAR: Sir, clause 8 provides for cases where the landlord refuses to give receipts for the payment of rent by the tenant. In sub-clause (5) of the clause it is stated—

'If the landlord refuses to receive the rent remitted by money order under sub-section (4), the tenant may deposit the rent before the Controller and continue to deposit with him any rent which may subsequently become due in respect of the building.'

I suggested a small amendment that the words 'in such manner as may be prescribed' may be added at the end of this clause. Unless rules prescribe as to how this rent has got to be deposited, it may not be possible to work out in actual practice the provisions of this clause. I am also positive that rules are going to be framed for this purpose because it is more a matter of procedure. It may be seen that clause 34 states—

'(1) The Government may by notification, make rules to carry out the purposes of this Act.

(2) Without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for—

(a) all matters expressly required or allowed by this Act to be prescribed; . . .

Therefore, it may be highly necessary that the words 'in such manner as may be prescribed' should be added at the end of the clause. I hope the Government will accept this small amendment.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, for this, a rule is not necessary. After all, deposit before public authorities or in court is governed by procedures already laid down. So, I do not think that any specific rule is necessary for this purpose, and the words 'in such manner as may be prescribed' should be included.

SRI S. LAZAR: Sir, I want to clarify one point. We are not here dealing with any officer of the Government. We are dealing with a statutory authority under this Bill, viz., Controller and not any officers of the Government. Here the court is the Controller and it is only before him the deposit is made and not before the authorised officer. So unless rules are framed in respect of the depositing of rent, practical difficulties will come.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am sorry the hon. Member Sri Lazar is wrong.

[16th August 1960]

The amendment of the hon. Member Sri Lazar was, by leave, withdrawn.

Clause 8 was put and carried.

Clause 9.

DEPUTY SPEAKER: The motion is—

“That clause 9 do stand part of the Bill”.

SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, I move the following amendments, namely:—

“In sub-clause (3), for the words “such authority and in such manner as may be prescribed and shall report to the controller the circumstances under which such deposit was made by him”, substitute the words “before the controller in such manner as may be prescribed”; and for the words “before the same authority and in the same manner”, substitute the words “before the controller in the same manner”.

“In sub-clause (4) (a), omit the words “to whom a report is made under sub-section (3)” and for the words “by the authority concerned”, substitute the words “by him”.

The amendments were duly seconded.

DEPUTY SPEAKER: The clause and the amendments are before the House for discussion.

SRI R. SRINIVASA IYER: My amendment is simple. It refers to the right of the tenant to deposit rent in certain cases. Where the address of the landlord or his authorised agent is not known to the tenant, the tenant deposits the rent before the Controller. In sub-clause (3) it is stated that where there is a *bona fide* dispute as to the person entitled to receive the rent for any building, the tenant may deposit such rent before “such authority and in such manner as may be prescribed”. I want in that case also the tenant may deposit the rent with the Controller. There are a number of authorities under this Act, viz. Authorised Officer, Controller, Appellate Authority and Government. Any dispute between the landlord and tenant under this Act is being decided by the Controller. What I suggest is even in the case of *bona fide* disputes as to the person who is entitled to receive the rent for any building, the tenant may deposit the rent before the Controller himself instead of before “such authority and in such manner as may be prescribed” as defined under sub-clause 3. The Controller himself can receive the deposit. A Rent Controller will be appointed by Government. In the districts it may be the District Munsif or Sub-Judge or any different authority appointed by Government. To the Rent Controller himself the deposit may be made by the

[16th August 1960]

[R. Srinivasa Iyer]

tenant when the landlord refuses to receive the rent and when there is a *bona fide* dispute as to who is the person entitled to receive the rent for the building. That is my first amendment.

My second amendment is only a consequential one. Any dispute between the landlord and the tenant under this Act is heard by the Rent Controller. The case would be gone into by the Rent Court. When there is a *bona fide* dispute between landlord and tenant and a dispute arises as to who is the person entitled to receive the rent for a building, what is to happen? It is stated in sub-clause (3) of clause 9 that in such cases the tenant may deposit the rent before “such authority as may be prescribed” and report to the Controller the circumstances under which such deposit was made by him. When according to my first amendment the words “such authority and in such manner as may be prescribed and shall report to the controller the circumstances under which such deposit was made by him” are changed to “before the Controller in such manner as may be prescribed”, the second amendment is only a consequential one. It states as follows:—

“In sub-clause (4) (a) omit the words “to whom a report is made under sub-section (3)” and for the words “by the authority concerned” substitute the words “by him”.

It is the Controller to whom the report of deposit is made under sub-clause 3. I say that the deposit itself may be made before the Controller and the deposit may be held by him, if there is a *bona fide* dispute as to who is the person entitled to receive the rent for the building. After all, it is the Civil Court which is going to decide as to who is entitled to receive the rent. When such is the case the Controller may receive the deposit and keep it with him pending the decision of the Civil Court. That is the substance of my amendments. I hope Government would accept them.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: What is said in sub-clause 3 is this. Where there is a dispute between landlord and tenant as to who is entitled to receive the rent for any building, when there is a *bona fide* dispute, it may be the case would be gone into by Civil Court and the person entitled to receive the rent may be fixed by that court. Till that decision of the court, we say that the rent should be deposited by the tenant before “such authority and in such manner as may be prescribed”. The deposit made under sub-clause (3) to the concerned authority, might be withdrawn only by a person who is declared by the Civil Court to be entitled thereto. That is what we state in sub-clause 5. The hon. Member Sri Srinivasa Iyer has said that the deposit need not be made before another authority other than the Rent Controller, as provided for in sub-clause (3). All cases between landlord and tenant may not come before the Rent Controller alone. There may be some cases, for instance, one coming before a Tribunal, wherein the controller himself may have to appear. In such cases it may not be possible to deposit the rent before the Controller himself. We visualised such contingencies also and that is why we

[Sri C. Subramaniam] [16th August 1960]

have said "before such authority and in such manner as may be prescribed" under sub-clause 3. Anyhow we may examine whether the deposit could be made before the Controller himself as pointed out by Sri Srinivasa Iyer. But, because there may be occasions, as I have described above, we made the distinction as provided for in sub-clause 3 in the case of *bona fide* disputes.

SRI R. SRINIVASA IYER: When the deposit is made before the Controller and the matter is before the Court, the deposit made before the Controller and kept pending with him, that property becomes "*custodia legis*".

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Suppose no order is passed. The question whether the deposit should be made before the Controller or the court—all these things will be taken into consideration in framing the rules. So at present I am not able to accept the amendments suggested by hon. Member Sri Srinivasa Iyer.

DEPUTY SPEAKER: Is the hon. Member Srinivasa Iyer withdrawing his amendments.

SRI R. SRINIVASA IYER: Yes, Sir.

The amendments of the hon. Member Sri R. Srinivasa Iyer were, by leave, withdrawn.

Clause 9 was put and carried.

Clause 10.

DEPUTY SPEAKER: The motion is—

"That clause 10 do stand part of the Bill".

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move the following amendment, namely,

"(i) in sub-clause (3)—

(a) in item (a), for the portion commencing with the words "if the landlord requires" and ending with the words "or village concerned", substitute the following, namely:—

"(i) in case it is a residential building, if the landlord requires it for his own occupation or for the occupation of his son and if he or his son is not occupying a residential building of his own in the city, town or village concerned;

(ii) in case it is a non-residential building which is used for the purpose of keeping a vehicle or adapted for such use, if the landlord requires it for his own use or for the use of his son and if he or his son is not occupying any such building in the city town or village concerned which is his own;

16th August 1960] [Sri C. Subramaniam]

(iii) in case it is any other non-residential building, if the landlord or his son is not occupying for purpose of a business which he or his son is carrying on, a non-residential building in the city, town or village concerned which is his own";

(b) for the second proviso to item (a), substitute the following proviso:—

"provided further that where a landlord has obtained possession of a building under this clause, he shall not be entitled to apply again under this clause—

(i) in case he has obtained possession of a residential building, for possession of another residential building of his own;

(ii) in case he has obtained possession of a non-residential building, for possession of another non-residential building of his own.";

(ii) in item (b), after the words "landlord of a building", insert the words "whether residential or non-residential".

(iii) in item (c)—

(a) after the words "part of a building", insert the words "whether residential or non-residential";

(b) at the end, add the words "or for the purpose of a business which he is carrying on, as the case may be.";

(iv) for sub-clause (4), substitute the following sub-clause, namely:—

"(4) No order for eviction shall be passed under sub-section (3)—

(i) against any tenant who is engaged in any employment or class of employment notified by the Government as an essential service for the purposes of this sub-section, unless the landlord is himself engaged in any employment or class of employment which has been so notified, or

(ii) in respect of any building which has been let for use as an educational institution and is actually being used as such, provided that the institution has been recognized by the Government or any authority empowered by them in this behalf so long as such recognition continues.";

(v) in item (b) of sub-clause (5)—

(a) after the words "if the building is required," insert the words "for any of the purposes or"

(b) for the proviso, substitute the following proviso, namely:—

"Provided that this clause shall not apply to a residential building the monthly rent of which does not exceed twenty-five rupees or to a non-residential building the monthly rent of which does not exceed fifty rupees."

[16th August 1960]

SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, I move the following amendments, namely,

In sub-clause (1), second proviso, omit the words "notwithstanding that the court finds that such denial does not involve forfeiture of the lease or that the claim is unfounded".

In sub-clause (2) proviso, for the words "to pay or tender . . . and on such payment or tender" substitute the words "to deposit with the controller for payment to the landlord the rent due by him up to the date of such deposit, and on such deposit".

In sub-clause (3) (e), omit the first proviso and in the second proviso omit the word "further".

In sub-clause (5) (a), after the words "within six months of such date", insert a comma(,).

The amendments were duly seconded.

SRI T. SAMPATH: Sir I am not moving my first amendment, since the same has been covered by Government amendment just moved by the Hon. Minister.

But I am moving the following amendment, namely,—

After item (c) of sub-clause (3) insert the following item, viz. :—

"(cc) A landlord who is the owner of two or more non-residential buildings, and who is occupying only one of them for purposes of his business may, notwithstanding anything contained in clause (a), apply, to the Controller for putting the landlord in possession of the remaining building, or anyone of the remaining buildings, if such building, is required bona fide for the expansion of the business carried on by the landlord".

SRI V. SANKARAN: Sir, I second the amendment.

SRI V. SANKARAN: Sir, I move the following amendments, namely,

In sub-clause (1), delete the first proviso and in the second proviso, delete the word "further".

After sub-clause (8), add the following as sub-clause (9), namely,

"(9) On application by a landlord, if the Controller is satisfied that the tenant has before the 23rd October 1945, without the written consent of the landlord, transferred his right under the lease or sub-let the entire building or any portion thereof, where the lease does not confer on him any right to do so, then the Controller shall first decide the portion in actual enjoyment and possession of the tenant and restrict his tenancy to that and declare that the sub-tenants shall be deemed to hold directly under the landlord on the same conditions and terms on which they were holding before."

16th August 1960] [Sri V. Sankaran]

The amendments were duly seconded.

SRI S. LAZAR: Sir, I move the following amendments, viz.:

In sub-clause (3) (a) for the words "for the occupation of his son and if he or his son", substitute the words "for the occupation of any member of his family or any dependant of his and if he or any member of his family or any dependant of his".

In sub-clause (3) (e) delete the first proviso.

The amendments were duly seconded.

DEPUTY SPEAKER: The clause and the amendments are now before the House for discussion.

SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, I have moved four amendments. My first amendment states as follows :—

In sub-clause (1) second proviso, omit the words "notwithstanding that the Court finds that such denial does not involve forfeiture of the lease or that the claim is unfounded." Sub-clause 1 states that a tenant shall not be evicted whether in execution of a decree or otherwise except in accordance with the provisions of this section or sections 14 to 16. The second proviso to sub-clause (1) states as follows :—

"Provided further that where the tenant denies the title of the landlord, or claims right of permanent tenancy, the Controller shall decide whether the denial or claim is bona fide and if he records a finding to that effect, the landlord shall be entitled to sue for eviction of the tenant in a Civil Court and the Court may pass a decree for eviction on any of the grounds mentioned in the said sections, notwithstanding that the Court finds that such denial does not involve forfeiture of the lease or that the claim is unfounded."

My submission is that once the tenant has denied the title of the landlord, he loses his relationship with the landlord. There is not then the relationship of 'landlord' and 'tenant' between the two. If he denies the title of the landlord, then he is not entitled to protection under clauses 14 to 16. That is why I suggest that the words beginning from "notwithstanding that the Court . . ." and ending with the word "unfounded" in the second proviso to sub-clause (1) be omitted. Because the claim is not bona fide, it is also unfounded. The Civil Court finds it. Such a tenant is not entitled to any concession.

My second amendment states as follows :—

In sub-clause (2) proviso, for the words "to pay or tender . . . and on such payment or tender" substitute the words "to deposit with the controller for payment to the landlord the rent due by him up to the date of such deposit, and on such deposit."

[Sri R. Srinivasa Iyer] [16th August 1960]

The proviso under sub-clause (2) (vii) states as follows :—

‘ Provided that in any case falling under clause (i) if the Controller is satisfied that the tenant's default to pay or tender rent was not wilful, he may, notwithstanding anything contained in section 11, give the tenant a reasonable time, not exceeding 15 days, to pay or tender the rent due by him to the landlord up to the date of such payment or tender and on such payment or tender the application shall be rejected.’

What I say is that on such deposit with the Controller for payment to the landlord, to decide the rent due by him up to the date of such deposit takes some time, say several months, between the filing of application and passing of order. So he could not take advantage of the extension of time.

My third amendment reads as follows :—

“ In sub-clause 3 (e), omit the first proviso and in the second proviso omit the word ‘ further ’.”

Further, the second proviso of sub-clause 3 (e) reads as follows :—

‘ Provided further that the Controller may give the tenant a reasonable time for putting the landlord in possession of the building and may extend such time so as not to exceed three months in the aggregate.’

The first proviso says :

‘ in the case of an application under clause (c) the Controller shall reject the application if he is satisfied that the hardship which may be caused to the tenant by granting it will outweigh the advantage to the landlord.’

In view of the second proviso and the circumstances stated in it, I think the first proviso is not at all necessary. Therefore, I request that the first proviso may be omitted and in the second proviso the word ‘ further ’ may be omitted.

My fourth amendment reads as follows :—

‘ In sub-clause (5) (a), after the words “ within six months of such date ”, insert a comma (,).’

This is only a grammatical correction.

SRI T. SAMPATH : I only wish to speak for the extension of some concessions to the owners of non-residential buildings. Sub-clause 3 (c) reads as follows :—

“ A landlord who is occupying only a part of building . . . may, notwithstanding anything contained in clause (a), apply to the Controller for an order directing any tenant occupying the whole or any portion of the remaining part of the building to put the landlord in possession thereof, if he requires additional accommodation for residential purposes ”.

16th August 1960] [Sri T. Sampath]

Supposing the owner of a non residential building lets his building or a portion thereof, should not the same concession be extended to him? If he requires for the extension of his business a portion or the entire building, the same concession stated above should be extended in his case also.

If the landlord has got two or more residential buildings and is occupying only one of them for purposes of his business, he may, notwithstanding anything contained in clause (a), apply to the Controller for putting the landlord in possession of the remaining building or anyone of the remaining buildings, if required bona fide for the expansion of the business carried on by the landlord.

He has got to prove his necessity. Therefore, there may not be any abuse if this provision is extended to the non-residential building owners also. I trust the Government will accept the amendment.

SRI V. SANKARAN : Sir, the first proviso under clause 10 reads as follows :—

“ Provided that nothing contained in the said sections shall apply to a tenant whose landlord is the Government.”

My amendment reads as follows :—

‘ In sub-clause (1), delete the first proviso and in the second proviso, delete the word ‘ further ’.

My submission is that the Government need not be treated apart from other individuals. No kind of discrimination need be made in favour of the Government.

With regard to clauses 10 and 14, clause 10 (4) confers some benefit on the landlords. I do not know the object of the Government in putting this proviso. Because the very purpose is really to see that some benefit is conferred on the tenants under clause 10. Clause 14 dealing with recovery of possession by landlord for repairs or for reconstruction confers some advantages. This kind of proviso should not find a place here and it may be inserted in some other place. This is all I wish to state on my first amendment.

With regard to my second amendment, my object is already stated. With regard to another section I have stated that sub-leasing should be deprecated and prevented. Under the City Tenants' Protection Act also sub-letting and sub-leasing have been totally prohibited. In such case, that particular tenant will be only allowed that amount of space which is actually required for him. With regard to the vacant site, my submission is that relief may be given to the landlords and the intermediaries may be abolished.

Under clause 10 we have made some provision for the eviction of tenants. But the sub-leased premises after 23rd October, 1945, involuntarily gives a kind of benefit. The portion sub-leased even

[Sri V. Sankaran] [16th August 1960]

before 23rd October, 1945 vested some right in the tenants. At least in this case, a provision similar to that in the City Tenants' Protection Act may be introduced.

In my amendment I have stated as follows :—

After sub-clause (8), add the following as sub-clause (9), viz.,

“(9) On application by a landlord, if the Controller is satisfied that the tenant has before the 23rd October 1945, without the written consent of the landlord, transferred his right under the lease or sub-let the entire building or any portion thereof, where the lease does not confer on him any right to do so, then the Controller shall first decide the portion in actual enjoyment and possession of the tenant and restrict his tenancy to that and declare that the sub-tenants shall be deemed to hold directly under the landlord on the same conditions and terms on which they were holding before.”

Therefore we will be actually depriving the advantage derived by sub-leasing. It is a great hardship to the landlord. The tenants take lease and by means of sub-leasing the premises he is indirectly getting a lot of benefit at the expense of the landlord. My present amendment will do away with it and will confer some benefit on the landlord. This is the purpose of my amendment. I trust this will be accepted.

DEPUTY SPEAKER: Discussion on the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1959, will continue to-morrow.

1.30 p.m. The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

A. Statutory Rules and Orders.

105. *Amendment to the Madras Small-Scale and Cottage Industries Loans and Subsidy Rules, 1956, issued in G.O. Ms. No. 3201, Industries, Labour and Co-operation (Industries), dated 29th June 1960. [Laid on the table of the House under Section 19 (16) of the Madras State Aid to Industries Act, 1922 (Madras Act V of 1923).]*

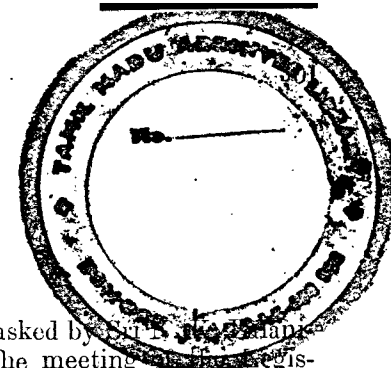
B. Reports, Notifications and other papers.

* 44. *Speech of the Hon. Sri V. Ramaiah, Minister for Electricity, initiating the discussions on the Annual Financial Statement of the Madras State Electricity Board for the year 1960-61. (Tamil and English.)*

45. *University of Madras—Report of the General Inspection Commission for 1955-58.*

* Placed on 13th August 1960.

16th August 1960]

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 198 asked by S. J. Ramasami and Sri S. M. Annamalai at the meeting of the Legislative Assembly held on 16th August 1960, page 210 supra.]

ASSURANCE No. 928—ANSWER TO LEGISLATIVE ASSEMBLY STARRED QUESTION No. 724, ASKED BY SRI A. A. RASHEED AND THREE OTHERS.

Arrest of Mr. Fredrick March and three other American Nationals.

On the 19th of April last, the Home Minister, while answering Starred Question No. 1835, regarding the arrest of some Americans at the Lower Camp Police out-post on the road from Thekkadi to Madurai, assured the House that a detailed statement on the subject would be placed on the table of the House. In fulfilment of that assurance, the following statement is placed on the Table of the House.

The Americans in question were, Mr. Fredrick March and his wife and Dr. Grohne and his wife. They had come to India on a tour. Their tour was arranged by Messrs. Orient Express Company, New Delhi.

The tourists reached Madurai by air from Trivandrum on the evening of 18th February 1960. Sri Chandran, son of the local agent of the Orient Express Company, received them at the airport and took them in his private car to Thekkadi in the Kottayam district of the Kerala State where the headworks of the Periyar Irrigation System and the Periyar Game Sanctuary are situate. The local Government Tourist Officer had no prior information about their projected tour. He met them at the airport and offered to help them in their tour which offer the tourists did not avail of.

There is no law such as the one in force in Madras prohibiting the possession or consumption of intoxicating liquor in force in Kottayam district. As Kottayam adjoins Madurai district, a Police out-post has been opened in the Lower Camp on the road from Thekkadi to Gudalur in Madurai district with a view to prevent transport of liquor from Kottayam into Madurai district.

While the tourists were yet at Thekkadi, the Tourist Officer, Madurai, went there in connection with his official duties. There he saw the car in which the Americans had travelled from Madurai to Thekkadi. He had reason to suspect that the car was being used as an illicit taxi. Therefore, on his way back to Madurai, the Tourist Officer informed the Officer-in-charge of the Police out-post at the Lower Camp that the car in question was being used as an illicit taxi and that the car might be coming down the road the next morning and that it was likely that the car might be used for transporting contraband liquor. The information was recorded in the General Diary of the Police out-post.

[16th August 1960]

The Marches and the Crohnes left Thekkadi for Madurai on the morning of the 20th in the same car and reached the Police out-post at about 10-45 a.m. The Police officials stopped the car and asked the tourist agent whether it was being used illicitly as taxi. On being assured that it was not so, the Police officials searched the car. During the search they found a bottle containing about 4 oz. of whisky in Dr. Crohne's medicine-bag. He had a permit for possessing liquor but it had expired a few days earlier and it had not been renewed. The tourists and the agent were therefore taken by the head constable in charge of the out-post to Gudalur Police station to which the out-post is attached. At Gudalur, a case under section 4 (1) (a) of the Prohibition Act was registered against them and they were released on their own bonds immediately after recording a formal arrest. The tourist agent requested the head constable to accompany him to the Sub-Magistrate, Uthamapalayam, to arrange for the appearance of the foreigners by proxy in court. The head constable complied with the request. They reached Uthamapalayam at about 12-30 p.m. and Sri Chandran met the Sub-Magistrate and requested him to allow the accused to be represented by proxy. The Sub-Magistrate told Chandran that if appearance was to be by proxy, a lawyer should be engaged. No lawyer was available at that time in Uthamapalayam. Mr. Fredrick March therefore signed a bond authorizing Sri Chandran to represent the tourists in the court. The tourists then left Uthamapalayam for Madurai.

Immediately on receiving a report from the Inspector-General of Police, about the arrest of the Americans, the Government felt that, in the special circumstances of the case, there was no need to prosecute the American nationals for an offence punishable under section 4 (1) (a) of the Prohibition Act. The case against them was therefore withdrawn.

The Government have examined carefully the circumstances leading to the arrest of the American nationals with specific reference to the point whether they were subjected to any manner of harassment. It is a fact that, when their car was searched, the tourists had in their possession some liquor and that they had no valid permit for possessing the same. By having brought liquor into Madras State without due authority, the foreigners had committed an offence punishable under section 4 (1) (a) of the Madras Prohibition Act which is a cognizable offence. Under the Criminal Procedure Code, any Police official may arrest without a warrant any person who has committed a cognizable offence. This was what the head constable did. It was an arrest only in the technical sense and the head constable immediately released them on their own bonds and what was more went with them to Uthamapalayam for helping them in the matter of appearing before court by proxy. The Government are satisfied that there was no harassment of the tourists by the Police.

In response to a communication received from the Government of India, this Government have apprised them of the full facts of the case.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Wednesday, the 17th August 1960.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I. OBITUARY REFERENCE TO SRI K. NATARAJAN, EX. M.L.C.

MR. SPEAKER: "I regret to have to inform the House of the death of Sri K. Natarajan, a former Member of the Legislative Council. By way of expressing our sorrow, I request hon. Members to stand in silence for one minute."

The hon. Members stood in silence for one minute.

II.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Death of one Ramalingam in Police custody

* 2 S.N.Q.—SRI K. ANBAZHAGAN : } Will the Hon. the
SRI M. KARUNANITHI : } Minister for Home be pleased to state—

(a) whether one Ramalingam, aged twenty-five, was arrested by the Town Police, Kumbakonam, on 14th August 1960;

(b) whether he died while under Police custody on 15th August 1960; and

(c) the causes for death?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) According to the information now available with Government, Ramalingam was not arrested, but was removed to the Police station on the night of the 14th August for interrogation as he was creating disturbance in a public meeting.

(b) He died on the night of the 14th after he was admitted in hospital for treatment for bug poison which he was reported to have taken earlier.

(c) In a fit of depression over having lost his entire savings, Ramalingam is reported to have taken bug poison on the evening of the 14th and died the same night as a result of this in spite of the medical aid given to him at the hospital.

SRI K. ANBAZHAGAN: இளைஞர் ராமலிங்கம் கைது செய்யப் பட்டபோது என்ன நேரம்? இறந்து போனபோது என்ன நேரம்? இறந்துபோன பிறகு பஞ்சாயத்தார் கூடி ஆராய்ச்சி செய்து அவர்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிற முடிவு என்ன?

[17th August 1960]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அவரைப் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்துக்கொண்டு போன சமயம் இரவு 9 மணி. அதே இரவு 9-50 மணிக்கு அவர் ஆஸ்பத்திரிக்கு அழைத்துக் கொண்டு போகப்பட்டார். இரவு 11-30 மணிக்கு இறந்தார். The post-mortem which was conducted revealed only five minor abrasions on the body and no fracture or internal injury. The viscera has been preserved for being sent to the Chemical Examiner.

SRI K. ANBAZHAGAN: பஞ்சாயத்தார் தெரிவித்துள்ள கருத்தில் அவரது மர்மஸ்தானத்தில் அடிபட்டிருந்ததாகவும், வீங்கியிருந்ததாகவும், அந்த அடியினால் தான் இறந்திருக்கிறார் என்றும் தெரிவித்திருப்பது உண்மையா? அவர் வாக்குமூலம் அளித்ததாகச் சொல்லப்படுவது உண்மையா? வாக்குமூலம் அளித்தபோது உடன் இருந்தவர்கள் யார் யார்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: என்னிடம் இருக்கும் தகவல், போஸ்ட் மார்ட்டெம் பரீட்சையில் மைனர் அப்ரேஷன்ஸ் தான் இருந்தன, வேறு ஒன்றும் ஃப்ராக்சர், இண்டெர்னல் இன்ஜுரி இல்லை என்பது. அவர் வாக்குமூலம் அளித்தபோது ஸப்-இன்ஸ்பெக்டருடன் இன்ஸ்பெக்டரும் இருந்ததாகத் தகவல் இருக்கிறது. வேறு யாரும் இல்லை.

SRI M. KALYANASUNDARAM: வாக்குமூலம் எடுக்கும் போது மாஜிஸ்ட்ரேட் முன்னிலையில் ஏன் எடுக்கப்படவில்லை?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: வாக்குமூலம் வாக்குமூலமாக எடுக்கப்படவில்லை. அவர்களை விசாரித்தார்கள். விசாரிக்கும்போது அவர் சொன்னதை “நோட்” செய்து கொண்டார்கள்.

SRI T. SAMPATH: Was the statement which he made, a voluntary one?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Police put some questions and he answered. That is all.

SRI K. ANBAZHAGAN: இறந்து போன இளைஞர் வாக்குமூலத்தில் கையெழுத்திட்டிருக்கிறாரா? அல்லது வாக்குமூலத்தைப் பெற்றவர்கள் மட்டும் குறிப்பு எடுத்திருக்கிறார்களா? அவரிடத்தில் வாக்குமூலம் பெற்ற ஸப்-இன்ஸ்பெக்டர் டி.எஸ்.பி.-க்கு உறவினர் என்பது உண்மையா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: வாக்குமூலம் என்று சொல்வதற்கில்லை. கேள்விகள் கேட்டார்கள். அதற்கு அவர் சொன்ன பதிலைக் குறித்துக் கொண்டார்கள். “டையிங் டிக்ளரேஷன்” மாதிரி ஒன்றுமில்லை. போலீஸ் ஸப்-இன்ஸ்பெக்டருக்கும் இன்ஸ்பெக்டருக்கும் உறவு என்ற தகவல் என்னிடத்தில் இல்லை.

[17th August 1960]

SRI K. ANBAZHAGAN: ஸப்-இன்ஸ்பெக்டருக்கும், டி.எஸ்.பி.-க்கும் . . .

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: ஸப்-இன்ஸ்பெக்டருக்கும் டி.எஸ்.பி.-க்கும் என்ன உறவு என்று எனக்குத் தெரியாது. அந்தத் தகவல் என்னிடத்தில் இல்லை. வாக்குமூலம் எடுக்கும்போது ஸப்-இன்ஸ்பெக்டருடன் இன்ஸ்பெக்டரும் இருந்திருக்கிறார்.

SRI M. KARUNANITHI: பிரேதம் இடுகாட்டுக்கு எடுத்துச் செல்லப்படும்போது சிலர் கைது செய்யப்பட்டிருப்பது உண்மையா? அப்படியானால் அதற்கு என்ன காரணம்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கைது செய்யப் பட்டதாக எனக்கு ஒன்றும் தகவல் இல்லை. அங்கே கொஞ்சம் “டிஸ்டர்பன்ஸ்” இருந்தது. அதைப் போலீஸ் சமாளிக்க வேண்டியிருந்தது என்பதுதான் என்னிடமுள்ள தகவல்.

SRI M. KALYANASUNDARAM: ராமலிங்கம் இறந்ததற்குக் காரணம் விஷம் உட்கொண்டு இறந்தாரா அல்லது அடிபட்டு இறந்தாரா என்பது ஒருபுறமிருக்க அவரைக் கூட்டத்தில் அடித்ததாகப் புகார் சொல்லப்பட்டதே, அப்படி அடித்தவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அதைப் பற்றி என்னிடம் தகவல் இல்லை. இவர் கூட்டத்தில் “டிஸ்டர்ப்” செய்தபோது போலீஸார் இவரை அழைத்துக் கொண்டு போனார்கள் என்பதுதான் என்னிடத்திலுள்ள தகவல்.

DR. SRIMATHI SATHIYAVANIMUTHU: கூட்டத்தில் பொது மக்களால் அடிபட்டார் என்று போலீஸ் ரிப்போர்ட் இருக்கிறதே அது உண்மையா இல்லையா என்று விசாரணை செய்ய அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இந்தச் சம்பவத்தைப் பற்றி சட்டப்படி—விதிகளின்படி—விசாரணை நடத்தப்படும்.

SRI N. R. THIAGARAJAN: அன்று கும்பகோணத்தில் ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் பேசுவதாயிருந்த மாஜி திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பிரமுகர் தங்கப்பழம் என்பவரைக் கொலை செய்யும் நோக்கத்தோடு விஷம் அருந்திவிட்டு வந்தார் என்று சொல்லப்படுவது உண்மையா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அந்த மாதிரித் தகவல் ஒன்றும் இல்லை.

SRI A. GOVINDASAMY: கும்பகோணத்தில் 144 தடை உத்தரவு போடக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இந்தச் சம்பவத் திற்குப் பிறகு ஒரு கொந்தளிப்பு இருந்தது. ஆகவே அமைதியை நிலைநாட்ட 144 தடையுத்தரவு போட்டதாகத் தெரிகிறது.

[17th August 1960]

SRI M. KARUNANITHI: விஷம் சாப்பிட்ட ஒருவர் கூட்டத்தில் கலாட்டா செய்ய வந்தார் என்பதை அரசாங்கம் நம்புகிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: விஷம் உண்டதற்கும் கூட்டத்தில் கலாட்டா செய்ததற்கும் ஒன்றும் சம்பந்தம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

MR. SPEAKER: அடுத்த கேள்வி 211-வது கேள்வி.

SRI K. ANBAZHAGAN: இந்தக் கேள்வியின் மீதே இன்னும் ஒரு துணைக் கேள்வி கேட்க விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER: சரி, கேளுங்கள்.

SRI K. ANBAZHAGAN: ஒரு இளைஞர் கூட்டத்தில் வந்து கேள்வி கேட்டதற்காக போலீஸ் அழைத்துக் கொண்டுபோய் அவர் இறந்துபோயிருக்கும் போது விஷம் சாப்பிட்டார் என்று சொல்லுகிற செய்தி நம்பத்தக்கதாக இல்லை என்பதாலும், ஸ்பீ-இன்ஸ்பெக்டருக்கும் டி.எஸ்.பி.-க்கும் உறவு என்று தெரிவதாலும், வேறு சிலர் தூண்டி அடிபட்டிருக்கிறார் என்று தெரிவதாலும் இந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றி பொது மக்கள் தெளிவு பெற ஒரு “ஜுடிஷியல் என்க்வயரி” ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முன்வருமா? “டிப்பார்ட்மெண்டல் என்க்வயரி” நம்பிக்கை அளிக்காது என்ற காரணத்தினால் “ஜுடிஷியல் என்க்வயரிக்கு” ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அவர் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்துக் கொண்டு போகப்பட்ட பிறகு அவர் சொன்னதைக் குறித்துக் கொண்டு அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சம்பவம் பற்றி விதிகளின்படி விசாரணை நடத்தப்படும். ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீஸரினால் விசாரணை நடத்தப்படும்.

III. POINT OF ORDER: RE: DEMONSTRATION * WITHIN THE HOUSE.

SRI S. LAZAR: Sir, I rise on a point of order. It is a wholesome convention or parliamentary procedure that absolutely no kind of demonstration or any outward symbol or any such thing should be had within the four walls of the Legislature. I can give a number of illustrations. But unfortunately I am not able to lay my hands immediately. There are cases where not only here, but even in the House of Parliament this kind of demonstration has been completely prohibited. Nothing can be done within the four walls of the Legislature. I find to-day that within the four walls of the Legislature some Members wearing certain symbols definitely with a view to show some kind of sympathy or mourning or demonstration or for some such outward purposes of demonstration. Therefore, Sir, I want to raise this point of order. As I said, I can lay my hands on a number of precedents. But I am not able to lay my hands immediately. I will have to look into them. I, therefore, submit that this has got to be ruled out and prevented.

* Members belonging to Dravida Munnetra Kazhagam Legislature Party were wearing black badgee.

[17th August 1960]

MR. SPEAKER: I am glad the hon. Member has raised it. I cannot also give an off-hand answer. Just as the hon. Member has told, I have also to study. Now the hon. Member has raised the point of order. I will take cognizance of it. I will give my ruling in a day or two. I will have to refer to precedents of this House and the other Houses of Legislatures. I shall give my ruling in a day or two.

SRI K. ANBAZHAGAN: தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் அணிந்திருக்கிற கருப்புத் துணி அடையாளம் எங்களுடைய ஆழ்ந்த வருத்தத்தைத் தெரிவிப்பதற்கான அடையாளம்—உள்ளத்தின் வேதனையின் அடையாளம். அரசாங்கம் “ஜுடிஷியல் என்க்வயரி” கூட ஏற்படுத்துவதற்கு சம்மதிக்கவில்லை. ஆகையால் . . .

MR. SPEAKER: The hon. Member must not get up again. I have already called the next question. நீங்கள் உட்காருங்கள். ஒரு கேள்வி கேட்பதாகச் சொன்னீர்கள். அதற்கு அனுமதி கொடுத்தேன். அதன் பிறகு தாங்கள் எப்படிப் பேச முடியும்?

Again Sri K. Anbazhagan rose.

MR. SPEAKER: The hon. Member cannot raise any point now. A point of order has been raised and I have given a reply to the same.

SRI K. ANBAZHAGAN: Not that . . .

SRI A. GOVINDASAMY: The answer given by the Hon. Minister is not satisfactory.

MR. SPEAKER: I have called the next question. How can the hon. Member go against the Speaker's orders? We will take up the next question, question No. 211.

SRI K. ANBAZHAGAN: We are walking out of the House, Sir.

MR. SPEAKER: I have no objection.

The hon. Members belonging to the Dravida Munnetra Kazhagam party walked out of the House.

The hon. Members belonging to the Communist party also followed them.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Special Armed Police

MR. SPEAKER: Next question, question No. 211.

The hon. Member Sri S. M. Annamalai is not in his seat. The question and answer will be printed in the proceedings.

[17th August 1960]

* 211 Q.—S. M. ANNAMALAI: கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) Special Armed Police-க்கு வீட்டு வாடகை தரும் விஷயம் பரிசீலித்தாகி விட்டதா?

(ஆ) அப்படியானால், விவரம் என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) In view of the large expenditure involved, it has been decided to take up this question for consideration in connection with the next year's Budget proposals.

Rise in the prices of foodstuffs

Mr. SPEAKER: Question No. 212—The hon. Members who gave notice of the question are not in their seats. The question and answer will be printed in the proceedings.

* 212 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN: } Will the Hon.
SRI A. VEDARATHNAM:

the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any steps were taken at the Chief Ministers' Conference held on 17th April 1960 at New Delhi to check the rise in the prices of foodstuffs; and

(b) if so, whether a copy of the resolution passed will be placed on the table of the House?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) At the meeting of the National Development Council held on 17th April 1960, the Council decided to set up a Committee to examine the problems of prices in relation to the Third Five-Year Plan. A copy of the Press Note* issued by the Government of India at the conclusion of the meeting is placed on the table of the House. The first meeting of the Committee was held at New Delhi on 9th May 1960.

Teaching of English

* 213 Q.—SRI S. LAZAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether English is being taught in all the schools in the State in the V Standard; and

(b) the steps taken to get teachers to teach English in all these schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir, from 1st June 1960.

(b) It has been ordered that secondary grade trained teachers should be appointed to handle Standard V in all elementary schools. If there is dearth of trained teachers in any district the Special Officers of the District Boards have been asked to recruit candidates from other districts where there may be a surplus of candidates. Managements of schools will make their own arrangements to secure qualified teachers for teaching English.

[17th August 1960]

SRI V. K. KRISHNAMURTHY: தலைவர் அவர்களே, ஆங்கிலத்தில் எழுத்தறிவும் சொல்லறிவும் மாணவர்களுக்கு ஐந்தாவது வகுப்பில் இருந்து சொல்லிக் கொடுக்கப்படுவதால் அவர்கள் துன்பப்படுகிறார்கள். ஆகவே, ஆங்கிலத்தில் எழுத்தறிவையும் சொல்லறிவையும் 4-வது வகுப்பில் இருந்தே கற்றுக் கொடுக்க அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இதுவரையில் 6-வது வகுப்பிலிருந்து சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இப்போது ஐந்தாவது வகுப்பில் இருந்தே சொல்லிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். நான்காவது வகுப்பில் இருந்தே சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டுமானால் இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியிருக்கும். போகப் போக நான்காவது வகுப்பிலிருந்தே சொல்லிக் கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யும்.

SRI M. S. SELVARAJAN: Is it a fact that as a consequence of this arrangement, some of the secondary grade teachers appointed are paid only higher grade scales of pay and, if so, what are the remedial measures that the Government intend to take to facilitate them to get the secondary grade pay?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I have no information about it. As a matter of fact, under the existing system a secondary grade teacher is necessary and I presume, he will be entitled to get the secondary grade pay. Anyhow, if the hon. Member has got in view any individual case, he may bring it to my notice.

SRI A. A. RASHEED: May I know the number of persons or teachers who have undergone Reorientation Course in English?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That is a different question altogether.

Land Acquisition Act

* 214 Q.—SRI P. G. MANICKAM: கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—
திருத்தப்பட்ட நில ஆர்ஜிதச் சட்டமானது சட்டசபைக்கு எப்போது கொண்டு வரப்படும்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: It is not possible to say now when exactly legislation would be undertaken to amend the Land Acquisition Act.

SRI P. G. MANICKAM: ஸார், கடந்த பட்ஜெட் கூட்டத்தின் போது இந்த மசோதாவானது சட்ட இலாகாவின் பரிசீலனையில் இருப்பதாகக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அது இப்போது எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அது மசோதா அல்ல. பிரச்சனை தான். லாண்ட் அக்விசிஷன் கமிட்டி சில சிபாரிசுகளைச் செய்திருக்கிறது. “லா கமிஷன்” சில

[17th August 1960]

சிபாரிசுகளைச் செய்திருக்கிறது. எல்லா டிப்பார்ட்மெண்டையும் இது பொறுத்திருப்பதால் அதையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்த பிற்பாடு இது பற்றி நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

Representations of the Tamilnad N.G.Os' Union.

* 215 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any deputation of N.G.O's Union, Tamilnad, on 21st June 1960, and if so, what their representations are in regard to the recommendations of the Madras State Pay Commission;

(b) whether there is any proposal to revise the pay and allowances of N.G.Os of the State on a par with the Central Government Employees; and

(c) if so, the details thereof?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) The Government have not received any deputation from the N.G.O's Union, Tamilnad, on 21st June 1960.

(b) The Madras Pay Commission, 1959-60, have gone into the question and have recommended that there need be no absolute parity in emoluments between State and Central Government employees. Government have accepted the recommendation. There is, therefore, no such proposal under the consideration of Government.

(c) Does not arise.

SRI N. K. PALANISAMI: Sir, may I know whether the State Government have agreed to the Pay Commission's recommendations that whenever the Dearness Allowance of the Central Government servants is increased, correspondingly the Dearness Allowance of the State Government servants also shall be increased?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That is an hypothetical question. When the occasion arises, the Government will take decision.

Sri N. K. Palanisami rose.

MR. SPEAKER: The hon. Member will have an opportunity to discuss the matter in a couple of days when he can raise all his points. Anyway, let him put another question.

SRI N. K. PALANISAMI: May I know whether the State and Central Governments have arrived at a formula for recruiting State Government servants for Central Services?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I think the matter is under the consideration of the Government.

[17th August 1960]

Scholarships to the children of M.L.As.

* 216 Q.—SRI S. RAMALINGA PADAYACHI: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) சட்டமன்ற உறுப்பினரின் குழந்தைகளுக்குச் சம்பளச் சலுகை அளிக்கப்படுகிறதா?

(ஆ) அப்படி அளிக்கப்பட்டால் எந்த அடிப்படையில் அளிக்கப்படுகிறது?

(இ) எந்த வருடம், மாதம், தேதியிலிருந்து அளிக்கப்படுகிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) No, Sir. Such children are not granted any fee-concession merely because they are children of Members of the Legislature.

(b) & (c) Do not arise.

SRI M. S. SELVARAJAN: ஜாதி காரணமாகத் தங்களுடைய குழந்தைகளுக்கு இந்த மாதிரிக் கல்விச் சலுகைகளைப் பெறத் தகுந்த சட்டசபை அங்கத்தினர்களுடைய வருமானமான ரூ. 150 மாதச் சம்பளமாகக் கருதப்படுகிறதா, அல்லது அலவன்ஸ் ஆகக் கருதப்படுகிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: In respect of Scheduled Castes, Rs. 150 is not taken into consideration in granting relief.

SRI K. R. VISWANATHAN: தலைவர் அவர்களே, பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த குழந்தைகளுக்குச் சர்க்காரினால் படிப்பு உதவி கொடுக்கப்படுகிறது. அம்மாதிரி கொடுக்கப்படும் உதவி ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1,200 ரூபாய்க்குக் குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற நியதி இருக்கிறது. சட்டசபை உறுப்பினர்கள் 150 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குவதால் அந்த மாதிரி உதவி கொடுக்கப்படாமல் இருந்தது. இந்த 150 ரூபாயை வருமானத்தில் கணக்கிடாமல் இருக்கச் சர்க்கார் வழி செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am told by my colleague in charge of this subject, that the salary which is received by hon. Members is not taken into consideration in computing their income.

Engineering Colleges

* 217 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the All-India Council for Technical Education has made any suggestion to conduct regional tests for selecting candidates for admission to Engineering Colleges; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) The Government of India have been informed that this Government are unable to accept their suggestion.

[17th August 1960]

SRI A. A. RASHEED : May I know the reason for not accepting the suggestion of the Council?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This would mean further delay in admission to various colleges. Firstly, a preliminary list will have to be prepared by the Regional Board and it is not as if automatically all of them would get admitted here. Again there will have to be scrutiny at each college level. It would mean taking much more time than we take to-day. That would not only affect admissions to Engineering Colleges but also admissions to various Arts and Science Colleges. That is why it is not possible to accept the suggestion of the Council and the method we are adopting here is quite all right. There is nothing wrong.

SRI A. A. RASHEED : May I know whether other States in this Region have accepted this suggestion?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Not to my knowledge.

Map-burning campaign

* 218 Q.—SRI T. S. RAMASWAMI (on behalf of Sri M. P. SARATHI) : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) திராவிட கழகத்தினர், நாம் தமிழர் இயக்கத்தினர் 5—6—1960-ம் தேதி நடத்திய தேசப்பட எரிப்பு போராட்டத்தையொட்டி கி.பி.கோ. 144-வது பிரிவின்படி எந்தெந்த இடங்களில் தடையுத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தது?

(ஆ) வடாற்காடு மாவட்டம், வேலூர் நகரில் அன்று தடையுத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டு அமுலில் இருந்ததா?

(இ) அதே நாளில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த காங்கிரசுகாரர்கள் வேலூர் பாரக்ஸ் மைதானத்தில் பொதுக் கூட்டம் நடத்தினரா?

(ஈ) அந்தக் கூட்டத்திற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Prohibitory orders under section 144, Criminal Procedure Code, were promulgated only in Chidambaram taluk, South Arcot district.

(b) No, Sir.

(c) & (d) Yes, Sir.

Use of waters of Kuduvanar

* 219 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN : கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

மதுரை ஜில்லா, கொடைக்கானல் தாண்டிக்குடி மலைகளில் உற்பத்தியாகி திருச்சி ஜில்லா, குளித்தலை தாலுகா வழியாக ஓடும் குடவனாற்றுத் தண்ணீரை குளித்தலைவாசிகள் உபயோகத்திற்குக் கேட்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : No, Sir.

[17th August 1960]

SRI N. R. THIAGARAJAN : இந்த குடவனாற்றுத் தண்ணீரைக் குளித்தலை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அந்தத் தொகுதி அசெம்பிளி உறுப்பினர் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். அதைப் பற்றி அரசாங்கம் கவனிப்பதாகப் பதில் கூறியதாகத் தெரிகிறது. திண்டுக்கல்லில் குடவனாற்று திட்டமும், நிலக்கோட்டையில் ஒரு திட்டமும், வேடசந்தூரில் ஒரு திட்டமும் போட்டு நிறைவேற்ற அரசாங்கமும் முன்வருமா? குளித்தலைவாசிகள் கோரிக்கையை அரசாங்கம் கவனிக்காது என்று பதில் சொல்லுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தக் குளித்தலைக்குப் குடவனாற்று ஒடுவதற்கும் இடையில் 30 மைல் இருக்கிறது. குளித்தலை காவிரி ஆற்றங்கரையில் இருக்கிறது. அங்கு 30 மைல் தூரத்தில் உள்ள ஆற்றில் இருந்து தண்ணீர் கொண்டு செல்வது உசிதமல்ல. இந்த ஆறு திண்டுக்கல் தாலுகா வழியாகப் போகிறது.

Visit of foreign dignitaries

* 220 Q.—SRI A. VEDARATHNAM : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1959—60-ல் வெளிநாட்டுத் தலைவர்கள் எத்தனை பேர் நம் மாநிலத்திற்கு வந்தனர்?

(ஆ) எந்தெந்த நாட்டுத் தலைவர், யார் யார் வந்தனர்?

(இ) எங்கு தங்கினர், என்ன செலவாயிற்று?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) : The following three leaders from foreign countries visited Madras during the period from 1st April 1959 to 31st March 1960 :—

(1) His Excellency Mr. Tage Erlander, Prime Minister of Sweden.

(2) His Excellency Mr. K. E. Voroshilov, President of the U.S.S.R.

(3) His Excellency Dr. V. J. Sukeelainen, Prime Minister of Finland.

(c) At Madras all the three leaders stayed at Raj Bhavan, Guindy. The Prime Minister of Sweden visited Madurai and Tirupathur (Ramanathapuram district) also and he stayed at the Circuit House at Madurai and at the Swedish Mission Hospital of Tirupathur. The figures of the expenditure incurred on the visits of these leaders are not readily available, and the time and labour involved in collecting the information will not be commensurate with the public interest served.

SRI A. VEDARATHNAM : அந்தத் தலைவர்கள் அனைவரும் பார்வையாளர்களாகத்தான் வந்தார்களா? அல்லது வேறு என்ன ஜோலியாக வந்தார்கள்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நம் நாட்டையும் நம் நாட்டு மக்களையும் பார்ப்பதற்காக வந்தார்கள்.

[17th August 1960]

Protected Water-supply Scheme

* 221 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there is any scheme for the provision of protected Water-supply under the National Water-supply and Sanitation Scheme for the guinea-worm affected areas in Udayarpalayam and Perambalur taluks; and

(b) if so, at what stage the matter stands now?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) Yes.

(b) Proposals submitted by the Board of Revenue in this regard are under examination.

SRI K. R. VISWANATHAN: May I know the details of the scheme?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: As it is, priority is given when water-supply facilities are afforded to villages affected by guinea-worm. In the Third Five-Year Plan Rs. 69.4 lakhs have been earmarked for giving water-supply to the guinea-worm affected villages, 682 villages under the Comprehensive Scheme and 18 villages under the National Water-supply Scheme.

SRI K. R. VISWANATHAN: May I know whether the amount of Rs. 69.4 lakhs allotted for the eradication of guinea-worm disease is for Udayarpalayam and Perambalur taluks or for the whole State?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Udayarpalayam and Perambalur cannot consume such a large amount. It is for the whole State. The villages in Udayarpalayam and Perambalur taluks will come under that.

SRI K. R. VISWANATHAN: May I know how many villages in these taluks have been taken into consideration and are going to be provided with protected water-supply?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: All the villages affected by this disease in that area will be taken into consideration.

* 222 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any petition, dated 10th May 1960 for the provision of protected water-supply was received from the villagers of Ayyappanaickenpettai in Udayarpalayam taluk; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) No petition has been received by the Government. The Collector of Tiruchirappalli has, however, reported that a mahazar petition, dated 10th May 1960 from the villagers of Ayyappanaickenpettai has been received by the Revenue Divisional Officer, Ariyalur.

(b) The Revenue Divisional Officer visited the village on 30th June 1960. He is taking necessary action to provide good drinking water to the villagers.

[17th August 1960]

Central Committee for Prohibition

* 223 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI: } கனம் உள்விவகார
SRI N. K. PALANISAMI: } அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிப்பாரா—

(அ) மதுவிலக்கு முறையைப் பரிசீலிப்பதற்காக மத்திய சர்க்கார் ஒரு கமிட்டி நியமித்திருப்பது உண்மையா?

(ஆ) அப்படியானால் இம்மாதில சர்க்கார் அந்த கமிட்டி யிடம் அறிக்கை ஏதேனும் சமர்ப்பித்துள்ளார்களா?

(இ) அதன் விவரமென்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The Central Government have decided to set up a Central Committee for Prohibition to review the progress of prohibition programme and to co-ordinate the activities in different States in this sphere. The Committee has not begun to function as yet.

(b) No, Sir.

(c) Does not arise.

SRI N. K. PALANISAMI: May I know the functions of the Committee?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The functions broadly speaking are that they will review the working of prohibition and make suggestions towards implementing the policy of prohibition.

SRI A. A. RASHEED: May I know whether the Government of India have recommended to this Government to relax prohibition rules in regard to hill stations?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I am not aware of any such thing.

SRI N. R. THIAGARAJAN: தமிழ் நாட்டில் புதிதாக குடிசைகள் சங்கம் என்று தோன்றி, குடித்துவிட்டுத் தெருவில் ஆட உரிமை வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்களே, அதையும் சர்க்கார் அனுமதிக்கப் போகிறார்களா? அவர்களுக்கு என்ன பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: எத்தனையோ விதமான உரிமைகள் கேட்கிறார்கள். இதையெல்லாம் அரசாங்கம் பரிசீலிக்க முடியாது.

Police protection to public meetings

* 224 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிப்பாரா—

காங்கிரஸ் பொதுக் கூட்டங்களுக்கு போலீஸ் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டு வருவதுபோல் மற்ற கட்சிப் பொதுக் கூட்டங்களுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படுமா?

[17th August 1960]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, it is not correct to say that police protection is being given only to public meeting convened by the Congress Party. Such protection is being given to meetings organized by any political party provided such protection is found necessary.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: சமீப காலமாகவே காங்கிரஸ் கூட்டங்களைப் போடுவது என்றால், எதிர்க்கட்சிகளைத் தாக்குவதற்காக வேண்டியே, திட்டமிட்ட முறைப்படி, சில பிரமுகர்களை ஏற்பாடு செய்து, அவர்கள் திட்டக்கூடிய நேரத்தில், எதிர்க்கட்சியிலே உள்ளவர்கள் அதைக் கேட்கக் கூடாது, வாயைத் திறக்கக் கூடாது என்ற அளவுக்குப் போலீஸ் வான்கள் பாதுகாப்போடு அக் கூட்டங்கள் நடத்தப்படுகின்றன என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு காட்பாடியில் 300 பேர்கூட இல்லாத கூட்டத்திலே, இரண்டு மூன்று பேர் அதைப்போன்று ரொம்ப மோசமான முறையில் தாக்கிப் பேசினார்கள். அந்தக் கூட்டம் மூன்று போலீஸ் ரிஸர்வ் வான்கள் பாதுகாப்போடு நடந்திருக்கிறது. இதைப்போன்ற சம்பவங்கள் பல இடங்களில் நடக்கின்றன. இது விஷயம் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: 'எந்தக் கட்சியினர் கூட்டம் நடத்தினாலும் அது பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கத்துடன்தான் போலீஸ் கவனம் செலுத்தி வருகிறது.

Counterfeit currency notes

* 225 Q.—SRI P. G. MANICKAM: கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) கள்ள ரூபாய் நோட்டுக்களையும், நாணயங்களையும் அச்சடித்ததற்காக 1959, 1960-ம் வருஷங்களிலே எத்தனை கோஷ்டிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டார்கள்?

(ஆ) என்னென்ன விதமான கள்ள ரூபாய் நோட்டுக்களையும், நாணயங்களையும் அவர்கள் அச்சடித்தார்கள்?

(இ) இவர்களால் அச்சடிக்கப்பட்ட எத்தனை ரூபாய் மதிப்புள்ள நோட்டுக்களும், நாணயங்களும் ஜனங்களிடம் லேவாதேவியில் இருக்கின்றன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Eight in 1959 and four in 1960.

(b) One-rupee, ten-rupee and hundred-rupee currency notes and 4 anna, 8 anna and one rupee coins.

(c) Information is not available.

[17th August 1960]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: இந்தக் கேள்விக்குப் பதிலளிக்கும் நேரத்தில் எந்த மாதத்திய தகவலை அமைச்சர் அவர்கள் அளிக்கின்றார்கள்? 1960-வது வருஷம் என்றால், இந்த மாதம் வரையிலா அல்லது எந்த மாதம் வரையில் என்பதைச் சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: எந்த மாதம் என்பதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கவலை கொள்ள வேண்டியதில்லை. ஏனென்றால், (c) என்னும் பகுதிக்கு "Information is not available" என்றுதான் பதில் சொல்லி யிருக்கிறேன்.

SRI V. SUBBIAH: கள்ள நோட் விஷயமாக கோவையில் ஒரு மில் அதிபர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்களே.....

MR. SPEAKER: அதுபற்றி கேட்கக் கூடாது. அது ஹை கோர்ட்டில் இருக்கிறது. ஆகையால் தயவு செய்து கோவை சமாசாரத்தைப்பற்றிக் கேட்காதீர்கள்.

SRI T. T. DANIEL: May I know whether these currency notes are under circulation through any of the prominent banks in our State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not know which kind of currency note the hon. Member is referring to.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: ஸார், கோர்ட்டிலே கேஸ் இருந்தாலும்கூட, பகிரங்கமாகப் பத்திரிகைகளிலே யார் யார் அரெஸ்ட் செய்யப்பட்டார்கள் என்று வந்திருக்கிறது. இது வரையில் வேறு யாரையாவது அரெஸ்ட் செய்யக்கூடிய அளவுக்குப் பெயரைச் சொல்லவில்லை என்றாலும், எத்தனை பேர்களை அரெஸ்ட் செய்ய உத்தேசம் உண்டு, அல்லது செய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: போலீசார் நடவடிக்கை எடுத்துப்பற்றி, "எத்தனை பேர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க உத்தேசம்?" என்றால், அப்படி அல்ல போலீசார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வது.

SRI K. VINAYAKAM: Has the Government any idea of the amount of counterfeit coins and notes that are now under circulation and in use in this State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Government have no such idea. Now the whole matter is under investigation, as the hon. Member is aware of.

Government servants

* 226 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: } Will the Hon. the
SRI K. R. NALLASIVAM: }

Minister for Finance be pleased to state whether there is any proposal to reconsider the orders already issued regarding the revision of working hours of Government offices and reduction of casual leave of the Government servants?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir.

[17th August 1960]

SRI N. K. PALANISAMI : Since the N.G.Os., many of them, have to come from Conjeevaram and other places of distance, and they are accustomed to work only from 11 a.m. will the Government consider the fixing of time from 11 a.m. to 5-30 p.m. instead of the present timing of 10-30 a.m. to 5 p.m.?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The present timing of 10-30 a.m. to 5-00 p.m. has been working from 1st July 1960. No representation has come from any N.G.O. that the present timing is inconvenient. I do not know why the hon. Member wants to incite the people to make a representation on his basis.

SRI K. VINAYAKAM : Will the Hon. the Minister be pleased to consider the feasibility of reverting back to the old working hours as far as the High Court and City Civil Court are concerned where Judges, Advocates, clients—almost all of them are put to inconvenience by coming earlier with filled stomachs of cooked food?

MR. SPEAKER : I suppose the hon. Member heard the Hon. Minister's reply to the previous question.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : As far as the High Court is concerned it is for the High Court to decide the matter. I think the hon. Member is an Advocate. He can make a representation to the Judges there.

SRI N. K. PALANISAMI : According to the new rules if the N.G.Os. work for 13 months they are paid only 12 months' wages. Hence instead of cutting the privilege leave, why not restore it?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : In our regime we have got only 12 months in a year. Perhaps in a Communist regime we may have 13 months in a year.

Aerated waters.

9-00 a.m. * 227 Q.—SRI A. A. RASHEED : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to ban the marble stoppered bottles in the manufacture of aerated waters; and

(b) if so, when?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) The intention of the Government, Sir, is to ban it. Early in 1957, the Government advised all local bodies to insert a condition while granting new licences or while renewing old licences for the manufacture of aerated waters, to the effect that marble stoppered bottles should not be used for the purpose. But this had the effect of affecting adversely a large number of persons engaged in the trade, in that their investment in and stock of such bottles would go waste and result in considerable loss. Hence revised instructions were issued later in the year to the effect that in granting licences, two conditions should be imposed, viz., (1) the bottles should not be charged with carbon-di-oxide at a pressure of over 80 lb. to the

[17th August 1960]

square inch and (2) that a caution should be printed on the label affixed to the bottle that a proper opener should be used and not the thumb. The ban will thus be complete when the existing stock of bottles cease to be available.

SRI A. A. RASHEED : Sir, is the Hon. Minister aware that the marble stoppered bottles are not cleaned properly and thus they become a breeding place for bacteria?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Considering the danger involved in using the marble stoppered bottles, the Government have to take some breathing time so that the stock can be exhausted and the Government will take action in a phased manner upon this.

SRI A. VEDARATHNAM : அந்த புட்டிகளில் கார்ப்பன் டையாக்சைட் போன்ற ரசாயனப் பொருள்களின் ப்ரெஷர் சம்பந்தமாக உத்தரவு இட்டு இருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். ஆல்கஹால் கண்டெண்ட் இருக்கக் கூடாது என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களா? இல்லையென்றால், அதையும் சேர்க்க முடியுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஆல்கஹால் விஷயமே இதில் வரவில்லை; இது ஏரெடெட் வாட்டர் சம்பந்தமானது. அதில் கார்ப்பன் டையாக்சைட் ப்ரெஷர் கொஞ்சம் கம்மியாக இருக்க வேண்டும் என்று தான் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

Gramasevaks

* 228 Q.—SRI P. S. ELLAPPAN (On behalf of Sri S. M. ANNAMALAI) : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) கிராம சேவகர்களுடைய சர்வீஸ் கண்டிஷன்களை மாற்றுவதைக் குறித்து சர்க்கார் முடிவுக்கு வந்து விட்டார்களா?

(ஆ) அப்படியாயின், அதன் விவரமென்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI V. SUBBIAH : கிராம சேவகர்களில், பி.ஏ. படித்து, செகண்ட் கிரேட் அசிஸ்டெண்டுகள், பஸ்ட் கிரேடுக்கு மாற்றப்படாமல் இருப்பவர்கள் எத்தனை பேர்கள் என்று தெரிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதற்குத் தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

Medical Concessions

* 229 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) ரூ. 300-க்கு அதிகமாகச் சம்பளம் பெறாத கெஜட் பதிவில்லாத ஊழியர்களுக்கும், ஸ்தல ஸ்தாபனங்களைச் சேர்ந்த ஊழியர்களுக்கும் வைத்திய சிகிச்சை அளிப்பதற்காக 1959, 1960 வருடங்களில் எவ்வளவு தொகை செலவழிக்கப்பட்டது?

[17th August 1960]

(ஆ) இத் தொகையில் நாட்டு வைத்திய சிகிச்சைக்காக எவ்வளவு தொகை செலவழிக்கப்பட்டது?

(இ) சிகிச்சைக்காக விலையுயர்ந்த மருந்துக்கள் வாங்கின வகையில் எவ்வளவு தொகை செலவு செய்யப்பட்டது?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) to (c) The Government consider that the labour and time involved in the collection of the particulars required will not be commensurate with the public interest that will be served thereby.

SRI P. G. MANICKAM : இந்த வைத்திய வசதி கெஜட் பதவியில்லாதவர்களின் குடும்பத்தார்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப் படுகிறதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஆமாம்; குடும்பத் தார் என்றால், மனைவி, பிள்ளை இவர்கள்; விஸ்தாரமான குடும்பத்தார்களுக்கு இல்லை (சிரிப்பு).

Community Development Schemes

* 230 Q.—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the steps taken for the introduction of Community Development Schemes in Uthukuli, Perundurai and Chennimalai area of Erode taluk?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : According to the present phasing programme of blocks, the entire State will be covered by the Community Development Programme by the middle of the third year of the Third Five-Year Plan. The areas referred to in the question will have to wait for their turn.

* 231 Q.—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether there is any change in the working of the Community Development Projects in view of the adverse remarks made in the Report of the Programme Evaluation Organization after its study of the working of the Community Development Projects?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir. I may add, Sir, that under Section 66 of the Madras Panchayats Act, 1958, the responsibility for the execution of the National Extension Service Scheme of Community Development is to be entrusted to the Panchayat Union Councils.

Police protection to political leaders

* 232 Q.—SRI A. A. RASHEED : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether there is any proposal to give police protection to leaders of political parties?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Police protection is not given to leaders of political parties as a matter of course. However; when these leaders attend and address public meetings, necessary measures are taken by the police for the maintenance of law and order.

[17th August 1960]

SRI A. A. RASHEED : Sir, is the Hon. Minister aware that in the recent past a political leader has been attacked in the City? May I know whether the political leaders ask for police protection recently?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I must tell the hon. Member that there is no question of political leaders asking for police protection but the police themselves provide protection if they feel it necessary.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, is the Hon. Minister aware of the fact that in the recent two or three months in the City of Madras there had been some disturbances in the political meetings and the meetings organised by different parties in Madras were disturbed by rival groups? What steps have been taken by the Government to prevent such recurrence?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I can tell the hon. Member that no specific steps were taken in the matter. But I can assure him that police will take all precautionary measures in the matter.

Water-cess

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri S. M. Annamalai is not in his seat. The question No. 233 and answer will be printed in the proceedings.

* 233 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் தீர்வையை அதிகமாக்கு வதைக் குறித்து மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து இந்தச் சர்க்காரின் ஆலோசனையைக் கேட்டுக் கடிதம் வந்ததா?

(ஆ) அப்படியானால் இம்மாநிலச் சர்க்கார் என்ன ஆலோசனை கூறியுள்ளனர்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir.

(b) The matter is under consideration of the Government.

Offences under Suppression of Immoral Traffic in Women and Girls Act, 1956

* 234 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) பெண்களை விபசாரத்தில் ஈடுபடுத்திய குற்றத்திற்கு 1959-1960-ம் வருஷத்தில் எத்தனை வழக்குகள் தொடரப்பட்டன?

[17th August 1960]

(ஆ) எத்தனை பேர்களுக்குத் தண்டனை அபராதம் விதிக்கப்பட்டன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) From 1st January 1959 to 30th April 1960, 179 cases were put up for the offence of "inducing women or girls for prostitution" under section 5 (1) (b) of the Suppression of Immoral Traffic in Women and Girls Act, 1956.

(b) Of the 123 persons convicted, 13 were fined.

SRI P. G. MANICKAM: இந்த வழக்குகள் எத்தனை நகரங்களில் நடந்தது, எத்தனை கிராமங்களில் நடந்தது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: என்னிடம் அந்தத் தகவல் இல்லை. ஜில்லாவாரியான புள்ளி விவரங்கள் தான் இருக்கின்றன.

Starting a new Medical College

* 235 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the Government have any proposal to set up a new Medical College in the State during the Third Five-Year Plan period with the aid of the Central Government?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Yes, Sir. Provision has been made tentatively in the Draft Third Five-Year Plan of the State for the opening of a new Medical College.

SRI N. K. PALANISAMY: Sir, since the people of Coimbatore are prepared to donate for the buildings and they have got one of the biggest hospital in Coimbatore with spacious grounds will the Government consider starting a Medical College in Coimbatore?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: If concrete and practical proposals are forthcoming then the Government will consider the matter.

SRI M. S. SELVARAJAN: Sir, Tirunelveli, Ramanathapuram and Kanyakumari districts are not covered by any medical college. As Tirunelveli is centrally situated, will the Government consider specially the feasibility of locating a medical college in Tirunelveli?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: It all depends upon the co-operation and finance that is forthcoming from the area.

Price of butter and ghee

* 236 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the steps taken to bring down the price of butter and ghee?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: As the fluctuations in the prices of butter and ghee are seasonal, no special steps are considered necessary to bring down their prices.

[17th August 1960]

SRI A. A. RASHEED: Is the Hon. Member aware that the price of ghee has gone up from Rs. 7 to Rs. 9 per viss? If so, is there any proposal to control the price of ghee?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Government are aware that the price of ghee is rising since last month and there is no proposal to control the price. The prices are going to fall down in another two months.

Crop Competitions

* 237 Q.—SRI T. S. RAMASWAMI (On behalf of SRI S. M. ANNAMALAI): கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

1960-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மீ 19-ல் நட்சத்திரக் குறியிட்டக் கேள்வி எண் 719-க்கு அளித்த பதிலையொட்டி அதிக உணவு உற்பத்தி செய்யும் கிராமங்களுக்குப் பரிசளிக்கும் விஷயமாக மாநில சர்க்காரும் மத்திய சர்க்காரும் வந்த முடிவென்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The scheme for the award of Community Prizes was introduced during 1959-60 in this State. The continuance of the Scheme for the year 1960-61 has also been sanctioned.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN: ஸார், இந்த கிராப் காம்ப்ளெஷனிலே, நம் மாகாணத்திலே, எந்தெந்த ஜில்லாக்களுக்குப் பரிசுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, எந்தெந்த இனங்களில் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: 1959-60-க்கு இரண்டுவிதமான பொதுப் பரிசுகள் வழங்கப் பட்டிருக்கின்றன. ஒன்று எந்த ஜில்லா சென்ற மூன்று ஆண்டுகளில், சராசரிக்கு அதிகமாக, அதாவது 15 பர்சென்ட்க்கு மேலாக, உற்பத்தி செய்திருக்கிறதோ, அதற்கு ரூ. 10,000 ரொக்கப் பரிசு. அதற்கு "ராஜ்ய கலாஷ்" என்று பெயர். அது கோயம்பத்தூருக்கும், தஞ்சாவூருக்கும், 1959-60-க்கு வழங்கப்படும். மற்றொன்று, எந்த ஜில்லா முன்பைவிட அதிகமாக உற்பத்தி செய்கிறதோ அதற்கு. அந்த பரிசுக்கு "ஆல் இந்தியா ராஷ்ட்ர கலாஷ்" என்று பெயர். அது ரூ. 50,000 பெருமானமுள்ளது. அது கோயம்பத்தூருக்குக் கிடைக்கும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: ஸார், நமது ராஜ்யத்திலே, தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு அடுத்தபடியாக வடாற்காடு ஜில்லா தான் உணவு உற்பத்தி அதிகமாகச் செய்திருக்கிறது என்று அமைச்சரவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த வட ஆற்காடு ஜில்லாவிற்கு ஒரு செகண்ட் பிரைஸாவது வழங்க ஏதாவது செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: ஜில்லாவின் விஸ்தீர்ணம் அதிகமாக இருந்து உற்பத்தி செய்திருந்தால், அதற்குப் பரிசு கிடையாது; நெல்பயிர் அதிக உற்பத்தி, குறிப்பிட்ட நிலத்தில், செய்வதற்குத்தான் இந்த பரிசுகள்.

[17th August 1960]

SRI N. MARUDACHALAM: விவசாயிகள் என்றால் பெரும் நிலச் சொந்தக்காரர்களா அல்லது சிறு நிலம் படைத்த விவசாயிகளா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: நான் கொடுத்த விடையை கனம் அங்கத்தினர் கவனித்திருக்க வேண்டும். இந்தப் ப்ரைஸ் கம்யூனிட்டிக்குக் கொடுக்கப்படுகிற ப்ரைஸ். இந்தப் ப்ரைஸ் தனி நபருக்குக் கொடுக்கப்படுகிற ப்ரைஸ் அல்ல. ஜில்லாவிற்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஜில்லாவிற்கு பத்தாயிரம், ஐம்பதாயிரம், என்று அந்தந்த டெவலப்மெண்ட் கவுன்சிலுக்கு அளிக்கப்படுகிறது. அதை பொதுவாக வைத்துக் கொண்டு செலவு செய்கிறார்கள்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தை வைத்துக்கொண்டு ப்ரைஸ் கொடுக்கப்படுகிறதா? சிலர் ப்ரைஸ் வாங்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் அதிகப்படியாக உரம் போட்டு விவசாயம் செய்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறதா அல்லது பொதுவாக எல்லோருக்கும் கொடுக்கப்படுகிறதா? ஜில்லா அடிப்படையில் கொடுக்கப்படுகிறதா அல்லது தாலுகா அடிப்படையில் கொடுக்கப்படுகிறதா, எந்த அடிப்படையில் ப்ரைஸ் வழங்கப்படுகிறது என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: தயவு செய்து நான் ஏற்கெனவே சொன்ன பதிலை கனம் அங்கத்தினர் கவனித்திருக்க வேண்டும். நான் குறிப்பிட்டது, பொதுவாக யாராவது அதிகமாக விளைச்சல் செய்து காண்பித்தால் அவருக்குக் கொடுப்பது இல்லை. ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டு அந்த ஜில்லாவில் அதிகப்படியாக விளைச்சல் காண்பித்தால் அந்த ஜில்லாவுக்குத் தான் ப்ரைஸ் கொடுக்கப்படுகிறது.

Orphanages.

* 238 Q.—SRI P. G. MANICKAM: கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) இம் மாநிலத்திலிருக்கும் ஆலய நிதியிலிருந்து நடத்தப்படும் அனாதை குழந்தைகள் பராமரிப்பு இல்லங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் 1960-ம் வருஷத்தில் எத்தனை அனாதை குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள்?

(ஆ) அவர்களுள் ஹரிஜன அனாதைக் குழந்தைகள் எத்தனை பேர்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (அ) & (ஆ) A statement^a is placed on the table of the House.

SRI P. G. MANICKAM: மேற்கண்ட எட்டு தேவாலயங்களின் அனாதைக் குழந்தைகள் இல்லங்களில் 277 அனாதைக் குழந்தைகள் இருப்பதாகவும் அதில் பத்து ஹரிஜன குழந்தைகள் மாத்திரம் இருப்பதாகவும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

^a Printed as Appendix II on page 383 infra

[17th August 1960]

அதிலும் குறிப்பாக ஐந்து தேவாலயங்களால் நடத்தப்படும் அனாதைக் குழந்தைகள் விடுதிகளில் ஒரு ஹரிஜனக் குழந்தை கூட சேர்க்கப்படாமல் இருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் கவனித்து மேற்கூறிய ஐந்து தேவாலயங்களால் பராமரிக்கப்படும் இல்லங்களில் சில ஹரிஜன குழந்தைகளைச் சேர்க்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: ஹரிஜனக் குழந்தைகளை சேர்த்துக்கொள்வதற்கு எந்த விதமான தடையும் கிடையாது. ஆனால் அவர்களை வற்புறுத்தி எடுத்துக்கொள்ள முடியாது.

SRI K. B. S. MANI: இந்த தேவாலயங்கள் எல்லாம் மக்கள் எல்லோருக்கும் சொந்தமாக இருக்கின்றன. தனிப்பட்டவர்களுடைய சொத்து அல்ல. அப்படி இருக்கும்படியான நிலைமையில் ஹரிஜனக் குழந்தைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற நிபந்தனையை அரசாங்கம் ஏன் விதிக்கக்கூடாது? அப்படிப்பட்ட அதிகாரம் அந்த தேவாலயங்கள் மீது அரசாங்கத்திற்கு இல்லையா? அல்லது அந்த தேவாலயங்கள் எல்லாம் தனிப்பட்டவர்களுடைய சொத்து என்று கருதப்படுகிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: நான் அளித்த விடையை கனம் அங்கத்தினர் புரிந்துகொள்ளவில்லை. எங்கே யாவது யாராவது ஹரிஜன குழந்தைகளை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்றால் அப்பொழுது வற்புறுத்தலாம். இப்பொழுதுள்ள நிலைமையில் அங்கு ஒருவரும் வரவில்லை. தேவாலய விடுதிகளில் எடுத்துக்கொள்வதற்கு தடை கிடையாது. ஹரிஜன குழந்தைகள் தான் வரவில்லை.

SRI S. RANGANATHA MUDALIAR: There is an orphanage attached to the Tiruthani Subramaniaswami Devasthanam. I wish to know if it has not been taken within the purview of the Government.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I have no information about it.

SRI P. G. MANICKAM: அரசாங்கம் வற்புறுத்தி ஹரிஜனக் குழந்தைகளைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. அந்த ஐந்து தேவாலயங்களால் பராமரிக்கப்படும் விடுதிகளில் ஹரிஜன குழந்தைகளே இல்லையே, அதனால் அங்கு ஹரிஜன குழந்தைகளை எடுத்துக்கொள்வது நல்லது அல்லவா என்ற ஒரு ஆலோசனையை இந்த அரசாங்கம் தெரிவிக்கவில்லையா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கேள்வி கேட்கிற கனம் அங்கத்தினர் அவர்களே இது சம்பந்தமாக அக்கரை எடுத்துக்கொண்டு அவற்றில் ஹரிஜன குழந்தைகளைச் சேர்க்க முற்பட்டு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

[17th August 1960]

SRI A. VEDARATHNAM: இம்மாதிரி அனாதை விடுதிகள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற திட்டம் இருந்தும் சுமார் இருபது ஆயங்களில் இதுவரையிலும் அப்படிப்பட்ட விடுதிகளை இன்னும் ஏற்படுத்தவில்லை. இனியாகிலும் அங்கேயெல்லாம் ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முன் வருமா? அவ்வாறு ஏதாவது ஆயங்களில் அனாதை இல்லங்கள் ஏற்படுத்தும் திட்டம் இருந்தால் தயவு செய்து அவற்றை அறிவிப்பார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: எடுத்துக்கொள்ளப் பட்ட அனாதை இல்லங்கள் எல்லாம் சரிவர நடைபெற வேண்டும். அவைகள் எல்லாம் சரிவர நடைபெற்று வருகிறதா என்று பார்த்து பிறகு மேலும் மற்ற தேவாலயங்களில் எடுத்துக்கொள்வதற்கு அரசாங்கத்தினிடம் யோசனை இருக்கிறது. அது இப்பொழுது பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: இந்த அனாதை விடுதிகளில் குறைந்த பட்ச 25 சதவிகிதமாவது ஹரிஜன கிருஸ்தவ குழந்தைகள் சேர்த்துக்கொள்ளப்படும் என்கிற விதி ஏற்படுத்தப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அனாதை விடுதிகளில் யாரை வேண்டுமானாலும் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். மற்றவைகளையெல்லாம் கவனிப்பது இல்லை. வருகிறவர்களுையெல்லாம் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறார்கள்.

Polytechnic in South Travancore Hindu College, Nagercoil

* 239 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to shift the present Polytechnic now at the premises of the South Travancore Hindu College, Nagercoil, to a new building;

(b) if so, whether the site has been selected and the estimated cost of the building; and

(c) whether the Government have any proposal to change the Polytechnic into a full-fledged Engineering College?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) A site has been chosen in Nagercoil village on the Rajakamangalam Road. Plans and estimates have not yet been prepared. The cost of the building is expected to be about Rs. 7,50,000, according to the estimate of the Government of India.

(c) No, Sir.

SRI T. S. RAMASWAMI: May I know whether the area has been acquired and if not, the reasons for the delay?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Proceedings are being taken to acquire the building.

SRI T. T. DANIEL: In view of the fact that there is a considerable percentage of literacy in that area and also a large number of

[17th August 1960]

will the Government think about the desirability of choosing the site and also constructing the polytechnic building keeping in view that in future there may be the possibility of converting that building into a full-fledged engineering college?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: We require polytechnics as polytechnics and the Government of India do not agree to the conversion of polytechnics into engineering colleges. If an engineering college is required, it can be started independently of this polytechnic.

North Arcot Polytechnic

* 240 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the present stage of the construction of a building to house the North Arcot Polytechnic?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Steps are being taken for acquisition of land for construction of the building.

SRI A. A. RASHEED: May I know the reason for the delay?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: First one site was chosen and it was found later on that the price had increased there to a considerable extent. Therefore, another site had to be chosen and that site had been chosen and now they are proceeding with the acquisition of the building.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: May I know where it is going to be located?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Round about Vellore.

Students sent to France for higher studies

* 241 Q.—SRI T. S. RAMASWAMI (on behalf of SRI S. M. ANNAMALAI): கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1959-60-ல் இலக்கியத் துறையில் மேற்படிப்பு அல்லது ஆராய்ச்சியை மேற்கொள்வதற்காக பிரான்ஸ் சர்க்காரின் உதவியின் கீழ் நம் மாநிலத்திலிருந்து மாணவர்கள் பிரான்ஸ் நாட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டார்களா?

(ஆ) அப்படியானால், எத்தனை பேர்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (அ) No, Sir.

(ஆ) Does not arise.

Fuel coupes

* 242 Q.—SRI P. G. MANICKAM: கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) காடுகளிலுள்ள விறகுக்கூப்புகளை (Fuel Coupes) ஆக்ஷனில் விடாமல் முந்தைய ஐந்தாண்டுகளில் இக் கூப்புகள் என்னென்ன விலைகளுக்குப் போயிருக்கின்றனவோ அதே

[17th August 1960]

விலைக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று எந்தெந்தப் பிராந்தியங்களிலுள்ள ஹரிஜன கூட்டுறவு சொஸைடிகள் சர்க்காருக்கு விண்ணப்பித்துக்கொண்டன?

(ஆ) எந்தெந்த ஹரிஜன சொஸைடிகளுக்கு எத்தனை ரூபாய் மதிப்புள்ள கூப்புகள் வழங்கப்பட்டன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) A paper^a is placed on the table of the House.

SRI P. G. MANICKAM: திருநெல்வேலி, மற்றும் வேறு ஒரு ஜில்லாவில் மாத்திரம் இந்தக் கூப்புகளைப் பெறுவதற்கு ஹரிஜன கூட்டுறவு சொஸைடிகளை ஏற்படுத்தியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதே மாதிரி ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் அந்தந்த பிராந்தியங்களில் இவ்விதமான சொஸைடிகளை ஏற்படுத்தினால், அந்த இடங்களில் இந்தக் கூப்புகளை அந்த சொஸைடிகளுக்கு கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள அரசாங்கம் கவனிக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அம்மாதிரி எந்தெந்த இடங்களில் அப்படிப்பட்ட சொஸைடிகளை ஏற்படுத்தி அம் மாதிரியான சொஸைடிகளுக்கு சலுகைகள் கேட்டால் அரசாங்கம் அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யும்.

SRI P. G. MANICKAM: இந்தப் பிராந்தியத்திலுள்ள சமுதாய தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் மூலம் இதர சொஸைடிகள் ஏற்படுத்துவதைப் பற்றி அரசாங்கம் கவனம் செலுத்துமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இந்தக் கேள்வியை எந்த இடத்தில் போட வேண்டுமோ அந்த இடத்தில் போட வேண்டும்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: இந்த ப்யூயல் கூப்புகளை வெட்டுவதில் “ஸ்டாக்ட் ஆன் தி ரோட்” என்று சொல்வதுபோல் தனிப்பட ஏலத்திற்கு விடப்படுகிறதா அல்லது “எண்டயர்” அதாவது எல்லா பாரஸ்ட் ஏரியாவும் ஏலத்திற்கு விடப்படுகிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: பாரஸ்ட் கூப்பாக பிரித்து ஏலத்திற்கு விடப்படுகிறது.

Cancer.

* 243 Q.—SRI P. G. MANICKAM: கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க் கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டக் காலத்தில் 1960-61-ம் வருஷம் வரைக்கும் புற்று நோய் நிவாரணத்துக்காக எவ்வளவு தொகை மான்யமாக மத்திய கவர்மெண்டானது சென்னை ராஜ்யத்துக்கு வழங்கியுள்ளார்கள்?

[17th August 1960]

(ஆ) புற்று நோய் சிகிச்சையில் ஈடுபட்டுள்ள எந்தெந்த ஆராய்ச்சி நிலையங்களுக்கும் ஆஸ்பத்திரிகளுக்கும் எவ்வளவு தொகை வழங்கப்பட்டன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) No Central grant was sanctioned to this State by the Government of India for Cancer relief work.

(b) The Cancer Institute, Adyar, Madras, has been sanctioned a total grant of Rs. 5,69,274 (both maintenance and building grants) from the State Funds during the Second Five-Year Plan period up to 31st March 1960. The Institute has received in addition Rs. 8.15 lakhs directly from the Central Government during this period.

Short-term training course for doctors

* 244 Q.—SRI P. G. MANICKAM: கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) கிராமத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக வைத்தியர்களுக்கு குறுகிய காலப் பயிற்சி முறையை துவக்குவது பற்றிய திட்டக் கமிஷனின் ஆலோசனையானது சென்னை சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டதா?

(ஆ) அவ்வாறு அனுப்பப்பட்டிருப்பின் இத் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்கான பரிசீலனை ஏதாவது நம் அரசாங்கத்தாரால் நடத்தப்பட்டு வருகிறதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (அ) No, Sir.

(ஆ) Does not arise.

SRI P. G. MANICKAM: நமது நாட்டிலே வைத்தியர்களுடைய தேவை அதிகமாக இருப்பதனாலே நமது சர்க்காராவது இந்தக் குறுகிய கால வைத்திய பயிற்சிக்குரிய திட்டங்களை அமைக்க நடவடிக்கை எடுக்குமா? அவ்வாறு எடுப்பது பற்றி சர்க்காரால் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: குறுகிய காலத் திட்டத்தை கவுன்சில் ஒத்துக் கொள்வதில்லை. ஆகவே முழுப் பயிற்சி அளிப்பதற்குத்தான் காலேஜை அதிகப்படுத்திக்கொண்டு வருகிறோம்.

Children's Films Committee

* 245 Q.—SRI P. G. MANICKAM: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க் கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

சென்னை ராஜ்யக் குழந்தைகள் படக் குழுவில் யார் யார் அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறார்கள்?

[17th August 1960]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: சென்னை மாநில குழந்தைகள் திரைப்படக் குழுவில் சீழ்க்கண்டோர் - அங்கம் வகிக்கின்றனர்—

- (1) திரு. சி. சுப்பிரமணியம், நிதி அமைச்சர் (தலைவர்).
- (2) சென்னை மேயர்.
- (3) திருமதி. சௌந்திரம் கைலாசம்.
- (4) திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்.
- (5) திருமதி. சரோஜினி வரதப்பன்.
- (6) திரு. ஏ. வி. மெய்யப்பச் செட்டியார்.
- (7) டைரக்டர் திரு. கே. சுப்பிரமணியம்.
- (8) திருமதி நல்லமுத்து ராமமூர்த்தி.
- (9) சென்னை அரசாங்க கல்வித்துறை நெறியாளர்.
- (10) சென்னை மாநகராட்சி ஆணையாளர்.
- (11) சென்னை அரசாங்க செய்தித் துறை நெறியாளர் (கன்வீனர்).

SRI K. VINAYAKAM: Sir, on what basis were these personages selected to serve on this Committee and what are the special capacities or abilities which these people unusually possess to deserve this kind of consideration of being drafted on to this Children's Films Committee, where no child finds a place to advise the Government? (Laughter.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I suppose when the hon. Member is in charge of the subject, he will select only children in such committees whenever children's subjects are discussed. As a matter of fact, some of these persons are presidents or secretaries of associations and others have been selected for their interest and their participation in the film industry as such and others are officials.

MR. SPEAKER: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

IV.—ANNOUNCEMENTS.

(1) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER: I have to announce to the House that I have received a message from His Excellency the Governor. It reads as follows:

“Dear Mr. Speaker,

I have received with great satisfaction your resolution of thanks for the Address with which I opened the present session of the Legislature.

Yours sincerely,
(Signed) Bishnuram Medhi.”

[17th August 1960]

V.—ADJOURNMENT MOTION RE REPORTED SPEECH OF THE PRESIDENT OF INDIA ON LANGUAGE ISSUE

MR. SPEAKER: I have received notice of an adjournment motion from the hon. Member, Sri M. Kalyanasundaram. It reads as follows:—

“I hereby give notice of the following adjournment motion to discuss the serious student unrest in the City and the districts because of the reported speech of President Prasad that he desired protagonists of English in the South to reciprocate the goodwill of the North by not imposing on them (Uorth Indians) English which was a foreign language.”

How are we competent to discuss the speech of President Prasad? If the hon. Member confines himself to the first part of his motion, I will allow him to speak about it. But he is not entitled to refer to the later portion of his motion. So, he should refer only to the student unrest in the City and not to the speech of President Prasad.

SRI M. KALYANASUNDARAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இந்தச் சபைக்குக் குறிப்பிட்டு காட்ட விரும்புவது ஜனாதிபதி அவர்களுடைய பிரசங்கத்தினால் மாணவர்களிடத்தில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய சந்தேகம், அதனால் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய கிளர்ச்சி ஆகியவை பற்றிதான். ஜனாதிபதி அவர்களுடைய பிரசங்கத்தைப் பற்றியோ, அதில் உள்ள விஷயங்களைப் பற்றியோ அல்ல. மொழி விஷயம் மிகவும் சிக்கலான விஷயம். மக்கள் யாரையும் உணர்ச்சி வசப்படுத்தக் கூடிய விஷயம். ஆங்கிலம் என்பது தொடர்ந்து உதவி ஆட்சிமொழியாக இருக்கவேண்டுமென்பது நம் மக்களுடைய அபிப்பிராயம். இந்தச் சபையில் உள்ள எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து அந்த முடிவைச் செய்திருப்பதன் காரணமாக நமது அரசாங்கமும் அதை ஏறத்தாழ ஏற்றுக் கொண்ட ஒன்றாகும். இதனுடைய நோக்கம் அந்நிய மொழியை யார் மீதும் சுமத்த வேண்டுமென்பதல்ல. ஆனால் ஜனாதிபதி அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் ஆங்கிலம் நீடித்திருக்க வேண்டுமென்பதானது அந்நிய மொழியைப் பிறர் மீது சுமத்த விரும்பலாமா என்பது போல அமைவதாகச் சிலர் கருதுகிறார்கள். அப்படி பத்திரிகையில் வெளிவந்ததோ, வெளிவந்ததைத் தவறாகத்தான் மாணவர்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்களோ—மாணவர்களிடத்தில் இப்போது தவறான அபிப்பிராயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்தப் பிரச்சனை சம்பந்தமாக நம் அரசாங்கத்தின் நிலை என்ன என்பதை விளக்க வேண்டும் என்பதுதான் நான் கோருவது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இது முதலிலே “மாணவர்களிடையே” என்று சொல்லும் போது எல்லா மாணவர்களிடையேயும் சலசலப்பு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஒரு சில மாணவர்களிடையேதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நேற்று நமது அசெம்பளி கட்டிடத்திற்கும் கூட சில மாணவர்கள் வந்திருந்தார்கள். மேலும் நேற்று நமது ஜனாதிபதியின் பிரசங்கம் பிரசுரிக்கப்படவில்லை. பதினேந்தாம் தேதி பத்திரிகைகளுக்கும் விடுமுறை தினம். ஆகவே ஜனாதிபதி அவர்கள்

[Sri C. Subramaniam] [17th August 1960]

பிரசங்கத்தைப் படித்துத் தெரிந்துக் கொண்டிருப்பதாக ஏற்படவில்லை. பேசினதைக் கேட்டவர்கள் போய் தப்பாகச் சொன்ன காரணத்தினாலேயே ஏற்பட்ட கிளர்ச்சி அது என்று தோன்றுகிறது. ஒருவிதமான பீதியை மாணவர்களிடத்தில் ஏற்படுத்தி அவர்களைத் தூண்டிவிட்டதனால் ஏற்பட்டது என்பது எனக்குத் தெரிந்த தகவல். இன்றைக்கு ஜனாதிபதியின் பிரசங்கம் எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் வெளிவந்திருக்கிறது. எல்லாப் பத்திரிகைகளும் அதை வரவேற்று இருக்கின்றன. இது வரையிலும் கொடுத்த வாக்குறுதிகளில் எந்தவிதமான சந்தேகமும் இல்லாது தங்கள் உரையில் ஆங்கிலத்தைப் பற்றி நாம் கோரியதை ஒப்புக் கொண்டு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதிலே ஆங்கிலத்தை இந்தி பேசுகின்றவர்களின் பேரில் திணிக்கக் கூடாது என்று பேசுவதற்கு இடம் இல்லை. ஆங்கிலம் உதவி நிர்வாக மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்பதைத்தான் நாம் சொல்லுகிறோம். இந்தி வரவே கூடாது என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் இந்தி வரவே கூடாது, ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்கத் தான் வேண்டும், என்று ஒரு சிலர் தலைவர்களில் பேசுகின்றவர்களும் இருக்கிறார்கள். அப்படி ஆங்கிலம்தான் நிர்வாக மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்றால் அந்நிய மொழியைக் கற்றுக்கொள்ளாமல் இருக்கிறவர்களின் மீது அதை திணிக்கக் கூடாது என்பதுதான் அவர் குறிப்பிட்ட விஷயம். இந்தி ஆங்கிலம் ஆகிய இரண்டையும் நிர்வாக மொழியாக ஒப்புக் கொள்வதில் அந்தச் சந்தேகம் வரவே இடமில்லை. 1965-க்கு மேல் ஆங்கிலம் படிக்க விரும்பாதவர்களின் மீது—ஆங்கிலம் தான் நிர்வாக மொழியாக இருக்கவேண்டுமென்று—ஆங்கிலத்தை திணிக்கக் கூடாது என்பதுதான். ஆகவே ஜனாதிபதி அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் ஏற்பட்ட சந்தேகம் கிளர்ச்சிக்குக் காரணம் அல்ல.

நமது முதல் மந்திரி அவர்கள் கூட அந்த மாணவர்களை அழைத்துப் பேசும் போது “சுப்ரீம் கோர்ட்டில் இந்தி வந்து விடுமோ என்று பயப்படுகிறோம்” என்று சொன்னார்கள் அவர்கள். மற்றப் பகுதிகளில் ஆங்கிலத்திற்கு ஒரு கால வரையறை ஏற்படுத்தியபோது கூட சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு அந்தக் காலவரை கிடையாது. இன்னும் ஒரு தலைமுறைக்குக் கூட சுப்ரீம் கோர்ட்டில் ஆங்கிலம் தான் நீடித்து இருக்க வேண்டும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அப்போது வருகிறவர்கள் என்ன விதமாக முடிவு செய்துகொள்கிறார்களோ அது அவர்களைப் பொறுத்தது. ஆகவே இப்படி அவசியமற்ற ஒரு காரணத்திற்காக எதற்காக கிளர்ச்சி, கோஷம் என்று நமது முதல் மந்திரி கேட்டார்கள்.

“இல்லை, இல்லை, இப்படி ஸ்ரீ. ஏ. கே. சென் அவர்கள் ஒரு கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்” என்று அந்த மாணவர்கள் சொன்னார்கள். நமக்கு ஒருவிதமான சக்தியும் கிடையாது. பிறர் “பூ” என்று ஊதினால் நாம் கீழே விழுந்துவிடுவோம் என்று தன்னம்பிக்கையற்ற முறையில் எல்லாவற்றையும்

[17th August 1960] [Sri C. Subramaniam]

நினைப்பதுதான் இத்தகைய கிளர்ச்சிக்குக் காரணம். இதுதான் அடிப்படை தவறு. நாம் எதை வேண்டுமென்று சொல்கிறோமோ அதைப் பிறர் கொடுத்துப் பெறுவது இல்லை. நியாயம் என்ற முறையில் அதை நாமே பெறக்கூடிய சக்தி நமக்கு இருக்கிறது. ஏதோ ஒரு மந்திரி ஒரு விஷயத்தைச் சொன்ன வுடன் பீதி அடைவது, கோஷங்கள் போடுவது கிளர்ச்சி செய்வது என்பதற்கு எல்லாம் அவசியமே இல்லை. இந்தச் சர்க்கார் இருக்கிறவரையில் தமிழ் மக்களுடைய உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படும். மொழி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் தமிழ் மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகள் காப்பாற்றப்படும் என்கிற உறுதிமொழியை நான் அளிக்கிறேன். வீண் கிளர்ச்சி, வீண் கோஷங்கள் இவைகள் எல்லாம்—அதிலும் முக்கியமாக மாணவர்களிடத்தில் அவசியம் இல்லை என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை மூலம் இதை விளக்குவதற்கு எனக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்கு நான் என் நன்றியைத் தெரிவித்து கொள்கிறேன். மற்றையபடி இந்த ஒத்திவைப்புப் பிரேரணைக்கு அவசியம் இல்லை என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கொடுத்த விளக்கத்திற்குப் பிறகு திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் தம்முடைய ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையை வற்புறுத்த மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். வற்புறுத்துவதாக இருந்தால் நான் வேறு மருந்து சொல்கிறேன். (சிரிப்பு).

VI.—CALLING ATTENTION TO THE INADEQUATE SUPPLY OF AMMONIUM SULPHATE TO LALGUDI AREA.

MR. SPEAKER: I have received notice under Rule 41 of the Assembly Rules from Sri S. Lazar calling the attention of the Hon. Minister for Home to a matter of urgent public importance, viz., inadequate supply of Ammonium Sulphate to Lalgudi area and the consequent sufferings and disappointment of agriculturists.

SRI S. LAZAR: Mr. Speaker, Sir, I beg to call the attention of the Hon. the Minister for Home to a matter of urgent public importance, viz., inadequate supply of Ammonium Sulphate to Lalgudi area and the consequent sufferings and disappointment of agriculturists. கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கடந்த ஆண்டு லால்குடி பகுதியிலே அமோனியம் உரம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதற்காக திட்டங்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. போதிய அளவு கொடுப்பதற்கு எல்லா ஏற்பாடுகளைச் செய்யும் என்று அரசாங்கம் உறுதி கூறியும் துரதிஷ்டவசமாக லால்குடி பகுதியிலே விவசாயப் பெருமக்கள் ரசாயன உரங்கள் பெறமுடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 32 பவுண்ட் அம்மோனியம் சல்பேட், 14 பவுண்ட் யூரியா விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க இருந்தது. அவ்வளவுதான் கலெக்டரால்

[Sri S. Lazar]

[17th August 1960]

கொடுக்க முடிந்தது. இது விவசாயிகளின் வழக்கமான தேவைக்கு மிக மிக குறைவாக இருக்கிறது. இதனால் சாகுபடி நிச்சயமாக பாதிக்கப்படும். அவர்கள் இருபோகம் சாகுபடி செய்யக்கூடியவர்கள். அவர்கள் காவேரி நதி பாசனம் இருக்கக் கூடிய பகுதியில் இருப்பதால் எல்லோரும் விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பயிர்களுக்கு வேண்டிய உரத்தை இடவேண்டிய கட்டத்திற்கு வந்துவிட்டார்கள். ஆகையால் துரிதப்படுத்தி ரசாயன உரத்தை அவர்களுக்கு அனுப்புவதற்கு என்ன நடவடிக்கை சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்று தெரியவில்லை. முன்பே இவ்வளவு ரசாயன உரம் கொடுக்கிறோம் என்று திட்டமாகச் சொன்னார்கள். ஆகவே அப்பகுதியிலுள்ள மக்களுக்கு வேண்டிய அளவு ரசாயன உரத்தைக் கொடுப்பதற்கு துரித நடவடிக்கை எடுக்க கனம் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, the allotments of nitrogenous fertilisers are made by the Government of India under the Central Pool arrangements. As the indigenous production of fertilizers in this country is inadequate to meet the demand, imports are being made by the Government of India. But, in view of the present difficult foreign exchange position, the Centre is not able to meet the full requirements of this State. In fact the allocations made by the Government of India so far are less than 50 per cent of our demand. Out of the quantity made available to this State, roughly 25 per cent is set apart for distribution to the Manure Mixing Firms for use in the preparation of manure mixtures and the balance is being distributed to each district on a rational basis according to its needs and also the availability of stocks. The stock and supply position as indicated by the fortnightly returns received from the District stockholders is reviewed by the Board of Revenue (Food Production) and despatch instructions to the districts are issued with a view to ensure adequate supplies to the needy areas.

The requirements of fertilisers for Kuruvai and Samba crop and also Sugarcane on the basis of the cultivated area of Lalgudi taluk are estimated at 3,722 tons. The Tiruchirappalli district had a stock of 4,696 tons which was distributed to the taluks in proportion to the area under cultivation and on this basis the Lalgudi taluk was allotted 1,321 tons, i.e., 845 tons to the Block areas and 476 tons to the non-block areas, and a further supply of about 450 tons of fertilisers will be made to this taluk. The Board of Revenue has recently allotted a quantity of 1,200 tons of Sindri fertilisers and 1,000 tons of imported fertilisers for the Tiruchirappalli district and the stock is expected to reach the district early and this quantity will also be allotted to the taluks according to the requirements based on the area of cultivation. The Collector of Tiruchirappalli has also issued instructions in July to the Officers concerned (Gramasevaks and Revenue Inspectors)

[17th August 1960] [Sri M. Bhaktavatsalam]

to ensure that the distribution of chemical fertilisers to ryots is made in consultation with the Presidents of Panchayat Boards, etc., and the leading ryots of the villages, according to the area cultivated by each ryot.

As a result of short supply of fertilisers, the Minister for Home took up the matter with the Union Minister for Agriculture in July 1960 and urged that adequate quantities of fertilisers should be supplied to this State to meet the actual requirements. Recently, the Government of India have allotted 26,000 tons of Ammonium Sulphate, 3,000 Metric tons of Ammonium Sulphate Nitrate and 2,000 Metric tons of Urea for the quarter July to September 1960 and these quantities are being allocated to the districts in the light of the present stock position and demand and the Tiruchirappalli district (including the Lalgudi taluk) will also receive its due share.

I may emphasise that the shortage of fertilisers is being experienced throughout the State and it is not peculiar to any one district or area. Even with the inadequate allocations made to this State, every effort is being made to see that the minimum needs of all districts are met proportionately without any discrimination whatsoever, consistent with the acreage, actual needs of the ryots and the stock position.

VII.—GOVERNMENT MOTIONS.

(1) ELECTION TO THE MADRAS LAND IMPROVEMENT BOARD.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

‘That in pursuance of Section 8 (2) (f) of the Madras Land Improvement Schemes Act, 1959 (Madras Act 31 of 1959) this House do proceed on a date to be fixed by the Hon. Speaker, to elect three persons to the Madras Land Improvement Board.’

MR. SPEAKER: Motion moved—

‘That in pursuance of Section 8 (2) (f) of the Madras Land Improvement Schemes Act, 1959 (Madras Act 31 of 1959) this House do proceed on a date to be fixed by the Hon. Speaker, to elect three persons to the Madras Land Improvement Board.’

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER: In accordance with the regulations framed by me for the holding of elections according to the principle of proportional representation by means of the single transferable vote, I fix 11 a.m. on Tuesday, the 6th September 1960 as the time within which nomination papers of candidates for the election to the Madras Land Improvement Board should reach the Secretary. Nomination forms can be had on application to the Secretary.

The nomination papers will be taken up for scrutiny at 3 p.m. on Tuesday, the 6th September 1960. I also fix 11 a.m. on Wednesday, 7th September 1960 as the last hour and date for the withdrawal of candidature.

[Mr. Speaker] [17th August 1960]

If the number of candidates nominated exceeds the number of seats to be filled, viz., three, a poll will be taken on Thursday, the 8th September 1960 between the hours of 10 a.m. and 1 p.m.

IV.—ANNOUNCEMENTS—cont.

(2) MADRAS GENERAL SALES TAX (AMENDMENT) BILL, 1960.

MR. SPEAKER: I have to announce that the Governor has given his recommendation to the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1960.

VIII.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS GENERAL SALES TAX (AMENDMENT) BILL, 1960
(L.A. BILL NO. 25 OF 1960).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I beg leave to introduce the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1960.*

MR. SPEAKER: The question is—

“that leave be granted for the introduction of the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill 1960.”

The motion was put and carried, and leave was granted.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER: The Bill is introduced.

(2) THE MADRAS BUILDINGS (LEASE AND RENT CONTROL) BILL 1959
(L.A. BILL NO. 20 OF 1959)—cont.

Clause 10—cont.

MR. SPEAKER: Now we shall continue discussion on Clause 10. Yesterday hon. Members Sri Srinivasa Iyer and Sri Sankaran have spoken. We will now continue the further discussion on Clause 10.

SRI S. LAZAR: Clause 10, operative part of the Bill, relates to prevention of eviction of tenants. In this clause, apart from provisions already existing as per recommendations of the Joint Select Committee, Government have brought forward certain amendments. I would like to deal with those amendments. In Amendment No. 47 brought forward by Government in item (i) (a) of sub-clause (3) it is stated as follows:—

“(i) in case it is a residential building, if the landlord requires it for his own occupation or for the occupation of his son and if he is or his son is not occupying a residential building of his own in the city, town or village concerned;”

I think the word “is” occurring after the words “if he” in line 3 is out of place. I think it is a mistake which has crept in at the time of typing the amendment. If the landlord requires

[17th August 1960] [Sri S. Lazar]

the building for his occupation or that of his son, he is given power to evict the tenant. Therefore the word “is” occurring after the words “if he” in line 3 as indicated above may be deleted. It is purely a clerical mistake. If the word “is” is omitted, that would be the correct way of expressing it.

Further down in the Government amendment it is stated as follows:

(ii) in item (b) after the words “landlord of a building” insert the words “whether residential or non-residential”.

What is stated in sub-clause (b) is if the landlord of a building happens to be a religious, charitable, educational or other public institution, then it may, if the building is required for purposes of institution, apply to the Controller for an order directing the tenant to put the institution in possession of the building.

My own impression is that the existing provision is quite all right. I do not think there is any necessity for further clarification to landlord. Whether residential or non-residential, as pointed out the other day, the word ‘building’ has been now amended. After the amendment of the Government it may either be residential or non-residential. Perhaps, if the definition already existing in the Bill were to be considered, this amendment may be necessary. Now the Government are saying that it will apply to both residential as well as non-residential. When such is the case, I do not think it is necessary to clarify it now because it applies to both residential and non-residential. Further down in the next sub-clause, it is stated after the words “part of a building” insert the words “whether residential or non-residential”. This will be unnecessary repetition. Perhaps since it is found in the existing enactment, it has been incorporated here also. That is my reading of the situation, because the words ‘part of a building’ are comprehensive.

Coming to the amendment, which I have moved, it is not only the landlord and his son who must be enabled to evict the tenant for purposes of personal occupation either by the landlord or his son, but this privilege must be made available to the other dependents of the family also. Even if the Government may not be able to afford this privilege to the other members of the family, I see no reason in giving this special privilege to the daughters also. Sir, it has been the policy of the Government and it has been so written in the Constitution that there cannot be any discrimination between men and women. As I have said, after having enacted a number of new Acts in our State giving equal opportunities to the ladies also I do not see why this advantage and this privilege which is being made available to the son should not be made available to the daughter. I have therefore suggested that it is not only the son, but others also must be given the privilege. Therefore I have said that this clause must be amended as follows:—

“In sub-clause (3) (a), for the words, ‘for the occupation of his son and if he or his son’ substitute the words ‘for the occupation of any member of his family or any dependent of his and

*Published in the Port St. George Gazette Extraordinary, dated 17th April 1960.

[Sri S. Lazar] [17th August 1960]

if he or any member of his family or any dependent of his ". As I said, I am just trying to draw the attention of the House the need for making this special privilege available to the other members in the family of the landlord. Even if the Government may not be prepared to accept the entire clause, they must be prepared to extend the privilege to the sons and daughters of the landlord.

The next amendment of mine relates to deletion of the first proviso to sub-clause 3 (e). The first proviso reads as this :—

' Provided that, in the case of an application under clause (c), the Controller shall reject the application if he is satisfied that the hardship which may be caused to the tenant by granting it will out-weigh the advantage to the landlord.'

In sub-clause (3) (a) the landlord is being enabled to get into possession of his own building for the purpose of his personal occupation or in the alternative for the purpose of the occupation of his son. According to me that provision should be extended for the occupation of his dependents and also his family. We should also see that no obstacle is put in the way of such eviction of the tenant. If the difficulties are in favour of the tenant, then it is said that such a provision cannot be made available and that the tenant cannot be evicted. It is just as giving by one hand and taking away by the other hand. If one really knows that the landlord or his son, or his dependents require the buildings for the purpose of personal occupation, whatever may be the difficulties that may accrue to the tenant already in occupation, we cannot pay heed to that. That is the special feature I am trying to introduce in this amendment. Of course even in the original enactment such a provision has not been made anywhere else. Therefore, I submit that this provision imposing a condition that eviction may not be made, if it is going to cause some difficulties to the tenant should be removed from the purview of the Bill. These are certain submissions, I would like to make so far as this clause is concerned.

* SRI N. K. PALANISAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ப்ரொவிஷன்படி, 1945-க்கு பிறகு "ரிட்டன் கன்ஸென்ட்" இருந்தால் ஸப் டெனண்டாக இருக்கக் கூடியவர்களை அனுமதிக்கலாம், இல்லாவிட்டால் எவிக்ட் செய்யலாம் என்று இருக்கிறது. நான் சப் லெட்டிங்கை ஆதரிக்கவில்லை. 20, 25 ஆண்டுகள் ஒருவர் "ஒரல்" அனுமதி மூலம் வீட்டை வாடகைக்கு விட்டுக் கொண்டிருந்தவர், திடீரென்று புதிதாக ஒருவர் அந்த வீட்டை வாங்கிய காரணத்தினால் இந்தப் ப்ரொவிஷன் மூலம், கண்ட்ரோலர் மூலம் எவிக்ட் செய்யலாம் என்று இருக்கிறது. எவிக்ட் செய்வதற்குப் பதிலாக புதுச் சட்டம் மூலம் அவர்கள் நேரிடையான முறையில் லான்ட் லார்ட்டுக்கு கீழ் வரவேண்டுமென்று இருக்க வேண்டும். அதற்குப் பதிலாக, வாடகையை அதிகம் செய்து வீடு வாங்கிய

17th August 1960] [Sri N. K. Palanisami]

வுடன் இந்தப் ப்ரொவிஷனை வைத்து அந்த டெனன்டை எவிக்ட் செய்ய முடியும். இந்தச் சட்டம் 1949-ம் வருடம் செய்யும் போது 1945 என்று போடப்பட்டிருந்தது. "ரிட்டன் கன்ஸென்ட் இல்லாவிட்டால் 1955 வரையில் என்று வைத்து பின்னால் "ரிட்டன் கன்ஸென்ட்" இல்லாவிட்டாலும் வெளியேற்றலாம் என்ற முறையில் திருத்த வேண்டும். லாஸர் அவர்கள் சொன்னார்கள் "டிப்பன்டென்ட்ஸுக்கும் வேண்டும்" என்று. அது, "டாட்டர்ஸ்" மட்டுமல்ல. செலக்ட் கமிட்டியில் இதுபற்றி விவாதம் வந்தது. "டிப்பன்ட் டென்ட்ஸ்" என்று யாரை வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம். ஆகவே, இப்பொழுது போட்டிருக்கக் கூடிய திருத்தத்தான் சரியானது. ". . . before the expiry of three months from the date on which the instrument was registered." மூன்று மாதங்களுக்குள் என்று இருக்கிறது. இந்த ப்ரொவிஷன் மூலம் 90 நாட்களுக்குள் கண்ட்ரோலரிடம் அப்ளை செய்ய வேண்டுமென்று இருக்கிறது. மூன்று மாதம் என்பது போதாது. அதை 6 மாதம் என்று திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, Sri Sankaran has given an amendment for the deletion of the first proviso of sub-clause (13 of clause 10. That means the Government properties also should be brought under the purview of this enactment. The Government owned only some P.W.D. buildings and they are given on rent to the Government servants. I do not think it necessary to apply the rent control provision or the eviction provision to the Government buildings. Therefore, I am unable to accept it.

Then there is the amendment moved by Sri R. Srinivasa Iyer, He wants to omit the words " notwithstanding that the court finds that such denial does not involve forfeiture of the lease or that the claim is unfounded " in sub-clause (1), second proviso. Sir, it will be found that Clause 10 takes away the jurisdiction of the Civil Courts. But when there is a question of the denial of the title of the landlord or a *bona fide* claim to permanent tenancy, then under this clause we are giving jurisdiction for deciding that question to the Civil Courts. So, when the matter is referred to the Civil Courts what is to happen? Suppose there is a finding that this claim to the property is not valid or there is no permanent tenancy, should the petition go back to the Rent Court for the purpose of decision on the grounds mentioned in Clauses 14 to 16 or the Civil Court itself can pass orders with reference to Clauses 14 to 16? The Bill provides that when the Civil Court finds that the title to the property is not in the tenant as claimed or there is no question of permanent tenancy, the Civil Court itself can proceed to adjudicate on the other questions also whether the tenant is liable to be evicted or not, instead of sending it back again and starting the proceedings *de novo*. That is why, the clause ' notwithstanding that the Court finds that such denial does not involve forfeiture of the lease or that the claim is unfounded ' is there. I do not think that any purpose will be served by removing that clause.

[Sri C. Subramaniam] [17th August 1960]

The hon. Member Sri Srinivasa Iyer has moved another amendment to sub-clause (2) proviso. For the words "to pay or tender . . . and on such payment or tender" substitute the words "to deposit with the controller for payment to the landlord the rent due by him upto the date of such deposit, and on such deposit". It is not necessary that in all cases the controller should be brought into the picture and the monies should be deposited there. If the amount is paid or tendered to the person to whom the money is due, it is as good as that. Therefore, I do not think that we should make it compulsory that in these cases they will have to go to the Controller for the purpose of depositing the money. That is why I am unable to accept that amendment.

The hon. Member Sri S. Lazar has moved that in sub-clause (3) (a), for the words "for the occupation of his son and if he or his son", substitute the words "for the occupation of any member of his family or any dependant of his and if he or any member of his family or any dependant of his". This matter was fully considered in the Select Committee and they thought it would be enough if a provision was made for the son alone. As regards the point that at least the daughter should be included because we should not discriminate against the daughter, generally if the daughter wishes to set up a separate family, she would have got married. Therefore, she would belong to another family altogether when she gets married. We do not contemplate that in the Indian society unmarried daughter would set up a separate establishment. That is why the Select Committee has come to the conclusion that it is enough if it is limited to the question of son alone. If we say 'any member of the family or dependent,' then it would be too wide and I am sure many more eviction petitions would come forward and that would disturb the existing conditions. That is why I am unable to accept the amendment.

Then Sri T. Sampath and Sri R. Srinivasa Iyer have moved the following amendment:—

After item (c) of sub-clause (3), insert the following item, viz.,—

"(cc) A landlord, who is the owner of two or more non-residential buildings, and who is occupying only one of them for purposes of his business may, notwithstanding anything contained in clause (a), apply to the Controller for putting the landlord in possession of the remaining building, or anyone of the remaining buildings, if such building is required *bona fide* for the expansion of the business carried on by the landlord."

As far as the expansion is concerned, we have made some provisions and those provisions would be all right. The only question is whether for the purpose of new business he should be allowed to evict the existing tenant. Anybody can come forward putting forward the plea that he is going to start a new business. We cannot compel him after evicting the tenant to start a new business. No doubt we can restore the tenant and make provisions for that.

17th August 1960] [Sri C. Subramaniam]

But damage would have been done by that time if a tenant who is carrying on business in a particular locality is disturbed and evicted from that locality for allowing the landlord to expand his business for a few months or even a year because the other person might say that he was making all the preparations for the purpose of starting new business. That is why the Select Committee took the decision that starting of new business should be considered on a different footing altogether. That is why the existing provision has been made. Therefore, I am unable to accept the amendment.

Sri R. Srinivasa Iyer has given another amendment, viz.,—

In sub-clause (3) (e), omit the first proviso and in the second proviso omit the word "further".

Sub-clause (3) (c) covers cases where the landlord occupying a portion of the building wants the rest of it for his occupation. This proviso lays down that the request by the landlord for additional accommodation will not be accepted if the Controller finds that the hardship that may be caused to the tenant will be much more than the advantages that may accrue to the landlord. Sri Lazar also stressed the point. The point for consideration is this. Here is a tenant who has been in occupation for quite a long time. No doubt the owner also has got certain rights over the property and particularly in this case when for the purpose of expansion of his business he wants to evict a tenant we have given the discretion to the Court to find out whether it will be more advantageous to evict the tenant and put the landlord in possession of the entire building or it would cause greater damage to the tenant in which case the discretion has been given to the Court to continue the tenant in possession. I think, Sir, such a clause will be necessary because many tenants might have made structural alterations, might have set up practice or established business in a particular place. The landlord who wishes to expand the business might do it elsewhere and it might be possible for him to do so, whereas the tenant himself might be put to great difficulties and he might have to incur great damages. That is why we have given the discretion to the Courts and I hope that discretion will be exercised properly and there would not be any room for discontent. That is why I am not accepting the amendment. Sri S. Lazar also has moved the same amendment.

As regards the amendment of Sri R. Srinivasa Iyer to insert a comma after the words "within six months of such date" in sub-clause (5) (a), it is only a punctuation. I accept it.

There is one other verbal alteration in the Government amendment, suggested by Sri S. Lazar. I accept that the word 'is' is unnecessary. It is only a repetition.

MR. SPEAKER: I think the House accepts this verbal attention.

SRIMATHI KAMALAMBUJA AMMAL: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே . . .

[17th August 1960]

MR. SPEAKER : The hon. Member cannot reply to the Hon. Minister.

SRIMATHI KAMALAMBUJA AMMAL : Just a clarification.

MR. SPEAKER : All right.

*SRIMATHI KAMALAMBUJA AMMAL : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இதில் பெண்களுக்கு உரிமை கொடுக்கப்படுவதில்லை என்றால், அவர்கள் தாய் வீட்டிலேயே இருந்து கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். அவ்விதம் ஒரு பெண் விதவையான பிறகு, புருஷனுக்கு என்று தனிப்பட்ட வீடு இல்லையென்றால், தாய் வீட்டில் போய்தான் இருக்க வேண்டியிருக்கும். அவ்விதம் தாய் வீட்டில் போய் அவளுடைய சகோதரர்களோடு சேர்ந்து இருக்க முடியவில்லை என்றால் பெரிய துன்பத்திற்கு ஆளாக வேண்டியிருக்கும். ஆகவே அவளுடைய தாய்க்கு வீடுகள் இருந்தால் அதில் ஒரு வீட்டில் அவளுக்கு சுதந்திரமாக இருப்பதற்கு உரிமை இருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் பெண்களுடைய உரிமையை பறிப்பது போலாகும். ஆகவே பெண்களுக்கு இந்த உரிமையை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : விதவையாய் இருக்கிறவர்களே டென்னடாக இருப்பதும் உண்டு. இவ்விதம் இரண்டு பேர்களும் டென்னடாக இருப்பதால் பல விதமான கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. வாழ்க்கையில் ஒரு பொதுவான முறையில் சுமுகமாக நடைபெற வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இப்போது இதில் மகனுக்கு உண்டு என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதல்லாமல் பெண்களுக்கு பாதகம் விளைவிப்பதற்காக இவ்விதம் போடப்பட்டிருக்கிறது என்று எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. இருக்கக் கூடிய நிலையில் வாழ்க்கை சுமுகமாக நடத்திக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற அளவில் தான் இவ்விதம் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இதில் பெண்களுக்கு என்று தனியாக உரிமை கொடுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

10 00 a.m. SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Sir, supposing there is no male issue. In that case at least there should be provision for daughters to set up separate establishment.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have already answered the point, regarding the setting up of separate establishment and for which he wants occupation of the building. Also in the Indian society we do not expect unmarried daughters to set up separate establishment.

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, I have raised a point and that has not been answered.

MR. SPEAKER : But the hon. Member has not moved any amendment.

17th August 1960]

SRI S. LAZAR : Sir, I want a small clarification from the Hon. Minister. The Hon. Minister has stated that it is the established custom in the Indian society for the daughters to live with their husbands. Sir, whether we like it or not, we have been enacting a number of Acts beginning from the Hindu Succession Act wherein we are just encouraging partition and giving equal rights to women in the matter of property.

MR. SPEAKER : I am sorry I cannot allow the hon. Member to continue his speech. He has raised his point already and the Hon. Minister has replied to it. Now he cannot repeat what he has already stated.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Or raise new points.

Sir, I accept the amendment of the hon. Member, Sri R. Srinivasa Iyer.

MR. SPEAKER : The question is—

'In sub-clause (5) (a), after the words "within six months of such date", insert a comma (,).'

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER : As the hon. Member, Sri R. Srinivasa Iyer, is not in his seat, his other amendments are deemed to have been withdrawn.

The amendment of Sri T. Sampath was by leave withdrawn.

The amendments of Sri S. Lazar and Sri V. Sankaran were by leave withdrawn.

MR. SPEAKER : Now I shall put the Government amendment to the vote of the House.

The question is—

(1) In sub-clause (3)—

(a) in item (a), for the portion commencing with the words "if the landlord requires" and ending with the words "or village concerned", substitute the following, namely :—

"(i) in case it is a residential building, if the landlord requires it for his own occupation or for the occupation of his son and if he or his son is not occupying a residential building of his own in the city, town or village concerned;

(ii) in case it is a non-residential building which is used for the purpose of keeping a vehicle or adapted for such use, if the landlord requires it for his own use or for the use of his son and if he or his son is not occupying any such building in the city, town or village concerned which is his own;

(iii) in case it is any other non-residential building, if the landlord or his son is not occupying for purposes of a business which he or his son is carrying on, a non-residential building in the city, town or village concerned which is his own :";

[Mr. Speaker] [17th August 1960]

(b) for the second proviso to item (a), *substitute* the following proviso :—

“ provided further that where a landlord has obtained possession of a building under this clause, he shall not be entitled to apply again under this clause—

(i) in case he has obtained possession of a residential building, for possession of another residential building of his own;

(ii) in case he has obtained possession of a non-residential building for possession of another non-residential building of his own.”;

(2) in item (b), after the words “ landlord of a building,” insert the words “ whether residential or non-residential.”

(3) in item (c)—

(a) after the words “ part of a building”, insert the words “ whether residential or non-residential.”;

(b) at the end, add the words “ or for the purposes of a business which he is carrying on, as the case may be.”;

(4) for sub-clause (4), *substitute* the following sub-clause, namely :—

“ (4) No order for eviction shall be passed under sub-section (3)—

(i) against any tenant who is engaged in any employment or class of employment notified by the Government as an essential service for the purposes of this sub-section, unless the landlord is himself engaged in any employment or class of employment which has been so notified, or

(ii) in respect of any building which has been let for use as an educational institution and is actually being used as such, provided that the institution has been recognized by the Government or any authority empowered by them in this behalf so long as such recognition continues.”;

(5) in item (b) of sub-clause (5)—

(a) after the words “ if the building is required”, insert the words “ for any of the purposes or ”

(b) for the proviso, *substitute* the following proviso, namely :—

“ Provided that this clause shall not apply to a residential building the monthly rent of which does not exceed twenty-five rupees or to a non-residential building the monthly rent of which does not exceed fifty rupees.”

The amendment was put and carried.

The clause, as amended, was put and carried.

17th August 1960]

Clause 11.

MR. SPEAKER: The motion is—

‘ That clause 11 do stand part of the Bill.’

The hon. Member, Sri R. Srinivasa Iyer, who has given notice of amendments, is not in his seat.

SRI S. LAZAR: Sir, I move his amendments on his behalf.

MR. SPEAKER: How can the hon. Member move them?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: There is a typographical error in the clause and I accept the amendment of the hon. Member, Sri R. Srinivasa Iyer.

MR. SPEAKER: Then let the Hon. Minister move it.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move the following amendment :—

‘ In the marginal notes to the clause, for the word ‘ of ’ occurring after the word “ payment ”, *substitute* the word “ or ”.’

SRI V. SANKARAN: Sir, I move the following amendment :—

‘ In sub-clause (1), after the word “ all ”, insert the word “ admitted ”.’

The amendment was duly seconded.

SRI V. SANKARAN: Sir, I move the following amendment :—

‘ Delete sub-clauses (2) and (3).’

The amendment was duly seconded.

SRI S. LAZAR: Sir, I move the following amendment :—

‘ In sub-clause (4), delete the words “ unless the tenant shows sufficient cause to the contrary ”.’

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER: Now the clause and the amendments are before the House for discussion.

SRI V. SANKARAN: Sir, Clause 11 states that if there is eviction petition pending, the tenant has to pay all the arrears of rent due until the termination of proceedings before the court. Sub-clause (3) provides for the procedure that has to be adopted if there is dispute as to the amount of rent to be paid or deposited. There will be a summary enquiry and disposal by the Rent Controller or the appellate authority as to the actual arrears of the rent that the tenant is liable to pay. Therefore, it contemplates before the main petition is taken up and disposed of, that there should be an interlocutory petition. The interlocutory petition concerning the actual arrears of rent that the tenant is liable to pay will be taken up and disposed of before the main petition for eviction is considered. This will ultimately result in the interlocutory petition being disposed of before the main petition is taken up for consideration. Sir, in certain cases, probably the tenant might have disputed the statement of the landlord by

[Sri V. Sankaran] [17th August 1960]

saying that the arrears were only for, for example, Rs. 10 and not Rs. 20. In certain other cases, the period for which arrears are to be paid might be in dispute. In such cases, we will be deciding the quantum of arrears and the rate of arrears before deciding the main issue. My amendment will solve this riddle. It proposes that it would be enough if the tenant is made to pay only the admitted arrears of rent. Actually in practice the tenant is only required to pay admitted arrears and the other thing with regard to the quantum of arrears or the rate of arrears will be decided at the time of taking up the main application. If that is not accepted, the interlocutory petition will be disposed of first and that will work as a great hardship to the tenants. Therefore my amendment suggests that he should be asked to pay only admitted arrears. My other amendment is only a consequential amendment. Sub-clause (3) is not necessary. Interlocutory enquiry is not necessary. I request the Hon. Minister to accept my amendments.

SRI S. LAZAR: So far as the first sub-clause is concerned, though two amendments have been given notice of by the hon. Member, Sri R. Srinivasa Iyer, one has been accepted by the Government. The other amendment, viz., for the word 'or' occurring after the words "all arrears", substitute the word "of" is also necessary to correct a printer's mistake.

Then coming to the point advanced by my hon. learned Friend, Mr. Sankaran, this is what we are actually experiencing in the court. Very often disputes arise as to how the amounts are payable. It has been the experience of lawyer-Members of this House that it is always the admitted rent that is being deposited or paid in the court. Therefore, I would suggest that the amendment of the hon. Member, Sri Sankaran, may be accepted.

There is also another amendment given notice of by the hon. Member, Sri Srinivasa Iyer, viz.,—

'In sub-clause (4), omit the words "stop all further proceedings and".'

There is also my amendment which states—

'In sub-clause (4), delete the word "unless the tenant shows sufficient cause to the contrary.".'

The need for this amendment arises in this way. Whenever an application comes before the Court, the tenant always delays the payment of arrears and puts forward all sorts of excuses. When any petition of this kind comes before the Court, especially for eviction and it comes very often, the ground for eviction has been arrears in payment of rent. When Government comes forward to give protection to the tenants we have at the same time to guard the interest of the landlord. As everyone would concede this Bill has been brought before the House for the purpose of safeguarding the interests of tenants. When this is being done, the tenant must be called upon to do his duties properly. Having failed to pay rents regularly and when the petition

17th August 1960] [Sri S. Lazar]

for eviction comes before the court to evict the tenant for arrears in the payment of rent, I do not think why any further mercy should be shown to the tenant. Therefore I suggest that the words "unless the tenant shows sufficient cause to the contrary" be deleted. No further mercy should be shown to him. I do not know why we should stand in the way of the landlord getting the rent due to him. Especially in matters of this kind when the case comes before the Court there should be a duty cast on the tenant to pay the arrears in full. In such cases we should not show the tenant any mercy. As the hon. Member Sri Sankaran pointed out the words "stop all further proceedings" occurring in line 4 of sub-clause (4) of clause 11 are absolutely unnecessary. The moment the Rent Controller has come to the conclusion that the tenant has not paid the arrears of rent, the only course open to the Controller is to allow the application for eviction of tenant and put the landlord in possession of the building. There is no other alternative. There is no other proceeding pending before the court.

Further the deposit of rent under sub-clause (2) should be made within the time and in the manner prescribed. Yesterday when I pointed out that a similar provision should be made under Clause 8, it was stated that rules will be prescribed for the purpose of deposit of rent before the Rent Controller. It was pointed out by the Hon. Minister that the framing of rules was an administrative matter and as such a provision as indicated by me to Clause 8 was not necessary. But a similar provision is put here. I suggest a similar provision should have been made there also in Clause 8 on the lines suggested by me. I may draw the particular attention of the Hon. Minister that in matters of this kind we should make a provision in the Bill itself for deposit of rent before the Court. Unless you prescribe rules of procedure, practical difficulties will come in the way. Rules have to be framed in the present Bill under Clause 8 in regard to deposits of rent in cases where landlord has refused to receive payment. That is all.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, two verbal changes have to be made in Clause 11. In the title to the Clause 11, in line 1, for the word "of" occurring after the word "payment" substitute the word "or". The title should be like this: 'Payment or deposit of rent during the pendency of proceedings for eviction.'

Similarly for the word "or" occurring in line 9 after the words "all arrears", substitute the word "of". The two words have been interchanged. It is a small printing error.

I move the following verbal amendments:

For the word "of" occurring after the word "Payment" in line 1 of Clause 11, substitute the word "or"

For the word "or" occurring after the words "all arrears" in line 9, substitute the word "of".

[17th August 1960]

MR. SPEAKER: Amendments moved:—

For the word "of" occurring after the word "Payment" in line 1 of Clause 11, *substitute* the word "or"

For the word "or" occurring after the words "all arrears" in line 9, *substitute* the word "of"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The main point of Sri V. Sankaran was that after the word "all" occurring in sub-clause (1) insert the word "admitted". According to him it should be "all admitted arrears of rent". There are two cases. One is with reference to the proceedings before the Controller and the second is the proceedings before the Appellate Authority. As far as the proceedings before the Appellate Authority is concerned, there would have been already an order passed by the Rent Controller with regard to rent, etc. There is no question of admitted rent. It should be on a question which has been decided by the Controller himself.

With regard to proceeding before the Controller himself, when the tenant is in arrears, the idea of the Bill is that the tenant should not be heard unless he pays all the arrears due. If it is only admitted rent, one admitted by the tenant and that has to be deposited, then the tenant may put down a figure which is very low so that the admitted figure may be too low a figure. That is why in sub-clause (3) a provision has been made that, when there is a dispute as to the amount of rent to be paid for the purpose of deposit under sub-clause (1), the Controller shall after making such enquiry as he deems necessary, determine *summarily* the rent to be so paid or deposited. I do not think there is anything wrong in the present provision. We have followed the existing provisions of law. Therefore I do not accept the amendment of Sri V. Sankaran to add the word "admitted" after the word "all" occurring in sub-clause (1).

With regard to sub-clause (2) Sri Lazar asked why should there be a clause for the purpose of prescribing the deposit. Here we have not indicated the time within which the deposit has to be made. It is a substantial matter. Therefore we have to provide for that in the rules. That is why the rule has become necessary. I am sorry I cannot agree therefore for the deletion of sub-clause (2).

The hon. Member Sri Sankaran has said that the words "stop all further proceedings" occurring in line 4 of sub-clause (4) might be deleted. We have adopted the existing clause and till now no difficulty has arisen out of that. Therefore it is that I feel that these words could be there. They have been there all these years and no difficulty has arisen. If we remove those words now, it may create difficulties; the Courts may try to find out why these words were removed. I plead that they be retained.

17th August 1960] [Sri C. Subramaniam]

The hon. Member Sri Sankaran wanted deletion of sub-clauses (2) and (3). The hon. Member Sri Lazar wanted the deletion of the words "unless the tenant shows sufficient cause to the contrary" occurring in sub-clause (4). I say there may be hard cases when the tenant may not be in a position to pay all the money. Only just now we have had a bank crash in a neighbouring State—not that it may be happening all time. These cases might happen at some time. Many depositors living in different places might be affected by bank crash. That is why we have given the discretion to Court in cases where the tenant shows sufficient causes for his inability to deposit all the money required, he should be given extension of time. Those enabling clauses should be there. Otherwise it will create undue hardship particularly on tenants who are not genuinely able to pay all the money in spite of their best efforts. Therefore I am unable to accept the amendment of Sri Lazar.

MR. SPEAKER: The question is—

For the word "of" occurring after the word "payment" in line 1 of Clause 11, *substitute* the word "or"

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER: The question is—

For the word "or" occurring after the words "all arrears" in line 9, *substitute* the word "of"

The amendment was put and carried.

The amendments of Sri V. Sankaran and Sri S. Lazar were by leave withdrawn.

Clause 11 as amended was put and carried.

Clause 12.

MR. SPEAKER: The motion is—

'That clause 12 do stand part of the Bill.'

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move the following amendment:—

'In sub-clause (5) of clause 12 for the words "to convert such building into a non-residential building", *substitute* the words "to convert a residential building into a non-residential building or a non-residential building into a residential building".'

MR. SPEAKER: Now the clause and the amendment are before the House for discussion.

SRI S. LAZAR: Sir, there is a lacuna in this clause which I did not notice when I gave the amendment. It will be found as pointed out in the earlier part of the discussion that there are two authorities under this Act. One is the Authorised Officer,

[Sri S. Lazar] [17th August 1960]

viz., the Accommodation Controller and the other is the Rent Controller under this Act. For all matters that come before the Controller there is provision for appeal under Clause 18, I think. Some other clauses also provide for appeals. So far as the Authorised Officer is concerned, he functions on all occasions. At the time when the notice of vacancy is given to him he makes allotment or does not make allotment. Further if there are more than two buildings owned by a particular landlord he can choose one of them, rather he can even indicate that the other building must be given to one of his dependents or something like that. In case, where the authorised officer allots the house to a third person or to an officer, there is provision for appeal, as I stated in the earlier part of the discussion. Appeals lie to the Government; that is the provision under sub-clause (5), if I remember correctly, of clause 3.

The other occasion when the authorised officer functions will be under this clause 12, viz., whenever a landlord wants to effect some repairs to his buildings he can apply before the Authorised Officer only in case where the tenant happens to be the Government. Clause 12 will apply only then. So far as the tenants other than the Government are concerned, they came under Clauses 14, 15, etc. But here when the tenant happens to be the Government itself it is provided that application for eviction of the tenant for effecting some repairs or perhaps even to completely demolish the building will lie before the authorised officer (provision under Clause 12) and it is left to the discretion of the authorised officer to come to any decision over it. He may say that the building needs some repairs or needs to be demolished. It is also equally open to him to say that such repairs are unnecessary and that the building need not be pulled down. When such decision is given by the authorised officer then that building cannot be pulled down nor repairs can be made to the building, and therefore the tenant cannot be evicted. I desire to point out that the position has not been made clear in the Bill. This is a very peculiar lacuna. I can also point out that this provision was not found in the existing enactment. There is no such provision in the existing enactment. Provision has not been made to evict the tenants, whoever it may be whether it is Government or non-Government bodies. No provision has been made for the purpose of evicting the tenant for effecting the repairs or to demolish the building in this Bill. The main change that we have to make is to give such a privilege to the landlord to effect repairs. Having made that provision for some reason or other, may be rightly or wrongly, the officer may come to one conclusion which according to the landlord concerned may not be acceptable. He would like to take the matter on appeal. At least one chance must be given to persons of this kind. Now that we have appeal against the orders of the authorised officer before the Government, a similar provision can be provided in the above case also. I am only trying to stress the need for at least a chance being given to

17th August 1960] [Sri S. Lazar]

the landlord on such occasions. Similarly under clauses 13 and 14, where the landlord wants to evict the tenant, non-Government body . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I understand the hon. Member's point. There is general provision under clause 23 where—

“the Government may, by general or special order notified in the *Fort St. George Gazette* confer on such officers and authorities as they think fit, the powers of appellate authorities for the purposes of this Act, in such areas and in such classes of cases as may be specified in the order.”

The point raised by the hon. Member may be considered and specific order passed by the appellate authority, if it is found necessary after examination. In addition I may point out that no arbitrary order can be passed. Under clause 25 revision is provided to the High Court. But in any event under clause 22, we can examine the point if necessary.

MR. SPEAKER: The question is—

“In sub-clause (5) of clause 12 for the words “to convert such building into a non-residential building”, substitute the words “to convert a residential building into a non-residential building or a non-residential building into a residential building.”

The amendment was put and carried.

The clause, as amended, was put and carried.

Clause 13.

MR. SPEAKER: The motion is—

‘That clause 13 to stand part of the Bill.’

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, I move the following amendment:—

In sub-clause (2) of clause 13 for the words “all the provisions of this Act shall cease to apply to the new building erected on the site of the building demolished”, substitute the following, namely:—

“all the provisions of this Act shall,—

(i) in case the new building erected on the site of the building demolished is a residential building, cease to apply such building;

(ii) in case the new building erected on the site of the building demolished is a non-residential building, apply to such building.”

[17th August 1960]

MR. SPEAKER: The question is—

“In sub-clause (2) of clause 13, for the words “all the provisions of this Act shall cease to apply to the new building erected on the site of the building demolished”, substitute the following, namely:—

“all the provisions of this Act shall,—

(i) in case the new building erected on the site of the building demolished is a residential building, cease to apply to such building;

(ii) in case the new building erected on the site of the building demolished is a non-residential building, apply to such building.”

The amendment was put and carried.

The clause, as amended, was put and carried.

Clause 14.

MR. SPEAKER: The motion is—

‘That clause 14 do stand part of the Bill.’

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, I move the following amendment:—

“In sub-clause (3) of clause 14 for the words “to convert such building into a non-residential building”, substitute the words “to convert a residential building into a non-residential building or a non-residential building into a residential building.”

MR. SPEAKER: The question is—

“In sub-clause (3) of clause 14 for the words “to convert such building into a non-residential building”, substitute the words “to convert a residential building into a non-residential building or a non-residential building into a residential building.”

The amendment was put and carried.

The clause, as amended, was put and carried.

Clause 15.

MR. SPEAKER: The motion is—

‘That clause 15 do stand part of the Bill.’

SRI N. K. PALANISAMI: Sir, I move the following amendment:—

In sub-clause (1), for the portion beginning from “within two months before the date . . .” and ending with “the building shall terminate”, substitute the following:—

“within three months thereof shall complete the repairs and put the tenant in possession of the building on the original terms and conditions. If the tenant gives intimation that he does not require the building, his right to re-occupy the building shall terminate.”

17th August 1960] [Sri N. K. Palanisami]

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER: The clause and the amendment are now before the House for discussion.

* SRI N. K. PALANISAMI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, வீட்டை ரிபேர் செய்ததற்குப் பிறகு நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. வீட்டுச் சொந்தக்காரர் நோட்டீஸ் கிடைத்த 15 நாட்களுக்குள் குடியிருப்பவர் “இன்டிமேஷன்” கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. “If the tenant fails to give such intimation, his right to re-occupy the building shall terminate” என்று இருப்பதால், “நான் வீட்டில் திரும்பவும் குடியிருக்க வருகிறேன்” என்று தெரிவித்தாலும்கூட, “இன்டிமேஷன்” வரவில்லை என்று சொல்லி, டெனன்ஸியை டெர்மினேட் செய்துவிடக்கூடும். ஆகையால் தான், “இன்டிமேஷன்” எழுத்து மூலமாக இருக்கவேண்டும் என்ற வகையில் நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, the Clause as it stands provides for giving of notice and I am unable to appreciate the arguments put forward by Sri N. K. Palanisami. 10-30 a.m.

MR. SPEAKER: I thought he meant notice in writing.

SRI N. K. PALANISAMI: Here it is put only as ‘intimation.’

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: What does ‘intimation’ mean? It means notice in writing. I do not think that there is any difficulty.

MR. SPEAKER: ‘Intimation’ means in writing always. I am not a lawyer.

SRI N. K. PALANISAMI: அந்த “டெனன்ட்” வீடு தனக்கு வேண்டியதில்லை என்று

MR. SPEAKER: The hon. Member is not sure as to what he is asking. Government have not understood the point.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: We have got to be definite about the rights of the landlord and the tenant. Where the tenant has given up possession for the purpose of completing the repairs we have laid down here that as soon as the repairs are over the tenant should be intimated and the tenant should also intimate to the landlord that he would occupy and take possession of the building. Otherwise it is all right. If there is an understanding between the landlord and the tenant, no law is necessary. It is only when there are difficulties, we have to provide for the same. Therefore, we have put it specifically that intimation should be given and the tenant also should intimate that he is occupying so that there may not be any difficulties.

[17th August 1960]

MR. SPEAKER: The hon. Member Sri N. K. Palanisami wants intimation in writing.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: 'Intimation' means intimation in writing.

The amendment of Sri N. K. Palanisami was, by leave, withdrawn.

The clause was put and carried.

Clause 16.

MR. SPEAKER: The motion is—

"That Clause 16 do stand part of the Bill."

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, I move—

In sub-clause (2) of clause 16, for the words all the provisions of this Act shall cease to apply to the new building erected on the site of the building demolished", substitute the following, namely:—

"all the provisions of this Act shall,—

(i) in case the new building erected on the site of the building demolished is a residential building, cease to apply to such building;

(ii) in case the new building erected on the site of the building demolished as a non-residential building, apply to such building."

The amendment was put and carried.

The clause, as amended, was put and carried.

Clause 17.

MR. SPEAKER: The motion is—

"That Clause 17 do stand part of the Bill."

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Sir, I move—

After sub-clause (1), add a new sub-clause as sub-clause (2) and renumber the rest—

"(2) A tenant in occupation of a building may be permitted to provide for himself any additional amenities, at his own cost, and no landlord shall interfere with such amenities."

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER: The clause and amendment are before the House for discussion.

* SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 17-வது செக்ஷனில், இரண்டாவது பிரிவில் நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம், முதல் பிரிவில் ஏற்கனவே இருக்கும் உரிமையை ஊர்ஜிதப்படுத்துவதற்காகவே. அத்தியாவசிய வசதி செய்ய வீட்டுச் சொந்தக்காரர் பின் வாங்கக் கூடாது என்று.

17th August 1960] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

சில வசதிகள் அதிகமாகச் செய்ய வேண்டியிருந்தால், அதை வாடகையிருப்பவர்களே செய்து கொள்ள சொந்தக்காரர் தடங்கள் செய்யக் கூடாது. இதற்குப் பல உதாரணங்கள் கொடுக்க முடியும். மின்சார வசதி வேண்டுமென்றாலோ, வடிகால் வேண்டுமென்றாலோ, பாதாள சாக்கடை வேண்டுமென்றாலோ அல்லது கக்கூசு வேண்டுமென்றாலோ, அவற்றை செய்துகொள்ள வசதியிருக்க வேண்டும். பல ஆண்டுகளாக ஒரு வீட்டில் இருக்கும், 15,20 வருஷங்களுக்கு மேல் ஒரு வீட்டில் இருக்கும் டெனட்டுக்கு தானாவது இந்த வசதிகள் செய்து கொள்ள வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும் என்பது தான் என் திருத்தத்தின் கருத்து.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: On the face of it, the suggestion made by the hon. Member might look as a fair one. But if the tenant wants to do mischief under the guise of providing new amenities, he could make structural alterations and other things. After all he is in the occupation of another man's house and if he wants to do anything there he should get the permission of the landlord. Therefore, I do not think we should agree to this amendment.

The amendment of Sri K. Sattanatha Karayalar was put and lost.

The clause was put and carried.

Clause 18 was put and carried.

Clause 19.

MR. SPEAKER: The motion is—

"That Clause 19 do stand part of the Bill."

SRI V. SANKARAN: Sir, I move—

In the clause, after the words "same issues", insert the words "based on the same causes of action".

The amendment was duly seconded.

SRI S. LAZAR: Sir, I move—

In the opening paragraph, after the words "finally decided", insert the words "on the merits".

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER: The clause and amendments are before the House for discussion.

SRI V. SANKARAN: Sir, this particular clause deals with cases where once a petition has been rejected or allowed on the same issues, another petition cannot be again filed and another decision cannot be taken. The parties cannot file another petition on the same ground on the same issues. The section reads that—

"The Controller shall summarily reject any application under sub-section (2) or under sub-section (3) of section 10 or under section 14, 15 or 16 which raises between the same parties

[Sri V. Sankaran] [17th August 1960]

or between parties under whom they or any of them claim, substantially the same issues as have been finally decided or as purport to have been finally decided, in a former proceeding . . .

Therefore if in a former proceeding the same issues had been raised and had been decided, the same kind of petition on the same issues cannot be raised again, because it has already been decided. It is some kind of *res judicata*. I shall give an illustration. Take the case of an eviction petition on the ground that the tenant has committed waste or caused damage to a part of the building or a portion of the building. Probably, that petition might have originally been dismissed or rejected on the ground that it had not been substantially proved. The tenant might again cause damage of a similar nature or cause waste of a similar nature. In that case the landlord may have to come forward with a second petition on the same ground. Take another case. The landlord might have alleged that the tenant was in arrears. In the former petition he might have been unable to substantiate it. Probably the tenant might have committed some default in the payment of rent on a subsequent period or time. In that case the landlord might put in another petition on the same ground that the tenant was in arrears of rent. According to the section as it stands, probably it would mean the same issues. Because the issues will be whether the tenant is in arrears of rent and if so, to what relief the petitioner will be entitled to. In the case of damage or waste the issue will be whether the tenant has committed any damage or waste. So, in these cases the same issues will be found in the subsequent petition also. If the section as it stands is applied, the second petition may have to be dismissed. Therefore, my amendment states that the issues should be based on the same causes of action. Some kind of default might have been committed by the tenant repeatedly. For the first time it might not have been proved. The tenant might have committed the default of a similar nature again. He might have caused damage or waste for the second time also. Though it might not have been proved in the first instance, the landlord might be able to prove it successfully in the second instance and establish that the tenant committed waste or damage. Therefore, we have to distinguish between the two. Probably the first injury might have been caused on a different occasion, or on a different date altogether and the second petition might be laid on a ground which took place at a different time and on a different occasion or period. Therefore, the words "based on the same causes of action" should be introduced. Even though the causes of action might be different, the issues in both the petitions will probably be the same. Because the issues may be of a general nature whether the tenant is in arrears of rent. In the later petition also the issue may be whether the tenant is in arrear of rent and if so, to what relief the landlord is entitled to. A reading of the present section will mean as though the second petition will have to be dismissed or summarily rejected. Unless the words "based on the same causes of action" are inserted, there will be

17th August 1960] [Sri V. Sankaran]

the hardship which I have mentioned above. Probably the same kind of default might have been committed again by the tenant. In the former occasion the landlord might not have been able to establish it . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: If the hon. Member states the point, I can follow it. So many repetitions are not necessary to make me understand this point.

SRI S. LAZAR: Sir, this clause deals with the legal question known as '*res judicata*'. The object is to see that a person does not go a second time to the Court, I mean to say, on the same cause of action. There are cases and cases wherein a matter is said to be finally disposed of. When I gave my amendment, I was only having in my mind cases where the matter gets compromised between the landlord and the tenant and the matter is thus disposed of before the Court. In such cases the question arises whether he can again on a subsequent occasion come before the same court on the same issue. It is only in order to meet such a difficulty, I have suggested in my amendment that instead of the words 'finally decided' the words 'on the merits' should be inserted. The matter should be decided on merits, not by compromise or any such thing.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, the first point raised by the hon. Member, Sri Sankaran, is that instead of the words 'same issues', the words 'based on the same causes of action' should be substituted. He gave the example of a petition alleging damage caused by the tenant on a particular occasion which was later found out to be not true and another petition alleging damage on a subsequent occasion and said that the issues in both the petitions would be the same. I am sorry that it is not so. It may be similar issues and not the same. If we have stated 'similar issues' then it will create difficulties. But we have stated 'same issues'. The words 'same issues' and the words 'same causes of action' are the same. Therefore, I do not think that any change is required in phraseology.

Then with regard to the amendment of the hon. Member, Sri Lazar, that the words 'on the merits' should be substituted for the words 'finally decided'. The term 'finally decided' has got certain legal connotation. For example, a petition may be dismissed for non-appearance of parties. Then there is provision for the purpose of restitution of petition and for being proceeded with when dismissed on technical grounds. There are procedures laid down for the purpose of restitution when the matter is finally decided. Therefore, the words 'on the merits' are not necessary.

The amendment of Sri V. Sankaran and Sri S. Lazar were, by leave, withdrawn.

The clause was put and carried.

Clauses 20, 21 and 22 were put and carried.

[17th August 1960]

Clause 23.

MR. SPEAKER: The motion is—

‘That clause 23 do stand part of the Bill.’

SRI V. SANKARAN: Sir, I move the following amendment:

‘In sub-clause (4), after the words “appellate authority”, insert the words “except as provided in Section 25” and delete the words “except as provided in Section 25” appearing after the words “court of law”.’

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER: Now the clause and the amendment are before the House for discussion.

SRI V. SANKARAN: Sir, Sub-clause (4) of Clause 23 states:—

‘The decision of the appellate authority, and subject to such decision, an order of the Controller shall be final and shall not be liable to be called in question in any Court of Law, except as provided in section 25.’ But Clause 25 provides for revision of the decision of the Appellate authority. Therefore, the present sub-clause (4) will cover both the decision of the appellate authority and the order of the Controller. Therefore, it would be an improvement if the words “except as provided in Section 25” are brought earlier and inserted after the words “appellate authority”. It will read as follows:—

‘The decision of the appellate authority except as provided in Section 25, and subject to such decision, an order of the Controller shall be final and shall not be liable to be called in question in any Court of Law.’

Then it will give a proper and better reading. It is only an improvement on the existing sub-clause. I hope the Hon. Minister will accept it.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, sub-clause (1) (b) says—

‘Any person aggrieved by an order passed by the Controller may within fifteen days from the date of such order, prefer an appeal in writing to the appellate authority having jurisdiction.’ I would like that in respect of the appeal, it should be from the date of the receipt of the order and not from the date of order because the date of receipt varies from the date of order. Therefore, for the words ‘from the date of such order’ the words ‘from the date of the receipt of the order’ might be substituted. That is the usual appellate provision that we have in all legislations. Delays may be due to various reasons for which a person may not be responsible. In such cases, this sub-clause will work as a great hardship. Therefore, I would like the Government to reconsider the matter and substitute the words ‘from the date of receipt of the order’.

17th August 1960]

SRI S. LAZAR: Sir, I have to disagree with the suggestion of the hon. Lady Member because according to the provision in the existing Bill, viz., Clause 20, every order of the Rent Controller should be pronounced in the open court. It would have been all right if there was no such provision and the order had to be communicated to the parties. But under the existing provision every order should be pronounced in the open court. Therefore, the question of receiving the order will not come into play.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, the point raised by the hon. Lady Member has been dealt with by the hon. Member, Sri Lazar and Sri Lazar is correct.

With regard to the amendment of the hon. Member, Sri Sankaran, Clause 25 deals with revision. Sub-clause (1) (ii) specifically provides for the appellate authority empowered functioning in the districts. The words “except provided in Section 25” should stand as they are and it should cover both the clauses and it should not be changed. As it is, it provides for two cases. In addition to that, Clause 25 specifically provides for revision by the appellate authority.

SRI V. SANKARAN: Sir, the decision of the appellate authority can be taken up in revision and I do not think the order of the Controller is taken up in revision. Therefore, I have suggested that the words ‘except as provided in Section 25’ should be inserted after the words ‘appellate authority’. That is why I say in sub-clause (4) after the words “appellate authority” insert the words “except as provided in Section 25” and delete the words “except as provided in section 25” appearing after the words “Court of Law”. The revision is only against the decision of the Appellate Authority and not on the order of the Controller.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am sorry the hon. Member should still persist with his amendment. He should read the Clause as it stands. What it says is this: ‘The decision of the appellate authority, and subject to such decision, an order of the Controller shall be final and shall not be liable to be called in question in any Court of Law. As a matter of fact the main clause is, the decision of the Appellate Authority is final so far as Rent Court is concerned. It cannot be questioned in a Court of Law except as provided in Clause 25. That is the position. I am sorry I am unable to accept the amendment of the hon. Member Sri Sankaran.’

MR. SPEAKER: Is the hon. Member Sri Sankaran pressing his amendment?

SRI V. SANKARAN: No, Sir, I am not pressing.

The amendment of Sri V. Sankaran, was by leave, withdrawn.

The clause was put and carried.

Clause 24 was put and carried.

[17th August 1960]

Clause 25.

MR. SPEAKER: The motion is—

“ That Clause 25 do stand part of the Bill ”.

SRI S. LAZAR: There is a small printing mistake here. It is stated in Clause 25 (1) (a) (i) as follows:—

“ (i) the Madras City Civil Court empowered by Clause (1) of Section 18, or ”.

It should not be Clause (1) of Section 18. It should be Clause (i) of Section 18.

MR. SPEAKER: That is a printing mistake. I hope Government will correct it.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir.

MR. SPEAKER: The question is—

“ That Clause 25 do stand part of the Bill ”.

The clause was put and carried.

Clause 26.

MR. SPEAKER: The motion is—

“ That Clause 26 do stand part of the Bill ”.

SRI S. LAZAR: Sir, I move the following amendment:—

For the clause, substitute the following:—

“ 26. Any order for the eviction of a tenant passed under this Act shall be binding on all sub-tenants provided that such order was not obtained by fraud or collusion ”.

SRI T. T. DANIEL: I second the amendment, Sir.

MR. SPEAKER: The Clause and the amendment are before the House for discussion.

SRI S. LAZAR: I object to the insertion of the words “ who were made parties in the application for eviction ” in lines 3 and 4 of Clause 26. This Clause deals with cases where sub-tenants will be made liable or will be bound by an order against a tenant. The Clause states that any order for eviction of a tenant passed under this Act shall be binding on all sub-tenants who were made parties in the application for eviction. That is how it is stated. Under the present Bill sub-tenants who were made parties in the application for eviction will be bound by the order of eviction. I say, Sir, this will go against the very spirit of earlier portions of the Bill. I would like to invite the attention of the Hon. Minister to a judgment of the High Court in connection with the Tenants' Protection Act. The High Court has said that any order against a tenant is binding on sub-tenants also. That is the latest decision.

17th August 1960]

[Sri S. Lazar]

So also here any order against the tenant will be binding on sub-tenant whether he is a party to the proceeding or not. By inserting the words “ who were made parties in the application for eviction ” in the Clause I think we will be making a big mistake. It will be against the very spirit of the entire Bill. Therefore I submit that the words, viz., “ who were made parties in the application for eviction ” should be deleted.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The point for consideration is whether sub-tenancy is valid or not. If sub-tenancy is permissible under the contract then naturally that sub-tenant will have to be a party and the order would be binding on him. If the sub-tenancy is not permissible under contract, then it is a different cause of action and quite a different thing. It is not recognised under law. That is one aspect.

The second aspect is about sub-tenants who come later on. Even in these cases where sub-tenants are permitted under the contract or customs, then it is a question whether they are bound by the order of eviction. We say that even those sub-tenants are bound by the order of eviction and could be evicted as if they were party to proceedings, provided that such order was not obtained by fraud or collusion. After filing of the application for eviction, no proceedings could be taken on subsequent parties coming into the picture.

MR. SPEAKER: I want to know whether Sri Lazar is pressing his amendment.

SRI S. LAZAR: I am not pressing, Sir.

The amendment of Sri S. Lazar, was by leave, withdrawn.

The clause was put and carried.

Clauses 27, 28 and 29 were put and carried.

Clause 30.

MR. SPEAKER: The motion is—

“ That clause 30 do stand part of the Bill ”.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, I move—

(i) in the heading, for the word “ buildings ’, ‘ substitute the words “ residential buildings ”;

(ii) in the opening paragraph, for the words “ any building ”, substitute the words “ any residential building ”.

(iii) in sub-clause (i), add the word “ or ” at the end.

SRI N. K. PALANISAMI: Sir, I move the following amendment:—

In item (ii), for the words “ 250 rupees, substitute the words “ 300 rupees for residential and 600 rupees for non-residential buildings. ”

[17th August 1960]

SRI M. KALYANASUNDARAM: I second it, Sir.

MR. SPEAKER: The Clause and the amendments are before the House for discussion.

* SRI N. K. PALANISAMI: நான் கொடுத்திருக்கக் கூடிய திருத்தத்தில் புதிய கட்டிடங்களுக்கு சர்க்கார் ஏன் விதிவிலக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அம்மாதிரி கொடுக்கக்கூடாது என்பதுதான் நான் கோருவது. இந்த மசோதாவின் நோக்கம் டெனென்டுகளுக்கு பாதுகாப்புக் கொடுப்பது, லாண்டு லார்டு அதிகப்படியான வாடகை வாங்காமல் இருப்பது, டெனென்டுகள் இதுவரையிலும் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிற சௌகரியங்களை இனியும் அனுபவிக்க பாதுகாப்பு அளிப்பது ஆகியவைதான். இந்த அடிப்படையில்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் புதிய கட்டிடங்களுக்கு இதில் இருந்து விதிவிலக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே புதிய வீட்டில் குடியிருக்கிறவர்கள், பழைய வீட்டில் குடியிருக்கிறவர்கள் ஆகிய இரண்டு பேர்களுக்கும் வித்தியாசம் ஏற்படுகிறது. பழைய வீட்டில் குடியிருப்பவர்கள் இந்தச் சலுகையை எல்லாம் அனுபவிக்க, புதிய வீட்டில் குடியிருப்பவர்களுக்கு இவை இல்லாமல் போகிறது. சர்க்கார் சொல்லலாம், புதிய கட்டிடங்களுக்கு விலக்கு அளிப்பதால்தான் எல்லோரும் உற்சாகத்தோடு அதிக கட்டிடங்கள் கட்ட முன்வருவார்கள் என்று. ஆனால் பத்து வருஷ காலத்தில் மிக அதிகமாக கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. எத்தனையோ புரங்கள் புதிதாக ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே இனிமேலும் இந்தமாதிரியாக புதிய கட்டிடங்களுக்கு விலக்கு அளிக்கக்கூடாது என்பது என் அபிப்பிராயம். புதிய கட்டிடங்களில் இருப்பவர்கள், பழைய வீட்டில் இருப்பவர்கள் ஆகிய இரண்டுபேர்களுக்கும் தாரதம்மியம் இருக்கக்கூடாது. இந்தச் சட்டத்தினால் விளைகிற அனுகூலங்களை எல்லா டெனென்டுகளும் அனுபவிக்க வேண்டும்.

இன்னொன்று. ரூ. 250-க்குமேல் விதிவிலக்கு என்றால் ரூ. 200 வாடகை உள்ள கட்டிடங்களுக்கு எல்லாம் உடனடியாக ரூ. 250 வாடகையாக உயர்த்திவிடுவார்கள். ஆகவே இந்த லிமிட்டை ரூ. 300 ஆக உயர்த்தவேண்டும் என்பதும் என் நோக்கம். இந்தச் சட்டத்தில் இருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்குரிய வழி வகையைக் குறைக்க வேண்டும். அதே மாதிரி நாண்-ரெஸிடென்ஷியல் கட்டிடத்திற்கு 600 ரூபாய் வரையில் உச்ச வரம்பு கொடுக்கலாம். அதற்குமேல் வேண்டுமானால் விதிவிலக்குக் கொடுக்கலாம் என்று நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கின்றேன். இதை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

11-00
a.m.

SRI M. KALYANASUNDARAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விதிவிலக்கு கொடுப்பதை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். புதிய கட்டிடங்கள் வாடகைக்கு விடவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் கட்டப்படுகின்றன. புதிய கட்டிடங்களில்

17th August 1960] [Sri M. Kalyanasundaram]

குடியிருப்போருக்கு தாங்கள் இஷ்டப்படி வாடகைக்கு விடுவதற்கு தங்கள் இஷ்டப்படி உயர்த்துவதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். இதன் விளைவாக ரகசிய வாடகை, சட்டபூர்வமான வாடகை என்று இரு முறையை சொந்தக்காரர்கள் கையாள நேரிடும். புதிய கட்டிடங்களுக்கு ஒரு நிலை, பழைய கட்டிடங்களுக்கு ஒரு நிலையாக பிரிக்கக்கூடாது. ஒரு பகுதியினருக்கு மாத்திரம் விதிவிலக்குக் கொடுத்து மற்றொரு பகுதியினருக்கு பாதகம் ஏற்படும்படி செய்யக்கூடாது. ஆகையால் அரசாங்கம் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்தத் திருத்தத்தை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கண்ட்ரோல்களை எல்லாம் படிப்படியாக நீக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிற காலத்தில், ஸ்ரீ கல்யாண சுதந்தரம் சொல்வதானது கட்டுப்பாடுகளை இன்னும் அதிகரிக்க தூண்டுவதுபோல் இருக்கிறது. ஆகையால் அவர்கள் கொண்டு வரும் திருத்தத்தை அவர் கொண்டுவராமல் இருப்பது நல்லது. அதேசமயத்தில் அரசாங்கம் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தம் இருந்தால் நல்லது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

SRI V. SANKARAN: Sir, only one thing I want to say is the circumstances and conditions prevailing in the mofussil places and in the City of Madras are not the same. At least the buildings in the mofussil, viz., residential and non-residential should be treated different by from the buildings at Madras. Probably, it may be reasonable to impose an exemption limit of Rs. 250 or Rs. 400 at Madras. As far as I know in the mofussil there is no house fetching so much rent.

MR. SPEAKER: What about the Government amendment?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I would like the hon. Members not to press the amendments moved, i.e., making distinction between residential and non-residential. As far as the new buildings are concerned, I would like to move the following amendment.

Sir, I move—

For clause 30, substitute the following:—

“30. Act not to apply to certain buildings.—Nothing contained in this Act shall apply to—

(i) any building the construction of which was, after the date of the commencement of this Act, completed and notified to the local authority concerned, or

(ii) any residential building the rental value of which, on the date of the commencement of this Act, as entered in the property tax assessment book of the municipal council, district board, panchayat or panchayat union council or the Corporation of Madras, as the case may be, exceeds two hundred and fifty rupees per mensem, or

[Sri C. Subramaniam] [17th August 1960]

(iii) any non-residential building the rental value of which, on the date of the commencement of this Act, as entered in the property tax assessment book of the municipal council, district board, panchayat or panchayat union council or the Corporation of Madras, as the case may be, exceeds four hundred rupees per mensem."

I think there was general agreement with regard to Rs. 400, even though I indicated Rs. 500. That is why I have now put Rs. 400 in the amendment. I do not think as far as the new buildings are concerned we should make a distinction between residential and non-residential. A point was raised by Sri M. Kalyanasundaram why control should not be applied to future buildings also. We have taken into account that we should have as much building activity as possible in future. If these restrictions are placed, I have no doubt many people would not come forward in putting up new buildings particularly at huge cost, etc. They would go in for other investments which may give them better return than 6 per cent. This would also result in pushing up prices. When there is no building activity they would purchase buildings for higher prices. This would also push up the prices of the existing buildings. On the other hand, it should be our endeavour to see that there is as much increased activity as possible in the building sector. As a matter of fact, if the hon. Members look into the draft Third Plan, it envisages an investment of Rs. 1,200 crores in building activities alone in the public and private sectors. If that is our aim, I think, we should place no restrictions on building activity in future. It is enough to have controls on the existing buildings. Therefore, I would appeal to Mr. Kalyanasundaram not to press his point of view in the interest of the building activity.

The amendments of the Hon. Sri V. Ramaiah and Sri N. K. Palanisami were, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER: The question is—

For clause 30, substitute the following:—

"30. Act not to apply to certain buildings.—Nothing contained in this Act shall apply to—

(i) any building the construction of which was, after the date of the commencement of this Act, completed and notified to the local authority concerned, or

(ii) any residential building the rental value of which, on the date of the commencement of this Act, as entered in the property tax assessment book of the municipal council, district board, panchayat or panchayat union council or the Corporation of Madras, as the case may be, exceeds two hundred and fifty rupees per mensem, or

(iii) any non-residential building the rental value of which, on the date of the commencement of this Act, as entered in the property tax assessment book of the municipal council,

17th August 1960]

[Mr. Speaker]

district board, panchayat or panchayat union council or the Corporation of Madras, as the case may be, exceeds four hundred rupees per mensem."

The amendment was put and carried.

The clause as substituted was put and carried.

Clauses 31 and 32 were put and carried.

Clause 33.

MR. SPEAKER: The motion is—

'That clause 33 do stand part of the Bill.'

SRI N. K. PALANISAMI: Sir, I move—

In sub-clause (2), items (a) and (b), for the words "be punishable with . . . one thousand rupees", substitute the words "be punishable with six months imprisonment or fine, which may extend to one thousand rupees or both."

In sub-clause (3), items (a) and (b), for the words, "be punishable with . . . one thousand rupees", substitute the words "be punishable with six months imprisonment or fine, which may extend to one thousand rupees or both."

The amendment were duly seconded.

SRI S. LAZAR: Sir, I move—

For sub-clause (1), substitute the following:—

"(1) If any person contravenes any of the provisions of sub-sections (1), (2), (4), (5) and (8) of section 3, sub-sections (1) (a) and (2) (a) of section 7 and section 8, he shall be punishable with a fine to the extent of one thousand rupees."

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER: The clause and the amendments are before the House for discussion.

* SRI N. K. PALANISAMI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே வீட்டுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் குடியிருப்போருக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அமெனிடீஸ் அதாவது மின்சார வசதி குழாய் வசதி முதலியவைகளை நிறுத்தம் செய்தால் 50 ரூபாய் அபராதம் என்று இருக்கிறது. ரெஸ்டோர் பண்ணாமல் இருந்தால் 50 ரூபாய் கட்டவேண்டுமென்று இருக்கிறதே தவிர ரெஸ்டோர் செய்யத் தவறினால் அதற்குத் தகுந்த தண்டனை விதிக்கவில்லை. ஏற்கெனவே இதே செக்ஷன்தான் பழைய சட்டத்திலும் இருக்கிறது. ஆனால் இதுவரையிலும் அந்தச் சட்டத்தின் கீழ் தண்டிக்கப்பட்டார்கள். ஆகையால் பழைய சட்டத்தில் இருக்கக்கூடியதே இருக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய நோக்கம்.

[17th August 1960]

SRI S. LAZAR: Mr. Speaker, one of the purposes of my amendment is that any breach of Clause 8 should also be made an offence under this clause punishable with a fine of Rs. 1,000. Because under Clause 8 a duty is cast upon the landlord to issue a receipt to the tenant when he pays the rent. The clause reads "Every tenant who makes a payment on account of rent or advance shall be entitled to obtain a receipt in the prescribed form for the amount paid duly signed by the landlord or his authorized agent." Sir, the purpose of any such legislation or rather casting any such burden on anybody is to see that it is possible of being implemented. Suppose the landlord does not issue the receipt, what is the remedy? It is only for the purpose of implementing provisions like these a penal clause is provided. But unfortunately in Clause 33 no provision has been made for any breach of the nature which I just now indicated. If a landlord does not give a receipt or even refuses to give a receipt, then there is no remedy at all. It is of course provided that he can send the rent by money order. Should we not provide a penalty clause for enforcing a provision that the landlord must issue a receipt. If we are not going to provide any penalty for that, let us not have a clause just to express our pious wish. Pious wishes need not have any provision of law. That is my submission.

Then I have also stated that the latter portion of this clause, viz.—

"any order under sub-section (3) of section 10, or sub-section (3) of section 17 or any of the conditions in the notifications issued under section 29" should be deleted. Under sub-section (3) of section 10 provision has been made that a landlord can get possession of a building for his own personal occupation or for the occupation of his son. That is the present section as we have accepted. If that is so, any breach of that section, i.e., where any order under sub-section (3) is not obeyed, he is made punishable with fine which may extend to Rs. 1,000. Sir, this will be an unnecessary burden. Because a provision has already been made for breaches of such duties. If the man does not vacate, we have provided that he can be forcibly evicted by means of courts and so also, a landlord can enter into possession by means of courts and so also, a landlord can enter into possession by means of executing the decree. When we have made specific provision to implement the provisions of a particular section, I do not see why we must provide a penalty for all these small things.

Then, Sir, under sub-section (3) of section 17, if the tenant satisfies the Controller that the amenities were cut off, provision has been made to restore the amenities immediately. Under this sub-section the Controller has been empowered to pass an order that the landlord should immediately restore the amenities and if he fails to do that, there is a further provision that he may be compelled to do that. The tenant himself can carry out the repairs and deduct the amount from the rent due to the landlord. Even

[17th August 1960]

[Sri S. Lazar]

the authorised officer or Controller can effect the repairs and deduct the amount from the rent due to the landlord. When we have made these provisions, I do not see why any penal provisions should be made in such cases which will be highly sweeping.

Then, under section 29 the Government can impose certain conditions whenever they release any building from the application of the provisions of this Act. If there is going to be a breach of those conditions, we can provide that the moment a breach occurs, this exemption will go. That will freely serve the purpose which we want to have under this Act. When such is the possibility, I do not see even in such cases why we should provide for penal provision, rather putting the landlord to this extreme punishment of being prosecuted and standing before the Court for breach of any of the conditions that may be prescribed by the Government. The best way of seeing that a man follows the conditions and other rules and regulations prescribed by the Government will be to provide that this exemption will go. I cannot imagine a higher punishment than this. If a building has been specifically exempted and if he were to contravene a particular condition, the biggest punishment will be to have this exemption removed and not to impose any penalty on the particular landlord. So, I submit that my amendment may be accepted. These are highly necessary as a result of the earlier provisions of this Act.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, there is a small printing mistake in Clause 33 "If any person contravenes any of the provisions of sub-sections (1), (2), (4), (5) and (8) of section 3, sub-sections (1) (a) and (2) (a) of section . . ." There is omission of the number of the section there. It should be "section 7." It is a printer's mistake.

As regards the point of view expressed by Sri N. K. Palanisami that we should provide for punishment with imprisonment, this matter was fully considered in the Select Committee and we thought imprisonment was not necessary. Therefore, we have provided only for a sentence of fine. Therefore, I am unable to accept his suggestion.

With reference to Sri Lazar's point that for non-issue of receipts we should provide for a penalty, I do not think we should make too many offences here. That is why we have taken into consideration what the provisions are with reference to which penalties should be provided and we have taken into account the major provisions and we have indicated them there. I do not think we should make landlords or even tenants go to courts for all sorts of flimsy things. The provisions are there and they could be enforced. Therefore, I am unable to accept any of the amendments. As already stated, the figure '7' may be included. I move—

"In Clause 33, sub-clause (1), line 3, after the word 'section', insert the figure '7'."

[17th August 1960]

SRI S. LAZAR : May I know from the Hon. Minister how he is going to enforce sub-section (1) of section 8, viz.—

“ Every tenant who makes a payment on account of rent or advance shall be entitled to obtain a receipt in the prescribed form for the amount paid duly signed by the landlord or his authorized agent.”

How are we going to enforce this provision?

THE HON SRI C. SUBRAMANIAM : If no receipt is given, no payment will be made. Then he will be sending the rent perhaps by money order or by some other means. Therefore, I do not think we should provide for all these small things penatly provisions.

The amendments of Sri N. K. Palaniswamy were put and lost.

The amendment of Sri S. Lazar was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is—

“ In Clause 33, sub-clause (1), line 3, after the word ‘ section ’, insert the figure ‘ 7 ’.”

The amendment was put and carried.

The Clause, as amended, was put and carried.

Clause 34.

MR. SPEAKER : The motion is—

“ That Clause 34 do stand part of the Bill ”.

SRI V. SANKARAN : Sir, I move—

“ In sub-clause (2) (d), after the word “ orders ” insert the words “ and orders of dismissal for default ”.

The amendment was duly seconded.

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, I move—

“ In sub-clause (3), for the words “ be punishable with . . . one thousand rupees ”, substitute the words “ be punishable with six months imprisonment or fine, which may extend to one thousand rupees or both.”

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : The Clause and the amendments are before the House for discussion.

SRI V. SANKARAN : Clause 34 empowers the Government to make rules in respect of the various provisions of the Act, Sub-Clause (d) gives powers to the Government for framing rules for setting aside ex-parte orders passed under this Act. I have moved an amendment to include the words “ and orders of dismissal for default ”.

17th August 1960]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am accepting the amendment of the hon. Member Sri V. Sankaran.

MR. SPEAKER : Is the Hon. Minister going to reply to Sri N. K. Palanisami's amendment?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No.

MR. SPEAKER : The Hon. Minister has given the hon. Member the answer against imprisonment in the previous amendment.

The amendment of Sri N. K. Palanisami was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

“ In sub-clause (2) (d), after the word “ orders ” insert the words “ and orders of dismissal for default ”

The amendment was put and carried.

The Clause, as amended, was put and carried.

Clause 35 was put and carried.

Clause 36.

MR. SPEAKER : The motion is—

‘ That Clause 36 do stand part of the Bill. ’

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I move the following amendment :—

‘ Omit clause 36 ’

MR. SPEAKER : Generally it is an accepted principle that no amendment to omit a clause, that is, an amendment which has a negative effect, is permitted. So I shall put the clause to vote and let the House give its verdict on it.

The question is—

‘ That Clause 36 do stand part of the Bill. ’

The Clause was put and lost.

Clauses 37 to 40.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I move the following amendment—

‘ Renumber Clauses 37 to 40 as Clauses 36 to 39 respectively. ’

The amendment was put and carried.

Clause 37 renumbered as 36.

MR. SPEAKER : The motion is—

‘ That Clause 37 renumbered as 36 do stand part of the Bill. ’

[17th August 1960]

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, I move the following amendment—

‘In clause 37 renumbered as 36, for sub-clause (b), substitute the following sub-clause, namely:—

“(b) for carrying out any sentence passed or decision given by any Court or other authority in exercise of any such jurisdiction or power as aforesaid”.’

MR. SPEAKER: The question is—

‘In clause 37 renumbered as 36, for sub-clause (b), substitute the following sub-clause, namely:—

“(b) for carrying out any sentence passed or decision given by any Court or other authority in exercise of any such jurisdiction or power as aforesaid”.’

The amendment was put and carried.

Clause 37 renumbered as Clause 36 and as amended was put and carried.

Clause 38 renumbered as Clause 37 was put and carried.

Clause 39 renumbered as Clause 38 was put and carried.

Clause 40 renumbered as Clause 39 was put and carried.

Clauses 13 and 16.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, before going to Clause 1, I wish to reopen clauses 13 and 16 which we have already passed.

Sir, I move—

The amendment was put and carried.

The motion was put and carried and clauses 13 and 16 were reopened.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, since we have taken a decision to include non-residential buildings within the purview of this Bill, the Government amendment (No. 49) to sub-clause (2) of Clause 13 will not be necessary. Therefore, I move—

‘That the amendment (already passed) to sub-clause (2) of Clause 13 be deleted.’

MR. SPEAKER: The question is—

‘That the amendment (already passed) to sub-clause (2) of Clause 13 be deleted.’

The motion was put and carried.

Clause 13 as amended was put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, The same is the case with regard to Clause 16. I move—

‘That the amendment (already passed) to sub-clause (2) of Clause 16 be deleted.’

[17th August 1960]

MR. SPEAKER: The question is—

‘That the amendment (already passed) to sub-clause (2) of Clause 16 be deleted.’

The motion was put and carried.

Clause 16, as amended, was put and carried.

Clause 1 and the Preamble.

MR. SPEAKER: The motion is—

‘That clause 1 and the Preamble do stand part of the Bill.’

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, I move the following amendment:—

‘In the long title and Preamble, after the words “of residential”, insert the words “and non-residential”.’

MR. M. KALYANASUNDARAM: Sir, I move the following amendment.

‘In sub-clause (3), for the word “three” substitute the word “five”.’

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER: Now the clause, the Preamble and the amendments are before the House for discussion.

SRI M. KALYANASUNDARAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது இதில் சொல்லப்பட்டிருப்பது, இந்தச் சட்டம் மூன்று வருடங்களுக்கு இருக்க வேண்டுமா அல்லது ஐந்து வருடங்களுக்கு இருக்கவேண்டுமா என்பது தான். இதில் சர்க்காருக்கு தேவைப்படும்பொழுது எந்த நகரத்திற்கும் விஸ்தரிப்பதற்கும், அல்லது சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் நகரங்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுப்பதற்கும் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே ஐந்து வருடங்களுக்கு நீடித்து வைத்திருக்க வேண்டும் என்பது என் அபிப்பிராயம். அதற்காகத்தான் என்னுடைய திருத்தத்தை கொடுத்திருக்கிறேன். இம்மாதிரி யான சட்டம் எப்போதும் இருக்கவேண்டும் என்பதல்ல, குறைந்தது இந்தச் சட்டம் ஐந்து வருடங்களுக்கு நீடித்தால், அதன் மூலம் வீட்டு நெருக்கடிகள் எல்லாம் குறையும் என்று நம்புகிறேன். சர்க்கார் கருதுகிறபடி நிலைமை சீர்படவில்லை யென்றால், மூன்று வருடங்களுக்குப் பின்னால் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்து நீடித்து வைத்திருப்பார்கள். அவ்வித மில்லாமல் இப்போதிருந்தே ஐந்து வருடங்களுக்கு என்று ஏற்படுத்திவிட்டால் நல்லது என்பது என் அபிப்பிராயம். இந்த 5 வருட காலத்திற்குள் சர்க்கார் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்து அதிகமான கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். குறிப்பாக நான் அரசாங்கத்திற்கு சுட்டிக் காட்ட விரும்புவது, அவர்களில், இலாகாக்களில் வேலை செய் கின்றவர்களுக்காவது துரிதமாக வீடுகள் கட்டி கொடுக்க

[Sri M. Kalyanasundaram] [17th August 1960]

வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதில் எனக்கு தோன்றக்கூடிய யோசனை ஒன்று, தனிப்பட்ட முதலாளிகள் இன்டஸ்ட்ரியல் ஹௌஸிங் ஸ்கீம்-ன் கீழ் தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்காக சர்க்கார் கடனும் மான்யமும் கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆனால் அதை பலரும் பெற்றுக் கொள்ளத் தவறிவிடுவதால், இதற்காக ஒதுக்கப்படும் தொகையை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டு சர்க்கார் இலாகாக் களில் வேலை செய்பவர்களுக்குக் கட்டிடம் கட்டிக் கொடுத்தால் நல்லது. இதற்காக இந்தச் சட்டத்தை ஐந்து வருடங்களுக்கு நீடித்து வைத்திருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்காக கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் என் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, the title of the Bill is long and the words 'residential and non-residential' can be omitted. As it is, the Long Title says—

'A Bill to amend and consolidate the law relating to the regulation of the letting of residential . . . buildings and the control of rents of such buildings and the prevention of unreasonable eviction of tenants therefrom in the State of Madras.'

11-30 a.m. THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The main point referred to by Sri M. Kalyanasundaram is that the duration of the present legislation should be extended to five years instead of three years as at present indicated in the Bill. Whether we should have control of buildings is a matter of policy decision which will have to be taken by Government from time to time. I do not think it is advisable to set a period of five years from now on for the present legislation. A new Government would come into being after the next general elections, which might be held two years from now. Therefore the present period of three years is a reasonable period. The Government of the day (after three years from now) would take into consideration various matters and may, if necessary tighten some provisions for the purpose of control or might come to a conclusion that control might be taken away. It is for that Government which would come into existence after the next general elections to review the whole position obtaining at that time and take necessary decisions which they might deem fit. So I do not think we could extend the present period fixed, viz., three years to five years. Three years is a reasonable period.

MR. SPEAKER : The question is—

"In sub-clause (3), for the word "three", substitute the word "five".

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

"In the long title and Preamble, after the words "of residential", insert the words "and non-residential".

17th August 1960] [Mr. Speaker]

The amendment was put and carried.

Clause 1 and the Preamble, as amended, were put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I move—

"That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 20 of 1959), as amended, be passed".

MR. SPEAKER : Motion moved—

"That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 20 of 1959), as amended, be passed".

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Mr. Speaker, Sir, I have suggested that 6 per cent fixation of gross value was not correct and that it should be enhanced to 9 per cent. I thought that even though they might not accept 9 per cent, as a compromise, Government would accept 7½ per cent return on gross value in view of the increased cost of maintenance and unforeseen accidents like fire, etc. But Government have not done like that.

With regard to sub-tenancy, I may make a suggestion that Government should construct quarters for all their officers. They should be very severe with the tenants who resort to leasing out the buildings to sub-tenants. There are many cases wherein even though the parties have approached the Courts, it takes a long time to get decision from Courts. Further, Government should make it a point to entrust the work of fighting out this evil to Sub-Inspectors of Police. Unless some strong action is taken I think this kind of leasing out to sub-tenants will go on indefinitely.

There has been a good deal of delay in the disposal of cases. That is the universal complaint everywhere. Government must issue instructions to the officers concerned to see to the speedy disposal of these cases. Both parties may go on asking for adjournment. Still Government should see that speedy disposal of these cases takes place and a time-limit for each case to be disposed of, should be fixed. Otherwise, there will be no end to this kind of litigation. Cases will go on indefinitely. That is one point.

The Hon. Minister promised to examine the whole question after some time to find out whether this control should be continued or not. The policy should be to relax control as much as possible and also to see that more houses come up at the same time. They must give incentive to private people to build more houses and further they must give them all facilities by way of loans and acquiring lands just as is now done through City Improvement Trust organisation. This is not all. Government should try to acquiring lands just as is now done through City Improvement more and more houses are built there. There is one rumour that the Collector of Madras so far as Madras City is concerned will be entrusted with the work of accommodation, if that is feasible. After the present incumbent retires, Government must examine the whole question in detail and see whether one judicial officer will

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [17th August 1960]

not be sufficient to look after both the work of Accommodation Controller and Rent Controller. That point may be gone into by Government.

I would request Government to see that their officers are housed in big buildings. We find officers of Government being housed in small buildings with the result that they are put to a lot of inconvenience and trouble. Government should consider this question and see how far their officers could be housed in big buildings. As I have already said Government should examine the whole question at the end of the year and see how far it will be possible to relax these controls as early as possible. That is my submission, Sir.

SRI M. KALYANASUNDARAM: ஸார், இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவது ரொம்பவும் வரவேற்கத் தகுந்தது. சர்க்கார் “ரெஸிடென்ஷியல்”, “நான்-ரெஸிடென்ஷியல்” என்ற வித்தியாசத்தை வற்புறுத்தாமல் இருந்ததையும் நான் வரவேற்கிறேன். இன்னும் கொஞ்ச காலத்திற்கு குடியிருப்பவர்களுக்கு மட்டுமின்றி தொழில் செய்பவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும் என்பது—வாடகை கட்டிடத்தில் இருப்பவர்களுக்கு பாதுகாப்பு இருக்கவேண்டும் என்பது—மிகவும் அவசியம். இந்தச் சட்டத்தை இயற்றி விட்டதினாலேயே அல்லது இதைக் கடுமையாக அமுல் நடத்துவதினாலேயே இந்தப் பிரச்சினைக்குப் பரிகாரம் தேடியதாக ஆகாது. இந்த வாடகைக் கட்டிடங்களில் குடியிருப்பவர்களுக்கும் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது, வீட்டை வாடகைக்கு விட்டிருக்கக் கூடியவர்களுக்கும் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று இரு சாராரிடமிருந்தும் புகார் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு நிரந்தரமான ஒரு பரிகாரம் வேண்டும். இதற்கு குடியிருப்புக்கு வேண்டிய அளவுக்கு கட்டிடங்கள் வருவது முக்கியமானது. அதற்கு முக்கியமாக மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அதிகமாக கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். ஆனால் பிளானிங் கமிஷனின் கொள்கையையும், நம்முடைய அரசாங்கத்தின் கொள்கையையும் பார்க்கும்போது, கட்டிடங்களில் பணத்தைப் போட்டுக் கட்டுவது சரியல்ல என்ற மனோபாவம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அரசாங்கம் தங்கள் தேவைக்குக் கூட போதுமான கட்டிடங்களை கட்ட முன்வரவில்லை. இன்னும் பல அரசாங்க அலுவலகங்கள் வாடகைக் கட்டிடங்களில் இருக்கின்றன. கொடுக்கப்படும் வாடகையைப் பார்க்கும்போது அந்தக் கட்டிடங்களில் போதுமான வசதிகள் கிடையாது. உதாரணமாக, டைரக்டர் ஆப் ஹரிஜன் வெல் பேர் ஆபீஸிற்கு நான் ஒரு நாள் சென்றிருந்தேன். அதற்கு வாடகை என்ன, வாடகை கொடுக்கப்படும் அளவுக்கு வசதிகள் இருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால், அங்கே போதுமான வசதிகள் கிடையாது. பல கட்டிடங்களைப் பார்க்கும்போது இம்மாதிரி போதுமான வசதியில்லாமல் தான் இருக்கின்றது. பல நகரங்களில் கூட சர்க்கார் வாடகைக்கு எடுத்திருப்பதைப் பற்றி புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. இதைப் பற்றி சில

17th August 1960] [Sri M. Kalyanasundaram]

சந்தர்ப்பங்களில் நிதி அமைச்சருக்குக் கூட எழுதி அனுப்பியிருக்கிறேன். அவர்களும் விசாரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் காரியாலயங்களில் வசதிகளுக்கேற்ப கட்டிடங்கள் கட்டப்பட வேண்டியது அவசியம், வாடகைக்கு எடுப்பது அவ்வளவு சரியல்ல. கூட்டுறவு சங்கத்திற்குக் கடன் கொடுத்து கட்டிய கட்டிடங்களையே கூட சில இடங்களில் வாடகைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. திருச்சியில் தில்லை நகரில் தில்லை நகர் கூட்டுறவு சொஸைட்டியினால் கட்டப்பட்ட கட்டிடங்களை சர்க்காரே வாடகைக்கு எடுத்தார்கள். இம்மாதிரி குடியிருப்பதற்காக கட்டப்படும் கட்டிடங்கள் வாடகைக்கு விடுவதற்காக இருக்கக் கூடாது என்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னும் மத்திய சர்க்கார் திட்டத்தின் கீழ்—இண்டஸ்ட்ரியல் ஹௌஸிங் ஸ்கீம், அதாவது தொழிலாளர் கூட்டுறவு வீடு கட்டும் திட்டத்தின் கீழ்—சில திட்டங்கள் வந்திருக்கின்றன. அது வரவேற்கத் தகுந்தது. ஆனால் முதலாளிகளுக்கு வசதி கொடுத்தும் அவர்கள் கட்ட மறுக்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு சட்டம் கூட கொண்டு வரவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதைப் பற்றி ஆலோசனைக் கமிட்டியில் கூட வற்புறுத்திக் கூறியிருக்கிறேன். ஏழை மக்களுக்கு வேண்டிய அளவு உணவு கொடுப்பதற்கு அடுத்தபடியாக வேண்டிய அளவு உடை கொடுப்பது இரண்டாவது தேவை. மூன்றாவது தேவை அவர்கள் இருப்பதற்கு வசதியான கட்டிடங்கள் வேண்டும். இந்த மூன்று தேவைகளும் அடிப்படையான தேவைகள். இந்த மூன்று அத்தியாவசியத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டியது சர்க்காருடைய பொறுப்பாகும். அப்படிப் பார்க்கும்போது தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கு 75 சதவீதம் கடன் கொடுத்தாலும் கூட அவர்கள் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு முன் வருவதில்லை. இதன் விளைவாக என்ன ஆகிறது? பல இடங்களில் வீடு என்று சொல்ல லாயக்கில்லாத சிறு சிறு கட்டிடங்களில் அதிகமான அளவுக்கு வாடகை கொடுத்துக் கொண்டு ஜனங்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகையினால்தான் பஞ்சப்படி போதாது, சம்பளம் போதாது என்ற கிளர்ச்சிகள் எல்லாம் வருகிறது. கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு அதிகமான அளவில் ஊக்கம் கொடுக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இதில் நம்முடைய சர்க்காருடைய நடவடிக்கை குறைபாடு உடையதாக இருக்கிறது. அதில் வருமானம் கிடையாது, பணத்தை அதில் போடுவதில் பயன் இல்லை யென்று சொல்வது நிதியமைச்சர் அவர்களுடைய சொந்தக் கருத்தாக இருக்கலாம். இந்தக் கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்குப் போதுமான அளவு நிதியை ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உற்பத்தி பெருக இதுவும் மிக முக்கியமானதுதான். எதற்காக வீடு வேண்டுமென்கிறோம்? நாள் பூராவும் வேலை செய்து இழந்த சக்தியை மீண்டும் பெற்று மறுநாள் வேலைக்கு வரக் கூடிய சமயத்தில் நல்ல வலிவோடு வேலைக்கு வரவேண்டுமானால் நல்ல வசதியுடன் கூடிய வீடு இருக்கவேண்டும். இந்தக் கண்ணோட்டத்தில் பார்த்து குடியிருப்புக்கு அதிகமான தொகையை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[Sri M. Kalyanasundaram] [17th August 1960]

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், சர்க்காருக்குச் சொந்தமான காலி நிலங்கள் அதிகமான அளவில் இருப்பதை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். மவுண்ட்ரோடு கவர்ன்மெண்ட் எஸ்டேட்டில் நிறைய காலி யிடங்கள் இருக்கின்றன. சில கோடி ரூபாய் செலவானாலும் பரவாயில்லை, அந்த இடங்களில் ஐந்து அடுக்குக் கட்டிடங்கள் கூடக் கட்டலாம். அந்த இடங்களில் ஐந்தடுக்குக் கட்டிடங்கள் கட்டி வாடகைக்கு விட்டால் அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் கூடக் கிடைக்கும். குறிப்பாக முக்கியமான மவுண்ட் ரோடு பகுதியில் சர்க்காருடைய கட்டிடங்களைப் பார்க்க முடியாமல் இருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் காரியாலயங்களுக்காகச் சில நல்ல கட்டிடங்கள் அந்தப் பகுதியில் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. நம்முடைய சர்க்கார் மாளிகையைத் திரும்பிப் பார்த்தால் இடிந்து போன ஒட்டுக் கட்டிடங்கள்தான் கண்களில் படுகின்றன. அந்தப் பகுதிகளில் சர்க்கார் காரியாலயங்களுக்கான கட்டிடங்களைக் கூடக் கட்டலாம். அதனால் சர்க்கார் இன்று கொடுத்து வருகின்ற வாடகைகள் கொடுக்கவேண்டிய அவசிய மிருக்காது. இந்தப் பகுதியில் இந்த மாதிரிக் கட்டிடங்கள் கட்டப்படுவதன் மூலம் அந்த மவுண்ட் ரோடு பகுதியில் உள்ள கவர்ன்மெண்ட் எஸ்டேட் இன்னும் அழகாகக் காட்சியளிக்கும். இந்த யோசனையைச் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முக்கியமாக, சர்க்கார் கொள்கையில் மாறுதல் வேண்டும். கட்டிடங்கள் கட்ட போதுமான பணம் ஒதுக்குவது முக்கியம். திட்டங்களுக்கு மட்டுந்தான் முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் அமைச்சர்களுக்கு இருந்து வருகிறது. அந்த எண்ணத்தை ஒரு சிறிது மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும். இதற்காக முன்னுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் போதுமான நிதி ஒதுக்கவேண்டும். அப்போதுதான் இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியுமே தவிர, இந்த மாதிரிச் சட்டத்தினால் மட்டும் பிரச்சனையைத் தீர்த்து விட முடியாது. இரு சாராரும், வாடகைக்கு இருப்பவர்களும், வாடகை வாங்குபவர்களும் கூக்குரல் போட்டுக் கொண்டுதான் இருப்பார்கள். கண்ட் ரோல் வந்து விட்டது என்று கிளர்ச்சி செய்து கொண்டுதான் இருப்பார்கள். நியாயமான அளவில், அவசியமான காலம் வரை இந்தச் சட்டம் இருக்கவேண்டும் என்பதை எடுத்துக் கூறிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டம் நல்ல பல அம்சங்களுடன் கொண்டு வந்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. மக்களுடைய நலனுக்காக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததற்காகக் கனம் அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகையில் நடைமுறையில் உள்ள சில கஷ்டங்களை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

17th August 1960] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

குறிப்பாக, இனிமேல் வீடு கட்டுகின்றவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் அமல் நடத்தப்பட மாட்டாது என்ற அம்சம் மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. அப்போதுதான் புதிதாக வீடுகள் கட்டும் சூழ்நிலை அதிகமாகும். தற்போது வீடுகளைக் கட்டும்போது அதிகமாக பங்களாக்களாகவே கட்டுகிறார்கள். நூற்று ஐம்பது ரூபாய், 200 ரூபாய் வாடகைக்கு விடக்கூடிய அளவுக்குத்தான் வீடுகள் கட்டப்படுகின்றன. நாற்பது ரூபாய், 50 ரூபாய் அளவில் வீடுகள் கிடைக்காமல் மிகப் பெரும்பாலோர் கஷ்டப் படுகிறார்கள். ஆகவே, பெரும் பங்களாக்களைக் கட்டுவதைக் காட்டிலும், சிறு சிறு வீடுகள் கட்டுவதற்கு இன்னும் அதிகமான அளவுக்குச் சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த வகையில் நடுத்தர மக்கள்தான் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, வீடு காலியானவுடனே வீட்டுச் சொந்தக் காரர் 10 நாட்கள் நோட்டீஸ் கொடுக்கிறார்கள். சில வீடுகளை “அக்காமடேஷன் கண்ட்ரோலரே” “அலாட்” செய்கிறார். சிலவற்றை அரசாங்கமே எடுத்து அலாட் செய்வதில் கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. அந்தப் 10 நாட்களுக்குப் பிறகு “பைல்” அரசாங்கத்திற்கு வந்து, அங்கிருந்து ஆர்டர் அனுப்பி அது குடித்தனக்காரரிடம் போய்ச் சேருவதற்குள் 20, 25 நாட்கள் ஆகிவிடுகிறது. அந்த வீடு காலியான நாளில் இருந்து வாடகைக் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக அந்தச் சமயத்தில் இருக்கக் கூடிய வீட்டுக் கான வாடகையும், போகக் கூடிய வீட்டுக்குக் காலியான தேதியில் இருந்து கொடுக்க வேண்டிய வாடகையும் சேர்ந்து இரண்டு மாத வாடகை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாதமும் வீட்டு வாடகையையே கொடுக்க முடியாமல் திண்டாடுகிறவர்களிடம் இருந்து இம்மாதிரி வாடகை கொடுக்கும்படி சொல்வது மிகவும் கஷ்டமான நிலைமையாகும். இதற்குப் பதிலாக, அலாட் செய்யப்பட்ட வீடு காலியான தேதியில் இருந்து பாதி வாடகையும், குடி புகுந்த பிறகு முழு வாடகையையும் வசூலித்தால் சௌகரியமாக இருக்கும். இதன் காரணமாக நடுத்தர மக்கள் அதிகமான தொல்லைக்கு ஆளாகிற காரணத்தினால் அரசாங்கம் இந்தச் சலுகையை அளிக்க முன்வரவேண்டும். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கவனித்து வேண்டிய பரிகாரங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தச் சட்டத்தைப் பல நல்ல அம்சங்களுடன்—முதலிலே நான் ரெசிடென்சியல் வேண்டாமென்று இருந்தாலும் கூட, பின்னர் மக்கள் அபிப்பிராயத்தின் காரணமாக அதையும் மாற்றிக்கொண்டு ஓரளவு சென்னைக்கு ஏற்ற சட்டத்தை கொண்டுவந்ததற்காக என்னுடைய மனமார்ந்த மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Speaker, Sir, just now we are passing this measure into law. I would like to personally thank all the hon. Members of this House and also the Members

[Sri V. Ramaiah] [17th August 1960]

of the Joint Select Committee for showing such a keen interest in evolving a measure which will satisfy every section of the community. There were strong urges from one section or the other. One section was requesting complete removal of all controls and another section was requesting more stringent measures in the Bill. But particularly when we in the Select Committee sat together and with the correct approach to do the maximum good for the maximum number of people we accepted that the present Bill must go through to safeguard the interests of all sections, particularly, what is usually termed as "the middle classes" of the community. In spite of strong views expressed, we were able to evolve a measure which is just enough to make available sufficient number of houses for those who belong to the middle income group. We considered all the difficulties involved in this measure. As a progressive approach we thought that all those buildings which come under the luxury class need not be bothered about and need not be taken into serious consideration. Those buildings may be left to adjustments between the land-lords and tenants as such. As an important step to further development we at first thought that we could take away from the purview of this Bill all non-residential buildings. But immediately there was such an amount of representation and agitation, I should say, which made us reconsider the measure after the Select Committee's decision. We found that it was necessary to bring in that class of buildings which would be of great need to the business community which belongs to the middle class as such. Their case was carefully considered and their grievance has been set right. I again try to stress that we are not very eager to continue this control for ever, as the hon. Member Sri Kalyanasundaram pointed out. The measure came into existence from 1946 onwards. When the measures was brought into effect for the first time, because of war-time conditions there was need for many buildings for Government and army purposes and so, the situation then warranted the necessity for bringing in such a measure. Then immediately an argument was advanced as to why it was continued even after the end of the war. Immediately after the end of the war other situations which arose then necessitated the continuance of its Act and we have been going on extending the same from period to period and every time promising that a comprehensive Bill will be brought. Actually a Bill of this nature should have been brought and passed at least five or six years ago. But it was postponed due to one reason or the other. This was carefully considered actually for a number of years and the importance of continuing this measure was carefully studied. We have decided to continue this measure for the next three years. We thought we must also look into the difficulties which we found in the working of this Act. Many of the amendments which we have introduced in the present Bill all go to do away with many of the difficulties both on the part of the tenants and on the part of the land-lords. The Select Committee also paid very careful attention to remove all small pin-pricks both to the land-lords and to the tenants. In the working of this Act I found that there were two

17th August 1960] [Sri V. Ramaiah]

extreme types, I should say, both on the side of the landlords and on the side of the tenants, one trying to exploit the other. Probably the number of such persons may be very few. But still they tried to exploit some of the provisions of this Act. Those things had been done away with. I should say that in the Bill as it emerges now there will be definitely less difficulties to be faced both by landlords and tenants.

In the Select Committee we had taken a number of sittings to evolve this very good report. There was a lot of compromise between the view taken by the hon. Member, Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar and that taken by Sri M. Kalyanasundaram. Both these extremes could be brought together. There was a genuine interest that we should evolve a Bill which should be of great use to the largest section of both the tenants and the landlords. There is great stress on the body of the Bill on giving protection or maximum benefit to the middle income group people and I have been always stressing that they should really be helped. I am happy to see that that view has been accepted by the House and the present Bill is coming into effect.

As far as the building programme is concerned, Sir, the hon. Sri Kalyanasundaram was trying to point out that more attention should be paid. I have also heard complaints from other quarters that the Government are taking their building programme very light. If the hon. Members carefully watch the activities of the Government for the last three or four years, they will know that we are definitely taking concrete steps to provide houses for our employees, our officers and also for locating our offices in buildings owned by the Government. Particularly in the Third Five-Year Plan it is our intention that we should have a phased programme to accommodate all Government officers in Government-owned buildings. Even now if the hon. Members look into our building programme, we are putting up buildings to meet the requirements of the Police personnel. In Madras City the Government Press is putting up buildings for its employees and there are a number of other departments which are also putting up buildings for their employees on a small measure. As pointed out, these will have to be accelerated or the number should be increased. We have not completely shut our eyes to the necessity for putting up more and more buildings. I am sure during the Third Five-Year Plan when we put up more and more buildings for Government offices, many buildings will be released to the private sector. We will be in a position to meet at least to some extent the requirements of private industries and private business houses.

In this Bill, we have been very careful to exempt all future constructions. Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar wanted to know what encouragement we have given for the future building activity. I am confident that the provision which we have incorporated in this Bill to exempt all future constructions will definitely increase the fillip for putting up more buildings. Unless such a provision is

380 THE MADRAS BUILDINGS (LEASE AND RENT CONTROL)
BILL, 1959 (L.A. BILL NO. 20 OF 1959)

[Sri V. Ramaiah] [17th August 1960]

made, from experience I find, that the tendency for the people will be to go in for buildings already existing. We find that in such transactions the prices are boosted up. The Bill as it stands gives ample support and scope for new builders as such. If it is taken advantage of, particularly we will see in Madras City any number of new buildings coming up. The provision that we will exempt all buildings which come up after the passing of this Act, I am sure, will be taken advantage of by those who are intending to construct new houses.

12-00 noon. Sir, I am really grateful to the House that they are able to appreciate our approach and accept the Bill as such. Yesterday when we discussed the definition of 'building', the hon. Member said that for fixation of fair rent the site value also should be taken into consideration and expressed some difficulty about it. But if we carefully go through the wording of the Bill, it is definitely clear that it only refers to the site on which the building is constructed. The Hon. the Leader of the House promised to look into the point raised by the hon. Member, Sri Lazar and move amendments if necessary during the third reading of the Bill. Now we find that it is absolutely not necessary and there is no need to re-open the issue. During the last two days I found that a very keen interest has been taken particularly by the lawyer-Members of this House and I am really grateful to the Hon. the Leader of the House for having(?) able to appreciate the points raised with regard to the provisions of this Bill. I am sure, normally a layman like me would not have gone into such details but the Hon. the Leader of the House has really been good enough to sit along with me in this House for the last two days and reply to the points raised by hon. Members of this House and convince them. Particularly when legal pundits raised so many legal points, I really felt that the help which the Hon. the Leader of the House has given me is tremendous and I really thank him for having spared these two days by sitting here and getting through this measure with the biggest support of this House.

MR. SPEAKER: The question is—

'That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 20 of 1959) as amended be passed.'

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.

VII.—GOVERNMENT MOTIONS—cont.

(2) CHANGE OF NON-OFFICIAL DAY INTO OFFICIAL DAY.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I beg to move—

'That Rule 23 (1) of the Madras Legislative Assembly Rules be suspended and the House do resolve to transact Government business on Thursday the 18th August 1960 and that Saturday, the 20th August 1960 may be allotted for the transaction of Non-official Business.'

The motion was put and carried.

17th August 1960]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, may I also make a further request that the House may adjourn now and meet again to-morrow when the remaining Bills can be considered?

MR. SPEAKER: I have no objection.

The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

12-03
p.m.

IX.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE. A Statutory Rules and Orders.

Nil.

B. Reports, Notifications and other papers.

* 46. *The Madras Nurses and Midwives (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 22 of 1960).*

* 47. *The Madras Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 23 of 1960).*

* Sent by messenger on 14th August 1960.

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 212 asked by Sri V. K. Kothandaraman and Sri A. Vedarathnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 17th August 1960 page 308 supra.]

Press Note issued by Government of India, Press Information Bureau, dated New Delhi, the 17th April 1960 (Chaitra 28, 1882), regarding Committee on Price Policy in National Development Council Meeting.

At its fifteenth meeting which was held here to-day, the National Development Council undertook a preliminary review of the problems of price policy in relation to the Third Five-Year Plan.

As the Food and Agriculture Minister, Shri S. K. Patil, was due to leave for United States of America at the suggestion of the Prime Minister, the Council decided to set up a Committee to examine the subject more fully and to make recommendations for future policy. The Committee will consist of the Chief Ministers of West Bengal, Madhya Pradesh, Uttar Pradesh, Bombay and Orissa and the Finance Minister of Madras, the Union Ministers of Home Affairs, Finance, Steel, Mines and Fuel, and Food and Agriculture, Deputy Chairman, Planning Commission, the Union Minister of Planning, and Shri Shriman Narayan, Member, Planning Commission. The Planning Commission will provide the secretariat for the Committee.

Following the meeting of the National Development Council, the Committee held a brief meeting at which the Prime Minister was present, and agreed on the scope of its work. Broadly, the Committee will take a comprehensive view of the problems of price policy in the context of the Third Plan and will give special attention to the prices of foodgrains, agricultural raw materials and selected industrial commodities which are important for agricultural production, or constitute significant items in the consumption of large numbers of persons in rural and urban areas. The Committee is expected to meet again on May 9.

In the morning, the Council was addressed by the Chief Ministers of Madhya Pradesh and Uttar Pradesh, the Prime Minister of Jammu and Kashmir, the Finance Ministers of Orissa, Punjab and Madras, and the Governor of the Reserve Bank of India who had been specially invited to the meeting. During its afternoon session, the Union Food and Agriculture Minister gave an exposition of the present food situation. He dealt with the points which had been raised by the representatives of States

17th August 1960]

and expressed confidence that prices of foodgrains would be maintained at reasonable levels and that beneficial effects would accrue during the next few months from the buffer stocks which the Central Government proposed to build up.

In concluding the discussion on price policy, the Prime Minister affirmed that the Third Plan could not be made smaller and that indeed all the pressures were for enlarging its size. At the same time, the Government were fully conscious of the limits to which deficit financing could be undertaken.

Before the meeting of the Council concluded, the Chief Ministers of Rajasthan, Andhra Pradesh, Assam, Bombay, Uttar Pradesh and Kerala and the Finance Minister of Madras gave brief accounts of the progress made in the introduction of democratic institutions at the district and block levels and the programmes which were being implemented in the course of this year.

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 238, asked by Sri P. G. Manickam at the meeting of the Legislative Assembly held on 17th August 1960, page 324 supra.]

The number of orphans in each of the orphanages maintained by the religious institutions in the year 1960 and the number of Harijans.

Name of the orphanage.	Number of orphans.		Total.
	Harijans.	Others.	
(1)	(2)	(3)	(4)
1 Madras City Devasthanams Hindu Orphanage attached to Sri Kapaleeswarar temple, Mylapore.	..	24	24
2 Hindu Orphanage, Nachiarkoil, attached to Sri Srinivasaperumal temple, Nachiarkoil, Kumbakonam taluk.	..	14	14
3 Sri Singaravelayar Hindu Orphanage, Sikkil, attached to Sri Navaneetheswara-swamy temple, Sikkil.	..	10	10
4 Hindu Orphanage attached to Sri Vaidyanathaswamy temple, Vaitheeswarankoil.	..	34	34
5 Sri Meenakshi Orphanage attached to Madurai Devasthanam.	..	20	20
6 Sri Dhandayuthapaniswamy Devasthanam Poor Home-cum-Orphanage, Palni.	3	53	56
7 Shendhil Murugan Siruvar Illam attached to Sri Subramaniaswamy temple, Tiruchendur, Tirunelveli district.	3	19	22
8 Swami Nellaippar Anbu Asramam attached to Sri Nelliappar temple, Tirunelveli.	4	93	97
	10	267	277

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 242 asked by Sri P. G. Manickam at the meeting of the Legislative Assembly held on 17th August 1960, page 328 supra.]

A.—(a) & (b) Certain Harijan Co-operative Societies in Vellore East, Vellore West and Tirunelveli North Divisions applied for allotment of fuel coupes at concessional rates on the basis of the prices fetched in the preceding five years and they were allotted the fuel coupes applied for.

A statement showing the names of the Harijan Co-operative Societies to whom fuel coupes have been leased, and the value of the fuel coupes so leased are given below :—

Year.	Name of division.	Name of Harijan Co-operative Society.	Name of fuel coupe.	Rs.	Lease amount.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	
1956-57	 Vellore East	 Guruvrajapalayam Adi Dravida Society.	Asanampet F.C. XXVI	924	(at Rs. 12 for 77 acres).
1957-58	 Do.	 Do.	Asanampet F.C. XXVII	1,960	(at Rs. 28 for 70 acres.)
Do.	 Vellore West	 Badakuppam Adi Dravida Society.	Manthara Kuttai F.C. XXXI as one Unit.	16,756	(118 acres at Rs. 142 per acre.)
1958-59	 Do.	 Ramalai Adi Dravida Society.	Synagunta F.C. II	1,075	(at Rs. 25 for 43 acres).
Do.	 Vellore East	 Guruvrajapalayam Adi Dravida Society.	Adi Asanampet V.C. VIII	2,072	(at Rs. 28 for 74 acres).
Do.	 Do.	 Chettikuppam Adi Dravida Society.	Charagal South F.C. II	2,604	(at Rs. 42 for 62 acres).
Do.	 Do.	 Ramanayani Kuppam.	Karuthamalai F.C. XII	3,621	(at Rs. 71 for 51 acres).
Do.	 Do.	 Pernambat Adi Dravida Society.	Charagal North F.C. II	2,880	(at Rs. 48 for 60 acres).

[17th August 1960]

17th August 1960]

1959-60	 Do.	 Guruvrajapalayam Adi Dravida Society.	Asanampet F.C. XXIX	2,016	(at Rs. 32 for 63 acres).
Do.	 Do.	 Ramanayanikuppam Adi Dravida Society.	Karuthamalai F.C. XIII	4,160	(at Rs. 80 for 52 acres).
Do.	 Do.	 Ramalai Adi Dravida Society.	Jangalapatti F.C. III	2,132	(at Rs. 52 for 41 acres).
Do.	 Do.	 Chettikuppam Adi Dravida Society.	Charagal South F.C. III	2,928	(at Rs. 48 for 61 acres).
Do.	 Do.	 Pernambat Adi Dravida Society.	Charagal North F.C. III	2,484	(at Rs. 54 for 46 acres).
Do.	 Tirunelveli North	 Sri Krishna Tannery Workers Co-operative Industrial Society.	Avaram bark in Vasudeva-nallur. Avaram bark in Sivagiri.	60	208

INDEX TO MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

NINTH SESSION OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

12th, 13th, 16th and 17th August 1960.

Volume XXXIV (Nos. 1 to 4).

	A	PAGES
Abduction—		
Question <i>re</i> —of young girls by Kidnappers' gang, seizure of some letters by Ujjain police pertaining to		203-204
Accidents—		
Question <i>re</i> Road—in 1958-59 and 1959-60 in Madras City, number of ..		101-102
Adityan, Sri S. B.—		
Announcement <i>re</i> arrest of		28-86
Adjournment motion (s)—		
<i>re</i> closure of certain mills		221
Death of a person in Police custody		221-222
Reported speech of President of India on Language issue ..		331-333
Aerated water—		
Question <i>re</i> Manufacture of—banning of marble stoppered bottles in—		318-319
Agriculture—		
Question <i>re</i> Farmers, scheme for grant of loans at low rate of interest		20-21
Agricultural Banks—		
Question <i>re</i> Details <i>re</i>		96-97
Number of—		3-5
Ammonium sulphate—		
Inadequate supply of—to Lalgudi area, Minister's attention called to		333-335
Anandanayaki, Srimathi T. N.		
Bills—Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1959		73-77 358,376-377
Electricity Board Budget, discussion on		150-155
Anbazhagan, Sri K.		
Adjournment motion <i>re</i> death of a person in Police custody ..		222
Point of order <i>re</i> Demonstration within the House		307

A—cont.

	PAGES
Annamalai Muthuraja, Sri G.	
Bills—Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1959	64-65
Annamalai, Sri S.M.	
Bills—Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1959	61-64
Electricity Board Budget, Discussion of—Assembly proceedings ..	126-132
Incorrect report of—in the Press	112

B

Beedi Industry—	
Question re. Minister's talk with beedi workers on 25th June 1960, details re.	6-8
Begging—	
Question re—in bus—stands and railway stations—steps taken for prevention of	204-205
Bhaktavatsalam, The Hon. Sri M.—	
Adjournment motion re death of a person in Police custody ..	221-222
Ammonium Sulphate to Lalgudi area, attention called to inadequate Supply of	334-335
Land Improvement Board, election of members to	335
Bills—	
Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1959, considered and passed	29-87 242-300 336-380
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1960, announcement re introduction of	336
Introduced	336
Public Premises (Eviction of Unauthorised Occupants) Bill, 1960 Introduced	225
Bridge—	
Question re construction of—near Kanji in Chengam taluk	207
Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1959—	
See Bills	
Business advertisements—	
Question re Using names of Mahatma Gandhi and Prime Minister for	104
Business of the House—	
Announcement re	241
Non-official day into official day, change of	380-381
Butter and Ghee—	
Question re Steps taken to bring down price of	322-323

C

Cancer—	
Question re aid from Centre for treatment of	328-329

C—cont.

Catering Establishments Act, 1958—	
See papers laid on the table of the House	
Cauvery waters—	
Question re Negotiation between Madras and Mysore Governments about sharing of	200
Central Textile Wage Board—	
Question re Implementation of recommendations of	11-13
Chandrasekaran, Sri W.P.A.R.—	
Electricity Board Budget, discussion on	133-136
Children's Films Committee—	
Question re names of members of	329-330
Children's Theatre—	
Question re total collection made and expenditure incurred by ..	91
Chinnadurai, Sri P.S.—	
Electricity Board Budget, discussion on—	176-181
Privilege matter re arrest of a Member (S.B. Adityan)	29
Colleges—	
Question re conduct of regional test for selecting candidates for ..	311-312
Opening of new Medical—during Third Five-Year Plan period with Central Government aid	322
Tamil medium in—introduction of	111-112
Committee(s)—	
Question re appointment of Central—to review progress of prohibition programme	315
Community Development Projects—	
Question re Community Development Scheme, introduction of—in Uthukuli, Perundurai and Chennimalai area of Erode taluk ..	320
Co-operative Societies—	
Question re Choolaimedu Potters Co-operative Society, Vellore, appointment of Senior Inspector-Secretary to	9-10
Counterfeit Currency Notes and Coins—	
Question re number of cases of—detected during 1959 and 1960 ..	316-317
Crop Competitions—	
Question re conduct and continuance of	323-324
D	
Daniel, Sri T. T.—	
Bills—	
Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1959	40-43 262
Demand for grant for further expenditure for 1960-61.	
See Papers laid on the table	

D—cont.

Deputy Speaker—		
Bills—		
Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1959	237, 288	
	290, 292, 300.	
State Electricity Board Budget, Discussion on	188	
District Collectors' Powers (Delegation) Act, 1956—		
See Papers laid on the table of the House.		
District Development Council—		
Question re meetings, maintenance of minutes book in	208-209	
District Judges—		
Question re Recruitment and training of formation of sub-committee for—	205-206	
Doctors—		
Question re Short-term training course for—to serve in rural parts ..	329	

E

Education—		
Question re Number of students sent to France for higher studies ..	327	
Educational concessions—		
Question re Scholarships, grant of—to children of M.L.A.s	311	
Electricity Board Budget—		
Discussion on	113-188	
	225-241	
See Papers laid on the table of the House.		
Employee's State Insurance Scheme—		
Question re details re—	27-28	
Employment Exchange—		
Question re—in Madras City, number of persons who secured employment during 1959-1960	13-14	
Employment Market—		
Question re Coimbatore—details re	98-99	
English—		
Question re teaching of—in V Standard	308-309	
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, draft amendment to rules under	224-225	
Question re Number of Settlement Parties working under—	221	
Ex-Servicemen—		
Question re Disabled—starting of Co-operative Civil Engineering Society for—	9	

F

Factories—		
Factoryes Question re Aluminium in Salem, details re Opening of ..	14-15	
Briquetting—starting of—in Madras City		
Starting of—Factory for extraction of Rice Bran Oil	10-11	

F—cont.

Factories—cont.		
Starting of Sugar—at Thirumangalakotta	21	
Starting of Sugar Factory in Kavandapadi	106	
Fair price shops—		
Question re—Opening of—	201-203	
Fertilizer—		
Question re Factory at Ennore, details re	100	
Foodstuffs—		
Question re steps taken to check prices of—at the Chief Ministers' conference.	308	
Foreign dignitaries—		
Question re Visit of—to Madras State	313	
Fredric March, Mr. and Mrs.—		
See Prohibition Act.		
Fuel Coupes—		
Question re Auction of—representation from Harijans re	327-328	

G

General—		
See Bills—Sales Tax (Amendment) Bill, 1960.]		
Goats—		
Question re—Rearing of—, details re—	205	
Golden reef—		
Question re—Finding of In Tiruttani, details re	22-23	
Government Offices—		
Question re. Working hours in—Change of—	317-318	
Govenor's Address ..		
Message from the Governor re resolution of Thanks to—to the Joint Session,—	330	
Govindasamy, Sri A.—		
Electricity Board Budget, discussion on	167-171	
Gramasevaks—		
Question re change in service conditions of—	319	

H

Haja Sheriff, Sri K. S.G.—		
Bills—Buildings (Lease and Rent) Control Bill, 1959—	68-69	
Hand-carts—		
Question re Ban on plying of—, in Madras City—	103-104	
House Rent Allowance—		
Question re grant of—to Special Armed Police—	307-308	

H—cont.

Housing—

Question <i>re</i> House Building Schemes, constitution of Housing Board for Execution of—	93-94
--	-------

I

Immoral Traffic in Women and Girls Act, 1956—

Question <i>re</i> Number of cases registered under—during 1959-60—	321-322
---	---------

Industrial Training Centres—

Question <i>re</i> Number of Harijan trainees in.	26
---	----

Industries—

Question *re*—

Alcohol—starting of—, in North Arcot district— ..	94
Chemical—, starting of	92-93
Publication of report on Techno-Economic Survey of Madras State, details <i>re</i> —	23-24

J

Joint Commercial Tax Officers—

Question <i>re</i> ad hoc rules <i>re</i> temporary selection of—	10
---	----

K

Kallar' (Asbestos) Factory—

Question <i>re</i> Starting of,—in North Arcot district,	93
--	----

Kalyanasundaram, Sri M.

Adjournment motion *re*—

Reported speech of President of India on Language issue	331-333
Assembly Proceedings, incorrect report in the press	112

Bills—

Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1959	35, 57, 59, 362-363, 371-372, 374-376
---	---------------------------------------

Kamalambuja Ammal, Srimathi—

Bills—

Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1959	341-342
---	---------

Kandaswami Mudaliyar, Sri M. R.—

Bills—

Buildings (Lease and Rent) Control Bill, 1959	72-73
Electricity Board Budget, discussion on	186-187 225-227

Kothandaraman, Sri V. K.—

Electricity Board Budget, discussion on	159-163
---	---------

Krishnasami Naidu, Sri R.—

Electricity Board Budget, discussion on	183-186
---	---------

Kuduvanar—

Question <i>re</i> Use of waters of—by people of Kulittalai,	312-313
--	---------

L

Lakshmikantham, Srimathi, P. K. R.—

Electricity Board Budget, discussion on	165-167
---	---------

Land Acquisition (Amendment) Act,—

Question <i>re</i> Amendment of—	309-310
--	---------

Land Improvement Board—

Election of members to —,	335-336
-----------------------------------	---------

Land Reforms (Fixation of ceiling) Bill—

Question <i>re</i> reference to Supreme Court	206
---	-----

Law Minister's Conference—

Question <i>re</i> subjects discussed at —, details <i>re</i>	107-110
---	---------

Lazar, Sri S.—

Ammonium sulphate to Lalgudi area, calling Minister's attention to inadequate supply of	333-334
---	---------

Bills—

Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1959	46 51, 242, 243, 244, 245, 246, 248, 249, 252, 253, 255-257, 258, 259, 260, 261, 262, 265, 267, 270, 272-274, 279, 283, 285-287, 291, 296, 297, 336-338, 342, 345, 346, 347, 349-351, 357, 359, 360-361, 366-368.
---	---

Point of order <i>re</i> demonstration within the House.. ..	306
--	-----

Legal aid—

Question <i>re</i> grant of — to poor litigants	219
---	-----

Linga Gowder, Sri B. K.—

Bills — Buildings (Lease and Rent Control), Bill, 1959	242, 243
--	----------

Livestock—

Question <i>re</i> Farms in Thanjavur district, kind of species and income derived from —	200-201
---	---------

M

Madras University—

See Papers laid on the table of the House.

Mails — Question <i>re</i> Sending of — through buses and rates there for	214-215
---	---------

Manikrasundaram, Sri V. S.—

Bills — Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1959	277
---	-----

Manickavelu, The Hon. Sri M. A.—

Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, draft amendment to rules under	224
--	-----

Map-burning Campaign—

Question *re*—

Promulgation of prohibitory order in connection with — ..	312
Steps taken to prevent —	95-96

M—cont.

Matha Gowder, Sri J.—	
Electricity Board Budget, Discussion on —	155-859
Matter of urgent public importance—	
Ammonium sulphate to Lalgudi area, calling attention to inadequate supply of	333-335
Higher grade teachers, calling attention to unemployment of —, ..	222-224
Medical concessions—	
Question re To N.G.O.s and employees of local bodies, amount spent towards	319-320
Medicines—	
Question re Indigenous —, steps taken for production and distribution of	206-207
Mills—	
Adjournment motion re closure of certain—	221
Groundnut flour — starting of	3
Minister's tour—	
Question re Details re	104
N	
Nadaswaram—	
Question re Music—, growth of paddy crops with the aid of — details re	219
Natarajan, Sri K.—	
Obituary reference to —	303
Nurses and Midwives (Amendment) Bill, 1960—	
See Papers laid on the Table of the House.	
O	
Obituary reference—	
To—Sri K. Natarajan	303
Oil—	
Question re exploration of — with Soviet experts	20
Orphanages—	
Question re — run from temple funds, number of children admitted in	324-326
Ovaltine—	
Question re Factory for preparation of—, proposal re.. .. .	95
P	
Paddy—	
See Nadaswaram	
Palanisami, Sri N. K.—	
Bills—Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1959	32, 65-68 249-250, 270-272, 290 333-339, 342, 352 353 361, 362, 365 368, 372

P—cont.

Palaniswami Gounder, Sri K. N.—	
Electricity Board Budget, discussion on —	142-145
Panchayats—	
Question re—Number of — yet to be constituted in Bhavani taluk ..	102
Papers laid on the Table of the House—	
Catering Establishments Rules, 1959, amendment to rule 23 of ..	87
Demand for Grant for further Expenditure and detailed Supplementary Estimate thereof for 1960-61	87
District Collector's Powers (Delegation) Act, 1956, notification under section 3 of	87
Electricity Board Budget for 1960-61, speech of Minister for Electricity on	300
Nurses and Midwives (Amendment) Bill, 1960	381
Prohibition Act, 1937, Amendment to rule under	87
Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1960	381
Small-Scale and Cottage Industries Loans and Subsidy Rules, 1956, amendment to	300
Speech of Sri C. Subramaniam, Minister for Finance: re first Supplementary Estimates for 1960-61	87
University of Madras, Report of General Inspection Commission for 1955-58.	300
Village Court's, working for half-year ending 30th June 1959, review of	188
Pay Commission—	
Question re Recommendations of — re retirement benefits to persons retiring from 1st June 1960	199
Pissiculture—	
Question re Operations details re—	16
Plantation labourers—	
Question re electrification of houses of —	91-92
Point of order re—	
Demonstration within the House	306-307
Police—	
Adjournment motion re death of a person in custody,	221-222
Question re	
Women — Protection, giving of—to political leaders	320-321
Protection, giving of — to public meetings of parties other than Congress	315-316
Appointment of women — in Madras City,	97-98
Polytechnic—	
Question re —	
Construction of building for North Arcot—	327
South Travancore Hindu College, Nagercoil, shifting of	326-327
Privilege matter re—	
Arrest of a member (Sri S. B. Adityan)	28-29

P—cont.

Prohibition Act—	
Question re Arrest of Mr. and Mrs. Fredric March and party under—	210-211
See Papers laid on the table of the House	
Property tax—	
Question re Increase of — for owner-occupied	219-220
Public premises (Eviction of unauthorised Occupants) Bill, 1960.	
See Bills	

Q

Questions and Answers—	
Anbazhagan, Sri K.—	
Question re Ramalingam, death of — in police custody	303-306
Annamalai, Sri S. M.—	
Question re—	
Committee(s), appointment of Central — to review progress of prohibition programme	315
Crop competitions, conduct and continuance of	323-324
Fair price shops, opening of	201-203
Gramasevaks, change in service conditions of	319
Higher studies, number of students sent for — to France	327
House rent allowance, grant of — to Special Armed Police	307-308
Houses for women teachers, details re	90-91
Law Minister's Conference, details re subjects discussed at—	107-110
Mr. and Mrs. Fredric March and party, arrest under Prohibition Act	210-211
Polur-Alangayam Road in Javvadu Hills, North Arcot district, renovation of — with aid from Central Government	215-216
Report of East German Experts regarding their investigation of iron ore area, details re	17-19
Small Scale Industries in North Arcot district, Economic survey of—	1-2
Text books, number of — Published by Government during 1960.	211-213
Water cess, instructions from Central Government re increase of — in Madras State	321
Chinnadurai, Sri P. S.—	
Question re Central Textile Wage Board, Implementation of recommendations of —	11-12
Report of East German experts, regarding their investigation of iron ore area, details re	17-19
Karunanithi, Sri M.—	
Question re—	
Ramalingam, death of—in Police custody	303-306
Kothandaraman, Sri V. K.,—	
Question re—	
Alcohol industry, starting of in North Arcot district—	94
Beedi worker's, details of Minister's talk with — on 25th June 1960,	6-8

Q.—cont.

Questions and Answers—cont.

Kothandaraman, V.K.—cont.

Question re—cont.

Children's Theatre, total collection made and expenditure incurred by —	91
Elementary Schools, opening of — in villages having a population of more than 300 persons	217-218
Foodstuffs, steps taken to check price of — at Chief Ministers' Conference	308
Groundnut flour Mills, starting of—with United Nations Fund.. .. .	3
Kalnar Factory, starting of—in North Arcot district	93
Police protection, giving of—to public meetings of parties other than Congress	315-316
Report of East German Experts regarding their investigation of iron ore area details re	17-19

Lazar, Sri S.—

Question re English language, teaching of — in V Standard	308-309
---	---------

Manickam, Sri P. G.—

Question re—

Agricultural Banks, details re	96-97
Agricultural Banks, number of —	3-5
Begging in bus stands and railway stations, steps taken for prevention of—	204-205
Briquetting factory, starting of — in Madras City	21
Bus and taxi fares, revision of	104-105
Bus services in Coimbatore district, details re number of new routes	110
Cancer, aid from Centre for treatment of	328-329
Children's Films Committee, names of members of	329-330
Coimbatore Employment Market, details re	98-99
Counterfeit currency notes and coins, number of cases detected during 1959 and 1960	316-317
Doctors, short term training course for—to serve in rural parts	329
Employees' State Insurance Scheme, details re	27-28
Factory for extraction of oil from bran, starting of	10-11
Factory for preparation of Ovaltine, proposal re	95
Fertilizer factory at Ennore, details re	100
Fuel Coupes, auction of, representation from Harijans re	327-328
Golden reef in Tiruttani, details re	22-23
House Building Schemes, constitution of Housing Board for execution of	93-94
Immoral Traffic in Women and Girls Act, 1956, number of cases registered under — during 1959-60	321-322
Industrial Training Institutes, number of Harijan trainees	26
Kidnappers' gang, kidnapping of young girls by — seizure of some letters by Ujjain Police pertaining to	203-204
Large and Medium-sized projects in Third Five-Year Plan, details re	22

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Manickam Sri P. G.—cont.

Question re—cont.

Land Acquisition (Amendment) Act, amendment of	309-310
Luggage—carriers in buses, provision of	105-106
Mahatma Gandhi, Prime Minister, use of names of — for business purposes	104
Medical concessions to N.G.O.'s and employees of Local Bodies, amount spent towards	319-320
Nadaswara music, growth of paddy crops with aid of — details re	219
Panchayats, number of—yet to be constituted in Bhavani taluk.	102-103
Pisciculture operations, details re	16
Plantation labourers, electrification of houses of	91-92
Publication of report on the Techno-economic Survey of Madras State, details re	23-24
Orphanages run from temple funds, number of children admitted in	324-326
Report of East German Experts regarding their investigation of iron ore area, details re	17-19
Sericulture in Coimbatore district, details re	26-27
Sugar factory, starting of—in Kavundapadi	106
Tamil medium in Colleges, introduction of—	111-112
Tamil Typewriters, number of — purchased in 1959-60	24-26
Vigilance Home, number of girls married among inmates of— during 1959-60	209-210
Women Police, appointment of — in Madras City	97-98

Nagaraja Monigar, Sri S.—

Question re Goats, rearing of —, details re	205
---	-----

Nallasivam, Sri K. R.—

Question re Working hours, change in — of Government offices ..	317-318
---	---------

Pakkirisami Pillai, Sri S.—

Question re—

Central Textile Wage Board, implementation of recommendations of	11-13
T. I. Cycles Factory, Ambathur, strike in	5-6

Palanisami, Sri N. K.—

Question re—

Central Textile Wage Board, implementation of recommendations of	11-13
Committee(s), appointment of Central—to review progress of Prohibition programme	315
Community Development Schemes, introduction of—in Uthukuli, Perundurai and Chennimalai area of Erode taluk.	320
District Judges, formation of sub-committee for recruitment and training of	205-206
Legal aid, grant of — to poor litigants	219

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Pakkirisami Pillai, Sri S.—cont.

Question re—cont.

Medical College, opening of new during Third Five-Year Plan period with aid of Central Government.	322
Mr. and Mrs. Fredric March and party, arrest under Prohibition Act	210-211
Pay commission, recommendations re retirement benefits to persons retiring from 1st June 1960.	199
Polytechnic, shifting of — from South Travancore Hindu College, Nagercoil	326-327
Publication of report on Techno-economic Survey of Madras State, details re	23-24
Report of East German experts regarding their investigation of iron ore area, details re	17-19
Tamilnad N.G.O.'s Union, representations of	310
Tapioca Tubers, formation of Co-operative Society for	6
Working hours, change in — of Government offices	317-318

Ramalinga Padayachi, Sri S.—

Question re Scholarships, grant of — to children of M.L.A.s ..	311
--	-----

Rasheed, Sri A.A.—

Question re—

Aerated water, banning of marble stoppered bottles in manufacture of	318-319
Butter and ghee, steps taken to bring down price of	322-323
Central Textile Wage Board, implementation of recommendations of	11-13
Employment exchange in Madras City, number of persons who secured employment through — during 59-60	13-14
Engineering Colleges, regional test for selecting candidates for— conduct of	311-312
Hand-carts, ban on plying of — in Madras City	103-104
Land Reforms (Fixation of Ceiling) Bill, reference to Supreme Court	206
'Map Burning' agitation, steps taken to prevent —	95-96
Ministers' tours, details re	104
North Arcot Polytechnic, construction of building for —	327
Oil, exploration of — with Soviet experts	20
Police Protection, giving of — to political leaders.. ..	320-321
Property tax, increase of—for owners occupied buildings	219-220
Publication of report on Techno-Economic Survey of Madras State, details re	23-24
Raw film factory, starting of — at Ootacamund	105
Report of East German Experts regarding their investigation of iron ore area, details re	17-19
Road accidents in 1958-59 and 1959-60 in Madras City, number of—	101-102
Safety belts for cars, manufacture of —	99

Q—cont.

Questions and Answers—

Rasheed, Sri A. A.—cont.

Question re—

State Trading Corporation, arrangements made for trading in foodgrains with —	211
Sub-way at Round Tana (Madras), construction of —	102-103
Synthetic rubber plant, details re opening of —	94
Taxi drivers, steps taken to prevent frequent strikes by— ..	110
Taxi drivers, strike by —	92
Tram lines in Madras City, removal of —	100-101
Untouchability, grant of financial aid to newspapers, etc., devoted to removal of —	200
Women Police, appointment of — in Madras City.	97-98

Sampath, Sri T.—

Question re—

Disabled Ex-Servicemen, starting of — Co-operative Civil Engineering Society for —	9
Publication of report on Techno-economic Survey of Madras State, details re	23-24
Report of East German Experts regarding their investigation of iron ore area, details re	17-19

Sarathi, Sri M. P.—

Questions re—

Aluminium factory in Salem, details re Establishment of — ..	14-15
Central Textile Wage Board, implementation of recommendations of —	11-13
Choolaimedu Potters' Co-operative Society, Vellore, appointment of Senior Inspector-Secretary to —	9-10
Groundnut Flour Mills, starting of—with United Nations Fund.	4
Indigenous Medicines, steps taken for production and distribution of —	206-207
Map-burning campaign, promulgation of prohibitory order in connection with —	312
Publication of report on Techno-economic Survey of Madras State, details re	23-24
Settlement Parties, number of — working under Estates Abolition Act	221
Text-books, number of — published by Government during 1960	211-213

Shanmugham, Sri P. U.—

Question re Bridge, construction of — near Kanji in Chengam taluk. 207

Thiagarajan Sri N. R.—

Questions re—

Andipatti-Theppampatti Road in Periakulam taluk, Madurai district, metalling of—	216-217
District Development Council meetings, maintenance of minutes book in	208-209
Houses for women teachers, details re—	90-91
Kuduvanar, use of waters of — by people of Kulittalai	312-313
Report of East German Experts regarding their investigation of iron ore area, details re—	17-19

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Vedarathnam, Sri A.—

Questions re—

Cauvery waters, negotiation between Madras and Mysore Governments about sharing of —	200
Chemical Industry, starting of —	92-93
Co-operative Sugar Factory, starting of— at Thirumangalam Kottai	21
Farmers, scheme for grant of loans at low rate of interest to— ..	20
Fertilizer, factory at Ennore, details re —	100
Foodstuff, steps taken to check prices of — at Chief Ministers' conference	308
Foreign dignitaries, visit of — to Madras State	313
Livestock farms, in Thanjavur district, kind of species and income derived from—	200-201
Mails, sending of—through buses and rates therefor	214-215
Road Transport Workers, enactment of legislation for protection of—	15-16

Viswanathan, Sri K. R.—

Questions re—

Aided Elementary School at Unjini village in Udayarpalayam taluk, withdrawal of recognition for—	209
Joint Commercial Tax Officers, details re ad hoc rules governing the temporary selection of—	10
Protected Water-supply Scheme, implementation of—in Udayarpalayam and Perambalur taluks	314
Water-rate, amount charged for using water from exploratory tube-wells in Udayarpalayam taluk	215

R

Ramachandran, Sri K.—

Bills—Buildings (Lease and rent Control) Bill, 1959 43-46

Ramaiah, The Hon. Sri V.—

Bills—Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1959 : .. 29-32, 33, 35, 43-44
 79-86, 242, 247-248
 269-270, 352, 354,
 361, 369, 370 371,
 373, 377-380

Electricity Board Budget, discussion on 113-125
 228-241

Ramalingam—

Question re Death of, in Police custody 303-306

Ramaswami, Sri C. R.—

Bills—Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1959 60-61

Ramaswamy Mudaliyar, Sri V. K.—

Bills—Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1959 .. 34, 35, 77-79
 260, 271, 274, 290
 342, 363, 373-374

Electricity Board Budget, discussion on 148-150

	PAGES
Ranganatha Mudaliar, Sri S.—	
Electricity Board Budget, Discussion on	146-150
Raw Film Factory—	
Question <i>re</i> starting of — at Ootacamund	105
Rice Bran oil—	
See Factories.	
Road(s)—	
Questions <i>re</i> —	
Andipatti-Theppampatti — in Periakulam taluk, Madurai district, metalling of	216-217
Polur-Alangayam—to Javadu hills in North Arcot district, renovation of—with aid from Central Government	215-216
Round Tana (Madras)—	
Question <i>re</i> sub-way at — construction of	102-103
Rubber plant—	
Question <i>re</i> opening of Synthetic — details <i>re</i> —	94
Rulings and Observations of the Chair—	
Adjournment Motion <i>re</i> —	
Closure of certain mills in a particular area consequent on the discharge of a large number of workers—Ruled out of order on the grounds that there was a separate machinery for dealing with labour dispute between the management and the workers and that the Assembly could not be made the forum for settling labour-management disputes	221
Death of a person in Police custody—Suggestion made that the Member could convert the adjournment motion into a short notice question	222
Reported speech of the President of India on Language issue —Ruled that reference could be made only to the student unrest in the City and the districts and not to the speech of President Prasad (Matter not pressed in view of the assurance given by the Minister concerned)	331-333
Bills—	
The Chair cannot compel a Minister who has not answered a particular point raised by a Member to answer it	283
Business of the House—	
The House can change the decision of the Business Advisory Committee at any time	126
Debate—	
A Member cannot repeat what he has already said when the Minister replied to it	343
A Member cannot reply to the reply of the Minister	342
There is no rule that a member who is absent when called upon to speak on a particular day, should be called upon again the next day when he is present	126
When a Member addressed the Chair as 'Your Honour' the Chair observed that he should not think that he was in a Court of law, though it was difficult to forget the practice	263

Rulings and Observations of the Chair—cont.

Point of order—

A Member cannot raise a point on a matter when a point of order in respect of the same matter has already been raised and a ruling has been given by the Chair 307

It was not in order for Members to object to the Minister speaking in English, as, according to the rules, he can speak in English or in Tamil 114

Privilege Matter *re*—

Incorrect report of Assembly proceedings in 'The Indian Express' Since a correction has been issued, question of privilege does not arise 112

Questions and Answers—

During question-time, Members should not express their opinions. 208

Members, while putting supplementary questions, should not make suggestions but only put questions 16

No supplementary question is allowed on a matter which is *sub-judice*. 96

Question asking the opinion of the Minister in respect of a particular product (Alvitone)—Ruled out of order 95

Question concerning a report which is not finalised—Ruled out of order 23

Supplementary questions: Members desiring to put questions on behalf of absentee Members who have given notice of those questions should be alert when those questions are called .. 200

S

Sadasivam, Sri S.—

Electricity Board Budget, discussion on 163-165

Safety Belts—

Question *re*— for cars—manufacture of 99

Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1960—

See Papers laid on the Table of the House:

Sampath, Sri T.—

Bills—Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1959 242-296
298

Sankaran, Sri V.—

Bills—Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1959 35-40
242, 243, 248, 249
250-252, 262, 263
269, 271, 274-275
276, 284, 285-288
289, 296, 299, 300
345-346, 355-357
358, 359, 363, 368

Sasivarna Thevar, Sri T. L.—

Electricity Board Budget, discussion on 140-142

Sattanatha Karayalar, Sri K.—

Bills—Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1959 354-3

School(s)—	
Questions <i>re</i> —	
Aided Elementary—at Unjini village in Udayarpalayam taluk, withdrawal of recognition for	209
Elementary—opening of—in villages having a population of more than 300 persons	217-218
Selvarajan, Sri M. S.—	
Higher Grade Teachers, calling Minister's attention to unemployment of	222-223
Sericulture—	
Question <i>re</i> —in coimbatore district, details <i>re</i>	26-27
Settlement Parties—	
<i>See</i> Estates Abolition Act.	
Small-scale and Cottage Industries Loans and Subsidy Rules, 1956 —	
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
Small scale Industries—	
Question <i>re</i> economic survey of	1-2
Speaker Mr.—	
Adjournment motion <i>re</i> reported speech of President of India on Language issue	331-333
Announcement <i>re</i> —	
Arrest of a member	28, 86
Business of the House	241
Message from the Governor <i>re</i> Resolution of Thanks to his Address to the Joint Session	330
Bills—	
Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1959	32, 33, 86 242, 243, 246-247, 249-251 259, 262, 263, 267-271, 273 275, 277, 282-284, 336, 341 342, 343, 345, 349, 351-352 353, 354, 355, 358, 359, 360 361, 363, 364-365, 368, 369 370, 371, 372, 373, 380.
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1960	336
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1960, announcement <i>re</i> introduction of	336
Public Premises (Eviction of Unauthorised Occupants) Bill, 1960.	225
Electricity Board Budget, discussion on	126, 225 228
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, draft amendment to rules under —	224-225
Land Improvement Board election of members to	335-336
Obituary reference to Sri K. Natarajan	303
Privilege matter <i>re</i> arrest of a member (Sri S. B. Adityan)	28-29
<i>See</i> Rulings and Observations of the Chair.	

Special Armed Police—	
<i>See</i> House Rent Allowance.	
Srinivasa Iyer, Sri R.—	
Bills—Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1959	52-57 276-277, 278, 279 282, 292, 293, 294 296, 297, 298
State Trading Corporation—	
Question <i>re</i> —Arrangements made for trading in foodgrains with — ..	211
Steel Plant—	
Question <i>re</i> Report of East German Experts on—details <i>re</i> — ..	17-19
Strikes—	
Questions <i>re</i> —	
By taxi drivers, details <i>re</i> —	92
Taxi drivers' frequent—Steps taken to prevent	110
Subbiah Mudaliyar, Sri A. R.—	
Electricity Board Budget, discussion on	171-175
Subramaniam, The Hon. Sri C.—	
Adjournment motion <i>re</i> — reported speech of President of India on Language issue	331-333
Bills—buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1959	245-246 253, 255, 257, 258 260, 263-264, 265 276, 277, 278, 279 280-282, 283, 287 289, 290, 291, 293 294, 295, 339-342 345, 347-349, 351 353-355, 357, 359-361, 363, 364 367, 369, 370, 372
Business of the House, change of Non-official day into official day ..	380-381
Higher Grade Teachers, attention called to, unemployment of — ..	223-224
Supplementary Estimates for 1960-61—	
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
T	
Tamilnad N.G.Os.' Union—	
Question <i>re</i> Representations of—	310
Tamil Typewriters—	
Question <i>re</i> Number of—purchased in 1959-60	24-26
Tapioca—	
Question <i>re</i> formation of Co-operative Society for Tubers ..	

T—cont.

PAGES

Teachers—

Question re Houses for women — details re—	90-91
Unemployment of Higher Grade—Ministers attention called to	222-224

Text books—

Question re Number of — published by Government during 1960 ..	211-213
--	---------

Third Five-Year Plan—

Question re Large and Medium Projects in — details re	22
---	----

T.I. Cycles Factory (Ambathur)—

Question re Strike in	5-6
-------------------------------	-----

Tram (lines)—

Question re—in Madras City, removal of	100-101
--	---------

Transport—

Question re—	
Buses, provision of luggage carriers in	105-109
Buses and Taxies, revision of fares	104-105
Bus Services—in Coimbatore district, details re number of new routes	110
Road Workers, enactment of Legislation for protection of ..	15-16

U

Untouchability—

Question re grant of financial aid to newspapers, etc., devoted to removal of	200
---	-----

V

Venkataraman, The Hon. Sri R—

Bills—Buildings (Lease and Rent Control,) Bill, 1959	35
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1960	336

Vigilance Home—

Question re number of girls married among inmates of, during 1959-60	209-210
--	---------

Village Courts—

See Papers laid on the table of the House.

Vinayakam, Sri K.—

Bills—Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1959	34, 69-72, 85-86
Electricity Board Budget, discussion on	181-183

Viswanathan, Sri K. R.—

Electricity Board Budget, discussion on	136-139
---	---------

PAGES

W

Water-cess—

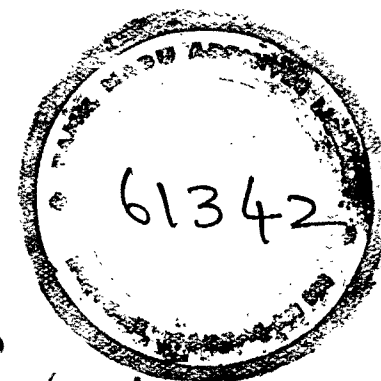
Question re Instructions from Central Government re increase of— in Madras State	321
--	-----

Water-rate—

Question re Amount of—charged for using water from exploratory tube-wells in Udayarpalayam taluk	215
--	-----

Water-supply—

Question re Protected Scheme, implementation of, in Udayarpalayam and Perambalur taluks.	314
--	-----

V211, 31 'N60
N61-34